ദക്ഷിണഇന്ത്യയിലെ

ജാതികൾ

കരുണാകരമേനോൻ പന്നിക്കോട്ട്

പ്രസാധകൻ : കോഴിക്കോട്, വിദ്യാവിലാസം

PREFACE.

The object of this book is to provide money for the War Funds As President of the Tellicherry branches of the funds I have great pleasure in recommending it to English and Indian students. It is written in a style that avoids an excessive use of Sanskrit words and the author is one who has had many years of Government service and has long enjoyed a well-earned retirement. All the statements of facts can be verified by reference to census reports and to Dr. Thurston's invaluable book on "Castes and Tribes of Southern India," and it is believed that this is the first book that presents all these particulars about castes in Malabar in the language of Malabar for the perusal of those directly interested in them.

SYDNEY ROBERTS, I. C. S.

TELLICHERRY }
6TH MARCH 1915. }



പ്രസ്താവന.

(തൎജ്ജമ)

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അഭീഷ്ടം ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധഫണ്ടിലേക്കു ദ്രവ്യം സഹായിക്കുകയാകുന്നു. ഈ ഫണ്ടുകളുടെ തലശ്ശേരി ശാഖകളുടെ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ നിലയിൽ ഇതിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇന്ത്യക്കാരുമായ വിദ്യാസക്തന്മാരോടു നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ശ്ലാഘിക്കുന്നു.

ഇതു എഴുതീട്ടുള്ളതു അതിയായ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗത്തെ ത്യജിച്ച രീതിയിലാകുന്നു. ഗ്രന്ഥകൎത്താവാകട്ടെ അനേക സംവത്സരം ഗവൎമ്മേണ്ടിനെ സേവിച്ചിട്ടു നന്നായിസമ്പാദിച്ചൊരു വിശ്രാമത്തെ ബഹുകാലം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആളാണ്. ഇതിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷങ്ങൾ എല്ലാം കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടുകളും "ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ജാതികളും വൎഗ്ഗങ്ങളും" എന്ന പേരായ ഡാക്ടർ തൎസ്റ്റന്റെ അമൂല്യപുസ്തകവും നോക്കിയാൽ സത്യമെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു. മലയാളത്തിലെ ജാതികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ വക സകല വിവരങ്ങളെയും അവകളിൽ പ്രത്യേക രസമുള്ളവൎക്കു മലയാളത്തിലെ ഭാഷയിൽ വായിച്ചറിവാനായിക്കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്ന പ്രഥമപുസ്തകം ഇതാണെന്നത്രെ നമ്മുടെ വിശ്വാസം.

SYDNEY ROBERTS, I. C. S.

INTRODUCTION.

CASTE.

"The fourfold division of castes," says Lord Shri Krishna, "was created by me according to the apportionment of qualities and duties." Elsewhere it is taught that the Bràhmanas, the Kshattriyas, the Vaishyas, and the Shudras emanated from the mouth and sundry other parts of Brahma. This latter teachings all—save those who have blind faith—may find it somewhat difficult to swallow. Moreover, how much difference in dignity can the various parts of the same body possess? Does the head get contaminated or polluted by touching the legs? Is the difference now observable between various classes emanating from one and the same member, in the matter of pollution, etc., justifiable? Were qualities and duties the cause of difference in caste, should not all persons with identical qualities and duties form one and the same caste? If, however, colour and not these two be said to be the cause of caste, this, too, is not in accordance with experience. Were it to be said that, whatever may have been the causes in former days, at present the test is birth and observances, here also difficulties would arise.

Suppose it is proved that a Bràhmana is illegitimate? Is it just that this poor man who, at the time of birth and for many years afterwards, was recognised as a Bràhmana, should subsequently be made to suffer? Think, too, of all the divine services performed and the gifts received by him, and, above all, of the position of the large number of his castemen who must have dined in his company!

On the whole, it may be affirmed that, in this twentieth century, the test of caste is neither the place of origin (*e. g.*, Brahma's head, feet etc.) nor "qualities and duties," nor colour (varnam). As for "qualities," they are not at all the cause, and those who maintain the contrary must be hypocrites. If places of origin be the cause, there could be only four castes. On one occasion a friend of the present writer—a wealthy landlord (janmi)—visiting a high European official, was asked

to what caste he belonged, and answered that he was a Vàriyar. Not satisfied with this information, the gentleman enquired if his visitor was a Bràhmana. Of course, the answer was, "no." Thereupon he was, in succession, asked whether he was a Kshattriya, a Vaishya or a Shùdra. To all these, the Vàriyar returned, "no." Thereupon the gentleman burst out in excellent Sanskrit, "Varnànàm panchadhàtvam nasurutam (I have never heard that there are *five* castes"). Viewed in this light, are not the thousand and one different sects of Bràhmanas, none fitting in with one another, *e. g.*, Vaishnava, Màdhva, Smàrtha, Tenkalai, Vadagalai, Màngudi, Vadama, Choliya, Nambùdiri, Embràn, and likewise varieties among Kshattriyas, Vaishyas and Shùdras impossible and absurd?

Next, let it be supposed that castes are determined by actions. Here, however, we find "actions" the same, but castes various. Moreover, why are persons belonging to one caste not promoted to a "higher" one, as the fruit of meritorious actions, as Visvàmitra and others were of old? Now-a-days we only witness degradations awarded as punishment for imperfect "actions," the power to promote being confined to missionaries and Tangals. They, if so inclined, can, as we have daily experience, confer on Cherumas and others (who, till yesterday, had to stand at a distance of 64 feet and more from the "higher" castes and, in addressing the latter, use humiliating expressions), the power to approach and behave like equals; while the priestly Bràhmana can but send *down* persons as the penalty of bad actions. What then is caste? I answer: People congregated in separate groups, in course of time, whether on account of relationship, or for purposes of mutual protection, or for some other cause. As time went on, jealousy sprang up between the various groups, and disputes arose as to the superiority of the various customs and habits, which inevitably had come into existence among them. These disputes ended, sometimes in compromises, sometimes in victory for one side and defeat for the other. Thus, some communities became mutually equal, the rest superior or inferior to others. Inter-dining and mutual marital relations became possible to the former, while "inferior" communities could take food from "superiors," but the reverse was not permissible, and personal contact with or approach of "lower" persons rendered immersion in water compulsory for the "higher." In this manner, various castes sprang into existence.

Next, we will consider briefly the actions and customs of the several castes. They are, among others: (1) Right to study the Vedas and repeat Gàyatri. (2) the use of the sacred thread. (3) Necessity for immersion after touch or approach by a "lower" casteman. (4) The use of flesh and fish and spirituous liquors. (5) Ceremonial pollution consequent on birth or death in the family, etc. Some view it as a sign of superiority that with them pollution lasts only ten or twelve days. Some abstain from fish and meat and do not use spirituous liquors. Some are at liberty to take liquor. Some eat only fish. Others again only meat. Some use all three and yet are "superior."

Can caste be determined by the presence of the sacred thread? No. Many, too, who are not privileged to study the Vedas, nevertheless pass for Bràhmanas. Similarly, as regards other sacraments (samskàrams) law of inheritance etc.—etc., "inadequate pervasion" and unwarrantable inclusion are observable. For example, do we not know some who, whilst performing Chaulam and Sìmantam, are, yet, not "twice-born"? (*i. e.*, Bràhmanas, Kshattriyas, and Vaishyas). Do we not know Bràhmanas and Kshatriyas, who, although they have marriage according to the *Smritis*, nevertheless, follow *Marumakkathàyam* law and, in some cases, allow re-marriage and widow-marriage? Space will not permit of such instances being exhausted. A single instance may be cited to show that "actions" are no cause for caste. In two given castes, marriages are similar; in both the pollution-period is the same; in both the dead are buried in a sitting posture; both abstain from animal food; yet, there is important difference between the two communities; the two do not inter-dine, nay, the one has to bathe after touching the other! In short, the one is Bràhmana or Kshattriya, while the other is a Shùdra!

P. Karunakara Menon

P. S.—Since writing the above I have received the *Commonweal* of the 5th instant, in which appear the following remarkable words from that remarkable personage, Sir Nàràyana Chandavarkar. "The Vedas and the Upanishads are the basis of the Hindu religion. Where is caste, as we understand it and practise it, sanctioned in their injunctions and teachings? The *Bhagavad-Gita* speaks of lower

castes as having been created by God in point of difference between man and man with reference to qualities and duties. There is no mention of birth determining caste, no prohibition to anyone, whatever his birth, taking to anyone of the four castes, provided he is possessed of all qualities enabling him to perform the duties of that caste."

P. K. M.



ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ ഉപന്യാസം.

ജാതി അല്ലെങ്കിൽ വൎണ്ണം.

ഗുണങ്ങളുടേയും കൎമ്മങ്ങളുടേയും താരതമ്യം നോക്കി താനാണ് ചാതുൎവ്വൎണ്ണ്യം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ദേഹത്തിൽ ഓരോരോ ഭാഗത്തിൽനിന്നാണ് ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രർ ഉണ്ടായതു എന്നു വേറെ സ്ഥലത്തും പറയുന്നു. കണ്ണു ചിമ്മി വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലാത്തവൎക്കു ഈ രണ്ടാമത്തെ പക്ഷത്തെ വിഴുങ്ങുവാൻ തെല്ലു ഞെരുക്കമുണ്ടായേക്കാം. കൂടാതെ ഒരു ദേഹത്തിന്റെ മുഖവും മററു ഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ എത്രകണ്ടു മാഹാത്മ്യവ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. തലെക്കു കാലിനെ തൊട്ടാൽ അശുദ്ധിയുണ്ടോ? ഒരു അവയവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട കൂട്ടർ തമ്മിൽതന്നെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നപ്രകാരം ശുദ്ധാശുദ്ധകാൎയ്യത്തിലും മററും വ്യത്യാസം ന്യായമോ? ഗുണകൎമ്മങ്ങളാകുന്ന വൎണ്ണവ്യത്യാസത്തിന്നു ഹേതു എങ്കിൽ ഒരുപോലെയുള്ള ഗുണകൎമ്മങ്ങളോടു കൂടിയവർ എല്ലാം ഒരു ജാതിയാകേണ്ടതല്ലയോ? ഇതു രണ്ടുമല്ല വൎണ്ണമാണ് വൎണ്ണത്തിന്നു ഹേതു എങ്കിൽ അതും അനുഭവസിദ്ധമല്ലല്ലൊ. മുൻകാലങ്ങളിൽ കാരണങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ഈ കാലം കാരണം ജന്മമല്ലെങ്കിൽ ജനനവും ആചാരവുമാണെന്നു പറയുന്നതായാൽ അതിന്നും വൈഷമ്യങ്ങൾ കാണുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ഒരു "ബ്രാഹ്മണന്റെ" അമ്മെക്കു വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കയും തെളിയുകയും വ്യഭിചാരം ആരംഭിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് ഈ പുത്രൻ ഉല്പാദിച്ചതെന്നു കാണുകയും കീൾനാളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഭവമല്ലല്ലൊ. ജനിച്ച സമയവും പിന്നെ അനേക സംവത്സരവും ബ്രാഹ്മണനെന്നു അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഈ സാധു വഴിയെ മററൊരാളുടെ കൎമ്മദോഷത്തി

ൻെറ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതു ന്യായമോ ? എങ്കിലും ഈ സാധു വിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവല്ലൊ. ഈ വിദ്വാൻ ഭ്രഷ്ടനാകുംമുമ്പു ചെയ്ത പൂജാദികളും വാങ്ങിയ പ്രതിഗ്രഹങ്ങളും ആയാളോടുകൂടി ഭക്ഷിച്ച ബ്രാഹ്മണരുടെ കഥയും ഓൎക്കുക.

ആകപ്പാടെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിൽ ജാതിക്കു കാരണം ഉല്പത്തിസ്ഥാനവുമല്ലാ ഗുണകൎമ്മങ്ങളുമല്ല. വൎണ്ണവുമല്ല. ഗുണം അല്ലെ ഒല്ല. ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാണ് ഹേതു എങ്കിൽ ചാതുൎവ്വൎണ്യമല്ലെ തരമുള്ളു. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രമാണി വാരിയര് യോഗ്യനായ ഒരു യൂറോപ്യനെ കാണ്മാൻപോയി എന്താണ് ജാതി എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു വാരിയർ എന്നു മറുവടി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു തൃപ്തനാകാതെ ബ്രാഹ്മണനാണോ എന്നു സായ്പ് ചോദിച്ചു. അല്ല എന്നു ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ ക്ഷത്രിയനൊ എന്നു ചോദിച്ചു. അതുമല്ല എന്നു പറഞ്ഞാറെ വൈശ്യനൊ ശൂദ്രനോ എന്നു ക്രമേണ ചോദിച്ചു. രണ്ടും അല്ല എന്നു കേട്ട സമയം "വൎണ്ണാനാം പഞ്ചധാതപനാശ്രുതം" എന്നു സായ്പ് പറഞ്ഞുവത്രെ. ഇതു വാരിയരുടെ മുഖത്തുനിന്നു തന്നെ ഇതു എഴുതുന്ന ആൾ ഗ്രഹിച്ചതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ശ്രീവൈഷ്ണവൻ, മാധ്വൻ, സ്മാൎത്തൻ, തെങ്കല, വടകല, മാങ്കുടി, വടമൻ, ചോഴിയൻ, നമ്പൂതിരി, എമ്പ്രാൻ, ഇപ്രകാരം തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൊള്ളാത്ത ആയിരം മാതിരി ബ്രാഹ്മണരും ഇതുപോലെ തന്നെ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രരും അസംഭവവും അസംബന്ധവുമല്ലയോ ?

ഇനി കൎമ്മംകൊണ്ടാണ് ജാതി നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്നിരിക്കട്ടെ. കൎമ്മങ്ങൾ ഒന്നായിട്ടും ജാതി വെവ്വേറെയായിട്ടും കാണുന്നുവല്ലൊ. അതും കൂടാതെ വിശ്വാമിത്രന്നും മററും സിദ്ധിച്ചപ്രകാരം എന്തുകൊണ്ടു ഒരു ജാതിയിൽനിന്നു ശ്രേഷ്ഠമെന്നുവെച്ച മറെറാരു ജാതിയിലേക്കു കയററം ഉണ്ടാകുന്നില്ല ? കൎമ്മവൈകല്യത്തിന്നു ശിക്ഷയായിട്ടു അധഃപതനം മാത്രമല്ലെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നുള്ളു. കേറുവാനുള്ള അധികാരം പാതിരിക്കും "തങ്ങൾക്കും" മാത്രമെ കണ്ടുവരുന്നുള്ളു. ഇവർ വിചാരിച്ചാൽ അറുപത്തിനാലും അധികവും അടിയകലെ ആചാരവും പറഞ്ഞു ഇന്നലെ വ

രെ മാറിനില്ക്കേണ്ടിയിരുന്ന ചെറുമൻ മുതലായവൎക്ക അടുത്തുവരുവാനും സമന്മാരെപ്പോലെ നടപ്പാനും സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്നത് നിത്യാനുഭവമല്ലയൊ. ബ്രാഹ്മണൎക്കാകട്ടെ അധഃപതനശിക്ഷ വിധിപ്പാൻ മാത്രമെ അധികാരം കാണുന്നുള്ളൂ.

പിന്നെ എന്താണ ജാതി എന്നു വെച്ചാൽ എനിക്കു തോന്നുന്നത പറയാം. അന്യോന്യബന്ധുത്വത്താലൊ, അന്യോന്യ രക്ഷക്കൊ, തൊഴിൽ ഹേതുവായൊ, മറ്റു കാരണത്താലൊ ആവശ്യത്തിനൊ കാലംകൊണ്ടു ചിലർ ഒരേടത്ത ഒന്നിച്ചുകൂടി. മറ്റു ചിലർ മററ ചിലേടത്തും കൂടി. ഇങ്ങിനെ പല സംഘങ്ങളായിത്തീൎന്നു. ഇവർ തങ്ങളിൽ വഴിയെ 'സൌന്ദൎയ്യത്തിരക്കു' തുടങ്ങി തങ്ങടെ തങ്ങടെ ആചാരങ്ങളും നടവടികളുമാകുന്നു അധിക ശ്രേഷ്ഠങ്ങൾ എന്ന തൎക്കമായി. ചിലപ്പോൾ രാജിയായിട്ടും ചിലപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടർ ജയിച്ചും മററവർ തോററും കലാശിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ചില സംഘക്കാർ അന്യോന്യം തുല്യരായും മററു ചിലർ മീതേയും അഥവാ താഴ്ന്നും ആയി. തുല്യന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണവും അന്യോന്യം വിവാഹവും പാടുണ്ടായി. മീതെയുള്ളവരുടെ അന്നം കീഴിലുള്ളവൎക്ക ഭക്ഷിക്കാമെന്നും വിപരീതം പാടില്ലെന്നും താഴെയുള്ളവനെ തൊടുകയൊ അടുക്കുകയൊ ചെയ്തുപോയാൽ മീതെയുവള്ളൻ കുളിക്കേണമെന്നും വെച്ചു. ഇങ്ങിനെ പലപല ജാതിയുണ്ടായിത്തീൎന്നു.

എനി ഇവരുടെ കൎമ്മാചാരങ്ങളെ അല്പം ചിന്തിക്കാം. ഇതുകൾ എതെല്ലാമെന്നുവെച്ചാൽ 1. വേദോച്ചാരണത്തിനും ഗായത്രിക്കും അധികാരം. 2. പൂണുനൂൽ അല്ലെങ്കിൽ യജ്ഞോപവീതം. 3. തൊട്ടാലൊ അടുത്താലൊ സ്നാനം. 4. മത്സ്യമാംസങ്ങളും മദ്യവും ഉപയോഗിക്കുക. 5. ജനിച്ചാലും മരിച്ചാലും പുല അല്ലെങ്കിൽ ആശൌചം. 6. സ്ത്രീകളുടെ ആൎത്തവകാലാനുഷ്ഠാനം. 7. ചൌളം, സീമന്തം തുടങ്ങിയ ക്രിയകൾ. 8. വിവാഹമുണ്ടൊ ഇല്ലയൊ. 9. അതു ചെന്നുതിരളുംമുമ്പ വേണമൊ. 10. വിധവാവിവാഹമുണ്ടൊ. 11. ശവം ദഹിപ്പിക്കയൊ സ്ഥാപിക്കയൊ. സ്ഥാപിക്കുന്നത് ഇരുത്തിയൊ കിടത്തിയൊ. 12. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടൊ.

13. മക്കത്തായമൊ മരുമക്കത്തായമൊ ഇങ്ങിനെ പലതുമുണ്ട്. ചില കൂട്ടർ തങ്ങൾക്ക പുല പത്തൊ പന്ത്രണ്ടൊ മാത്രമെയുള്ളു എന്നത് ഒരു വലിപ്പമായി വിചാരിക്കുന്നു. ചിലർ മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. മദ്യം സേവിക്കയുമില്ലത്രെ. ചിലൎക്ക മദ്യം ആവാം. ചിലർ മത്സ്യം മാത്രം ഭക്ഷിക്കും. ചിലർ മാംസം മാത്രം. ചിലർ മദ്യം മാത്രം ശീലിക്കയില്ല. ചിലർ മൂന്നും സ്വീകരിക്കുന്നു.

യജ്ഞോപവീതംകൊണ്ടു ജാതി തെളിയുമൊ എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതും ഇല്ല. വേദാദ്ധ്യായനത്തിന്ന് അവകാശമില്ലാത്ത പലരും ബ്രാഹ്മണരായിട്ടു നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപ്രകാരം വിധവാവിവാഹം, ചൌളം, സീമന്തം തുടങ്ങിയുള്ള സംസ്കാരങ്ങൾ, ദായഭാഗം ഈ വകകൾക്കെല്ലാം അവ്യാപ്തിയൊ അതിവ്യാപ്തിയൊ കാണാം. ചൌളം, സീമന്തം ഇതുകളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ചിലർ ദ്വിജൻ (അൎത്ഥാൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ) അല്ലാതെ ചിലരെ നാം അറിയുന്നില്ലയൊ. സ്മൃതികൾക്കനുസരിച്ച വിവാഹകൎമ്മം ചെയ്തിട്ടും മരുമക്കത്തായക്കാരായിതന്നെ കഴിയുന്ന ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയന്മാരെയും നമുക്കറിവില്ലയൊ. ഇങ്ങിനെ പറവാൻ ആരംഭിച്ചാൽ അവസാനമില്ല. കൎമ്മമല്ല ജാതിവ്യത്യാസത്തിന്ന സാരമായ കാരണം എന്നതിലേക്ക് ഒരു ഉദാഹരണം കൊടുക്കാം. രണ്ടു ജാതികളിലും വിവാഹം ഒരുപോലെ. രണ്ടിലും ആശൌചദീൎഘം തുല്യം. രണ്ടിലും ഇരുത്തിയാണ് ശവസംസ്കാരം. രണ്ടുകൂട്ടരും മത്സ്യമാംസാദി ഉപയോഗിക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയാണെങ്കിലും ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ ഭേദം ഉണ്ട്. അന്യോന്യം സഹഭോജനമില്ല. പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. തൊട്ടാൽ കുളിപോലും ഉണ്ട്. കിംബഹുനാ, ഒരു കൂട്ടർ ശൂദ്രരാണെന്നും മററവർ ബ്രാഹ്മണരൊ ക്ഷത്രിയരൊ ആണെന്നും കൂടി വരുന്നു.

ഈ വക ആചാരവ്യത്യാസങ്ങളും മററും വിവരമായി അറിവാനും കൂട്ടത്തിൽ അനേക വിചിത്രനടവടികൾ കൂടി ഗ്രഹിപ്പാനും വേണ്ടി മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിലെ പലപല ജാതിക്കാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ താഴെ ചുരുക്കത്തിൽ വൎണ്ണിക്കുന്നു.

ജാതികളുടെ പേർ.

അകമുടയാൻ
അടികൾ
അനപ്പൻ
അരനാടൻ (ഏരനാടൻ)
അറുവ
അമ്പട്ടൻ
അമ്പലവാസി
ആരാദ്ധ്യൻ
ആരി (അഥവാ, ദത്തൻ)
ആരെ
ആശാരി
ആണ്ടി
ഇരുളൻ
ഈഡികാ
ഈഴുവൻ
ഉപ്പു
ഉള്ളാടൻ
ഊരാളി
എടയൻ
എറവള്ളൻ
എളയത
ഏറാടി
ഒക്കിലിയൻ
ഒട്ടൻ (ഒട്ടോൻ_ഒട്ടവൻ)
ഓമനൈതൊ
കടുപ്പട്ടൻ
കണക്കൻ
കണിയാൻ (കണിശൻ)
കംസല (കംസര)
കമ്മാ (കാപ്പു-റഡ്ഡി)
കമ്മാളൻ (തമിഴ)
കമ്മാളൻ (മലയാളം)
കരിമ്പാലൻ
കബ്ബെരാ
കല്ലൻമൂപ്പൻ
കഞ്ചുഗാര
കന്നടിയൻ
കള്ളർ
കണ്ണുബട്ടു
കാക്കാളൻ
കാടൻ
കാണിക്കൻ
കാപ്പിളിയൻ
കാപ്പു (റഡ്ഡി)
കാലിംഗി (കാലിഞ്ചി)
കിള്ളക്യാത
കുടിയൻ
കുഡുംബി
കുഡുംബി (കുടുമ്മിക്കാരൻ)
കുണ്ണി

കുറിച്ച്യൻ (കുറിച്ചിയൻ)
കുന്നുവൻ
കുറവൻ
കുറുമ്പാ
കുറുമൊ
കുറുമ്പൻ (കുറുമൻ)
കുരുവിക്കാരൻ
കുമ്പാരൻ
കൃഷ്ണവകക്കാർ
കെലാസി
കേവൃതൊ
കൈകാട്ടി
കൈക്കോളൻ
കൊങ്ങുവെള്ളാളൻ
കൊടിപ്പട്ടൻ
കൊന്ത്രാ
കൊൻസാരി
കൊരഗാ
കൊല്ലൻ
കൊല്ലക്കുറുപ്പ്
കൊശവൻ
കൊറവൻ
കോടർ (കാടർ)
കോട്ടവെള്ളാളൻ
കോമട്ടി
കോയിൽതമ്പുരാൻ
കോയി (കോയ)
കോലയൻ
ക്ഷത്രിയൻ
ഖത്രി

ഖവ്വി
ഘോജാ
ഘോട്ടരാ
ഗദബാ
ഗമ്മല്ലാ
ഗൌര
ഗാണിക
ഗുഡിഗാര
ഗുഡിയാ
ഗുരുക്കൾ
ഗ്രുഡലാ
ഗൊല്ലാ
ഗോദകുല
ഗോസ്സായി (ഗോസ്സാമി)
ഗൌഡ
ഗൌഡി
ഗൌഡൊ
ചക്കാൻ
ചക്കിളിയൻ
ചപ്പെഗാര
ചാക്യാർ
ചാരോടി
ചാലിയൻ
ചെഞ്ചു
ചെമ്പടവൻ (ശെമ്പടവൻ)
ചെമ്പോട്ടി
ചെറുമൻ
ജഗ്ഗാളി
ജാതപു
ജാലാരി

ജ്യൂ (യഹൂദൻ)
ജൈനൻ
ജോഗി (യോഗി)
ഡമ്മർ
ഡൊംഗദാസരി
തണ്ടാപ്പുലയൻ
തിയ്യൻ
തൊട്ടിയൻ
തൊറയ
തോട (തൊടവൻ)
ദണ്ഡാസി
ദാസരി
ദൂദെകുല
ദേവദാസി
ദേവാടിക
ദേവാംഗ
ദൊംബ്
ദോബി (ധോബി)
ധക്കഡൊ
ധൂളിയ
നക്കാ
നഞ്ചിനാട്ടുവെള്ളാളൻ
നമ്പിടി
നമ്പൂതിരി
നായർ
നാട്ടുകോട്ടചെട്ടി
നായാടി
പട്ടണവൻ
പട്ടുവെക്കാര
പട്ടുനൂൽക്കാരൻ
പണിക്കൻ
പണിയൻ
പണ്ടാരം
പത്മശാല
പരിവാരം
പറയൻ
പള്ളൻ
പള്ളി (പന്നിയൻ)
പാണൻ
പിഷാരടി (പിഷാരൊടി)
പുള്ളുവൻ
പേന്തിയ
പൈദി
പൊതുവാൾ
പൊറോജാ (പർജാ)
ബഗഡ
ബഡൊയി
ബളിജ
ബഡുകൻ (വടുകൻ)
ബാവുരി
ബലിമഗ്ഗാ
ബില്ലവാ
ബൈസ്ഥാ
ബെള്ളർ
ബേടർ (ബോയ)
ബേരിചെട്ടി
ബൊട്ടട
ബൊന്തുക്ക
ബോറാ
ബോലാസി

ബ്രാഹ്മണൻ
ഭണ്ട്
ഭണ്ടാരി
ഭത്രാസു
ഭൂമിയാ
മട്ടിയാ
മണ്ണാൻ
മണ്ടാടൻചെട്ടി
മലഅരയൻ
മലക്കാർ
മലയൻ
മലയാളി
മലസർ
മറവൻ
മാഡികാ
മാരാൻ (മാരയാൻ)
മാലർ
മാലി
മാവിലാൻ
മുക്കവൻ
മുടവൻ
മുടവാണ്ടി
മൃകണ്ടൊര
മൃസ്സത
മൊരസു
യാനാദി (യെനാദി-ഏനാദി)
യോഗിപുരുഷൻ
രാവുലു
ലമ്പാടി (ലമ്പാണി)
ലിംഗവന്ത്
ലിംഗവളിജാ
വണ്ണാൻ
വയനാടൻചെട്ടി
വലയൻ
വലമ്പൻ
വള്ളുവൻ
വാണിയൻ
വാരിയൻ
വാലൻ
വെള്ളാളൻ
വെളുത്തേടൻ
വേട്ടുവൻ
ശൌണ്ഡികൻ (സൊണ്ടി)
സവര
സാമന്തൻ
സാമന്തിയ
സെഗിഡി
ഹത്തി
ഹെഗ്ഗഡെ
ഹൊലയാ

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ജാതികൾ.

അകമുടയാൻ.

എല്ലാ തമിഴ രാജ്യങ്ങളിലും കാണാം. കൃഷിയാണ പ്രവൃത്തി. ചെങ്കൽപേട്ടാ, വടക്കെ ആൎക്കാട, ചേലം, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശ്ശിനാപള്ളി, ഇവിടെ 30 വൎഷം മുമ്പെയുള്ള എണ്ണമില്ല ഇപ്പോൾ. കാരണം സ്വജാതി വിട്ട ഉയൎന്നിട്ട വെള്ളാളനായ്ത്തീരുന്നതായിരിക്കണം. തഞ്ചാവൂരിലെല്ലാം ഈ കാലത്തിനുള്ളിൽ എരട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട. സംഗതി പക്ഷെ മറവരും കള്ളരും ഈ പേർ എടുത്തതായിരിക്കും. ആചാരങ്ങൾ മിക്കതും വെള്ളാളരുടെതാണ. ചില ജില്ലകളിൽ അകമുടയാൻ എന്ന പേർ വെള്ളാളൻ, പള്ളി, മേളക്കാരൻ ഇവരുടെ പൎയ്യായമായിട്ടുമുണ്ട. ശരിയായ അകമുടയാന്മാരെ കാണാവുന്നത തഞ്ചാവൂർ, മധുര, തിരുനേൽവേലി ഇവിടങ്ങളിലത്രെ. അകമുടയാൻ, മറവൻ, കള്ളൻ, ഇവര തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ പററി ഒരു ഇതിഹാസമുള്ളത പറയാം. അഹല്യയുടെ അഛൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തപോൾ ആയിരം സംവത്സരം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നവന തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കാമെന്ന. ഇന്ദ്രന 500 വത്സരം മാത്രം കിടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഗൌതമൻ 1000 തികച്ചും കിടന്നു അഹല്യയുടെ ഭൎത്താവാകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇവളെ പരിഗ്രഹിക്കേണമെന്ന ഇന്ദ്രൻ ഉറച്ച പൂവ്വൻകോഴി വേഷമായി അൎദ്ധ രാത്രിക്ക ഗൌതമന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു കൂകി. പ്രഭാതമായി എന്ന വിചാരിച്ചിട്ട ഗൌതമൻ എഴുനീററു സ്നാനത്തിനായി നദിക്ക പോയി. ഈ തക്കത്തിൽ ഇന്ദ്രൻ ഗൌതമവേഷം

ധരിച്ചു ഇഷ്ടം സാധിച്ചു. രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവരിൽ നിന്നു മറവരും കള്ളരും ഉത്ഭവിച്ചു. വഴിയെ അഹല്യ പതി ഗ്രഹിച്ചു. പിന്നെ ഒരു പുത്രൻ കൂടി ജനിച്ചു. അവനിൽ നിന്നു അകമുടയന്മാരുണ്ടായി. മറെറാരു കഥയുമുണ്ടു. ആദ്യത്തെ പുത്രൻ ഗൌതമനെ ഭയം കൂടാതെ നോക്കി അതിനാൽ അഹം (അകം_ അഹം മതി) ഉടയവൻ (ഉള്ളവൻ) അകമുടയാനായി. കള്ളൻ പോയി മറവനാവാം എന്നൊരു തമിഴ് പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു. യോഗ്യത നിമിത്തം അവൻ അകമുടയാനായി തീരും. പതുക്കെ പതുക്കെ വെള്ളാളനാവാം. അവിടുന്നു മുതലിയാരും ആവാം. അകമുടയാന ബ്രാഹ്മണനാണു ആചാര്യൻ. ജനന വിവാഹ മരണക്രിയകൾ വെള്ളാളരെ പോലെ ചെയ്യുന്നു. മധുരജില്ല രാമനാഥപുരത്തു ഇവര മറവരുടെ ശവദാഹത്തിനു അഗ്നി കൊണ്ടുപോകും. ശവം കുളിപ്പിപ്പാൻ വെള്ളം കൊണ്ടു വരും. ഇവക്കു തെക്കർ എന്ന പേരുണ്ടു. സാധാരണ പേർ സെർവെക്കാരൻ എന്നാകുന്നു. പലരും പിള്ള എന്ന പേരും ധരിക്കും. ഇവക്കു വിവാഹം തിരണ്ടതിൽ പിന്നെയാണു. ചിലപ്പോൾ പ്രായമായ പെണ്ണിനെ ചെറിയ ചെക്കൻ വിവാഹം ചെയ്കയും ഉണ്ടു. വിവാഹം എളുപ്പമാണു. നല്ല ദിവസം നോക്കി പുരുഷൻെറ പെങ്ങൾ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. വഴിയെ ഒരു പുടവയും ഏതാനും ആഭരണങ്ങളും പുഷ്പം മുതലായ്തും കൊണ്ടു കുറെ പെണ്ണുങ്ങളും ഉണ്ടാകും. പുടവ ഉടുപ്പിച്ചിട്ടു കന്യകയെ ഒരു ചുമരിന്നരികെ കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ചു പലകയിൽ ഇരുത്തും. മണവാളൻെറ പെങ്ങൾ അവൾക്കു വെററില അടെക്ക പുഷ്പം ഇതൊക്ക കൊടുക്കും. അവൾ അതെല്ലാം മടിയിൽ വെക്കും. മററവൾ ഒരു മഞ്ഞച്ചരടെങ്കിലും മാല എങ്കിലും ശംഖംവിളി മദ്ധ്യേ കഴുത്തിൽ ഇടിയിക്കും. അന്നു തന്നെ അവളെ പുരുഷൻെറ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെ സദ്യ കഴിക്കയും ചെയ്യും. പണമുള്ളവർ ജാതക പരീക്ഷയും മററും ചെയ്യിക്കും. പുരുഷൻെറ ശേഷക്കാരിൽ ചിലർ കുറെ ദൂരം വടക്കോട്ടു പോയി ശകുന പരീക്ഷ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അ

മ്പലത്തിൽ പോയി ബിംബത്തിന്മേൽ പുഷ്പം വെച്ചിട്ടൊ ബിംബത്തിൻെറ മുമ്പിൽ കുറെ പൂക്കൾ വിതറിയതിൽ നിന്ന ഒന്ന എടുത്തിട്ടൊ ലക്ഷണം നോക്കും. വിവാഹത്തിന്ന പന്തൽ ഇടും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ മഞ്ഞളും നല്ലെണ്ണയും കൂടി തേപ്പിക്കും. വിവാഹ ദിവസം പുരുഷൻ സൎവ്വാംഗക്ഷൌരം കഴിക്കും. എന്നിട്ട പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ പോകും. അവൻെറ കൈകാൽ നഖങ്ങൾ മുറിക്കും. അവനും അവളും കൂടി കുഡുംബ ദേവതെക്കും "കാരണവന്മാൎക്കും" പൊങ്ങൽ നിവേദിക്കും. പന്തലിൽ വേദി സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു തറയുണ്ടായിരിക്കും. അതിൻെറ കിഴക്ക ഒരു കൊലവിളക്ക കത്തിക്കണം. അത സഹസ്രാക്ഷനായ ഇന്ദ്രനാണ. പുരോഹിതൻ യമൻെറ പ്രതിനിധിയാണ. ആയാളെയും അഗ്നിയുടെ പ്രതിനിധിയായി കുടത്തിന്മേൽ ഒര വിളക്കും തെക്കുകിഴക്ക കോണിൽ വെക്കും. തെക്കപടിഞ്ഞാറ (നിരുതി) കോണിൽ സ്ത്രീകൾ നില്ക്കും. പുരുഷൻ വരുണകോണായ പടിഞ്ഞാറ നിൽക്കണം. അവൻെറ സഖ വായുകോണിൽ. കുബേരൻെറത വടക്കാകകൊണ്ട അവിടെ ഒര സഞ്ചി നിറച്ച പണവുമായി ഒരുവൻ നില്ക്കും. ശിവശക്തിക്ക പകരമായി ഒര അമ്മിയും കുഴയും വടക്കുകിഴക്കെ കോണിൽ വെക്കും. അതുകൾക്ക സമീപം നവധാന്യങ്ങളും വേണം. അമ്മിയുടെയും ഭദ്രദീപത്തിൻെറയും മദ്ധ്യെ ഏഴ കലശം വെക്കണം. ഏഴ സുമംഗലികൾ ഏഴ നദികളിൽ നിന്നെ‌ാ മററൊ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്നിട്ട വിളക്കിൻെറ മുമ്പിലെ പാത്രത്തിൽ പാരണം. വിളക്കിൻെറയും ഏഴ പാത്രങ്ങളുടേയും നടുക്ക പാൽകമ്പം നാട്ടണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഒര മരത്തിൻെറ കൊമ്പ കുഴിച്ചിടാറുണ്ട. അത തെഴുത്തു എങ്കിൽ ശുഭം. അഗ്നി ജ്വലിപ്പിച്ച മണവാളന്ന ഉപനയനാദി ക്രിയകൾ നടത്തണം. എന്നിട്ട അവൻ അവിടുന്ന മോക്ഷയാത്രയായി "പരദേശപ്രവേശം" ചെയ്യണം. വഴിക്ക പെണ്ണിൻെറ അഛൻ കണ്ട കൂട്ടികൊണ്ടു വരും. അവനും ഭാൎയ്യയും കൂടി മണവാളൻെറ കാൽ കഴകിക്കണം. കാൽ വിരലുകൾക്ക മോതിരങ്ങൾ ഇടീക്കണം. ഇതിന്ന കാൽകെട്ട

എന്ന പേർ. പുരോഹിതൻ മണവാളനു കങ്കണം കൊടുക്കുകയും പെണ്ണിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കാൽ കഴുകിച്ചിട്ടു അവന്റെ കയ്യിന്മേൽ കെട്ടുകയും വേണം. പെണ്ണിന്റെ എടത്തെ കയ്യും കങ്കണം കെട്ടും. രണ്ടാളും അഗ്നിയുടെ മുമ്പിൽ ഇരുന്നാൽ നാന്ദിശ്രാദ്ധം എന്നൊരു കർമ്മമുണ്ടു. വഴിയെ താലികെട്ടായി. പുരോഹിതൻ താലി മഞ്ഞൾ ചരട്ടിന്മേൽ കോർത്ത ഒരു നാളികേരത്തിന്മേൽ വെച്ചു എല്ലാവരും അനുഗ്രഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം മണവാളനു കൊടുക്കും. അവൻ കെട്ടിക്കുന്ന സമയം അമ്പട്ടന്റെയൊ മേളക്കാരന്റെയൊ വാദ്യം ഒഴിച്ചു യാതൊരു ശബ്ദവും പാടില്ല. മണവാളന്റെ പെങ്ങൾ പെണ്ണിന്റെ പിന്നിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. അവൻ ചരടു ഒരു കെട്ടു കെട്ടും. അവൾ രണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നെററിക്കു പട്ടം കെട്ടിക്കണം. ഇതു സ്വർണ്ണത്തിന്റെയൊ വെള്ളിയുടെയൊ ചെറിയ തകിടുകളായിരിക്കും. പിന്നെ അവർ പന്തൽ 7 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. അവസാനം ഭാര്യയുടെ എടത്തെ കാൽ ഭർത്താവു അമ്മിയിന്മേൽ വെക്കണം. രണ്ടാളും മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മാല ഇടണം. ഒടുവിൽ പുഷ്പമെല്ലാം ഒരു ഉണ്ടയാക്കും. പിന്നെ ഗുരുതി ഉഴിയലും അഷ്ടമംഗലങ്ങളോടെ പന്തൽ പ്രദക്ഷിണവും വേണം. അഷ്ടമംഗലങ്ങൾ ഏതെന്നാൽ, സഖി, സഖാ, ദീപം, കലശം, കണ്ണാടി, അങ്കുശം, ശ്വേതചാമരം, കൊടിയും ചെണ്ടയും. സാധാരണ പ്രദക്ഷിണം മൂന്നാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിന്നു അമ്മിയുടെ അടുക്കെ ഒരു നാളികേരം പൊട്ടിക്കും. അതു ശിവനാണത്രെ. അമ്മി പാർവ്വതിയും. രണ്ടും കൂടിയാൽ അർദ്ധനാരീശ്വരനായി പോൽ. രണ്ടാമത്തേതിന്നു അരുന്ധതിയുടെ കഥ ഭാര്യെക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. വിവാഹം ഒരു ഒററ ദിവസംകൊണ്ടു കഴിക്കാം. രണ്ടൊ മൂന്നൊ നാലൊ നില്ക്കുയുമാം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുയും മറ ചെയ്കയും ഉണ്ടു. ഒരു കട്ടിലിന്മേലൊ പല്ലക്കിയിലൊ ആണ കൊണ്ടുപോകുക. അകമുടയാന്മാർ ശൈവരാകയാൽ പ്രേതകാര്യങ്ങൾക്കു പണ്ടാരങ്ങൾ സഹായിക്കും. മരിച്ചു രണ്ടാം ദിവസമെങ്കിലും മൂന്നാം ദിവസമെങ്കിലും

പുത്രാദികൾ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി ബലി ഇടും. ഒരു കുടം വെള്ളം അവിടെ വെച്ചിട്ട പോരികയും ചെയ്യും. ചിലർ 15 ദിവസം പിണ്ഡം വെക്കും. 16-ാം ദിവസം കർമ്മാന്തരമെന്ന ക്രിയയും തളിച്ച കുളിച്ച ബ്രാഹ്മണർക്ക ദക്ഷിണയും ചെയ്യും. അകമുടയാന്മാർ, അയ്യനാർ, പിടാരി കറുപ്പണ്ണസ്വാമി ഇത്യാദി സ്വല്പദേവന്മാരെയും പൂജിക്കും.

അടികൾ.

(അടിമകൾ, ഭൃത്യന്മാർ.)

അമ്പലവാസിയിൽ ചേൎന്നതാണ. 1901ലെ തിരുവിതാംകൂർ കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ജാതിനിയമങ്ങളോട ചില ബ്രാഹ്മണൎക്കുള്ള ഭക്തി പരീക്ഷിപ്പാനായി ശങ്കരാചാൎയ്യർ ഒരിക്കൽ ഒര മദ്യപീടികയിൽ പോയി അല്പം ലഹരിമദ്യം സേവിച്ചു. അതി വൎണ്ണാശ്രമികൾ ബാധകമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങൾ തങ്ങളെപോലെയുള്ളവൎക്ക നിൎബ്ബന്ധമാണെന്നുള്ളത ഗ്രഹിക്കാതെ ആചാൎയ്യരുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ ഇത ഒര അവസരമാണെന്ന ഉറച്ച അവരും മദ്യം കുടിച്ചു. വഴിയെ ആചാൎയ്യസ്വാമി ഒര മൂശാരിയുടെ ആലയിൽ കടന്ന ഉരുകി നില്ക്കുന്ന ലോഹം ഒര പാത്രം കുടിച്ചു. കുറെശ്ശെ ഒന്നിച്ചുള്ളവൎക്ക വെച്ച കാട്ടുകയും ചെയ്തു. താൻ കാട്ടിയതെല്ലാം അവൎക്കം കാട്ടാമെന്നല്ലെ നാട്യം? പക്ഷെ അവർ ഈ കാൎയ്യത്തിൽ തങ്ങളെ മാപ്പാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. തങ്ങൾ അടിയാളാണല്ലൊ എന്ന ഉണൎത്തിച്ചു. ഈ പാപ കൃത്യത്തിൻെറ ഫലമായി ഇവർ ജാതിഹീനന്മാരായ്തീൎന്നു. ഈ കാലം ഇവർ മദ്യനിവേദ്യമുള്ള ഭദ്രകാളി മുതലായ ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജക്കാരാണ. മന്ത്രവാദം ചെയ്യും. ദേവത ബാധ നീക്കും. ഉപനയനസംസ്കാരവും പൂണുനൂലും ഉണ്ട. സീമന്തമില്ല. ഗായത്രി പത്ത ഉരു ജപിക്കാം. പുല പതിനൊന്നാണ. സ്വജനം തന്നെ പുരോഹിതൻ. സ്ത്രീകൾക്ക ആഭരണം നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെപോലെ തന്നെ. എന്നാൽ പുറത്ത പോകുന്ന സമയം മറക്കുടയും വൃഷളിയുമില്ല.

അനപ്പൻ.

കന്നട, മധുര മുതലായ ദിക്കിൽ അന്യജാതി പുരുഷ സംസർഗ്ഗത്തിന്ന സ്ത്രീക്ക ശിക്ഷ ജാതിഭ്രഷ്ടാണ. അവൾക്ക പ്രതി ഒരു ആട്ടിനെ ജീവനോടെ കഴിച്ചിടുംപോൽ. അഛന്റെ പെങ്ങളെ മകൾക്ക തന്നേക്കാൾ പ്രായം ഏറിയാലും മച്ചുനൻ കല്യാണം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം വിടുകയില്ല. പക്ഷെ അവന്ന പ്രായമാവോളം അവനേക്കാൾ വയസ്സുള്ള അടുത്ത ദായാദന്മാർ പരിഗ്രഹിക്കും. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം അവന്റേതുതന്നെയാണതാനും. വിവാഹത്തിങ്കൽ താലികെട്ടു ഇല്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചെറുവിരലുകൾ 7 ഘട്ടത്തിൽ കോർത്തകെട്ടുക സാരമാണ.

അരനാടൻ. (ഏരനാടൻ)

മലയാളത്തിൽ നിലമ്പൂര മലയിലും മററും ഒരു വക കാടരാണ. പെരുമ്പാമ്പിനെ കൊന്ന നെയ്യ എടുത്ത വില്ക്കും. അതു കുഷ്ഠത്തിന്ന വിശേഷമാണത്രെ. ഇവൎക്ക ഒരു വിശേഷനടപ്പുണ്ട. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു നിശ്ചയം. തന്റെ മൂത്ത മകളെ രണ്ടാം ഭാൎയ്യയായി എടുക്കുക. വില്ലും അമ്പും ആണ ആയുധങ്ങൾ. കുരങ്ങിന്റെ മാംസം വളരെ ഇഷ്ടമാണ. പാമ്പുകളേയും പല മൃഗങ്ങളുടെയും ചീഞ്ഞ എറച്ചിയും തിന്നും.

അറുവ.

ഗഞ്ചാംജില്ല ബഹ്റാംപൂർ താലൂക്കിൽ കടൽകരയിൽ ഒരു വക കൃഷിക്കാരാണ. പട്ടാണിക്ക ഉരിയ സ്ത്രീയിലുണ്ടായ സന്താനത്തിൽനിന്ന തങ്ങൾ ഉണ്ടായതാണെന്നു അവര പറയുന്നു. ആണുങ്ങൾ അധൎവ്വം സ്ത്രീകൾ യജുസ്സ എന്നു പറയുന്നു. മുസൽമാൻ അധൎവ്വണമാണത്രെ അടിയന്തരങ്ങളിൽ പുരോഹിതൻ മൊല്ലാനയാണ. ശൂദ്ര ഉരിയ തന്റെ പുത്രൻ തന്റെ പെങ്ങളെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യാനയക്കയില്ല. എന്നാൽ അറുവ അയയ്ക്കും. വിവാഹത്തിങ്കൽ എടെക്ക മൊല്ലാനമന്ത്രങ്ങൾ ജപി

ക്കും. അതിൽ "ബിസ്മില്ലഅള്ളാ" ഉണ്ടാകും. ശവം മറചെയ്യുകയാണ. കൂടിയവർ കബറിലേക്ക മണ്ണ ഇടും പിന്നെ തൂക്കും. വഴിയെ മൊല്ലാന ഒററക്കാലിന്മേൽ മന്ത്രം ജപിക്കും. 15_ാംദിവസം ശുദ്ധമാകും. അതിന നെയ്യ വേണം. 40_ാംദിവസം മൊല്ലാന ക്രിയചെയ്യും. അന്ന മരിച്ചവന്ന ഭക്ഷണം (പിണ്ഡം, ബലി) കൊടുക്കും. ഇവർ മുസൽമാന്മാരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ ചേരുകയില്ല. പള്ളിക്ക പോകുകയുമില്ല. അനേക ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളെ വന്ദിക്കും. വീടുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠ മണ്ണുകൊണ്ട "തൃക്കാക്കരപ്പൻ" ആണ. തലയിൽ ഒരു അടെക്കയും.

അമ്പട്ടൻ.

ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ അമ്പട്ടൻ ശാന്തിയാണ. അവൻ നിവേദിച്ചത മിക്ക ബ്രാഹ്മണരും ഭക്ഷിക്കും. ബ്രാഹ്മണനത്രെ വിവാഹത്തിങ്കൽ പുരോഹിതൻ. ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും ദിവസം ഹോമം. 3_ാംദിവസം താലി ഒരു വെള്ളിതട്ടിലൊ പിത്തളതട്ടിലൊ വെച്ച ഒന്നാമത ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തൊടണം വലത്തെ കൈ മൂണ്ടൻവിരലാൽ. വഴിയെ ബാക്കി ബ്രാഹ്മണർ പിന്നെ ക്രമേണ ഉയന്നജാതികാം ഒടുവിൽ പെരിത്തനക്കാരൻ തുടങ്ങി സ്വജനം. എന്നിട്ട അഗ്നിസാക്ഷിയായി കെട്ടും. ആ സമയം വിധവകാം പാടില്ല. പിന്നെ അരി ഇടണം. അത ദോബിക്കാണ. ചിലപ്പോാം പെരിത്താനും. ബ്രാഹ്മണന പണവും പട്ടുകരയുള്ള വസ്ത്രവും കൊടുത്തെ ആയാാം മന്ത്രം ചൊല്ലൂള്ള. ബ്രാഹ്മണൻ നിത്യം ശുദ്ധമാവാൻ കുളിക്കണം. 4_ാം 5_ാം ദിവസം ഹോമം, ചടങ്ങ, പെണ്ണ പാട്ടുപാടണം. 5_ാംനാാം കങ്കണംനീക്കും. ചേലത്തകൊണ്ടു വെള്ളാളക്ക കല്യാണപുരോഹിതൻ അമ്പട്ടൻ. താലികെട്ടുന്നതും അവൻ. തിരണ്ടാൽ 11 ദിവസം അശുദ്ധം. നിത്യാകുളി. നിത്യം പുതുവസ്ത്രം. നിത്യം നല്ലെണ്ണയും മുട്ടയുടെ വെള്ളയും സേവിക്കണം. മാംസാദി പാടില്ല. വിധവാവിവാഹമില്ല. കുട്ടികളെ ഒഴികെ ദഹിപ്പിക്കും. തിരുവാങ്കൂറിൽ വെട്ടിക്കൂട്ടൽ അമ്പട്ടന്റെ അവകാശ

മാണ. തിരുവാങ്കൂറിൽ താലികെട്ട ഋതുശാന്തിക്ക മുൻ. സംബന്ധം പിൻ. ആങ്ങള പെങ്ങന്മാരുടെ മക്കറം തമ്മിൽ സംബന്ധം മുഖ്യം. പുല 16. തമിഴക്ക 10. (11-ാംനാറം ശ്രദ്ധം).

അമ്പലവാസി.

പൊതുവാറം, ചാക്യാർ, നമ്പ്യശ്ശൻ, പിടാരൻ, പിഷാരൊടി, വാരിയൻ, നമ്പി, തെയ്യമ്പാടി ഇത്യാദിയാകുന്നു. മിക്കവരുടേയും ചോർ നായന്മാർപോലെ ഉണ്ണില്ല. ഇവരെ ക്ഷേത്രവാസികറം, അന്തരാളർ എന്നും വിളിക്കും. ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്ന പതിതനെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ശൂദ്രനിൽനിന്ന കേറിയവരെന്ന കേരളോല്പത്ത്യാദിയും. തിരുവാങ്കൂറിൽ നമ്പ്യശ്ശൻ, പുഷ്പകൻ, പുപ്പള്ളി, ചാക്യാർ, ബ്രാഹ്മണി അല്ലെങ്കിൽ ദൈവംപതി, അടികറം, നമ്പിടി, പിലാപ്പള്ളി നമ്പ്യാർ, പിഷാരടി, വാരിയൻ, നാട്ടുപട്ടർ, തിയ്യാട്ടണ്ണി, കുരിക്കറം, പൊതുവാറം ഇവരെല്ലാം അമ്പലവാസികളാണ. അമ്പലവാസിക്ക പുല സാധാരണ 12. ചിലക്ക 10. ചിലക്ക 13-ം 14-ം. കൊച്ചിശീമയിൽ മാരാൻ അമ്പലവാസി മിക്കവക്കും മരുമക്കത്തായമാണത്രെ. പിണ്ഡം, ശ്രാദ്ധം ഇതുകറക്ക പുരോഹിതൻ സ്വജനം തന്നെയാണ. പുല കഴിഞ്ഞാൽ പുണ്യാഹം ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. മാരാൻ ഒഴിച്ചുള്ളവരുടെ ഭവനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണന വെച്ചുണ്ണാം. മാംസം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പാടില്ല. അമ്പലവാസികറം എല്ലാം അടുത്തടുത്തിരുന്ന ഭക്ഷിക്കാം.

ആരാദ്ധ്യൻ.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, ഗോദാവരി, കൃഷ്ണാ ജില്ലകളിലും ഏതാനും കടപ്പ, കർണ്ണൂറം ജില്ലകളിലും ഒര മാതിരി ലിംഗധാരി ബ്രാഹ്മണൻ ആകുന്നു. പൂവ്വംനിയോഗികറം എന്നു തോന്നും. പ്രതിവഷം ശ്രാദ്ധമല്ല ആരാധനയാണ. 10 പുല. ഏകോദ്ദിഷ്ടം ഉണ്ട. ആരാധനയിൽ അപസവ്യം ഇല്ല. തിലം, ദൎഭയില്ല. ഹോമമില്ല. പവ്വണമില്ല. വിധവകറം ക്ഷൌരം ചെയ്യേണ്ടാ. ദഹിപ്പിക്കയില്ല. ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാണ.

ആരി (അധ്വാദത്തൻ).

തിരുവാങ്കൂറിൽ തോവാള താലൂക്കിൽ ഒരു ഊരിൽമാത്രം ഉണ്ടു. ദൎശനകോപ്പു ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ അമ്പലവാസിയാണു. പൂണൂലുണ്ടു. മററും എല്ലാം ബ്രാഹ്മണക്രിയകൾ ആകുന്നു. മണ്ഡപത്തിൽ കയറിക്കൂടാ. പന്തിഭോജനമില്ല. ഉടപ്പു തമിഴ സമ്പ്രദായവും പുല 15-ം ആകുന്നു.

ആരെ.

(മഹാരാഷ്ട്രപൎയ്യായം) തെക്കെ കന്നടത്തിൽ "ആൎയ്യക്ഷത്രി" എന്നു പറയും. പൂണൂൽ ഉണ്ടു. ശൃംഗേരി ശിഷ്യന്മാർ ആകുന്നു. വിവാഹം ഋതുവിന്നു മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. ഭൎത്താവിന്നു ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. ഭാൎയ്യക്കു പാടില്ല. ദുൎന്നടപ്പിന്നു ഭാൎയ്യയെ ത്യജിക്കുമ്പോൾ മുക്കട്ട ചെരുവഴിയിൽവെച്ചു ഒരു മത്തൻ നട്ടു മുറിക്കണം. മാംസം ആവാം. മദ്യം വഹിയാ. തെക്കെ കന്നടത്തിൽ മക്കത്തായം. ശിവള്ളികൾ പുരോഹിതൻ. മഹാരാഷ്ട്രം സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടർ കോഴിയും മത്സ്യവും ഭക്ഷിക്കും. കോഴിയെ മന്ത്രപുരസ്സരം അറുക്കണം.

ആശാരി.

കമ്മാളൎക്കു പുരോഹിതൻ. കമ്മാളരെ നായൎക്കു അശുദ്ധം 12 അടി. ബ്രാഹ്മണനു 36. ആയുധപാണിയായി ആശാരിക്കു ഉയൎന്നജാതിക്കാരുടെ വീട്ടിൽ എങ്ങും ചെല്ലാം.

ആണ്ടി.

തിരുനെൽവേലിയിൽ താലികെട്ടേണ്ടതു ഭൎത്താവിൻെറ ചെങ്ങാം. മാചെയ്യു പതിവ. 105 ഉപജാതിയുണ്ടു. ജംഗമൻ, കോമണാണ്ടി, ലിംഗധാരി, മുടവാണ്ടി, ഉപ്പാണ്ടിമുഖ്യം. മുടവൻ നൊണ്ടി, മുടവാണ്ടി ഇവൎക്കു കൊങ്ങു വെള്ളാളരിലെ അംഗവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികൾക്കവകാശമുണ്ടു.

ഇരുളൻ.

നീലഗിരിയിൽ ഒരു കൂട്ടർ. ശനിയാഴ്ചയും തിങ്കളാഴ്ചയും കൃഷിപ്രവൃത്തി എടുക്കുകയില്ല. ഇവൎക്കു വിവാഹനിയമം ഇല്ല.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ യോജിപ്പുള്ളേടത്തോളം കാലം ഒന്നിച്ചിരിക്കും. സ്ത്രീക്ക മനസ്സില്ലെങ്കിൽ പിരിയാം. വിധവെക്ക ആരെ എങ്കിലും എടുക്കാമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഒരു ഇരുളൻ മരിച്ചാൽ രണ്ട കുറുമ്പരെ കൊണ്ടുവരും ഒരുവൻ മററവനെ ക്ഷൌരംചെയ്യണം. ക്ഷൌരം ചെയ്യപ്പെട്ടവന ഭക്ഷണവും ഒര വസ്ത്രവും കൊടുക്കും. മരിച്ചാൽ ചമ്മണപ്പടി ഇട്ട ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാണ. ചെറിയ കുട്ടികൾക്ക മുലകൊടുപ്പാനില്ലാഞ്ഞ മരിക്കയെ ഉള്ളു എന്ന തോന്നിയാൽ ജീവനോടെ കുഴിച്ചിടും എന്ന സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നു. ചെങ്കൽപെട്ട, വടക്കേആർക്കാട, തെക്കേആർക്കാട ഈ ജില്ലകളിൽ ഇവർ പോയി കുടി ഏറീട്ടുണ്ട. അവിടെ നെല്ലുകുത്തുകയാണ മുഖ്യ പ്രവൃത്തി. ബ്രാഹ്മണരുടേയും മററും വീട്ടിൽ കടക്കാം. തണുപ്പകാലത്ത ശിശുക്കൾക്ക കുളിർ മാറാൻ അവരെ അടുപ്പിൻെറ സമീപം കുഴിയിൽ കിടത്തും. ഇവൎക്ക "വിവാഹം" ശനിയാഴ്ച മാത്രം പാടില്ല. താലികെട്ടുന്നത പുരുഷനാണ. മരിച്ചാൽ തലവടക്കോട്ടായി കമുഴ്ത്തികിടത്തി മറചെയ്യും. വലിയ ഒരു ക്രിയ ഇവൎക്കും കുറുമ്പൻ, ഏനാടി ഇവൎക്കും കുട്ടികളുടെ മുടികളച്ചിലാണ. പത്ത വയസ്സിന താഴെയുള്ള സകല കുട്ടികളേയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടീട്ട അമ്മാമൻമാർ ഒരു പിടി മുടി അറുക്കും. ശവം മറചെയ്കയാണ. ചില ഇരുളൎക്ക അമാനുഷജ്ഞാനമുണ്ടെന്ന പറയുന്നു. അവൎക്ക ആവെശം ഉണ്ടായി ഓരോന്നു പറയും. അതിൻെറ അൎത്ഥം വേറെ ചിലർ പറയും. ഇരുളർ ചെരിപ്പിടുകയില്ല. പുതെക്കയില്ല. കഠിനകുളിരിന്നു തീക്കായും. എന്നാലും കമ്പിളി പുതെക്കയില്ല. ചില കൂട്ടൎക്ക വിധവയെ മരിച്ചവൻെറ സോദരൻ എടുക്കണ്ണ (കെട്ടുന്ന) നടപ്പുണ്ട. ചില കൂട്ടർ ശവം മലൎത്തികിടത്തി മറചെയ്യും. മരിച്ചാൽ 11-ാംദിവസം മൂത്തമകൻ തലയിൽ ഒര തുണികെട്ടി കുറെ അരിമഞ്ഞൾപുരട്ടി വെള്ളത്തിലേക്ക എറിയണം.

ഈഡികാ.

തിലുങ്കർ. കള്ളുണ്ടാക്കുക പ്രവൃത്തി. ചില കൂട്ടക്കാർ മരം ഏറുന്ന സമയം കത്തി വലത്തഭാഗത്താണ കെട്ടുക. തമിഴർ

പിന്നിലാണ. തമിഴർ തെങ്ങ, പന ഇതകാം കേറുന്നു. ഈർത്തചുരുക്കം. തെലുങ്കർ പനയും ഈന്തയും കയറും. തെങ്ങു കയറുകയില്ല. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണനു ന്യൂനതയില്ലതാനും. ശവം മറചെയ്യയാണ. പുല 12. അന്നു മാംസം പാടില്ല. ഇവർ മദ്യം സേവിക്കയെഇല്ല.

ഈഴവൻ.

തെക്ക തിരുവാങ്കൂറിൽ പലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഇവൎക്കം നായന്മാൎക്കം കൂട്ടായി അവകാശമുണ്ട. മററ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ തൂക്കം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. ഇതൊര പ്രാൎത്ഥനയാണ. പ്രാൎത്ഥിച്ചവന്റെ ഊരെക്കമീതെ മാംസത്തിൽകൂടി ഒരു കൊക്ക പായിച്ചിട്ട കയറിട്ട ഒരു വടിയിന്മേലോ മററൊ ഉയൎത്തി അമ്പലം ചുററും കൊണ്ടുനടക്കുകതന്നെ. നായന്മാർ കമ്മാളർ, തുടങ്ങിയുള്ളവരും ഈ വഴിവാട ചെയ്യും. മക്കത്തായവുമുണ്ട മരുമക്കത്തായവുമുണ്ട. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞിട്ടുവേണം സംബന്ധമെങ്കിലും വിവാഹമെങ്കിലും. അമ്മാമന്റെ മകളേയും അഛന്റെ മരുമകളേയും സ്വീകരിക്ക യോഗ്യത. വിധവാവിവാഹം ആവാം.

മലയാളത്തിൽ ഈഴവൎക്ക തിരണ്ടകല്യാണം 4_ാംദിവസമാണ. ഏഴാംദിവസവും കുളത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുപോകണം.

ഉപ്പര.

ഇതും ഉപ്പിളിയൻ, ഉപ്പാര, ഉപ്പലിക, ഇതൊക്കയും ഒരു ജാതിയുടെ പേർ തന്നെയാണ. ഉപ്പുണ്ടാക്കുകയാണ പണി. ഉപ്പിളിയൻ തമിഴനും ഉപ്പര തെലുങ്കരും ഉപ്പാര മൈസൂരിൽ കൎണ്ണാടകഭാഷക്കാരും ആണ. ഒട്ടവനെപോലെയാണ ഏകദേശം. കുളം, ഏരി, കുഴിക്കലും ഉണ്ട. അന്യോന്യം വിവാഹമില്ല. കൂടി ഉണ്ണും. ജാതികാൎയ്യങ്ങാം തീൎപ്പാൻ പെരിയതനക്കാരനെന്നും യജമാനനെന്നും പേരായിട്ട ഒരു സ്ഥാനിയുണ്ട. വ്യഭിചാരത്തിന്ന കൎണ്ണാടകദേശത്ത ശിക്ഷ സ്ത്രീയുടെ തലമുടി കുറെ മുറിച്ചെടുത്തതിന്റെശേഷം പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ച അല്പം ചാണകവെള്ളം കുടിപ്പിക്കുകയാണ. വഴിയെ അമ്പലത്തിൽ

കൊണ്ടുപോയി പൂജക്കാരൻ പുണ്യാഹം കുടയണം. ജാതിക്കാൎക്ക ഒരു വിരുന്നും ശേഷക്കാർ കഴിക്കണം. പുരുഷന്ന ശിക്ഷ ഒരുഭാഗം മീശയും പുരികവും തലയിൽ ഏതാനും ക്ഷൌരംചെയ്യുതിൽപിന്നെ വയ്യോൽമേഞ്ഞ 7 പന്തൽ ഉണ്ടാക്കി തീകൊളുത്തി കത്തുന്നസമയം അതിൽക്കൂടി ഊണപോകയും വഴിയെ മുങ്ങി കുളിച്ചു പുണ്യാഹം ഏല്ക്കുകയും ആകുന്നു. സ്ത്രീയും ഈ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യേണമെന്നു പറയുന്നു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും ഉണ്ട. പതിവ പിന്നെയാകുന്നു. ഉപ്പിളിയൻ, ഉപ്പര ഇവർ അമ്മാമൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ അവകാശപ്പെടുക പതിവാണ. കല്യാണസമ്പ്രദായത്തിന ദേശഭേദമുണ്ട. മധുരയിലെ ഉപ്പിളിയന്മാൎക്ക താലികെട്ടാൻ പെണ്ണിന്റെ ഊരിൽ സക്കാരി എന്ന പറയുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണ. ചിലേടത്ത മണവാളന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. ചിലേടത്ത മണവാളൻ താൻതന്നെയാണ. കന്നാട ഉപ്പാരന്മാൎക്ക മണവാളൻ ക്ഷൌരംചെയ്തു കുളിച്ചിട്ട പിത്തളക്കമ്പികൊണ്ടു രണ്ട ഏഴയായി പൂണുനൂൽ ഇടണം. ഇത 5 ദിവസം ധരിക്കും. ഉപ്പിളിയന്മാരുടെ എടയിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ മൺകുടങ്ങൾ ഒന്നിന്ന മീതെ ഒന്ന വെച്ച ചുമരപോലെയാക്കി അതിനകത്ത ഇരുത്തി അവരുടെ തലയിൽ സ്ത്രീകൾ വെള്ളം ഒഴിക്ക നടപ്പുണ്ട. വിധവാ വിവാഹം ആവാം. ഉപ്പാരന്മാൎക്ക വിധവയെ വിധുരനും വിധുരനെ വിധവയും മാത്രമെ കെട്ടിക്കൂടു. തൃശ്ശിനാപള്ളി ജില്ലയിലെ ഉപ്പിളിയന്മാർ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ബാലനെ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മച്ചുനിച്ചിയെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തേക്കാമെന്ന പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യു സമ്പ്രദായമുണ്ട. തമിഴ ദേശങ്ങളിൽ ഒരു നടപ്പുണ്ട. മൂന്ന സുമംഗലിമാർ കല്യാണം ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദിവസം മഞ്ഞൾ കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ മുഖം കഴുകിയതിൽ പിന്നെ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ആ വെള്ളംകൊണ്ട കുളിക്കണം. തിരളും മുമ്പ വിവാഹം ചെയ്താൽ ഋതുവാകുന്നവരെക്കും ഭൎത്താവിന്ന ഭാൎയ്യയുടെ കണ്ണിലേക്ക നോക്കിക്കൂടാ. തിരണ്ടാൽ ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്തിട്ട അതിന്റെ ചോര കൊണ്ടു ആങ്ങള അളിയനെ പൊട്ടു തൊടിയിക്കണം. ഭൎത്താ

വ കുറെ പഴവും പാലുംകൂടി വായിലിട്ട ചവച്ചിട്ട ഭാൎയ്യയുടെ നേക്ക തുപ്പണം. വിവാഹം തിരണ്ടതിൻെറ ശേഷമാണെങ്കിൽ തമിഴദേശത്തുള്ളവർ വിവാഹദിവസം മരംകൊണ്ട 7 വളയൽ ഉണ്ടാക്കി അതിൻെറ മീതെ പെണ്ണിനെ നടത്തും. ഇതിന്ന ഭൎത്താവ സമ്മതംകൊടുക്കണം. ഒരു വണ്ണാത്തി ഹാജരുണ്ടായിരിക്കയും വേണം. തെലുങ്കൎക്ക ഈ ക്രിയ പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ ഒട്ടവിലത്തെ ദിവസമാണ. അമ്മാമൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കയുംവേണം. ഉപ്പിളിയന്മാൎക്ക വിധവകളും ഭൎത്താവിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളും വിവാഹംചെയ്യാം. ഏതെങ്കിലും ഒര കന്ന്യകയെ വിവാഹംചെയ്യുവോളം പുരുഷന്ന ക്ഷൌരം പാടില്ല. കന്ന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാത്തപക്ഷം ജീവകാലം ക്ഷൌരമില്ല.

മരിച്ചാൽ മറ ചെയ്കയാണ പതിവ. ചില കൂട്ടൎക്ക ഏഴും ചിലൎക്ക പതിനാറും പുലയുണ്ട. ചില കൂട്ടത്തിൽ വിധവമാർ താലി അറുക്കുകയില്ല. താനെ വീണ പോകുവോളം കെട്ടും. പുലയുടെ അവസാന ദിവസം വയ്യുന്നേരം കറുക്കൻ ഓരിയിടാൻ തുടങ്ങും മുമ്പായി കുറെ പാൽ കൊണ്ടുപോയി ഒര എരുക്കിൻ ചെടിയിന്മേൽ പാരും „ സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്ക പോയിക്കൊ, കൈലാസത്തേക്ക പോയിക്കൊ ” എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട. ചിലർ വൈഷ്ണവരും ബാക്കി ശൈവരും ആകുന്നു.

ഉള്ളാടൻ.

മലയാളം, കൊച്ചി, തിരുവാങ്കൂർ ഇവിടെ മലകളിൽ കിഴങ്ങ തേൻ മുതലായതുകൊണ്ട ജീവിക്കുന്നു. ചിലേടത്ത കടൽവക്കിലും കാണാം. അവിടെ മീൻ പിടുത്തംപണി. മുതലയേയും പുലിയേയും പിടിപ്പാൻ സമൎത്ഥന്മാരാണ. വിവാഹത്തിൻെറ സമ്പ്രദായം രസമുണ്ട. ഇലയും കൊമ്പും മററും കൊണ്ട ഒര സ്ഥലം വളച്ചുകെട്ടി പെണ്ണിനെ അതിനകത്ത ഇരുത്തും. പുറത്ത ചുററും ചെറുപ്പക്കാർ മുളവടിയുംകൊണ്ട ചാടിക്കളിക്കും. സുമാർ ഒരു മണിക്കൂർ നേരം ഉണ്ടാകും. എടയിൽ ഓരോരുത്തൻ വടി ഉള്ളിലേക്ക കടത്തി നോക്കും. പെണ്ണ ഏതിനെ പിടി

ക്കന്നുവൊ അതിൻെറ ഉടമസ്ഥനായി ഭൎത്താവ. ശവം കഴിച്ചിടുകയാണ നടപ്പ. പുല 15 ദിവസമാണ. 16-ാം ദിവസം തളിപ്പൻ എന്ന പറയുന്ന ക്ഷുരകൻ വന്ന പുര ശുചിയാക്കും. ശേഷക്കാർ കുളിച്ചു വരുമ്പോൾ അവരുടെ മേൽ ചാണകവെള്ളം തളിക്കും. ഇവൎക്ക മരുമക്കത്തായമാണ. പുലയൎക്കും പറയൎക്കും ഇവരെ തീണ്ടലുണ്ടെന്ന പറയുന്നു. സ്ത്രീകൾ പണിക്ക പോകുകയില്ല.

ഊരാളി.

ഇവർ മധുര, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശ്ശിനാപള്ളി ഈ ജില്ലകളിൽ കൃഷിപ്പണിക്കാരാണെന്ന 1891ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വടശ്ശീരികൾ എന്നും നാട്ടുശീമകൾ എന്നും രണ്ട കൂട്ടരുണ്ട. ഒരുവൻ ജാതിയിലേക്ക തിരിച്ചു വരാൻ ഒരു ആട്ടിനെ കാരണവന്മാർ കാണ്കെ കൊന്ന ചോരകൊണ്ട നെററിക്ക പൊട്ട തൊടേണം. വഴിയെ ഒരു സദ്യ കഴിച്ചു കുറെ ചോർ തൻെറ പുരപ്പുറത്ത എറിയുകയും വേണം. ചോർ കാക്കകൾ തിന്നു എങ്കിൽ ജാതിയിൽ കൂട്ടും. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും വഴിയേയും ഉണ്ട. ഭൎത്താവില്ലാത്ത ഒരുത്തിയോട ചിററമുണ്ടെന്ന കണ്ടുപിടിച്ചാൽ കുററക്കാരൻ ഒരു പിഴ കൊടുക്കണം. അവളെ കെട്ടണം. താലിക്ക ബദൽ അവൻെറ അരഞ്ഞാൺ ചരടാണ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുക. ഇതിന്ന പുറമെ ശേഷക്കാൎക്ക സംഭവിച്ച അശുദ്ധി തീൎക്കാൻ ഒരു തൊട്ടിയൻ വേണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒരു കുളത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുപോയി കുളത്തിൽ തൊട്ടിയൻ 108 കണ്ടു കുത്തി അതുകളിലെ വെള്ളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലയിൽ തളിക്കണം. ഒരു തൊട്ടിയനും ചക്കിളിയനും കൂടി ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്ത തല കഴിച്ചിടും. അതിൻെറ മീതെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ശേഷക്കാരും നടക്കണം. ചോര അവരുടെ തലയിൽ കൊടയണം. പിന്നെ അവർ എല്ലാം കുളിച്ചു ഗോമൂത്രം സേവിച്ചു രണ്ടാമതും കുളിക്കണം. പിന്നെ പാൽ സേവിക്കണം. ജാതിപഞ്ചായത്തുകാരെ മുമ്പിൽ സാ

ഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കണം. പണമുള്ളവക്ക ബ്രാഹ്മണനാണ പു രോഹിതൻ. മററവക്ക സ്വജനം തന്നെ. ഭത്താവ മരിച്ചാലും ഉപേക്ഷിച്ചാലും മറൊരുത്തനെ കെട്ടാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും, കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. കഴിവുള്ളവർ ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും. കോഴി, ആട, പോക്കാ, ഇതുകളുടെ മാംസം, മത്സ്യം, മദ്യം ഇതൊക്കെ ആവാം. ഇവർ, ഇടയൻ, തൊട്ടിയൻ, കള്ളൻ ഇവരുടെ താഴെയാണ. കല്യാണം പിതൃക്രിയ ഇതുകഠംക്ക പൂണനൂൽ ഇട്ടും. വിവാഹ നിശ്ചയത്തിന്ന പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ആണിന്റെ അമ്മാമനും ആണിന്റെ വീട്ടിൽ പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമനും പോയി മററവൻ കാണെ മൂന്ന ഏടങ്ങഴി നെല്ല അളന്ന കൊടുക്കണം.

ശവം എടുത്തകൊണ്ടുപോവാൻ കോണി ഊരിലേക്ക കൊണ്ടു വരികയില്ല. ശവം ഊരിന്റെ പുറത്ത കൊണ്ടുപോയി അവിടുന്ന കോണിമേൽ വെച്ച ശ്മശാനത്തിലേക്ക കൊണ്ടുപോകയെ ഉള്ളൂ. ചില കൂട്ടരുടെ എടയിൽ ശവം കൊണ്ടുപോവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴെക്ക ഒരു പറച്ചി കളിക്കണം. മരിച്ചതിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം ശേഷക്കാർ ഒരു കുഴിയമ്മിയിൽ ചാണകം കലക്കി അതിൽ കാൽവിരലുകഠം മുക്കുകയും ഭസ്മക്കുറിയിടുകയും വേണം. മൂന്നാം ദിവസത്തിന്ന ശേഷം എന്നെങ്കിലും എട്ട എന്ന ഒരു കമ്മം നടപ്പുണ്ട. ഒരു പന്തലിൽ മൂന്ന വാഴ വെച്ച മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാർ അവിടെ പകൽ മുഴുവൻ നിൽക്കും. അപ്പോഠം ഇഷ്ടജനങ്ങഠം അവിടെ "കൺനോക്കിന്ന" ചെല്ലണം. വടക്കസ്ത്രീകഠം ഓരോരുത്തരായിട്ടാണ ചെല്ലുക. പ്രധാന പിണ്ഡകത്താ ചോദിക്കും "ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നുവൊ അല്ല നിന്റെ തലെക്ക തല്ലുന്നുവൊ?" എന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹിതൻ ഒന്നുകിൽ അവന്റെ കൈകൊണ്ട മററവന്റെ കയ്യ രണ്ടും കൂട്ടിചേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ച തൊഴിക്കും. വഴിയെ ഓരോരുത്തനായി ഊരിന്ന പുറത്ത നാട്ടുകാർ സഭ കൂടി നിൽക്കുന്നേടത്ത പോകണം. അവിടെ ഒരു പറയനും മൂന്ന ഊരാളികളും കൂടി തലവനെ അറിയിക്കും ഇന്നിന്നവർ പന്ത

ലിൽ പോയിരിക്കുന്നു, ഇന്നിന്നവർ പോയിട്ടില്ല എന്നു പന്തൽ, പൊളിക്കട്ടെയൊ എന്ന ചോദിക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ പന്തൽ പൊളിക്കും. അവിടെ ഒരു ചെമ്പ വെച്ചിട്ട ചുററും സ്ത്രീകൾ ഇരുന്ന കരയണം. വഴിയെ എല്ലാവരും കൂടി സഭ കൂടിയേടത്ത പോകണം. അവിടെ ഒരു പറയനും ഒരു ദാസിക്കും ഒരു പണ്ടാരത്തിനും തലക്കെട്ട കെട്ടിച്ച പറയൻ പറ കൊട്ടി നാട്ടിനെ അനുഗ്രഹിക്കണം. അവസാനം എല്ലാവരും കൂടി മരിച്ച വീട്ടിൽ പോയി മൂപ്പൻ മൂന്ന പിടി കമ്പ് വിധവയുടെയൊ ശേഷക്കാരിൽ മററാരുടെ എങ്കിലുമൊ വസ്ത്രത്തിൽ ഇട്ട ഒരു ഉരൽ നിലത്ത ഇടും.

ഇവർ നായാട്ട് ഭ്രാന്തന്മാരാണ. ശിവരാത്രിയുടെ പിറെറന്ന സകലരും വേട്ടെക്ക പോകും. കാവേട്ടക്കാരൻ എന്നൊരു പ്രധാന നായാട്ടുകാരനുണ്ട. അവൻ വേണം വെടിവെച്ച മൃഗങ്ങളെ തലയും കാൽവള്ളിയും അറുക്കുവാൻ. തല വെടി വെച്ചവന്നാണ, ശേഷം എല്ലാവക്കും ഓഹരി വെക്കും.

തിരുവാങ്കൂറിൽ മലകളിൽ ഊരാളിമാരുണ്ട. അവക്ക തലവൻ കാണിക്കാരൻ എന്നൊരുത്തനാണ. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഭത്താവ ഭാൎയ്യയുടെ പുരയിലാണ പാക്കുക. തിരണ്ടാലും പ്രസവിച്ചാലും മററും അശുദ്ധി കലശലാണ. തിരണ്ടാലും ദൂരത്തായാലും പ്രത്യേകം ഒരു കുടിലിൽ പാപ്പിക്കും. 4-ാംദിവസം മറെറാരു കുടിലിലേക്കാക്കും. 7-ാംദിവസമെ കൂട്ടത്തിൽ ചേക്ക. പ്രസവിച്ചാൽ 12 ദിവസം അകലെ ഒരു കുടിലിലും 5 ദിവസം കുറെ അടുത്ത ഒന്നിലും പാക്കണം. അത കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നേയും 20 ദിവസം ആരേയും തൊട്ടുകൂടാ. കടിഞ്ഞിൽ പ്രസവത്തിന ഭത്താവിന 3 പുലയുണ്ട. എല്ലാ പേററിനും സ്ത്രീയുടെ അമ്മയുടെ ഭാഗക്കാൎക്കെല്ലാം 5 പുലയുണ്ട. ജനിച്ച 18-ാംനാറം അവരിൽ മൂത്തവൻ കുട്ടിക്ക പേരിട്ട കാത കുത്തും. നടക്കാറായാൽ മുടി കളയും. കുടുംമ മുന്നിലാണ.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. കുഴിയിൽ സംബന്ധികാറം ഓരൊ വസ്ത്രം ഇടണം. കുഴി മൂടിയാൽ മീതെ ഒരു പുരവെച്ച കെ

ളും. അതിൽ മരിച്ചവൻെറ കൊട്ടവാളും അല്പം ചോറും വെററിലയടെക്കയും വെക്കും. 7 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രേതത്തിന്ന ചോറും റാക്കും പൂജിക്കും. ചത്തപുല 16 ആണ. അച്ഛനെ അപ്പനെന്നും അമ്മാമനെ അച്ഛനെന്നുമാണ വിളിക്കുക. മരുമക്കത്തായമാണ. വിവാഹത്തിന്ന താലികെട്ട ഇല്ല. നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞാൽ പെണ്ണിനെ ഭൎത്താവിൻെറ ചാളെക്ക അയക്കും മാത്രം. ഊരാളികളും ഉള്ളാടന്മാരും തമ്മിൽ വിവാഹമുണ്ട. പുനൎവ്വിവാഹം ആവാം. വിവാഹം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മാററമായിട്ടാണ. ഒരു പെണ്ണിനെ ഇങ്ങട്ട വേണമെങ്കിൽ ഒന്നിനെ അവളെ തറവാട്ടിലേക്ക കൊടുക്കണം. ഇവൎക്ക സംഗീതം വളരെ പ്രിയമാണ. രാത്രി വളരെ പാടിയെ ഉറങ്ങുകയുള്ളു. ചുമട തലയിൽ എടുക്കുകയില്ല. മുതുകത്തെ എടുക്കുകയുള്ളു. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ കൂടി ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാൎയ്യയാക്കുമെന്നു പറയുന്നു.

മലയാളത്തിലെ കോലായന്മാൎക്കു ഊരാളൻ എന്നു പേരുണ്ട.

കോയമ്പത്തൂര മലകളിൽ ഒരു കൂട്ടരുണ്ട. അവർ തങ്ങറും ഇരുളരാണെന്ന പറയും. സാമാന്യം എന്ത എറച്ചിയും തിന്നും. പശു, പൂച്ച, തവള, കരടി, വെള്ളക്കുരങ്ങൻ, ഇതിനെ തിന്നുകയില്ല. തിന്നുമൊ എന്ന ഒരുത്തനോട ചോദിച്ചപ്പോഴക്ക അവൻ ഓക്കാനിച്ചു. ജാതിക്കൂട്ടം തീൎക്കാൻ തലവനുണ്ട. അവന്ന പേർ യജമാനൻ എന്നാകുന്നു. അവന്ന സഹായിപ്പാൻ പട്ടക്കാരൻ, ഗൌഡൻ, കോല്ക്കാരൻ ഇങ്ങിനെ 3 പേരുണ്ട. ഭൎത്താവോടുകൂടി ഇരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത സ്ത്രീക്ക ശിക്ഷ ബഹുരസമുണ്ട. അവളെ ഒരു മരത്തോട കെട്ടി ഒരു കോല്ക്കാരൻ ഒരു കടന്നക്കൂട അങ്ങിനെ തന്നെ അവളുടെ കാല്ക്കൽ ഇട്ട പൊളിക്കും. തെല്ലനേരം കഴിഞ്ഞാൽ അവളോട ചോദ്യം ചെയ്യും. ഭൎത്താവോടുകൂടി ഇരിക്കാൻ മനസ്സാണെന്ന പറഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവിൻെറ മുതുകത്ത കോൽക്കാരൻ കോഴിക്കാട്ടംകൊണ്ട ഇട്ട അടയാളത്തെ നക്കി "നീ എൻെറ ഭൎത്താവാണ. മേലിൽ നിന്നോട ശണ്ഠകൂടുകയില്ല. നീ പറയുന്നതിനെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം" എന്ന പറയണം.

ഇതൊക്കെ കഴിഞ്ഞാലും അവൾക്ക സമ്മതമില്ലെങ്കിൽ ഒരു പിഴയും കൊടുക്കാതെ സ്വജാതിയിൽ മറെറാരുത്തനെൻറ ഒന്നിച്ച പോകാം. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ എണ്ണ പുരട്ടി ചമഞ്ഞ 7 ദിവസം വേറിട്ട ഒരു കുടിലിൽ പാൎക്കണം. തുണെക്ക രണ്ട പെൺകിടാങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. 8_ാംനാൾ മൂന്നാളും പുഴയിലൊ കുളത്തിലൊ കുളിച്ച ഈറനോടെ അവളുടെ പുരയിൽ പോയി ഒരു ഉലെക്കയിന്മേൽ ഇരിക്കണം. തിരണ്ടവളുടെ മടിയിൽ 8, 9 മാസം പ്രായമായ ഒരു ശിശുവിനെ ഇരുത്തും. അതിന്ന അല്പം ചോറ കൊടുത്തശേഷം അവളും കുറെ ഉണ്ണും. പിന്നെ കൂടിയ ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കും. ഒരു പാത്രത്തിൽ കയ്യ കഴുകും. അത അവൾ എടുത്തു തൂക്കണം. എച്ചിൽ തളിക്കയും വേണം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും വഴിയേയും ആവാം. നിശ്ചയിക്കുക പുരുഷനെൻറ അച്ഛനമ്മമാരാകും. അവര ഒരിക്കൽ അവനോടുകൂടിയും ഒരിക്കൽ അവനോട കൂടാതെയും സ്ത്രീയുടെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ പുരയിൽ പോകണം. ചെന്നാൽ ചെല്ലുന്നവരുടെ വടികൾ വാങ്ങി വെച്ചിട്ട അകത്ത പായ വിരിച്ച കൊടുക്കണം. അഭിവാദ്യം ചെയ്യേണ്ടുന്ന മാതിരി കാൽ തൊട്ട തലയിൽ വെക്കുകയാകുന്നു. വിവാഹത്തിന്ന പോകുന്ന വഴിക്ക ഒരു തോടൊ പുഴയൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ വെള്ളമുണ്ടായാലും ശരി ഇല്ലെങ്കിലും ശരി മണവാളന്ന അത ഇറങ്ങി കടന്നുകൂടാ. അമ്മാമൻ അവനെ മുതുകിൽ എടുത്ത കടത്തണം. പെണ്ണിനെൻറ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ വടികൾ കോൽക്കാരൻ വാങ്ങി അങ്ങോട്ട തന്നെ കൊടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വലിയ അപമാനം ഉണ്ട. പിഴയുണ്ട. കല്യാണപന്തലിങ്കൽ എത്തിയാൽ പെണ്ണിനെൻറ ഊരുകാർ തടുക്കും. ഉന്തും തള്ളും ആവും. അന്യോന്യം മഞ്ഞൾ ശുരുതി തൂക്കും. ഒടുവിൽ അകത്ത കടക്കും. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ പെണ്ണും കൂട്ടരും പുരുഷനെൻറ ഊരിലേക്ക പോകും. അവിടെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും വേറെ വേറെ പുരയിൽ പാൎക്കണം. മണവാളനെൻറ പുര മുമ്പിൽ നാല വരിയായി 12 കാലുള്ള ഒരു പന്തലുണ്ടായിരിക്കും. കിടക്കുന്നേ വാതിലിന്ന അടുത്തുള്ള രണ്ട തൂണിനെൻറ കുഴിയിൽ ഒരു നാളികേരം ഉടച്ച നെയ്യും പാലും ഏ

താൻ ചെമ്പുനാണ്യവും വെക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ എണ്ണ തേച്ച കുളിച്ച കോടിയുടുത്ത അലങ്കരിച്ച പന്തലിൽ കടക്കും. അവിടെ ഒരു പലകയിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ ഒരു തേങ്ങയുടച്ച ഒരു തട്ടിൽ മററൊരു പാത്രം വെച്ച അതിനെ തൊഴും. പിന്നെ അവർ കുളങ്ങരെ പോയി ഇഷ്ടദേവനെ പൂജിക്കും. തിരികെ വരുന്ന സമയം അമ്മാമന്മാർ ഒന്നിച്ചുണ്ടാകണം. പുരയിൽ എത്തുവോളം അവർ കളിക്കയും മുമ്പിൽ നാളികേരം ഉടെക്കുകയും വേണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പിന്നേയും പന്തലിൽ ചെറുവിരലുകൾ കോൎത്ത പിടിച്ച പലകയിലിരിക്കണം. ആ സമയം പെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ സ്ത്രീധനവും അമ്മെക്ക "പാൽകൂലി" എന്ന പറയുന്ന പാലിന്റെ പണവും കൊടുക്കണം. താലികെട്ടുക മണവാളന്റെ സംബന്ധത്തിൽ ഒരുത്തിയാകുന്നു. ഉടനെ പെണ്ണ അകത്ത പോയി കുറെ ചോറുണ്ടാക്കണം. അത ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്ന അവളും ഭൎത്താവും ഉണ്ണും.

കുടുവളി എന്ന പേരായിട്ട ഒരു മാതിരി വിവാഹമുണ്ട. ആണും പെണ്ണും മനസ്സ ചേൎന്നാൽ കാട്ടിൽ പോയി പാൎക്കും. ശേഷക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ച കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ പഞ്ചായത്തസഭ കൂടി പെണ്ണിന്റെ അച്ഛന്ന അവളുടെ വിലയും ഒരു പിഴയുംകൊടുത്താൽ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരായി. കൊടുക്കാഞ്ഞാൻ രണ്ടാളും ഭ്രഷ്ടന്മാരാകും. വിവാഹസംബന്ധമായി പുരുഷൻ ഒരു സദ്യ കഴിക്കണം. അത കഴിക്കുംമുമ്പെ അവൻ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ അവന്നുണ്ടായ മക്കൾ ഔരസന്മാരാകയില്ല. ഈ അയോഗ്യത തീരാനായി വിധവയെക്കൊണ്ടോ അവളുടെ അടുത്ത ദായാദികളെ കൊണ്ടോ ശവം എടുക്കുംമുമ്പായി കുറെ ആളുകൾക്കെങ്കിലും അന്നം കൊടുപ്പിക്കും.

ഊരാളികൾ ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. ശേഷക്രിയയുടെ സമ്പ്രദായം കുറെ എല്ലാം വടുകരോട കണ്ട പഠിച്ചതാണ. ശവത്തെ എണ്ണതേച്ച കുളിപ്പിച്ച കോടിവസ്ത്രവും തലക്കെട്ടും ധരിപ്പിച്ച നെററിമേൽ ഒരുറുപ്പികയും കണ്ണിന്റെ മീതെ രണ്ട കാൽ ഉറുപ്പികയും പററിക്കണം. എല്ലാവരും എത്തിക്കൂടിയാൽ ശവ

ത്തെ ആറ തട്ടം വൎണ്ണക്കൊടികളും താഴികക്കുടവും കുടയും ഉള്ള ഒരു രഥത്തിൽ വെച്ച വാദ്ദ്യവും നാലുപുറവും നൃത്തവുമായി ശ്മശാനത്തിലേക്ക കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ഒരു എരുമയെ കൊണ്ടുവന്ന കറന്ന അല്പം പാൽ മൂന്ന പ്രാവശ്യം ശവത്തിന്റെ വായിൽ കൊടുക്കും. ഒരു പശുവിനേയും ഒന്നൊ രണ്ടൊ കടച്ചികളേയും രഥം മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചിട്ട മരിച്ചവന്റെ പൈങ്ങൾക്ക കൊടുക്കും. വഴിയെ അലങ്കാരങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചെടുത്ത രഥം പൊളിച്ച ശവം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യും. 8-ാംദിവസം സീമന്തപുത്രൻ തലക്ഷൌരം കഴിച്ച താനും തന്റെ സോദരന്റെ ഭാൎയ്യയും ഉപവസിക്കും. ശ്മശാനത്തിൽ മുമ്പ മരിച്ചവരുടെ പേൎക്ക നാട്ടിയ കല്ലുകളുടെ അടുക്കെ ഒരു കല്ല നാട്ടി എല്ലാററിന്നും നെയ്യ അഭിഷേകം ചെയ്യും. ആ സമയം കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ വെളിച്ചപ്പെട്ട കല്പിക്കും. കല്ലുകൾക്ക നിവേദിച്ച ചോർ എല്ലാവരും ഭക്ഷിക്കും. സ്ഥാപിച്ച 2, 3 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ മാന്തി അസ്ഥികൾ എടുത്ത കൊണ്ടുപോയി മരിച്ച ആളുടെ പുരയുടെ മുമ്പിൽ വെക്കും. ശേഷക്കാർ എല്ലാം കരയണം. അത കഴിഞ്ഞാൽ അസ്ഥികൾ മുൻപറഞ്ഞ കല്ലുകളുടെ സമീപം കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. വയ്യാസി (എടവ) മാസത്തിൽ ഒരു അടിയന്തരമുണ്ട. വലിയൊരു തൊട്ടി കിണററിങ്കൽ വെച്ച വെള്ളം നിറച്ച കുറെ ഉപ്പും ഇട്ടിട്ട കാലികളെ അലങ്കരിപ്പിച്ച ഓരോന്നിനെയായി കൊണ്ടുവന്ന ആ ഉപ്പ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കും.

എടയൻ.

കല്യാണം ചെയ്താൽ ഭാൎയ്യയുടെ ഗോത്രമായി. അച്ഛന്റെ മുതലിന്നല്ല അവകാശം ശ്വശുരന്റേതിന്നാണ. ഈ നടപ്പ പെണ്ണുക്കമെക്കി എന്ന കൂട്ടൎക്ക മാത്രമാണെന്ന തോന്നുന്നു. ചില വകക്കാൎക്ക വിധവാ വിവാഹം ധാരാളം നടപ്പുണ്ട. മധുര ജില്ലയിൽ പുതുനാട എടയരിൽ അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട. പുരുഷന പെണ്ണിനെക്കാൾ നന്നെ പ്രായം കുറയുന്നപക്ഷം അവന്റെ ഭാഗത്ത നിന്ന വേറെ വല്ലവനും

കെട്ടാം. താലി കെട്ടുന്നത മണവാളൻെറ സോദരിയാകുന്നു ഉപേക്ഷിക്കയും വിധവാ വിവാഹവും പാടില്ല. കുട്ടികളെ ഒഴിച്ച എല്ലാം ദഹിപ്പിക്കയാണ. ഭൎത്താവ മരിക്കുന്ന സമയം തനിക്ക പുത്രനില്ലാത്തപക്ഷം വിധവെക്ക ചിലവിന്ന മാത്രം അവകാശം ഉണ്ട. മററ ചില കൂട്ടൎക്ക ഇതിലും ചിത്രമായ ഒരു നടപ്പുണ്ട. ഒരുവൻെറ മുതൽ അവൻെറ പുത്രന്മാൎക്കല്ല പുത്രിമാരുടെ ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കാകുന്നു. പുത്രന്മാൎക്ക വിവാഹം വരെ ചിലവിന്ന മാത്രം അവകാശം ഉണ്ട. ചില ദിക്കിൽ തിരണ്ട പെണ്ണ 16 ദിവസം പ്രത്യേകം ഒരു പുരയിൽ ഇരിക്കണം. വിവാഹം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ അന്യനാണെങ്കിൽ അവൻ പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറ പുത്രന്മാൎക്ക നാല അണയും വെററിലയും കൊടുക്കണം. കല്യാണ പന്തലിൽ വെച്ച പെണ്ണു കുറെ നെല്ലു കുത്തി അരിയാക്കണം. മണവാളൻ ഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി വന്നാൽ അവൻെറ കാൽ പെണ്ണിൻെറ ആങ്ങള കഴുകണം. കാലിൻെറ രണ്ടാംവിരലുകളിൽ മോതിരം ഇടീക്കണം. പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുപോകേണ്ടത അമ്മാമനും താലികെട്ടുന്നത മണവാളനമാകുന്നു. പുരുഷൻെറ വലത്തെകയ്യും സ്ത്രീയുടെ എടത്തെ കയ്യും കൂട്ടികെട്ടും അമ്മാമൻ. പെണ്ണിനെ പന്തലിൽ നിന്ന വീട്ടിന്നകത്തേക്ക എടുത്തകൊണ്ട പോകേണ്ടത മണവാളൻെറ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനാകുന്നു. വാതിൽക്കൽ പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറ പുത്രന്മാർ തടുക്കും. അവൎക്ക അവളെ എടുത്തകൊണ്ടു പോകുന്നവനെ അടിക്കാം. നന്നാലണ അവൎക്ക കൊടുക്കണം. വിവാഹദിവസം രാത്രി സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒരു മുറിയിലിട്ട അടെക്കും. 7-ാംദിവസം അന്യോന്യം തലയിൽ എണ്ണ തേപ്പിച്ച കുളിക്കണം. ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിന്ന ചോറു വിളമ്പണം. ആ എലയിൽ നിന്ന തന്നെ അവരുടെ സംബന്ധികൾ ഉണ്ണുകയും വേണം. ഒരു കുടത്തിൽ ഒരു പൊൻ മോതിരവും വെള്ളിമോതിരവും മറെറാന്നിൽ ഒരു എഴുത്താണിയും ഓലക്കഷണവും ഇട്ടിട്ടു രണ്ടാളും തപ്പണം. പൊൻമോതിരമൊ എഴുത്താണിയൊ കിട്ടിയ ആൾക്ക സാമൎത്ഥ്യം അധികം എന്നൎത്ഥം. പുരുഷൻ വലത്ത

കാല്യം സ്ത്രീ എടത്ത കാലും അമ്മിമേൽ വെച്ചിട്ട അരുന്ധതിയെ നോക്കണം. അമ്മി അഹല്യയാണെന്നാണ ഉദ്ദേശം. ചെറിയ ഒരു കല്ലിനെ വസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിപ്പിച്ചിട്ട പെണ്ണ സംബന്ധികളെ കാട്ടും. അവർ ബഹു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന അനുഗ്രഹിക്കും. മറവരുടെ നാട്ടിൽ മൂത്ത ഒരു എടയപ്പെണ്ണിനെ 10-12 വയസ്സായ കുട്ടി കല്യാണം ചെയ്യും. ചില എടയക്ക താലി കെട്ടേണ്ടത പുരുഷൻെറ സോദരിയാണ. കെട്ടുന്ന സമയം അവൻ അവിടെ പാടില്ല. പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്ക പോകുന്ന സമയം മണവാളനെ ചങ്ങാതിമാർ വഴിക്കവെച്ച പിടിക്കുന്ന നടപ്പ ഗൊല്ലാജാതിക്കാരെപ്പോലെ ചില എടയക്കും ഉണ്ട. മധുരജില്ലയിൽ കല്യാണത്തിൻെറ 3-ാംദിവസം എല്ലാവരുംകൂടി ഒര ഏരിയിൽപോയി പുരുഷൻ ഏരിയിൽനിന്ന 3 കൊട്ട മണ്ണ കുഴിച്ചെടുക്കണം. പെണ്ണ അതിനെ കൊണ്ടുപോയി തലെക്കമീതെ പിന്നോക്കം എറിയണം. ഭാൎയ്യയുള്ള ഒരു എടയൻ മരിച്ചാൽ കോയമ്പത്തൂര ജില്ലയിൽ അവൻെറ ശവം ഇരുത്തി ഭാൎയ്യ തലയിൽ എണ്ണ തേക്കണം. ശവത്തിൻെറ കയ്യ ഒരുവൻ പിടിച്ച അതകൊണ്ട അവളുടെ തലയിലും തേപ്പിക്കണം. ചുടലയിലേക്ക ക്ഷുരകൻ തീയ്യ കൊണ്ടുപോകണം. മരിച്ച ആൾ ഉപയോഗിച്ചവയായ വസ്ത്രം മുതലായത രജകന്നാകുന്നു. ശവയാനത്തിൻെറ (എണിയുടെ) നാല മൂലെക്കൽ ഒരു പറയൻ നാല അടയാളം വെക്കണം. അതിൽ വടക്കകിഴക്കെ മൂലയിലേതിൽ ഒഴിച്ച മറെറ മൂന്നിലും മകൻ ഓരോ നാണ്യം വെക്കണം. അതിനെ പറയൻ എടുത്തിട്ട ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്ന ഒര കഷണം ചീന്തി വിധവെക്ക അയക്കണം. ശ്മശാനത്തിൽ വെച്ച ശവത്തിൻെറ വായിൽ പണം, അരി, വെള്ളം ഇത ഇടണം. സീമന്തപുത്രൻ സൎവ്വാംഗക്ഷൌരം ചെയ്തിരിക്കും. അവൻ ഒര കുടം വെള്ളവുംകൊണ്ടു തടി മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ഓരോ പ്രദക്ഷിണത്തിങ്കൽ തലെക്കൽ എത്തുന്നസമയും ക്ഷുരകൻ ഒര ശംഖുംകൊണ്ടു കുടം ഒന്ന തുളെക്കണം. അവസാനം തലെക്കൽ കുടം ഉടെക്കും. പൂണനൂൽ ഉള്ളവർ അത ത-

ടിയിലേക്കു ഇടും. പുത്രൻ തടിക്കു തീകൊളുത്തി തിരികെ നോക്കാതെ പോകണം. വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ പടിക്കൽ ഒരു അമ്മിക്കുട്ടി ചാടിക്കടക്കണം. പിറേറന്ന ചോറുണ്ടാക്കി മരിച്ചവൻെറ ശേഷക്കാൎക്കു കൊടുക്കേണ്ടതു വിധവയുടെ സോദരന്മാരാകുന്നു. 3-ാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ചുടലക്കുന്നുപൂട്ടുക എന്ന ക്രിയ കഴിച്ചു നവധാന്യം വിതെക്കണം. 16-ാംദിവസം ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ദൎഭകൊണ്ടു ഒരു പ്രതിമയുണ്ടാക്കും. അതിങ്കൽ 25 പ്രാവശ്യം പുത്രൻ ബലിവെക്കണം. ഒരിക്കൽ വെച്ചാൽ ഒന്നു കുളിക്കണം. അസ്ഥി പുതുപാനിയിലാക്കി നദിയിൽ ഒഴുക്കും. രാത്രിയിലും പിണ്ഡം വെക്കണം. വീട്ടിനു പുറത്തു ഒരുസ്തംഭം നാട്ടി ഒരു പൂവ്വൻകോഴിയെ കെട്ടി അവിടെയാണ പിണ്ഡം. സ്തംഭത്തോടു ഒരു നൂൽകെട്ടും അതിൻെറ മറെറ അററം വീട്ടിനകത്തു ഒരു വസ്ത്രത്തോടു കെട്ടിയിരിക്കും. ചരടു ഇളകുന്നതു കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇളകിയാൽ പൊട്ടിക്കും. വഴിയെ വാതിൽ അടെച്ചിട്ടു കോഴിയെ സ്തംഭത്തിൻെറ മുനയിൽ കോൎത്തു കൊല്ലും. കല്യാണത്തിനു പ്രായമായ സ്ത്രീ വിവാഹം കഴിയാതെ മരിച്ചുപോയാൽ ദൎഭകൊണ്ടു രൂപം ഉണ്ടാക്കി അതോടു വിവാഹം ചെയ്യണം.

എറവള്ളൻ.

കോയമ്പത്തൂര, മലബാർ, കൊച്ചി ഇവിടങ്ങളിലെ ഒരു മാതിരി മലയജാതിയാണ. പെണ്ണു ഋതുവായാൽ ചാളെക്കൽനിന്നു ഒരു ഫർലാംഗ് അകലെ ഒരു ചാള വെച്ചുകെട്ടി അതിൽ 7 ദിവസത്തോളം ഇരിക്കണം. കഞ്ഞിയും ചോറും ദൂരത്തു കൊണ്ടുവെച്ചുകൊടുക്കും. ഭൎത്താവില്ലാതെ ഗൎഭമായാൽ പണ്ട് കൊന്നുകളയും. ഇപ്പോഠം ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളും. ഇതു എത്രയൊ ചുരുക്കമാണ. വിവാഹം എപ്പോഴും തിങ്കളാഴ്ചയാകുന്നു. പിറേറത്തെ തിങ്കളാഴ്ച ആണും പെണ്ണുംകൂടി പെണ്ണിൻെറ ചാളെക്കൽ പോയി ഒരാഴ്ച പാൎക്കും. താലികെട്ടു നടപ്പില്ല. വിധവെക്കു വിധുരനെമാത്രമെ കെട്ടിക്കൂടു. പെണ്ണിനെ ബോദ്ധ്യമില്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കാം. അവഠംക്കു പിന്നെ ഒരു വിധുരനെമാത്രം കെട്ടാം.

ശൽം അഞ്ചാമത്തേയും ഏഴാമത്തേയും മാസങ്ങളിൽ അടിയന്തിരം ഒന്നുമില്ല. നായ്ക്കളെ൦ പൂച്ചയൊ മററു ജന്തുക്കളെ൦ ഭയപ്പെടുത്താൻ വന്നു എന്ന സ്വപ്നംകണ്ടാൽ ദേവത കൂടീട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയം. ബലികളയണം. പ്രസവം ദൂരത്ത ഒരു ചാളയിലെ പാടുള്ളു. പെററ തള്ളയൊ ഒരു വയസ്സത്തിയൊ ഒഴിച്ച ആരും അടുക്കയില്ല. പെററ പുല 7 ദിവസം. അന്നു കുളിച്ചിട്ടു വേറെ ഒരു ചാളയിൽപോകും. അവിടുന്ന 5 മാസം കഴിയണം സ്വന്തം ചാളയിലേക്ക പോകുവാൻ.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ നടപ്പ. പുല അഞ്ച. ആറാംദിവസം ക്ഷൌരംചെയ്ത കുളിച്ച ബലിവെക്കും. മണ്ണാൻ, പാണൻ, പറയൻ, ചെറുമർ ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. ചക്കിളിയനേയും പറയനേയും തൊട്ടാൽ കുളിക്കും. ആണും പെണ്ണും തലനീട്ടും. എണ്ണകൊണ്ടു മിനുക്കുകയില്ല. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ തേച്ചുകുളിക്കും എന്നു പറയുന്നു.

എളയത.

മലയാളബ്രാഹ്മണരിൽ ഒടുക്കത്തെ ജാതി. നമ്പിയാതിരി എന്നും പേരുണ്ട. സ്ത്രീകളെ എളയമ്മ എന്നും തിരുവാങ്കൂറിൽ ചിലേടത്ത കുഞ്ഞമ്മ എന്നും വിളിക്കുന്നു. എളയമ്മാർ പറയുക അകത്തുള്ളവർ എന്നാകുന്നു. കുട്ടികളെ കുഞ്ഞുണ്ണി എന്നു വിളിക്കും. എളയന്മാർ നായന്മാരെക്കൊണ്ടു തങ്ങളെ എളയച്ചൻ എന്നു വിളിപ്പിക്കും. പരശുരാമനുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ജാതിനിർണ്ണയം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെ പറയും പ്രകാരം കാണുന്നു. എളയന്മാർ നല്ല ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായ രണ്ടു ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കന്മാർ ഉണ്ടായി. അതിൽ അനുജൻ ഒരു വഴിക്ക പോകുമ്പോൾ ഒരു നായരെമാത്രം ഭൃത്യനായി കിട്ടി. അവന്റ അമ്മയുടെ ശ്രാദ്ധം വന്നു. അപ്പോൾ യജമാനൻ കവ്യംകൊടുത്തു. വാലിയക്കാരന്റെ ചോറുണ്ടു എന്നുകൂടി പറയുന്നു. ഇത അറിഞ്ഞപ്പോൾ വൈദികന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ഭ്രഷ്ടനാക്കി. എളയന്മാൎക്ക പന്തിഭോജനമില്ല. ഉയൎന്നതരം നായന്മാരുടെ പുരോഹിതന്മാൎക്ക ഒ

ന്നാംപരിഷ എന്നും ബാക്കിയുള്ളവക്ക രണ്ടാംപരിഷ എന്നും പേരായി. ഇവർ തമ്മിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കയില്ല. പുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ച ഭക്ഷിക്കം. എളയന്മാരുടെ വാസഗൃഹം ഇല്ലമാകുന്നു. എല്ലാ ഇല്ലത്തും നാഗകാവുണ്ടാകും. സ്ത്രീകളുടെ ഉടുപ്പും ആഭരണങ്ങളും കേവലം നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെപ്പോലെയാണ. എളയന്മാരുടെ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മദ്യം നിവേദിക്കണമെങ്കിലും അത സേവിച്ചകൂടാ വടക്കൻ തിരുവാങ്കൂറിൽ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവക്ക ശാന്തിയുണ്ട. മിക്ക പാമ്പിൻകാവിലും പൂജിപ്പാൻ ഇവരാണ. സ്വാത്ത്വവിചാരത്തിന്ന നമ്പൂതിരിമാരാണ. അവക്ക സഹായിപ്പാൻ സ്വജാതി വൈദികന്മാരുണ്ടായിരിക്കം. പുണ്യാഹത്തിന്ന ഇവർ തന്നെ മതി. എളയതിൻെറ ഇല്ലത്ത ബ്രാഹ്മണൻ വെച്ചുണ്ണുകയില്ല. മിക്കതും വിശ്വാമിത്രഗോത്രമൊ ഭരദ്വാജഗോത്രമൊ ആകുന്നു. കന്യകയുടെ 12 മുതൽ 18 വയസ്സുവരെ വിവാഹം. 140 ഉറുപ്പികയിൽ കുറയാതെ പുരുഷന കൊടുക്കണം. മൂത്തമകൻ മാത്രമെ വിവിഹം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. വിധവ തലമുടി കളയേണ്ടാ. പക്ഷെ താലി(മാംഗല്യസൂത്രം) ഭർത്താവിൻെറ തടിയിന്മേൽ ഇടണം. ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ ഷോഡശസംസ്കാരങ്ങളുണ്ട. മൂത്ത പുത്രന പിതാമഹൻെറ പേർ. രണ്ടാമന്ന മാതാമഹൻെറ. മൂന്നാമന്ന അഛൻെറ ഇതുപോലെ പെൺകുട്ടികൾക്കും ക്രമമുണ്ട. മിക്കപേരും കൃഷ്ണയജുർവ്വേദികളും ബോധായന സൂത്രക്കാരും അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വലായന സൂത്രക്കാരും ആകുന്നു. ഗായത്രി 24—3 പ്രാവശ്യം. പ്രസവിച്ചാൽ ശുദ്ധമാവാൻ 90 ദിവസം കഴിയണം. എളയതിൻെറ ഇല്ലത്ത നായർ ശ്രാദ്ധം ഉൗട്ടും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ അവിടെ വെച്ചുണ്ണുകയില്ലെന്നും അവരും, ക്ഷത്രിയരും, നമ്പിടിമാരും അവരുടെ വെള്ളം കുടിക്കയില്ലെന്നും കൊച്ചി കാനേഷുമാരി റിപ്പോട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നു. പണ്ട എളയന്മാർ ശ്രാദ്ധദിവസം നായന്മാരുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ചുരുക്കം ധനവാന്മാരായ പ്രമാണികളുടെ വീട്ടിൽമാത്രം ഭക്ഷിക്കും. പൂണനൂലുണ്ട. അമ്പലവാസികൾ അധികവും എളയതിൻെറ ചോറുണ്ണുകയില്ല. സ്ത്രീകൾക്ക മറക്കുടയുണ്ട. ഒന്നിലധികം ഭാൎയ്യയാവാം

ഏറാടി.

പേരിൻെറ അൎത്ഥം കന്നിനെ മേക്കുന്നവൻ എന്ന മിസ്റ്റർ വിഗ്രാം പറയുന്നു. (ഏർ എന്നാൽ-കന്ന അതിനെ ആട്ടുന്നവൻ ഏറാടി) ഇവർ നായരിൽ ഒരു ജാതിയാകുന്നു. മുമ്പ ഏറനാട വാണിരുന്നു. സാമൂതിരിയുടെ ജാതിയായ സാമന്തൻതന്നെ.

ഒക്കിലിയൻ.

ഇവർ തമിഴരാകുന്നു. കന്നടത്തിലെ വക്കലിഗ എന്നവരും ഇവരും ഒന്നാണ. കൃഷിയാണ പ്രവൃത്തി. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ വിവാഹം ആവാം. കോയമ്പത്തൂരിൽ ഇവരുടെ തലവന്ന പട്ടക്കാരൻ എന്നാണ പേർ. അവന്ന ചെറിയപട്ടക്കാരൻ എന്ന ഒരു കീഴ ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ട. ജാതിക്കൂട്ടം മുതലായത തീൎക്കാൻ പട്ടക്കാരനാണ. ചീത്തപറഞ്ഞാൽശിക്ഷ ചെറിയപട്ടക്കാരൻചെകിടത്ത അടിക്കുകയാകുന്നു. ചെരിപ്പകൊണ്ട അടികൊണ്ടു എങ്കിൽ കൊണ്ടവനേയും അവൻെറ വീടും ശുദ്ധമാക്കണം. അടിച്ചവൻ ഇതിന്നുപുറമെ സ്വജനത്തിന്ന ഒര സദ്യകഴിക്കയുംകൂടി വേണം. വ്യഭിചാരംചെയ്തവർ ഊരിൽ സ്വജനങ്ങളുടെ വീടുതോറും ഒരു കൊട്ട മണല്വം കൊണ്ട നടക്കണം. ചില കുട്ടിക്ക ചെന്നു തിരണ്ടാൽ അമ്മാമനെങ്കില്വം അമ്മാമൻെറ മകനെങ്കില്വം ഓല മുതലായതകൊണ്ട ഒരു കുടിൽവെച്ചുകെട്ടി അവളെ അതിൽ പാൎപ്പിക്കും. ഒന്നരാടൻ കുളിച്ച ദോബിമാററ ഉടുക്കണം. കുടിൽ പൊളിച്ച പുതുതായി ഉണ്ടാക്കുകയുംവേണം. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചാംനാളും ഏഴാംനാളും ചെയ്യണം. വിവാഹത്തിങ്കൽ അമ്പട്ടൻ മണവാളൻെറ നഖങ്ങൾ മുറിക്കണം. താലികെട്ടുക മണവാളൻ തന്നെയാണ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രങ്ങളും അവരുടെ ചെറുവിരൽകളും കൂട്ടികെട്ടണം. സ്ത്രീധനം കല്യാണസമയം കൊടുക്കുക നടപ്പില്ല പെററതിൽപിന്നെയാണ. ചില ഒക്കിലിയന്മാൎക്ക ഒര നടപ്പുണ്ട. ഭൎത്താവ കുട്ടിയും ഭാൎയ്യ യൌവ്വനയുക്തയുമായാൽ ഭൎത്താവിന്ന പ്രായമാകുന്നവരെ അവൻെറ അഛൻ അവൻെറ ബദൽകാരനാകും.

ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കയാണെന്ന കോയമ്പത്തൂരിൽ അ ന്വേഷിച്ചതിൽ അറിയുന്നു. എന്നാൽ കുട്ടികളൊ വിവാഹം കഴിയാത്തവരൊ ആയാൽ കിടത്തീട്ടാകുന്നു. മറചെയ്യാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു നാണ്യങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, അപ്പം, ചോർ ഇത്യാദിയും ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വൎണ്ണം, വെള്ളി ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പുഷ്പങ്ങളും ദരിദ്ര്യന്മാർ എടുത്തുകൊൾവാൻ തക്കവണ്ണം എറിയും. വെള്ളവും കുടവുമായി പ്രദക്ഷിണംവെക്കലും കുടം ഉടെക്കലും ഇവൎക്കും നടപ്പുണ്ട. വിധവ വളകൾ പൊട്ടിച്ച മറചെയ്യതിൻമീതെ ഇടും. എന്നാൽ താലി മൂന്നാംദിവസമെ അറുക്കുകയുള്ളു. ശവം എടുത്തുവരും പുത്രനും ക്ഷൌരംചെയ്യിക്കണം. അവരെ അമ്പട്ടൻ (ശീതികൻ) ദൎഭകൊണ്ട ചുമലിൽ നല്ലെണ്ണ കുടയണം. പുല പത്താണ. പതിനൊന്നാംദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്യാഹം തളിക്കണം. ശ്രാദ്ധം നടപ്പുണ്ട. മൊരസുവക്കലിയാ എന്നൊരു വൎഗ്ഗമുള്ളവൎക്കു സ്ത്രീകൾ വിരലിന്റെ തുഞ്ചം മുറിക്കുക എന്നൊരു നടപ്പുണ്ട. ഇതു മൊരസുജാതി വൎണ്ണിച്ചേടത്തുകാണാം.

ഒട്ടൻ. (ഒട്ടൊൻ. ഒട്ടവൻ.)

ഇവർ തെലുങ്കരാണ. പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത ഒടുങ്ങുന്ന വരെ മദ്യം സേവിക്കും. എഴുത്തറിയുന്നവരില്ല. കുളം, കിണറ കുഴിക്കുക ചിറമാടുക, ഈ വകയാണ പണി. എത്ര പണി എടുത്തു എന്ന കണക്ക കൂട്ടാൻപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാമാന്യം എന്തും തിന്നും. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്ക ധാരാളമാണ. ഒരുത്തിക്കു ഓരോരുത്തനായി പതിനെട്ട ഭൎത്താക്കന്മാരോളം ആവാം. പുരുഷന ഈ അതിരും ഇല്ല. മിക്കപേരും വൈഷ്ണവന്മാരെന്നാണ പറയുക. ചുരുക്കം ശൈവരും ഉണ്ട. തിരണ്ടാൽ എഴദിവസം അശുദ്ധിയുണ്ട. വേറിട്ട ഒര പുരയിൽ ഇരിക്കണം. ആ കാലം മാംസം പാടില്ല. മുട്ട തിന്നാം. എഴാംദിവസം ഒരു കോഴിയെ പെണ്ണിന്ന ഉഴിഞ്ഞ വലിച്ചെറിയും. പുര ചുടുകയും ചെയ്യും. ചില ദിക്കിൽ പതിനൊന്നാംദിവസം നടാടെ മുട്ടയിട്ടതായ ഒരു കരിങ്കോഴിയുടെ മാംസവും മദ്യവും കൊടുക്കും. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിന്നേയും ആവാം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു കുററി നാട്ടി അതിനെ മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെ

ച്ചാൽ വിവാഹമായി. അല്പം കൂടി വിസ്തരിച്ചിട്ടും നടപ്പുണ്ട. മൂന്നാം ദിവസം ഒരു ഏരിയുടെ വക്കത്ത ഘോഷയാത്രയായി പോയിട്ട ഒട്ടൻ കറെ മണ്ണ കിളെക്കയും ഒട്ടത്തി അതിൽനിന്ന മൂന്ന കൊട്ട തെല്ലു ദൂരത്ത കൊണ്ടുപോയി ഇടുകയും വേണം.

ശവം കഴിച്ചിടുകയാണ നടപ്പ. ഭാൎയ്യ മരിച്ചാൽ ഭൎത്താവ അരയിലെ ചരട അറുക്കണം. ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ വിധവ വെള്ളത്തിൻെറ വക്കത്ത ഒരു മുറത്തിൽ ഇരിക്കണം. അപ്പോൾ അവളുടെ കൈവളകൾ പൊട്ടിക്കയും ആങ്ങള താലിയും ചരടും അറുക്കുകയും വേണം. കുളിച്ച വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ ഒരു അകത്ത ഇരിക്കും. ആ ദിവസം ആരേയും കണ്ടുകൂടാ. പിറേറന്ന ഒന്നൊരണ്ടൊ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി ഒരു പശുവിൻെറ വാൽ മൂന്ന പ്രാവശ്യം പിടിച്ചുവലിക്കണം. സ്ത്രീക്ക നടപ്പുദോഷം തെളിഞ്ഞാൽ ജാതിയിൽ ചേൎക്കേണമെങ്കിൽ വീടുതോറും ഒരു കൊട്ട മണ്ണുംകൊണ്ട നടക്കണമെന്ന പറയുന്നു.

ഓമനൈതൊ.

ഒമൈതൊ എന്നും വിളിക്കും. ഒറിയാ ദേശത്തിൽ കൃഷിക്കാരാണ. അയോദ്ധ്യയിൽ ശ്രീരാമൻെറ മന്ത്രിയായിട്ട അമാത്യൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആയാളുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നമാണ ഉത്ഭവം പറയുക. ശ്രീരാമൻെറ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണത്തിന്നുശേഷം രക്ഷിപ്പാനാരുമില്ലാഞ്ഞതിനാൽ കൃഷി പ്രവൃത്തിയായത്രെ. പ്രണ്ണമുള്ളവരെ വളരെ വൎജ്ജമാണ. കൂട്ടത്തിൽനിന്ന നീക്കിക്കളയും. വഴിയെ ജാതിയിൽ ചേൎക്കാൻ കേമമായ ഒരു സദ്യ കഴിക്കണം. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അഛൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ ഭാൎയ്യയാക്കാനവകാശമുണ്ട. വിവാഹദിവസം മണവാളൻ ഘോഷയാത്രയായി കുതിരപ്പുറത്തെങ്കിലും നടന്നിട്ടെങ്കിലും പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽചെല്ലണം. മുഹൂൎത്തമായാൽ പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുചെല്ലും. മദ്ധ്യസ്ഥനൊ ദൂതനൊ ആയിട്ട ഒരുത്തനുണ്ടാകും. അവൻ അഛൻ പെങ്ങളെ നോക്കി ഉറക്കെ പറയും. "മണവാളൻ വന്നിരിക്കുന്നു. പെണ്ണിനെ ക്ഷണം കൊണ്ടുവാ" എന്ന. പിന്നെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരു

ടെ ചെറുവിരൽ കൂട്ടികെട്ടും. പിറേറന്ന പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോകും. ഭൎത്താവിൻെറ അമ്മ പടിക്കൽവെച്ച ദമ്പതിമാരുടെ കാൽ മഞ്ഞൾഗുരുതികൊണ്ടു കഴുകണം. അവരുടെ കോൺതലെക്ക ഏഴുമണി അരിയും ഏഴു അടെക്കയും കെട്ടണം. നാലാംദിവസം ദമ്പതിമാർ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മഞ്ഞൾഗുരുതികൊണ്ടു എറിയണം. ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ വിവാഹത്തിന്നു കൂടിയവർ അന്യോന്യം ചളി വാരി എറിയുക നടപ്പുണ്ടത്രെ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജന കെട്ടുകയും ചെയ്യാം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. പുല പത്തുദിവസമാണ. പുലകാലം പുലക്കാർ പ്രവൃത്തി എടുക്കുകയില്ല. സ്വജനങ്ങൾ ഭക്ഷണംകൊടുക്കണം. മദ്യമാംസം ധാരാളം ആവാം. പുല പോകുന്നദിവസത്തെ സദ്യക്ക പാടില്ല.

കടുപ്പട്ടൻ.

കട എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ പട്ടരായിരുന്നുപോൽപൂൎവ്വം. ബുദ്ധമതം സ്ഥാപിപ്പാൻ സഹായിക്കയാൽ പതനമുണ്ടായി. മക്കത്തായമാണ. തിരളുംമുമ്പ കല്യാണംവേണം. സ്ത്രീധനവും മററും എണങ്ങൻമുഖേന നിശ്ചയിക്കേണ്ടത മേലിൽ സാക്ഷാൽ ഭൎത്താവാവാൻ വിചാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. താലികെട്ടേണ്ടത അവൻെറ പെങ്ങളൊ മററ സംബന്ധപ്പെട്ട സ്ത്രീയൊ ആണ. ശേഷക്രിയെക്ക പുരോഹിതൻ ക്ഷുരകനാണ. പുരുഷസന്താനമില്ലാത്ത വിധവ പുല 12-ാംദിവസം ഭൎത്താവിൻെറ വീടവിട്ടു ജനിച്ച വീട്ടിലേക്കു പോകും. പുത്രനുണ്ടെങ്കിൽ ഭൎത്താവിൻെറ സ്വത്തിന്ന അവകാശമുണ്ട.

കണക്കൻ.

തമിഴരാജ്യത്ത കണക്കെഴുത്ത പ്രവൃത്തി ജാതിയാകുന്നു. വടക്കേആൎക്കാട, തെക്കേആൎക്കാട, ചെങ്കൽപെട്ടു ഈ ജില്ലകളിൽ മുഖ്യമായിട്ടു കാണും. കണ്ണം എന്നും പറയും. നാലായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ കൈകാട്ടി കണക്കൻകൂട്ടരിൽ ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിൻെറ അമ്മയോട മിണ്ടിക്കൂടാ. കയ്യാംഗ്യംകാട്ടുകയെ പാടുള്ളു. നാലുകൂട്ടരും അന്യോന്യം കൊള്ളക്കൊടുക്കയില്ല. പൂണു

ന്നൽ ഉണ്ട. മദ്യംസേവിക്കയില്ല. മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. വിധവാ വിവാഹമില്ല. പിള്ള എന്നാണ വിളിക്കുന്നത. സൎക്കാരറിക്കാട്ടിൽ കണക്കപ്പിള്ള എന്ന കാണം. മലയാളത്തിലെ അംശം മേനോൻ തന്നെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം പെണ്ണിന വീട്ടിൻെറ പുറത്ത എറങ്ങിക്കൂടാ. പണ്ട നാല്പതദിവസമായിരുന്നു. അന്നു പ്രവൃത്തി കുട്ടികലൻ നെല്ലും പയറും വേർതിരിക്കുകയും. കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ കണക്കൻ നന്നെ താണജാതിയാണ. പടന്നക്കണക്കൻ, വേട്ടുവൻ തുടങ്ങിയ നാലജാതിയുണ്ട. ഓരോന്നിൽ വെവ്വേറെ കിരിയങ്ങൾ ഉണ്ട. അന്യോന്യം വിവാഹം പാടില്ല. അമ്മാമൻെറ മകളെ കെട്ടാം. വിവാഹം എപ്പോഴും ആവാം. പടന്നക്കണക്കന്ന പെണ്ണിൻെറ പത്തും പതിമൂന്നും വയസ്സിൻെറ മദ്ധ്യെയാണ. വേട്ടുവക്കണക്കന തിരണ്ടതിൽ പിന്നെ മാത്രമെ പാടുള്ളൂ. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി ഏഴുനാൾ. ഏഴാംദിവസം ഏഴു പെൺകുട്ടികളെ വിരുന്നൂട്ടി ഓരോ അണ ദക്ഷിണ കൊടുക്കണം. മററ ക്ഷണിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവർ സദ്യകഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ഗൃഹസ്ഥന അല്പം വല്ലതും കൊടുക്കും ചിലവ വഹയ്ക്കു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്ക നക്ഷത്രം ഒന്നായാൽ വിവാഹം പാടില്ല. പടന്നക്കണക്കൻ കുഴിച്ചിടുകയാണ. പുല 15. മകൻ 41 ദിവസമെങ്കിലും ഒര കോല്ലം തികച്ചെങ്കിലും ദീക്ഷിക്കും. മേൽജാതിക്കാരുടേയും കമ്മാളൻ, ഈഴവൻ, മാപ്പിള ഇവരുടേയും ചോർ വേട്ടുവര ഉണ്ണും. വെളുത്തേടൻ, വിളക്കത്തിലവൻ, ചാണൻ, വേലൻ, കണിയാൻ ഇവരുടേത ഭക്ഷിക്ക വളരെ വിരോധമാണ. പുലയൻ, ഉള്ളാടൻ, നായാടി ഇവർ വേട്ടുവൎക്ക വഴി തിരിയണം. നായന്മാൎക്കും മററും 48 അടി അകലെ ഇവരും തെററണം. ഈഴവൻ ഇവരെതൊട്ടാലും കമ്മാളൻ, ബാലൻ ഇവർ നന്നെ അടുത്താലും കുളിക്കണം. ഹിന്തു ക്ഷേത്രങ്ങളെ വേട്ടുവൎക്ക അടുത്തുകൂടാ. കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്പലത്തിൽ കോഴിക്കല്ലിങ്ങലോളം ചെല്ലാം.

കണിയാൻ (കണിശൻ)

പൂൎവ്വനാമധേയം കണി എന്നായിരുന്നു. മൂന്നാമക്ഷരം ബഹുമാനത്തിന്ന ചേൎത്തതാണ. തിരളുംമുമ്പ താലികെട്ടണം. പി

ന്നെ സംബന്ധം. മക്കത്തായമാണ. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഒരു പെ ണ്ണിനെ ഭാൎയ്യയാക്കുക പാണരെപ്പോലെ പൂൎവ്വം നടപ്പായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ചുരുക്കം ഉണ്ട. വിധവാവിവാഹം വിരോധമില്ല. തിരുവാങ്കൂറിൽ അനേക ഭൎത്താവ ധാരാളമാണ. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരാണെങ്കിൽ ജ്യേഷ്ഠനാണ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക.

മുമ്പ ശവം സ്ഥാപിക്കയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കുട്ടികളെ ഒഴികെ ദഹിപ്പിക്കുകയാണ. ബ്രാഹ്മണൎക്കും ക്ഷത്രിയൎക്കും 24 അടി അകലെ തിരിയണം. ശൂദ്രൎക്ക അതിൽ പകുതി.

കംസല (കംസര)

തെലുങ്കരാജ്യത്തെ കമ്മാളരാണ. ഇവർ തങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാണെന്ന പറവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, ഇവിടങ്ങളിലുള്ളവർ വളരെ കലശലായിട്ട നടിക്കുന്നില്ല. അവർ മാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം കുടിക്കും. കംസലൎക്ക അമ്മാമന്റെ മകളെ ഭാൎയ്യയാക്കികിട്ടണമെന്ന അവകാശപ്പെടാം. ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു പുരോഹിതൻ. കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്കയും മന്ത്രം ജപിക്കയും കഴിഞ്ഞാൽ ആയാൾ കന്യകയുടേയും മണവാളന്റേയും അമ്മാമന്മാരെ പന്തലിൽ വരുത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കും. പിന്നെ മണവാളൻ തീൎത്ഥസ്നാനത്തിന്ന പുറപ്പെടും. പിന്നാലെ പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള പാഞ്ഞുചെന്ന തന്റെ പെങ്ങളെ കൊടുക്കാമെന്ന മൂന്നുവട്ടം ശപഥംചെയ്യും എന്നാൽ മണവാളൻ തന്റെ വേഷം അഴിച്ചിട്ട തുണിയും കീറകൊടയും മററും ബ്രാഹ്മണന്ന കൊടുക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഒരു പൂണുനൂൽ കൊടുക്കും. മംഗല്യസൂത്രം കെട്ടുന്നത മണവാളനാണ. പെണ്ണിന്റെ അഛൻ വന്ന രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ കോൎത്തപിടിപ്പിച്ച മീതെ വെള്ളം പാരും. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം നിൎബ്ബന്ധമാകുന്നു. ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. വിധവാവിവാഹമില്ല.

ശവം ഇരുത്തി മറചെയ്കയാകുന്നു. ഇയ്യിടെ കുറേശ്ശെ ദഹിപ്പിക്കലും തുടങ്ങീട്ടുണ്ട. പുല പത്തുണ്ടാകുന്നു.

കമ്മാ (കാപ്പു റഡ്ഡി)

ഇങ്ങിനെ വേറേയും ചേരുകളുണ്ട. ഗോദാവരി ജില്ല്യയിൽ ഇവർ അഞ്ചു വകയുണ്ട. ഒരുകൂട്ടർ കാവടി (കാവുണ്ടം)യിന്മേല ല്ലാതെ വെള്ളം കൊണ്ടുപോകയില്ല. വേറെ ഒരു കൂട്ടര കാള പ്പുറത്തുമാത്രം. മറെറാരുവകക്കാർ കയ്യിൽ കുടത്തിലാക്കിമാത്രം. ഊരക്കും തലയിലും പാടില്ല. പിന്നെ ഒരുകൂട്ടർ രണ്ടാംകൂടി തൂ ക്കിപിടിച്ചിട്ടുമാത്രം. ചില കൂട്ടരുടെ സ്ത്രീകൾ കേവലം ഘോഷ യാണ. ചിലർ ചേല (പുടവ) വലത്തെ ചുമലിൽകൂടിയാണ ഇ ടുക. ചിലർ ഇടത്തേതിൽകൂടി. ചിലക്ക നൂൽ നൂൽക്കുകയാ കട്ടെ വേറെ പ്രവൃത്തി എടുക്കുകയാകട്ടെ കുറവാണ. ചിലരുടെ സ്ത്രീകൾ പറമ്പിൽനിന്ന പുറത്തുപോകുകയില്ല. ചിലകൂട്ടർ ഞായറാഴ്ച വയലിൽ പണി ചെയ്യുകയില്ലെന്ന പറയുന്നു. ചില പുരുഷന്മാർ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കയില്ല. ക്ഷുരകന തല താഴ്ത്തു ന്നത അപമാനമാണപോൽ. ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിനേക്കാൾ എത്ര യൊ പ്രായം അധികമായിട്ട ഉണ്ടാകുമെന്ന പറയുന്നു. 22 വ യസ്സായ ഒരു സ്ത്രീ ഭൎത്താവിനെ ഒക്കത്ത എടുത്ത നടക്കുക ഉണ്ടാ യിട്ടുണ്ട. (ഏതാനും കാലം മുമ്പ റുഷ്യരാജ്യത്ത ഇങ്ങിനെ ഉ ണ്ടായിട്ടുണ്ട) കല്യാണത്തിന്റെ ആദ്യദിവസം ഒര ക്രിയയുണ്ട സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സമീപം ഒരു പെ ട്ടിയിൽ കുറെ വസ്ത്രങ്ങളും മററും വെക്കും. പിന്നെ പെട്ടിതുറ ന്നിട്ട അതെല്ലാം അടപ്പിന്മേൽ വെക്കും. അത സംബന്ധികൾ പരിശോധിക്കും. പെണ്ണിന്റെ അഛൻ മണവാളന്റെ അഛ ന താംബൂലം കൊടുക്കും. "കന്യക നിന്റേതാണ. പണം തന്റേതും" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട. ഇങ്ങിനെ മൂന്നതവണ പറയണം. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ വിളിച്ചപറയും ഇന്ന വന്റെ മകളെ ഇന്നവന കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന. ഈ നിശ്ചയം ബലമായതാണ. പിന്നെ കല്യാണത്തിന്ന മുമ്പ മണ വാളൻ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ പെണ്ണ വിധവയായി. വിവാഹ ദിവസം ക്ഷുരകൻ മണവാളന്റെ നഖം മുറിക്കണം. പെണ്ണി ന്റേത മാവില പാലിൽ മുക്കി അതകൊണ്ട തൊട്ടാൽ മതി. മ

ണവാളൻ കന്നപൂട്ടുന്ന ക്രിയ ചെയ്യേണം. ഒരു കൊട്ടയിൽ മണ്ണും കൊഴുവിൻെറ നാക്കും മുടിക്കോലും കയറും എടുത്ത അവൻ പുറപ്പെട്ടും. പിന്നാലെ വിത്തെങ്കിലും ഞാറെങ്കിലും കൊണ്ട സ്ത്രീയും. കന്നപൂട്ടുമ്പോൾ ചെങ്ങാൾ ചെന്ന തടയും. ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്ന മകളെ തൻെറ മകന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനംചെയ്താലെ അങ്ങട്ട പൂട്ടുവാൻ സമ്മതിക്കയുള്ളു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസത്തിന്നുശേഷമെ "ശേഷം"ഉള്ളു. ഒന്നാം കൊല്ലം കുട്ടിജനിക്കുന്നത അമംഗളമാണ.

ദഹിപ്പിക്കയാണ– മരിച്ചാൽ കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരൽ കൂട്ടികെട്ടണം– വിധവശവത്തിന്ന താംബൂലം കൊടുക്കണം. കുടത്തിൽ വെള്ളത്തോടുകൂടി മകനൊ മററൊ തടിപ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. അപ്പോൾ ക്ഷുരകൻ (അത്തിക്കുറിശ്ശി) കുടം കുത്തി തുളെക്കണം. പിറേറന്ന അസ്ഥിസഞ്ചയനം. ക്രിയാവസാനം പതിനാറാംദിവസം. അന്ന ഒരു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി ബലി കൊടുത്തിട്ട കുളത്തിൽ ഇടണം. അതിൻെറശേഷം ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ട എത്ര ദിവസമായൊ അത്ര പ്രാവശ്യം മുങ്ങണം. ശ്രാദ്ധം ഒരു കൊല്ലം ഊട്ടും പിന്നെ ഇല്ല. ഇവർ ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട.

കമ്മാളൻ (തമിഴ)

ഈ ശബ്ദത്തിൻെറ ആദ്യരൂപം കണ്ണാളൻ അഥവാ കണ്ണാളർ എന്നായിരുന്നു എന്ന കാണുന്നു. പ്രസിദ്ധകവിയായ കമ്പരുടെ കൃതികൾ എന്ന പറയുന്ന "തൊണ്ടമംഗലശതകം" "ഏർഎഴുപത" ഈ കാവ്യങ്ങളിൽ ഈ വാക്ക രണ്ടും കാണുന്നുണ്ട. ഒരു ബിംബം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിൻെറ ശുദ്ധികലശം ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാകുന്നു. ക്രിയയുടെ അവസാനം അത കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ കമ്മാളൻ വന്ന അതിൻെറ കണ്ണ രണ്ടും അവിടെവെച്ച കൊത്തി ഉണ്ടാക്കണം. (ഇത ബുദ്ധരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലായിരിക്കാം) കമ്മാളർ അഞ്ച വകയുണ്ട. തട്ടാൻ, കന്നാൻ, തച്ചൻ, കൽതച്ചൻ, കൊല്ലൻ അല്ലെങ്കിൽ കരുമാൻ. അന്യോന്യം പെണ്ണിനെ കൊടുക്കാം. പക്ഷെ തട്ടാന്മാരും പട്ടണ

ങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തട്ടാന്മാർ വിശേഷിച്ചും കൊല്ലന്മായികൊള്ളകൊടുക്ക മാററിയിരിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ സമ്പ്രദായം വളരെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കല്യാണം മൂന്നും അഞ്ചും ദിവസം നിൽക്കും.

ശവം സാധാരണമായി ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാണ. ദഹിപ്പിക്കലും തുടങ്ങീട്ടുണ്ട. പുല പതിനാറ. ശ്രാദ്ധം സാധാരണമല്ല. തങ്ങൾ വിശ്വകർമ്മാവിൻെറ സന്താനമാണെന്ന പറയും. ബ്രാഹ്മണരിലും മീതെയാണെന്നും. ആചാരി എന്നും പത്തർ എന്നും പേർ എടുക്കും. (ബ്രാഹ്മണരുടെ "ആചാൎയ്യൻ" "ഭട്ടൻ" ഇതിൻെറ തത്ഭവമാണ ഈ വാക്കുകൾ) വേദജ്ഞാനത്തിന്ന അവകാശമുണ്ടെന്നും നടിക്കുന്നുണ്ട. പൂണുനൂലുണ്ട. മാംസഭുക്കുകൾ കുറയും.

കമ്മാളൻ (മലയാളം)

പൂണുനൂലില്ല. തീണ്ടലുണ്ട. ആശാരിയാണ മീതെ. അസ്സടികമ്മാളരെന്ന പറയുമെങ്കിലും നാലെ ഉള്ളു. തോൽകൊല്ലനെ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎക്കുകയില്ല. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന പതിനെട്ട കുഡുംബക്കാർ ശേഷമുള്ളവർ പോരുമ്പോൾ പോരാതെ ഈഴവനാട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്ന എന്നും വഴിയെ വന്നപ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎത്തില്ലെന്നും അവർ പുഴിതച്ചര അല്ലെങ്കിൽ പതിനെട്ടാന്മാർ ആയി എന്നും ആശാരികൾ പറയുന്നു. കുറുപ്പ, തോൽകൊല്ലൻ, പുള്ളുവൻ, മണ്ണാൻ, തണ്ടാൻ, ഇവരുടെ ചോർ കമ്മാളര ഉണ്ണുകയില്ല. കമ്മാളരുടെ ചോറുണ്ണുന്നത അങ്ങിനെ തന്നെ കുറവാണെന്ന തണ്ടാനും വിചാരിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട, വള്ളുവനാട, പൊന്നാനി, ഈ താലൂക്കുകളിൽ ആശാരി, കൊല്ലൻ ഇവരുടെ എടയിൽ അനേകസോദരന്മാൎക്കുകൂടി ഒരു ഭാൎയ്യയുണ്ട. കമ്മാളൎക്ക താലികെട്ടുണ്ട. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ മണവാളൻ പെണ്ണിൻെറ കോടിവസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്ന ഒരു നൂൽ എടുത്ത മുറിക്കും. എന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ ബന്ധം വിട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ അവൻ പോകണം. വിവാഹത്തിന്ന മുമ്പ ഗൎഭമുണ്ടായിപോയെങ്കിൽ കാരണഭൂതൻ സ്വജാതിയാണെന്ന

പരികിൽ അവൻ കെട്ടണം. അന്യനാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ ജാതിഭ്രഷ്ടയായി. പുളികുടിയുണ്ട. പുളി കൊടുക്കുക ആങ്ങളയാകുന്നു. പെററാൽ പതിന്നാലാംദിവസം തളിക്കുറുപ്പ സ്ത്രീക്കു തളിക്കണം. പിറേറന്ന കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. ഇരുപത്തെട്ടാം നാൾ നാമകരണം. അച്ഛൻെറ മടിയിലിരുത്തീട്ടാണ പേരിടുക. ആൺകുട്ടിയുടെ കാത വയസ്സ തികയുംമുമ്പും പെൺകുട്ടിയുടെത ആറാമത്തേയൊ ഏഴാമത്തേയൊ വയസ്സിലും കുത്തും.

കമ്മാളർ കുട്ടികളുടെ ശവം കുഴിച്ചിടും. മററെല്ലാം ദഹിപ്പിക്കും. പുല പതിനഞ്ച. മൂന്നാംദിവസം അസ്ഥി സഞ്ചയനം. ഒരുത്തൻ സംവത്സരം ദീക്ഷിക്കും. ക്ഷേത്രത്തിന്നുള്ളിൽ പണിക്കായി കടക്കുന്ന സമയം ആശാരി, മൂശാരി, ഇവൎക്ക പൂണുനൂൽ ഇടാനവകാശമുണ്ട.

കരിമ്പാലൻ.

മലയാളത്തിൽ കാട്ടിൽ വേട്ടയും പുനംകൃഷിയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിയാണ. മരുമക്കത്തായമാണ. താലികെട്ട ഇല്ല.

കബ്ബേരാ.

ഒരു ജാതി കന്നാടകമുക്കവരും കൃഷിക്കാരും ആകുന്നു. ഗംഗാമക്കൾ എന്നും ഗൌരീമക്കൾ എന്നും രണ്ടവകയുണ്ട. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചോറുണ്ണും. പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. ഗൌരീമക്കൾ ബെല്ലാരിയിൽ ഏറെ ഇല്ല. മൈസൂരിലാണ പ്രധാനം. ഇവൎക്ക പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ പതിവ. ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും. വിധവാവിവാഹമില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞെ "വേളിശേഷം" ഉള്ളൂ. ഒരു കൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ കുട്ടി ജനിക്കുന്നത ശുഭമല്ലപോൽ. ബെല്ലാരിയിൽ ഇവൎക്ക അംമ്പികാ എന്നും പേരുണ്ടത്രെ. തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും ആവാം വിവാഹം. വിവാഹത്തിന്ന മുമ്പതന്നെ സംസൎഗ്ഗം തുടങ്ങാം. താലികെട്ടുക ബ്രാഹ്മണനാണ. ഇവൎക്ക വിധവിവാഹം ആവാം. പക്ഷെ വിവാഹം രാത്രി ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചാണ. സുമംഗലികളും ഭാൎയ്യയുള്ള പുരുഷന്മാരും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. താലികെട്ടുക ഒരു വിധവയാണ. ഭാൎയ്യയെ ത്യജിച്ചുകൂടാ. ശവം

കഴിച്ചിടുകയാണ. കന്യകമാരെ ചിലരെ ദേവദാസിയാക്കുക ന
ടപ്പുണ്ട.

കല്ലൻ മൂപ്പൻ.

1901_ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ ഇവർ മലയാളത്തിലെ കമ്മാളരുടെ ഒരു വൎഗ്ഗമാണെന്നും കൽപ്രവൃത്തിയാണെന്നും പറയുന്നു. വിധവാവിവാഹമില്ല. ഏകഭാൎയ്യയെ ഉള്ളു. പുരോഹിതൻ ക്ഷുരകനാണ.

കഞ്ചുഗാര.

മൈസൂർ, തെക്കെകന്നടം, ഇവിടങ്ങളിലും മററും കാണാം. മക്കത്തായമാണ. പെണ്ണ തിരളുംമുമ്പ വേണം വിവാഹം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. വ്യഭിചാരം തെളിഞ്ഞു എങ്കിൽ മാത്രം വിവാഹമോചനമുണ്ട. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കയും ആവാം. ബ്രാഹ്മണരാണ പുരോഹിതന്മാർ. മദ്യവും മത്സ്യ, മാംസങ്ങളും ആവാം.

കന്നടിയൻ.

ലിംഗംകെട്ടി. തൈരും, മോരും വിൽക്കുകയാണ സാധാരണ പ്രവൃത്തി. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹമാണ നടപ്പ. ഒരു വയസ്സു തികയാത്ത പെണ്ണിനെ ചെറിയ ചെക്കൻ വിവാഹം ചെയ്യും. അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കെട്ടാൻ വലിയ അധികാരമാണ. കല്യാണം മെത, പത്ത നാൾ നിൽക്കും. ചിലവ കുറെക്കാനായി പല കുഡുംബങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേൎന്ന ഒന്നിലധികം വിവാഹം ഒരിക്കൽ കഴിക്കും. വിവാഹത്തിന്റെ മൂന്നാംദിവസം ബഹുരസമായ ഒരു ക്രിയയുണ്ട. പുരോഹിതനായിട്ട ഒരു ശൈവബ്രാഹ്മണനെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട വരും. ആയാൾ കല്യാണപന്തലിൽ എത്തിയ ഉടനെ ആയാളെ വീട്ടടമസ്ഥൻ കുടുമ ചുററിപിടിച്ചു അഞ്ചു നാളികേരം കുടുമയിൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. ആയാൾ വിരോധം ഭാവിക്കും. കൂടിയവരെല്ലാം ആശ്വസിപ്പിക്കുംപോലെ കാട്ടും. ഒടുവിൽ അഞ്ചു ഉറുപ്പിക കാട്ടും. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ അടങ്ങും. ഉറുപ്പിക ആയാൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ട കോടിവസ്ത്രവും വെററില അടെക്കയും കൊടുക്കും. തന്മദ്ധ്യേ കുട്ടികൾ വഴുതിന

ങ്ങയുടെ തോട്ടിൽ മഞ്ഞൾ നിറച്ച അതകൊണ്ട ഈ ആളെ എറിയും. ആയാൾ കുട്ടികളെ പിടിപ്പാൻ പായും. അവർ ഓടിക്കളയും. അവസാനം വലിയവർ കുട്ടികളെ അടിച്ച ഓടിക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ പോവുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ആയാൾ വേണ്ടാ. ആകെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ വിവാഹക്രിയ ഗൌരവമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ബ്രാഹ്മണരെ പരിഹസിക്കയാണെന്നും തോന്നും. ലിംഗധാരികൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ ജലംപോലും സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നത പ്രസിദ്ധമായ അവസ്ഥയാണ. ഒരു കൂട്ടക്ക വേറെ ഒരു നടപ്പുണ്ട. വിവാഹത്തിന്ന ഗ്രാമഅമ്പട്ടനെ ക്ഷണിക്കും. ശിശുക്കളായ പെണ്ണിനേയും ആണിനേയും അവന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുത്തും. അവരുടെ തലയിൽ അവൻ നെയ്യ തളിക്കണം. ഇത അവൻ ചെയ്യാതിരിപ്പാനായി അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു വലിയ കല്ല കെട്ടി തൂക്കും. ചോരാത്തത കഴുത്തിൽ ഒരു കയറിട്ടിട്ട കുട്ടികൾ പിന്നിൽനിന്ന അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ആട്ടും. ഒടുവിൽ അവർ അനുവദിക്കും. തളിച്ചിട്ട ബാക്കി നെയ്യും എത്താൻ പണവും താംബൂലവും കൊണ്ട അമ്പട്ടൻ പോകുകയും ചെയ്യും. അവനെ ലിംഗധാരിയാക്കുന്നു എന്നാണ സങ്കല്പം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. എന്നാൽ ഒരാൾ മരിച്ചപോയവനെ കെട്ടിക്കൂട. മരണവൎത്തമാനം ജാതിക്കാരെ അറിയിക്കുക രണ്ട കുട്ടികളാകുന്നു. അവർ ചെറിയ വടികൾ കയ്യിൽ എടുക്കണം. ശവത്തിന്റെയും പുരോഹിതന്റെയും കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം ശവത്തിന്റെ വായിൽ പാരണം. സംസ്കാരത്തിന്ന വന്നവൎക്ക ഒരു സത്ര ചില ലിംഗം കെട്ടികൾക്ക നടപ്പുണ്ട. പുരോഹിതനും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആയാൾ ഭക്ഷിച്ചത അല്പം ഛൎദ്ദിക്കണം. ആയ്ത മരിച്ച ആളുടെ ശേഷക്കാർ തിന്നണം എന്ന പറയുന്നു. ശവം ശ്മശാനത്തിലേക്ക കൊണ്ടു പുറപ്പെടുംമുമ്പ പുരോഹിതൻ അതിനെ മൂന്ന നാല പ്രാവശ്യം കാൽകൊണ്ട തൊടണം. തെക്കോട്ട മുഖമാക്കി ഇരുത്തി മറ ചെയ്യുകയാണ നടപ്പ. മരിച്ചവൻ ധരിച്ചിരുന്ന ലിംഗം ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഇടണം. ശവം എടുത്തവരും പുരോഹിതനും മരിച്ച ആളുടെ പുത്രന്മാരും കുറെ മോരെടുത്ത എ

ടത്തഭാഗം മുതുകിൽ പെരട്ടണം. ബാലന്മാരേയും വിവാഹം കഴിയാത്ത പെൺകുട്ടികളേയും കിടത്തീട്ടാണ സ്ഥാപിക്കുക. ശേഷക്കാൎക്ക പുലയുണ്ട. ചെങ്കൽപെട്ട ജില്ലയിലെ ലിംഗധാരികൾക്ക വീരഭദ്രയാത്രാ എന്നൊരു ഉത്സവമുണ്ട. അതിങ്കൽ ചിലൎക്ക ആവേശം ഉണ്ടാകും. അത ശമിപ്പാൻ ചിലപ്പോൾ നെററിമേൽ നാളികേരം ഉടെക്കുകയൊ ചാക്കു തുന്നുന്ന മാതിരി വലിയ തുശികൊണ്ട കഴുത്തും കൈതണ്ടയും തുളെക്കുകയൊ ചെയ്യണം. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ എത്രയൊ പരക്കെ നടപ്പുള്ള പൊങ്കൽ ഇവൎക്കില്ല. ഒരിക്കൽ പൊങ്കൽ കഴിക്കുന്ന സമയം കന്നുകൾ ഓടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞു. തിരഞ്ഞപോയവർ തിരികെ വന്നില്ല. ഇതാണത്രെ സംഗതി. ആണ്ടുതുടങ്ങുന്ന നാൾ ഇവൎക്ക ഒരു ദുഃഖദിവസമാണ. കാമോത്സവം എന്നൊന്നുണ്ട. വളരെ ആഘോഷമുണ്ടാകും. കാമദഹനം എന്നൊരു പാട്ടുണ്ട. വഴിയാത്രയിൽ അത പാടിക്കൊണ്ട പോയാൽ സ്മരണ വിട്ടുപോകും. എത്ര ദൂരം നടന്നു എന്നറികയില്ലത്രെ. ചെങ്കൽപെട്ട ജില്ലയിൽ ചെമ്പ്രംപാക്കം എന്ന ദിക്കിൽവെച്ച ഹരിസേവ എന്നൊരു ഉത്സവം കൂടി ഉണ്ട. അതിന്ന കാഞ്ചീപുരത്തനിന്ന താതാചാൎയ്യഅയ്യങ്കാർമാരെ ക്ഷണിച്ച വരുത്തണം. ലിംഗധാരികളിൽ അഞ്ചാൾ ഉപവസിക്കണം. വഴിയെ അവൎക്ക എലവെച്ച ചോറും പരിപ്പും മററും വിളമ്പി കൊടുക്കും. പക്ഷെ അവർ ഭക്ഷിക്കാതെ ഒരു വിളക്കിന്റെ നേൎക്ക കണ്ണടച്ച ധ്യാനിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും. വഴിയെ അവർ വീട്ടിൽപോയി ഭക്ഷിക്കും. കന്നടിയൻ ലിംഗധാരിയായിട്ടും കൂടെ അവന്ന അനേക വൈഷ്ണവാചാരങ്ങളും വിഷ്ണുവന്ദനവും ഉണ്ട. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഉത്സവത്തിങ്കൽ അഞ്ചരാത്രി ഹിരണ്യകശിപു നാടകം അല്ലെങ്കിൽ പ്രഹ്ലാദചരിത്രം കളിക്കണം.

കള്ളർ.

പേർ യഥാൎത്ഥമാണ. കല "ധൎമ്മം" കളവാകുന്നു. മധുരാ, തഞ്ചാവൂർ, മുതലായ ദിക്കിൽ വളരേയുണ്ട. തഞ്ചാവൂരജില്ലയിൽ ഉള്ളവൎക്ക ബ്രാഹ്മണരുടെ സഹവാസം നിമിത്തം തല്ക്ഷൌരം ഉണ്ട. പുരോഹിതനും ബ്രാഹ്മണനാണ. താലികെട്ടുക മണ

ഖാളൻതന്നേയാകുന്നു. മറേറടങ്ങളിൽ അവന്റെ സോദരിയാണു. ഈ കാലം കൃഷിയും വ്യവഹാരവും ഹേതുവായിട്ടു കക്കാൻ സമയം കുറയും. കാവേരിതീരത്തിലുള്ളവരെ ഉടുപ്പുകൊണ്ടും മററും വെള്ളാളർ എന്നെതോന്നു. മധുര, തിരുനൽവേലി ജില്ലകളിൽ ഉള്ളവർ ആണും പെണ്ണും കാതുകൾ വളത്തും. ആണുങ്ങൾ തലമുടി നീട്ടുകയും ചെയ്യും. കുറച്ചുകാലം മുമ്പവരെ കള്ളക്കരു നികുതിപോലെ പണം പിരിക്കുന്ന നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വീടൊന്നിന്നു കാലത്താൽ നാലണ കൊടുത്താൽ കളവുണ്ടാകയില്ല. അഥവാ ഉണ്ടായാൽ മുതൽ അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു മടക്കികൊടുക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വില കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ "നികുതി" കൊടുക്കാൻ താമസിച്ചാൽ ഫലം ഉടനെ കാണാം. കന്നുകളവും പുരതീകത്തലുംതന്നെ. ഇവക്കു ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടു. ചാണകം വയലിൽനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയില്ല. കുടിക്കുന്ന കുളങ്ങളിലെ വെള്ളത്തിൽ കാൽ വെക്കുകയില്ല. ദേഹവും വീടും മററും ശുചിയായിവെക്കും. ലഹരിസാധനങ്ങൾ പെരുമാറുന്നില്ല എന്നതന്നെ പറയാം. സ്ത്രീകൾ പതിവ്രതമാരാണു. സന്താനം അച്ഛന്റെ ഗോത്രമല്ല. അമ്മയുടേതാണു. ആങ്ങളയും പെങ്ങളും പെങ്ങളുടെ കുട്ടികളും ഗോത്രം ഒന്നാകയാൽ ആങ്ങളക്കു പെങ്ങളുടെ മകളെ കല്യാണം പാടില്ലത്രെ. എന്നാൽ ആങ്ങളയുടേയും പെങ്ങളുടേയും മക്കൾക്കു അന്യോന്യം കെട്ടാം. പെങ്ങളുടെ മകളെ വേളികഴിക്കുക ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലക്കുകൂടി ആവാം. ശിവഗംഗാകള്ളക്കു ഒരു നടപ്പുണ്ടു. ഒരുവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ അവകാശി ആ ഗോത്രത്തിലുള്ള മറെറാരു പുരുഷന്നു ഒരുകോടി വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. അതു കിട്ടിയവൻ അതു അവന്റെ സോദരിക്കു കൊടുക്കണം. കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ അവളുടെ ഭത്താവിന്നു വലിയ അപമാനമായി. അവൻ അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അതുമതി സംഗതി. പുറമല നാട്ടുകള്ളർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടു. ഇവക്കു മുസൽമാൻ, യഹൂദൻ, ഇവരേപ്പോലെ ലിംഗഛേദനം (മാക്കകല്യാണം) ഉണ്ടു. അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കല്യാണം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടു. എളയച്ഛന്റെ മകളു

ണ്ടെങ്കിൽ അവനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ കെട്ടണം. വയസ്സ വ്യത്യാസം സാരമില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ക്രിയയുടെ ചിലവ ചെയ്യേണ്ടത അഛന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. അതപോലേതന്നെ പെണ്ണതിരണ്ടാൽ ചിലവ അമ്മാമൻ ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവന്റെ മകന അവളെ കിട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാണല്ലൊ. ഈ രണ്ടു ക്രിയയും ഒരുസമയത്തതന്നെ പലേ കുട്ടികൾക്ക ഒന്നായിട്ട ചെയ്യും. ചീരുകുടികള്ളർ എന്നൊരു വകയുണ്ട. അവർ താലിയിന്മേൽ മുസൽമാൻമതചിഹ്നമായ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും ഉണ്ടാക്കും. മാട്ടുപൊങ്ങൽ ദിവസം കാളകളേയും പശുക്കളേയും കൊമ്പിന്മേൽ വസ്ത്രം ചുററുകയും മററും ചെയ്ത ഗ്രാമവീഥിയിൽകൂടി ചെണ്ടയും വാദ്യവുമായി ആൎത്തവിളിച്ച ഭയപ്പെടുത്തികൊണ്ടു പോകും. അതിൽവെച്ച അധികം മോട്ടുള്ള ജന്തുവിന്റെ കൊമ്പത്തനിന്ന വസ്ത്രം എടുത്ത തനിക്ക കൊണ്ടുവന്ന കൊടുക്കുന്നവനെ കന്യക ഭൎത്താവായി വരിക്കും. ഒരു സ്ത്രീ പത്ത, എട്ട, ആറ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട പുരുഷന്മാരുടെ ഭാൎയ്യയായിരിക്കയും പലപ്പോഴും ഉണ്ട. ഇവൾക്കുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾ അവരുടെ എല്ലാരുടേയും കൂടിയും ഓരോരുത്തന്റെ പ്രത്യേകമായും സന്താനമാണെന്ന വിചാരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ വലുതായാൽ പറയുക തങ്ങൾ പത്ത, എട്ട, ആറ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട അഛന്റെ മക്കളെന്നല്ല എട്ടും രണ്ടും അഛന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ആറും രണ്ടും അഛന്റെ അല്ലെങ്കിൽ നാലും രണ്ടും അഛന്റെ മക്കൾ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. വിവാഹത്തിന മണവാളനല്ല പോകുക. അവന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. ഇവൾ പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കുതിരവാൽരോമം കെട്ടിച്ച കൊണ്ടുപോരും. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉപേക്ഷിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട. പുരുഷന്ന വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ തന്റെ മുതലിൽ പകുതി കൊടുത്ത അയച്ചുകളയാം. സ്ത്രീക്ക പുരുഷനെ വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ നാല്പത്തരണ്ട കലിപണം കൊടുത്താൽ അവളെ വഴിക്കുപോകാം. പത്തപണം ആര കൊടുക്കുന്നുവൊ അവനെ വിധവ കല്യാണം ചെയ്യും. പുരുഷൻ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ജാതിക്കാർ കാണെ സ്ത്രീക്ക ഒരു പുൽകൊടി കൊടുക്കും. അത അവൾ

ചാങ്ങിയാൽ തീൎന്നു. ചില കള്ളൎക്ക് പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറ അനുമതി ആവശ്യമാകുന്നു കല്യാണത്തിനു. കല്യാണം നിശ്ചയിപ്പാൻ ഭൎത്താവാവാൻ തുടങ്ങുന്നവൻെറ അച്ഛനും അമ്മാമനും സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ച വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയ്യതി രണ്ടു ഓലയിലൊ കടലാസ്സിലൊ എഴുതി അന്യോന്യം കൈപകരണം. കല്യാണത്തിൻനാൾ മണവാളൻെറ പെങ്ങൾ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നു താലികെട്ടണം. എന്നിട്ട അവളെ കൊണ്ടുപോയി പിറേറന്നു തിരികെ കൊണ്ടുപോയാക്കണം. പെണ്ണിൻെറ അമ്മ മണവാളൻെറ കാൽവിരലിന്നു മോതിരം ഇടണം. ചില കള്ളർപെണ്ണു തിരണ്ടാൽ ഏഴും ഒമ്പതും ദിവസം ആശൌചം അനുഷ്ഠിക്കും. ഗൎഭം ഏഴാംമാസം സാധാരണമായി ഒരു ക്രിയയുണ്ടു. ചിലേടത്തു ഗൎഭിണിയുടെ പുറത്തു അരിപ്പൊടികൊണ്ടു കോലം എഴുതുകയും സമ്പ്രദായമുണ്ടു. ജനിച്ചാൽ ഒരു മാസം തികച്ചും കുഡുംബത്തിന്നു മുഴുമനും പുലയാണ. നാമകരണം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ ചിലൎക്ക്. ചിലൎക്ക് ഏഴാംദിവസം കാതു കുത്തീട്ടും. എല്ലാ കള്ളരും വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ഭസ്മം കുറിയിടും. എന്നാൽ സാധാരണമായി വൈഷ്ണവരാണതാനും. മരിച്ചാൽ മറ ചെയ്കയാകുന്നു നടപ്പ ആ സമയം കൂടിയവൎക്ക് ചുരുട്ട സൽക്കരിക്കും അത അവർ വലിക്കണം. പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ചാൽ ശിശുവിനെ എടുത്തു കൂടെ മറ ചെയ്യും. മുഖം വടക്കോട്ട തിരിച്ചാണ മറ ചെയ്ക.

കണ്ണമ്പട്ട.

ഗോദാവരിജില്ലയിൽ നെയ്ത്തപ്രവൃത്തിക്കാരാണ. പെണ്ണു തിരണ്ടാൽ പതിനാറ ദിവസം അശുദ്ധിയുണ്ടു. ചെറുപ്പത്തിൽ വിവാഹം നടപ്പാണ. ബ്രാഹ്മണനായിരിക്കും പുരോഹിതൻ. ശവം ഇരുത്തി മറ ചെയ്യണം. വിധവാവിവാഹമില്ല.

കാക്കാളൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരു കൂട്ടം തെണ്ടിനടക്കുന്നവർ. മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി കാതുവെക്കുക, കാതുകുത്തുക, കൈനോക്കുക ഈ വക

യാണ. അനേകഭാൎയ്യമാർ ഒരുത്തനു ആവാം. 12 വരെക്കു കണ്ടി ട്ടുണ്ട. ചിലവ കുറയും. അവർ പ്രവൃത്തി എടുത്തു കഴിഞ്ഞുകൊ ള്ളും. പ്രഥമവിവാഹം ഞായറാഴ്ച വേണം. പിന്നെത്തേത വ്യാ ഴാഴ്ചയും ആവാം. വിവാഹത്തിന്റെ തലെ രാത്രി മണവാളന്റെ സോദരനൊ മററ അടുത്ത സംബന്ധിയൊ ഒരു പണവും വെ ററില, അടെക്ക, അരി ഇതുകളും കല്യാണപന്തലിൽ കൊണ്ടു ചെല്ലണം. അവനെ പെണ്ണിന്റെ ആളുകൾ പഴംകൊണ്ടും മററും എറിയും. പിറേറന്നു പുരുഷൻ വന്നു താലികെട്ടും. തിര ണ്ടാൽ ഒരു ആഴ്ച ഘോഷമാണ. ചത്താൽ കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. മക്കത്തായമാണ. സന്താനമില്ലാത്ത വിധവയെ ഭൎത്താവിന്റെ സോദരന്മാർ രക്ഷിക്കണം. വിവാഹം ചെയ്താൽ ഈ അവകാശം പോയി.

കാടൻ.

ആനമലയിലും മററും വസിക്കുന്നു. സാമാന്യം എന്തിന്റെ യും ചീഞ്ഞ ശവം തിന്നും. താലികെട്ടുക പുരുഷന്റെ അമ്മയൊ പെങ്ങളൊ ആകുന്നു. അവന്റെ തലയിൽ പെണ്ണിന്റെ അ ച്ഛൻ ഒരു തലക്കെട്ടു വെക്കും. അന്യോന്യം വെററിലകൊടുക്കും. സ ചരചേൎച്ചയില്ലാഞ്ഞാലും ഭൎത്താവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാഞ്ഞാ ലും വ്യഭിചാരത്തിന്നും മററും ബന്ധം വിടുത്താം. വിധിക്കേണ്ടത കാ രണവന്മാരാകുന്നു. ശിക്ഷ ചിലപ്പോൾ രസമുണ്ട. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ അന്യായക്കാരന്റെ ചാളെക്കലേക്കു പ്രതി 40 കൊട്ട മണൽ കൊ ണ്ടുപോകേണമെന്നായിരുന്നു. ബഹുഭാൎയ്യാത്വം വിരോധമില്ല, തിരണ്ടാലും പ്രസവിച്ചാലും ദൂരത്തായാലും പ്രത്യേകം ചാള യിൽ പാൎപ്പിക്കും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയുടെ പേർ മാററും. പ്രസവിച്ചാൽ 3 മാസം അശുചി. ശിശുവിനു ഒരു മാസമായാൽ നാമകരണം. ഗൎഭമെന്നു തീൎച്ചയായാൽ ഭൎത്താവ അന്യസ്ത്രീയോട ചേൎന്നുകൊൾകയെ പാടുള്ളു. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. എ ന്നാൽ വെപ്പാട്ടിയായിട്ടിരിക്കാം. 2, 3 വയസ്സോളം കുട്ടികൾ മുല കുടിക്കും. ഒരു വയസ്സായ ശിശുവിനു മുല കൊടുത്തു കൂട്ടുമ്പോൾ വീടി വായിൽവെച്ചു കൊടുക്കുന്നത കണ്ടിട്ടുണ്ട. കന്നുകാലികൾ

മഹാ വിരോധമാണ. പശുവിൻെറ മൂത്രവും ചാണകവും തൊടുക തന്നെ ഇല്ല. ചത്താൽ കുഴിച്ചിടും. ഇരുത്തീട്ടാണ. ശേഷക്രിയ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏട്ടാംനാറം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആകും. കക്കിടം, ചിങ്ങം മാസങ്ങളിൽ ഒരു തിങ്കളാഴ്ച ഒരു „നോമ്പ" ഉണ്ട. കുളിച്ച പട്ടിണി കിടക്കും. അത്ഥം അറിവില്ലതാനും. ആണും പെണ്ണും രണ്ട വരിയിലേയും പല്ല എല്ലാം കൂഷ്ടിക്കും. മുളകൊണ്ട ചീപ്പ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ സമത്ഥന്മാരാണ. ഭാൎയ്യയാവാൻ പോകുന്നവൾക്ക പുരുഷൻ ഒരു ചീപ്പ ഉണ്ടാക്കി സമ്മാനിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ എങ്കിലും വേണം.

കാണിക്കൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ മലകളിൽ വസിക്കുന്നു. നാട്ടുപുറത്തും ഉണ്ട. ഇവൎക്ക മക്കത്തായവും മരുമക്കത്തായവും കൂടിയാണ. മുതലിൽ പകുതി മക്കാറക്കും പകുതി മരുമക്കാറക്കും കിട്ടും. വിധവെക്ക ചിലവിന്ന മാത്രം അവകാശമുണ്ട. മലയിൽ പാക്കുന്നവൎക്ക മക്കത്തായമാണ. എങ്കിലും എളകുന്ന മുതൽ പകുതി മരുമക്കാറക്ക കിട്ടും. വിവാഹം എപ്പോഴെങ്കിലും ആവാം. നന്നെ ശിശുക്കളെ കെട്ടുന്ന സംഗതി അവററ പിറന്ന കുടിക്ക ഓടിപോകുകയില്ല, വലുതാണെങ്കിൽ പോയിക്കളയും ഇതാണ. ശിശുവാണെങ്കിൽ പുരുഷൻ താലികെട്ടും. മുതൎന്ന പെണ്ണാണെങ്കിൽ അവൻെറ പെങ്ങളാണ കെട്ടുക. പെണ്ണിനെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ക്രമം ജാതിയിലെ തലവൻ പുരുഷന്ന ഉപദേശിക്കും. ഒന്നാമത തൊല്ലികൊടുക്കുക, പിന്നെ മേൽ നുള്ളികൊടുക്കുക, മൂന്നാമത്തെ തല്ലികൊടുക്കുക, ഇത്രം ഫലിക്കാഞ്ഞാൽ തള്ളിക്കളയുക. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. ആക്കെങ്കിലും ദീനമായാൽ ജാതിമൂപ്പനെ വരുത്തും. അവൻ രണ്ട ദിവസത്തെ കൊട്ടും പാട്ടും വിധിക്കും. വഴിയെ മൂപ്പൻ ഉറഞ്ഞിട്ട രോഗം മാറുമൊ രോഗി മരിക്കുമൊ എന്ന പറയും. മരിക്കും എന്ന കണ്ടാൽ രോഗിയുടെ കുടുമ മുറിക്കണം. മരിച്ചാൽ കഞ്ഞാവും, അരിയും, നാളികേരവും ശവത്തിൻെറ വായിൽ മകനും മരുമക്കളും ഇടും. കുഴിച്ചിടുകയാ

ണ നടപ്പ. ചിലപ്പോൾ ദഹിപ്പിക്കയും ഉണ്ട. കൊല്ലത്തിൽ ചാത്തം ഊട്ടും. ഇവരെ അശുദ്ധമില്ല. പുലയനേയും വേടനേയും മററും അടുത്താൽ കുളിക്കും. ഗോമാംസം, കാട്ടി എറച്ചി ഇതകൾ തിന്നുകയില്ല. മററ കുരങ്ങൻ, ആമ, ഞെണ്ട തുടങ്ങിയ സൎവ്വം തിന്നും.

കാപ്പിളിയൻ.

മധുരാ, തിരുനെൽവേലി ജില്ലകളിൽ ഒരു തരം കമ്മാളരാണ. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ട മതി. താലികെട്ടില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വിരലുകൾ അമ്മാമന്മാർ ഒന്നിച്ച ചേൎക്കണം. സാരമായ ക്രിയ പുരുഷനയച്ചുകൊടുക്കുന്ന വസ്ത്രം സ്ത്രീ ധരിക്കുകയാണ. അച്ഛൻെറ സോദരിയുടെ മകളെ കെട്ടാനുള്ള അധികാരം എത്ര കേമമാണെന്ന വെച്ചാൽ, വയസ്സകൊണ്ട അല്പവും ചേൎച്ചയില്ലാത്ത വിവാഹം സാധാരണമാണ. ഭൎത്താവ തന്നെ ചെറുപ്പക്കാരനാണെങ്കിൽ തല്ക്കാലം അവൻെറ അടുത്ത ശേഷക്കാൎക്ക ഭാൎയ്യയിൽ സന്താനമുണ്ടാക്കാം. അത അവൻെറതായിട്ട ഗണിക്കും. താണജാതിക്കാരനെ വ്യഭിചരിച്ചാൽ ഭ്രഷ്ടുണ്ട. അവൾക്ക ശേഷക്രിയ കൂടി ചെയ്യും. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി പതിമൂന്ന ദിവസം നില്ക്കും. ആ കാലം ഇരിപ്പാൻ ഒരു മറയൊ പ്രത്യേകം കുടിലൊ അമ്മാമനുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണം. പ്രതിഫലം ഒരു സദ്യയാണ. കുളിച്ച വീട്ടിലേക്ക ചെന്നാൽ വാതുക്കൽ ഒരു നായെക്ക ചോർ ഇട്ടുകൊടുക്കണം. അത തിന്നുമ്പോൾ കഠിനമായി അടിക്കണം. എത്രകണ്ട ഉച്ചത്തിൽ അത നിലവിളിക്കുന്നുവൊ അത്രകണ്ട അധികമായിരിക്കും തിരണ്ടവൾക്ക സന്താനം. നിലവിളിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൾ മച്ചി തന്നെ. ദഹിപ്പിക്കയത്രെ നടപ്പ. എന്നാൽ കുട്ടികൾ ഗൎഭിണി, നടപ്പദീനത്താൽ മരിച്ചവർ ഇവരെ കുഴിച്ചിടും. ഗൎഭിണിയുടെ കുട്ടിയെ കീറി എടുക്കും. ക്രിയകൾ മിക്കതും തൊട്ടിയരെ മാതിരി തന്നെ. ശ്മശാനത്തിലേക്ക അഗ്നി കൊണ്ടുപോകേണ്ടത ചക്കിലിയനാണ. തളിക്കേണ്ടത രജകനും.

കാപ്പു (റഡ്ഡി)

അയോദ്ധ്യാ, മിഥിലാ, ബളിജാ, ഭൂമഞ്ചി, ഗണ്ടികൊട്ടാ, ഇങ്ങിനെ പല കൂട്ടരുണ്ട. അവരിൽ യറളം എന്ന കൂട്ടർ ബ്രാഹ

ണൻെറയാകട്ടെ മററ യാതൊര ജാതിയുടെയാകട്ടെ അന്നം ഭക്ഷിക്കയില്ല. ആറുപോലും എടുക്കയില്ല. മിക്ക കൂട്ടക്കും അടിയന്തരങ്ങക്ക അന്യജാതിക്കാർ പുരോഹിതനാകയും വേണ്ടാ. വിവാഹത്തിന്ന ഹോമമില്ല. ഗണപതി പൂജയുമില്ല. നല്ലനാളും മുഹൂത്തവും നോക്കി ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീയാണ താലികെട്ടുവാൻ. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി പതിനാറ ദിവസം നില്ക്കുമത്രെ. ദിവസേന രണ്ടനേരം നല്ലെണ്ണ കുടിപ്പിക്കും. അതിസാരം തുടങ്ങി എങ്കിൽ എരുമനെയ്യ സേവിപ്പിക്കും. ഒന്നരാടൻ തലയിലും മേലും വെള്ളം വീഴ്ത്തും. ചില വകക്കാക്ക വിവാഹത്തിങ്കൽ അമ്പട്ടൻ പന്തലിൽ വെച്ച പുരുഷൻെറ നഖം മുറിക്കയും സ്ത്രീയുടെ കാൽവിരൽ ക്ഷൌരകത്തികൊണ്ട തൊടുകയും വേണം. അതിന്ന മുമ്പ പുരുഷൻ വീട്ടിൻെറ പടിക്കൽ ഇരിക്കും. ഒരു പശുവിനേയൊ പണമൊ കിട്ടിയല്ലാതെ പന്തലിലേക്ക കടക്കുകയില്ല. അവൻ താലികെട്ടുന്ന സമയം പെണ്ണിനെ അതിൻെറ അമ്മാമൻ എടുക്കണം. പിറെറ ദിവസം ഭൎത്താവും കൂട്ടരും ശണ്ഠപിടിച്ച നാട്യത്തിൽ അവിടുന്ന പോകും. എന്നാൽ ഭാൎയ്യയുടെ ഭാഗക്കാർ സമ്മാനവുംകൊണ്ട വഴിയെ ചെന്ന കൂട്ടികൊണ്ടുവരണം. പന്തക്കാപ്പ എന്ന വകക്കാരുടെ കല്യാണത്തിന്ന ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ട. അതിന്ന ഒരു രജകൻ സ്ത്രീവേഷം കെട്ടി കളിച്ചുകൊണ്ട മുമ്പിൽ നടക്കണം. തിരുനെൽവേലിയിലെ റഡ്ഡിമാരുടെ എടയിൽ പതിനാറും ഇരുപതും പ്രായമുള്ള സ്ത്രീയെ അഞ്ചൊ ആറൊ വയസ്സുള്ള കുട്ടി കെട്ടുക ധാരാളമുണ്ട. അവൻ മുതിരുവോളം അവൻെറ അമ്മയുടെ ആങ്ങളയൊ ആ ഭാഗത്ത അടുത്ത മററ സംബന്ധിയൊ സ്വന്തം അച്ഛൻ തന്നെയൊ സന്തതി ഉണ്ടാക്കും. അത ഭൎത്താവിൻെറ സന്താനമാണ. ഭൎത്താവിന യൌവ്വനമാകുമ്പോഴെക്ക ഭാൎയ്യക്ക പ്രസവം മാറി എന്നപോലും വരും. അവന്ന ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ട. മററ വല്ല കുട്ടിയുടെ പെണ്ണിന്ന അവനും സന്തതിയുണ്ടാക്കും. ഈ സമ്പ്രദായം മറവർ, കള്ളർ, അകമുടിയാന്മാർ ഈ വക ജാതിക്കാൎക്കും ഉണ്ട. കൎണ്ണൂൽജില്ലയിൽ പാകനാട റഡ്ഡികളുടെ എടയിൽ ഒരു വിധവെക്ക ഗൎഭമുണ്ടായാൽ സ്വ

ജാതിയിലെ ഏതെങ്കിലും പുരുഷനെകൊണ്ട വിവാഹം ചെയ്യി ച്ചാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടില്ലാതെ കഴിയും. സ്വകാൎയ്യനിശ്ചയപ്രകാരം ഏതാനം ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവനു അവന്റെ പാട്ടിൽ പോകാം.

ശവസംസ്കാരകാൎയ്യത്തിൽ തെലുങ്കറഡ്ഡിമാർ ബലിജ, കമ്മ ഈ ജാതിക്കാരുടെ മാതിരിയാണ. മരണം അറിവ കൊടുക്കേണ്ട ത പറയൻ തോട്ടിയാകുന്നു. ശവം തടിയിന്മേൽ വെച്ചാൽ ക്ഷു രകനാണ വെള്ളവും കുടവും കൊണ്ട പ്രദക്ഷിണം വെക്കേണ്ടത. പുത്രൻ കുടത്തെ കുത്തിത്തുളെക്കും. പാത്രം ക്ഷുരകൻ ചെറിയ കഷണങ്ങളായി ഉടെക്കും. അസ്ഥിസഞ്ചയനം രണ്ടാംദിവസം ക്ഷുരകൻ ചെയ്യണം. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ യജ്ഞോപവീതം ധരിക്കും.

കാലിംഗി (കാലിഞ്ചി)

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ജില്ലകളിൽ വളരെയുണ്ട. ഇവർ 3 വിഭാഗമായിട്ടുണ്ട. അതിൽ കിന്തല എന്നവൎക്ക മദ്യവും മാംസ വും ആവാം. സന്തതി ഇല്ലെങ്കിൽ വിധവെക്ക കല്യാണം ചെയ്യാം. എല്ലാ കൂട്ടൎക്കും തിരളുംമുമ്പാണ വിവാഹം പതിവ. മരിച്ചാൽ മറ ചെയ്യും. എന്നാൽ ശ്രാദ്ധം ചില കൂട്ടൎക്കെ പതിവുള്ളു. കാലിംഗി കൾക്ക പൂണനൂലുണ്ട. തിരളുംമുമ്പ ഭൎത്താവിനെ കിട്ടാത്തപക്ഷം ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭൎത്താവെങ്കിലും സ്വജാതിയിൽ പ്രായം ചെന്ന ഒരുവനെങ്കിലും ക്രിയ കഴിക്കൂട്ടണം. ബ്രഹ്മചാരി വിധവയെ കെ ട്ടണമെങ്കിൽ മുമ്പെ ഒരു മരത്തോട കല്യാണം ചെയ്യണം. ഭൎത്താ വിന്റെ സോദരൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ വിധവെക്ക അവനോട ഒഴിമുറി വാങ്ങിയാലെ വേറെ ഒരുത്തനെ കെട്ടിക്കൂട്ടു. കല്യാണം നാലാം ദിവസം നാവിതൻ കുറെ അവിലും കൽക്കണ്ടവും പന്തലിൽ കൊണ്ടുവെക്കണം. അത ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ ബന്ധുക്കൾക്ക പ ണത്തിന്നും ധാന്യത്തിന്നും വില്ക്കണം. 7-ാംദിവസം മണവാളൻ ഒരു മൺപാത്രം ഉടെക്കണം. അവനും ഭാൎയ്യയും കൂടി അവിടുന്ന പോകുമ്പോൾ അളിയൻ അവനെ വഴിതിനിങ്ങകൊണ്ട എറിയ ണം. കാലിഞ്ചികൾ ദഹിപ്പിക്കുകയാണ പതിവ. വേപ്പില ഇട്ട

അരി വേവിച്ച ബലി വെക്കം. ഒരു കഷണം അസ്ഥി കൊണ്ടു പോയി അരയാൽ മുരട്ടു കുഴിച്ചിട്ടു പത്താംദിവസം വരെ അവിടെ നിത്യം ഏഴ പ്രാവശ്യം വെള്ളം കൊടുക്കണം.

കിള്ളക്യാത.

തെലങ്ക, കൎണ്ണാടകരാജ്യങ്ങളിൽ തോൽപാവക്കൂത്തുകാരാണ. ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കയാണ.

കുടിയൻ.

തെക്കെ കന്നടത്തിൽ ധൎമ്മസ്ഥലം, ശിശിലാ, മുതലായെടങ്ങളിൽ കാണാം. മലങ്കുടിയൻ എന്നും പേരുണ്ട. ചിലൎക്ക മക്കത്തായമാണ. ശേഷം മരുമക്കത്തായം അല്ലെങ്കിൽ അളിയസന്താനം. മിക്കവാറും മലകളിൽ പാറകളുടെ ഉള്ളിലും ചാളകളിലുമാണ വാസം. അശുദ്ധമില്ല. തങ്ങളുടെ ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ അടുക്കളയും ഉണ്ണുന്ന മുറിയും ഒഴിച്ച മറ്റെല്ലാടത്തും കടക്കാം. വിധവെക്ക തന്റെ മൂത്തമകനെ കെട്ടുന്നതിന്ന വിരോധമില്ല. അവൎക്ക മകനാൽ സന്താനമുണ്ടായിട്ടുമുണ്ട.

ദഹിപ്പിക്കയും സ്ഥാപിക്കയുമുണ്ട. മൂന്നാംദിവസം മകനൊ മറ്റ അടുത്ത സംബന്ധിയൊ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി ദഹിപ്പിച്ചേടത്ത അരി വിതറണം. അന്നും പതിനാറാംദിവസവും കോഴിമാംസം, ചോർ, കറി ഇതെല്ലാം നിവേദിക്കയും വേണം. കുഴിച്ചിട്ടതാണെങ്കിൽ വയ്ക്കോൽകൊണ്ട ഒരു കോലം ഉണ്ടാക്കി ചുട്ടു മൂന്നാംദിവസം വെണ്ണീർ കുഴിച്ചുമൂടും. കുടിയന്മാൎക്ക കള്ള ഇഷ്ടമാണ. കരിങ്കുരങ്ങൻ, മലഅണ്ണക്കൊട്ടൻ, ഇവകളെ തിന്നും.

കുഡുബി.

തെക്കെകന്നടം കുന്താപ്പൂർ താലൂക്കിലാണ കാൎയ്യമായിട്ടു കാണുക. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുവന ഗൊവാ കുഡുബികളുടെ എടയിൽ ഒരു ശിക്ഷയുണ്ട. അവന്റെ തലയും മീശയും ക്ഷൌരം ചെയ്തിട്ടു അവനെ ഒരു കുഴിയിൽ നിൎത്തും. എന്നിട്ടു എച്ചിൽ എല തലയിൽ ഇടും. ഒരു പിഴയും ഉണ്ട. കുറ്റം സമ്മതിക്കാത്ത സ്ത്രീയെ ഇരിമ്പൊലക്ക ചുമലിൽ പിടിപ്പിച്ച വെയിലത്ത നിൎത്തും. വി

ധവാവിവാഹം ഉണ്ട. പക്ഷെ മരിച്ച ഭൎത്താവിന്റെ വൎഗ്ഗത്തിൽ ഉള്ളവനെ കെട്ടിക്കൂടാ. കല്യാണം അഞ്ചു ദിവസം ഉണ്ട. പെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ സ്വന്തകയ്യിന്മേൽ ഒരു കങ്കണം കെട്ടണം.

ശവം ഇരുത്തി കഴിച്ചിടുകയാണ. കുഴിമൂടുംമുമ്പ അല്പം അന്നം ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഇടണം. പതിനൊന്നാംദിവസം പുണ്യാഹം. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മന്ത്രവാദികളുണ്ട. ആൎക്കെങ്കിലും ദീനമുണ്ടായാൽ ഇവർ ആവശ്യമാണ. സമൎത്ഥന്മാരാണെങ്കിൽ ഒരു അരിമണിയെ വലിയ ഒരു കത്തികൊണ്ട രണ്ടായി മുറിക്കാനാകണം.

കുഡുംബി (കുടുമ്മിക്കാരൻ)

തിരുവാങ്കൂറിൽ പറൂർ, ചേൎത്തല, അമ്പലപ്പുഴ, ഇവിടങ്ങളിലത്രെ മുഖ്യമായി കാണുന്നത. ഇടിയന്മാർ എന്ന സാധാരണ വിളിക്കും അവിൽ ഇടിക്കുകയാൽ. സകലവീട്ടിലും മിററത്ത തുളസിത്തറ ഉണ്ടായിരിക്കും. മത്സ്യവും ഗോമാംസം ഒഴികെ എറച്ചിയും തിന്നും. മദ്യം കുറെ ധാരാളമാണ. ഞായറാഴ്ച ഒരു നേരമെ ഭക്ഷിക്കയുള്ളു. സ്ത്രീക്ക മാസത്തിൽ അശുദ്ധി നാലനാളാണ. അന്ന ഏഴടി അകലെ നില്ക്കണം. വായയും മൂക്കും പൊത്തിയെ സംസാരിക്കാവു. അവളുടെ ശ്വാസം തട്ടിയാൽ അശുദ്ധമാകും. നിഴൽമേൽ തട്ടുകയും അരുത. വിവാഹംതിരളും മുമ്പ വേണം. അല്ലാഞ്ഞാൽ കുഡുംബത്തിന ജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട. വിവാഹത്തിങ്കൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അല്പം നെല്ല കുത്തി ചോറാക്കണം. താലികെട്ടുക പുരുഷൻ തന്നെയാണ. രണ്ടാളുടേയും കാൽ ഒരു നൂൽകൊണ്ട കെട്ടണം. അഞ്ചാംദിവസം സ്ത്രീയുടെ മൂക്ക കുത്തും. മക്കത്തായമാണ. ദുല്ലഭം മരുമക്കത്തായവുമുണ്ട. വിധവാവിവാഹം സാധാരണമാണ. ചെയ്യുന്നത അധികവും വിധുരനായിരിക്കും.

കുഡുംബത്തിലെ തലവനെ മാത്രമെ ദഹിപ്പിക്കയുള്ളു. പുല പതിനാറാണ. തീൎത്ഥം തളിച്ച ശുദ്ധമാക്കാൻ കൊങ്കണബ്രാഹ്മണനാകുന്നു.

കുണ്ണി.

ബെല്ലാരിയിലും മററും നെയിത്ത് പ്രവൃത്തി. മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. ചുരുട്ട, വീടി, വലിക്കയില്ല. മദ്യം സേവിക്കയുമില്ല.

തിരളുംമുമ്പ വിവാഹമാണ നടപ്പ. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. വിധവെക്ക രണ്ടാമത വിവാഹം ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഒന്നാമത രണ്ട ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഓരൊ രാത്രി വസിക്കണം.

കുറിച്ചൻ (കുറിച്ചിയൻ)

വയനാട, കോട്ടയം, കുറുമ്പ്രനാടതാലൂക്കുകളിൽ ആകുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെ വളരെ പൂജ്യമാണ. ഒരു കുറിച്ചന്റെ പുരയിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ചെന്നാൽ പോയ ഉടനെ ചാണകം തളിക്കണം അശുദ്ധി പോകാൻ. ചിലേടത്ത മക്കത്തായം ചിലേടത്ത മരുമക്കത്തായം. ഇവൎക്ക ദൈവം മുത്തപ്പനാണ (ശബ്ദാൎത്ഥം പിതാമഹൻ) ഇത 1891-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടിൽനിന്ന എടുത്തതാകുന്നു. „മലയാംഗസറ്റീർ" എന്ന പുസ്തകപ്രകാരം ഇവർ മറ്റു മലവാസികളാം അടുത്താലും തീയ്യൻ, കമ്മാളർ, ഇവർ തൊട്ടാലും അശുദ്ധമാകും. ബ്രാഹ്മണന്റെ പുണ്യാഹം വേണം ശുദ്ധമാവാൻ. തിരളുംമുമ്പ വേണം താലികെട്ടൽ. മരുമക്കത്തായമാണെന്ന പറയുന്നു. കൊട്ടിയൂർ ഉത്സവത്തിന്ന ഇവർ വെളിച്ചപ്പെട്ടും. ഇവൎക്ക അശുദ്ധി ഭയം വളരെയാണ. ഒരിക്കൽ ഒരു പോലീസ്സ സൂപ്രെഡെണ്ട (സായ്പ) ഒരു കുറിച്ചിയന്റെ പാളെക്ക ചെല്ലുമ്പോൾ അവൻ വിലക്കി. ചോറ് വെക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവ ത്രെ. അത വെള്ളക്കാരൻ അടുത്താൽ ശുദ്ധം മാറും എന്നൎത്ഥം. പണിയൻ, അടിയാൻ, കുറുമ്പൻ, പുലയൻ, ഇവരെ അടുത്താലും കുറിച്ചിയന്ന അശുദ്ധമുണ്ട. ബ്രാഹ്മണരെ ഇവർ തമ്പ്രാക്കൾ എന്നും നായന്മാരെ തമ്പുരാനെന്നുമാണ വിളിക്കുക. പണിയൻ, അടിയാൻ, ഇവർ കുറിച്ചിയനെ അച്ഛൻ എന്നും പാപ്പനെന്നും വിളിക്കണം. താലികെട്ട കല്യാണം ഉണ്ട. രണ്ട തുണിയും വെള്ളിയിന്റെയൊ പിത്തളയിന്റെയൊ മോതിരങ്ങളും കൊടുത്താൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു.

കുന്നുവൻ.

പഴനിമലയിൽ കൃഷിക്കാരാണ. അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കെട്ടിയെ കഴിയുള്ളൂ. വയസ്സഭേദം ചിന്തിക്കയില്ല. ഇത നിമിത്തം ഒരുത്തന്ന ഒന്നിലേറെ ഭാൎയ്യയുണ്ടായേക്കാം. അവൻ ബാലനാ

ണെങ്കിൽ സ്വജാതിയിലാരെങ്കിലും സഹവസിക്കാം. കുട്ടി ജനിക്കുന്നത എല്ലാം ഭർത്താവിൻെറത തന്നെ. ഒരുവന്ന ഒരു പുത്രി മാത്രമായി വംശം മുടിയുമെന്ന കണ്ടാൽ അവളുടെ അമ്മാമൻെറ മകന്ന കൊടുക്കാതെ വീട്ടിൻെറ വാതിൽകട്ടിലെക്ക വിവാഹം ചെയ്യും. കഴുത്തിൽ താലിക്ക പകരമായി വലത്തെ കയ്യു ഒരു വെള്ളിവള ഇടിയിക്കും. സ്വജാതിയിൽ ആരെങ്കിലുമായി സംസഗ്ഗമാവാം. അവളുടെ സമ്പാദ്യം അച്ഛനമ്മമാൎക്കാണ. പുത്രനുണ്ടായാൽ അവരുടെ സ്വത്തിന്ന അവകാശി അവനാകും. വിവാഹമോചനത്തിന്ന എളുപ്പമുണ്ട. പെണ്ണിന കൊടുത്തപണം തിരികെ കൊടുത്താൽ മതി. ഭാൎയ്യ ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ സ്വൎണ്ണാഭരണങ്ങൾ മടങ്ങി കൊടുക്കണം. കുട്ടികളൊക്കെ അച്ഛന്ന ആകും. ഇങ്ങിനെ ത്യജിക്കപ്പെട്ടവൎക്കും വിധവമാൎക്കും വിവാഹം ധാരാളമാണ. ഏകകാലത്ത രണ്ട ഭർത്താവ പാടില്ല എന്നെ ഉള്ളൂ. സ്വജാതിക്കാരായി എത്ര എങ്കിലും "രഹസ്യക്കാർ" ഉണ്ടാവാം. പുരുഷന്ന ഭാൎയ്യ എത്ര എണ്ണമെങ്കിലും ആവാം.

കുറവൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ 50,000 കുറവന്മാരുണ്ട. മരുമക്കത്തായമാണ. താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടുമുണ്ട. താലികെട്ടേണ്ടത വയസ്സത്തി കുറത്തിയാണ. അമ്മാമന്ന പന്തിരണ്ട പണം കൊടുത്താൽ പെണ്ണിനെ കിട്ടും. വിധവാവിവാഹവും ത്യജിക്കലും ഉണ്ട. അശുദ്ധം 48 അടി എന്നും 64 അടി എന്നും പറയുന്നുണ്ട.

കുറുമ്പാ.

ബെല്ലാറി, കർണ്ണൂൽ, കൃഷ്ണ, മധുരാ ഈ ജില്ലകളിലും മററും വസിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരുവനെ ഒരു വെള്ളക്കാരൻ തൊട്ടു. ഭാൎയ്യ കോപിച്ചിട്ട ആയാറം കൊടുത്ത പണത്തിൻെറ പുറമെ കയ്യിൽ നിന്ന രണ്ടണകൂടി ഒര ക്ഷേത്രത്തിൽ പിഴ ചെയ്യിച്ചു. ഉയരവും മാറും തലയും മററും അളക്കുവാൻ രണ്ടാളെ ഊരിൽനിന്ന കൊണ്ടുപോയതിനാൽ അവരുടെ ഭാൎയ്യാക്കന്മാർ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. സായ്പിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരുത്തൻ പിറുപിറുക്കുന്നതു കേട്ടു. "നോം നന്നെ പണി എടുക്കുന്നു. ദരിദ്ര്യന്മാരാണ. എന്നിട്ടും തല

വള ത്തുന്നെന്തിനു? ഈ ധനവാൻ മടിയൻസാഷ്ടിന തലയിൽ രോമമില്ലല്ലൊ" എന്നു. മററാരുത്തൻ സാഷ്ടിനെ പ്രശംസിച്ചു "ഞങ്ങൾ നാട്ടുകാർ വെററിലയും അടെക്കയും ആണു. നിങ്ങൾ ആറാണ. കൂടിയാൽ പൂൎണ്ണമായി" എന്നു. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ എട്ടുദിവസം വീട്ടിൽ ഒര മൂലയ്ക്കൽ ഇരിക്കണം. വിവാഹത്തിങ്കൽ ഒരു ജംഗമനെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണനെങ്കിലും പുരോഹിതനായിട്ടിരിക്കണം. വടക്കെ ആൎക്കാട്ടിലെ കുറുമ്പകൾ പെണ്ണിൻെറ തലയിലെ ചുഴി നോക്കീട്ടാണ വിവാഹംചെയ്യു. മററുള്ളവൎക്ക കുതിര, മൂരി ഇവകളെ വാങ്ങുമ്പോഴെ ഇത നടപ്പുള്ളുവല്ലൊ. വിവാഹത്തിന്ന പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറ സമ്മതം വേണം. അവളെ പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുപോകേണ്ടതും അവനാകുന്നു. ഭാൎയ്യ മരിച്ചാലും മച്ചിയായാലും മാറാത്ത രോഗക്കാരിയായാലും അവളുടെ സോദരിയെ കെട്ടാം. പ്രസവിച്ചവളേയും ശിശുവിനേയും പത്തുദിവസം ഒര അകത്ത പാൎപ്പിക്കും. പതിനൊന്നാംദിവസം കുളിപ്പിച്ച ശുദ്ധമാക്കും. പിറേറത്തെ പന്തറാം അഛൻ അവിടെപോയി കുറത്തിയോട ആലോചിക്കും കുട്ടിക്ക എന്തു പേരാണ ഇടേണ്ടത എന്നു. ഒരു ശിശുവിനെ കൂടെ കിടത്തിയാൽ ക്ഷണം പ്രസവിക്കുമെന്ന ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. പക്ഷെ അത ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെങ്കിലും ഇരുട്ടകത്ത വെച്ചെങ്കിലും വേണം. താലികെട്ടാൻ വിധവ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേവദാസി, അല്ലെങ്കിൽ സ്വജാതിക്കാരത്തിയായ ഒരു പിച്ചതെണ്ടി.

ബെല്ലാറി പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗങ്ങളിൽ ശവം മറചെയ്യുയാണ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരെ മലത്തീട്ട അല്ലാത്തവരെ കമുത്തീട്ട. മൂത്ത മകൻ ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ച മൂട്ടിൽ മൂന്ന ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി അതുകളിൽകൂടി വെള്ളം ഒലിച്ചുംകൊണ്ട പാത്രത്തെ ശവത്തിൻെറ ചുററും മൂന്ന ചുററകൊണ്ട നടന്ന ഉടെക്കണം. തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ വീട്ടിൽ പോകണം. ഇത എത്രയും സാരമായ ക്രിയയാകുന്നു. പുത്രനില്ലെങ്കിൽ മററ ഒരുത്തൻ ചെയ്യണം. മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിന്ന അവൻ അവകാശിയാകും. ശവം എടുത്തവൎക്ക നാലനാറം സ്വഗൃഹത്തിൽ കടന്നുകൂടാ. പുല

പത്താണ. ഇവക്ക കുലദൈവം വീരപ്പനാകുന്നു. അവൻെറ വാഹനമായ കുതിരപ്പുറത്ത ഇവർ കേറുകയില്ല. മൈസൂരിൽ ഇവർ ഒരു പെട്ടി പൂജിക്കുന്നുണ്ട. അതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻെറ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ വിശ്വാസം. മരിച്ച കാരണവന്മാരെ പൂജിക്ക കുറുമ്പകൾക്ക നടപ്പുണ്ട. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ഒരു ശിവക്ഷേത്രവും അവിടെ പത്ത ദിവസം ഒര ഉത്സവവും ഉണ്ട. ശാന്തിക്കാരൻ കുറുമ്പയാണ. പത്താംദിവസം ശിവൻ മല്ലനെ വധിച്ച മടങ്ങി വരുന്ന എന്നാണ സങ്കല്പം. വഴിയിൽവെച്ച പാവ്വതി എതിരേല്ക്കും. മരംകൊണ്ടു ഒരു കൂററൻവില്ലു ഉണ്ട. അത രണ്ടാൾ നിലത്ത കുത്തിപിടിച്ച നിൽക്കും. അതിന്മേൽ ശാന്തിക്കാരൻ പൊത്തിപ്പിടിച്ച കേറി, പിടിച്ചവരുടെ ചുമലിൽ കേറും. അവിടെ അല്പനേരം നിശബ്ദമായി അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കി നില്ക്കും. അപ്പോൾ അവന്ന അടിതൊട്ട മുടിയോളം വിറയും ഉറച്ചിലും തുടങ്ങും. ചില അരുളപ്പാടും ഉണ്ടാകും. ആകാശത്തിൽ ഇടിവെട്ടി എന്നും മററുമായിരിക്കും. അതു ഉടനെ എഴുതി എടുക്കും. മേൽപറഞ്ഞതിന അത്ഥം ആ ആണ്ടവഷം ധാരാളം ഉണ്ടാകും എന്നാകുന്നു. ദായഭാഗക്രമം ശേഷം ഹിന്തുക്കളേപ്പോലെതന്നെയാണെന്ന പറയുന്നു. എന്നാൽ മരിച്ചവന്ന പുത്രനില്ലെങ്കിൽ പുത്രിമാക്ക സപിണ്ഡന്മാരെപോലെതന്നെ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും

കുറുമൊ.

ഇവർ ഒരു തരം ഒരിയാ കൃഷിക്കാരാണ. മിക്കതും ഗഞ്ചാംജില്ലാ റസൽകൊണ്ടാ താലൂക്കിലാണ. ചിലർ പൂണുനൂൽ ഇടും. അവരോട ഒരിയ ബ്രാഹ്മണര വെള്ളം വാങ്ങി കുടിക്കും. അനേക ഗ്രാമദേവതകളെ ആരാധിക്കുന്നു. ഒരു ഗ്രാമദേവതയെതന്നെ വന്ദിക്കുന്ന രണ്ടു കുഡുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹം പാടില്ല. ദേവതകൾക്ക ബിംബമില്ല. അഞ്ച അടെക്കാ ഒരു പെട്ടിയിൽ ഇട്ടുവെച്ചാൽ അത ഒരു ദേവനായി. അടെക്കയുടെ മൂട തുരന്ന അതിൽ കൂടി സ്വണ്ണം, വെള്ളി, ഇരുമ്പ, ചെമ്പ, ഈയ്യം ഇതുകൾ നിറച്ച തുള വെള്ളികൊണ്ട അടെക്കണം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പാണ വേണ്ടത. സമയത്തിന്ന ഭത്താവ തരത്തിലായില്ലെങ്കിൽ അ

ഛരന്റെ അഛനേയൊ മററ കിളവനേയൊ പേരിന്ന കല്യാണം ചെയ്യണം. ഇതിന ധൎമ്മവിവാഹം എന്ന പേർ. കല്യാ ണ ാദികാൎക്ക ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയവരുടെ വടിയും കൊടയും ഗൃഹസ്ഥൻ അവരോട വാങ്ങണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വലിയ അവമാനമാണ. ശിശു ജനിച്ച അഞ്ചാംദിവസവും എട്ടാംദിവസവും അതിനെ ഒരു തുണി വിരിച്ച കിടത്തി തലെക്കൽ ഒരു ഭാഗവതം ഗ്രന്ഥവും ഒരിയജാതിക്കാർ കുട്ടി ജനിച്ചാൽ അതിന്റെ അടിവയറിന ചൂടുവെക്കുന്ന ഒരു ഇരിമ്പുകോലും വെക്കണം. ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ പുരാണം വായിക്കയും വേണം. ഇങ്ങിനെ ഇരിപത്തൊന്നാംനാളും ചെയ്യണം. ആ ദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ ശിശുവിന പേരിടും. ജനിച്ച നക്ഷത്രം ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ട ഇന്ന അക്ഷരം ആദ്യമായിട്ടിരിക്കണം പേർ എന്ന ആയാൾ വിധിക്കും.

കുറുമ്പൻ (കുറുമൻ)

ഇവർ ഒരു കാലം വളരെ കേമന്മാരായിരുന്ന പല്ലവരുടെ വംശമാണെന്ന 1891_ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ പറയുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം അറനൂറിന്റെയും എഴുനൂറിന്റെയും മദ്ധ്യെ പല്ലവരാജാക്കന്മാർ ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ വളരെ പ്രബലന്മാരായിരുന്നു. പിന്നെ ഉടനെതന്നെ കൊങ്ങ, ചോള, ചാലൂക്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവരെ ജയിച്ചു. കുറുമ്പർ, മൈസൂർ, കുടക, നീലഗിരി, വയനാട ഇവിടങ്ങളിൽ കാടുകേറി. മററു ചിലേടങ്ങളിൽ ഇവർ ആട്ടിടയന്മാരായും നെയ്ത്തുകാരായും ഉണ്ട. കുറുമൻ എന്ന പറയുന്നവർ നീലഗിരി, വയനാട ഇവിടങ്ങളിലും അല്പമായി നിലമ്പൂരും, അട്ടപ്പാടിയിലും ഉണ്ട. തങ്ങളിൽ താണവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. സ്ത്രീകൾ മാസന്തോറുമുള്ള അശുദ്ധിസമയം പാടിയുടെ പുറത്ത മൂന്നുദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടണം. പ്രസവിച്ചാൽ പത്തനാൾ മുലകൊടുക്കുന്നവളെ൦ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവളെ൦ ഒഴിച്ച ആരും മുറിക്കകത്ത കടക്കുകയില്ല. ദീനത്തിന ചികിത്സിക്കയില്ല. മന്ത്രം, തകിട, മൃഗബലി ഇതൊക്കെയാണ. തങ്ങൾക്ക തങ്ങൾതന്നെയാണ ക്ഷുരകൻ. ചില്ലിന്റെ കഷണമാണ കത്തി. പാടിക്കകത്ത ചെരിപ്പും പാപ്പാസ്സും ഇട്ട നടന്നുകൂടാ. കുട്ടികളെ കഴിച്ചുടുക

യും മുതൻവരെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ആകുന്നു. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. പുല പത്ത ദിവസം. ഒരു പാടിയിലെ സുമംഗലികൾ എല്ലാം ഒരു പുരയിലും പെണ്ണുകെട്ടാത്ത ചെറുപ്പക്കാരും കുട്ടികളും മററാരു പുരയിലും ഉറങ്ങണം. വ്യഭിചരിച്ചാൽ സ്ത്രീയെ ഭത്താവ നല്ല കണക്കിൽ അടിക്കും. കഴിയുമെങ്കിൽ പുരുഷനേയും. ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ മൂപ്പനെകൊണ്ടു തല്ലിക്കും. നീലഗിരിയിലെ കുറുമ്പർ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി ഒരുത്തിയെ ഭാൎയ്യയാക്കും എന്നും അവൾക്കു അന്യന്മാരും വിരോധമില്ലെന്നും പറയുന്നു. വിവാഹത്തിന്ന കൎമ്മങ്ങൾ ഒന്നും വേണ്ടാ. ഒരുമിച്ച പാത്താൽ തീൎന്നു. ചോലനായ്ക്കന്മാർ എന്ന കൂട്ടക്ക പുകേല തിരച്ച ഒരു ചുരുട്ടുണ്ടാക്കി ആണും പെണ്ണും വലിച്ചാൽ വിവാഹമായി.

കുരുവിക്കാരൻ.

പക്ഷികളെ പിടിച്ച നടക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മഹാരാഷ്ട്രക്കാരാണ. വേറേയും പല പേരുകളുണ്ട. കുറുക്കൻെറ എറച്ചിതിന്നും. തോൽകൊണ്ട ചെരിപ്പുണ്ടാക്കും. മറെറാരു തൊഴിൽ കുറുക്കൻെറ കൊമ്പ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുകയാണ. ഭത്താവുള്ള ചെറുപ്പക്കാരത്തികൾ പകൽ എവിടെയായിരുന്നാലും വേണ്ടതില്ല രാത്രി ഭത്താവിൻെറ അടുക്കെ എത്തിക്കൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു പാതിവ്രത്യ പരീക്ഷയുണ്ട. ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചതായ ഒരു ഇരിമ്പ വടിയൊ അരുവാളൊ കയ്യിൽപിടിച്ച പതിനാറ അടി ദൂരം നടക്കണം. എനിയും ഒരു പരീക്ഷയുണ്ട. കുടത്തിൽ ചാണകവെള്ളം തിളപ്പിച്ച ഒരു മുക്കാൽചയിസ്സ അതിൽ ഇട്ടാൽ അത ഇവൾ കൈകൊണ്ട എടുക്കണം. ഉടനെ കുറെ നെല്ല കയ്യിലിട്ട തിരുമ്പിയാൽ ഉമി പോയി അരിയാകണം. എന്നാൽ അവൾ ശുദ്ധയാണ. പുരുഷനെയാണ പരീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻെറ കയ്യിൽ ഏഴ എരുക്കിലയുടെ മീതെ ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പ വെച്ചിട്ട അതുംകൊണ്ട അവൻ ഏഴ അടി നടന്നാൽ മതി. മുതൻ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ തമ്മിലെ വിവാഹമുള്ളു. കല്യാണം അഞ്ചദിവസമുണ്ട. അന്ന മാംസം പാടില്ല. പെണ്ണിൻെറ അച്ഛൻ ആണിൻെറ അച്ഛനോട ഇങ്ങിനെ പറയും. "എൻെറ മകളെ നിൻെറ മ

"കന്റെ ഭാൎയ്യയാക്കി നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക എടുക്കാൻ നീ ഒരുക്ക "മുണ്ടൊ? അവളെ നോക്കിക്കൊ. ദീനമായിരിക്കുമ്പോൾ അവ "ളെ തല്ലല്ലാ. വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ അവൾക്ക വഹിയാത്ത "പക്ഷം നീ സഹായിച്ച കൊടുക്കണം. അടിക്കുകയൊ ഉപദ്ര "വിക്കുകയൊ ചെയ്താൽ അവൾ ഇങ്ങോട്ടു പോരും". പിന്നെ പു രുഷൻ പറയും. "ഞാൻ മറെറാരു സ്ത്രീയെ തൊട്ടിട്ടില്ല. കണ്ട "യാതൊരു സ്ത്രീയോടും ഞാൻ മന്ദഹാസം ചെയ്തിട്ടില്ല. ആരെ "കണ്ടാലും ഇവളും മന്ദസ്മിതം ചെയ്യരുത. ചെയ്താൽ മടക്കി നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക ഓടിക്കും". കല്യാണമദ്ധ്യെ പെണ്ണിനെ ഭ ൎത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകും. അവന്റെ അമ്മ പെ ണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കരുമണി ചരടകെട്ടണം. അത കൊടു ക്കേണ്ടത ജാതിയിലെ മൂപ്പനാകുന്നു. പ്രധാനദൈവം കാളിയ ല്ലെങ്കിൽ ദുൎഗ്ഗയാണ. ബിംബത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത കാളിയുടെ രൂപംകൊത്തിയ ഒരു ചെറിയ താലമാകുന്നു. അത പണയംവെ ച്ചാൽ വലിയ സംഖ്യ വായ്പ കിട്ടും. വീട്ടി എടുക്കാതിരിക്കയില്ലെ ന്ന നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട. കാലംതോറും ഉത്സവം ഉണ്ട. ആ ദിവ സം ഒമ്പത ആട്ടിനേയും ഒരു പോത്തിനേയും വെട്ടണം. എണ്ണ യിൽ അപ്പം വാൎത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവന്ന ഉ റച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ അവൻ തിളെക്കുന്ന എണ്ണയിൽ നിന്ന ഒരു അപ്പം എടുത്ത അതിന്മേലെ എണ്ണ കയ്യകൊണ്ട തല യിൽ പുരട്ടും. വെട്ടിയതിൽ ഒരു ആട്ടിന്റെ കഴുത്തിൽനിന്ന ര ക്തം കുടിച്ചിട്ട അരുളപ്പാടുണ്ടാകും.

കുമ്പാരൻ.

കുമ്മാരൻ, കൊശവൻ എന്നൊക്കെ പേരുണ്ട. (സംസ്കൃതം കുംഭകാരൻ). ബ്രാഹ്മണൻ പുരോഹിതൻ. ഉരിയദേശത്ത വിധ വാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. എല്ലാവരും മാംസം ഭക്ഷിക്കും. പൂൎവ്വം എല്ലാം ഒന്നായിരുന്നു. ഈ കാലം തെലുങ്കർ, ഉത്തരതമിഴർ, ദ ക്ഷിണതമിഴർ, ഇങ്ങിനെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കയില്ല. തെക്കെകന്നടത്തിൽ അളിയസന്താന ക്കാരാണ. തമിഴക്ക പൂണുനൂലുണ്ട. ശിശുവിവാഹം വിധവാവി

വാഹം ഇത വളരെ സാധാരണമാണ. പെററപുല പതിനാഞ്ച. പതിനാറാംദിവസം ക്ഷുരകനും രജകനും കൂടി ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന തീൎത്ഥം കൊണ്ടുവന്ന തളിക്കണം. മൈസൂരിൽ കന്നടൻ, തെലുങ്കൻ, ഇങ്ങിനെ രണ്ട വൎഗ്ഗമുണ്ട. തമ്മിൽ കൂടിക്കഴികയില്ല. തെലുങ്കന പൂണനൂലുണ്ട. മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. വ്യഭിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ മാത്രം വിവാഹമോചനമുണ്ട. വിധവാവിവാഹമില്ല.

കൃഷ്ണവകക്കാർ.

തിരുവാങ്കൂറിന്റെ തെക്കെതലയായ ഇരണിയിൽ, കൽക്കുളം ഈ താലൂക്കുകളിൽ മാത്രമെയുള്ളു എന്ന പറയാം. പൂൎവ്വകാലത്തിൽ അമ്പാടിയിൽനിന്ന കാഞ്ചീപുരത്ത വന്ന കുടി ഏറിയവരാണെന്ന ഒരു കഥയുണ്ട. കേവലം സസ്യഭുക്കുകളല്ല. മത്സ്യാപ്രധാനമാണ. മദ്യം സേവിച്ചുകൂടാ. സേവിക്കയും ദുല്ലഭമാകുന്നു. മക്കത്തായക്കാരും മരുമക്കത്തായക്കാരും ഉണ്ട. ശിവനേയും വിഷ്ണുവിനേയും പൂജിക്കും. മരുമക്കത്തായക്കാൎക്ക ചെറുപ്പത്തിൽ താലികെട്ടും. വഴിയെ വിവാഹവും ഉണ്ട. വിവാഹദിവസം പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോകും. മൂന്നാംദിവസം സ്ത്രീയുടെ ഭാഗക്കാർ കത്തുന്ന കോപം നടിച്ച പുരുഷൻ വീട്ടിൽ പോകണം. സമാധാനമാക്കാൻ കഴിയുന്നത എല്ലാം ചെയ്യുനോക്കും എങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാതെ മടങ്ങി പോകും. എഴാംദിവസം ദമ്പതിമാർ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്ക പോകും. വിധവയെ ഭൎത്താവിന്റെ സോദരൻ വിവാഹം ചെയ്യാം. പ്രായം കുറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം മരിച്ചവന്റെയാകും. അവന്റെ മുതലിന്ന അവകാശവുമുണ്ട. ഭൎത്താവ മരിക്കുമ്പോൾ എത്രെങ്കിലും ഒരു സോദരൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വിധവ എന്നെന്നും താലിനീക്കം ചെയ്യേണ്ടാ. മരുമക്കത്തായത്തിന്ന ഹേതു പറയുന്നത കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്ന വരുന്നസമയം സ്ത്രീകൾ കുറവായതിനാൽ തിരുവാങ്കൂറിലെ സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നാണ. മക്കത്തായക്കാരും മരുമക്കത്തായക്കാരും ആണുങ്ങൾ മാത്രം അന്യോന്യം കൂടി ഭക്ഷിക്കും. പുത്രന്മാരില്ലെങ്കിൽ സ്വത്ത മുഴുമൻ പുത്രിക്കാണ. വിധവെക്കല്ല. ദഹിപ്പിക്കലാണ പതിവ. പുല പതിനാഞ്ചാണ.

കെലാസി.

ദക്ഷിണകൎണ്ണാടകജില്ലയിലെ ക്ഷുരകനാണ. ഭണ്ടാരി, ഹജാം, കാവുതി ഇങ്ങിനെ പല ജാതിയും പല ജാതിക്കും ക്ഷൌരം ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ട. ശൂദ്രക്ക പലക്കും ഇവരെക്കൊണ്ട കൎമ്മങ്ങൾക്ക ആവശ്യമുണ്ട. നാമകരണത്തിന്ന തുളുക്ഷുരകൻ വേണം കുട്ടിയുടെ കയ്യിന്മേൻ ഒരു ചരട കെട്ടുകയും പേർ വിളിക്കയും ചെയ്യാൻ. ശവസംസ്കാരത്തിന്ന അഗ്നി കൊണ്ടുപോവുകയും അവൻ വേണം. ഈ കാലം ചരട കെട്ടുന്നതിന്നുള്ള അനുഭവം ഭണ്ടാരി വാങ്ങുന്നു എന്ന പറയുന്നു. പക്ഷെ ചരട അവൻ കെട്ടുന്നില്ല. ഭണ്ടാരി അല്ലെങ്കിൽ കെലാസിയെ കൊങ്കണസ്ത്രീകൾക്ക അത്യന്തം വെറുപ്പാണ. പലെ അസഭ്യപേരും വിളിക്കും. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണമെന്നില്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. കല്യാണം മുന്നാൾ നില്ക്കും. പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചിട്ടാണ നടപ്പ. കല്യാണപന്തലിൽ വെച്ച പുരുഷന്റെ തലക്ഷൌരം ചെയ്യണം. സ്ത്രീയുടെ കവിൾ ക്ഷൌരക്കത്തികൊണ്ട തൊടുകയും വേണം. ഋതുവായിട്ടില്ലെങ്കിൽ വഴിയെ തിരണ്ടുകല്യാണസമയം ചെയ്യണം.

മരിച്ച ഉടനെ ഒരു ക്ഷുരകനെ കൊണ്ടുവരും. അവൻ ശവത്തിന്മേൽ വെള്ളം കൊടയുകയും ആണാണെങ്കിൽ ക്ഷൌരക്കത്തികൊണ്ട തൊടുകയും ചെയ്യും. കഴിവുള്ളവർ ദഹിപ്പിക്കും ഇല്ലാത്തവർ കുഴിച്ചിടും. പകച്ചവ്യാധിനാൽ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടുക തന്നെ. തുളുകെലാസിക്ക മരുമക്കത്തായമാകുന്നു. ഉത്ഭവം പറയുന്നത ഇതാണ. പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു കച്ചോടക്കാരൻ ദേവപാണ്ഡ്യനെന്നവൻ ഒരിക്കൽ കുറെ കപ്പലുകൾ വെപ്പിച്ചു. എന്നാൽ എറക്കുംമുമ്പ തനിക്ക ഒരു നരബലി കിട്ടേണമെന്ന കുണ്ഡോദരൻ എന്ന രാക്ഷസൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ഏഴ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനെ ദേവപാണ്ഡ്യൻ ഭാൎയ്യയോട ചോദിച്ചു അവൾ കൊടുത്തില്ല. മക്കളോടുകൂടി അച്ഛന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക പോയിക്കളഞ്ഞു. കച്ചവടക്കാരന്റെ സോദരി അവളുടെ ഒരു പുത്രനെ കൊടുത്തു. പക്ഷെ കുണ്ഡോദരൻ ഈ കുട്ടിയെ ക

ണ്ടിട്ട അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. കൊന്നില്ല എന്ന മാത്രമല്ല തുളു രാജ്യത്തേക്കും മററും രാജാവാക്കി. ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻ എന്ന പേർ എടുത്തു. കുണ്ഡോദരൻെറ കല്പനപ്രകാരം മരുമക്കത്തായം നടപ്പാക്കി.

ക്ഷുരകന്മാർ പണ്ടേത്തെ മടക്കാൻ വഹിയാത്ത മരപ്പിടി നാടൻകത്തി ഉപേക്ഷിച്ച "രാജശ്രീ" (രാജർസ) കത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷൌരം ചെയ്താൽ അവനും സ്നാനം ചെയ്യണം.

കേവുതൊ.

ബങ്കാളത്ത കൈവത്തന്മാർ എന്ന മീൻ പിടിക്കാരുടെ സന്താനമാണത്രെ. ഗഞ്ചാംജില്ലയിലാണ. ഇവൎക്ക പുരോഹിതൻ ഉറിയബ്രാഹ്മണനും വൈരാഗിയുമാകുന്നു. ഒരു ശിശു ജനിച്ചാൽ അഞ്ചാംദിവസം തൊട്ടിട്ട ഇരുപത്തൊന്നാംനാൾ വരെക്കും ഉറിയബ്രാഹ്മണർ ആ വീട്ടിൽ ഭാഗവതപുരാണം വായിക്കണം. അവസാനദിവസം കുട്ടിക്ക പേർ വിളിക്കയും വേണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീകൾ പുറത്ത പോകുമ്പോൾ മുഖം തുണികൊണ്ട മറെക്കും. വിവാഹം രാത്രിയാണ. താലികെട്ടുക പെണ്ണിൻെറ അച്ഛനാണ. ഗംഗാദേവിയെ പൂജിക്കും. ചിലേടത്ത കോഴി, ആട, ഇവകളെ അറക്കും. ഒരു സ്ഥലത്ത ഇവകളെ അറക്കുകയില്ല "നടതള്ള"ലെയുള്ളു. ഇവററ ചത്താൽ ശവം ചീയുകയില്ല ഉണങ്ങിവരളുകയെയുള്ളു എന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ട.

കൈകാട്ടി.

തമിഴരാജ്യത്ത കണക്കൻ (കരണം) എന്ന പറയുന്ന ജാതിയിൽ ഒരു വൎഗ്ഗം. ഭൎത്താവിൻെറ അമ്മയോട മകൻെറ ഭാൎയ്യ ആഗ്ര്യം കാട്ടുകയെ പാടുള്ളു മിണ്ടിക്കൂടാ.

കൈക്കോളൻ.

കുലധൎമ്മം നെയിത്താണ. ഇവൎക്ക തലവൻ മഹാനാട്ടൻ എന്നൊരാളാണ. അവൻെറ ഇരിപ്പ കാഞ്ചീപുരത്താകുന്നു. എന്നാൽ തൎക്കങ്ങൾ തീൎപ്പാൻ കൈക്കോളരുള്ള ഊരുകളിൽ സഞ്ചരിക്കും. വിധി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തൎക്കം പറയുന്ന കൈ

ക്കോളക്ക് ഒരു ശിക്ഷ വിധിപ്പാനുണ്ട. അത ഒരു ക്രിയെക്കുള്ള ചിലവ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തുകയാകുന്നു. ആ ക്രിയയിൽ ഒരു മുള നാട്ടുക ഒരു അംശമാണ. ഈ മുളയുടെ മുകളിൽനിന്ന മഹാനാട്ടൻ തീൎപ്പ് വിളിച്ചുപറയും. അതിനെ അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം ശിക്ഷ സ്വജനവിരോധമാകുന്നു. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നട്ടുകെട്ടാതനായന്മാർ എന്ന പേരായി ഒരു വക തെണ്ടിനടക്കുന്നവരുണ്ട. അവർ കമ്പത്തിന്മേൽ കളിക്ക കമ്പം നാട്ടുക നിലത്തല്ല. ഒരു ക്ഷേത്രഗോപുരത്തിന്മേലാണ. നടാത്തനായന്മാർ എന്നാകുന്ന വാക്കിന്റെ അൎത്ഥം. വല്ല തൎക്കവും ഉണ്ടായാൽ ഈ നായന്മാർ സകല കൈക്കോളരുടെ വീടുകളിലും പോയി കാണുന്ന പാവുകളിന്മേൽ ചുകന്ന കാവികൊണ്ട ഒരു അടയാളം വെക്കും "ആണ്ടവരാണെ" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട. പിന്നെ തൎക്കം തീരുവോളം പ്രവൃത്തി എടുത്തുകൂടാ. കൈക്കോളൎക്ക "ചെറുതാലികെട്ട" എന്ന പേരായിട്ട ഒരു വിവാഹമുണ്ട. ഒരുവന തന്റെ അച്ഛന്റെ മരുമകളെ എങ്കിലും അമ്മാമന്റെ മകളെ എങ്കിലും കെട്ടാൻ താല്പൎയ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു താലിയൊ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്ന ചീന്തിയ ഒരു കഷണമൊ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കൊള്ളണം. അവൾ വിട്ടോടിപോയാൽ പോയി. ഇല്ലെങ്കിൽ അവന്നുള്ളതായി. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവ ഭാൎയ്യയുടെ എടത്തെകാൽ അമ്മിക്കല്ലിന്മേൽ വെപ്പിക്കണം. സന്താനമില്ലെങ്കിൽ വിധവെക്ക വിവാഹം ചെയ്യാം. തൃശ്ശനാപള്ളി ജില്ലയിൽ രത്നഗിരി എന്ന സ്ഥലത്ത കൈക്കോളര ഒരു പ്രാൎത്ഥനയായിട്ട വയററിൽകൂടി ഒരു കുന്തം കടത്തുമെന്ന കാണുന്നു.

കൊങ്ങുവെള്ളാളൻ.

അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യുയാണ ഉത്തമം. ഇത എത്രത്തോളം കലശലാണെന്ന വെച്ചാൽ, പുരുഷൻ കുട്ടിയും പെണ്ണ മുതിൎന്നവളും ആണെങ്കിൽ കുട്ടിക്ക പ്രായമാകുന്നവരെക്കും അവന്റെ അച്ഛൻ സംസൎഗ്ഗം ചെയ്യും. സ്വജാതിയിൽ അവൾക്ക ഇഷ്ടമുള്ള ആരോടും അവൾക്ക ചേരാം. മാത്രം ഭൎത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ പാൎത്തകൊള്ളണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ലത്രാ

ന്നം. വിധവയുമായി സംസൎഗ്ഗം തെളിഞ്ഞാൽ പുരുഷനാ ജാതി ഭ്രഷ്ടുണ്ട. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ അവളെ സമ്മതപ്രകാരം ഉപേക്ഷിച്ച പ്രത്യേകം പാൎത്ത ചിലവ കഴിപ്പാൻ വേണ്ടുന്നത കൊടുത്തിട്ട ജാതിയിൽ ചേരണം. സമ്മതിക്കേണ്ടത സ്ത്രീ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടാണ. "ഞാനൊരു മൺപാത്രമാണ. അശുദ്ധമായതകൊണ്ട ഉടച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുരുഷൻ ഓട്ടുപാത്രമാണ. തീരെ അശുദ്ധമാവാൻ പാടില്ല". തെറ്റുചെയ്ത പുരുഷനെ പരസ്യമായി എരിക്കിൻവടികൊണ്ട അടിക്കും. ശേഷക്കാൎക്ക വിരുന്ന ഊട്ടാൻ ഒരു കറുത്ത ആട്ടിനെ അവൻ കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ജാതിയിൽ ചേൎക്കും. ഇവൎക്ക സ്വജനങ്ങൾ തന്നെയാണ പുരോഹിതന്മാർ. അവരിൽ പുരുഷന്മാൎക്ക അരുമെയ്യാരൻ എന്നും സ്ത്രീക്ക അരുമെയ്യാരി എന്നും പേർ. ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ ചില ക്രിയകൾ ചെയ്യണം. ഒന്നാമത വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരായിരിക്കണം. രണ്ടാമത സ്ത്രീ "എഴുതിങ്കൾക്കാരി"യാകണം. അത ഒന്നെങ്കിലും പ്രസവിച്ചെ പാടുള്ളു. ക്രിയ ഇതാണ. അച്ഛൻെറ വീട്ടിൽ ഒരു പന്തലിട്ടിട്ട അതിൽ അവളെ ഇരുത്തി തലയിൽ ഉങ്ങിൻെറയും പുളിയുടേയും കൊമ്പുകൾ ചുറ്റിക്കെട്ടണം. കോടിവസ്ത്രം ഉടുത്തിട്ട അല്പം ചോറുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കണം വഴിയെ ഒരു അമ്മിക്കുട്ടിമേൽ കാൽവെക്കണം. പത്ത അരുമെയ്യാരും പുലവർ എന്ന പറയുന്ന കവികളും കൂടി ചന്ദനം ചാലിച്ച എണ്ണ മുതലായത ചേൎത്തതിനെ കറുകപ്പുല്ലുകൊണ്ട രണ്ടപേരേയും തൊടണം. എന്നാൽ പുരുഷൻ അരുമെയ്യാരനായി ഭാൎയ്യ അരുമെയ്യാരിയും. ഈ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചവരെ വളരെമാനിക്കും. അവരിൽആരെങ്കിലുംമരിച്ചാൽഒരുവൻെറചുമലിൽ മറ്റൊരുവൻ കേറിനിന്നിട്ട ഭേരി കൊട്ടണം. വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ രണ്ടാളുടേയും അമ്മാമന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പെണ്ണിൻെറ വസ്ത്രത്തിൽ വെറ്റിലയും ഫലങ്ങളും കെട്ടുകയാണ ക്രിയ. കല്യാണത്തിൻനാൾ പുരുഷൻ ക്ഷൌരം കഴിക്കണം. അവന്ന സോദരിയുണ്ടെങ്കിൽ തനിക്കുണ്ടാകുന്ന മകളെ അവളുടെ മകന്ന കൊടുത്തേക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയവും ചെയ്യേണം. പിന്നെ താംബൂലവും

ഒരു അമ്മികുട്ടിയും കൊണ്ട നാട്ടുകൽ എന്ന പേരായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കല്ലിങ്ങലേക്ക കുതിരപ്പുറത്ത പോകണം. കൊങ്ങരാജാവാണ കല്ലെന്നത്രെ നാട്യം. അമ്മികുട്ടി ഊരുകാരും. പണ്ട ഇവർ കൊങ്ങരായിരുന്നപോൾ. എല്ലാ കല്യാണത്തിന്നും രാജാവിന്റെ അനുമതി വാങ്ങണം. അതാണെന്നാണ ഭാവം. തിരികെ വന്നാൽ പുരുഷന പെററമ്മ മൂന്ന ഉരുള ചോർ കൊടുക്കും. ശേഷിപ്പ അവൾ തിന്നും. മേലിൽ അവൾ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുകയില്ലെന്നർത്ഥം. വഴിയെ ഒരു അമ്പട്ടൻ അവരെ ആശീർവ്വാദം ചെയ്യണം. പിന്നെ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്ക കുതിരപ്പുറത്ത പുറപ്പെടും. അവിടെ ചെന്നാൽ പുരുഷന്റെ കടുക്കൻ ഊരി പെണ്ണിന്റെ കാതിൽ ഇടും. രണ്ടാളേയും അമ്മാമന്മാർ ചുമലിൽ ഏററി മുൻപറഞ്ഞ നാട്ടുകല്ലിങ്ങലേക്ക കൊണ്ടുപോകണം. താലികെട്ടുക അത്രമെയ്യാരനാണ. പിന്നെ അമ്പട്ടന്റെ ആശീർവ്വാദമുണ്ട. "ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ഉള്ള കാലത്തോളം ഇരിക്കണെ" "കത്തൂരിൽ പശുപതി ഈശ്വരൻ ഉള്ള കാലം ഇരിക്കണെ. നിങ്ങ "ളുടെ കൊമ്പുകൾ ആലിൻകൊമ്പുപോലെ പരക്കട്ടെ. വേർ പു "ല്ലുപോലെ പരക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ മുളപോലെ വൎദ്ധിക്കട്ടെ. പൂവ്വും "ചരടും കൂടി മാലയാകുംപോലെ നിങ്ങൾ ചുററിപ്പിണയണെ, "വെള്ളവും വെള്ളത്തിലെ പുല്ലുംപോലെ ഇരിക്കണെ". ഒരു പുലവൻ ഹാജരുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ വകയായിട്ടും ഒരു ആശീർവ്വാദമുണ്ടാകും. രണ്ടാളുടേയും ചെറുവിരലുകൾ കോൎത്തുപിടിച്ച അവിടെ അല്പം പാൽ പുരട്ടിവിടുക്കും.

ശ്മശാനത്തിലേക്ക അഗ്നികൊണ്ടു പോകേണ്ടത പറയനാണ. മൂന്നാംദിവസത്തിന്നുശേഷം ക്രിയ ഒന്നുമില്ല. അസ്ഥിസഞ്ചയനം അന്നാണ. അത കഴിഞ്ഞാൽ ക്ഷുരകൻ പാലും നെയ്യും കൂടി ഒരു ഉണങ്ങാത്ത വൃക്ഷത്തിന്മേൽ "പൊലി" "പൊലി" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട ഒഴിക്കും.

കൊടിപ്പട്ടൻ.

തിരുവനന്തപുരത്തിന്ന ഇരുപതനാഴിക ദൂരെ വാമനപുരത്താണ മുഖ്യമായി വാസം. പൂൎവ്വം ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. പെററി

ലക്കൊടി കൃഷി ചെയ്കയാൽ ശങ്കരാചാൎയ്യർ ഭ്രഷ്ട വിധിച്ച എന്നു പറയുന്നു. ഗായത്രിയുണ്ട. വേദപാരായണമില്ല. തമിഴബ്രാഹ്മണരാണ പുരോഹിതന്മാർ.

ശവസംസ്കാരത്തിന്ന മന്ത്രം മുതലായത ഒന്നുമില്ല. വെറുതെ ചുടുകമാത്രം. പത്തദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അനന്തരസംസ്കാരം എന്ന ഒരു ക്രിയയുണ്ട. ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും. അമാവാസിക്ക തൎപ്പണമില്ല. മക്കത്തായമാണ. ഭാഷ മലയാളം.

കൊന്ത്രാ.

അല്ലെങ്കിൽ കൊൻദൊരാ. ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ മീൻ പിടുത്തം. പെണ്ണു തിരണ്ടുമുമ്പ വേണം വിവാഹം എന്നില്ല. ചില പ്പോൾ ഒരു വഴിവാടായിട്ട പെണ്ണിനെ ഒരു മരത്തിന്ന വിവാഹം ചെയ്യും. മരത്തിന്റെ മുരട്ട ചില കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട. ഒരു തുണി ചുററുകയും വേണം. പെണ്ണു ഋതുവായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഏഴ നാൾ മരത്തിനടുക്കെ പാൎക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നാലനാൾ മതി. അവസാനദിവസം പുരോഹിതൻ മരത്തിനരികെ ഇരുന്നുംകൊണ്ട ഇങ്ങിനെ പറയും "ഞങ്ങൾ നിനക്ക പന്ത്രണ്ട വൎഷത്തേക്ക വേണ്ടുന്നത തന്നു. ഒരു വേർപാട പത്രം താ". എന്നിട്ട ഇങ്ങിനെ ഒരു പത്രം ഓലയിൽ എഴുതി മരത്തിനടുക്കെ ഇടും.

ശവം തടിയിന്മേൽ കമുത്തികിടത്തീട്ട ദഹിപ്പിക്കയാണ. ഒരു കഷണം അസ്ഥി കൊണ്ടുപോന്നിട്ട പത്തദിവസം അതിന്ന ബലി വെക്കണം. പത്താംദിവസം ശേഷക്കാരൊക്കയും അളിയന്മാരും മകളുടെ ഭൎത്താക്കന്മാരും ക്ഷൌരം കഴിക്കും. മരിച്ചവന്റെ പെങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ അച്ഛനില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ അവരും അന്ന ക്ഷൌരം ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം പിറെറന്നാൾ മതി.

കൊൻസാരി.

ഒറിയരാജ്യങ്ങളിൽ മൃശാരികളാണ. ഇവൎക്ക പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. മത്സ്യവും ആട്ടുമാംസവും ഭക്ഷിക്കും. കോഴി, ഗോമാംസം,പാടില്ല. മദ്യംസേവിക്കാം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണം. ഭൎത്താവുപേക്ഷിച്ചാലും മരിച്ചാലും പുനൎവ്വിവാഹം ആവാം.

കൊരഗാ.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ കൊട്ടയും മററും ഉണ്ടാക്കുന്ന നന്നെ താണജാതിയാണ. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുവൻ സമജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ അവൻ കെട്ടണം. അതിൽ താണവനെങ്കിൽ അവളെ ശുദ്ധമാക്കാനായി അവൻ വഴിക്കുവഴിയായി ഏഴ ചാള വെച്ചു കെട്ടി അവരും അതിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തീ കൊളുത്തണം. അവൾ എങ്ങിനെ എങ്കിലും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു കൊൾക. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ പുനൎവ്വിവാഹത്തിന്ന യോഗ്യയായി. ചാള കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുററക്കാരൻ ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട അതിന്മേൽ കൂടി ഓടണം.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. ചീങ്കണ്ണിയെ തിന്നും. നാല കാലുള്ള യാതൊന്നും എടുക്കുകയില്ല. കസാല, മേശ, കട്ടിൽ, എന്തായാലും വേണ്ടതില്ല. ഒരു കാൽ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ കൊണ്ടുപോകും. സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ അവൎക്കെ തിരികയുള്ളൂ. എന്താണ ഭാഷ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കോപിക്കും.

കൊല്ലൻ.

തീക്കൊല്ലൻ, പെരുങ്കൊല്ലൻ, തീപ്പെരുംകൊല്ലൻ, ഇരിമ്പുകൊല്ലൻ, കടച്ചിക്കൊല്ലൻ, തോൽക്കൊല്ലൻ ഇങ്ങിനെ ആറ മാതിരിയുണ്ട. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർകൂടി ഒരു പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവരിക ഇവൎക്ക വളരെ സാധാരണയാണെന്നു പറയുന്നു.

കൊല്ലകുറുപ്പു.

ഇവൎക്ക വിവാഹമോചനത്തിന്ന ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയുടെ ആങ്ങളയും ഇവൾ ജനിച്ച പുരയുടെ മിററത്തു ഒരു വിളക്ക കൊളുത്തിവെച്ചു അതിന്റെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗത്തുനിന്നിട്ട ഭൎത്താവ ഉടുത്ത മുണ്ടിന്മേൽനിന്ന ഒരു നൂൽ എടുത്ത വിളക്കത്തുകാട്ടി "നിന്റെ പെങ്ങളുടെ ആചാരം ഇതാ" എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കരിക്കണം.

കൊശവൻ.

പൂണനൂലുണ്ട. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. വിധവാവിവാഹമില്ല. ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. ബ്രാഹ്മണരുടെ യാഗത്തിങ്കൽ

ആട്ടിനെ ഞെക്കികൊല്ലാൻ കൊശവൻ വേണം. കൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം മഹാ കഠിനമാണ. ഇവർ ശാലയിലേക്ക ഓടിചെന്നിട്ട ആട കരയാതിരിപ്പാൻ അതിന്റെ വായിൽ അല്പം ഉപ്പിട്ടിട്ട വായ അമത്തി പിടിക്കും. മററവൻ വൃഷണം മട്ടിക്കും. ചത്താൽ ബ്രാഹ്മണൻ തോൽ പൊളിക്കും. പലെ സ്ഥലത്തനിന്നുമായി മൂന്ന വലിയ കുടത്തിൽ കുറയാതെ എറച്ചി മുറിച്ചെടുത്ത വെള്ളത്തിൽ വേവിക്കും. എന്നിട്ട ഉപ്പ മുളകാദിയായി യാതൊന്നും കൂടാതെ സാപ്പിടുകയും ചെയ്യും. പല ജാതിക്കാൎക്കും വിവാഹത്തിന്ന കൊശവന്റെ സഹായം വേണം. ചില ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ താലികെട്ടുക മുപ്പത്തുമുക്കോടി ദേവകളുടെ സന്നിധിയിലാണ. ഇവരുടെ പ്രതിനിധികൾ വലുതു ചെറുതായി പല നിറമുള്ള മൺകുടങ്ങളാകുന്നു. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടാനവകാശമുള്ളതാണ. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണം. ഭൎത്താവിന്റെ പെങ്ങളാണ താലികെട്ടാൻ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്ക മനസ്സായാൽ ഉപേക്ഷിക്കലും പുനൎവ്വിവാഹവും ആവാം. ഇവർ എല്ല മുറിഞ്ഞാൽ കെട്ടാൻ സമൎത്ഥന്മാരാണ. മദ്രാശി ഗവൎണ്ണരായിരുന്ന ലോൎഡ്എൽഫിൻസ്റ്റന്റെ കൈ ഒടിഞ്ഞിട്ട തങ്ങളാൽ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ബിലാത്തി ഡാക്ടൎമ്മാർ ഒഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒരു കൊശവൻ കെട്ടി വെടുപ്പാക്കി. ഇവരിൽ വൈഷ്ണവരില്ല.

കൊറവൻ.

കൊറച്ചാ; കൊച്ചാ, എരുകലാ, എരകലാ, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ പേരുണ്ട. ചിലർ വെള്ളാളരെന്ന നടിക്കും. മററു ചിലർ പള്ളി, കവറ, എടയൻ, റഡ്ഡി എന്ന പറയും. തീവണ്ടിയിൽനിന്നും മററും കപ്പാൻ മിടുമിടുക്കന്മാരാണ. ചിലർ സ്ത്രീകളുടെ കാത അറത്തവെക്കുക, മൂലക്കരുപിടുക്കുക, ഇതിൽ സമൎത്ഥന്മാരാണ. ഭാൎയ്യയെ പണയംവെപ്പാനും വില്പാനും യാതൊരുമടിയില്ല. പറയൻ, ചക്കിളിയൻ, എനാദി, തുടങ്ങി ചിലജാതികളെ ഒഴിച്ച മററ എത ജാതിക്കാരേയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിലേക്ക ചേൎക്കും. നാവിന്റെ തുച്ചം സ്വൎണ്ണംകൊണ്ട പൊള്ളിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞു. വിവാഹത്തിന്ന മുഹൂൎത്തം നിശ്ചയിപ്പാൻ ബ്രാഹ്മണൻ വേണം.

പറയനോടൊ മുസൽമാനോടൊ സംസൎഗ്ഗം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പെണ്ണിനേയൊ ആണിനേയൊ ചെരിപ്പുകൊണ്ടു അടികൊണ്ട വനേയൊ ശുദ്ധമാക്കി ജാതിയിൽ ചേൎക്കാൻ പുരോഹിതന്മാരായിട്ടു ചെട്ടികളെ ക്ഷണിക്കും. ജാതിഭ്രഷ്ടനാകുവാൻ തലയും താടിയും ചെരച്ചു അസ്ഥിമാല ധരിപ്പിച്ചിട്ടു കഴുതപ്പുറത്തു കയറുകയാണ. കഴുതയെ കിട്ടാത്തപക്ഷം ഒരു പന്തൽ വെച്ചുകെട്ടി അതിൽകൂടി കുററക്കാരൻ കടന്നപോയശേഷം പന്തൽ തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളയും. കുറവർ പൂച്ച, എലി, പെരിച്ചാഴി, കുറുക്കൻ, കുരങ്ങൻ, പന്നി, ഈ വക ഒക്കെ തിന്നും. മദ്യം എത്ര എങ്കിലും കുടിക്കും. മുസൽമാൻ, അമ്പട്ടൻ, വണ്ണാൻ, തട്ടാൻ, കൊല്ലൻ, പറയൻ, ചക്കിളിയൻ, ഇവരുടെ ചോർ ഭക്ഷിക്കയില്ല. വിവാഹം നിശ്ചയിപ്പാൻ കാരണവന്മാരാണ. മകന വിവാഹത്തിന സമയമായാൽ അഛൻ കുറെ ജാതിക്കാരോടുകൂടി പെണ്ണിനെ തേടിപ്പോകും. കിട്ടിയാൽ ജാതിയിലെ തലവനെ വരുത്തി എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു കള്ളുപിടികയിൽ പോകും. ഒരു ചെറിയ മോന്ത നിറച്ചു കള്ളാക്കീട്ടു അഛൻ പെണ്ണിന്റെ അഛനകൊടുക്കും. "ഇത എന്തിനാണ അറിയുമൊ" എന്ന ചോദിക്കും. "എന്റെ മകളെ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നതിന്നാണ. അവൎക്ക ക്ഷേമം വരട്ടെ" എന്നും പറഞ്ഞ അവൻ കുടിക്കും. പിന്നെ ആ പാത്രം നിറച്ചിട്ടു ജാതിമൂപ്പന കൊടുക്കും. അവൻ ചോദിക്കണം "ഞാനെന്തിനാണ കുടിക്കുന്നു?" എന്ന. പെണ്ണിന്റെ അഛൻ പറയും "എന്റെ മകളെ ഇന്നവന്റെ മകന കൊടുക്കുന്നതിന്നാണ. അവൎക്ക ആരോഗ്യത്തിനായി കുടിക്കിൻ" എന്ന. ഇങ്ങിനെ അവിടെ കൂടിയവർ എല്ലാം കുടിക്കണം. വഴിയെ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴിക്കും. പുരുഷന്റെ ഭാഗക്കാർ ചോദിക്കും "പെണ്ണിന അമ്മാമനുണ്ടൊ?" എന്ന. പെണ്ണിന്റെ വില അമ്മാമനാണ കൊടുക്കേണ്ടതു. വില 202 ഉറുപ്പികയാണ. പക്ഷെ തികച്ചും കൊടുക്കുക പതിവില്ല. വിവാഹസമയം ഭൎത്താവ ഭാൎയ്യയുടെ കഴുത്തിൽ കരിമണികെട്ടണം. താലിയില്ല. അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട.

അന്യൻ കെട്ടിയാൽ അവൻ പിഴ കൊടുക്കണം. പെണ്ണിനെ കൊടുക്കേണ്ടത സാധാരണ അമ്മാമനാണ. എന്നാൽ കോയമ്പത്തൂര ജില്ലയിൽ അച്ഛനാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജനും അനുജൻെറ വിധവയെ ജ്യേഷ്ഠനും കെട്ടാം. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ജാതിക്കാർ കാണെ അവരം ഒരു ചുള്ളി രണ്ടായി മുറിക്കണം. ഭൎത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണമെങ്കിൽ അവനെ വിട്ട ഒരുത്തനോടുകൂടി പോകണം. ഇവൻ ഭൎത്താവിന്ന ഒരു ചെറിയ പിഴ കൊടുക്കും. എന്നാൽ ഭൎത്താവ ഒര മരത്തിൻെറ ചുള്ളി പൊട്ടിക്കും. കൊങ്ങകൊറവർ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യും. വടക്കെ ആൎക്കാട ജില്ലയിൽ കല്യാണം കഴിയാത്ത മകളരെ അച്ഛൻ പണയംവെക്കും. ചെങ്കൽ പേട്ട, തഞ്ചാവൂർ ഈ ജില്ലകളിലും ഈ നടപ്പുണ്ട. മദ്രാശിയിൽ വിക്രയംചെയ്യുന്നതന്നെ ആവാം. പണയംവെച്ച ഭാൎയ്യ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ കടം വീടി. അവളെ കൊന്നതാണെങ്കിൽ കടം വീടി എന്നു മാത്രമല്ല രണ്ടാമത കല്യാണത്തിന്ന വേണ്ടുന്ന ചിലവ പണയം വാങ്ങിയവൻ ചെയ്യണം. പണയകാലത്ത ജനിക്കുന്ന പുത്രന്മാർ കടം കൊടുത്തവന്ന. പുത്രികരം കടം വാങ്ങിയവന്നും. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടൊ ഭൎത്താവ മരിക്കയാലൊ ഏഴാളെ കെട്ടിയ സ്ത്രീ വളരെ മാന്യയാണ. വിവാഹാദികളിൽ പ്രധാനം അവരം അത്രെ. ഭൎത്താവ തടവിൽ ഇരിക്കുംകാലം ജാതിക്കാരിൽ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടാം. കുട്ടികളുണ്ടായാൽ വിട്ടുവരുമ്പോരം അവരോടുകൂടി അവൻെറ അടുക്കെക്കു പോകും. ഒന്നിലധികം ഭാൎയ്യമാർ ആവാം. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവൻ പിഴ കൊടുക്കാൻ ശക്തനല്ലെങ്കിൽ പണ്ട ഒര നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവനെ ഒര മരത്തോട കെട്ടി അമ്പട്ടൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യും. വെള്ളത്തിന്ന പകരം തെററുചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ മൂത്രമായിരിക്കും. പ്രസവത്തിന്ന തടസ്ഥകാരണം മനോരഥം സാധിക്കായ്ക (ദോഹദം)യാണെന്നാണ വിശ്വാസം. ചിലപ്പോരം ഇത വല്ല ഭക്ഷണസാധനമായിരിക്കും. ചിലപ്പോരം വല്ലവസ്തമായി സംസൎഗ്ഗമായിരിക്കും. രണ്ടാമത പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ പേററി അവൻെറ പേർ പറയിക്കും. എന്നിട്ട ഒരു നല്ല

മണ്ണ ഗർഭിണിയുടെ വായിൽ ഇടും. പ്രസവിച്ചാൽ പത്തുദിവസം പേററിക്കമാത്രം കാണാം. കുട്ടി ജനിച്ച ഉടനെ "മൺമറഞ്ഞ കാരണവന്മാർക്ക്" ഒരു പൂജയുണ്ട. മന്ത്രം ഇതാ: "കാരണവന്മാരുടെ പ്രേതങ്ങളെ! വന്നു സഹായിക്കണെ. കന്നും ധാന്യവും വദ്ധിക്കണെ. സക്കാരിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണെ. പോല്ലീസ്സിൻെറ വായ മൂടണെ. എന്നെന്നും തൊഴാം" വഴിയെ കുട്ടിയെ ചാണകവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിക്കും. ഒമ്പതാംദിവസം നാമകരണം. പക്ഷെ അന്ന ഇട്ട പേരല്ല പിന്നെ വിളിക്കുക. അത കറപ്പൻ, നെട്ടൻ, ഊമ, കള്ളൻ, നൊണ്ടി ഈ വകയായിരിക്കും. മരുന്നും ശുശ്രൂഷയും തള്ളെക്കല്ല തന്തെക്കാണ. പ്രസവ വേദന തുടങ്ങിയ ഉടനെ ഭത്താവ ഒരു ഇരിട്ടകത്ത പോയി പുതച്ച മൂടി കിടക്കും. മൂന്നുദിവസം തീനും കുടിയുംതന്നെ. ജനിച്ച കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച അവൻെറ അടുക്കെ കിടത്തും. ചക്കര, കായം മുതലായത അവൻ ഭക്ഷിക്കണം. മലയാളത്തിൽ കുറത്തി പെററാൽ ഇരുപത്തെട്ടനാൾ പ്രത്യേകം ഒരു പുരയിൽ കിടത്തും. യാതൊരാളും അടുക്കെ പോകുകയില്ല. മരുന്നുകൾപോലും അകലെനിന്ന എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയെ ഉള്ളു. മാത്രം പെറുംമുമ്പ ഒരു കുടം ചൂടുവെള്ളം അരികിൽ വെച്ചുകൊടുക്കും. ഇരുപത്തെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ പെററ പുര ചുട്ടുകളയും. അഛനു പതിനാല നാൾ അശുദ്ധിയുണ്ട. ശുദ്ധമാവാൻ ക്ഷുരകൻ തളിക്കയല്ല. ബ്രാഹ്മണൻെറ പുണ്യാഹം വേണം.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ നടപ്പ. തല വടക്കോട്ട, കാൽ തെക്കോട്ട. ചിലേടങ്ങളിൽ ദഹിപ്പിക്കയും ഉണ്ട. ശവത്തെ നഗ്നമാക്കീട്ടാണ ചുടുക. മൂന്നാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനം. പതിനാറാംദിവസം ശേഷക്കാർ ചുടലയിൽ ഒരു കല്ല കുഴിച്ചിട്ട അതിന്മേൽ വെള്ളം, തേൻ, പാൽ മുതലായത വീഴ്ത്തണം. പിറേറന്ന എല്ലാവരും എണ്ണതേച്ച കുളിക്കണം. അവരവരെ പുത്രന പൂജയുണ്ട. കുരങ്ങിൻെറയും കൊറവൻെറയും ശവം ആരും കാണുകയില്ലെന്ന ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട. കുരങ്ങിൻെറ ശവം ബാക്കി കുരങ്ങുകൾ തൽക്ഷണം നീക്കംചെയ്യും പോൽ, അതുപോലെത

ന്നെ കൊറവൻെറ ശവം കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ മറചെയ്യും. ശവം കൊണ്ടുപോയവരിൽ രണ്ടാഠംക്കമാത്രം ഒരു നാഠം അശുദ്ധിയുണ്ട. അടുത്ത ശേഷക്കാരന അഞ്ചുദിവസത്തെ പുലയാണ.

കോടർ (കാടർ)

നീലഗിരിയിലും ഗ്രഡലൂരിലും വസിക്കുന്നു. ഇവരിൽ കൊല്ലൻ, ആശാരി, തട്ടാൻ, കൊശവൻ, വണ്ണാൻ ഈ പ്രവൃത്തിക്കാരുണ്ട. കൃഷി, തോൽ ഊറെക്കിടുക ഇതും ഉണ്ട. തൊടവരുടേയും വടുകരുടേയും ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ വാദ്യക്കാരും ഇവരാണ. ആ സമയം കൊല്ലുന്ന പോത്തുകളുടെ ശവം ഇവൎക്കാണ. വിവാഹത്തിന്ന പ്രയാസമില്ല. പുരുഷൻ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽപോയി അവിടെ സദ്യയിൽ ഉണ്ണും. കല്യാണത്തിന ദിവസം നിശ്ചയിച്ച മടങ്ങിപോരും. നിശ്ചയിച്ച ദിവസം പിന്നേയും പോയി പത്തമുതൽ അമ്പതവരെ ഉറുപ്പിക സ്ത്രീധനമായിട്ട കൊടുക്കും. പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോരികയും ചെയ്യും. സ്വഭാവദൂഷ്യം (?), മദ്യപാനം, ദുൎന്നടപ്പ ഇതുകഠം ഉണ്ടായാൽ വിവാഹമോചനം ആവാം. വെപ്പ നന്നല്ലാഞ്ഞാലും കൃഷി പ്രവൃത്തിക്ക ഉപകരിക്കാഞ്ഞാലും സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. വിധിക്കേണ്ടത പഞ്ചായക്കാരാണ. ഭാൎയ്യെക്ക കടിഞ്ഞിൽ ഗൎഭമായാൽ ഭൎത്താവ തലയും താടിയും നഖങ്ങളും നീട്ടണം. പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ ബാലചന്ദ്രനെ കാണുവോളം അവന അശുദ്ധിയുണ്ട. സ്വയംപാകമായി വീട്ടിൽതന്നെ ഇരിക്കണം. പ്രസവിച്ചാലും തീണ്ടായിരുന്നാലും പാൎക്കാൻ പ്രത്യേകം ഒരു പുര ഉണ്ടാക്കും. രണ്ടു മുറിയുള്ളതിൽ വലിയത പ്രസവത്തിന മാത്രം. ആൎത്തവത്തിന മൂന്നനാഠം അശുദ്ധി. കടിഞ്ഞിൽ പെററ പെണ്ണ മൂന്ന മാസം മേൽപറഞ്ഞ വലിയ മുറിയിൽ പാൎക്കണം. പിന്നേത്തെ പ്രസവങ്ങഠംക്ക ബാലചന്ദ്രനെ കാണുവോളം. പ്രസവിക്കുക പുറത്തുനിന്നാണ. കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാളെയും അകത്തേക്ക കൊണ്ടുപോകും. പിന്നോക്കം നടന്നുംകൊണ്ടുവേണം മുറിയിൽ കടപ്പാൻ.

ശവസംസ്കാരസമയം ഒരു മൂരിയെ വധിക്കണം. അതിൻെറ തലമേൽ ശവത്തിൻെറ കയ്യ വെപ്പിക്കണം. മരിച്ചവന ഭാൎയ്യയുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ ശവത്തിൻെറ അരികെ കിടത്തി ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചെടുക്കം. അത കുറെ മാസം കഴിഞ്ഞാൽ അണിയാം. ശവത്തിന്മേൽ ഇട്ടിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങാംക്ക ചുടലയിൽവെച്ച ഒരു വലിയ ചിടിസും വലിയും ഉണ്ടാകം. ദഹിപ്പിച്ചതിൻെറ പിറേറന്ന തലയോട്ടിൻെറ ഒരു കഷണം കലത്തിലാക്കി പാറയുടെ ഉള്ളിലൊ ചുമരിൻെറ ഇടുക്കിലൊ സൂക്ഷിക്കം. തൊടവരെപോലെ ഇവക്കം കൊല്ലംതോറും ഒരു പിതൃകൎമ്മം ഉണ്ട. എട്ടദിവസത്തോളം നില്ക്കം. പോത്തുകളെ കൂടാതെ ഒരു പശുവിനേയും അറക്കണം.

കോട്ടവെള്ളാളൻ.

തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ശ്രീവൈകുണ്ഠം പട്ടണത്തിൻെറ നടുക്ക ഒരു മൺകോട്ടെക്കകത്ത ഏതാനം കുഡുംബങ്ങളുണ്ട. ശേഷം വെള്ളാളരുമായി സംസൎഗ്ഗമൊ കൊള്ളക്കൊടുക്കയൊ ഇല്ല. സ്ത്രീകാം കോട്ടെക്ക പുറത്ത പോകുകയില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയെ ഭൎത്താവ, അച്ഛൻ, സോദരന്മാർ, അമ്മാമന്മാർ ഇവരൊഴിച്ച യാതൊരു പുരുഷനും കണ്ടുകൂടാ. കോട്ടെക്ക സംബന്ധപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണരും പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന പല ജാതിക്കാരും പള്ളന്മാരും ഒഴിച്ച അന്യ പുരുഷന്മാക്ക കോട്ടയിൽ പോയിക്കൂടാ. കല്യാണാദികാംക്ക ക്ഷണിച്ചവരുത്തിയവക്ക അരിയും കോപ്പും കൊടുക്കുകയാണ നടപ്പ. സദ്യയല്ലാ. അച്ഛൻെറ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യ പതിവാണ. ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതൻ ഹോമംചെയ്തിട്ട താലി പൂജിച്ച ഒരു കോട്ടവെള്ളാളസ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കം. അവാം അത മണവാളൻെറ പെങ്ങാംക്കലൊ പെങ്ങളില്ലാത്തപക്ഷം ആ സ്ഥാനത്ത നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീക്കലൊ കൊടുക്കം. ഇവാം അത വീട്ടിനകത്തു കൊണ്ടുപോയി പെണ്ണിൻെറ കഴുത്തിൽ കെട്ടും. എന്നാൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞുമേലിൽ ഭാൎയ്യയും ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയുടെ അച്ഛൻെറ വീട്ടിലത്രെ പാൎക്ക. അച്ഛൻ മരിച്ചാൽ ഒരു ആങ്ങളയുടെ ഓഹരിയിൽ പ

കതി അവൾക്ക കിട്ടും. ആങ്ങളമാരില്ലാ എങ്കിൽ മുഴുമൻ സ്വത്ത അവൾക്കാണ.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ നടപ്പ. സ്ത്രീകളുടെ ശവം ചാക്കിലിട്ട തുന്നീട്ടവേണം.

കോമട്ടി.

ഗവരാ, കലിംഗാ ഇങ്ങിനെ രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം. തമ്മിൽ തമ്മിൽ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കകയില്ല. കലിംഗർ മദ്യമാംസം തൊടുകയില്ല. ഗവര ഇത രണ്ടും സ്വീകരിക്കും. ഇവരിൽ ത്രൈവർണ്ണികർ, ലിംഗധാരികൾ, ശൈവർ, വൈഷ്ണവർ, മാധ്വർ ഇത്യാദി പല വകുപ്പുകളുണ്ട. ലിംഗധാരികളും ശൈവരും തമ്മിൽ വിവാഹമുണ്ട. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും തമ്മിലും അങ്ങിനെതന്നെ. ത്രൈവർണ്ണികർ, മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിലക്ക ചില സസ്യങ്ങൾ വർജ്ജ്യമാണ. ഭക്ഷിച്ചാൽ ഏഴജന്മം കൃമിയാകുംപോൽ. ഈ കാലം കോമട്ടികൾ പുരുഷസൂക്തപ്രകാരമുള്ള വൈശ്യരാണെന്ന വാദിക്കുന്നുണ്ട. ഒരു കോമട്ടിക്ക തന്റെ അമ്മാമന്റെ മകളെ കല്യാണംചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട. മാഡികാ എന്നൊരു ജാതി ചെരിപ്പുകുത്തികളുണ്ട. ഇവരെ കോമട്ടിയുടെ കല്യാണത്തിന ക്ഷണിക്കണമെന്നൊരു നടപ്പുണ്ടെന്ന കാണുന്നു. ഇത ഈ കാലം കോമട്ടിക്ക കുറവാണ. അതിനാൽ തന്റെ ചെരിപ്പ കല്യാണത്തിന്റെ ഏതാനും ദിവസം മുമ്പായി നന്നാക്കാൻ കൊടുക്കും. കല്യാണദിവസം കൊണ്ടുവരണം. ആ സമയം കൂലിയോടൊന്നിച്ച താംബൂലവും കൊടുക്കും. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ക്ഷണസൂചകമായി താംബൂലം രാത്രിസമയം മാഡികയുടെ പുരയുടെ പിൻപുറത്ത കൊണ്ടെ ഇടും. ഗോദാവരിജില്ലയിൽ അവനെ പനയോലക്കൊട്ടെക്ക എല്ലിക്കും. അത കൊണ്ടുവന്നാൽ വിലയുടെ കൂടെ വെററിലയടെക്കയും കൊടുക്കും. ചില കോമട്ടികൾ കല്യാണത്തിന മുമ്പ മാഡികന്റെ പുരയുടെ പിൻപുറം തൊടിയിൽ ചരുത്തൊഴുത്തിന സമീപം കുറെ പൈസ്സയും വെററിലയും ഇട്ട പോരും എന്നും പറയുന്നു. ചിലർ ചക്കിളിയന്റെ ആയുധങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കിവെച്ച പൂജിക്കും എന്നും സ്വകാര്യസംസാ

രമുണ്ട. ഇതുകൂടാതെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിൻെറ പിൻഭാഗത്തവെച്ച രാത്രിസമയം സ്വജാതിക്കാർമാത്രം കാണെ ചക്കിളിയൻെറ പ്രവൃത്തി എടുക്കുംപോലെ കാട്ടിക്കൂട്ടും എന്നും പറയുന്നു. ഇതിന്ന കുലാചാരം എന്നും കുലധമ്മം എന്നും ഗോത്രപൂജ എന്നും പേരുണ്ട. അരിമാവുകൊണ്ടു ഒരു ഗോത്രപം ഉണ്ടാക്കി അതിൻെറ വയററിൽ മഞ്ഞക്കുരുതി പാരും. രക്തമെന്ന സങ്കല്പം. പൂജിച്ചതിൻെറ ശേഷം മാവുകൊണ്ടുതന്നെ ചെരിപ്പുകുത്തിയുടെ ആയുധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ടു പശുവിനെ കൊല്ലണം പിന്നെ ഓരോ കഷണം ഓരോ കോമട്ടിവീട്ടിലേക്ക രഹസ്യമായി അയക്കും. ഇന്നിന്ന വീട്ടിലേക്ക ഇന്നിന്ന ഭാഗം എന്ന നിശ്ചയമുണ്ട. ഈ ക്രിയ ഇന്നും മദ്രാശിയിൽ ചെയ്തുവരുന്നു. കല്യാണം ഏഴ, അഞ്ച, ദിവസവും ഒരു നാളു മാത്രമായും ഉണ്ട. ഒരു ദിവസം മാത്രമെയുള്ളു എങ്കിൽ ഈ ക്രിയ പകൽതന്നെയും ചെയ്യും. കർണ്ണൂൽജില്ലാ കമ്പംതാലൂക്കിൽ പശുരൂപത്തിന്ന പകരം പോത്തിൻരൂപമാണ. വിവാഹം എപ്പോഴും തിരളുംമുമ്പാണ. ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. ദ്വിഭാര്യത്വം ആവാം. പക്ഷെ ഒന്നാമത്തെത മച്ചിയായിരിക്കണം. മദ്രാശിയിൽ വിവാഹത്തിൻെറ ഒന്നാംദിവസമാണ ഉപനയനം. താലികെട്ടുക ഭത്താവാണ. ചില ദിക്കിൽ പുരോഹിതനും കെട്ടും. ആറാംദിവസമൊ മറെറാ ഒരു ക്രിയയുണ്ട. തൊട്ടിപൂജ എന്ന പേർ. ഒരു പാവയെ തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി ഭാര്യാഭത്താക്കന്മാർ ആട്ടും, ഒടുവിൽ തനിക്ക വ്യാപാരത്തിന പോകാനുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു പുരുഷൻ സ്ത്രീവശം കൊടുക്കും, തനിക്ക അടുക്കളപ്പണിയുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞു അവൾ അങ്ങോട്ടുതന്നെ കൊടുക്കും. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. വൈവർമാത്രം വിധവയുടെ തലക്ഷൌരം ചെയ്യും. വിധവ ആഭരണം കെട്ടുകയില്ല. വെററില തിന്നുകയുമില്ല. വിവാഹംകഴിക്കാതെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും സഹവസിക്കയും പുരുഷൻ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്താൽ ശവത്തെ ചുമരിനോട ചാരി ഇരുത്തി സ്ത്രീ അതിൻെറ മുമ്പിൽ ഇരുന്നിട്ട നിരത്ഥമായ "വെടികാം" പറഞ്ഞു കൊപ്പര ചവച്ച ശവത്തിൻെറ മുഖത്തു തുപ്പണം. ഇങ്ങിനെ അനേക മ

ണിക്കൂറനേരം ചെയ്യണം. വഴിയെ ശവത്തിൻെറ തല കഴുകി പട്ടിട്ടുമൂടി എന്തൊ ഒരു ചുകന്ന പൊടിതേച്ചു വായിൽ വെററില വെക്കും. എന്നാൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു എന്ന അൎത്ഥമായി. ഈ നടപ്പ ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, മുതലായ ജില്ലകളിലെ വീരശൈവർ അല്ലെങ്കിൽ ലിംഗധാരികഠം ഈ കോമട്ടികഠംക്കാകുന്നു. കോമട്ടികഠംക്ക പൂണനൂലും ഗായത്രിയും ഉണ്ട. ത്രൈവൎണ്ണികന്മാർ മീശക്ഷൌരം ചെയ്യും. മദ്യം, മാംസം, മത്സ്യം ഇതുകഠം പെരുമാറും. സാത്താനികളുടെ ചോറുണ്ണുകയും ചെയ്യും. ശേഷം കോമട്ടികഠം ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോർ മാത്രമെ ഉണ്ണുകയുള്ളു. എന്നാൽ കോമട്ടികളുടെ വെള്ളവും അന്നവും ബലിജാ, കമ്മാളൻ, അമ്പട്ടൻ, വണ്ണാൻ ഇവരും മററു പലെ ജാതികളും എടുക്കുകയില്ല. നെയ്യിലും എണ്ണയിലും ഉണ്ടാക്കിയ പലഹാരങ്ങഠം തിന്നുംതാനും.

ലിംഗധാരികളും കുട്ടികളും ഒഴിച്ചു കോമട്ടികഠം ശവത്തെ ദഹിപ്പിക്കയാകുന്നു. ലിംഗധാരികഠം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കും. പുല പതിനാറാണ. ആ കാലം മധുരം പാടില്ല.

കോയിൽതമ്പുരാൻ.

1901_ലെ തിരുവാങ്കൂർ കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. മലയാളത്തിൽനിന്നു വന്ന ക്ഷത്രിയരാണ. കോയിൽപണ്ടാല എന്നും പറയും. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇവരെ കോവിലധികാരികഠം എന്ന പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട. ഇവരും ചേരമാൻ പെരുമാളുമായി സംബന്ധമുള്ളതായും ആരംഭത്തിൽ ഇവർ ബേപ്പൂരിലായിരുന്നു എന്നും കേട്ടുകേഠംവിയുണ്ട. കൊല്ലവൎഷം സുമാർ 300_ാമാണ്ടിൽ ഇവരിൽ ചിലരെ ആ കാലം വേണാട്ടു സ്വരൂപം എന്നു ചേരായിരുന്ന തിരുവാങ്കൂറിലേക്ക ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി രാജസ്വരൂപത്തിലെ സ്ത്രീകളുമായി വിവാഹസംബന്ധം തുടങ്ങിച്ചു. ആററിങ്ങൽനിന്നു ആറനാഴിക അകലെ കിളിമാനൂരിൽ ഇവൎക്ക ഭവനങ്ങഠം പണിചെയ്യിച്ചുകൊടുത്തു. ചങ്ങനാശ്ശേരി, അനന്തപുരം, പള്ളം, ചെന്ത്രാപ്പിന്നി, ഗ്രാമം, പാലിയക്കര ഇവിടങ്ങളിലും കോവിലകങ്ങളുണ്ട. 1045_ാമാണ്ടിന്നുശേഷം വടക്കേമലയാള

ത്തിൽനിന്നു ചെറുകോൽ, കാരാമ്മ, വടക്കേമാം ഇങ്ങിനെ മൂന്ന കുഡുംബങ്ങാംകൂടി വന്നുസ്ഥിതിചെയ്തു. കോയിൽതമ്പുരാക്കന്മാർ എല്ലാം രക്തസംബന്ധികളാണെന്നും ബ്രാഹ്മണരിൽ ദായാദി കൾക്കെന്നപ്രകാരം ജനിച്ചാലും മരിച്ചാലും പുലയുണ്ടെന്നും വി ചാരിച്ചുവരുന്നു. മരുമക്കത്തായമാണ. സ്ത്രീകാംക്ക സംബന്ധം നമ്പൂതിരിമാരാണ. അന്നപാനങ്ങളിൽ രണ്ടാളും ഒരുപോലെയാ കുന്നു. ജാതകമ്മം മുതലായ സംസ്കാരങ്ങളുണ്ട. നാമകരണത്തി ന ഒര വിശേഷമുണ്ട, സീമന്തപുത്രന്ന എപ്പോഴും പേർ രാജരാജ വമ്മ എന്നത്രെ. ഉപനയനം പതിനാറാം വയസ്സിലാണ. അ ന്നുതന്നെയാകുന്നു ചൌളം. ചെയ്യേണ്ടത ഗുരുവിന്റെ നിലയിൽ നമ്പൂതിരി പുരോഹിതനാണ. ബ്രാഹ്മണരിൽ അച്ഛൻ ഏതപ്ര കാരമൊ അതപോലെ. വഴിയെ മാരാൻ മുഴുമൻ ക്ഷൌരംചെയ്യും. ഗുരുതന്നെ പൂണുനൂൽ ധരിപ്പിച്ച ഗായത്രി ഉപദേശിക്കും. ബ്രാ ഹ്മണരെപ്പോലെ മൂന്നുനേരം ജപിക്കണം. പക്ഷെ പത്ത ഉരുമാ ത്രം. പതിനഞ്ചാംപക്കം സമാവത്തനമായി. അന്ന കാശിക്ക തീത്ഥാടനം എന്ന ഗോഷ്ടി കാട്ടണം. അപ്പോാം തന്റെ മക ളെ കൊടുക്കാം, വിവാഹംചെയ്ത ഗൃഹസ്ഥനായിട്ടിരിക്കെണമെ ന്ന ഒരാാം പറയും. എന്നാൽ ക്ഷത്രിയന്റെ ധമ്മംഓക്കണമെന്ന നമ്പൂതിരിഗ്ഗുരു ഏടയിൽ ചാടി പറയുകയും ഒരു വാാം കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയുംചെയ്യും. കല്യാണം നാലദിവസവും കന്യക വെ ള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ച ഒര അകത്ത ഇരിക്കണം. മണവാ ളൻ ആഢ്യൻപട്ടരൊ നമ്പൂതിരിയൊ ആണ. ഈ കാലം സാധാര ണമായി നമ്പൂതിരിതന്നെ. ഭത്താവ ആ മനുഷ്യനായിക്കൊള്ള ണമെന്നില്ല. ആയാാം മരിച്ചാൽ താലി അറക്കണം. അന്നമുതൽ അമംഗലിയായി. താലി കെട്ടിയ ആാം ഇരിക്കുമ്പോാം തമ്പുരാ ട്ടി ഒര ശ്രാദ്ധം ഊട്ടേണ്ടിവന്നാൽ കിഴക്കോട്ട തിരിഞ്ഞ ഇരിക്കും. അല്ലാത്തവർ തെക്കോട്ട (യമലോകത്തേക്ക)

കോയി (കോയി)

ഗോദാവരി ജില്ലയുടെ വടക്ക വസിക്കുന്നു. നാട്ടുപുറത്തും ഉ ണ്ട. കുറെ മുതുന്നാലെ വിവാഹമുള്ളു. കെട്ടികൊടുപ്പാനുള്ള അ

വകാശം പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമന്നാകുന്നു. ധനമുള്ളവന്ന പെണ്ണിനെ കിട്ടാൻ എളുപ്പമുണ്ട. അല്ലാത്തവൻ ഉപായത്തിൽ കയ്യുലാക്കുകതന്നെവേണം. ഒരു പെണ്ണിനെ കണ്ടുവെച്ചാൽ ചെക്കൻെറ അച്ഛനും സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പോയി ഊരിലെ മൂപ്പനൊ സ്വാധീനമാക്കും. അതിൽപിന്നെ പെണ്ണ വെള്ളത്തിന്ന പോയേടത്തനിന്നൊ വീട്ടിൽ ഏകാകിനിയായിരിക്കുമ്പോഴൊ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. അന്ന വയ്യിട്ട പെണ്ണിൻെറ അച്ഛനമ്മമാക്ക അറിവകൊടുത്തിട്ട കല്യാണംചെയ്യും. ഒന്നിലധികം ഭായ്യ ആവാം. രണ്ടാമത്തേവറ സാധാരണ വിധവയായിരിക്കും. ഭത്താവ മരിച്ച ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രം ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടെ ഉണ്ടാകയുള്ളു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോഠ. എളുപ്പത്തിൽ ഒര മാതിരി കല്യാണം ഉണ്ട. സ്ത്രീ കുമ്പിട്ടനില്ക്കും, അവളെ മീതെ പുരുഷനും. അവൻെറ തലയിൽ ഒരു ചുരങ്ങായിൽനിന്ന വെള്ളംപൊരും. അത സ്ത്രീയുടെ തലയിൽ വീണാൽ വിവാഹമായി. ദ്രവ്യശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കല്യാണം കുറേദിവസം നില്ക്കും. ദിവസം വൈകുന്നേരം പാട്ടും കളിയും ഉണ്ടാകും. ഇത മുറുകിയാൽ പുരുഷനെ പെണ്ണിൻെറ അമ്മയും പെണ്ണിനെ പുരുഷൻെറ അമ്മയും ചുമലിൽ എടുത്ത യഥാശക്തി കളിക്കും. അവക്ക ശക്തി ഇല്ലാത്തപക്ഷം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ അമ്മായിമാർ ഈ ഗോഷ്ഠികാട്ടണം. ഒരുവൻെറ ഭായ്യയെ മറെറാരുത്തൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോകൽ അസാധാരണമല്ല. ഭത്താവിന 12 ഉറുപ്പിക നഷ്ടദ്രവ്യം 12 ഉറുപ്പിക പിഴയും ഒരു വിരുന്നിന രണ്ടു ഉറുപ്പികക്ക മദ്യദ്രവ്യം ഒരു ആടും കുറെ ധാന്യദ്രവ്യം കൊടുത്താൽ കുററത്തെ മാഫാക്കും. വ്യഭിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ ശിക്ഷ കുററക്കാരനെ കിടത്തി മീതെ ഒര മരംവെച്ച അതിന്മേൽ സ്ഥലം ഉള്ളേടത്തോളം ആളുകഠ കയറി ഇരുന്നു കീറപ്പെട്ട അമക്കുകയാണ. അവൻ മരിക്കരുത മാത്രം. ഊരിൽ വിവാഹം കഴിയാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ എല്ലാം രാത്രി ഒര വലിയ പുരയിലും അപ്രകാരമുള്ള ബാല്യക്കാരത്തികഠ അതുപോലെതന്നെ മറെറാരു പുരയിലും ഉറങ്ങണം. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഒരു കുട്ടിക്ക ഒരു പെണ്ണിനെ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കാം. അമ്മെക്ക ഒരു

കടവും പെണ്ണിന വിരിപ്പാൻ ഒര തുണിയും കൊടുത്താൽമതി. താണജാതിക്കാരനമായി സംസൎഗ്ഗമുണ്ടായാൽ സ്ത്രീക്ക ശിക്ഷ നാവ പൊൻതുശി ചുട്ട പൊള്ളിക്കയും ഏഴ കരിമ്പനായോലക്കമാനംതുളുകയുമാകുന്നു. പ്രസവിച്ചുകൂടുമ്പോഠം സ്ത്രീ വെപ്പു മുതലായ പണിക്കപോകും. ഏഴാംദിവസം കുട്ടിക്ക പേരിടും. ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ എല കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അത മുറുക്കി പിടിച്ചാൽ പേർ സമ്മതമായിഎന്നൎത്ഥം. വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ വേറെ ഒരു പേരിടും. അതും പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു പേര ഇടും. ഇങ്ങിനെ പിടിക്കുവോളം മാറിമാറി ഇടും. സ്വീകരിച്ച പേരായിട്ട ഒരാഠം ഹാജരുണ്ടെങ്കിൽ ആയാഠം കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ഒര ചെറിയ നാണ്യം കൊടുക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അഛൻ ചെയ്യണം.

കുട്ടികളേയും ചെറുപ്പക്കാരേയും കുഴിച്ചിടുകയാണ. ഒരു മാസം തികയാത്ത ശിശുവിന്റെ ശവം വീട്ടിന്റെ എറയത്ത സ്ഥാപിക്കണം. എറവെള്ളം മീതെ വീണാൽ ഉടനെ പിന്നെ കുട്ടിയുണ്ടാകും. മററുള്ളവരെ ദഹിപ്പിക്കും. ഒരു പശുവിനേയൊ എരുമയേയൊ അറുത്ത അതിന്റെ വാൽ മുറിച്ചിട്ട ശവത്തിന്റെ കയ്യിലും കരഠം വായിലും കൊടുക്കണം. ബാക്കി മാംസം ശേഷക്കാർ തിന്നും. മൂന്നദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നേയും കന്നിനെ അറുക്കണം. ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏഴിന്നും പതിനഞ്ചിന്നും ചില ദിക്കിൽ വെണ്ണനീർ ഇരുളയാക്കി ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിടും. അവിടെ പുകേല വഴിപാടായി വെക്കും. ഒടിയും മന്ത്രവാദവും പ്രമാണമാണ. വിധവയുടെ താലി ഭൎത്താവിന്റെ ശവത്തിന്റെ വായിലും സുമംഗലിയുടേത സ്വന്തവായിലും ഇടും. പുരുഷന്റെ തടി കൊള്ളേണ്ടത മരുമകനാണ. സ്ത്രീയുടേത മകൻ. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പുല എട്ടാംദിവസം പശുവിനെ അറുക്കും. ചുട്ട ദിക്കിലെ വെണ്ണനീർ സ്ഥാപിച്ചേടത്ത ഒരു കല്ല കുത്തനെ കുഴിച്ചിട്ട അതിന്മേൽ അറുത്ത ജന്തുവിന്റെ വാൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. ചിലേടത്ത കോഴിയെ അറുത്താൽമതി. അതിനെ ചുടലയിൽ ചുടണം. സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്കും നരകത്തിലേക്കും പറയാത്തവർ പൂൎവ്വികന്മാരുംബ

ത്തിൽതന്നെ ജനിക്കമെന്നും മുച്ചിറി, മറു മുതലായതുള്ള കുട്ടികാം ആ കുഡുംബത്തിൽ മരിച്ചുപോയവർ ജനിച്ചതാണെന്നും ആകുന്ന വിശ്വാസം. പെച്ചകുത്തുക നടപ്പാണ. പരലോകത്തേക്ക അത മുഖ്യമാണത്രെ. നരബലിയുണ്ടെന്നാണ സൂക്ഷ്മവൎത്തമാനം. യാത്രക്കാരെ ഉപായത്തിൽ ബലിയാക്കം. നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു കുരങ്ങനെയായാലും മതി. പുലിയും ചെന്നായും ഭീമന്റേയും അൎജ്ജുനന്റേയും ദൂതന്മാരാണ. കറുത്ത വണ്ടുകാം പാണ്ഡവന്മാരുടെ പശുക്കൂട്ടമാണ. [illegible]ായികളുടെ നാട്യം തങ്ങാം ഭീമസേനന്ന ഹിഡിംബിയിൽ ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണെന്നാകുന്നു.

കോലയൻ.

കാഞ്ഞിരോട താലൂക്കിലും വടക്കേമലയാളത്തിലും മുഖ്യമായിട്ട കാണാം. തെക്കേമലയാളത്തിൽ ഊരാളി എന്നാണ പേർ. കാലിമേക്കുകയായിരുന്നു മുമ്പ മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്ക പാലും നെയ്യും കൊടുപ്പാനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോഠം മിക്കപേൎക്കും കൽപണിയാണ. ആരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊലിയൻ, മാരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ ഏരുമാർ ഇങ്ങിനെ രണ്ടു ഗോത്രമുണ്ട. ഇവർ തങ്ങളിൽ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയില്ല. രണ്ടിലെ സ്ത്രീകാംക്കും നായന്മാർ സംബന്ധം ആവാം. നായൎക്ക ജനിച്ച കുട്ടി കോലയന ജനിച്ച കുട്ടിയേക്കാാം അല്പം താഴേയായിട്ടാണ വിചാരിച്ചുവരുന്നത. അവനു ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നുകൂടാ. കോലയന പുരോഹിതൻ മൂത്തവൻ അല്ലെങ്കിൽ പൊതുവാൻ ആകുന്നു. നിശ്ചയിക്കേണ്ടത രാജാവാണ. കോലയന്മാൎക്ക താലികെട്ട മംഗലം തിരളുംമുമ്പ വേണം. താലികെട്ടുക പടിഞ്ഞാററയിൽ വെച്ചിട്ട അച്ഛനാണ. പെണ്ണും വേറെ നാല പെൺകുട്ടികളും നാല സ്ത്രീകളും ആ അകത്ത ഇരുന്ന ഉണ്ണണം. നാലാംദിവസം ഒരു വാത്തിയൻസ്ത്രീ അരിയും മററും മൂന്നിട ഉഴിഞ്ഞിട്ട കോലാച്ചി, കോലാച്ചി, കോലാച്ചി എന്ന വിളിക്കണം. എന്നാൽ പെണ്ണിന പടിഞ്ഞാററയിൽനിന്ന പുറത്തുവരാം. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി മൂന്നനാഠം. ഒന്നാമത്തെ

ദിവസം വണ്ണാത്തി മാററകൊടുക്കണം. നാലാംദിവസം മലയി. ശവം ദഹിപ്പിക്ക പതിവ. 12_ാംദിവസംവരെ ബലി. അഞ്ചാം ദിവസം വാത്തിയൻ തളിക്കണം. പന്തിരണ്ടാംദിവസം വാത്തിയൻ വെണ്ണീർകൊണ്ട ഒരു ആറാത്രപം ഉണ്ടാക്കം മരിച്ച സ്ഥലത്ത. അവിടെ പ്രധാന പിണ്ഡകത്താവ ബലി ഇടും. വഴിയെ അത ഒരു തുണിയിൽ കെട്ടി എടുത്ത പുറത്തപോയി മിററത്ത ബലിത്തറയെ കാൽകൊണ്ട തട്ടിക്കളയും. ആ സമയം വാത്തിയൻ ഒര കയ്യ പിടിക്കണം ശേഷക്കാർ മറേറത്തും. പിന്നെ അപ്രകാരംതന്നെ പുഴയിലൊ കുളത്തിലൊ കുളിക്കണം.

ക്ഷത്രിയൻ.

1891_ലെ മദ്രാശി കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "ക്ഷത്രിയശബ്ദം ദ്രാവിഡക്ക കേവലം അസംബന്ധമാകുന്നു. അതില്പം ന്യായം തങ്ങാം തുക്കികളാണെന്ന പറയുകയത്രെ. പണ്ടേത്തെ ക്ഷത്രിയജാതികളുടെ പ്രതിനിധികളായി ഏതാനും ചിലതുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും പട്ടികകളിൽ ക്ഷത്രിയർ, ക്ഷത്രിയർ എന്ന കാണുന്നവർ അധികവും ദ്രാവിഡന്മാരാകുന്നു. കൃഷിക്കാരായ വണ്ണ്യരും കള്ളചെത്തുന്ന ചാണാരും മററും ക്ഷത്രിയരാണെന്ന ഭാവിക്കുന്നു". 1901_ലെ റപ്പോട്ടിൽ താഴേകാണുംപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. "ക്ഷത്രിയരെ എല്ലാം പരശുരാമൻ മൂവ്വേഴുവട്ടം നശിപ്പിച്ചതായി പറയുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ ഒരു സമസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം 80,000 പേർ തങ്ങാം ക്ഷത്രിയരാണെന്ന കണക്ക കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൃത്യമായി പറയുമ്പോാം ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ക്ഷത്രിയ സ്ഥാനത്തിന യഥാത്ഥ അവകാശമുള്ളവർ വളരെ കുറയും. നടിക്കുന്നവർ അധികവും തങ്ങാം അഗ്നികുല ക്ഷത്രിയരാണെന്നു പറയുന്ന ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, ചെങ്കൽപേട്ട ഇവിടങ്ങളിലെ പള്ളികാം അല്ലെങ്കിൽ വന്ന്യർ ഇവരും, തിരുനെൽവേലിയിലെ ചാണാരും, ദക്ഷിണകന്നാടകത്തിലെ മഹാരാഷ്ട്രക്കാരും ആകുന്നു. തിരുനെൽവേലിയിലെ കമ്മാ, ബലിജാ ഇവരും ഈ പേർ എഴുതികൊടുത്തിരിക്ക

ന്നാ. മൈസൂരിൽ അരശ്, കടകൻ ഇവരും ക്ഷത്രിയരാണെന്ന കണക്കുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട. മൈസൂർ മഹാരാജാവ അരശാകുന്നു. മലയാളത്തിലെ ക്ഷത്രിയരെകുറിച്ച എൻ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ പറയുന്നത ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു ശ്ലോകമുണ്ട. അതപ്രകാരം കേരളത്തിൽ വളരെ പൂർവ്വകാലം തുടങ്ങി എട്ടുവക ക്ഷത്രിയരുണ്ട. ഭൂപാലൻ അല്ലെങ്കിൽ മഹാരാജാ (തിരുവാങ്കൂർ-കൊച്ചിപോലെ), മാവലിക്കര-കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇവരെപോലെ രാജക അഥവാ രാജാ, കോവിൽതമ്പുരാൻ, പുരവാൻ അല്ലെങ്കിൽ തമ്പി; ശ്രീപുരോഗമ അഥവാ തിരുമുല്പാട, ഭണ്ടാരി അല്ലെങ്കിൽ പണ്ടാരത്തിൽ, ഔദ്ധവാഹിക അല്ലെങ്കിൽ തിരുമുല്പാട, ചേടാ അഥവാ സാമന്തൻ. സാമന്തന്മാർ ശരിയായി മലയാള ക്ഷത്രിയരാണെന്ന വിചാരിച്ചുകൂടാ. തിരുവാങ്കൂറിൽ ക്ഷത്രിയ കല്യാണത്തിന ചില വിശേഷവിധികളുണ്ട. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം മണവാളൻ മണവാട്ടിയോടുകൂടി പന്തലിൽനിന്ന പുറപ്പെടുന്നസമയം ആയുധം എടുത്ത ഒരു പണ്ടാല അവരെ തടുക്കും. ആയാൾക്ക ഒരു ദക്ഷിണചെയ്യേണ്ടതുണ്ട. കല്യാണത്തിൻെറ നാലാംരാത്രി രണ്ടാളും കുളിച്ച മഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിക്കണം. സ്ത്രീയുടെ അമ്മാമൻ സ്ത്രീയുടെ അരയിൽ ഒരു വാൾ കെട്ടും. തൽക്ഷണം പുരുഷൻ അതിനെ അഴിച്ച എടുക്കും. ഒരു അത്തി കുഴിച്ചിട്ടു പൂജിക്കും. ദമ്പതിമാർ മീൻപിടിക്കുംപോലെ കാട്ടും. ഒരു കോവിൽതമ്പുരാൻ മരിച്ചാൽ നിലത്ത കിടത്തി ചെവിയിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കണം. തല ഒരു ക്ഷൌരകത്തികൊണ്ട തൊടണം. ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത മരുമക്കളാകുന്നു. പുല പത്തിനൊന്ന അഹോരാത്രമാണ. പിതൃക്കൾക്ക പിണ്ഡമല്ല ബ്രാഹ്മണർക്ക ദാനമാകുന്നു. മലയാള ക്ഷത്രിയക്ക ബ്രാഹ്മണരോട ഒന്നിച്ച പന്തിഭോജനമുണ്ട.

ഖത്രി.

മൈസൂർ, മധുര, കാഞ്ചീപുരം ഇവിടങ്ങളിൽ കാണും. പട്ടുനൂൽകൊണ്ട പ്രവൃത്തിയാണ. ക്ഷത്രിയരാണെന്ന ഭാവിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെപോലെ ഗൌതമകാശ്യപാദി ഗോത്രങ്ങളുണ്ട. ഇ

വരോട ചേൎന്നിട്ടു ഒരു യാചകനുണ്ടു. ഇശ്ശിനാം ചെന്നാൽ അവൻ വരും. വന്നാൽ ഏതു ഭവനത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷണം വേണമൊ ആ ഭവനത്തിന്റെ ഒരു തൂണിനോടു ഒരു കൊടി കെട്ടും. ഭക്ഷണം കിട്ടിയാൽ ഒടുവിൽ വന്ന പോയതിൽപിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജനനം, വിവാഹം ഇതുകളെ അന്വേഷിച്ചറിയും. ക്ഷത്രി കുടുംബങ്ങളുടെ പാരമ്പൎയ്യവിവരം ഇവനാണത്രെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും ആവാം. വിധവാവിവാഹം വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭാൎയ്യാഭൎത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കും കാലം വിവാഹം ചെയ്യരുതു. സോദര വിധവയെ കല്യാണം പാടില്ല. സപിണ്ഡന്റെ ഭാൎയ്യയായിരുന്നവളേയും അമ്മാമന്റെ മകളേയും അങ്ങിനെതന്നെ. കല്യാണം ഏഴദിവസമുണ്ടു. ആദ്യത്തെ ദിവസം ഒരു ആടിനെ ബലികൊടുക്കണം. പിറേറന്ന വീട്ടു മുഴുവനും ചാണകം മെഴുകി ചുമരു വെള്ളതേക്കണം. കല്യാണം കഴിവോളം മാംസഭക്ഷണമില്ല. മൂന്നാംദിവസം പെണ്ണിനു കണ്ഠി എന്ന ആഭരണം കെട്ടും. ആ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ പേരും വിവാഹം നടന്ന തീയ്യതിയും രണ്ടു ഓലയിലൊ കടലാസ്സിലൊ ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതൻ എഴുതി രണ്ടാളുടേയും അഛന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കണം. നാലാംദിവസം ഭൎത്താവു പൂണുനൂൽ ഇടണം. രണ്ടാളും രണ്ടു മൺതട്ടിൽ കാൽവെക്കണം. പിന്നെ പെണ്ണിന്റെ അമ്മ പുരുഷനു അപ്പവും പഴവും ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു പന്തലിൽവെച്ചു പെണ്ണിന്റെ അഛൻ പുരുഷന്റെ കാൽ കഴുകണം. ഒരു കഷണം പഴം കൊടുക്കണം. അതിന്മേൽ ആയാളുടെ ഭാൎയ്യ അല്പം പാൽ വീഴ്ത്തണം. പിഴിയെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീട്ടിനുള്ളിൽ പോയി അവിടെവെച്ചു പുരുഷൻ താലികെട്ടും. അഞ്ചാംദിവസം ഏഴു പഴക്കുടുക്ക പന്തലിനകത്തു നിരത്തിവെച്ചിട്ടു അതിനെ ദമ്പതിമാർ ഏഴു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യണം. ഓരോ ചുററു എത്തുമ്പോഴും പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ കാൽ പിടിച്ചിട്ടു അതുകൊണ്ടു ഓരോ കുടുക്ക തട്ടിക്കളയണം. ഏഴാംദിവസം പെണ്ണിനെ അമ്മ പുരുഷന്റെ അമ്മയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. "ഒരു വത്തെക്കയും ക

ത്തിയും നിനക്ക ഞാൻ തരുന്നു. രണ്ടുകൊണ്ടും ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യോ". എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട. ഭർത്താവിൻെറ അമ്മ അവളെ അകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അരി ഇട്ടിട്ടുള്ള കുറെ കുടങ്ങൾ കാട്ടികൊടുക്കും. അവൾ ആ കുടങ്ങളിൽ കയ്യിട്ടിട്ട "നിറച്ചുണ്ട" എന്നു പറയണം. വഴിയെ രണ്ടാളും ഒന്നിച്ചിരുന്ന ഭക്ഷിക്കണം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണ. ഭാൎയ്യയുള്ളവനെങ്കിൽ അവൾ ശവത്തോടൊന്നിച്ച ശ്മശാനത്തിലേക്ക പോകണം. ആഭരണങ്ങളും വളകളും ശവത്തിൻെറ നെഞ്ഞത്തുവെക്കും. ശവം എടുക്കേണ്ടത പാടുള്ളേടത്തോളം ജാമാതാക്കളാകുന്നു. ഇന്നിന്നപേരാണ എടുക്കേണ്ടത എന്ന മൂത്ത മകൻ നിശ്ചയിക്കും. അവരെ ചുമലിൽ ഭസ്മംകൊണ്ടു അടയാളംവെക്കും. ശേഷക്രിയയുടെ അവസാനം ഏഴാംദിവസമൊ പത്താംദിവസമൊ ആകുന്നു. അതുവരെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. ഖത്രികൾക്ക ജാതിമൂപ്പനായിട്ട ഒരുവനുണ്ടാകും. ഗ്രാമണി എന്ന പേർ. മാസം മാസം മാററും. അവന ഒരു അസിസ്റ്റാണ്ടുണ്ട്. അവനെ കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാററും. ഖത്രികൾക്ക യജ്ഞോപവീതമുണ്ട.

ഖവ്വി.

തെക്കേകന്നടത്തിൽ മീൻപിടുത്തക്കാരാണ. വിവാഹാദികൾക്ക ഒരു തരം ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. മത്സ്യം പിടിക്കാത്തവൎക്ക എല്ലാ സമയവും പൂണനൂൽ ഉണ്ട. മററവർ ശ്രാവണ അമാവാസിമുതൽ ഏഴദിവസം ധരിക്കും. മക്കത്തായമാണ. പെണ്ണിനെ കല്യാണമണ്ഡപത്തിലേക്ക കൊണ്ടുവരുംമുമ്പ അവളെ അഞ്ച സ്ത്രീകൾ വീട്ടിനകത്തുവെച്ച അലങ്കരിപ്പിക്കയും കഴുത്തിൽ ഒരു പൊൻമണിയും കരിമണികളും കെട്ടിക്കയുംചെയ്യും. പന്തലിൽവെച്ച സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം തുളസിമാലയിടും.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കയാണ. പതിനൊന്നാംദിവസം പുല പോകും.

ഖോജാ.

1901_ലെ കാനേഷുമാരിസമയം സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകെ പതിനൊന്ന ആൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോമ്പായിൽനിന്നു കച്ചോ-

ടത്തിന്നു വന്ന മുസൽമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. ഖോജാ എന്നാൽ നപുംസകൻ ആകുന്നു. ശരിയായ നപുംസകന്മാർ ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ വളരെ ഇല്ല. ധനവാന്മാരായ മുസൽമാൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വീടുകളിലാണ മുഖ്യമായിട്ടു കാണുക. അന്തഃപുര മേലധികാരികളായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഹിന്തു ശൂദ്രരും ബ്രാഹ്മണരും ഒരു പ്രാൎത്ഥനയായിട്ടു നപുംസകരാകും. കഞ്ചാവ, കറുപ്പ മുതലായതു സേവിപ്പിച്ചു ലഹരിയാക്കീട്ടാണ ഈ ക്രിയചെയ്യു. ആ സമയം "ദീൻ" "ദീൻ" എന്നു മൂന്നു ഉരു വിളിച്ചുപറയണം. വൃഷണംലിംഗം ഇതൊക്കെ കേവലം ഛേദിച്ചുകളയും. ഒരു ദ്വാരംമാത്രം ശേഷിക്കും. അവിടെ മുറിയിന്മേൽ തിളെച്ച നല്ലെണ്ണ ചാരും രക്തം നില്പാൻ. ഇതിന്റെ മീതെ ചൂടുള്ള എണ്ണയിൽമുക്കിയ ശീലകെട്ടും. അതു ദിവസേന മാററും. ഉണങ്ങുവോളം കഞ്ഞിയും പാലും മാത്രം ഭക്ഷണം. ഈ കൂട്ടരെയാണ ഖോജാ എന്നു പറയുക. ഹിജ്രാ വേറെയുണ്ടു. ഇവർ ജനനാൽ നപുംസകരാകുന്നു. ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ഭാൎയ്യമാരും സന്താനങ്ങളുമായി വേലൂർ രാജകാരാഗ്രഹത്തിൽ പാൎപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ മേലധികാരികളായിട്ടു മൂന്നു ഖോജമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ വളരെ മാന്യരും വിശ്വസ്തന്മാരുമായിരുന്നു. ഇവരെ പരിഹസിപ്പാൻ വേണ്ടി സ്ത്രീകൾ ചില സമയം ഇവരെ നഗ്നരൂപികളാക്കി നിൎത്തും പലേ നേരംപോക്കും പറയും എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു. ഹിജ്രാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ നപുംസകന്മാരല്ല. പുംസ്ത്വഹീനന്മാരാണെന്നെയുള്ളൂ. ചിലർ ജനനാൽതന്നെ അങ്ങിനെയായിരിക്കും. ചിലൎക്ക ബാല്യത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ചിട്ടു അവരെ സ്ത്രീകളെമാതിരി ഉടുപ്പധരിക്കുക, സ്ത്രീകളെപോലെ നടിക്കുക, സംസാരിക്ക ഈ വക ശീലിപ്പിക്കും. ചിലർ ഇതൊരു ഉപജീവനമാൎഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കയുംചെയ്യും. സംഗീതം, നാട്യം ഇത്യാദി അഭ്യസിക്കും. പത്തും ഇരുപതും പേർ ഒന്നായി യാചിക്കാൻനടക്കും. അങ്ങാടികളിൽ പോയാൽ അസഭ്യമായ പാട്ടുകൾപാടും. ശകാരിക്കും. ഒന്നും കിട്ടാഞ്ഞാൽ പറങ്കിമുളക തീയ്യിലിട്ടു പുകെച്ചു ഉപദ്രവിക്കും. രാത്രി ദുൎമ്മാൎഗ്ഗി

കളായ മുസൽമാന്മാൎക്ക ഭാൎയ്യാവൃത്തിക്ക പോകും. ഹൈദർബാദിൽ പതിനാറാംവയസ്സിലായിരുന്ന പുംസ്ത്വാപഹരണക്രിയ നടപ്പ്രേരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവനെ മൂന്നര അടി ആഴമുള്ള കുണ്ടിൽ മൂന്നുദിവസം വെണ്ണനീററിൽ ചമ്മണംപടി ഇട്ടു ഇരുത്തും.

ഘോദ്ദരാ.

പിത്തള, വെള്ളോട ഇതുകൾകൊണ്ടു വളയും മോതിരവും ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി. ജാതിമൂപ്പനായിട്ടു ഒരുത്തനുണ്ട. നഹകോസാഫ്ഹ എന്ന പേർ. ജാതിതൎക്കം മുതലായത തീൎക്കേണ്ടത പഞ്ചായത്തകാരാണ. അവൎക്ക മലയാളത്തിൽ മേനോൻ, പണിക്കർ ഇത്യാദി എന്നപോലെ "സേനാപതി" "മഹാപാത്രൊ" "സുമ്പുദ്ധി", തൊട്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുപ്പാനധികാരമുണ്ട. മോഹമുള്ളവർ വിലെക്കവാങ്ങാം. അഡൊപോത്തിര എന്നൊ അഘോപാത്രൊ എന്നൊ പേരായിട്ടു ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ട. ഭ്രഷ്ടാക്കിയതിൽപിന്നെ ജാതിയിലേക്ക തിരിയെ എടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ "ശുദ്ധഭോജനത്തിന" ഒന്നാമത വിളമ്പേണ്ടത ഇവനാകുന്നു.

ഗദബാ.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ കൃഷിയും പല്ലക്കി എടുക്കലും പ്രവൃത്തി. ഇവർ കുതിരയെ തൊടുകയില്ല. തങ്ങളുടെ വിരോധികളാണെന്നുവെച്ചായിരിക്കുമല്ലൊ. ഇവൎക്ക സ്വന്തമായിട്ടു ഒരു ഭാഷയുണ്ട. പത്തൊമ്പതവരെ മാത്രമെ എണ്ണം അറിവുള്ളു. ചില സ്ത്രീകളുടെ കാത ചുമലിൽ എത്തും. ചില കൂട്ടരിൽ ഒരു സ്ത്രീ പിത്തളവള ഇട്ടുകണ്ടാൽ കല്യാണംകഴിഞ്ഞു എന്ന അൎത്ഥമാണ. വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണ സാധാരണ. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന വിവാഹകാലമായി എന്ന അഛനമ്മമാൎക്ക തോന്നിയാൽ തരത്തിലുള്ള ഒരു പെണ്ണിന്റെ പുരയിൽ അരിയും മദ്യവും കൊണ്ടുപോയിട്ടു ഒര അപേക്ഷയുണ്ടെന്നു പറയും. അത എന്തെന്നു പറകയില്ലതാനും. അവിടുന്ന ഭക്ഷണംകഴിച്ചു മടങ്ങിപോരും. കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞാൽ പുരുഷന്റെ സംബന്ധികളായ ചില

വൃദ്ധന്മാർ രണ്ടാമത്തും പെണ്ണിന്റെ അവിടെപോകും. അന്ന കല്യാണം നിശ്ചയിക്കും. കല്യാണത്തിന്റെ രണ്ടാംദിവസം ഒരു അമ്മിയിന്മേൽ പെണ്ണ ഇരിക്കണം. പുരുഷൻ അവളുടെ മടിയിലും. മൂന്നാംദിവസം കല്യാണപന്തലിന്റെ സമീപം കുറെ മണ്ണുകൂട്ടിയിരിക്കും അതിൽനിന്ന അല്പം പുരോഹിതൻ എടുത്ത പന്തലിലേക്ക എറിയും. ബാക്കിയുള്ളത ആണും പെണ്ണുംകൂടി പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോയി വെള്ളംപകൎന്ന കൂടിയ ആളുകളുടെ മേലേക്ക എറിയണം. ഒരു കൂട്ടരുടെ വിവാഹം രണ്ടുമാതിരിയുണ്ട. അതിൽ ഒന്നിൽ ഇരുഭാഗത്തേയും ആണുങ്ങൾ തമ്മിൽ ശണ്ഠപിടിക്കണം. അതിന്നെടെക്ക പുരുഷൻ കന്യകയെ ബലമായി കൊണ്ടുപോകണം. വഴിയെ എല്ലാവരും ഇരുന്ന തീനും കുടിയും ആയി. മറേറ മാതിരിയിൽ ആണും പെണ്ണുംകൂടി കാട്ടിലേക്ക പോകും, തിരികെ വന്നാൽ പെണ്ണിന്റെ അഛനു ഒരു പിഴ കൊടുക്കണം, അത കഴിഞ്ഞാൽ സദ്യ. പെണ്ണിന്റെ അഛനു കല്യാണത്തിന മുമ്പായി കുറേകാലം പ്രവൃത്തി എടുത്തകൊടുക്കുക എന്ന ഒരു നടപ്പും ഉണ്ട. വിധവാവിവാഹമുണ്ട. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം. അന്യനാണ കെട്ടുന്നതെങ്കിൽ അവൻ മറേറവനു ഒരു പിഴ കൊടുക്കണം. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾക്ക 2 ഉറുപ്പിക കൊടുക്കണം. അവൾക്ക രണ്ടാമത കെട്ടാം. ഇവരുടെ മതം വളരെ സുഗമമാണ. എടെക്ക എടെക്ക "ചെരുനാൾ" മാത്രംമതി. അന്നു ആണുങ്ങൾ എല്ലാം നായാട്ടിന്ന പോകും. ഒന്നും കിട്ടാതെ മടങ്ങിയാൽ പെണ്ണുങ്ങൾ ചാണകംകൊണ്ടു എറിയും. ആൎക്കെങ്കിലും ദേവത കൂടീട്ടുണ്ടെന്നു സംശയം ഉണ്ടായാൽ അവനെയൊ അവളെയൊ ശേഷമുള്ളവർ ദേവത ഒഴിയുന്നവരെ ചീത്തപറകയും അടിക്കുകയും ചെയ്യും. കുട്ടികൾക്ക ജനിച്ച ആഴ്ചയുടെ പേരാണ ഇടുക.

പുരുഷശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കും. മരിച്ചത രാത്രിയായാലും അല്ലെങ്കിൽ മഴ ദിവസമാണെങ്കിലും കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും മറചെയ്യുകയാണ പതിവ. പിറക ചിലവാക്കാൻമാത്രം അവൎക്ക യോഗ്യതയില്ലായിരിക്കമെ

ല്ലാ. ശവം സംബന്ധികറംക്കമാത്രമെ തൊട്ടക്കൂടു. മരിച്ചാൽ പുല മൂന്നു.

ഗമ്മല്ലാ.

തെലുങ്കരാജ്യത്തു കള്ളു, റാക്ക വ്യാപാരികറം ആണു. തിര ണ്ടതിൻെറശേഷം വിവാഹം ആവാം. വിധവാവിവാഹത്തിനും വിരോധമില്ലാ പക്ഷെ താലികെട്ടുക രാത്രിയാണു. ശവം ദഹി പ്പിക്കയാണു. ഭത്താവ മരിച്ചാൽ വിധവ കൈവള ഒന്നൊ ര ണ്ടൊ പൊട്ടിക്കണം. മരിച്ച ആറംക്ക അച്ഛനുണ്ടെങ്കിൽ ചൊട ലയിലേക്ക അഗ്നി കൊണ്ടുപോകേണ്ടത അവനാണു. സംക്രാ ന്തിതോറും കുഡുംബത്തിൽ ഒരുവൻ ശ്രാദ്ധം ഊട്ടണം.

ഗവര.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിലെ ഉള്ളു. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹംചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടു. ഉടൽ പിറന്നവളുടെ മക ളേയും കെട്ടാമത്രെ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. 7 ഭത്താക്കന്മാ രുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ത്രീയെ വളരെ മാനിച്ചിട്ടാണു. വൈഷ്ണവരും ഉ ണ്ടു, ശൈവരും ഉണ്ടു. വൈഷ്ണവക്ക പ്രമാണം പുരി (ജഗന്നാഥം) ക്ഷേത്രമാണു. അവിടത്തെ രഥോത്സവദിവസം ഇവരുടെ ഊരു കളിലും തേരുണ്ടാകും. സ്ത്രീകറം അവരുടെ പ്രാത്ഥനകറം എ ല്ലാം അന്നു നടത്തും. രോഗം മാറാനൊ സന്താനം ഉണ്ടാകാ നൊ വഴിപാട പ്രാത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീ വലിയൊരു കുടം നിറച്ച വെള്ളം തലയിൽ എടുത്തു വെളിച്ചപ്പെട്ടു നൃത്തംചെയ്യും. എങ്കി ലും വെള്ളം കുടത്തിൽനിന്നു പൊന്തി അതിലേക്കതന്നെ വീഴുക യല്ലാതെ പുറത്തു പോകയില്ല. വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ ബ്രാ ഹ്മണസ്ത്രീകറം ഒഴിച്ച എല്ലാ സ്ത്രീകളും വീടിവലിക്കും. ഇങ്ങർ മാത്രം ഇല്ലാ.

ഗാണിക.

അല്ലെങ്കിൽ ഗാണ്ഡല_ ആദ്യത്തെ പേർ ഉണ്ടായത ഗാണ ക എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണു. ഗാണക എന്നത തെലുങ്കിൽ എ ണ്ണയാട്ടുന്ന ചക്കാകുന്നു. കണ്ണാടകക്കാരാണു. മൂന്നുകൂട്ടരുണ്ടു. ആ

ന്നം അന്ന്യോന്ന്യം കൊള്ളക്കൊടുക്കയില്ല കൂടിടക്ഷിക്കയുമില്ല. ഒരു കൂട്ടർ 2 മൂരിയെ കെട്ടി കൽചക്കിൽ ആട്ടും. മറെറാരുകൂട്ടർ മരച്ചക്കിൽ ആട്ടും. മൂന്നാമത്തേവർ ഒററമൂരിയെ കെട്ടും. കൂടാതെ ഇവർ ഓലക്കുടകെട്ടും, കൃഷിചെയ്യും, കൂലിപ്പണി എടുക്കും. ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. ചെറുപ്പത്തിൽ കല്യാണം നടപ്പു. വിധവാവിവാഹമില്ല. മത്സ്യം, ആട്ടിറച്ചി, കോഴി ഇതൊക്കെ തിന്നും. മദ്യം സേവിക്കയില്ല. മൂന്നു വകക്കാക്കും ഉണ്ട പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഒരുമാതിരി മരം. അത അവക്ക മുറിച്ചുകൂടാ. ഒരു കൂട്ടർ മഞ്ഞൾ, കരിമ്പ, ചോളം കൃഷി ചെയ്യയില്ല. ചില കൂട്ടർ പിണ്ണാക്ക ചക്കിൽനിന്ന എടുത്തെ കൈകൊണ്ടുമാത്രമെ എടുക്കയുള്ളു. ചില ദിക്കിൽ ചക്കിനകെട്ടുന്നമൂരി അല്ലെങ്കിൽ പോത്തിൻെറ കണ്ണുകെട്ടും. ഇല്ലെങ്കിൽ തലതിരിഞ്ഞ വീണുപോകുംപോൽ.

ശവം കുഴിച്ചിടുക പതിവ. മരിച്ചവൻ ശൈവനാം ഭക്തനമാണെങ്കിൽ ഇരുത്തീട്ടാണ മറചെയ്യു. മരിച്ചവന കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു എരുക്കിൻചെടിയോട വിവാഹക്രിയ നടത്തണം. പിതൃക്രിയയുടെ അവസാനം പതിനൊന്നാം ദിവസമാണ.

ഉഡിഗാര.

തെക്കേകന്നടത്തിൽ മാത്തിന്മേൽ കൊത്തുകയും ചായം വെക്കുകയും പ്രവൃത്തി. ചിലക്ക മരുമക്കത്തായം. ശിവല്ലിബ്രാഹ്മണൻ പുരോഹിതൻ. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം നിർബ്ബന്ധമില്ല. മരുമക്കത്തായക്കാക്ക വിധവാവിവാഹം ആവാം. ത്യജിക്കപ്പെട്ടവൾക്ക വേറെ ഭത്താവിനെ സ്വീകരിക്കയും ആവാം. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കയും കുഴിച്ചിടലും നടപ്പുണ്ട. മത്സ്യമാംസങ്ങളും മദ്യവും ആവാം. വിവാഹം ഉറെക്കുംമുമ്പ രണ്ടാളുടേയും അച്ഛനമ്മമാർ ജാതകങ്ങളില്ലാത്ത പക്ഷം ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി കുറെ നിർമ്മാല്യപുഷ്പം വാങ്ങി എണ്ണിനോക്കീട്ട എരട്ടയാണെങ്കിൽ കാൎയ്യം നിശ്ചയിക്കും. വിവാഹദിവസം പുരുഷൻ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്ക പുറപ്പെടും. വഴിയിൽ സ്ത്രീയുടെ ഭാഗക്കാർ എതിരേല്ക്കും. വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ ഇരുഭാഗത്തേയും സ്ത്രീകൾ

അന്യോന്യം നെററിമേൽ കുങ്കുമം തൊടിയിക്കണം. കല്യാണപന്തലിന്റെ വാതുക്കൽവെച്ചു പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള മണവാളനെ കാൽ കഴുകിക്കണം. അവളുടെ അച്ഛൻ കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകണം. പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതു അമ്മാമനാകുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള മണവാളനേയും കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടുചെല്ലണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം പുഷ്പമാല ഇടുന്ന സമയം മദ്ധ്യേ ഒരുതിരപിടിക്കും. അതു പിന്നെ എടുക്കും. പെണ്ണിന്റെ കയ്യു അമ്മ എടുത്തു പുരുഷന്റെ കയ്യിൽ വെക്കും. പുരോഹിതനായ ബ്രാഹ്മണൻ പെണ്ണിന്റെ കയ്യിൽ വെററിലയും ഒരു നാളികേരവും വെക്കും. അതിന്റെ മീതെ അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ വെള്ളം പാരും. ബ്രാഹ്മണൻ രണ്ടാളുക്കും കങ്കണം കെട്ടും. ഹോമത്തിനു അഗ്നിജ്വലിപ്പിക്കും. പിന്നെപുരുഷൻ പെണ്ണിനെ കൈപിടിച്ചു വീട്ടിന്നകത്തുകൊണ്ടുപോയി രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു പായയിൽ ഇരുന്നു ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്നുതന്നെ പാൽ കുടിക്കണം. വഴിയെ ഒരു കിടെക്കവിരിച്ചു അതിൽ ഇരിക്കണം. പുരുഷനു സ്ത്രീ വെററില ചുരുട്ടി കൊടുക്കണം. 3-ാം ദിവസം ഒരു പാത്രത്തിൽ മഞ്ഞ ഗുരുതികലക്കി അതിൽ ഒരു മോതിരവും അടെക്കയും കുറെ അരിയും ഇട്ടിട്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തപ്പി പുരുഷൻ മോതിരം എടുത്തു പെണ്ണിന്റെ വിരലിന്മേൽ ഇടും. പിന്നെഅവർ കുളിക്കും. വസ്ത്രംകൊണ്ടു മത്സ്യം പിടിപ്പാൻ നോക്കും. കുളി കഴിഞ്ഞാൽ കങ്കണങ്ങൾ നീക്കുകയും ചെയ്യും.

ഗുഡിയാ.

ഒറിയാരാജ്യത്തു മിറായി ഉണ്ടാക്കുന്നവരാണ. ഇവരുടെ വെള്ളം ഒറിയാബ്രാഹ്മണർ കുടിക്കും. കുളിയുടേയും കുറിയുടേയും കാര്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരെപോലെ നിഷ്ഠയുണ്ടു. ബാഹ്യത്തിനു പോകുമ്പോൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം അശുദ്ധമാണ. പ്രത്യേകം ഒരുവസ്ത്രം കൊണ്ടുപോകും.

ഗുരുക്കൾ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ എളയന്മാർ ക്രിയ കഴിപ്പിക്കാത്ത ജാതികളുടെ പുരോഹിതന്മാരാകുന്നു. ആണുങ്ങളെ പലപ്പോഴും നായ

നാർ എന്നും പെണ്ണുങ്ങളെ നാച്ചിയാർ എന്നും വിളിക്കും. കേരളോല്പത്തിയിൽ ഇവരെ പത്മനാഭസ്വാമിയുടെ അടിയാരായ ചെലമ്പാണ്ടികൾ എന്ന പറയുന്നു. ഇവൎക്ക താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടും ഉണ്ട. അമ്മാമൻെറയൊ ഇളയച്ഛൻെറയൊ മകളാണ ഒരുവന്ന ഉത്തമഭാൎയ്യ. താലികെട്ട 7_9_11, ഈ വയസ്സിലാകുന്നു. കല്യാണത്തിന പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടത അവളുടെ എളയമ്മയാകുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കുക സാധാരണയാണ. വാദ്ധ്യാരുടെ സമ്മതം മതി. മരുമക്കത്തായമാണ. നാമകരണം, അന്നപ്രാശനം ഇതുകൾക്ക മന്ത്രമില്ല. ചൌളം, ഉപനയനം ഇതുകൾ 7_12 വയസ്സുകളുടെ എടയിലാണ. ആദ്യത്തേദിവസം പുരോഹിതൻ ശുദ്ധീകരണംചെയ്തു പ്രതിസരംകെട്ടും. രണ്ടാംദിവസം ചൌളവും 3-ാംദിവസം പൂണുനൂൽ ഇട്ടുഗായത്രി ഉപദേശവും കഴിയും. 4-ാംദിവസം സമാവൎത്തംപോലെ ഒരു ക്രിയയുണ്ട. അതോടുകൂടി ബ്രഹ്മചൎയ്യവും അവസാനിച്ചു. ആദ്യഗൎഭത്തിൽ പുളികുടിയുണ്ട. പുല പതിനൊന്ന.

ഗുഡലാ.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, ജില്ലകളിൽ കൊട്ടയും വട്ടിയും ഉണ്ടാക്കുന്ന കൂട്ടർ. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യണം. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം സാധാരണ. വിധവമാൎക്ക 3 പ്രാവശ്യം പുനൎവ്വിവാഹം ആവാം. വിധവാവിവാഹത്തിങ്കൽ മാംഗല്യസൂത്രം കെട്ടുന്നത ഒരലിൻെറ സമീപത്തവെച്ചാകുന്നു. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ.

ഗൊല്ലാ.

ഗോപസ്ത്രീകളിൽനിന്നുണ്ടായവരാണെന്ന പറയുന്നു. ആടിനേയും കാലിയേയും മേയ്ക്കുക, പാൽ വില്ക്കുക, ഇതാണ കുലധൎമ്മം. ചിലൎക്ക കൃഷിയുണ്ട ചിലർ സൎക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിലും ഉണ്ട. ഇവൎക്ക സ്ഥാനപ്പേർ മന്ദാടി എന്നാണ. പക്ഷെ സാധാരണമായി വിളിക്കമാറില്ല. കോനാർ എന്നും വിളിക്കും. ചുരുക്കമായിട്ട പെൺകുട്ടികളെ ദേവദാസികളാക്കി ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്ക നീക്കും. ഗൊല്ലാ എന്നത ഗോപാലൻ ദുഷിച്ചതായിരിക്കാം. പ്രസവിച്ച

സ്ത്രീ കാട്ടുകുറുമ്പരെപോലെ ദൂരത്ത ഒരു ചാളയിൽ 7 മുതൽ 30 വരെ ദിവസം കുട്ടി മാത്രമായിട്ട പാൎക്കണം. ചിലർ 90 ദിവസം. വിവാഹവും ഊരിന്ന പുറത്ത ഒരു പന്തലിൽവെച്ചാകുന്നു. 5 ദിവസത്തെ അടിയന്തരമുണ്ട. കല്യാണം തിരളുംമുമ്പ വേണമെന്നില്ല. ബഹുഭാൎയ്യാത്വം ആവാം. മദ്യമാംസം ആവാം. വിധവാവിവാഹമില്ല. പ്രസവിച്ചവളെ ശുദ്ധമാകുംമുമ്പ ആരെങ്കിലും തൊട്ടാൽരണ്ടകൂട്ടൎക്കുംജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട മൂന്നമാസത്തേക്കു. പ്രസവിച്ചാൽ നാലാംദിവസം ഒരുത്തി മേൽ വെള്ളംപാരും. പക്ഷെ തൊടുകയില്ല. അഞ്ചാംദിവസം പെററ ചാളപൊളിച്ച മറെറാരേടത്ത കെട്ടണം. ഇത പ്രസവിച്ചവൾ ഏകയായിട്ട ചെയ്യണം. 9-ാംദിവസം അവിടുന്നും മാററണം. 15-ാംദിവസം പിന്നേയും. 30-ാംദിവസം ഒരിക്കൽകൂടി. അങ്ങിനെതന്നെ 2-ാംമാസത്തിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം. 3-ാംമാസത്തിലും അതുപോലെതന്നെ. ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ സാക്ഷാൽവീട്ടിന അടുത്തടുത്തവരും. 90-ാംദിവസം ഊരിലെ തലയാളി അവളോട പുറത്തവരാൻ പറയും. അലക്കിയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചിട്ട അവളെ ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ പൂജാരി നാളികേരം എറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അവളെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകണം. അവിടെ ശുദ്ധമാവാൻ ക്രിയകളുണ്ട. ഗ്രാമദൈവം പ്രത്യേകം രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന നിശ്ചയം. തള്ളയൊ ശിശുവൊ മരിച്ച കേട്ടിട്ടില്ലത്രെ. മൈസൂരിൽ ഒരേടത്ത ഒരു നടപ്പുണ്ട. സീമന്തപുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ മലമൂത്രം വിസൎജ്ജിച്ചാൽ വെള്ളംകൊണ്ട ശൌചിച്ചുകൂടാ. ശൌചിച്ചാൽ കന്നുകാലികൾക്ക ദോഷമാണ. 100 വൎഷത്തിനമുമ്പ റാബട്ട്ബുക്കനൻ (സായ്പ) എഴുതിയതിൽ ഇവർ എത്രയും വിശ്വാസയോഗ്യന്മാരാണെന്നും ഏല്പിച്ച മുതൽ അപഹരിച്ചാൽ വെടിവെച്ചുകളയും എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട. ഈ കാലത്ത ഈ ശിക്ഷ നടത്തിയാൽ നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾ നന്നെ കുറയും. ചിലകൂട്ടർ ആലിന്റെയൊ പേരാലിന്റെയൊ ഇലയിൽ ഭക്ഷിക്കയില്ല. ചിലർ മഞ്ഞൾ മുതലായത പുരട്ടിയ ചോർ ഉണ്ണുകയില്ല. ചിലർ കാഞ്ഞിരമരം ഉപയോഗിക്കയില്ല. നെല്ലൂരജില്ലയിൽ മണവാളൻ

പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്ക പോകുന്ന സമയം അവൻെറ ചങ്ങാതിമാർ അവനെ പിടിച്ചവെക്കും. വിടണമെങ്കിൽ ഒരു പൊൻനാണ്യം കൊടുക്കണം. ശ്വവത്തെ കുളിപ്പിക്കുക ഒരലിന്മേൽ ഇരുത്തീട്ടാണ. രണ്ട അമ്മിക്കുട്ടി ഇരുപുറവും വെക്കണം.

ഗോദകുല.

മുളചീന്തിയ പൊളികൊണ്ട ചില സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. അത അന്യജാതിക്കാരുണ്ടാക്കയില്ല. ഇവക്ക അശുദ്ധമുണ്ട. അമ്മാമൻെറ മകളെമേൽ ഉള്ള അവകാശം കേമമാണ. അമ്മാമൻ സമ്മതിക്കാഞ്ഞാൽ ബലമായി കൊണ്ടുപോകും. ഒരു പിഴമാത്രം കൊടുക്കണം. അമ്മാമന മകളില്ലാത്തപക്ഷം അച്ഛൻെറ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാം. വിവാഹസമയം ആണിനും പെണ്ണിനും യജ്ഞോപവീതമുണ്ട. കഴിഞ്ഞാൽ എടുത്തുകളയും. വിധവാവിവാഹം ഉണ്ട. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജനും അനുജൻെറ വിധവയെ ജ്യേഷ്ഠനും കെട്ടാം. ഭാൎയ്യയെ ത്യജിക്കാം. ത്യജിക്കപ്പെട്ടവൾക്ക കെട്ടാം. കെട്ടുന്നവൻ മുൻഭൎത്താവിന ഒരു പിഴകൊടുക്കണം. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കയാണ.

ഗോസ്സായി. (ഗോസ്സാമി)

ഇത ഒരു ജാതിയല്ല. ഏതജാതിക്കാരനും ഗോസ്സായി ആവാം. ഇവൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുന്നില്ല. മരിച്ചാൽ ശിരസ്സ ഒരു നാളികേരംകൊണ്ട ഇടിച്ച തകൎക്കണം. സുഷുമ്നാനാഡിയിൽക്കൂടി ജീവൻപോയാൽമാത്രമെ മോക്ഷം സിദ്ധിക്കയുള്ളു ഇതാണ ന്യായം.

ഗൌഡ.

അല്ലെങ്കിൽ ഗൌഡൊ. കൎണ്ണാടകകൃഷിക്കാരും കന്നിനെ വളൎത്തുന്നവരും ആകുന്നു. വിവാഹം തിരണ്ടതിൽപിന്നേയാകുന്നു. അതിനമുമ്പ സ്വജാതിയിലെ ഒരു പുരുഷനമായി സംസൎഗ്ഗം ആവാം. ഉപേക്ഷിക്കൽ ധാരാളമാണ. ഉപേക്ഷിച്ച പെണ്ണിനേയും വിധവയേയും വേറെ ഒരുവന കെട്ടുകയും ആവാം. കുട്ടികളുള്ള വിധവ മരിച്ച ഭൎത്താവിൻെറ ജ്യേഷ്ഠനെമാത്രമെ കെട്ടി

ക്കുട്ടു. അന്യനെ കെട്ടിഎങ്കിൽ അവറാ തൊട്ടവെള്ളം കുടിക്കുക പോലും മുൻഭത്താവിന്റെ ശേഷക്കാർ ചെയ്യയില്ല.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുക പതിവ. ദഹിപ്പിച്ചതിന്റെ 3-ാംദിവസം വെണ്ണീർക്കൂട്ടി അതുകൊണ്ട ഒരു ആൾരൂപം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ നടുമുറിച്ച കുഴിച്ചിടണം. 16-ാംദിവസം വീട്ടിൽ 16 എല ഒരുവരിയായും ഒന്ന വേറിട്ടും വെച്ച അതുകളിൽ ചോർ, കോഴി മാംസം, മദ്യം മുതലായ്ത വെക്കും. കൂടിയ ശേഷക്കാർ പറയും "ഞങ്ങറാ എല്ലാം വേണ്ടുംവണ്ണം ചെയ്യിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട "മണ്ണമറിഞ്ഞ കാരണവന്മാർ ,,ഇപ്പോറാ മരിച്ചവനെ അവരുടെ "ലോകത്തേക്ക എടുക്കണെ. പ്രത്യേകംവെച്ച എല 16 എലയുടെ "വരിയിൽ വെക്കുന്നു"എന്ന. സവ്വപിതൃക്കറാക്കുംകൂടി മിഥുനത്തിൽ ഒരുശ്രാദ്ധം ഉണ്ട. പുലശുദ്ധത്തിന ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്യാഹം കൊടുക്കണം. മക്കത്തായമാണ.

ഗൌഡി.

മൈസൂർരാജ്യത്ത ഒരുതരം അമ്പലവാസികളായ മലെരു എന്ന ജാതിയിലെ ഒരു സ്ത്രീ കീഠാജാതിക്കാരനുമായി സംസഗ്ഗം ചെയ്താൽ ഭ്രഷ്ടയായി ഗൌഡിയാകും.

ഗൌഡൊ.

ഗഞ്ചാംജില്ല്യയിൽ ഒരുമാതിരി കൃഷിക്കാരും കന്നിനെ വളത്തുന്നവരും ആകുന്നു. ഇവരിൽ ചില കൂട്ടരുടെ കയ്യിൽനിന്ന ബ്രാഹ്മണരും മററും വെള്ളംവാങ്ങി കുടിക്കും. കുട്ടികളെ മറചെയ്യും. മററെല്ലാം ദഹിപ്പിക്കും. മകനാണ അഗ്നി ശ്മശാനത്തിലേക്കകൊണ്ടുപോകേണ്ടത. രണ്ടാംദിവസം തീകെടുത്തിട്ട വെണ്ണീർകൊണ്ട ഒരു മനുഷ്യസ്വരൂപം ഉണ്ടാക്കി ബലിവെക്കും. 7 ചെറിയകൊടികറാ മഞ്ഞറാ ദ്രുതിയിൽമുക്കി ചുമലിലും വയററത്തും കാൽക്കും തലെക്കും തറെക്കും. ഒരുകഷണം അസ്ഥി ചാണകത്തിൽപൂത്തി വീട്ടിനടുക്കേയൊ കുളത്തിന സമീപമൊ കുഴിച്ചിടും. 10-ാംദിവസം കുളവരമ്പത്ത ഒരു ക്രിയയുണ്ട. അതകഴിഞ്ഞാൽ അസ്ഥി ചാണകത്തിൽനിന്ന എടുത്ത നിവേദ്യങ്ങറാ

കൊടുത്തിട്ട നിവേദ്യങ്ങൾ കുളത്തിൽ ഇടും. അസ്ഥികൊണ്ടുപോയി വീട്ടിനരികെ കുഴിച്ചിട്ടിട്ട 12_ാം ദിവസംവരെ ബലികൊടുക്കും. 11_ാംദിവസം പുലപോകും.

വിവാഹം ശൈശവത്തിലാകുന്നു. തിരളുംമുമ്പ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ധമ്മവിവാഹം എന്ന ക്രിയചെയ്യണം. അത ഒരു വൃദ്ധനായിരിക്കും. പെണ്ണിൻെറ പിതാമഹൻ ഉത്തമം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു മരത്തിനോടൊ അസ്ത്രത്തോടൊ.

ചക്കാൻ.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ വാണിയൻ, തെക്കേമലയാളത്തിൽ വട്ടെക്കാടൻ എന്നും പറയും. ഇവർ മറേറവരേക്കാൾ ഉയൎന്നവരാണ. ഇവരെ തൊട്ടാൽ നായന്മാൎക്ക അശുദ്ധിയില്ല. ഇവൎക്ക ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കാം. മറേറവൎക്ക പാടില്ല. ചക്കാൻെറ പൎയ്യായമാകുന്നു ചക്കിങ്ങലവൻ.

ചക്കിളിയൻ.

ഇവനൊ പറയനൊ താഴെ എന്ന സംശയം. താലി ആദ്യം കെട്ടുക ഒരു ആവീരചെടിയോടാകുന്നു. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം വേണമെന്നില്ല. സ്ത്രീക്ക പുരുഷനേക്കാൾ വയസ്സ ഏറാം. വിധവെക്ക വിവാഹമാവാം. ഭൎത്താവിന ഭാൎയ്യയേയും ഭാൎയ്യെക്ക ഭൎത്താവിനേയും ഉപേക്ഷിക്കാം. 12_ക. 12_ണ കൊടുത്താൽ മതി. സ്ത്രീകൾ സുന്ദരികളാണെന്ന വിചാരിച്ചവരുന്നു. പത്മിനികളാണത്രെ. എന്തമാംസവും ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം ധാരാളം കുടിക്കും. പച്ചകുത്തുക നടപ്പാണ. അത നെററിക്ക മാത്രമല്ല. നെഞ്ഞത്തും കയ്യിന്മേലുംകൂടി തൻെറ പേരും സ്ത്രീരൂപവും മററും കുത്തും. മധുരജില്ലയിൽ പുരുഷന്മാർ വലംകൈക്കാരാണ. സ്ത്രീകൾ എടംകൈക്കാരും. കമ്മാളൻ, പള്ളി, കൈക്കോളൻ ഇവൎക്ക ചെണ്ടകൊട്ടാൻ ചക്കിളിയനാണ. പെണ്ണതിരണ്ടാൽ ഭൎത്താവഎങ്കിലും അമ്മാമനെങ്കിലും പച്ച എലകളും കൊമ്പുംകൊണ്ട ഒരു പന്തലുണ്ടാക്കി അതിൽ പാൎപ്പിക്കും. മാംസം, തയിർ, പാൽ കഴിച്ചുകൂടാ. ഒടുവിൽ പന്തൽ ചുട്ടുകളയണം. വിവാഹത്തിന പെ

ണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമാകുന്നു. മരിച്ചാൽ ശേഷക്രിയയുടെ അവസാനം രണ്ടു ഇഷ്ടകപൂജിച്ചു കുളത്തിലൊ പുഴയിലൊ ഇടും. മെലിഞ്ഞ കുട്ടികൾ വളരാൻ ഒരു തോൽപട്ട കെട്ടും.

ചമ്പ്ഗാര.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ ആശാരിപ്രവൃത്തി. ഭാഷ കൎണ്ണാടകം. പൂണുനൂലുണ്ടു. തിരളുംമുമ്പവേണം വിവാഹം. വിധവാവിവാഹമില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കും. കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. മാംസം ഭക്ഷിക്കും റാക്കുകുടിക്കും. സ്ഥാനപ്പേർ നായ്ക്കൻ, ശേണായി, ഇതാണ. സാരസ്വതബ്രാഹ്മണൻ ഇവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കും എന്നു 1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചാക്യാർ.

ഒരുവക അമ്പലവാസികളാകുന്നു. പേർ ശ്ലാഘ്യവാക്കുകാർ എന്നതിന്റെ തൽഭവമാണുപോൽ. ഉപനയനത്തിനുശേഷം അമ്മയുടെ വ്യഭിചാരം പുറത്തുവന്നാൽ ചാക്യാരും മുമ്പായാൽ നമ്പ്യാരും ആണത്രെ. പെൺകുട്ടി നങ്ങ്യാരാവും. സ്ത്രീകളെ സജാതി വേളികഴിക്കയും നമ്പൂതിരിമാർ സംബന്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. അവരെ ഇല്ലൊടമ്മമാർ എന്നു വിളിക്കും. ആഭരണങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടേതുതന്നെ. ചാക്യാൎക്കു സംബന്ധം നമ്പ്യാർസ്ത്രീയെയാകുന്നു. നങ്ങ്യാർ എന്നു പേർ. ആശൌചാവസാനം പുണ്യാഹത്തിനു ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. പുല പതിനൊന്നു. ഗായത്രി പത്തു. ചാക്യാൎക്കു മക്കത്തായം. നമ്പ്യാൎക്കു മരുമക്കത്തായം. ചാക്യാൎക്കു പൂണുനൂലുണ്ടു.

ചാരോട്ടി.

ചപ്പുഗാരെപോലെ തന്നെ. [illegible]

ചാലി[illegible]

പരദേശത്തുനിന്നു വന്നിട്ടു വ[illegible]കളായ[illegible]മായിട്ടില്ലായിരിക്കണം. വീഥികളിലായിട്ടാണ പുരകൾ[illegible] ക്ഷൌരകൻ പൊതുവാൻ. താന്താങ്ങൾതന്നെ പുരോഹിതൻ[illegible] എടംകൈ, വലം

കൈ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുകക്ഷിയുണ്ട. ഏടംകൈ പ്രധാനി. കിഴക്കൻദിക്കിൽ ഈ ഭേദം തുടങ്ങിയ്ത ക്രിസ്താബ്ദം 11_ാംനൂററാണ്ടിലാണ. അതിനാൽ ഇവർ മലയാളത്തിൽ കുടിയേറിയ്ത അതിനശേഷമായിരിക്കണം. ചിലക്ക മക്കത്തായം ചിലക്ക മരുമക്കത്തായം. ചാലിയന തെരുവൻ എന്നും പേരുണ്ട. വലംകൈക്കാക്ക ഗണപതിയും ഏടംകൈക്കാക്ക ഭഗവതിയും ആണത്രെ ദൈവം. പൂജസമയംമാത്രം ശാന്തിക്കാരന പൂണനൂലുണ്ട. അത വലത്തേ ചുമലിൽകൂടിയാണ ധരിക്കുക. പൂണനൂലിന്ന പകരം ചുകന്ന ഉത്തരീയവും ധരിക്കും. ഇവർ പണ്ട ഉയന്നജാതിയായിരുന്നു പോൽ. സാമൂതിരിയുടെ മന്ത്രിയായ മങ്ങാട്ടച്ചൻ ചോററിൽ ഉപായത്തിൽ മീൻ ഇട്ടകനിമിത്തം താണതാണത്രെ. ഏടംകൈക്കാരനെ തൊട്ടാൽ മറേറവൻ കുളിക്കണം. പുലപത്ത. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ അവളെ കുളത്തിങ്ങൽ കൊണ്ടുപോയിട്ട ഊരാളതറവാട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ പുലാവിലകൊണ്ട തലയിൽ വെള്ളം കോരിപാരണം. മൂന്നാംദിവസം വയ്യുന്നേരം പെരുവണ്ണാൻ മാററുവെക്കണം. പിറേറന്ന പെണ്ണ കുളിച്ച ശുദ്ധമാകും. താലികെട്ടുകല്യാണം ഉണ്ട. തെരുവിലെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഒന്നായി താലികെട്ടും. കെട്ടുന്നത ഊരാളൻ തറവാട്ടിലെ ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. 7_ാംമാസത്തിൽ പുളികുടി. 3 ദിവസം പുളികൊടുക്കണം. പെററ പുലയുടെ 9_ാംനാൾ തളി. ശവം മറചെയ്കയാണ.

ചെഞ്ചു.

കർണ്ണൂൽ, നെല്ലൂർ, ഈ ഡിസ്ത്രിക്ടുകളിൽ നല്ലമല എന്ന പർവ്വതത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണ. ഭാഷ തെലുങ്ക. ഇവക്ക വസ്ത്രമില്ല. അരയിൽ മര[illegible]ൻറ തോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചരടമാത്രം. മനുഷ്യന ആച്ഛാദ[illegible]മാണ പിന്നെ എന്തിന മറെറാന്ന നിർമ്മിക്കുന്നു എന്നാണ [illegible]ടെ ന്യായം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പണ്ട ഒരു ചെഞ്ചുസ്ത്രീയെ [illegible] കണ്ടു സൌന്ദര്യംകൊണ്ട മോഹിച്ചപോൾ. സ്ത്രീ ക്ഷേത്രത്തിൽ [illegible]ിക്കുക അവളെ കുരങ്ങനോട ഉപമിച്ചിട്ടാണ. [illegible] തൊട്ടക[illegible] സൌന്ദര്യം ലഘുശരീരതയാണത്രെ. ഉയന്ന മരത്തിന്മേൽ ഒരു [illegible] കായ പറിച്ച കീഴ്പ്പെട്ട ഇട്ടുകൊടു

ക്കുന്നവളാണ ഭൎത്താവിൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്ത്രീ ഗുണാചരി പൂൎണ്ണാ. "അയ്യാ എൻെറ കുരങ്ങപ്പെണ്ണെ നിന്നേപ്പോലെ ആരുണ്ട മരംകേറാൻ." എന്നാണ അവളെ സ്തോത്രംചെയ്യു. ഏത അടിയന്തരവും സദ്യയും കള്ളില്ലാഞ്ഞാൽ സാരമില്ല. ചില സ്ത്രീകാം നെററിക്കും കടക്കണ്ണിനും കയ്യിന്മേലും പച്ചകുത്തും. വിവാഹം മൂന്നമാതിരിയുണ്ട. ആണും പെണ്ണും അന്യോന്യം മനസ്സായാൽ ഒരുരാത്രി കൂടത്തിൽനിന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഊരിൽനിന്ന പുറത്തപോയി കഴിക്കും. പിറേറന്ന തിരികെ വന്നാൽ ജാതിക്കാരെ ക്ഷണിച്ച വിരുന്നകഴിക്കും. ഇരുകൂട്ടരുടേയും അഛനമ്മമാർ കോടിവസ്ത്രം കൊടുക്കും. എന്നാൽ വിവാഹമായി. രണ്ടാമത്തേതിന നിലം മെഴുകി ഒരു വില്ലും അമ്പും കൂട്ടിക്കെട്ടി നാട്ടി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും. കൂടിയവര അവരുടെ മേൽ അരിയിടും. എന്നാൽ കല്യാണം പൂൎത്തിയായി. മൂന്നാമത്തേതിന ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. താലികെട്ടണം. വില്ലിന്ന നിഴൽഇല്ലാത്ത (ഉച്ച)സമയം ശുഭം. വിധവാവിവാഹമാവാം. മിക്കതും മരിച്ചവൻെറ സോദരനായിരിക്കും ഭൎത്താവ. നാമകരണം 4-ാംദിവസമാണ. ചെയ്യേണ്ടത ഒരു വൃദ്ധയാകുന്നു. ശവം മറചെയ്യുകയാണ. തീയ്യുണ്ടാക്കുക ചക്കമുക്കികൊണ്ടാണ. അരണിയാലും ഉണ്ടാക്കും.

ചെമ്പടവൻ (ശെമ്പടവൻ)

തമിഴരാജ്യത്ത ഏരി, കുളം, കായൽ, പുഴ, ഇതുകളിൽ മത്സ്യംപിടിക്കുകയാണ പ്രവൃത്തി. കടലിൽ പോകുകയില്ല. ഇവൎക്ക പുരോഹിതനും താലികെട്ടാനും പുല 16-ാംദിവസം ശുദ്ധിയാക്കാനും പഞ്ചാംഗബ്രാഹ്മണനാണ. ഇവരിൽ വളരെ ആളുകാം പൂജാരി എന്ന പേർ എടുക്കുകയും ശിവലിംഗം കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി പൂണനൂൽ ധരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട. മിക്കപേരും ശൈവരാണ. ചുരുക്കം വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. വൈഷ്ണവർ ശൈവസ്ത്രീയെ കെട്ടും മുമ്പ സ്വൎണ്ണം ചുട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ട നാവിന മുദ്ര വെക്കയും പുണ്യവചനം ("ഓം നാരായണായനമഃ")കൊണ്ട ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. ചിദംബരത്തെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു ദിവസം ബിംബം വീഥികളിൽകൂടി എഴുന്നള്ളിപ്പാൻ ഇവർവേണം.

അതിന ചെറിയൊരു സംഖ്യയും ഓരൊ പടച്ചോറും അവകാശമുണ്ട. ക്ഷേത്രസംബന്ധികൾ ഇവക്ക ഏതാന്നും ഉപചാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട നിശ്ചയം. എഴുന്നള്ളത്ത സമയം അംബയുടെ ബിംബം ഇവരുടെ തെരുവിൽ അല്പം നിത്തും ഇവർ പുടവ വഴിപാട ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. പെണ്ണുതിരണ്ടാൽ മററപലേ തമിഴജാതിക്കാരേപ്പോലെതന്നേയാണ. മാംസം പാടില്ല, മുട്ടയാവാം. വിവാഹസമയം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പല ഗൃഹസ്ഥപ്രവൃത്തികൾ കാട്ടിക്കൂട്ടുകയും കുടത്തിൽ തപ്പുക എന്ന ക്രിയചെയ്യുകയും വേണം. ഒരു കുടത്തിൽ ഏഴ മോതിരം ഇട്ടും അതിൽനിന്ന സ്ത്രീ മൂന്നെണ്ണം എടുത്തു എങ്കിൽ കടിഞ്ഞിൽ കുട്ടി പെണ്ണാണ പുരുഷൻ അഞ്ചെണ്ണം എടുത്താൽ ആണായിരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കണ്ണുപൂട്ടുന്ന മാതിരികാട്ടണം. ചിലക്ക വിവാഹസമയം പൂണനൂൽ ഉണ്ട. ചിലക്ക ഗർഭം ഏഴാംമാസത്തിൽ മുതുകിന വെള്ളംപാരുക എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട.

വൈഷ്ണവർ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. ശൈവർ ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കും. ശ്മശാനത്തിലേക്ക അഗ്നികൊണ്ടുപോകേണ്ടത ക്ഷുരകനാണ. തെക്കെ ആർക്കാടജില്ലയിൽ മലയനൂർ എന്ന ഊരിൽ അങ്കാളമ്മക്ഷേത്രം എന്ന പേരായിട്ട ഒരു മുഖ്യക്ഷേത്രവും അവിടെ ശ്മശാനക്കൊള്ള എന്നൊരു അടിയന്തരവും നടപ്പുണ്ട. ശിവരാത്രി കഴിഞ്ഞഉടനേയാണ ഉത്സവം. അതിന്ന അനേകായിരം ജനംകൂട്ടും. ക്ഷേത്രം ഒരു ശ്മശാനത്തിന്ന സമീപമാകുന്നു. ശിലാബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിലായിട്ട ഒരു വലിയ പുററുണ്ട അതിന്മേൽ രണ്ട ചെമ്പുവിഗ്രഹങ്ങളും മുരട്ട ഒരു ഭണ്ഡാരപാത്രവും വെക്കും. രാവിലെ നേരത്തെ പൂജാരി കുളത്തിങ്കൽനിന്ന ഒരു അണിഞ്ഞ കുടം ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക കൊണ്ടുവരും. അതിനെ പൂജിച്ച ഒരു ആട്ടിനേയും അറുത്ത കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ച പൂജാരി തലയിൽ എടുത്ത ഉറച്ചിലോട്ടുകൂടി നൃത്തംവെച്ചുംകൊണ്ട വീഥികളിൽകൂടി ക്ഷേത്രത്തിൽതന്നെ വരും. ഈ സമയമൊന്നും കുടം കൈകൊണ്ടു തൊടുകയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തിയാൽ മറെറാരു പൂജാരി ഒരു തട്ടിൽ അരിമാവകൊണ്ട മൂന്ന മുഖമുള്ള

ഒരു തലയും മൂന്ന മുഖം എഴുതിയ ഒരു കുടവും വെച്ചുകെട്ടി എടുക്കും. മുഖം ഒന്ന വെളുപ്പ, ഒന്ന കറുപ്പ, ഒന്ന ചുകപ്പ, ഈ നിറമായിരിക്കും. കണ്ണുകൾക്കുപകരം കോഴിമുട്ടയാണ. വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി എഴുന്നള്ളത്തായി ചുടലയിൽ പോകും. അവിടെ ആട്ടിനെ അറുത്ത, റാക്കുമുതലായതു പൂജിച്ചിട്ട തല വലിച്ചെറിയും. ശിവൻ അറുത്ത ബ്രഹ്മാവിന്റെ തലയാണത്രെ ഇത. ശവങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചതിന്റെ സമീപം ശവവെണ്ണീർകൊണ്ട അഞ്ച "തൃക്കാക്കുരപ്പ"ന്റെ മാതിരി ഉണ്ടാക്കും. ഗണപതിയാണെന്ന ധ്യാനം. വഴിപാടായി ഓരോരുത്തൻ പയർമുതലായതു വേവിച്ചത, കുപ്പിവള, വെററില, അരിമാവകൊണ്ട കൈകാൽ മുതലായ അവയവങ്ങൾ ഈവക കൊണ്ടുവന്നതെല്ലാം മേച്ചുമേൽ കൂട്ടും. ഉടനെ കൂടിയവർ മീതെവീണ കിട്ടിയതുംകൊണ്ട പോകും. അനവധി ആൾക്കു ഉറച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. ശവ വെണ്ണീർ തിന്നും. അസ്ഥി കിട്ടിയാൽ കടിക്കും. ഈ വെണ്ണീർ വളരെ ഫലമുള്ളതാണത്രെ. തിന്നാൽ ദേഹോപദ്രവങ്ങൾ മാറും. മച്ചികൾ പ്രസവിക്കും. ചിലർ പ്രാൎത്ഥനയായിട്ട ശിവന്റെ വേഷംകെട്ടും. ഈ ഉത്സവത്തിന്റെ ഉത്ഭവം താഴേപറയുംപ്രകാരമാണെന്ന പറയുന്നു. ശിവനും ബ്രഹ്മാവിന്നും തല ഒപ്പമായിരുന്നു. സ്വയംവരസമയം പാൎവ്വതിക്കു ശിവനെ തിരിച്ചറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ശിവൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശിരസ്സുകളിൽ ഒന്ന വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. എന്നാൽ തല ശിവന്റെ കയ്യിന്മേൽനിന്ന വിട്ടില്ല. വിടുത്തുവാനും കുലപാതകദോഷം പോക്കുവാനും ശിവൻ പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ചു. ഒടുക്കം മലയനൂർ ശ്മശാനത്തിൽ എത്തി. അവിടെ പല ഭൂതഗണങ്ങളും ശവം ഭക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. പാൎവ്വതിയും അവിടെ എത്തി. ശിവനെ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ കപാലം ചിരിച്ച ശിവന്റെ കയ്യിൽനിന്ന വീണു. ഭൂതങ്ങൾക്കു ബഹു സന്തോഷമായി. അവർ പല പല സസ്യങ്ങളെ ഒര വലിയ പാത്രത്തിലിട്ട അതിൽനിന്ന ഒര മധുരമദ്യം ഉണ്ടാക്കി അത കഴിച്ചപ്പോൾ ശിവന്ന പാപമോചനംവന്നു. ഇത നിമിത്തം ഉത്സവ

ത്തിങ്കൽ ശിവന്ന മദ്യം നിവേദിക്കും. ഇതപോലെ ഒര കൎമ്മം വാളാജപേട്ടാ എന്ന സ്ഥലത്തും നടത്തിവരുന്നുണ്ട.

ചെമ്പോട്ടി.

കമ്മാളരിൽ മീതെ മലയാളത്തിൽ ഒരു കൂട്ടർ. തളിപ്പറമ്പ ക്ഷേത്രം ചെമ്പുതകിട തറച്ച കലശസമയം ശ്രീകോവിലിൽ നിന്ന ഒര ചെമ്പോട്ടി അവന്റെ പണി അവസാനിച്ച പുറത്ത വന്നു. ശുദ്ധം മാററി എന്നായി. അപ്പോൾ അശരീരി വാക്കുണ്ടായി അന്ന മുതല്ക്ക അശുദ്ധിയില്ല.

ചെറുമൻ.

പുലയൻ, കണക്കൻ, രൊളൻ, ഏറാളൻ, കുടാൻ ഇങ്ങിനെ ജാതിയുണ്ട. കുടാൻ മിക്കതും വള്ളുവനാട്ടാണ. ഏറാളൻ പാലക്കാട്ടും വള്ളുവനാട്ടും. ആലൻ, പറമ്പൻ ഇങ്ങിനേയും ജാതിയുണ്ട. ആകെ 37 ആണത്രെ. തിരുവാങ്കൂറിൽ അയ്യരയജമാനൻ എന്ന ഒരുവനുണ്ട. അവന്റെ പൂൎവ്വന്മാർ പുലയരാജാക്കന്മാരായിരുന്നുപോൽ. ഒരിക്കൽ ഒരു പുലയനും പുലച്ചിയും അനന്തൻകാട്ടിൽ പാൎത്തിരുന്നു. ഒരു നാൾ ഒരു കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട ചേന്ന നോക്കുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടി നിലത്ത കിടക്കുന്നതും ഒരു സൎപ്പം അതിനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. വിസ്മയിച്ച എടുത്തുകൊണ്ടുപോന്ന തന്റെ കുട്ടിയെപോലെ വളൎത്തി. രാജാവ കേട്ടപ്പോൾ കുട്ടിയെ കണ്ട സ്ഥലത്ത ഒർ ക്ഷേത്രം നിൎമ്മിച്ച ശ്രീപത്മനാഭനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്ത മുമ്പ ഒര പുലയൻ രാജാവായി വാണിരുന്നു എന്ന ഇന്നും പുലയർ പറയുന്നു. ഇറയൻ എന്നൊരു ജാതിയുണ്ട. അവൎക്ക ഇറവരെ അടുത്തവരാം എന്ന അൎത്ഥം. 1792_ൽ ഇംഗ്ലീഷകാരുടെ ഭരണം മലയാളത്തിൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒര പരസ്യം ഉണ്ടായി അടിമവ്യാപാരം പാടില്ലെന്ന. ചെറുമക്കളെ നികുതിപ്പാക്കിക്ക വിററിരുന്നു. ആ നടപ്പ 1819_ൽ നിൎത്തി. സൎക്കാര ഭൂമികളിലെ ചെറുമക്കളുടെ നികുതി ഉറുപ്പിക 927_13_൦ ഉണ്ടായിരുന്നത 1836_ൽ വിട്ടു. ഇവരെ വിധികടത്തിന ജപ്തിചെയ്ത വിൽക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചിശീമയിൽ വിളക്കുത്തലവൻ, മണ്ണാൻ, പാണൻ,

വേട്ടുവൻ, പറയൻ, നായാടി, ഉള്ളാടൻ, മലയൻ, കാടര, ഇവരുടെ ചോർ പുലയൻ ഭക്ഷിക്കയില്ല. തെക്കോട്ടു അവർ ബ്രാഹ്മണന 90-ം നായൎക്ക 64-ം അടി വഴി തിരിയണം. ഇവരിൽ താണവൎക്ക ക്രമേണ ചുരുങ്ങും. പറയൻ, നായാടി, ഉള്ളാടൻ ഇവരെയും നായന്മാൎക്കും മററും തീണ്ടലുണ്ട. പുലച്ചെറുമൻ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിററൂർ താലൂക്കിൽ കണക്കചെറുമൻ തൊട്ടാൽ ഈറചെറുമനും 7-8 അടി അടുത്താൽ കൊങ്ങചെറുമനും അശുദ്ധമാകും. അവന പുലച്ചെറുമൻ, പറയൻ, വേട്ടുവൻ ഇവര അത്ര അകലെ നില്ക്കണംതാനും. പുലയനും വേട്ടുവനും തമ്മിൽ അടുത്താൽ രണ്ടാളും കുളിക്കണം. നായാടിയെ തൊട്ടാൽ ചെറുമൻ 7 കുളത്തിൽ കുളിക്കണം ഒരു വിരലിന്മേൽനിന്ന അല്പം രക്തം കളയുകയും വേണം. പുലയന്റെ തൊടിയിൽ കടന്ന പോയാൽ ബ്രാഹ്മണൻ പൂണനൂൽ മാററി പഞ്ചഗവ്യം സേവിക്കണം. ചെററ പശുവിനെ തൊട്ടാൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലെ പുലയൻ 3 ദിവസം പട്ടിണി കിടക്കണം. കള്ളും എളനീരും മാത്രമെ പാടുള്ളു. ഭാൎയ്യ പ്രസവിച്ചാലും ഇങ്ങിനെതന്നെ.

മലയാളത്തിൽ 1871-ൽ 99,000 ചെറുമക്കളുണ്ടായിരുന്നു. 1881-ൽ 64,735 മാത്രം. മരണത്തിൽ അധികം ജനനമാകയാൽ 40,000 ആളും കൂടി വേണ്ടതായിരുന്നു. കമ്മിക്ക മുഖ്യകാരണം മുസൽമാൻമതത്തിൽ ചേൎക്കൽതന്നെ. കല്യാണത്തിങ്കൽ പ്രധാനം പുരുഷന്റെ സോദരിയാകുന്നു. പെണ്ണിന്റെ വില കൊടുക്കെണ്ടതും അവളെ കൊണ്ടുപോകെണ്ടതും ഇവളാകുന്നു. അച്ഛനമ്മമാരുടെ സമ്മതം ആവശ്യമാണ. അന്യോന്യം പോയി വരണം. ആ സമയം കഞ്ഞി കുടിക്കണം. കുടിക്കും മുമ്പെ കഞ്ഞിയിൽ ഒര പണം ഇടും ഇത സമ്മതസൂചകമാകുന്നു. കല്യാണത്തിന ആണും പെണ്ണും എടകലൎന്നകളിക്കും. പെണ്ണ പുരുഷന്റെ പുരെക്കൽ എത്തിയാൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കണം അയ്യൊ എന്റെ വിധി ഇതാണല്ലൊ എന്നായിട്ടു. ഒര അമ്മിക്കല്ലിന്മേൽ കാൽ വെക്കയും വേണം. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം പ്രത്യേകം ഒര പുര വെച്ചുകെട്ടിയതിലായിരിക്കണം. ചോർ ദൂരത്ത കൊ

ണ്ടവെച്ചുകൊടുക്കും. പുരുഷന അവൻെറ അച്ഛൻെറ കുഡുംബത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്യാം. അമ്മയുടെ കുഡുംബത്തിൽ വഹിയാ. ചിലേടത്ത കല്യാണം തിരളുംമുമ്പവേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിനെ ആട്ടി പുറത്താക്കും ചാള അകവും പുറവും ചാണകം കൊണ്ടും മണൽകൊണ്ടും ശുദ്ധിചെയ്യും. എന്നാൽ പെണ്ണ ജാതിഭ്രഷ്ടയായി. പണ്ട അവളെ ഒരു വള്ളുവന കൊടുക്കും അവൻ അവൻെറ മകനെകൊണ്ടകെട്ടിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം വിൽക്കും. കൊച്ചിയിൽ അവന വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ ചിലവായത വാങ്ങി ആൎക്കെങ്കിലും കൊടുക്കാം. മൂത്ത ആൺകുട്ടി തള്ളയുടെ "തമ്പുരാന" ആണ. പിന്നത്തെ കുട്ടികൾ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ തള്ളയോടുകൂടി ഇരിക്കും. പണിഎടുക്കാറായാൽ അച്ഛൻെറ "തമ്പുരാൻെറ" അടുക്കേക്ക പോകും. ചിലേടത്ത രണ്ട ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ ചാളയിൽ ചെല്ലും. പെണ്ണിന കോടിവസ്ത്രവും 12 പണവും കൊടുക്കും അന്ന മുതൽക്ക അവൻ ഭൎത്താവായി. എന്നാൽ "മാംഗലം" കഴിഞ്ഞ കുട്ടി കൊണ്ടുപോകുകയുള്ളു. "മാംഗലത്തിന" പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ ചാളെക്കൽപോയി അവളുടെ ആങ്ങളക്ക മധുരദ്രവ്യം കൊടുക്കണം. പന്തലിൽ വിളക്കുവെച്ച അരികൂട്ടി ആണും പെണ്ണും അതിൻെറ മുമ്പിൽ ഇരിക്കണം. കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ എഴുനീററിട്ട ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യും. പതിവ്രതാധൎമ്മത്തെകൊണ്ടും കളവ, ചതി, വ്യഭിചാരം ഇത്യാദികളുടെ ദോഷത്തെപററിയും. ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ബഹു എളുപ്പമാണ. വാങ്ങിയ ദ്രവ്യം പെണ്ണിന മടങ്ങി കൊടുക്കേണം. ചില ദിക്കിൽ പെണ്ണിൻെറ തള്ള കല്യാണസമയം അടുക്കെ പോയിക്കൂടാ അവൾ അശുദ്ധമാക്കുമത്രെ. കൊച്ചി, കണയന്നൂര ഈ താലൂക്കുകളിൽ പുരുഷൻ സമപ്രായക്കാരനായ ഒരുവനെകൂടെ കൂട്ടണം. അവര തമ്മിൽ കൈകൊടുക്കും. മേലിൽ അവര തമ്മിൽ ശണ്ഠ പാടില്ല. ചങ്ങാതിക്ക മററവൻെറ ചാളയിൽ ഏതസമയവും ചെല്ലാം. ഭാൎയ്യയുടെമേൽ ഇവന അല്പം ചില അവകാശമില്ലെ എന്ന ശങ്കാ. പുളികുടി 7-ാംമാസത്തിൽ ആണ. "ബലികളെ"യും വേണം. പൂക്കുല പൊട്ടിച്ച നോക്കീട്ട

മന്ത്രവാദി പറയും കുട്ടി ആണൊ പെണ്ണൊ കുട്ടി ജീവിക്കുമൊ ദീൎഘായുസ്സൊ എന്നും മററും. പ്രസവിച്ചാൽ 7-ാംദിവസം കുളിച്ചു ശുദ്ധമാകും. ഈ ഏഴദിവസം അച്ഛന അരികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയത യാതൊന്നും ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. കള്ളും ഫലഹാരവും മാത്രം ആവാം. പാലക്കാട്ടിൽ പുല പത്തു. കാതകുത്ത ആറാമത്തെയൊ ഏഴാമത്തെയൊ വയസ്സിലാണ. പറയനുമായി സംസൎഗ്ഗമുണ്ടായാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടയായി. ചെറുമനുമായിട്ടാണെങ്കിൽ നല്ല അടി. അവനാൽ ഗൎഭമുണ്ടായിപോയാൽ അവൻ കെട്ടണം. ഒരു ഭാൎയ്യയുള്ളവന ഭൎത്താവുള്ളവളോട രഹസ്യം ഉണ്ടായാൽ രഹസ്യക്കാരന ഒന്നാന്തരം അടിയും പിഴയും. സ്ത്രീക്കു തണ്ടാൻ ഒര ഇളന്നീരിൻെറ വെള്ളം കൊടുക്കും അത കുടിച്ചാൽ പാപം നീങ്ങി. അവളുടെ ഭൎത്താവ അവളെ പരിഗ്രഹിക്കും അല്ലെങ്കിൽ അവൾ വേറെ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടും. അവളുടെ അച്ഛനും പിഴയുണ്ട. കൊച്ചിശീമയുടെ വടക്കെ ഭാഗങ്ങളിൽ ഒര നടപ്പുണ്ട ഒര ചെറുപ്പക്കാരത്തിയെ കെട്ടികൊണ്ടപോകുംമുമ്പ അവൾ അച്ഛനമ്മമാരുടെ അറിവോടുകൂടി ഒന്നൊ രണ്ടൊ പുരുഷന്മാരോടുകൂടി രമിക്കണം. അതിൽ ഒരുവൻ പിന്നെ കല്യാണം ചെയ്യും. എന്നാൽ ഈ ഒളിസേവ തൽക്ഷണം നിൎത്തും.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. കുഴി മൂടി തലെക്കലും നടുക്കും കാൽക്കലും ഓരൊ കല്ലനാട്ടും. അന്നേത്തെ ദിവസം ശേഷക്കാർ പട്ടിണി ഇടണം. പിറേറന്ന ഒരുക്രിയയുണ്ട ഒരെടങ്ങഴി നെല്ലും അത്ര അരിയും കൂട്ടികലൎന്ന അതുകൊണ്ട രണ്ട കൂമ്പലുണ്ടാക്കും ഒന്നിന്മേൽ നാലമുക്കാലും മറേറതിന്മേൽ എട്ടുമുക്കാലും അവിടെ കൂടിയ സംബന്ധികൾ വെക്കണം. ആദ്യം പറഞ്ഞത മരിച്ചുവൻെറ ശേഷക്കാൎക്കാണ. മറേറതിൽനിന്ന നാലെണ്ണം ഹാജരുള്ളതിൽ നാല പ്രമാണികൾക്കും. അവര ഒരുത്തൻ കിഴക്കുനിന്ന ഒരുത്തൻ പടിഞ്ഞാറനിന്ന ഇങ്ങിനെ നാലഭാഗത്തനിന്ന വന്നവരായിരിക്കണം. കഴിച്ചു നാല മൂപ്പൻ എടുക്കും. പുലകുളി അടിയന്തരം 13-ാം ദിവസമാകുന്നു. അന്ന മത്സ്യം വേണം. അത ചുട്ടിട്ട എല്ലാവരും കുറേശ്ശ തിന്നണം. ഇത അശുദ്ധിപോകുവാ

നാണ. വഴിയെ മത്സ്യം ധാരാളമായി തിന്നാം. ശ്മശാനത്തിൽ ബലിയും മററും ഉണ്ട. വഴിയെ ശവത്തിൻെറ നെഞ്ഞത്ത തട്ടുന്നവരെ ഒരുകോൽ കീൾപ്പെട്ട താൎത്തണം. കള്ളാടി പാകണം. സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ എല്ലാം ഇരുട്ടായിരുന്നു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നും മററുമാണ പാട്ടിൻെറ താല്പൎയ്യം. പോരുമ്പോൾ മുൻ പറഞ്ഞ കോൽകള്ളാടി എടുത്തകൊണ്ടുപോരും. മടങ്ങിവന്നാൽ കള്ളാടിക്കു ഒറച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. പ്രേതം അവൻെറ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടി എല്ലാം സന്തോഷമായി എന്നും വ്യസനിച്ചത മതി എന്നും ചിലപ്പോൾതന്നെ സ്മരിക്കയും തന്നെ പൂജിക്കയും വേണമെന്നും കല്പിക്കും. ചെറുമക്കൾക്കും പുലയുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞുവല്ലൊ. എന്നാൽ ചിലകാലം 13_14 ദിവസം ഒന്നായി പ്രവൃത്തി നിൎത്താൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ല അപ്പോൾ നെല്ലും ചാണകവും കൂടികലൎന്ന ഒരു ഉണ്ടയാക്കി ഒരുപാനിയിൽ ഇട്ട വായ കെട്ടി ഒരേടത്ത സൂക്ഷിക്കും. എന്നാൽ പുലയില്ല. വഴിയെ സാവകാശമുള്ളപ്പോൾ പാനി തുറന്നാൽ തൽക്ഷണം പുലബാധിക്കും. നാല്പതദിവസം നില്ക്കുകയും ചെയ്യും. തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരു കൊല്ലം തലനീട്ടി ദീക്ഷിക്കും. അവിടെ വ്യഭിചാരം പണ്ട കഠിന കുററമായിരുന്നു. ചെണ്ണ എണ്ണയിൽ കൈ മുക്കണം ആണിന പിഴയായിരുന്നു ഒരുശിക്ഷ, ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീയോടാണ വ്യഭിചാരമെങ്കിൽ 336 ചക്രം അല്ലാഞ്ഞാൽ 64 ചക്രം അതിന്ന പുറമെ ജാതിയിൽനിന്ന നീക്കലും.

ജഗ്ഗാളി.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ തോൽകൊല്ലന്മാരാണ ജാത്യാ. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ കൃഷിയും കൂലിപ്പണിയും ഉണ്ട. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടും ആവാം. പുരോഹിതൻ സാത്താനിയാണ. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം സേവിക്കും. മരിച്ചാൽ കുഴിച്ചിടലാണ.

ജാതവു.

മലകളിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ ഭാഷഖൊണ്ട്. നാട്ടിൽ പാൎക്കുന്നവരുടേത തെലുങ്ക. വിവാഹം എപ്പോഴെങ്കിലും ആവാം. അഛൻെറ മരുമകളുടെ മേൽ അവകാശം ഉണ്ട. വിധവകൾ

ക്കും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൎക്കും വിവാഹം ചെയ്യാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം. ശവം പതിവായിട്ട മറചെയ്യയാണ. എന്നാൽ വിഷംതീണ്ടി മരിച്ചവരെ ദഹിപ്പിക്കയാണത്രെ. പുല മൂന്നദിവസം. വൎഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ വീടതോറും പിതൃപൂജയുണ്ട. കോഴിയേയൊ ആട്ടിനേയൊ അറുത്ത മാംസവും അന്നം ഉണ്ടാക്കിയതിൽ കുറെ ചോറും പുരപ്പുറത്ത കൊണ്ടുപോയിവെക്കും. ഇരുപതവൎഷമൊ മറെറാ കൂടുമ്പോൾ ജാതിക്കാർ എല്ലാം ചേൎന്ന ഒരുപന്നിയേയൊ പശുവിനേയൊ വിലെക്കവാങ്ങി അറുക്കും പിതൃക്കൾക്കായിട്ട.

ജാലാരി.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ജില്ലകളിൽ മീൻപിടുത്തം, പല്ലക്കി എടുക്കൽ, കൃഷി ഇതുകൾ പ്രവൃത്തി. വിധവെക്ക ഭൎത്താവിന്റെ അനുജനെമാത്രം വിവാഹംചെയ്യാം. കല്യാണം മൂന്നദിവസം നില്ക്കും. രണ്ടാംദിവസം മണവാളൻ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവളുടെ അമ്മാമൻ ഒരുകയ്യിൽകുടത്തിൽ ശുദ്ധവെള്ളവും മറേറതിൽ ചക്കരവെള്ളവും ആയി വാതുക്കൽ നില്ക്കും. ചക്കരവെള്ളക്കുടം മണവാളൻ പിടിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പിഴയുണ്ട. താലികെട്ടുക രാത്രിയാണ. ഈ വരവിൽ ഒരുവൻ ഒരു കാവടിയുടെ ഒരുതലെക്കൽ ഒരുകൊട്ടയും മറേറതലെക്കൽ ഒന്നൊ രണ്ടൊ പൂച്ചയേയുംകൊണ്ടു നടക്കണം. മററുള്ളവർ ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇത നിന്നുതുടങ്ങി. വിവാഹം എപ്പോഴും ചെറുപ്പത്തിലാണ.

ജ്യൂ. (യഹൂദൻ.)

കൊച്ചിനഗരത്തിന്ന സമീപം മുഖ്യതാമസം. കറുത്തതും വെളുത്തതും രണ്ടുണ്ട. കറുത്തകൂട്ടര നാട്ടുകാർ യഹൂദമതം വിശ്വസിച്ച ചേൎന്നവരാണെന്ന പറയുന്നു. അല്ല തങ്ങളാണ ആദ്യം പുറരാജ്യത്തനിന്നവന്നത എന്ന അവരും പറയുന്നു. വെളുത്തവൎക്ക വിവാഹം ഞായറാഴ്ചയാണ. മററവൎക്ക ചൊവ്വാഴ്ച സൂൎയ്യാസ്തമനത്തിന ശേഷമാണ. ബഹുഭാൎയ്യാത്വം വിരോധമില്ലെങ്കിലും ഏകഭാൎയ്യാത്വമാണ സാധാരണ. കല്യാണം ഏഴദിവസമുണ്ട.

എന്നാൽ കുരുത്തയഹൂദർ 15 ദിവസം കൊണ്ടാടും. വിവാഹത്തിനായി പള്ളിക്കപോകുംമുമ്പെ മണവാളന്റെ പെങ്ങളെങ്കിലും മററവല്ല സംബന്ധി എങ്കിലും കന്യകയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരുതാലികെട്ടണം. വിവാഹം ദുഷ്ബലമാക്കാം. അതിന്ന സ്ത്രീധനം മടങ്ങികൊടുക്കണം.

ശവം മറചെയ്യുകയാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യന്മാൎക്ക ഞായറാഴ്ച "അനദ്ധ്യായം," മുസൽമാന വെള്ളി, യഹൂദൎക്ക ശനി. സാക്ഷാൽ യഹൂദന്മാർ അന്യമതത്തിൽനിന്ന വിട്ട യഹൂദരായവരുമായി വിവാഹസംബന്ധം അനുവദിക്കയില്ല. എന്നാൽ ജ്ഞാനസ്നാനംപോലെ ഒരുക്രിയയുണ്ട. അത കഴിച്ചാൽ ഈ അയോഗ്യത തീരുമെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പക്ഷമുണ്ട.

ജൈനൻ.

1891_ൽ മദ്രാശിസംസ്ഥാനത്തിൽ 25,716_ം 1901_ലെ കാനേഷുമാരിപ്രകാരം മൈസൂരിൽ 13,578_ം ഉണ്ടായിരുന്നു. ജൈനബ്രാഹ്മണൻ, ജൈനക്ഷത്രിയൻ, ജൈനഗൌഡൻ, ജൈനവെള്ളാളൻ, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ജാതിഭേദം ജൈനർ ചിലർ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട. ഈ കാലം ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ മുഖ്യ ജൈനസ്ഥാനം മൈസൂരിൽ ശ്രാവണ (ശ്രമണ?) ബലഗോല എന്ന സ്ഥലമാണ. ഈ പട്ടണം രണ്ട കുന്നുകളുടെ അടിയിലാണ. അതിൽ ഒന്നായ ഇന്ദ്രബെട്ടായുടെ ശിരസ്സിൽ ഒരുശിലാരൂപമുണ്ട. അത ഗോമതേശ്വരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഗുമട്ടാ, അല്ലെങ്കിൽ ഗോമതരായന്റെതാണ. മുമ്പതന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ശില കൊത്തിബിംബമാക്കിയതാണെന്ന കാണുന്നു. രൂപം നഗ്നമാണ. വടക്കോട്ട നോക്കിനില്ക്കുന്നു. തുടെക്കുമേല്പെട്ട യാതൊരു ആശ്രയവും ഇല്ല. അതുവരെക്കു പുററുകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും സൎപ്പങ്ങൾ പുറത്തേക്കുവരുന്നു എന്നുമുള്ള ഭാവത്തിലാണ. രണ്ട കാലിന്മേലും രണ്ടകയ്യും മുന്തിരിവള്ളി ചുററി ചുമലിങ്കൽ കായയും പൂവും ആയി കലാശിക്കുന്നു. പീഠം വികസിച്ച താമരപ്പൂവിന്റെ ഭാഷയിൽ കൊത്തിയ്യാണം. തലമുടി ചുരുണ്ട ജടയായിട്ടാകുന്നു. കാതുകളുടെ ദ്വാരം വളരെ വലുത. വിഗ്രഹത്തിന്റെ

ഉയരം 57 ഫീററാണെന്ന പറയാം. 60¼ എന്നും 70¼ എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട. ഇത്രവലിയ വിഗ്രഹം ലോകത്തിലില്ല. തെക്കേകന്നടത്തിൽ കാക്കാൽ, വേന്നൂർ ഈ പട്ടണങ്ങൾക്ക പുറത്ത കുന്നുകളിന്മേലും ഈ തരം വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ട. കാക്കാലിലേതും ഒററക്കല്ലാണ. അത ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1431/32-ാംമാണ്ടിൽ ഭൈരവന്റെ പുത്രനായ വീരപാണ്ഡ്യൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാണ. ബിംബം പണിതീൎന്നതിന്റെശേഷം അത ഉരുക്കിന്റെ ചക്രമായ 20 വണ്ടി ഒന്നിന്റെപിന്നാലെ ഒന്നായി നിൎത്തി (തീവണ്ടിയിൽപോലെ) ഓരോന്നിന്മേൽ പതിനായിരം നാളികേരം പൊട്ടിച്ചതിൽപിന്നെ ഭക്തന്മാരായ പുരുഷാരം കുന്നിന്റെ മുകളിലേക്ക വലിച്ചുകയററി എന്നായി ചൊല്ലുണ്ട. ബെലഗൊലായിലെ വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കിയ കൽക്കഡാ എന്നവനേപററി ഒരു കഥയുള്ളത താഴെ പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു. കാക്കാലിലെ രാജാവായ ബൈരനാസുഡാ കൽക്കഡാ എന്ന ശില്പാശാരിയെ വരുത്തി ഒരുഗോതമസ്വാമിബിംബം ഉണ്ടാക്കിച്ചു. അത അയ്യായിരം പേർ പൊന്തിച്ചിട്ടും പൊന്തിയില്ല. കൽക്കഡാ തന്റെ എടത്തെ കയ്യ ചോട്ടെഇട്ടിട്ട ബിംബത്തെ പൊന്തിച്ച പീഠത്തിൽ വെച്ചു. എന്നാറെ രാജാവോട പറഞ്ഞു എന്റെ ശമ്പളവും സമ്മാനങ്ങളും തരണം. വീടവിട്ട ഇവിടെവന്നിട്ട 12 സംവത്സരമായി എന്ന. രാജാവ കൽക്കഡാ എനി ഒരുരാജ്യത്തപോയി പണിചെയ്യാറാകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞ എടത്തെ കയ്യും വലത്തേകാലും ഛേദിച്ചു. കൽക്കഡാ അവിടുന്നുപോയി വേന്നൂരിലെ രാജാവിനെ കണ്ടു. കാക്കാലിലെ ബിംബത്തേക്കാൾ രണ്ടുമുഴം ഉയരം അധികമുള്ള വിഗ്രഹം കൊത്തി. ജൈനൎക്ക യജ്ഞോപവീതമുണ്ട. ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളേക്കാൾ താഴേയാണെന്നാണ ഭാവം. യാതൊരു ജന്തുക്കളേയും കൊല്ലുകയില്ല. ചിലേടങ്ങളിൽ ഭൂതങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നുണ്ട. അവിടേയും ലോഹങ്ങളാൽ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി ബലികൊടുക്കുകയേയുള്ളു. പറയരെ അടുത്താൽ കുളിച്ചു പൂണുനൂൽ മാററണം. സാധാരണ നായനാർ എന്ന വിളിക്കാറാവു, ചെട്ടി, ദാസൻ, മുതലിയാർ, എന്നും ഉണ്ട. പുനൎജ്ജന്മ

ത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ട. ബഹുജന്മങ്ങളുടെ അവസാനം നിൎവ്വാണമാണ. നിൎവ്വാണം സിദ്ധിച്ചവർ 24 ഉണ്ട. അവൎക്ക പേർ തീൎത്ഥംകരന്മാർ എന്നാകുന്നു. ശിവരാത്രിയും ദീപാവലിയും അനുഷ്ഠിക്കും. പക്ഷെ കാരണം പറയുന്നത ആ രണ്ട ദിവസങ്ങളിലാണ ആദ്യത്തേയും ഒടുക്കത്തേയും തീൎത്ഥം കരന്മാൎക്ക നിൎവ്വാണം സിദ്ധിച്ചത എന്നാണ. അങ്ങിനെതന്നെ പൊങ്ങൽ, വിദ്യാരംഭം ഇതും ആചരിക്കും. പ്രാണിഹിംസ വന്നുപോയെങ്കിലൊ എന്ന ശങ്കിച്ചിട്ട രാത്രി ഭക്ഷിക്കയില്ല. വെള്ളം, പാൽ കുടിക്കയുമില്ല. കുടിക്കുന്നത ശീലകൊണ്ട അരിച്ചിട്ടെ കുടിക്കയുള്ളു. ഇത്തിരം ചുട്ട ചുണ്ണാമ്പ ഉപയോഗിക്കയില്ല. ജൈനർ ലൌകികരും, വൈദികരും ഉണ്ട. വൈദികർ മൂന്ന തരം, 1 അൎച്ചകൻ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശാന്തി, 2 അന്നം അല്ലെങ്കിൽ അനുവൃതി, അനുവൃതിക്ക വിവാഹം ചെയ്യാം. 3 നിൎവ്വാണി അല്ലങ്കിൽ മുറി ഇവർ ബ്രഹ്മചാരികളാണ. സ്ത്രീകൾക്കും ഒരാശ്രമമുണ്ട. പേർ ആൎയ്യാംഗനാ. ഇവർ ചിലപ്പോൾ കന്യകമാരായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഭൎത്താവിനെ വേണ്ടാ എന്നവെച്ചവരായിരിക്കും. ഇവരും നിൎവ്വാണികളും തല ക്ഷൌരംചെയ്യണം. വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷവും ആവാം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. എങ്കിലും മദ്ധ്യായുസ്സവരെ വിധവ തലമുടി എടുക്കേണ്ടാ. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്ക നടപ്പ. ആശൌചം 12 ദിവസം. പെൺകുട്ടികൾക്ക യജ്ഞോപവീതമില്ലെന്നിരിക്കിലും അത ധരിക്കുന്ന മന്ത്രം ഉപദേശിക്കും. അതിന ആൺകുട്ടികൾക്കുള്ളപോലെ സകല ചടങ്ങും ഉണ്ട.

ജോഗി (യോഗി)

ഒരു കൂട്ടം തെലുങ്ക പിച്ചക്കാരാണ. പാമ്പിനെ പിടിക്കാൻ സമൎത്ഥന്മാരാകുന്നു. മുതല, പൂച്ച ഈവക ഒക്കെ തിന്നും. തമിഴ രാജ്യത്ത തോട്ടി, കൊറവൻ, ഒട്ടൻ, എന്നും പേർ പറയും. വിധവകൾ വ്യഭിചാരിണികളാണ. പാതിവ്രത്യം തെളിയിപ്പാൻ ഒരു കുടം ചാണകവെള്ളം കുടിക്കണം. ഒരുത്തന്റെ മേൽ വ്യഭിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ പിഴ കൊടുപ്പാൻ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒര അമ്മിക്കല്ലും തലയിൽ ഏററി ഒര ഫൎല്ലോംഗ് ദൂരം നടക്കണം. മം

ഗല്യസൂത്രം കെട്ടാൻ മണവാളൻ പെണ്ണിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക ചെല്ലുമ്പോൾ അവളുടെ ഭാഗക്കാർ തടുക്കും. വക്കാണവും പണം കൊടുക്കലും കഴിഞ്ഞെ വിടുകയുള്ളു. താലികെട്ടുന്ന സമയം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ അമ്മി, അമ്മിക്കുട്ടികളിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന നടപ്പും ഉണ്ട. അവരെ അവരുടെ അമ്മാമന്മാർ ചുമലിൽ എടുത്ത നടക്കണം. തിരണ്ട പെണ്ണിനെ ഒര കുടിൽ കെട്ടി പാൎപ്പിക്കും. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ എങ്കിലും അഗ്നി കൊണ്ടുപോകും. തല ഒരു ഭാഗത്തേക്ക ചരിച്ചിട്ടത്രെ കുഴിച്ചിടുക. ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഒര പണം ഇടും. ചില വൎഗ്ഗത്തിൽ ശവത്തിന്റെ കക്ഷത്ത ഒര കോഴിക്കുട്ടിയേയും അല്പം ഉപ്പും വെക്കും. ഭാൎയ്യയുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുന്ന ഭൎത്താവ അവസാനദിവസം കുളിക്കുന്ന സമയം അവന്റെ അരഞ്ഞാൺ ചരട മറെറാരു വിധുരൻ അറുക്കണം.

ഡമ്മർ.

കമ്പത്തിന്മേൽ കളിയും ചെപ്പടിവിദ്യയും മററും പ്രവൃത്തി. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം. അനേകഭാൎയ്യാത്വവും. സ്ത്രീകൾ വ്യഭിചാരിണികളാണ. ചത്താൽ കുഴിച്ചിടുകയാണ. പുല പോകുന്നദിവസം കാക്കെക്ക ബലി കൊടുക്കും. പോക്ക, പൂച്ച, കാക്ക, സൎപ്പം, ഇവകളെ എല്ലാം തിന്നും. ഇവൎക്ക ആന്ത്രവായു, വാതം, രോഗങ്ങൾക്കും സൎപ്പം, തേൾ മുതലായവറ്റുകളുടെ വിഷത്തിന്നും മരുന്നുണ്ടത്രെ.

ഡൊംഗദാസരി.

ഒന്നാന്തരം കള്ളന്മാരാണ. ചുമര തുരക്കാൻ സമൎത്ഥന്മാർ. കുട്ടികൾക്ക തള്ള കക്കാൻ പഠിപ്പിക്കും. സ്ത്രീകൾ വ്യഭിചാരിണികൾ ആണ. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ലിംഗംകെട്ടി, മഹാരാഷ്ട്രൻ ഇങ്ങിനെ ചിലരോട സംഗം ചെയ്താൽ നാവിന്ന ചൂടുവെച്ച ജാതിയിൽ ചേൎക്കും.

തണ്ടാപ്പുലയൻ.

തെക്കെമലയാളത്തിലും കൊച്ചിയിലും പുലയരിൽ ഒര ചെറിയ കൂട്ടമാണ. ഇവർ പലെ ഇല്ലക്കാരായിട്ടാണ. ചന്തകളിൽ പോയിക്കൂടാ. അകലെ നിന്നുംകൊണ്ട സാമാനങ്ങൾ വിൽക്ക

കയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യണം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും നടപ്പുണ്ട. പെണ്ണിന്റെ ഏഴാമത്തേയൊ എട്ടാമത്തേയൊ വയസ്സിൽ ഒരു പ്രത്യേകക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട. അതവരെ കഴുങ്ങിൻ കൂമ്പാളയെ വസ്ത്രമായിട്ടുള്ളു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവിന്റെ മാടത്തിലേക്ക പോകുമ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമൻ അവളെ ഭൎത്താവിന്റെ അമ്മാമനു ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കണം. ഇവൎക്ക മക്കത്തായമാണ. വ്യഭിചാരം, മോഷണം, മുതലായ്ത വിസ്തരിപ്പാൻ ജാതിസഭയുണ്ട. എല്ലാവരും ഏതാണ്ട തുല്യന്മാരാണ. മേലധികാരിയായിട്ട ഒരുത്തനില്ല. കൂട്ടത്തിൽ അപമൃത്യു ഉണ്ടായാൽ ഒരുത്തനെ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു അതിൽ നിൎത്തീട്ട മറ്റൊരുത്തൻ കയ്യിലൊരു വാളും കോഴിയുമായി ചൂട്ടും കത്തിച്ചു കുഴി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെക്കും. ഒന്നൊ രണ്ടൊ മണിക്കൂറ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കുഴിയിൽ ഇരുന്നവൻ പുറത്തു വന്നു തെല്ലു ദൂരെ പോയി ചില കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും. ഇവർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നു കല്പിച്ചു കാൽനാഴിക അകലെ നില്ക്കണം. പാണ്ഡവന്മാർ ഇവൎക്ക ഇഷ്ട ദേവന്മാരാണ. അവരെ അഞ്ചു തമ്പുരാക്കൾ എന്നാണ പറയുക

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി മകനൊ മരുമകനൊ പ്രദക്ഷിണം വെക്കയും കുടം എറിഞ്ഞുടെക്കയും ഇവൎക്കുമുണ്ട. ദിവസേന അവിടെ പോയി എള്ളും കറുകയും കൂട്ടി ബലി ഇടണം. പതിന്നാലാംദിവസം അവൻ എണ്ണ തേച്ചു കുളിക്കും. പതിനഞ്ചാംദിവസം സ്വജനങ്ങളെ വിരുന്നൂട്ടണം. പതിനാറാംദിവസമാണ പുലകുളി. കൎക്കിടകമാസത്തിലെ കറുത്തവാവിൻനാൾ ചാത്തംബലി ഇടും. പുലകാലം പ്രധാനപിണ്ഡകൎത്താവിനു സ്വയംപാകമാണ. ഇവർ ഉള്ളാടന്റെയും പറയന്റെയും ചോറുണ്ണുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണൎക്കും മററ ഉയൎന്നജാതിക്കും തൊണ്ണൂറടി അകലെ വാങ്ങണം.

തിയ്യൻ.

മലയാളത്തിൽ ആകെ നിവാസികളിൽ നൂറിന്നു ഇരുപത്തുമൂന്നും തിയ്യൻ, ഈഴുവൻ ഇവരാകുന്നു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ മരുമക്കത്തായമാണ. ഈഴുവനെ തങ്ങളേക്കാൾ താഴെയാ

യിട്ടാണ തിയ്യർ വിചാരിച്ചു വരുന്നത. ഈഴവന്റെ ചോർ തിയ്യൻ ഉണ്ണുകയില്ല. ഈഴവന്ന തിയ്യൻ കോലായിലെ ചോർ കൊടുക്കുകയുള്ളു. എച്ചിൽ അവൻ തന്നെ എടുത്ത തളിക്കയും വേണം. പക്ഷെ താമൂതിരിപ്പാടതമ്പുരാനും ഏതാനും നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരും നാടുവാഴികളും ഭൂമിസംബന്ധമായ ആധാരങ്ങളിൽ രണ്ട കൂട്ടരേയും ഈഴവൻ എന്നാണ പറയുക. നായരെ മാതിരി തന്നെ തിയ്യനും അന്നം ഒഴികെ മാപ്പിളയുടേത മിക്കതും ഭക്ഷിക്കും. തിയ്യക്ക താലികെട്ടും വിവാഹവുമുണ്ട. കല്യാണത്തിന ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തെ തണ്ടാൻ ഇങ്ങിനെ പറണയും. "രണ്ടഭാഗത്തേയും തറയും ചങ്ങാതിയും "അറികെ ജാതകവും പൊരുത്തവും നോക്കി കണിയാൻ മുഹൂ"ത്തം നിശ്ചയിച്ചിട്ട, തറ, ഇല്ലം സംബന്ധികൾ ഇല്ലം കോലം "അച്ചൻ അമ്മാമൻ ആങ്ങളമാർ ഇവരുടേയും എട്ടും നാലും ഇ"ല്ലത്തിന്റെയും ആറുംനാലും കിരിയത്തിന്റെയും സമ്മതം കി"ട്ടീട്ട കഞ്ഞിഅടയാളക്രിയകളും നാലതാഴംകഴിഞ്ഞിരിക്കയാൽ "ഇന്നവന്റെ മകൻ ഇന്നവന്റെയും ഇന്നവന്റെ മകൾ ഇന്ന"വളുടേയും മംഗലത്തിന ഞാൻ കഞ്ഞികുടി കഴിപ്പിക്കട്ടെ". അവിടെ അവിടെ അല്പം അല്പം വാചകഭേദത്തോടുകൂടി ഇത തെക്കെമലയാളത്തിൽ സകല തിയ്യകല്യാണങ്ങൾക്കും നിബ്ബന്ധമാകുന്നു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ പറയുന്ന വാചകം താഴെ ചേക്കുന്നു. "ഇന്നവന്റെ മകൻ ഇന്നവന്ന ഇന്നവന്റെ മകൾ ഇന്ന"കുട്ടിയെ ആചാരപ്രകാരം കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുപ്പാനായിട്ട "ഇന്നെത്തെ തീയ്യതിക്ക നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട ഈ "സ്ഥലത്ത കൂടിയിരിക്കുന്ന സ ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ "അഗ്നിസാക്ഷിയായി നാലാലൊരാചാരം നടത്തുന്നു". (കഞ്ഞിസ്ഥാനം, അടയാളസ്ഥാനം, കെട്ടിക്കറി, കാണം, ഇതുകളാണ നാല ആചാരങ്ങൾ). ഒരില്ലക്കാർ തമ്മിൽ സംബന്ധം പാടില്ല, ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ വെവ്വേറെ ഇല്ലമായിരിക്കണം. വടക്കെമലയാളത്തിൽ മന്ദനാർ എന്നൊര തറവാട്ടുകാരുണ്ട. നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾക്ക ഭ്രഷ്ട വിധിച്ചാൽ അവരെ മന്ദനാർ രക്ഷിക്കണം. വ

ടക്കെവാതിലിൽകൂടി അകത്ത കടന്നാൽ മന്ദനാരുടെ പെങ്ങളാകും; കിഴക്കെവാതിൽ കടന്ന ചെന്നാൽ ഭാൎയ്യയും. മന്ദനാർ മരുമക്കത്തായക്കാരനാണ. തീയ്യൎക്ക വിവാഹസംബന്ധമായ എല്ലാ ക്രിയകൾക്കും, പെണ്ണ തിരണ്ടാലും, താലികെട്ടിനും, ഗൎഭം അഞ്ചും ഏഴും മാസങ്ങളിലെ കൎമ്മങ്ങൾക്കും, പുര കുടി പൂകലിന്നും ദേശത്തെ തണ്ടാൻ വേണം. കല്യാണപന്തക്കാലിന്ന കഴുങ്ങ മുറിക്കാൻ ആശാരിക്ക ഇവൻെറ സമ്മതം വേണം. വിവാഹമോചനത്തിന ആചാരം തീൎക്കക എന്ന പറയും. ഇതിനും തണ്ടാൻ മുഖ്യമാണ. നായന്മാൎക്ക ശവസംസ്കാരത്തിന മാവ മുറിക്കുന്നതിലേക്കും തണ്ടാൻ വേണം. ദേശത്തെ മണ്ണാത്തി; കാവുതിയൻ, ഇവരും ഇവൻെറ കല്പനക്ക കീഴിലാകുന്നു. ആശാരി, മൂശാരി, തട്ടാൻ, കൊല്ലൻ ഇവൎക്ക കല്യാണത്തിങ്കലും ഇവൻ വേണം. ആ കപ്പാടെ തണ്ടാൻ ഒരു മുഖ്യനാണ. അനേകം തറകൾ കൂടിയാൽ ഒര ദേശമാകും. ദേശത്ത കോയ്മ ഒരു നായർതറവാട്ടിലേക്കാകുന്നു. തണ്ടാൻ രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ ചെല്ലേണ്ടത കോയ്മമുഖാന്തരമാകുന്നു. കല്യാണങ്ങൾക്ക കോയ്മ തണ്ടാന രണ്ട നായരെ അകമ്പടിയായി കൊടുക്കണം. തണ്ടാർ എന്ന പാലക്കാട ഈഴവരോട ചേൎന്നിട്ട ഒര കൂട്ടരുണ്ട, അവരെ തണ്ടാനെന്ന ഭ്രമിക്കരുത. ഈ തണ്ടാർ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർകൂടി ഒര പെണ്ണിനെ കല്യാണം ചെയ്യും ഈഴവൎക്ക ഇത വെറുപ്പാണ. വിവാഹത്തിന്ന ആദ്യമായി മണവാളൻ ക്ഷൌരം കഴിക്കണം. അങ്ങിനെ തന്നെ രണ്ട ചങ്ങാതിമാരും. തണ്ടാൻെറ ഭാൎയ്യയും വീട്ടിൽ മൂത്ത സ്ത്രീയും മണവാളൻെറ പെങ്ങന്മാരും മണവാൻെറയും ചങ്ങാതിമാരുടേയും തലയിൽ അരി ഇടണം. പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടുത്തെ കാരണവത്തിയും ആ ദേശത്തെ തണ്ടാത്തിയും വേറെ ഒര സ്ത്രീയും താലം, വിളക്ക, കിണ്ടി, ഇതോടുകൂടി എതിരേല്ക്കണം. അവരും തലയിൽ അരി ഇടും. പെണ്ണിനെ പന്തലിൽ കിഴിക്കേണ്ടത മണവാളൻെറ പെങ്ങളാണ. ഇവൾ പെണ്ണിൻെറ അമ്മ വക്കൽ കാണപ്പണവും രണ്ട എണപ്പുടവയും കൊടുക്കണം. ഇവർ രണ്ടാളും പട്ടുകൊണ്ട പൂണനൂൽ മാതിരിയിൽ ഏറാപ്പുകെട്ടി പുറു

ഷന്റെ പിന്നിലായിട്ട നില്ക്കണം. വഴിയെ ഇവനും ചങ്ങാതിമാരും ഭക്ഷണം കഴിക്കും. പെണ്ണിന്റെ അമ്മ മണവാളനും തണ്ടാൻ ചങ്ങാതിമാക്കും വിളമ്പികൊടുക്കണം. പെണ്ണിന്റെ അമ്മ മണവാളന്റെ എലയിൽനിന്ന കുറെ ചോററിൽ പഴവും പപ്പടവും പഞ്ചാരയും നെയ്യും കൂട്ടികുഴച്ച മൂന്നപ്രാവശ്യം അവന വായിലേക്ക കാട്ടും, ഭക്ഷിപ്പാനയക്കില്ല. മണ്ണാത്തിക്കുകൊടുക്കും. മണവാളന്റെ പെങ്ങാറം ഇങ്ങിനെ പെണ്ണിന്നും പ്രവൃത്തിക്കും. ഈ ചോററിന്ന അയിനി എന്നാണ പേർ. അകമ്പടി നായന്മാർ ഓരോരുത്തക്ക കല്യാത്തലെനാറം മൂന്ന എടങ്ങഴി അരി, പത്തപന്ത്രണ്ട പപ്പടം, പഴം, ഒര നാളികേരം, കുറെ കൂട്ടുവാൻ വെപ്പാനുള്ളത ഇതൊക്ക മണവാളൻ കൊടുക്കണം. കല്യാണത്തിങ്കൽ എത്തിയാൽ അവക്ക അവിൽ, അപ്പം, നാളികേരം, കുടിപ്പാൻ റാക്ക, ഇതെല്ലാം കൊടുക്കണം. മംഗലംകഴിഞ്ഞ പുറപ്പെടുന്ന സമയം പെണ്ണിന്റെ മച്ചൻ (അഛൻ പെങ്ങളുടെ മകൻ) രണ്ടപണം ചോദിക്കും പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി. പെണ്ണിനെ ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങന്മാരാണ പിടിച്ചും കൊണ്ട പോകേണ്ടത. തെക്കേമലയാളത്തിൽ എങ്ങും പെണ്ണിന്റെ അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകന്ന അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഒന്നാമതായി അവകാശം ഉണ്ട. ഇവനല്ലാതെ ആരാനാണ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഇവന്ന രണ്ട പണത്തിന്ന അവകാശവുമിരിക്കും. ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ അയിനിച്ചോർ എന്ന മുമ്പ വണ്ണിച്ച ക്രിയ പെണ്ണിന ആണിന്റെ അമ്മ പെങ്ങന്മാർ പിന്നേയും ചെയ്യണം. പിന്നേയാണ സാധാരണമായി ആചാരം എന്ന ക്രിയ. സംബന്ധികാറ നൂറെറാന്ന പണം കൊടുക്കേണ്ടതാണ. ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഇരുപത്തൊന്നായാലും മതി. ബാക്കിയുള്ളവർ യഥാശക്തി. ഈ കൊടുക്കുന്നത മേലിൽ മടങ്ങികൊടുക്കുമെന്നാണ സങ്കല്പം. തണ്ടാൻ ഇതിന്റെ ഒരശരിയായ കണക്ക തെയ്യാറാക്കിച്ച മണവാളന്ന കൊടുക്കണം. അതിന്ന അവന എട്ടണ അവകാശമുണ്ട. എഴുത്തുകാരനും, നാണ്യം നോട്ടം നോക്കിയവനും ഓരൊകെട്ട വെററിലയും നന്നാല അടെക്കയും

ഇൗരണ്ട എില പുകേലയും കൊടുക്കും. പണം കൊടുത്തവക്കും വെററിലയടെക്ക കൊടുക്കണം. ഇതിൻെറശേഷം വാതില്ക്കാണം കൊടുക്കുക എിന്നൊരു ചടങ്ങുണ്ട. ഓരോന്നിൽ ആയിരം ആയിരത്തഞ്ഞൂറ വെററില അടങ്ങിയതായി രണ്ട വലിയകെട്ട വെററില തയ്യാറാക്കി അതോടുകൂടി നാല്പത അമ്പത എില പുകേലയും എഴുപത മുതൽ നൂറവരെ അടെക്കയും വെക്കും. പെണ്ണിൻെറത ണ്ടാൻ വാതില്ക്കാണമായിട്ട രണ്ടൊ നാലൊ ഉറുപ്പിക ചെക്ക ൻെറ തണ്ടാന കൊടുക്കും. അവൻ അത മണവാളൻെറ അച്ഛ നകൊടുക്കും. മണവാളൻ ഒരുകെട്ട വെററിലയും പകുതി പുകേ ലയും പകുതി അടെക്കയും പെണ്ണിൻെറ അഛൻെറയും ബാക്കി അമ്മയുടേയും മുമ്പിൽ വെക്കണം. ഇത പെണ്ണിൻെറ തറയിലെ തണ്ടാനും തണ്ടാത്തിയുംകൂടി കൂടിയസ്ത്രീപുരുഷന്മാക്ക കൊടുക്കും. പിന്നെ പലഹാരങ്ങൾ കൊടുക്കും. അതോടുകൂടി കല്യാണക്രിയ കഴികയും ചെയ്യും. പിന്നെ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ പുരു ഷൻെറ വീട്ടിലും അവിടേയുള്ളവർ ഇങ്ങട്ടും പോയികാണണം. ആദ്യം പോകുക പെണ്ണിൻെറ അമ്മയും അവളുടെ അമ്മാമൻെറ യും സോദരന്മാരുടേയും ഭാൎയ്യമാരും തണ്ടാത്തിയും മററും കൂടീട്ടാ ണ. അപ്പോൾ വളരെ പലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകണം. ഭാ ൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ വഴിയെ അങ്ങട്ട ചെന്നകാണുന്ന സമയം ഒരുപാട വെററില, അടെക്ക, പുകേല, പലഹാരങ്ങൾ ഇതൊ ക്ക അവരും കൊണ്ടുപോകണം. അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടത ഇതോട്ട കൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. പിറേറത്തെ ഓണം, വിഷു ഇതുകൾ ക്ക സ്ത്രീപുരുഷന്മാർകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽപോകണം. ആ സമ യം വെററിലഅടെക്കെക്ക പുറമെ പെണ്ണിൻെറ അഛനമ്മമാ ക്കും അവിടേയുള്ളവക്ക ഒക്കെയും വസ്ത്രങ്ങളും കൊണ്ടുപോകണം. മംഗലം നിശ്ചയിച്ചതിൻെറശേഷം അത നടക്കുംമുമ്പ ധനുമാ സത്തിലെ തിരുവാതിര വരുന്നതായാൽ അന്ന അമ്പലത്തിലേ ക്ക പുരുഷൻ കുറെ പഴവും പച്ചക്കായയും അയക്കേണ്ടതാകു ന്നു. മരുമക്കത്തായക്കാരായ വടക്കേമലയാളക്കാൎക്ക ഇത്ര ഒന്നും ചടങ്ങുകളില്ല. കോഴിക്കോടതാലൂക്കിൽ എകഭാൎയ്യാത്വം നട

പ്പാണ. ഒരുങ്കിലും അവാം മച്ചിയൊ കുഷ്ഠരോഗക്കാരത്തിയൊ മററൊ ആയാൽ അവളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി രണ്ടാമത ഒരു ഭാൎയ്യയെ കൊണ്ടവരാം. വിധവകാംക്ക പിന്നേയും വിവാഹം ആവാം. തക്കതായ കാരണം ഉണ്ടായാൽ അങ്ങട്ടും ഇംങ്ങട്ടും ഉപേക്ഷിക്കയുമാം. തമ്മിൽ സ്വരചേച്ച ഇല്ലാഞ്ഞാൽ മതി. ഭൎത്താവാണ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ കല്യാണചിലവ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ കൊടുക്കണം. ഭാൎയ്യയാണ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവളും വേണം കല്യാണചിലവ മടങ്ങികൊടുക്കുക. തെററ ആരുടെവക്കലെന്ന വിധിക്കുന്നുവൊ അവനല്ലെങ്കിൽ അവാം 5 മുതൽ 20 വരെ ഉറുപ്പിക പിഴചെയ്യണം. ഇത തണ്ടാനും കൂടിയവൎക്കാണ. ശേഷക്കാൎക്കില്ല. ആചാരം തീൎക്കുക എന്ന ക്രിയ എങ്ങിനെ എന്നാൽ, രണ്ടുഭാഗത്തെ തണ്ടാന്മാരും അമ്മാമന്മാരും സംബന്ധികളും ചിലസമയം അഛന്മാരും പെണ്ണിൻെറയൊ തണ്ടാൻെറയൊ സംബന്ധികളിൽ ഒരുത്തൻെറയൊ വീട്ടിൽ കൂടും. വിളക്കു കത്തിച്ചുവെച്ചിട്ട അതിന്നരികെ രണ്ട പീഠം വെക്കും. അതിൽ ഒന്നിന്മേൽ ഒരുമുണ്ടിൻെറ കോൺതലെക്കൽ നാലപണം കെട്ടി അതും മററൊന്നിൻെറ കോൺതലെക്കൽ അല്പം അരിയും ഒരുറുപ്പികയും കെട്ടി അതും വെക്കും. മറേറപീഠത്തിന്മേൽ ഭാൎയ്യയുടെ അമ്മാമൻ അവൻ ഉടുത്ത മുണ്ടിന്മേൽനിന്ന ഒര നൂൽ എടുത്ത നീളത്തിൽ വെക്കും. ഈ പീഠം ഭൎത്താവ എടുത്ത പടിക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ഭാൎയ്യയുടെ സോദരൻ, അഛൻ, അമ്മാമൻ, ഇവരിൽ ആരോടെങ്കിലും മൂന്ന പ്രാവശ്യം "നിൻെറ പെങ്ങളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മരുമകളുടെ ബന്ധംമുറിഞ്ഞു" എന്നപറഞ്ഞിട്ട നൂൽ ഊതികളഞ്ഞ പീഠം അവിടെ ഇട്ട അവൻെറ പാട്ടിൽ പോകും. മുണ്ടിൽ കെട്ടിയ പണം തണ്ടാന്മാർ എടുക്കും. മുണ്ടുകാം കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടത അമ്മാമനാകുന്നു. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ നാല ദിവസമാണ അശുദ്ധി. അന്ന ആകാശം, കാക്ക, പൂച്ച ഇതൊന്നും കണ്ടുകൂടാ. മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. 3-ാംദിവസം അന്നം ഭക്ഷിക്കരുത. 4-ാംദിവസം കുളിക്കുന്നേടത്ത മണ്ണാൻെറ പാട്ടും മററും ഉണ്ട.

7-ാംദിവസമൊ 9-ാംദിവസമൊ അല്പം ചില ക്രിയകളുണ്ട. അത കഴിഞ്ഞല്ലാതെ കലം കുടുക്ക തൊട്ടുകൂടാ. ഗൎഭം അഞ്ചാം മാസത്തിൽ ബലികളെക. അതിന്റെ പിറേറന്ന പുളികുടി. 9-ാം മാസത്തിൽ ഭൎത്താവിന്റെ പെങ്ങാൾ ജീരകം, ചക്കര ഇത കൊണ്ടെടക്കൊടുക്കുക, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ വേണം. ഗൎഭകാലം മുഴുമനും എപ്പോഴും കഴുത്തിൽ തകിടകെട്ടും. പ്രസവിച്ച ഉടനെ ആങ്ങള മട്ടലെടുത്ത മിററത്ത അടിക്കണം. കുട്ടി ആണാണെങ്കിൽ കൂക്കുകയും വേണം. അപ്പനും പേററിയുംകൂടിയാണ അച്ഛനെ പോയി അറിയിക്കേണ്ടത. ഒന്നാമത്തെ പ്രസവം അമ്മയുടെ വീട്ടിൽനിന്നായിരിക്കും. അറിയിക്കുന്ന ആങ്ങളെക്ക ആൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ഒരുമുണ്ടിന്നും പെണ്ണായാൽ ഒരുതുണിക്കും താലത്തിന്നും അവകാശമുണ്ട. പെററ പുല ഒമ്പതും പതിനൊന്നും ഉണ്ട. 3-ാംദിവസം ഒരു എടത്തളിയുണ്ട. അത കഴിയുന്നവരെ പെററ വീട്ടിൽചെന്നാൽ കുളിക്കണം. പുല പോകുന്നവരെ അവിടേനിന്ന പുറമെ ആരും ഉണ്ണുകയില്ല. എടത്തളി കഴിവോളം അവിടുത്തെ പുരുഷന്മാരുംകൂടി അവിടുന്ന ഭക്ഷിക്കയില്ല. തളിക്കേണ്ടത മണ്ണാത്തിയും അടുത്തവളും കൂടിയാണ. അടുത്തവൾ എന്ന പറഞ്ഞാൽ കാവിതി സ്ത്രീയാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ തളികഴിഞ്ഞാലും 15 ദിവസം കഴിഞ്ഞെ അവിടുത്തെ സ്ത്രീക്ക ചട്ടി കലം തൊട്ടുകൂടു. പ്രസവിച്ച 28-ാംദിവസമെങ്കിലും 40-ാംദിവസമെങ്കിലും തള്ളയേയും കുട്ടിയേയും ഭൎത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോയി നടാടെ പാൽകൊടുക്കും. കൊടുക്കേണ്ടത അച്ഛന്റെ അച്ഛനൊ അച്ഛന്റെ ഏട്ടനൊ മററ പ്രായംചെന്നവനൊ ആകുന്നു. ആ ദിവസം ചെവിട്ടിൽ പേർ വിളിക്കും. സാക്ഷാൽ നാമകരണം 6-ാംമാസത്തിലാകുന്നു. മൂത്തമകന്ന എപ്പോഴും അച്ഛന്റെ അച്ഛന്റെ പേരാണ ഇടുക. രണ്ടാമത്തേവന്ന അച്ഛന്റെ പേർ. മൂത്തമകൾക്ക അതിന്റെ അമ്മയുടെ പേരാണ. ചോറൂൺ കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടിയെ ആകാശം കാട്ടണം. തെങ്ങു പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കണം. അതകഴിഞ്ഞിട്ട വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരുസ്ത്രീ കുട്ടിയുടെ പേർ 3 പ്രാവശ്യം വിളിച്ചിട്ട ഉള്ളിലേക്ക വ

രാൻ പറയും. ഇതക്കൂടാതേയുള്ള ക്രിയകാം മിക്കതും നായന്മാരേ പോലെതന്നെയാകുന്നു. ശിശുവിൻെറ മുടികളയുക മൂന്നാംവയസ്സിലൊ അഞ്ചാംവയസ്സിലൊ ആണ. കുട്ടികളെ എഴുത്തിനവെക്കുക (വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുക) നവരാത്രി ദശമിദിവസമാകുന്നു. താലികെട്ട പെണ്ണുതിരളുംമുമ്പ വേണം. കല്യാണം നാലദിവസമാണ. അന്നും തിരണ്ട മാതിരിതന്നെ മത്സ്യമാംസം പാടില്ല. ഉപ്പും വഹിയാ. ആകാശം, കാക്ക, പൂച്ച ഇത കണ്ടുകൂടാ. ചാലിയൻ മന്ത്രകോടി കൊടുക്കണം. പന്തലിൽ ഒരുപായയിൽ മണ വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അമ്മായി പായിൽ ഇരിക്കണം. അമ്മാമൻ കുട്ടിയെ എടുത്ത പന്തൽ മൂന്നപ്രദക്ഷിണം വെച്ചിട്ട അമ്മായിയുടെ മടിയിൽ കൊടുക്കും. അവളാണ താലികെട്ടാൻ. കെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ 3 എലയിൽ ചോറും കറികളും വിളമ്പി അതിൽ നിന്ന കുറേശ്ശ 3 പ്രാവശ്യം അമ്മായി കുട്ടിയുടെ വായിൽകാട്ടും. ഭക്ഷിപ്പാനയക്കയില്ല. വഴിയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകും. ചിലസമയം ഭത്താവാവാൻ പോകുന്നവൻ തന്നേയായിരിക്കും താലികെട്ടാൻ. അപ്പോഠം അവൻെറ പെങ്ങളായിരിക്കും അമ്മായിക്ക പകരം. ഭത്താവ താലികെട്ടിയാൽ വിവാഹമോചനം പാടില്ല. ഭത്താവ മരിച്ചുപോയാൽ വിധവെക്ക പിന്നെ വിവാഹവുമില്ല. ചാവക്കാട പ്രദേശത്ത അല്പം ചില ഭേദങ്ങളുണ്ട. താലികെട്ടുക ഭത്താവാവാൻ പോകുന്നവനൊ അവന പകരം ഒരുത്തനൊ ആയിരിക്കും. അടിയന്തരം തുടങ്ങുന്നതിന 7 ദിവസം മുമ്പ തണ്ടാൻ എന്ന അവകാശിയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ദേശത്താശാരി പന്തലിന്ന കഴുങ്ങമുറിച്ച അതിൻെറ കഷണം കല്യാണപന്തലിൻെറ തെക്കുകിഴക്കെ തൂണായി നാട്ടണം. 6-ാം ദിവസമാണ പെണ്ണിനെ പടിഞ്ഞാററയിലിരുത്തുക. ആശാരി മണകൊണ്ടുവരണം. അതിൻെറ ചിലവ അച്ഛൻ ചെയ്യണം. മണ ആശാരി പൂജിക്കണം. അപ്പോഴെക്ക മണവാളൻെറ കൂട്ടർ എത്തും. പന്തലിൽ ഒരുവിളക്ക കൊളുത്തി അതിന്നരികെ നിറ എടങ്ങഴിയും നാഴിയും ഒരു കണ്ണാടിയും കിണ്ടിയും വെള്ളവും ചെപ്പും വെക്കണം. തണ്ടാത്തിയും കുട്ടിയുടെ അമ്മായിയുംകൂടി അ

വളെ മണയിൽ ഇരുത്തണം തലപഴുത്ത അമ്മായി അവിടെ മര പൊൻപണം വെക്കണം. തണ്ടാത്തി പുലാവിലകൊണ്ട അല്പം ഏണ്ണ മൂന്നപ്രാവശ്യം പാരണം. പിന്നെ പെണ്ണ കുളിച്ചുവന്ന പടിഞ്ഞാററയിൽ മണയിൽ ഇരിക്കണം. അതിൻെറ പിറേറൻെറ പിറേറന്നാണ താലികെട്ട. ആ ദിവസമെ കല്യാണപ്പന്തൽ മുഴമിക്കയുള്ളു. വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ച അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ഓരൊ തലയണ വെക്കണം. പിന്നെ മണവാളനും ചങ്ങാതിമാരും വരും. അതവരെ അവർ അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ ഇരിക്കുകയേ ഉള്ളു. മണവാളൻെറ ഭാഗത്തെ തണ്ടാൻ പെണ്ണിൻെറ ഭാഗത്തെ തണ്ടാന രണ്ട വസ്ത്രവും 10½ ഉറുപ്പികയും കൊടുക്കും. ഒരുവസ്ത്രം പെണ്ണിനെ ഉടുപ്പിച്ച അവളെ മണവാളൻെറ പെങ്ങാം കയ്യുപിടിച്ച കല്യാണപന്തലിൽ കൊണ്ടുവരും. അപ്പോഴെക്ക അവളുടെ അമ്മാമൻ വെള്ളയും കരിമ്പടത്തോടുകൂടി മണ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവളെ അതിന്മേൽ ഇരുത്തും. മണവാളനെ അവൻെറ അമ്മാമൻ ചുമലിൽ എടുത്ത ഘോഷയാത്രയായി എത്തും. അവളും അവനും കുട്ടികളായിരിക്കും. പന്തൽ 3 പ്രദക്ഷിണംവെച്ചിട്ട ചെക്കനെ പെണ്ണിൻെറ വലത്തഭാഗത്ത ഇരുത്തും. പെണ്ണിൻെറ അമ്മായി എടത്തപുറത്തും ഇരിക്കും. മുഹൂത്തമായാൽ ചെക്കൻ പെണ്ണിൻെറ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടും. രണ്ടാളുംകൂടി ഗണപതി സ്തുതിയായി ഒര പാട്ടപാടും. ഒടുക്കം മൂന്ന ആക്കകയും ചെയ്യും. പുരുഷൻ അവിടേതന്നെ ഇരിക്കും. പെണ്ണിനെ അകത്തകൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ട പുറത്ത കൊണ്ടുവന്ന മണയിൽ ഇരുത്തി അരിയും പൂവും ഇടും. കോഴിക്കോട്ടേപോലെ ഉറുപ്പികകൊടുക്കുക നടപ്പില്ല. പെണ്ണിനെ കൈപിടിച്ച കൊണ്ടുവന്നതിന മണവാളൻ പെങ്ങാംക്ക അര ഉറുപ്പിക കൊടുക്കണം. ഭത്താവിന ബദൽ ഒരുത്തനാണ താലികെട്ടുന്നതെങ്കിൽ അവൻെറ തറവാടും പെണ്ണിൻെറ തറവാടും തമ്മിൽ വിവാഹത്തിന വിരോധമില്ലാത്തതായിരിക്കണം. അവൻ 3 ദിവസം പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ ഇരിക്കും. 4-ാംദിവസം രണ്ടാളും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകും. വിവാഹ

മോചനക്രിയ നടത്തും. പിന്നെ അവന്ന അവന്റെ പാട്ടിൽ പോകാം.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ ചിലർ ജാതകം നോക്കൽ, കഞ്ഞികുടി, 41 പണം കൊടുക്കൽ ഈ വക ആചരിക്കുമാറുണ്ട. (തെക്കേമലയാളത്തിൽ 42 പണമാണ) എന്നാൽ സാധാരണ ഒരുദിവസത്തെ കല്യാണമേയുള്ളു. പുരുഷൻ അന്നരാത്രി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽപാൎത്ത പിറേറന്ന അവളേയുംകൊണ്ട പോകും.

മരിക്കാനായി എന്ന കണ്ടാൽ നിലത്തിറക്കി കിടത്തണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും മറചെയ്കയും ഉണ്ട. ശവം തല തെക്കോട്ടാക്കി കിടത്തും. കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരലുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടി കെട്ടും. മിററത്തകൊണ്ടുപോയി എണ്ണതേപ്പിച്ച കുളിപ്പിച്ച പടിഞ്ഞാററയിൽ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി സംബന്ധികളും മററും തുണി ഇടിയിച്ച ശ്മശാനത്തിലേക്ക എടുക്കും. ഇഷ്ടമുള്ളവൎക്ക പട്ടും ഇടാം. എന്നാൽ തുണി ഇടാതെ കഴികയില്ല. ഇതൊക്കയും കാവുതിയന്നാണ മൂന്നെണ്ണം ഒഴികെ. മൂത്തമകനൊ അവകാശിയൊ ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്ന „ശേഷം"മുറിച്ചെടുത്ത നെററിമേൽ കെട്ടണം. ആ വസ്ത്രം ശവത്തിന്റെ വായ, നാഭി മുതലായതിന്റെ മീതേയായി കീറണം. വായിൽ പൊൻനീർ കൊടുക്കണം. ശേഷക്കാർ എല്ലാം 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. വഴിയെ ഒരുകുടം വെള്ളം „അടുത്തവൻ" ദഹിപ്പിക്കയൊ മറചെയ്കയൊ ചെയ്തേടത്ത ഉടെക്കണം. കഴിവുള്ളവർ പാണരേക്കൊണ്ട 5 ദിവസം ചുടലകാപ്പിക്കും. പുല പതിനൊന്നും പതിമൂന്നും ഉണ്ട. പതിനൊന്നാം ദിവസം ചൊവ്വാഴ്ചയൊ വെള്ളിയാഴ്ചയൊ ആയി വന്നാൽ പുല 13 ആയിരിക്കും. തീരുവോളം ശേഷക്കാർ കാകബലി ഇടും. അസ്ഥിസഞ്ചയനം 5-ാം ദിവസമാണ. അത കഴിവോളം വിളക്കത്ത മെഴുകി പൂരിക്കണം. പുരുഷൻ മരിച്ചാൽ മരുമകളും സ്ത്രീ മരിച്ചാൽ മകളും ആണ ഇത അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത. സഞ്ചയനം കഴിവോളം അന്യന്മാർ ആ വീട്ടിൽചെന്നാൽ കുളിക്കണം. അസ്ഥി സമുദ്രത്തിലൊ നദിയിലൊ ആണ ഇടുക. പുലക്കാൎക്ക കാവുതിയൻ അല്പം ഉപ്പും

അരിയും കൊടുക്കുകയും അവർ അത ഭക്ഷിക്കുയും ഒരുക്രിയയുമുണ്ട. വഴിയെ വെററിലയും അടെക്കുയും കൂടി കൊടുക്കണം. ഇതിന്ന ഓരൊ മുക്കാൽപൈസ അവകാശമുണ്ട. മൂത്ത മകൻ വെററിലയും അടെക്കയും ചവച്ചാൽ „അടുത്തവൻ" ഒരുകോളാമ്പി പിടിച്ച അതിലേക്ക തുപ്പണം. കോളാമ്പി അടുത്തവന്നാകുന്നു. ഇവന്ന പലപല ദക്ഷിണകൾക്ക അവകാശമുണ്ട. അടുത്ത നാല ദേശത്തെ „അടുത്തവൎക്കും" വസ്ത്രം പണം ഇതുകൾ കൊടുക്കണം. കൂടിയ എല്ലാ കാവുതിയന്മാൎക്കും അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കും സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടും. പുലകാലം മത്സ്യമാംസം, മദ്യം, ചക്കര, പുകെല മുറുക്ക, ഇതൊന്നും പാടില്ല. കുറെ പ്രമാണിയൊ തറവാട്ടിലെ കാരണവനൊ ആണ മരിച്ചതെങ്കിൽ അവന്റെ ഒരുപ്രതിമ വെള്ളികൊണ്ട ഉണ്ടാക്കി വല്ല ഒരു അമ്പലത്തിൽ വെക്കുക നടപ്പാണ. കൎക്കടകം, തുലാം, കുംഭം ഈ അമാവാസിക്കാണ ഇത പതിവ. കൊല്ലത്തിൽ ശ്രാദ്ധം നടപ്പുണ്ട. അന്ന രാത്രി മരിച്ച ആൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ താല്പൎയ്യമായിരുന്ന പലഹാരങ്ങളൊ മദ്യമാംസമൊ പടിഞ്ഞാററയിൽവെച്ച വാതിലടച്ച കാൽമണിക്കൂറനേരം എല്ലാവരും പുറത്തേക്ക പോരും. പിന്നെ പോയി എടുത്ത അനുഭവിക്കും. ഇതുകൂടാതെ ബാധ വെളിച്ചത്തുവരുത്തൽ എന്ന ഒര അടിയന്തരംകൂടിയുണ്ട. അത മരിച്ച സംവത്സരം കഴിഞ്ഞെ പാടുള്ളു. ചെയ്യുന്നത പാണരാണ. ബലികളുടെ മാതിരിയാണ. മിററത്ത പന്തലിട്ട അതിൽ കുറെ പെൺകുട്ടികൾ ഇരിക്കും. പാണര പാട്ടുപാടും. രാത്രി തെല്ലു ചെല്ലുമ്പോൾ ഒര കുട്ടി ഉറയും. മരിച്ച ആൾ സംസാരിക്കുംപോലെ സംസാരിക്കും. കിടാങ്ങളേയും സംബന്ധികളേയും സ്നേഹിതന്മാരേയും പേർ കൂട്ടിവിളിക്കും. കീൾക്കട വൎത്തമാനം പറയും. മേലിൽ ശേഷക്കാർ നടക്കേണ്ടുന്നതിനെപ്പററി കല്പിക്കും. പിന്നെ പ്രേതത്തിന്നു ഇഹലോകബന്ധമില്ല. സ്വൎഗ്ഗത്തിൽപോയി.

തൊട്ടിയൻ.

1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോൎട്ടിൽ ഇവർ തെലുങ്ക കൃഷിക്കാരാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട. എങ്കിലും തഞ്ചാവൂരിലെ തൊട്ടി

യർ അല്ലെങ്കിൽ കമ്പളത്താന്മാക്ക അഖഞ്ഞുനടക്കുക, ചിച്ച എ
ടുക്കുക, ചോക്കിനെ പോററുക, പാമ്പിനെ പിടിക്കുക, ഇതൊ
ക്കെയാണ പണി. തിരുനെൽവേലിയിൽ കാട്ടുതൊട്ടിയൻ എന്നു
പറയുന്നവക്കും ഇതുതന്നെ പ്രവൃത്തി. ഇവക്ക കല്യാണം വീട്ടിൽ
വെച്ചല്ല നടപ്പ. ഊരിൽ മൈതാനിയിൽ പന്തലിട്ട അതിലാ
ണ. തീരളും മുമ്പും പിമ്പും വിവാഹം നടപ്പുണ്ട. എത്ര ധനവാ
ന്മാരായാലും വിവാഹ അടിയന്തരകാലം കമ്പെങ്കിലും മുതിര എ
ങ്കിലുമെ ഭക്ഷിച്ചുകൂട. 3 ദിവസമുണ്ട വിവാഹം, അതിന്ന അനു
വധി ക്രിയകളുമുണ്ട. ഇതിൽ രണ്ട വിശേഷവിധിയാകുന്നു. ഒ
ന്നാമത ഒരു ചുകന്ന ആട്ടിനെ അറുത്ത ചോരകൊണ്ട സ്ത്രീപുരു
ഷന്മാരെ പൊട്ട തൊടിയിക്കണം. രണ്ടാമത ഒരുത്തൻ ഓടിപ്പോ
കുംപോലെ നടിക്കും. മണവാളൻ വില്ലും അമ്പുമായി വഴിയെ
പാഞ്ഞ പിടിച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുവരണം. സ്ത്രീകളുടെ നടപ്പ മോ
ശമാണ. അച്ഛൻ പെങ്ങളുടേയൊ അമ്മാമൻേറയൊ മകളെ
വിവാഹംചെയ്യ നടപ്പാണ. വയസ്സിൻെറ അന്തരം എന്തായാ
ലും വേണ്ടതില്ല. മകന്ന പ്രായമാകുന്നവരെ അച്ഛൻ സംസൎഗ്ഗം
ചെയ്കയും നടപ്പുണ്ടത്രെ. വിവാഹബന്ധം വേർവിടുത്തലും വി
ധവാവിവാഹവും സാധാരണമാണ. പിതൃക്കൾക്ക ചോറും റാ
ക്കും കൊടുക്കും. കാട്ടുതൊട്ടിയന്മാർ കുറുക്കനേയും, എലിയേയും,
എച്ചിലും തിന്നും. തൊട്ടിയസ്ത്രീകൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ അന്നം ഭ
ക്ഷിക്കയില്ല. കാരണം രൂപമില്ല. അവർ എടത്തെ കയ്യമാത്രമെ
വള ഇടുകയുള്ളു. പുരുഷന്മാർ കാല്ക്ക വെള്ളിതളയും ഒരു ക
യ്യിൻെറ മുട്ടിന്നുമീതെ വെള്ളിവളയും ഇടും. പൂണനൂലില്ല. അധി
കവും വൈഷ്ണവരാണ. ചിലക്ക പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ.
മററുള്ളവക്ക സ്വജാതിതന്നെ. വിവാഹം തിരണ്ടതിൽപിന്നെ
യാണ. സ്വകുഡുംബത്തിൽ തന്നെയായാൽ വ്യഭിചാരത്തിന കു
ററമില്ല. മററ ജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭത്താ
വിൻെറ അടുത്ത സംബന്ധികളുമായി സംഗത്തിന പെണ്ണിനെ
നിബ്ബന്ധിക്കുമെന്നുകൂടി പറയുന്നു.

ശവം സാധാരണ ദഹിപ്പിക്കയാണ. തടിക്കു തീവെക്കേണ്ട
ത സംബന്ധികളാണ മകനല്ല. കൊണ്ടുപോകേണ്ടത ചക്കിലി

യന്നം. മാംസം ഭക്ഷിക്കാം. താലികെട്ടുക കുഡുംബത്തിലെ മൂത്ത ആണൊ പെണ്ണൊ ആകുന്നു. പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്ക അമ്മാമൻ എടുക്കണം. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ വേറെതന്നെ ഒരുകുടിലിൽ ഇരുത്തി ചക്കിലിയൻ കാവൽനില്ക്കും. തങ്ങളുടെ ഊരിൽ ചെരിപ്പിട്ടിട്ടൊ കുതിരപ്പുറത്തൊ കുടപിടിച്ചൊ ആരേയും ചെല്ലുവാനയക്കയില്ല.

തൊറയ.

ഇവർ കണ്ണാടകക്കാരാണ. മുഖ്യമായി വസിക്കുന്നത കോയമ്പത്തൂർ, ചേലം, ഈ ജില്ലകളിലാകുന്നു. പൂൎവ്വം മീൻ പിടുത്തവും മഞ്ചലെടുക്കലുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഠം അധികവും വെററില കൃഷിയാണ. യജമാനനെന്ന സ്ഥാനിയാണ മൂപ്പൻ. ഇവൻെറ കീഴിൽ ദള വായി എന്നൊരുദ്യോഗസ്ഥനും എഴുത്ത കൊണ്ടുനടപ്പാനും മററുമായി കൊണ്ടിക്കാർ എന്ന ഒരുത്തനും ഉണ്ട. ജാതിക്കൂട്ടം മുതലായ്ത്ത വിസ്തരിക്കേണ്ടത യജമാനനും പഞ്ചായത്തകാരും കൂടീട്ടാകുന്നു. സഭകൂടുക ജാതിക്കാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിലാണ. സഭെക്ക വഴകി ചെല്ലുന്നവർ സഭാജനങ്ങഠംക്ക നമസ്കരിക്കേണം. എല്ലാവീട്ടിലേയും കാരണവന്ന സഭയിൽ ഇരിപ്പാനവകാശമുണ്ട. സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുക സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടാണ. നിലത്ത വട്ടത്തിൽ ഒര വരവരച്ച അതിന്നുള്ളിൽ നിന്നുംകൊണ്ട സാക്ഷി ഇങ്ങിനെ പറയും "ദൈവവും കൂടിയ കാരണവന്മാരും ആണ, മേൽ ആകാശവും കീഠം ഭൂമിയും ആണ ഞാൻ സത്യമെ പറകയുള്ളൂ." പിന്നെ കൊണ്ടിക്കാർ സാക്ഷിയുടെ തലയിൽ ഒരുനുള്ള മണ്ണുനുള്ളി ഇടും മാത്രം. ഒരുത്തനെ ചെരിപ്പുകൊണ്ടൊ ചൂൽകൊണ്ടൊ അടിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ 25 സ്വജനങ്ങഠംക്ക സദ്യകഴിക്കണം. ചെരിപ്പെങ്കിലും ചൂലെങ്കിലും കയ്യിലെടുത്തു എങ്കിൽ 50 ആഠംക്കും അടിച്ചു എങ്കിൽ 100 ആഠംക്കും വിരുന്ന ഊട്ടണം. ഇതിന്ന പുറമെ കുററക്കാരൻ ഒരചെറിയ പിഴകൊടുക്കുകയും ഇരുകക്ഷിയേയും ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച ശുദ്ധിചെയ്യുകയും വേണം. വ്യഭിചാരത്തിന്ന ശിക്ഷ ജാതിഭ്രഷ്ടാക്കുകയാണ. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒന്ന മരിച്ചാൽ മാത്രം മറെറ കക്ഷിക്ക

ജാതിയിലേക്ക മടങ്ങി ചേരാം. അതിന്നും അധികം സ്വജനങ്ങളെ വിരുന്നൂട്ടുകയും കുറെ പണം പിഴചെയ്യുകയും സഭ മുമ്പാകെ നമസ്കരിക്കയും വഴിയെ പുളിഞ്ചുള്ളികൊണ്ട അടികൊള്ളുകയും വേണം. കൂടാതെ യജമാനന്റെ കാൽ കഴുകി നമസ്കരിക്കയും വേണം. വിവാഹം പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചാണ. തിരണ്ടാൽ പെണ്ണിനെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ഭത്താവ ഒരുകുടിൽ വെച്ചുകെട്ടി അതിൽ പാപ്പിക്കും. അവസാനം അതിന്ന പെണ്ണ തീവെക്കും. വീട ശുദ്ധമാക്കും. സ്വജനസദ്യ കഴിക്കും. ക്ഷണിക്കുന്ന വീടുകളുടെ വാതിലിന്മേൽ അല്പം അരച്ച മഞ്ഞൾ ഒട്ടിക്കും. സ്വജനങ്ങളും ശേഷക്കാരും വെററില മുതലായ്ത്ത താലത്തിൽ വെച്ച ഘോഷയാത്രയായി കൊണ്ടുചെല്ലണം. വിവാഹം കഴിയുംമുമ്പ തിരണ്ടാൽ കുടിൽ വെച്ചുകെട്ടേണ്ടത അമ്മാമനാകുന്നു. വിവാഹം നിശ്ചയിപ്പാൻ പുരുഷന്റെ അച്ഛനും ബന്ധുക്കളും പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി പണം വസ്ത്രം ആഭരണങ്ങൾ ഇതൊക്കെ കൊടുക്കണം. 5 സുമംഗലിമാരെ പൂജിച്ച ഊട്ടണം. രണ്ട വീട്ടിലും ഉണ്ടാകും പന്തൽ. രണ്ടേടത്തും 5 സുമംഗലിമാർ പോയി നെല്ല കുത്തികൊടുക്കണം. രണ്ടാംദിവസം 5 സുമംഗലികൾ പുരുഷന്റെയും 5 പേർ സ്ത്രീയുടേയും വീട്ടിൽ പോയി അവരെ കുളിപ്പിക്കണം. പത്താളുംകൂടി കൊശവന്റെ അവിടെ പോയി 5 അണിഞ്ഞ കുടം കൊണ്ടവരണം. ഇതിൽ മൂന്നെണ്ണം അവർ കുളത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കൊണ്ടുവരും. ബാക്കി രണ്ട പിറേറന്ന മണവാളനും സോദരിയും കൂടി കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കൊണ്ടുവരും. കുടം അഞ്ചും പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോയിവെക്കും. പിന്നെ മണവാളന്റെ ശേഷക്കാർ 12 തരം ആഭരണങ്ങളും ഒരുപുതിയ വസ്ത്രം, പുഷ്പം മുതലായ്തും കൊണ്ട യജമാനന്റെ വിട്ടിൽ പോയി ആയാളേയുംകൂട്ടി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. പെണ്ണിനെ കുളിപ്പിച്ച അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പൊൻതകിടുകൊണ്ടും വണ്ണത്തകിടുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയതായ ഒരു നെററിപ്പട്ടം ഒരുബ്രാഹ്മണൻ അവളുടെ നെററിമേൽ കെട്ടും. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവളെ പുരുഷന്റെ അവിടേ

ക്കു കൊണ്ടുപോകും. പന്തലിൽ ഒരു കട്ടാരവും കയ്യിൽ പിടിച്ച മറെക്കുള്ളിൽ പുരുഷൻ പൂണനൂൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവൻെറ നെററിക്കു ബ്രാഹ്മണൻ പട്ടം കെട്ടണം. ബ്രാഹ്മണൻ രണ്ടുപേൎക്കും ഉപദേശം കൊടുക്കണം. അത കഴിഞ്ഞാൽ തെര പത്തുക്കൊത്തി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാല ഇടും. പെണ്ണിൻെറ അഛനമ്മമാർ പുരുഷൻെറ കയ്യിൽ കുറെ എള്ളിൻമണിവെച്ച വെള്ളം പകന്ന അവനോട പറയും "ഇവറം നിൻെറതായി ഇവളെ നന്നായി നോക്കികൊള്ളണം" എന്ന. താലി ബ്രാഹ്മണൻ പൂജിച്ച മണവാളൻ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അവൻ പെണ്ണിൻെറ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കും. പിന്നെ അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ച അവരുടെ കൈകറം തമ്മിൽചേത്ത വസ്ത്രങ്ങളുടെ തല കൂട്ടികെട്ടി പന്തലിൽനിന്ന പോയി ഒരമ്മിമേൽ കാൽവെച്ച അരുന്ധതിയെ നോക്കണം. മടങ്ങി പന്തലിൽ വന്നാൽ കാരണവന്മാർ ആശീൎവ്വാദം ചെയ്യും. 4-ാംദിവസം പിന്നേയും പന്തലിൽ പോയി ഇരുന്നിട്ട അഞ്ചു വൎണ്ണമായ ചോർ അഞ്ചു തട്ടിൽ വെച്ച ഒരതട്ടിൽ 9 തിരികൊളുത്തിവെച്ച എല്ലാം കൂടി ഉഴിയണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരായ അഞ്ചു പുരുഷന്മാരും 5 സ്ത്രീകളും ഒരുചരടും പിടിച്ച സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ചുററും വട്ടത്തിൽ നില്ക്കും. ചരട്ടിനുള്ളിൽ പെണ്ണിൻെറ ആങ്ങള ഒരു പിലാശിൻ കോലുമായി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പുരുഷൻ തൻെറ കൈ കൂപ്പിതൊഴുതുംകൊണ്ടും ഇരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലയിലും ചുമലിലും കൈകാലുകളുടെ മടക്കുകളിലും വിരലുകളുടെ എടയിലും ചെറിയ അരിയപ്പം വെക്കും. പിന്നെ രണ്ടാളും കുളിച്ച കയ്യിൽ വെററില എടുത്ത നാലുദിക്കിലേക്കും നമസ്കരിക്കേണം. പുരുഷൻ പന്തലിൻെറ 12 കാലിന്മേലും ഗോപികൊണ്ട നാമമൊ ഭസ്മംകൊണ്ട കുറിയൊ ഇടണം. സ്ത്രീ ഓരൊ കാലിൻെറ മുരട്ടും കുറേശ്ശ ചോറും നീരും കൊടുക്കണം. കൎപ്പൂരം കത്തിച്ച ആരാധിക്കയും വേണം. പിന്നെ അവർ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്ക പുറപ്പാടായി. അവിടെ അവളുടെ സോദരി തടുക്കും. അവളുടെ കുട്ടിയെ അവൾക്കുണ്ടാകുന്ന കുട്ടി വിവാഹം ചെയ്യേക്കാമെന്ന പ്ര

ത്ിജ്ഞ കിട്ടിയല്ലാതെ അകത്ത കടക്കാനയക്കയില്ല. വഴിയെ ഭാൎയ്യ ഭൎത്താവിൻെറ കൈകാൽ കഴുകിക്കർ. ഇതിന്ന വെള്ളം ഒരു കുളത്തിൽ നിന്ന കൊണ്ടുവരണം. പോകുന്ന വഴിയിൽ അരിവി തറിയുംകൊണ്ട പോകണം. പിന്നെ ഭാൎയ്യെക്ക ഭൎത്താവും ഭൎത്താവിന്ന ഭാൎയ്യയും പാലും ചോറും കൊടുക്കണം. കൈകഴുകിയാൽ സ്ത്രീയുടെ ആങ്ങള പുരുഷൻെറ വിരലിൽ സ്വൎണ്ണമോതിരം ഇടണം. താലത്തിൽ വെററിലയടെക്ക കൊണ്ടുവരും. മൂന്ന പിടി ഭൎത്താവ എടുത്ത വസ്ത്രത്തിൽ കെട്ടും. വഴിയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി തൊഴും. അഞ്ചാംദിവസം കുടങ്ങൾ പുഴയിൽ കൊണ്ടു പോയി ഇടും. മടങ്ങിവന്നാൽ 5 സുമംഗലികളെ പൂജിച്ച ഊട്ടണം. പിന്നെ 5 പുരുഷന്മാർ കൂടിയ ജനങ്ങൾ മുമ്പാകെ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാൎക്ക ജാമ്യൻ നില്ക്കണം. അവരുടെ നല്ല നടപ്പിന്ന തങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളാണെന്ന പറയണം. വയ്യുന്നേരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ പോയി അന്യോന്യം തലയിൽ എണ്ണ തേപ്പിച്ചമഞ്ഞനീററിൽ കുളിക്കും. പിറെറന്ന മടങ്ങിപോകയും ചെയ്യും. ഈ ജാതിയിൽ ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട.

മരിച്ചാൽ ശവം മറചെയ്യുകയാണ. മീതെ കള്ളി (കണ്ടലാവണക്ക) തെങ്ങോല ഇതകൊണ്ട പന്തലിടും. ശവത്തിനേയും വിധവയേയും കുറി ഇടിയിക്കും. മകൻ പൂണനൂൽ ധരിക്കും. കുഴിമൂടിയാൽ ഒരു പറയൻ 3 മൂലെക്കൽ എരിക്കിൻകൊമ്പ കുഴിച്ചിടും. വടക്കുകിഴക്കേ മൂല ഒഴിച്ചിടും. ഓരൊ കൊമ്പിന്മേൽ മകൻ ഒരുചെറിയ നാണ്യം വെക്കും. അവൻ കുടത്തിൽ വെള്ളവും ഒരു തീക്കൊള്ളിയുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്ന സമയം അമ്മാമൻ തലെക്കൽ നിന്നുംകൊണ്ട കുടത്തിനെ ഓട്ടപ്പെടുത്തും. 3_5_7_9 ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുദിവസം വിധവ കോടിവസ്ത്രം ധരിച്ച ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി ചില കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട. താലിയും വളകളും അവിടെ പൊട്ടിച്ചിടും. ആഭരണങ്ങൾ നീക്കംചെയ്യും. തുണിയിട്ട മൂടി അവൾ പുഴയിൽ പോയി ചാണകം തേച്ച കുളിക്കും. മകനും മററ രോഷക്കാരും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകും. ബ്രാഹ്മണൻ പൂജകഴിച്ച

ശ്രീകൊവിൽ അടെക്കും. മകൻ പിൻതിരിഞ്ഞ നിന്നുംകൊണ്ട കുറെ വെള്ളം വാതിലിന്മേലേക്ക എറിയും. അപ്പോൾ ശാന്തിക്കാരൻ വാതിൽ തുറക്കും. ഇപ്രകാരം മൂന്ന പ്രാവശ്യം ചെയ്യണം. 7-ാംദിവസം പുണ്യാഹം കുടഞ്ഞാൽ പുല കഴിഞ്ഞു. വിധവ മൂന്നമാസം മറവിലിരിക്കണം. കൊല്ലത്തിൽ ശ്രാദ്ധം നടപ്പുണ്ട.

തോട (തൊടവൻ)

നീലഗിരി മലയിൽ പാൎക്കുന്നു. മുഖ്യധനം എരുമകളാണ. ഇവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്ന മന്ത് എന്ന പേർ. പഴനിക്കാരുടെ കാവവടിയുടെ മുകൾപോലേയാണ മേൽപുര. 18 ഫീററനീളം 9 ഫീററ വീതി നട്ടു 10 ഫീററ ഉയരം ഉണ്ടാകും. പക്ഷെ അകത്തേക്ക കടപ്പാനുള്ള ദ്വാരം 32 ഇഞ്ച ഉയരം 18 ഇഞ്ച വീതിയെ ഉണ്ടാകയുള്ളു. വാതിൽപലക മുതലായത യാതൊന്നുമില്ല. തടിച്ച കല്ലൊ മരപ്പലകയൊ കൊണ്ട മൂടുകയേ ഉള്ളു. നാലകാലിന്മേൽ എഴഞ്ഞവേണം കടക്കാൻ. പുരയുടെ മുമ്പിലും പിന്നിലും മരംകൊണ്ട നിരച്ചിട്ടാണ. ഇരുവശത്തും മേൽപുര നിലത്ത തൊടും. ഉള്ളിൽ ഒരരുക്ക കിടക്കാനും ഇരിക്കാനും ഒരതറ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന്മേൽ മാൻതോലൊ പോത്തിൻതോലൊ പായയൊ വിരിച്ചിരിക്കും. മറേറ അരുക്ക അടുപ്പ മുതലായതായിരിക്കും. ഉരലിന്ന പകരം നിലത്ത ഒരു കുഴിയാണ. പുരയുടെ ചുററും ഉരുളൻകല്ലകൊണ്ട മതിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കടക്കാൻ ഒരദ്വാരവും. അതിൽക്കൂടി ഒരപോത്തിന കടക്കാൻ വഹിയാ. തൊഴുത്ത പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ സ്ത്രീകൾക്ക എപ്പോഴും പോയികൂടാ. സ്ത്രീകളുടെ നടപ്പ വളരെ മോശമാണെന്നാണ പ്രസിദ്ധി. പെണ്ണിന യൌവ്വനാരംഭത്തിങ്കൽ ഒരവിദ്യാരംഭം വേണം. അതിന്ന ബലവാനായ ഒരചെറുപ്പക്കാരനേയാണ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഒരുത്തിക്ക പലേ ഭത്താക്കന്മാർ നടപ്പാണ. പലപ്പോഴും ഇവർ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിരിക്കും. ഭത്താവ കുട്ടിയായാൽ അവൻ മുതിരുന്നവരെ ജ്യേഷ്ഠന്മാരാണ ഭത്താക്കന്മാർ. കുട്ടിയുടെ അഛൻ ആരെന്ന തീൎച്ച്യയാക്കാൻ ഒരുകൌശലമുണ്ട. ഗർഭം 7-ാംമാസത്തിൽ ഗർഭിണിക്ക ഒരവി

ല്ലും ശരവും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട ഇത ഭർത്താക്കന്മാരിൽ ഏവൻ കൊടുക്കുന്നുവൊ അവനാണ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ. ഇവർ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരാണെങ്കിൽ മൂത്തവനാണ സാധാരണ കൊടുക്കൽ. അഛനും ഇവൻതന്നെ. എങ്കിലും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഒന്നിച്ച പാൎക്കുംകാലം എല്ലാവരും അഛൻതന്നെ. ഒരുശൎത്തിനു ഈ കൎമ്മം ചെയ്താൽ ആ പ്രസവത്തിലെ കുട്ടിയുടെ മാത്രമല്ല കൎമ്മം ചെയ്യവൻ അഛൻ, പിന്നെ മറെറാരുത്തൻ ഈ ക്രിയ ചെയ്യുന്നവരെ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കെല്ലാം ഇവൻ അഛനാകുന്നു. വില്ലും ശരവും കൊടുത്തവൻ മരിച്ചതിൻെറ ശേഷം മറെറാരുത്തൻ ഈ കൎമ്മം ചെയ്യുന്നുമില്ല, വിധവെക്കു കുട്ടികൾ ജനിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിൽ ആ കുട്ടികൾക്കും അഛൻ മരിച്ചവൻതന്നേയാണ. ഒരുത്തനു ഒന്നിലേറെ ഭാൎയ്യയും നടപ്പുണ്ട. രണ്ടമൂന്ന ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാൎക്കുകൂടി രണ്ട മൂന്ന ഭാൎയ്യമാരുണ്ടാകും. ഈ മാതിരി കാൎയ്യങ്ങളിൽ ഒരുത്തിക്കു ഒരുത്തൻ വില്ലും അമ്പും കൊടുക്കും മറെറാരിത്തിക്കു വേറെ ഒരുവൻ കൊടുക്കും.

മരിച്ചാൽ ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. വഴിയെ ഒരുപോത്തിനെ അടിച്ചുകൊല്ലുകയും വേണം. ദഹിപ്പിക്കുന്ന സമയം തലയുടെ ഓടും മററ ചില അസ്ഥികളും എടുത്ത സൂക്ഷിക്കും. ഇത മറെറാരുദിവസം ദഹിപ്പിക്കും. ചില സമയം ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കുറെ മാസം ചെന്നിട്ടും ആകും. ഒരു ചെങ്കിടാവിൻെറ ശവസംസ്കാരം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട ഒരയ്യ്റോച്ച്യൻസായ്പു താഴെ കാണുംപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ശവം നാലാളാൽ ചുമലിൽ എടുക്കപ്പെട്ടതായ ഒരുകോണിമേൽ തുണിയിട്ട മൂടി കിടത്തികൊണ്ടുവന്നു. വഴിയെ രണ്ട ചെണ്ടക്കാരും, മരിച്ചവളുടെ അമ്മയെ ഒര ചാക്കിലാക്കി മൂടി എടുത്തുകൊണ്ട മരിച്ചവളുടെ അമ്മയും, ചാക്കിൽ അരിയും ചക്കരയും തടി കൂട്ടാൻ വിറകും വഹിച്ചുകൊണ്ട ശേഷക്കാരും ആണുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേകം വെച്ചു കെട്ടിയിരുന്ന ഒര കുടിലിൻെറ നേരെ എത്തിയാറെ ശവം എടുത്ത പുറത്ത നിലത്ത മലത്തി കിടത്തി. ഒന്നാമത പുരുഷന്മാരും വഴിയെ സ്ത്രീകളും ശവത്തെ നമസ്കരി

കയ്യും തൊഴിക്കയും ദുഃഖിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സമയം ഒരു സ്ത്രീ കൂടിലിന്നകത്ത കുറേശ്ശ അരി, ചക്കര, പനംപൊടി, തേൻചീപ്പ്, ഇതുകളും മരിച്ച കുട്ടിയുടെ കളിസാധനങ്ങളും എടുത്ത വെച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞത ശവത്തോടുകൂടി ചുടാനുള്ളതായിരുന്നു. വഴിയെ ശവത്തെ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുപോയി ശേഷക്കാരും ചെന്നു. അവർ വീണ്ടും തൊഴിച്ചു കരഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്ക ആറ എരുമകളെ കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ ഒന്നിനെ വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി തലെക്ക ഒരു അടിയാലെ കൊന്നു. ഉടനെ ശവം പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു. കാൽ എരുമയുടെ നെററിമേലാക്കി കിടത്തി. തൊഴിക്കലും നിലവിളിയും പിന്നേയും തുടങ്ങി. അത അവസാനിച്ചിട്ടു ഒരു ചടങ്ങ ഉണ്ടായി മരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ സംബന്ധികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന 3 വയസ്സായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അഛൻ അതിനെ എടുത്ത കൊണ്ടുപോയി ഒരുമാതിരി പുല്ലും ഒരുമാതിരി ചെടിയുടെ കൊമ്പും കൊണ്ടുവന്നു. മരിച്ചവളുടെ അമ്മ അതിന്റെ ഒരുകയ്യ ശവത്തിന്മേലെ കമ്പിളികുപ്പായത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന എടുത്തിട്ട ആൺകുട്ടിയെകൊണ്ട ഇപ്പോഠം പറഞ്ഞ പുല്ലും കൊമ്പും ആ കയ്യിലും ചെറുനാരങ്ങ, അരി, പഴം, ചക്കര, തേൻചീപ്പ്, വെണ്ണ, ഇതൊക്കെ കുപ്പായകീശയിലും വെപ്പിച്ചു. വഴിയെ കീശ തുശിയും നൂലും കൊണ്ടുവന്ന തുന്നി. ആൺകുട്ടിയുടെ കുപ്പായം അഛൻ എടുത്ത അതകൊണ്ട അവനെ തലയോടെ മൂടി. ഇങ്ങിനെ അടിയോടു മുടി മൂടിയ സ്ഥിതിയിൽ രാത്രി മുഴുമനും ശവത്തിന്റെ അടുക്കെ കുട്ടി കഴിച്ചുകൂട്ടി ശേഷക്കാർ കാവൽനിന്നുംകൊണ്ട.

വിവാഹം കഴിയാത്ത ബാലനാണ മരിച്ചതെങ്കിൽ ഒരു ബാലികയും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീയായാൽ ഭർത്താവും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം. ദഹനമദ്ധ്യേ തലയോട വെണ്ണനീരിൽനിന്ന എടുത്തു സൂക്ഷിക്കും. അത വഴിയെ ഒരിക്കൽ ഘോഷമായി ദഹിപ്പിക്കണം.

ദണ്ഡാസി.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ കാണും. മിക്കതും മോരം കള്ളന്മാരാണ, തെക്കൻദിക്കിൽ കള്ളരും മറവരും എന്നപോലെ. അവൎക്ക പ

ന്തിവായിട്ട ഒര കൈക്കുലികൊടുത്താൽ കളവുണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടായാൽ തെളിവുണ്ടാക്കി മുതൽ മടങ്ങി കിട്ടും. കട്ടതിൽ ഒര ഓഹരി അവരുടെ തലവന്നാണ. അരക്കില്ലത്തറിന്ന പോകുവാൻ പാണ്ഡവൎക്ക ഗ്ഗഹവഴി മാന്തി ഉണ്ടാക്കികൊടുത്തതിന പ്രതിഫലമായിട്ട പാണ്ഡവന്മാർ കല്പിച്ചുകൊടുത്തതാണത്രെ കക്കാൻ ഉള്ള അവകാശം. വേറെ ഒര കഥ പറയുന്നത ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഭാൎയ്യയായ രാധയുടെ സഖി ദൂതികയിൽനിന്നുണ്ടായവരാണ ഇവരെന്നാണ. ഒര കുട്ടിജനിച്ചാൽ മൂന്നാംദിവസമെങ്കിലും അഞ്ചാംദിവസമെങ്കിലും പുരയുടെ ചുമര തുരന്ന ഒരദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിൽക്കൂടി കുട്ടിയെ മൂന്നപ്രാവശ്യം അപ്പുറത്തേക്ക കൊടുക്കും. അപ്പോൾ ഒക്കെയും „കടന്നൊകുട്ടി! കടന്നൊകുട്ടി! നീ അഛനേക്കാൾ കേമനാകണെ" എന്ന പറയണം. ഇത പണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ചിലർ സമ്മതിക്കയേ ഇല്ല. ആൺകുട്ടികളുടെ മുടികളയുക കറുത്തവാവ നാളാകുന്നു. ആ ദിവസം ഒര പോക്കിനേയും ഏഴ കോഴിയേയും അറുക്കണം. അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കല്യാണം പാടില്ല. അമ്മാമന്റെ മകളെ ആവാം. കല്യാണത്തിന തലേനാൾ വയ്യുന്നേരം ഒര പുററിങ്കൽ ഒര കോഴിയെ അറക്കണം. അന്ന പുരുഷനെ സോദരിയുടെ ഭൎത്താവ ക്ഷൌരം ചെയ്യണം. കല്യാണപന്തലിൽ മണവാളന്റെ അടുക്കെ പെണ്ണ അവളുടെ അമ്മാമന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കും. ഒര കാരണവനൊ മററൊ രണ്ടാളുടേയും കയ്യ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച അതിൽ ഒര അടെക്കാകത്തിയും അടെക്കയും കുറെ അരിയും വെച്ച മഞ്ഞച്ചരടകൊണ്ട ഏഴ ചുററികെട്ടും. ഇന്നവന്റെ പൌത്രിയും ഇന്നവന്റെ പുത്രിയുമായ ഇന്നവളെ ഇന്നവന്റെ പൌത്രനും ഇന്നവന്റെ പുത്രനുമായ ഇന്നവനോട ചേൎക്കുന്നു എന്ന വിളിച്ചുപറയും. അടെക്കാകത്തി പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള എടുത്ത പുരുഷനെ ഒര അടിയും അടിച്ച കൊണ്ടുപോകും. അനന്തരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കവിടിയാട്ടും. ആ മദ്ധ്യെ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടികെട്ടി അവരുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന അരി ഒര കോൺതലക്കൽ കെട്ടും. കളി കഴിഞ്ഞാൽ ഈ അരി ഒര ചെറിയ മൺപാ

ത്രംകൊണ്ട അളക്കും. ആദ്യം പെണ്ണിന്റെ പേക്ക്. അപ്പോഠം അരി ശരിയായിട്ടുണ്ടാകും. പിന്നെ പുരുഷന്റെ പേക്ക് അളക്കും. അപ്പോഠം അരി കുറവുണ്ടെന്നു നടിച്ചിട്ട പുരുഷനെ കള്ളനെന്നും മററും വിളിച്ച കളിയാക്കും. ചില വിവാഹങ്ങളിൽ പുരുഷൻ കോപം നടിച്ചുപോകും. എന്നാൽ പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള തിരികെ കൊണ്ടുപോരണം. തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ തിരണ്ടതെങ്കിൽ മേലിലേശ്വശുരൻ 7-ാംദിവസം പെണ്ണിന്ന ആഭരണങ്ങളും പണവും സമ്മാനിക്കണം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. വിധവ ഊരിന്റെ അതിൎക്കലോളം ശവത്തോടുകൂടെ പോയി അവിടെ ഒര കലവും കയ്യിലും വലിച്ചെറിഞ്ഞ മടങ്ങി പോരണം. മരിച്ച ആഠം കുറെ പ്രമാണി ആയിരുന്ന എങ്കിൽ 11-ാംദിവസം ഒര ക്രിയയുണ്ട. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്ത ഒര തുണിവിരിച്ച രണ്ടാഠം അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും വാളൊ വലിയ കത്തിയൊ കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ട ഇരിക്കും. ഒര ഈച്ചയൊ മററ പ്രാണിയൊ തുണിയിൽ വന്ന ഇരുന്നാൽ ക്ഷണം തുണി മടക്കികെട്ടി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി പ്രാണിയെ കൊടഞ്ഞകളയും.

ദാസരി.

ഇവർ ഒര ഒററജാതിയല്ല. പലകൂട്ടരും ദാസരിയാകും. താണജാതിയാണ. യാചിച്ച നടക്കകയാണ മുഖ്യ പ്രവൃത്തി. കോയമ്പത്തൂര കാരമടെക്ഷേത്രത്തിൽ കൊല്ലംതോറും രഥോത്സവത്തിങ്കൽ ദാസരികഠാക്ക പഞ്ചാമൃതം കൊടുത്താൽ വളരെ ഫലമുണ്ടത്രെ. പഞ്ചാമൃതം അവര വായിലിട്ടിട്ട അല്പം ഭക്ഷിച്ച ശേഷിപ്പ ഭജനക്കാരുടെ കയ്യിലെക്ക തുപ്പും. അത ഭക്ഷിച്ചാൽ സൎവ്വരോഗം മാറും. സന്തതിയുണ്ടാം. ചിലര ദാസരികഠാക്ക വെററില വായിൽ കൊടുക്കും. അവര അത ചവച്ചിട്ട ഭക്തന്റെ വായിലേക്ക തുപ്പും. അതിന്നും വലിയ ശക്തിയുണ്ടത്രെ. ചില സ്ത്രീകഠം സന്തത്യത്ഥം ദാസരികളോടുകൂടി രമിക്കും എന്നും പറയുന്നുണ്ട. പഴനിക്ക പോകുന്നവർ കവളും നാവും തുളെക്കുന്ന നടപ്പുണ്ട

ല്ലോ. ചില ദാസരികൾക്കു കവറം തുളച്ച സ്ഥിരമായ ദ്വാരം ഉണ്ടാകും. ചിലടങ്ങളിൽ അമ്മാമന്റെ മകളെ കല്യാണംചെയ്യു നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ഉപേക്ഷിക്കുക പാടില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു.

ദുദെകുല.

മുസൽമാനാണ. പക്ഷെ ഹിന്തുനടപ്പുകൾ പലതും ഉണ്ട. കല്യാണത്തിന താലികെട്ടണം. ഹിന്തുമതാചാരങ്ങളിൽ അനുവദിക്കുന്നേടത്തോളം ചേരും. ആയുധപൂജയുണ്ട. പക്ഷെ നവരാത്രിക്കല്ല. ബക്കറിദ പെരുനാളിന്നാണ. പെണ്ണതിരണ്ടാൽ സദ്യയുണ്ട. ബാക്കി മുസൽമാന്മാർ ഇത ഗോപ്യമായി വെക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഉടുപുടവ കേവലം ഹിന്തുക്കളുടെ മാതിരിയാകുന്നു.

ദേവദാസി.

പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 7 തരമുണ്ട. 1 ദത്താ, അല്ലെങ്കിൽ താൻതന്നെ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു വഴിപാടായി ചെയ്യുന്നവൾ. 2 വിക്രീതാ, അത്ഥാൽ വിലെക്കുവാങ്ങിയവൾ 3 ഭൃത്യാ, ശേഷം കുഡുംബത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി തന്നേത്താൻ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊടുത്തവൾ. 4 ഭക്താ, അത്ഥം സ്പഷ്ടം. 5 ഹൃതാ അല്ലെങ്കിൽ വശീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. 6 അലങ്കാരാ_സംഗീതം നാട്യം ഇതുകളിൽ വിദഗ്ദ്ധയാകയാൽ രാജാവൊ പ്രഭുവൊ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊടുത്തവൾ. 7 രുദ്രഗണികാ അല്ലെങ്കിൽ ഗോപികാ. ക്രമമായി ശമ്പളംവാങ്ങി ക്ഷേത്രത്തിൽ ആടുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നവൾ. താലികെട്ട ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാണ. മണവാളൻ ഒരു വാളെങ്കിലും ഒരു ബിംബമെങ്കിലും ആകുന്നു. ഭാഗത്തിങ്കൽ പുത്രന്മാക്കും പുത്രിമാക്കും ഓഹരി സമമാകുന്നു. കുഡുംബത്തിൽ പുരുഷസന്താനമില്ലാഞ്ഞാൽ ഒരു പെണ്ണിനെ ദേവദാസിയാക്കി ,,നേടതള്ളുന്ന'' നടപ്പ മൈസൂരിലും മറവും ഉണ്ട. ഭാഗത്തിങ്കൽ അവൾക്കു പുരുഷനേപോലെ ഓഹരിയുണ്ട. ദഹിപ്പിക്കാനുള്ള അഗ്നി

ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന കൊണ്ടുവരണം. മരുമക്കത്തായം എന്ന പറയണമൊ? ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക ചേൎന്നവളാണ മരിച്ചതെങ്കിൽ ശാന്തിക്കാരൻ മഞ്ഞളുരുതികൊണ്ട ശവം കുളിപ്പിക്കണം. ഏററവും അടുത്ത ദായാദിയായ പുരുഷൻ തല മുഴുമൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കണം. താലികെട്ടുകല്യാണം ചെയ്ത ആൾ ബ്രാഹ്മണനായാലും അയാളുടെ ശവത്തിന്മേൽ വിതറുവാനുള്ള മഞ്ഞപ്പൊടി അവൾ ഉണ്ടാക്കണം. അമ്മയുടേയും അമ്മാമൻെറയും ശ്രാദ്ധങ്ങൾ ഊട്ടിയെ കഴിവൂ. ഹിന്തുശാസ്ത്രപ്രകാരം ദേവദാസികൾക്കു മാത്രം തങ്ങൾക്കായി പെൺകുട്ടികളെ സ്വീകരിക്കാം. (ദത്തെടുക്കാം). വിധവമാർ സ്വീകരിക്കുക മരിച്ച ഭൎത്താവിനവേണ്ടിയാണല്ലൊ. ആൺകുട്ടികളെ മാത്രമെ പാടുള്ളുതാനും.

ദേവാടിക.

(ദേവൻെറ അടിയർ) തെക്കേകന്നടത്തിൽ ഒരുമാതിരി അമ്പലവാസികളാണ. വിവാഹം എന്നും ആവാം. വിധവാവിവാഹം ആവാമെങ്കിലും ചെറുപ്പത്തിൽ വൈധവ്യം വന്നാൽ മാത്രമെനടപ്പുള്ളൂ. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. മാംസം ഭക്ഷിക്കും മദ്യം സേവിക്കും. മരുമക്കത്തായക്കാരാണ. കല്യാണം ഉറച്ചാൽ പെണ്ണിന പുരുഷൻ ഒര മോതിരം കൊടുക്കും. അവൾ അത ചെറുവിരലിന്മേൽ ഇടും.

ദേവാംഗ.

മദ്രാശി സംസ്ഥാനത്ത എങ്ങും കാണാം. ഭാഷ തെലുങ്കും കൎണ്ണാടകവുമുണ്ട. ചിലർ മാംസഭുക്കുകളാണ. മററവർ മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. എങ്കിലും അന്യോന്യം വിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽനിന്ന മററതിലേക്ക കല്യാണംചെയ്തുകൊണ്ടപോയാൽ പിന്നെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. തിരളുവോളം പാത്രങ്ങളാകട്ടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളാകട്ടെ തൊട്ടുകയും പാടില്ല. കല്യാണത്തിങ്കൽ അമ്മാമൻ ചരടകെട്ടണം. ശവത്തിനെ ഇരുത്തിയാണ മറചെയ്യു. പത്മശാലക്കാർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. അവരും ദേവാംഗരും പൂൎവ്വം ഒന്നായിരുന്നപോൾ. അവർ

ലിംഗധാരികളാണിപ്പോൾ, ദേവാംഗർ വൈഷ്ണവരും. ഇപ്പോഴും ഒര നടപ്പുണ്ട. ഒരു പന്തീരാണ്ടിന്നുള്ളിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു ദേവാംഗൻ വീട വിട്ടിട്ട പത്മശാലക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരും. അവരോട പിച്ചഎടുത്ത നടക്കും. കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ വീട്ടിൽ കണ്ടത എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാം. തിരുനെൽവേലി, മധുരാ ഈ ജില്ലകളിൽ ഇവർ ബ്രാഹ്മണരേക്കാൾ ഒരു മാററ മീതെയാണെന്ന ഭാവമുണ്ട. ബ്രാഹ്മണൎക്ക നമസ്കരിക്കയില്ല.

ഡൊംബ്.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ ഉണ്ട. മലപ്രദേശത്താണ. പ്രവൃത്തി നെയ്ത്ത, കച്ചോടം, വാദ്യക്കാർ, യാചകർ, ചിലൎക്ക കന്നും കൃഷിയും. തിരണ്ട പെണ്ണ അഞ്ചദിവസം വീട്ടിന പുറത്ത കഴിക്കണം. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ട മതി. അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ അവകാശപ്പെടും. ചിലേടത്ത അമ്മാമന്റെ മകളേയും. ആണിന്റെ വലത്തെ ചെറുവിരലും പെണ്ണിന്റെ എടത്തേതും കൂടി കെട്ടി അവർ കുടിക്കുകത്ത കടക്കും. പിറേറന്ന ആണിന്റെ കുടിക്ക പോകും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ഏട്ടന്റെ വിധവയെ പതിവായി അനുജൻ കെട്ടും. കഴിവുള്ളോരുടെ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. കുട്ടികൾക്ക പേരിടുക അധികവും ജനിച്ച വാരത്തിന്റെ പേരാണ. മരിച്ച ആൾക്ക മകനൊ ഭൎത്താവൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ 10-ാംദിവസം തലയും മീശയും കക്ഷവും ക്ഷൌരം ചെയ്യണം. കുട്ടികൾക്ക ജനിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവില്ലത്രെ. മരിച്ച കാരണവന്മാരിൽ ഒരാളുടെ ആത്മാവ വഴിയെ കടന്നുകൂടും. കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ഒര കോഴിഎല്ല കൊടുക്കും. അതിനെ അത വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ ആത്മാവ കടന്നുകൂടിയതിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. ചില ഡൊംബ്മാൎക്ക തിളെക്കുന്ന എണ്ണ ശരീരത്തിൽ പാരാം. പൊള്ളുകയില്ലത്രെ. മുമ്പ ഒരുത്തന അവന്റെ തോൽ കട്ടപ്പമാക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. വെടിവെച്ചാൽ തുളയില്ലായിരുന്നുപോൽ. ഒരിക്കൽ രണ്ടു സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാരുടെ മേൽ വഴിക്കാവഴിയായി ചെകുത്താനെ കയററികളഞ്ഞതായി പറയുന്നു.

ദോബി (ധോബി)

തിരളും മുമ്പുവേണം വിവാഹം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു വാളോടൊ മരത്തോടൊ ആദ്യം വിവാഹംചെയ്തിട്ടുവേണം പുരുഷനെ വിവാഹംചെയ്യാൻ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ രണ്ടാളും ഏഴ കിണററിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു കുളിക്കണം. പുനൎവ്വിവാഹം ആവാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും.

ധക്കഡൊ.

ഒരു മാതിരി ഉരിയാ കൃഷിക്കാരാണ. ധക്കഡോവിന തന്റെ അഛനെ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നൊരു വാക്കുണ്ട. ബ്രാഹ്മണന ശൂദ്രിയിലുണ്ടായതാണെന്നു പറയുന്നു. പൂണുനൂലുണ്ട. ബ്രാഹ്മണന്റെ മാത്രമെ വെള്ളം കുടിക്കയുള്ളു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പവേണം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ പതിവ.

ധൂളിയ.

ഒരിയാകൃഷിക്കാരനാണ. ധൂളിയിൽനിന്നായിരിക്കാം പേർ. ദൊലി (ഡൊലി) എന്നതിൽനിന്നും ആവാം. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം നിൎബ്ബന്ധമല്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. ചിലൎക്ക പൂണുനൂലുണ്ട.

നലാ.
ഥ

തെക്കെ കന്നടത്തിൽ ഒരു മാതിരി ചാണരാണ. വട്ടി, കൊട്ട, കുട ഇത്യാദി ഉണ്ടാക്കലും ഭൂതബലികളെയും പ്രവൃത്തി. മലയാളത്തിലെ മലയൻ, മുന്നൂററൻ, ചാണൻ, മണ്ണാൻ ഇവരുടെ തെറ തെയ്യാട്ട ഇതുകളുടെ മാതിരിതന്നെ. തിരണ്ടതിൽപിന്നെയാണ വിവാഹം. ഒരുത്തിക്ക വഴിക്കുവഴിയായി എത്രപ്രാവശ്യമെങ്കിലും കെട്ടാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയുമുണ്ട. കുഴിച്ചിടുകയുമുണ്ട. അഞ്ചാംദിവസവും ഏഴാംദിവസവും പുല പോകും.

നഞ്ചിനാട്ട വെള്ളാളൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ തോവാള, അഗസ്തീശപുരം ഈ രണ്ടു താലൂക്കുകളിലാണ അധികവും. എന്നാൽ മററ എല്ലാടത്തും ഉണ്ട.

ഒട്ടുക്ക 18,000 ജനമേയുള്ളൂ. പുരുഷന്മാരെ പിള്ള എന്നാണ വി ളിക്കുക. മരുമക്കത്തായമാണ. ശൈവരെന്നും അശൈവരെന്നും രണ്ടുവകയുണ്ട. ശൈവര മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. അശൈവ രുടെ ചോറുണ്ണുകയുമില്ല. അശൈവർ മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശൈവരുടെ ചോറുണ്ണും. ഇവരുടെ സ്ത്രീകളെ ശൈവക്ക ഭാൎയ്യ യാക്കികൊടുക്കും. എന്നാൽ പിന്നെ അവറ്റക്ക അശൈവരുടെ ചോറുണ്ടുകൂടാ. തെക്കൻദിക്കിൽ വീഥികളിലായി പാക്കും. വട ക്കോട്ട നായന്മാരെ മാതിരി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പറമ്പുകളി ലാണ. ഇവരുടെ ഉടുപുടവ നായന്മാരെപ്പോലെയാകുന്നു. മററ വരേത പഴയ തമിഴ മാതിരിതന്നെ. തിരണ്ടതിന്റെശേഷം വി വാഹമത്രെ പതിവ. എങ്കിലും അതിന്നുമുമ്പും അപൂൎവ്വമല്ല. അ മ്മാമന്റെ മകളെങ്കിലും അഛൻ പെങ്ങളുടെ മകളെങ്കിലുമാണ ഭാൎയ്യയാവാൻ ഉത്തമം. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. പക്ഷെ ഒഴിമു റി അല്ലെങ്കിൽ വിടുമുറി ആധാരം ഭൎത്താവ ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കണം. സ്ത്രീക്ക പിന്നെ നഞ്ചിനാട വെള്ളാളനൊ പാണ്ടിവെള്ളാളനൊ സംബന്ധം തുടങ്ങാം. മരുമക്കത്തായമാണെങ്കിലും പുത്രന്മാൎക്ക അ ഛന്റെ സ്വാൎജ്ജിതസ്വത്തിൽ നാലാലൊന്നിന്നും മരുമക്കത്താ യപ്രകാരം അഛന്ന എന്ത കിട്ടുമായിരുന്നുവൊ അതിന്റെ നാ ലിലൊന്നിന്നും അവകാശമുണ്ട. ഭാൎയ്യയെ ത്യജിച്ചാൽ അവറ്റക്കും കുട്ടികറ്റക്കും ഭൎത്താവിന്ന സ്വാൎജ്ജിതസ്വത്തില്ലെങ്കിൽ പൂൎവ്വസ്വ ത്തിൽ പത്താലൊരംശത്തിന്ന അവകാശമിരിക്കും. വിധവ പുന ൎവ്വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ചിലവിന്നവകാശമുണ്ട. ഉപേക്ഷി ച്ചാൽ ഭൎത്താവിന്റെ ജീവകാലത്തോളവും അങ്ങിനെതന്നെ. വി ധവയെ സംബന്ധം തുടങ്ങുന്നവൻ അവറ്റക്ക ഒര ആധാരം ചെയ്തു കൊടുക്കണം. താൻ മരിക്കുമ്പോഴൊ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴൊ ഇ ന്നാ ഒര സംഖ്യ അവറ്റക്ക കൊടുത്തേക്കാമെന്നായിട്ട. അതിന്ന എിടുപ്പു എന്ന പേർ. ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത മകനാണ. മകനി ല്ലെങ്കിൽ മരുമകൻ. പുല പതിനാറാണ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പിണ്ഡകൎത്താവ പൂണുനൂൽ ധരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിലും 16-ാംദി വസം നിശ്ചയം. മകളുടെ മകൻ മരിച്ച പുല മുത്തശ്ശിക്കാകുന്നു.

നമ്പിടി.

പൂണുനൂൽ ഇല്ലാത്തവരും ഉള്ളവരും ഉണ്ട. ഉള്ളവക്ക പ്രത്യേകം പുരോഹിതനുണ്ട. ഇല്ലാത്തവക്ക എളയതാണ. മരുമക്കത്തായമാകുന്നു. പുല പന്ത്രണ്ട. ചിലേടത്ത പത്തും. പൂണുനൂൽ ഉള്ളവരിൽ പ്രമാണി കക്കാട്ട കാരണമുല്ലാടാണ. സ്ത്രീകളെ മാന്തലെന്ന വിളിക്കും. കൊച്ചിശീമയിലും മലയാളത്തിലും മനോല്ലാടാണ. പൂണുനൂലുള്ളവക്ക ഗായത്രിയുണ്ട. കല്യാണം ആശൌചം മുതലായതിന്നു പുരോഹിതൻ നമ്പൂതിരിയാകുന്നു. താലികെട്ടാൻ സ്വജനംതന്നെയാണ. സ്ത്രീകൾക്ക സംബന്ധം നമ്പൂതിരിമാരും ഉണ്ട. സ്വജാതിക്കാരും ഉണ്ട.

നമ്പൂതിരി.

വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണ്ടാ. താലികെട്ടേണ്ടത അച്ഛനാണ. മണവാളൻ വരുന്നസമയം വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുചെല്ലും. അതിൽനിന്ന നാല എണപ്പുടവ ഇല്ലത്തിനകത്ത കന്യകയുടെ അമ്മേക്കയക്കണം. രണ്ട കന്യക ഉടുക്കും. രണ്ട പുറത്തേക്കതന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ട മണവാളൻതന്നെ ഉടുക്കണം. വഴിയെ മണവാളന്റെ കാൽ അച്ഛൻ കഴുകണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം കണ്ടുകൂടാ. കന്യക ഒരു വലിയ കുടകൊണ്ട മറച്ചിരിക്കും. ഭർത്താവിനെ തൊടാതെ ഒരു മാല അങ്ങട്ടകൊടുക്കും. അത ഭർത്താവ ധരിക്കും. പിന്നെ മാത്രം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കാണും. പിന്നെ കന്യകയെകൊണ്ട അഗ്നിയെ മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കും. അത കഴിഞ്ഞിട്ട സപ്തപദി. ഇത ഭാര്യയെ കൈപിടിച്ച ഏഴടി നടത്തുകതന്നെ. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ അച്ഛൻ മകളെ മടിയിൽ ഇരുത്തി ജാമാതാവോട അവളെ നന്നായി രക്ഷിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. വഴിയെ ഇല്ലത്തേക്ക കൊണ്ടുപോകും. മൂന്നനാൾ ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ വേറിട്ടിരിക്കണം. അഞ്ചാംദിവസം രണ്ടാളും എണ്ണതേക്കണം. ഭാര്യയുടെ മുടി ഭർത്താവ ചീപ്പുകൊണ്ട മാടണം. കുളിക്കുംമുമ്പ രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു മുണ്ടകൊണ്ട മാനത്തുകണ്ണൻ എന്നു പറയുന്ന മീനിനെ പിടിക്കണം അ സമയം ഒരു ബ്രഹ്മചാരി ഭർത്താവോട ചോദിക്കും "ഒരു

പശുവിനേയും പുത്രനേയും കാണുക ളുണ്ടായൊ" എന്ന. മുണ്ടിലേക്ക നൂണ്ടികൊണ്ട ഭൎത്താവ പറയും. "ഉവ്വ്. ഇവിടെയുണ്ട" എന്ന. വേറേയും ക്രിയകൾ ഉണ്ട. എല്ലാം വൎണ്ണിപ്പാൻ സ്ഥലം പോരാ. നാലോളം ഭാൎയ്യമാരാവാം. ഓരോ വിവാഹത്തിനും കൎമ്മങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യണം. ഗൎഭമുണ്ടായാൽ പ്രസവത്തോളം ഭൎത്താവ തല വളൎത്തണം. ഒന്നിലേറെ വേളികഴിച്ച ആളുടെ താടിയുടെ കഥ ചിലപ്പോൾ കലശൽതന്നെയായിരിക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ നിയമം. തടിയിന്മേൽ വെച്ചകഴിഞ്ഞാൽ ദേഹത്തിന്റെ നവദ്വാരങ്ങളിൽ സ്വൎണ്ണശകലം വെക്കണം. ദഹനം തുടങ്ങിയാൽ പിണ്ഡകൎത്താ (മകനൊ മററാ) ഒര മൺപാത്രത്തിൽ വെള്ളവുമായി തടി മൂന്ന പ്രദക്ഷിണംവെക്കണം. ആ സമയം അതിനെ ഉപാദ്ധ്യായനൊ മററൊ ഒര പീശ്ശാങ്കത്തികൊണ്ട ഓട്ടപ്പെടുത്തണം. വീഴുന്ന വെള്ളം വേറൊരു പാത്രത്തിലാക്കി തടിയിലേക്ക തൂക്കണം. കുടം എറിഞ്ഞ ഉടെക്കയും വേണം. പുല പത്താകുന്നു. പതിനൊന്നാംദിവസം കുളിച്ച പഞ്ചഗവ്യം സേവിച്ച പൂണനൂൽ മാററണം. പന്ത്രണ്ടാം മാസത്തിന്റെ അവസാനമാണ സപിണ്ഡി. സാധാരണ ബ്രാഹ്മണൎക്ക പന്ത്രണ്ടാം ദിവസമാകുന്നു. പിന്നെ കൊല്ലത്തിൽ നക്ഷത്രം പ്രമാണമാക്കി ശ്രാദ്ധം ഊട്ടണം. പരദേശത്ത തിഥി പ്രമാണമാകുന്നു. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കലും മാറും മാരാൻകൂടാതെ കഴികയില്ല. ബലിക്ക ദൎഭയും എള്ളും കൊടുക്കേണ്ടത അവനാകുന്നു. നാലാം ദിവസം ചൊവ്വയൊ വെള്ളിയൊ അല്ലെങ്കിൽ അന്നാണ സഞ്ചയനം. ദഹിപ്പിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ശവത്തിന്റെ നെററിമേൽ മേത്തോന്നിയുടെ വേർ അരച്ച കുറിയിടിയിക്കണം. പൂണനൂൽ കഴുത്തിൽ മാലയായിട്ട തൂക്കും. അസ്ഥിസഞ്ചയനം കഴിഞ്ഞാൽ ദഹനം കഴിഞ്ഞേടത്ത ഒരവാഴ കുഴിച്ചിടും. ഗൎഭിണി മരിച്ചാൽ ശവം വയർ കീറി കുട്ടിക്ക ജീവനില്ലെങ്കിൽ അവിടേതന്നെ വെച്ച ഒന്നായി ദഹിപ്പിക്കും.

മത്സ്യം മാംസം മദ്യം പാടില്ല. വിധവാവിവാഹവും അങ്ങിനെതന്നെ.

നായർ.

നായന്മാർതന്നെ അനേക ജാതിയായിട്ടുണ്ട. അവരുടെ ആചാരങ്ങളും പലവിധമായി കാണാം. പരക്കേയുള്ളത ചിലത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. താലികെട്ട കൂടിയെ കഴികയുള്ളു. കുട്ടി തിരളും മുമ്പ വേണം. ചുരുക്കം മറിച്ചും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നില്ല. താലികെട്ടതന്നെ വേണ്ടാ എന്നുള്ള പക്ഷക്കാരും അടുത്തകാലത്ത പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട. ചിലക്ക താലികെട്ടാൻ എണങ്ങനാണ. ചിലക്ക നെടുങ്ങാടിയാണ. ചിലേടത്ത ബ്രാഹ്മണൻ താലികെട്ടും. ചിലേടത്ത ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ഉണ്ട. താലികെട്ടുന്ന ആളെ കല്യാണപന്തലിൽവെച്ച പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള കാൽ കഴുകിക്കേണം. പെണ്ണിനെ വീട്ടിനകത്തനിന്ന പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുപോകുക ആങ്ങളയാണ. മടക്കി അകത്തേക്ക കൊണ്ടുപോകുന്നത മണവാളനൊ എണങ്ങനൊ ആയിരിക്കണം. കെട്ടുസമയം പെണ്ണിന ഉടുപ്പാൻ മന്ത്രോടി (മന്ത്രകോടി) അഛൻ കൊടുക്കണം. കെട്ടുന്ന ആൾക്ക മണവാളൻ എന്നപേരാകുന്നു. ആയാൾക്ക ഇത്രപണം അവകാശം എന്ന നിയമമുണ്ട. അത വാങ്ങി ആയാൾ പോകും. അയാൾ ഭർത്താവാകണമെന്ന നിയമമില്ല. ആകുന്നതും ചുരുക്കമാണ. ചില കൂട്ടർ താലികെട്ടിയവൻ മരിച്ചാൽ പുലകുളിക്കും. ഒന്നിൽ അധികം കുട്ടികൾക്ക ഒരസമയം തന്നെ താലികെട്ട ഉണ്ടായാൽ ഒര മണവാളൻതന്നെ എല്ലാക്കും കെട്ടാം. എത്ര വയസ്സായാലും തരക്കേടില്ല. ഗർഭം അഞ്ചൊ ഏഴൊ ഒമ്പതൊ മാസത്തിൽ പുളികുടിയുണ്ട. പുംസവനംതന്നെ. ഇപ്പോൾ ചുരുക്കം ഇത വേണ്ടാ എന്ന വെക്കുന്നുണ്ടു. പുളികൊടുക്കേണ്ടത ആങ്ങളയാണ. ആങ്ങള ഇല്ലെങ്കിൽ തറവാട്ടിലെ ഏതെങ്കിലും പുരുഷൻ മതി. പുളികുടി കടിഞ്ഞിൽ ഗർഭത്തിനേ ഉള്ളു. പുളികുടിദിവസം ഒര പുളിയുടേയും അമ്പാഴത്തിന്റെയും കൊമ്പുകൾ കുഴിച്ചിടുക ചിലേടത്ത നടപ്പുണ്ട. അതിന ദിവസേന പൂജയുണ്ട. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ പറിച്ചുകളയും. പുല സാധാരണ പതിനഞ്ചാണ. ഇതിൽ കുറച്ചും നടപ്പുണ്ട. അന്നൊക്കെ വെളുത്തേടന്റെ എങ്കിലും മണ്ണാത്തിയുടെ എങ്കി

ല്ലും മാററുടുക്കണം. കുട്ടിക്കു 28-ാംദിവസം അമ്മാമൻ പാൽകൊ
ടുക്കണം. കുട്ടിയെ അച്ഛനിൽനിന്നു അമ്മയുടെ കുഡുംബത്തിലേ
ക്കു ദത്തെടുക്കുന്നു എന്നാണു സങ്കല്പം. നാമകരണം അന്നുതന്നേ
യാണു. 28-ാംദിവസം ചെവിട്ടിൽ മന്ത്രിക്കയും സമ്പ്രദായമുണ്ടു.
അന്നപ്രാശനംവരെ ആഭരണങ്ങൾ കെട്ടിക്കുകയില്ല. ചോർ കൊ
ടുക്കുക ഗുരുവായൂർ മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി
ദേവൻെറ സന്നിധിയിൽവെച്ചും നടപ്പുണ്ടു. ഈ കാലം ദുൎല്ലഭം
ചിലർ അന്നപ്രാശനമെവേണ്ടാ എന്നു വെക്കുന്നുണ്ടു. ആറാം
മാസത്തിൽ മുഹൂൎത്തമില്ലാഞ്ഞൊ പുല മുതലായ തടസ്ഥത്താ
ലൊ ചോറൂണിന്നു തരമായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എട്ടാം മാസത്തി
ലാണു നടപ്പു. ദരിദ്രന്മാൎക്കും മററും ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നി
ലധികം കുട്ടികൾക്കു ഒരു സമയം തന്നെ അന്നപ്രാശനം നടപ്പു
ണ്ടു. അതുവരെ സാധുകുട്ടികൾ ചോറുണ്ണുകയില്ലെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടു
താനും. കാതുകുത്തൽ, എഴുത്തിനുവെക്കൽ പഴയ പരിഷ്കാര
ക്കാൎക്കു ബഹു സാരമാണു. പുതിയ പരിഷ്കാരപ്രിയന്മാർ വില
വെക്കാതായിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മരണസംബന്ധമായ ക്രിയകൾ ചുരുക്കത്തിൽ താഴെ ചേ
ൎക്കുന്നു. മരിക്കാറാകുമ്പോൾ വെള്ളംകൊടുക്കുക സമ്പ്രദായമുണ്ടു.
ഗംഗാതീൎത്ഥമൊ കോടി (സേതുരാമേശ്വരം) തീൎത്ഥമൊ ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ അതു ഉത്തമം. ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ വായിൽ ഒരു രാശിപ്പണ
മൊ മററൊ അല്പം സ്വൎണ്ണംവെക്കും. മരിച്ചു ഉടനെ നിലത്തിറ
ക്കികിടത്തണം. വഴിയെ വടക്കിനിയുള്ളേടത്തു വടക്കിനിയിൽ
കൊണ്ടുപോയി ഒരു വാഴ ഇലയിൽ കിടത്തും. വിളക്കു കത്തിച്ചു
വെക്കും. കാല്ക്കലും തലെക്കലും ശേഷക്കാരിൽ ആരെങ്കിലും ഇരി
ക്കയും ചെയ്യും. മുതിൎന്നവരുടെ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. കുട്ടികളേയും
ദരിദ്രന്മാരേയും മറചെയ്യും. വസൂരിയാൽ മരിച്ചവരേയും മിക്കതും
നടപ്പദീനംകൊണ്ടു മരിച്ചവരേയും അങ്ങിനെതന്നെ. ശവത്തെ
കുളിപ്പിച്ചതിൻെറശേഷം സംബന്ധികൾ തുണിയിടുക എന്നൊ
രു ക്രിയചെയ്യാനുണ്ടു. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ശ്മശാനത്തിലേക്കു എ
ടുക്കുകയായി. ഇടുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം ശീതികന്നാണു. ചില

പ്പോൾ തുണിക്കപകരം പട്ടം ഇടും. ശവം ചുടലയിലേക്ക എടു ക്കേണ്ടത അനന്തരവന്മാരാണ. മരിച്ച ആളേക്കാൾ മൂത്ത കു ഡുംബങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിന ചേരുകയില്ല. ദഹിപ്പിക്കുന്നത മുഴു മൻ മാവിൻെറ വിറകാണ വേണ്ടത. ഇല്ലെങ്കിൽ കറെ എങ്കിലും വേണം. തടിയിൽ വെച്ചാൽ അനന്തരവൻ തലെക്കലും മകൻ കാല്ക്കലും തീവെക്കണം. അതിന്ന മുമ്പ ശവം മൂടിയ വസ്ത്ര ത്തിൽനിന്ന ഒരകഷണം ചീന്തി മൂത്ത അനന്തരവൻ അരയിൽ ഒരു ഇരുമ്പിൻകഷണത്തോടുകൂടി വെക്കണം. മകൻ സ്വജാതി യാണെങ്കിൽ അവന്നും കൊടുക്കും. കത്തിത്തുടങ്ങിയാൽ ശേഷ ക്കാർ കുളത്തിലൊ പുഴയിലൊ മറെറാ പോയി കുളിക്കണം. മടങ്ങിപോരുന്നസമയം എല്ലാവരിലും മൂത്തവൻ ഒരു കുടം വെ ള്ളം കൊണ്ടുപോരും. അത ചുമലിൽ വെച്ചും കൊണ്ട തടിക്ക മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ആ സമയം കുടം കുത്തി ഓട്ട പ്പെടുത്തി അതിൽകൂടി വെള്ളം ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒടുക്കം കുടം തലയ്ക്കൽ ഇട്ട പൊളിക്കും. ദഹനം പകലാണെങ്കിൽ ശേ ഷക്രിയ അന്നതന്നെ തുടങ്ങും. രാത്രിയാണെന്നവരികിൽ പിറേറ ന്ന. പട്ടനാട്ടുക എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. കടപ്പന ഓലയുടെ ഒരു കഷണം തെക്കേമിററത്ത സ്ഥാപിച്ച കുത്തിനിത്തുകതന്നെ. ഇ ത ചിലക്ക അസ്ഥിസഞ്ചയനം കഴിയുമ്പോഴാണ. ചിലക്ക ശേ ഷക്രിയ ആരംഭിക്കുമ്പോഴാകുന്നു. അസ്ഥിസഞ്ചയനം ദ്വിതീനമല്ലാ ത്ത ഒരുദിവസം വേണം. മൂന്ന, അഞ്ച, ഏഴ, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ദിവസങ്ങളിലായിരിക്കും അധികം. ദഹിപ്പിച്ച നാട്ടിൽ ശേഷ ക്കാക്ക നില്പാൻ തരമില്ലാത്തപക്ഷം ദഹനം കഴിഞ്ഞകൂടുമ്പോൾ അസ്ഥിസഞ്ചയനം കഴിക്കാം. അത കഴിവോളം ഉദകക്രിയ വേണം. അത കുളത്തിലൊ നദിയിലൊ കുളിച്ചിട്ട തല തോ ത്താതേയും ഒരററൻ വസ്ത്രം മാററാതേയും ആണ. പുല കഴി വോളം വെലി (ബലി) എല്ലാ ശേഷക്കാരും ഇടേണ്ടതാണ. രോ ഗികളും ഗർഭിണികളും വേണ്ടാ. കുട്ടികൾ മൂത്തവനെ തോട്ടനി ന്നാലും മതി. അടുത്ത അനന്തിരവന്മാരല്ലാത്തവരും മരണസമ യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവസാന ദിവസം വെലിയി

ടും. എന്നാൽ ദിവസേന വെലിയിട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഒടുവിൽ ഇട്ട പ്പോഠം ബാക്കി തീൎക്കുവാൻവേണ്ടി ദിവസം ഒന്നിന്ന ഓരൊ പി ണ്ഡംകണ്ട വെക്കണം. പുലകാലം മരിച്ചവീട്ടിൽ പോകുന്നവർ പിന്നെ കുളിക്കണം. മരണം മുതൽ പുല കഴിവോളം അത്തിക്ക റിശ്ശി കൂടിയെ കഴിയുള്ളൂ. പതിനഞ്ചാം ദിവസം കൊള്ളമാസം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. ഇതിന്ന എളയത ഉണ്ടായാൽ നന്ന. ചിലർ 41 ദിവസം ദീക്ഷിക്കും. ചിലർ സംവത്സരം. ചിലർ 15-ാം ദിവസംതന്നെ സപിണ്ഡി ഊട്ടി അവസാനിപ്പിക്കയും ഉണ്ട. ദീക്ഷകാലം സ്ത്രീസംസൎഗ്ഗം, മദ്യം, മാംസം, മത്സ്യം, പുകേല, ക്ഷൌരം ഇതൊന്നും പാടില്ല. പുലകാലം ദിവസേന പുലക്കാർ കുളിക്കുമ്പോഴെക്ക വെളുത്തേടൻ അല്ലെങ്കിൽ വണ്ണാത്താൻ ചില ൎക്ക മണ്ണാത്തി ഉടുപ്പാൻ മുണ്ടും തുണിയും കഞ്ഞിപിഴിയാതെ അ ലക്കി കൊണ്ടുവന്ന കൊടുത്തുകൊള്ളണം. ഇത ദേശവെളുത്തേ ടൻെറയും മണ്ണാത്തിയുടേയും അവകാശമൊ ബാദ്ധ്യതയൊ ആ കുന്നു. ഇതിന്ന അവൎക്ക നല്ല പ്രതിഫലവുമുണ്ട. ബലി തുടങ്ങും മുമ്പും ചിലേടത്ത സഞ്ചയനത്തിൻ നാളും പുരുഷന്മാർ ക്ഷൌ രം ചെയ്യിക്കണം. ഇത ദേശവിളക്കത്തലവൻ അല്ലെങ്കിൽ നാ പിതൻെറ അവകാശമാണ. അമ്പട്ടൻ പാടില്ല. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്ക ന്മാൎക്ക അന്യോന്യം ഉപേക്ഷിക്കാം. 1896-ലെ മലയാം വിവാഹ ആക്ട പ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടതായാൽ കോടതികഠമുഖാ ന്തരമെ പാടുള്ളൂ. ഭൎത്താവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നെപക്ഷം അവൻ ചിലവി ന കൊടുക്കണം. ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പിന്നെ വിവാഹമൊ സംബന്ധ മൊ ആവാം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. മദ്യം, മാംസം, മത്സ്യം, ഇത ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഉണ്ട. ഉപയോഗിക്കാത്തവരും ഉണ്ട. ഉപയോഗിച്ചാൽ ഭ്രഷ്ടില്ല. എല്ലാരും മരുമക്കത്തായക്കാരാണ.

നാട്ടുകോട്ടചെട്ടി.

അച്ഛൻ മരിപ്പോളം മക്കഠം ആയാളെ ഒന്നിച്ച വസിക്കും. പിന്നെ വീട മൂത്ത മകന്ന. അമ്മയുടെ ആഭരണങ്ങളും കട്ടിലും കെടെക്കയും ഒടുവിലെ മകന്ന. ബാക്കി മുതൽ എല്ലാ പുത്രന്മാ

ക്കും സമം. ഇവർ വലിയ ഉത്സാഹശീലന്മാരും വലിയ കച്ചോടക്കാരും പണം കടം കൊടുക്കുന്നവരും ആണ. ഒരു ആൺകുട്ടി ജനിച്ച ഉടനെ കുറെ ഉറുപ്പിക നീക്കിവെക്കും. അതിന്റെ പലിശ അതിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നാണ. കാൎയ്യശേഷിയായാൽ മറ്റൊരാളുടെ കീഴായി കച്ചവടത്തിനൊ എജണ്ടായൊ അയക്കും. കുറെ ദ്രവ്യവും സഹായിക്കും. ചിലപ്പോൾ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വരെ കൊടുക്കും. ഓലകഷണത്തിൽ ഒരു കുറിപ്പു മതി ലക്ഷ്യം. അകത്തെചിലവ മിക്കതും ഭാൎയ്യ വട്ടികൊട്ടയുണ്ടാക്കിയും നൂൽനൂറ്റും കഴിക്കും. ലാഭത്തിൽ ഉറുപ്പിക ഒന്നിന്ന ഒരു പൈ കണ്ട ധൎമ്മവിഷയങ്ങൾക്ക നീക്കി വെക്കുക സാധാരണമാണ. വളരെ ഭക്തന്മാരും ദാതാക്കളുമാകുന്നു. ഒരുത്തൻ കുഴങ്ങിയാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ ഒന്നിച്ച ചേൎന്ന അവനെ വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കും. വീരശൈവന്മാരാണ. ദ്രവ്യവിഷയത്തിൽ ബഹുകൃത്യക്കാരാണ. ഒരു സംബന്ധി വിരുന്ന ചെന്നാൽ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം മാത്രം വെറുതെ കൊടുക്കും. അധികം പാൎത്താൽ അവന്റെ പേൎക്ക ചിലവെഴുതും. ഇവൎക്ക ഹിന്തുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശ്രീകോവിലിന്റെ വാതിൽക്കലോളം ചെല്ലാം. അച്ഛനും മക്കളും എല്ലാം ഒരു വീട്ടിൽ തന്നെ പാൎത്താലും വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വെച്ചുണ്ണണം. അമ്മ വിധവയാണെങ്കിൽ അമ്മയും വേറെ പാകം ചെയ്തു കൊള്ളണം. ഈ കാലം നാട്ടുകോട്ടചെട്ടികൾ ഒമ്പത വംശമായിട്ടാണ. ഒമ്പത കോവിൽ എന്നാണ പറയുക. പുത്രസ്വീകാരം ചെയ്യുന്നത അവനവന്റെ കോവിലിൽ ചേൎന്ന കുട്ടിയെ മാത്രമെ പാടുള്ളു. സ്വീകൃതപുത്രന മഞ്ഞൾനീർ പുത്രൻ എന്നാകുന്ന പേർ. മുഖ്യ ക്ഷേത്രങ്ങളുള്ളെടങ്ങളിൽ അന്യദേശക്കാരായ നാട്ടുകോട്ടചെട്ടിമാൎക്ക ക്ഷേത്രകാൎയ്യസ്ഥൻ ഭക്ഷണം കൊടുത്തുകൊള്ളണം. പക്ഷെ അന്യകോവിലിൽ പെട്ട ആളായാൽ ആ കോവിലോട വസൂലാക്കും. പുരുഷന്മാർ തല മുഴുവൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കാതു വളൎത്തും. അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു. വിവാഹത്തിന്ന പുരോഹിതനായി ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. താലികെട്ടുക അധികം കുട്ടി

കാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരെ വയസ്സനും മണവാളന്റെ പെങ്ങളും കൂടി യാണ. വയസ്സൻ അന്യകോവിലിൽചേൎന്ന ആളാവണം. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ വിവാഹകരാറ എഴുതുകയായി. രണ്ട പകൎപ്പ വേണം. ഒന്നസ്ത്രീക്ക, ഒന്നപുരുഷന്ന. വിവാഹത്തിന്ന പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പുരുഷൻ എത്തുമ്പോൾ അവൾവന്ന എതിരേല്ക്കണം. അവളുടെ ആങ്ങളയുടെ ഭാൎയ്യ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ അന്യോന്യം ഉന്തണം. ഗൎഭം അഞ്ചാംമാസത്തിൽ മരുന്നകുടി എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. ഏഴാംമാസത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന തീൎത്ഥം കൊണ്ടുവന്ന സേവിപ്പിക്കണം. ഇതിന്ന തീൎത്ഥം കുടിപ്പിക്കൽ എന്ന പേർ.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാകുന്നു. രണ്ടാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനം ക്ഷുരകൻ ചെയ്യണം. 8-ാംദിവസം പുല പോകും. അന്ന മാംസം ഉണ്ടാക്കി ശേഷക്കാർ ഭക്ഷിക്കണം. പുല ഏഴദിവസവും മാംസം പാടില്ല. പുല 8-ാംനാൾ പോകുമെങ്കിലും ക്ഷേത്രത്തിൽ 30 ദിവസം കഴിഞ്ഞെ കടക്കയുള്ളൂ. കൎമ്മാന്തരം എന്ന പറയുന്നത 16-ാംദിവസമാണ. ആ ദിവസം ബ്രാഹ്മണൎക്ക ദ്രവ്യം, രാമായണം, ഭാരതം, പെരിയപുരാണം, മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ, മരകയ്യിൽ ഇത്യാദി വളരെ ദാനം ചെയ്യും.

നായാടി.

ഗൎഭം ആറാംമാസത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക കുരങ്ങിന്റെയൊ മലയണ്ണാന്റേയൊ മാംസത്തിന വളരെ താല്പൎയ്യമാണ. ഏഴാംമാസത്തിൽ ഉഴിഞ്ഞകളയുക സുഖപ്രസവത്തിന സാരമാകുന്നു. ഗൎഭം ചരിദ്ദിപ്പാൻ കാരണം പിശാചുകളാണ. അവരെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ചരടജപിച്ചുകെട്ടും. പ്രസവം പ്രത്യേകം ഒരു പുരയിൽ വേണം. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഭൎത്താവ സ്വന്തവയററത്ത മെഴുക്ക പുരട്ടി ഉഴിയും എന്നാൽ ഭാൎയ്യ വേഗം പെറുംപോൽ. പെററവൾക്ക പത്ത ദിവസം അശുദ്ധിയുണ്ട. ആ കാലം ഭൎത്താവ കാണുകയില്ല. 28-ാംദിവസം കുട്ടിക്ക പേരിടും. കുട്ടി ആണാണെങ്കിൽ അഛന്റെ അഛന്റെ പേരാണ. പെണ്ണാണെങ്കിൽ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെയും. അഞ്ചാംവയസ്സിൽ കാതുകുത്തും. കുത്തേണ്ടത അമ്മാമനാണ. വിവാഹസമ്പ്രദായം ബഹു

രസമുണ്ട. പെണ്ണിനെ ഒര കുടിൽ വളച്ചുകെട്ടി അതിനകത്താക്കീട്ട ഭർത്താവാവാൻ തടസ്ഥമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ചുററും പാടികളിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഒടുവിൽ എല്ലാവരും ഓരൊ വടി കുടിലിൻെറ ഉള്ളിലേക്ക നീട്ടികൊടുക്കും. ആരുടേത പെണ്ണ പിടിക്കുന്നുവൊ അവൻ ഭർത്താവ. വ്യഭിചാരം മഹാ വലിയ കുററമാകുന്നു. ഭർത്താവ ഉപേക്ഷിച്ചവളുടെ മകൻെറയൊ മകളുടെയൊ വിവാഹത്തിങ്കൽ അവൾ ഉണ്ടാവാം. പക്ഷെ ഭർത്താവിൻെറ മുഖത്ത നേരെ നോക്കിക്കൂടാ.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയും സ്ഥാപിക്കയും ഉണ്ട. ദഹിപ്പിച്ചാൽ വെണ്ണനീർ എടുത്ത സൂക്ഷിക്കും. അസ്ഥി പത്താംദിവസം നദീതീരത്ത സ്ഥാപിക്കും. പുല പത്ത. ആ കാലം വെച്ച ചോറുണ്ടാക്കി കൊടുപ്പാൻ എണങ്ങർ വേണം. പുല പോകുന്ന ദിവസം കറുകെക്കൽ വെലിയിടും. കഴിഞ്ഞുപുരെക്കൽ ചെന്നാൽ സംബന്ധികളിൽ ഒരുവൻ ശേഷക്കാരെ ചാണകവെള്ളംകൊണ്ട കൊടയണം. ശവം മറ ചെയ്യുതാണെങ്കിൽ ഏഴാംമാസത്തിൽ മൂത്ത മകൻ മാന്തി അസ്ഥികൾ എടുത്ത തടിപോലെ ഒന്നുണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ വെച്ച ചുള്ളികൾ കൂട്ടി കത്തിച്ചിട്ട എടുത്ത ഒര പുതുകുടത്തിലാക്കി ചാളെക്ക സമീപം ഒര മരത്തിന്മേൽ തൂക്കണം. ആ ദിവസമാണ അടിയന്തരം നിശ്ചയിക്കുക. അടിയന്തരത്തിൻനാൾ കുടം ഒര നദീതീരത്ത കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിക്കണം. നായാടികളുടെ ദൈവം മല്ലൻ, മല്ലുവാഴി, പറയക്കുട്ടി ഇവരാണ. പ്രേത പൂജയും ഉണ്ട. മരിച്ചവരുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി ഓണം വിഷു മുതലായ നാളുകളിൽ ചോറും കള്ളും നിവേദിക്കും. നരി നേരിട്ട വന്നെങ്കിൽ എന്ത ചെയ്യും എന്ന ചോദിച്ചതിന ഒര നായാടി പറഞ്ഞ മറുവടി "മൺമറഞ്ഞ കാരണവന്മാരെ വിളിക്കും എന്നാൽ നരി ഒന്നും ചെയ്യുയില്ല" എന്നായിരുന്നു. നായാടിക്കു ജ്യോതിഷി പറയനാണ. വല്ല ദീനമൊ ആപത്തൊ സ്ത്രീക്ക ദേവത ഉപദ്രവമൊ ഉണ്ടായാൽ പറയനെ വരുത്തും. ഒര പറടും കുറെ കള്ളും കൊണ്ടെകൊടുത്താൽ പരട ജപിച്ച സ്ത്രീയെ കെട്ടിക്കും കള്ള അവൻ കുടിക്കും. ദേവത ഒഴിക്കകയും ചെയ്യും. ഒരാൾ

ക്ക ദേവത ഉപദ്രവമൊ കണ്ണേറൊ ഉണ്ടെന്ന ശങ്കയായാൽ കുറെ ഉപ്പ, കപ്പൽമുളക, പുളി, നാളികേരം; എണ്ണ, കടുക, പ യിസ്സ, ഇതെല്ലാം ഒരു പാത്രത്തിൽ വെച്ച രോഗിയുടെ തലയുടെ മീതെ മൂന്ന ചുററി എല്ലാം ഒരു നായാടിക്ക കൊടുത്തിട്ട അവനോ ട ശപിക്കാൻ പറയും. അവന്റെ ശാപത്തിന ഫലം വിപരീത മാണത്രെ. അത നിമിത്തം ആരെങ്കിലും പിച്ചകൊടുത്താൽ "നീ മുടിഞ്ഞപോണെ. നശിച്ച പോണെ" എന്നാണ പറയേണ്ടത. കവളപ്പാറ നാട്ടിലെ നായാടികൾക്ക കുടുമ ഉണ്ട. അവിടെ മാ പ്പിളമാരില്ല ഉപദ്രവിക്കാൻ. മററു ദിക്കിൽ നായാടികളെ കുടു മ വെപ്പാൻ മാപ്പിളമാർ അയക്കയില്ല. പട്ടണങ്ങളിൽ എരക്കാൻ വരുന്ന സമയം നായാടികൾ തൊപ്പിയും കുപ്പായവും ധരിച്ച മുസൽമാന്മാരാണെന്ന നടിക്കും. മടങ്ങി നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നാ യാടിയായി ദൂരെനിന്ന ധമ്മത്തിന നിലവിളിക്കയും ചെയ്യും.

പട്ടണവൻ.

കൃഷ്ണാനദി മുതൽ തെക്ക തഞ്ചാവൂർ വരെ കിഴക്കെകരയു ള്ള മീൻപിടുത്തക്കാരെ കരയാൻ എന്ന പറയും. പട്ടണവൻ എ ന്ന വാക്കിന്റെ അത്ഥം പട്ടണത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ എന്നാ ണല്ലൊ. ചെന്നപട്ടണം, നാഗപട്ടണം, കലിംഗപട്ടണം, വി ശാഖപട്ടണം ഇങ്ങിനെ പലെ പട്ടണങ്ങളിൽ വസിക്കയാൽ ഈ പേർ കിട്ടിയതായിരിക്കണം. പ്രവൃത്തി മത്സ്യം പിടുത്തമാ ണ. ചിലർ ആയ്യർ, അയ്യായിരത്തലവൻ, ആയ്യനാട്ടുചെട്ടി, വ രുണകുലവെള്ളാളർ ഇങ്ങിനെ അനേകം ഉയന്ന സ്ഥാനപേരു കൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട. ജാതിയിൽ യജമാനൻ എന്ന പേരായിട്ട ഒരു തലവനുണ്ട. അവന്റെ അനുമതി ഇല്ലെങ്കിൽ വിവാഹം ന ടക്കുകയില്ല. ശേഷക്രിയയിങ്കൽ അവൻ ഹാജർ വേണം. ജാതി ക്കൂട്ടം, അടികലശൽ, വാക്കേററം, വ്യഭിചാരം മുതലായ്ത തീക്കാ നും അവനാണ. വിവാഹത്തിന അമ്മാമന്റെ സമ്മതം ആവ ശ്യമാകുന്നു. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. താലികെട്ടുക പുരു ഷൻ തന്നെയാകുന്നു. പുരുഷും ഒരു സ്ത്രീയും നടപ്പുണ്ട. സ്ത്രീപുരു

ഷന്മാരുടെ കാൽവിരലിന്ന അവൻെറ അളിയനും അവളുടെ അമ്മാമനും മോതിരം ഇടേണം. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ സംസർഗ്ഗം ആവാം. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. വ്യഭിചാരക്കുററം ചെയ്ത ഒരുത്തി പിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതായാൽ താലിക്ക പകരം മഞ്ഞാം ചരടാണ കെട്ടിക്കുക. കെട്ടുന്നത ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കും.

ചിലർ ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കും. ദഹിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ചുടലയിലേക്ക തീ കൊണ്ടുപോകേണ്ടത ക്ഷുരകനാകുന്നു. വെള്ളവും കുടവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കുടം ഉടെക്കലും ഇവൎക്കും നടപ്പാണ.

പട്ടവെക്കാര.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ പട്ടുനൂൽ നെയ്ത്തുകാരാണ. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. മുഖ്യ ദേവത ബാർക്കൂറിലെ ദുൎഗ്ഗാപരമേശ്വരിയാണ. പൂണനൂലുണ്ട. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. വ്യഭിചാരത്തിന മാത്രം ഭാൎയ്യയെ ത്യജിക്കാം. മക്കത്തായമാണ. ശവം ദഹിപ്പിക്കണം. ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും. മത്സ്യം ഭക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ മാംസവും മദ്യവും വൎജ്ജ്യമാണ.

പട്ടുനൂൽക്കാരൻ.

ഇവരെ മധുരാപട്ടണത്തിലാണ മുഖ്യമായി കാണുക. അവിടെ പകുതിയും ഇവരാണ. ഗുൎജ്ജരദേശത്തനിന്ന വന്ന കുടിയേറിയവരാകുന്നു. ഭാഷയും ഒരമാതിരി ഗുജരാത്തിയാണ. പട്ടുനൂലി എന്നും ഖത്രി എന്നും പറയും. പ്രവൃത്തി പേരകൊണ്ട ഊഹിക്കാമല്ലൊ. ഈ കാലം ഇവർ സൌരാഷ്ട്രർ എന്ന പേർ എടുത്തിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെന്ന ഭാവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. പൂണനൂലുണ്ട. വിവാഹദിവസത്തിൻെറ മുമ്പെ ഒരു നാം പുരുഷൻെറ ഭാഗത്തനിന്ന ചിലർ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ട പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുമൊ എന്ന ആദരപൂൎവ്വം ചോദിക്കും. അതിന്ന സ്ത്രീയുടെ ശേഷക്കാർ പറയേണ്ടുന്നത ഒരേ വാചകമായിട്ടുണ്ട. „നിങ്ങാം ആരാണ? എവിടുന്ന വരു

ന്നു?" ഇതിന്ന പുരുഷഭാഗക്കാർ പറയണം "ഞങ്ങാം സൊര ത്തനിന്നാണ. ദേവഗിരിയിൽ പാൎത്തിരുന്നു. അവിടുന്ന തെക്കോട്ടുപോന്ന വിജയനാഗരത്ത എത്തി. അവിടുന്ന മധുരയിൽ വന്നു" എന്ന. ഇവർ ഇതുപോലെ അങ്ങോട്ടും ചോദിക്കും. ഇങ്ങിനെതന്നെ മറുവടിയും പറയും. ഇവൎക്ക ഇവർതന്നെ പുരോഹിതൻ. ബ്രാഹ്മണരും ഉണ്ട. തമിഴർ ഇവരെ ചെട്ടി എന്ന വിളിക്കുന്നു. താണ ജാതിയായി വിചാരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ഇവരെ ഭാവം തങ്ങാം സകലജാതിക്കും മീതെയാണ എന്നാകുന്നു. അയ്യങ്കാർ, അയ്യർ, റാവു, ഭാഗവതർ, ശാസ്ത്രികാം, ഇത്യാദി പേരുകാം എടുക്കും. എങ്കിലും പഴയ സമ്പ്രദായപ്രിയന്മാർ ചെട്ടി എന്ന പേർ വിട്ടിട്ടില്ല. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പാണ നിയമം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. എങ്കിലും വിധവ ക്ഷൌരം ചെയ്യേണ്ട. താലി അറക്കണം. വെററില മുറുക്കാം. മത്സ്യം, മാംസം, മദ്യം, ഇതും പാടില്ല. ഇവരിലും ബ്രഹ്മ ക്ഷത്ര വൈശ്യ ശൂദ്ര എന്ന വിഭാഗമുണ്ട. നാമകരണം പതിനൊന്നാംദിവസമാണ. എട്ടാമത്തെ കുട്ടി പുരുഷനായാലും വേണ്ടതില്ല സ്ത്രീയായാലും വേണ്ടതില്ല പേർ കൃഷ്ണനെന്നാകുന്നു. അന്നപ്രാശനം ഒരു വയസ്സ തികയുമ്പോഴായിരിക്കും ചിലപ്പോാം. സാധാരണമായി പിന്നെത്തെ എതെങ്കിലും ഒരു അടിയന്തരത്തിന മുമ്പായിട്ടാണ. ഉപനയനം ഏഴും പന്ത്രണ്ടും വയസ്സിന മദ്ധ്യേയായിരിക്കും. സമാവൎത്തനമാകട്ടെ ബ്രഹ്മചൎയ്യയാകട്ടെ അനുഷ്ഠിക്കമാറില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണ. പുല പത്തെ ഉള്ളു. ശ്രാദ്ധം ഊട്ടും.

പണിക്കൻ.

മധുരാ, തിരുനെൽവേലി, ജില്ലകളിൽ വാസമാക്കീട്ടുണ്ട. ചിലർ ചാണാരുടെക്ഷുരകനാണ. ചിലൎക്ക തൊഴിൽ നെയിത്തും. ഇവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിവാഹമില്ല. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണെങ്കിലും ആയാളെ മററുള്ള ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളോട സമന്മാരായി വിചാരിക്കുന്നില്ല. പണിക്കന്മാർ ഇവരുടെ ഇല്ലം വെള്ളാളൻ എന്ന പേരെടുത്തുതുടങ്ങീട്ടുണ്ട. മത്സ്യമാംസം ഉപേക്ഷിക്കയും പൂണുനൂൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പണിയൻ.

വയനാട്ടിലും ചുരത്തിൻെറ അടിവാരത്തിൽ ഏറനാട, കോഴിക്കോട, കുറുമ്പ്രനാട, കോട്ടയം ഈ താലൂക്കുകളുടെ ഭാഗങ്ങളിലും വസിക്കുന്നവരാണ. ഒരു ഭാൎയ്യയെ നടപ്പുള്ളു. എങ്കിലും എത്ര എണ്ണത്തെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമൊ അത്ര എണ്ണം വിരോധമില്ല. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ പുരുഷൻ പെണ്ണിൻെറ അഛനു ആറ മാസകാലം ദിവസേന ഓരൊ കെട്ട വിറക കൊണ്ടുപോയികൊടുക്കണം. താലികെട്ടേണ്ടത മണവാളൻെറ കുഡുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളാകുന്നു. "പണിയൻ ചെമ്മി" (ജന്മി) എന്നൊരുത്തനുണ്ട. അവൻ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലെക്കും കാൽക്കും വെള്ളം വീഴ്ത്തണം. മണവാളൻ ഈ ചെമ്മി വക്കൽ 16 പണവും കോടിവസ്ത്രങ്ങളും കൊടുക്കും. അത ഇവൻ പെണ്ണിൻെറ അഛനുകൊടുക്കും. മേലിൽ കൊല്ലംതോറും പെണ്ണിൻെറ അഛനമ്മമാൎക്ക ഒരു കാഴ്ച വെക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിനെ തിരികെ ചോദിപ്പാൻ അവൎക്കവകാശമുണ്ട. ജ്യേഷ്ഠത്തിഅനുജത്തിമാരെയാകട്ടെ മരിച്ച ഭാൎയ്യയുടെ സോദരിയെയാകട്ടെ കെട്ടിക്കൂടാ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. വ്യഭിചാരാദി കുററങ്ങളെ വിസ്തരിപ്പാൻ പഞ്ചായത്തുകാരുണ്ട. ആദ്യം പറഞ്ഞതിന്ന സാധാരണ പിഴ 16 പണവും വിവാഹചിലവും പെണ്ണിൻെറ അഛനമ്മമാൎക്കുള്ള കാഴ്ചയും ആകുന്നു. പ്രസവസംബന്ധമായി ക്രിയ ഒന്നുമില്ല.

ശവം എടത്തോട്ട ചരിച്ചുകിടത്തി കുഴിച്ചിടും. പ്രേതത്തിന്ന ഭക്ഷണത്തിന്ന അല്പം ചോർ കുഴിയിൽവെച്ച കുഴിമൂടും. ഏഴദിവസം കുഴിയുടെ കുറെ അകലെ ചെമ്മി അല്പം കഞ്ഞികൊണ്ടുപോയിവെച്ച കൈ തട്ടണം. അത ചുററുമുള്ള ദുൎദ്ദേവതകൾ കാക്കരൂപമായി എടുക്കുന്നുഎന്നാണ വിശ്വാസം. ഏഴ ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ നമ്പ ("നോമ്പ")അല്ലെങ്കിൽ തൈപുല എന്ന ക്രിയയുണ്ട. പിന്നെ മൂന്ന കൊല്ലം തുടൎച്ചയായിട്ട മകരമാസത്തിൽ കാക്കപ്പുല അല്ലെങ്കിൽ കരുവെല്ലി എന്ന ഒന്നുണ്ട. ഇതിനൊക്ക കൎമ്മിയായിട്ട ചെമ്മിവേണം. അന്ന ഒരു കോമരമെങ്കിലും മരിച്ചവൻെറശേഷക്കാരിൽ ഒരു ആളെങ്കിലും ഉറഞ്ഞ വെളിച്ചപ്പെട്ട അരുളപ്പാട ഉണ്ടാകും.

പണ്ടാരം.

ഇതൊരു ജാതിപേരൊ അല്ല തൊഴിലിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പേരൊ എന്നു വാദമുണ്ട. ഒരു മാതിരി ശൈവശൂദ്രസന്ന്യാസികളാണ. ചിലർ മദ്യം സേവിക്കും. നല്ല ശൂദ്രരുടെ ചോറുണ്ണും. മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയുംചെയ്യും. ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാലകെട്ടും, കുഴലൂതും. ചിലർ മഠാധിപതികളായിട്ടും വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധികാരികളായിട്ടും ഉണ്ട. അവരെ തമ്പിരാൻ എന്നും പണ്ടാരസന്നിധി എന്നും വിളിക്കും. ഇവർ ബ്രഹ്മചാരികളാണ. മദ്യമാംസം പെരുമാറുകയില്ല. പണ്ടാരങ്ങൾപൂൎവ്വം ചോഴിയവെള്ളാളരായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അവരുമായി ഇന്നും കൊള്ളകൊടുക്കയുണ്ട. ശവം ഇരുത്തി മറചെയ്യുകയാണ.

പത്മശാല.

ഒരു തരം തെലുങ്കചാല്യരാണ. എടംകൈ, വലംകൈ, ഇങ്ങിനെയുള്ളതിൽ ഇവർ വലംകൈക്കാരാകുന്നു. പെണ്ണു തിരണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മാംസം പാടില്ല. വിവാഹകാൎയ്യംകൊണ്ട പറയുന്ന സമയം ചോദ്യത്തിന നേരിട്ട ഉത്തരം പറയരുതെന്നു ചില കൂട്ടരുടെ പക്ഷം. പെണ്ണിനെ തേടിവന്നവരാണെങ്കിൽ പറയും. "ഞങ്ങൾ മൃഷ്ടാന്നം ഭക്ഷണം തേടിവന്നിരിക്കുകയാണ" എന്നു. അമ്മയും അഛനും സമ്മതമാണെങ്കിൽ മറുവടി പറയും "ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം തരാൻ തയ്യാറാണ, നിങ്ങൾ അടുത്ത ചാൎച്ചക്കാരാണല്ലൊ" എന്നു. വിവാഹസമ്പ്രദായം തെലുങ്കും കണ്ണാടകവും കലൎന്നിട്ടാണ. ബെല്ലാരി, കടപ്പാ മുതലായ ദിക്കിൽ പെണ്ണിനെ മണവാളന്റെ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകുന്നത കാളപ്പുറത്താണ. അവിടെ ചെന്നാൽ നാലു കാലുള്ള ഒരു പന്തലിൽനിന്നു കുളിക്കണം. പന്തലിനെ നൂൽകൊണ്ട ഒമ്പത ചുററിയിരിക്കും. ഒരു കൊട്ടയിലൊ നിലത്തൊ ചോളം കൂട്ടി അതിന്മേലാണ താലി വെക്കുക. മണവാളൻ അമ്മിമേൽ നിന്നിട്ടാണ താലികെട്ടുക. കന്ന്യകയുടെ മൂക്കുത്തി ഒരു കിണ്ണത്തിൽ പാലിൽ ഇടും. അത അവൾ അഞ്ചപ്രാവശ്യം എടുക്കണം. വയ്യുന്നേരം തെരുകളിൽക്കൂടി

ഘോഷയാത്രയുണ്ടാകും. അടുത്ത ക്ഷേത്രമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും പോകും. തിരികെ വരുന്നസമയം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർകൂടി കൈകോർത്ത അല്പം കളിക്കണം. പിന്നെയെ വീട്ടിനകത്ത കടക്കയുള്ളു.

ചില പത്മശാലകൾ ശവം സാധാരണപോലെ കുഴിച്ചിടും. ലിംഗധാരികളായിട്ടുള്ളവർ ഇരുത്തീട്ടാകുന്നു. മററുള്ളവർ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. മരിച്ചത ശനിയാഴ്ചയൊ ഞായറാഴ്ചയൊ ആയിപ്പോയാൽ ശവത്തോടുകൂടി ഒര കോഴിയേയും ദഹിപ്പിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത ഒര മരണംകൂടി ഉണ്ടാകും. വെള്ളവും കുടവുമായി പുത്രൻ പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കുടം ഓട്ടപ്പെടുത്തലും ഒടുവിൽ പൊളിക്കലും ഇവക്കും ഉണ്ട. പുല അഞ്ചാംനാൾ ഒര സാത്താനി പുരോഹിതൻ വന്ന മരിച്ച ആളുടെ ശേഷക്കാൎക്ക "പുണ്യാഹ"മദ്യവും മാംസവും കൊടുക്കണം. അവസാനദിവസവും അങ്ങിനെതന്നെ. ഈ പുണ്യമദ്യം പുണ്യാഹത്തിന പകരമാണ.

പരിവാരം.

മറവൻ അകമുടയാൻ ഇവരിൽ ഒര അന്തരജാതിയായി മധുരാ, തിരുനെൽവേലി, കോയമ്പത്തൂര, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ഈ ജില്ലകളിൽ കാണ്മാനുണ്ട. തൊട്ടിയജാതിക്കാരായ ജമീൻദാരന്മാരുടെ ഭൃത്യന്മാരാണ. ആണും പെണ്ണും യജമാനൻ എന്ത കല്പിക്കുന്നുവൊ അത ചെയ്യണം. പറയന്റെ മേല്പട്ടുള്ള എന്ത ജാതിക്കാരെയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ ചേൎക്കും. പുരോഹിതനായി ബ്രാഹ്മണനെ സ്വീകരിക്കമാറില്ല. ചിലേടങ്ങളിൽ തൊട്ടിയരുടെ തലവനാണ പുരോഹിതൻ. തിരണ്ട പെണ്ണിനെ 16 ദിവസം ഒര കുടിലിൽ പാൎപ്പിച്ച രാത്രി ശേഷക്കാർ കാക്കും. അത വഴിയെചുടും. അവൾ ഉപയോഗിച്ച ചട്ടികലങ്ങൾ ചെറിയ കഷണം കഷണങ്ങളായി ഉടെക്കും. കഷണത്തിൽ മഴവെള്ളം നിന്നാൽ സ്ത്രീ മച്ചിയായിപോകുംപോൽ. കല്യാണത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ ചിലത നേരമ്പോക്കുണ്ട. ഒന്നാമത്തെ ദിവസം ഒരു വലിയ കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ച മീതെ ഒര ചെറിയ ഒഴിഞ്ഞ കുടംവെച്ച അതോടുകൂടി ഒരുത്തൻ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിന്റെ ഉമ്മരത്ത മിററം മൂന്ന ചുററണം.

അവനോടുകൂടി ഒരുമുളയിന്മേൽ മഞ്ഞവസ്ത്രത്തിൽ നവധാന്യം കെട്ടി എടുത്തുംകൊണ്ട സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും നടക്കണം. മൂന്നാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഇത ഈശാനകോണിൽ ഇടും. പിന്നെ ആ മുളയും അതേ വലിപ്പത്തിൽ മൂന്ന മുളയും കൊണ്ടുവന്നിട്ട കല്യാണപന്തലിടും. വഴിയെ രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ കൂട്ടികെട്ടി മണവാളന്റെ സോദരൻ അവരെ തെല്ല അകലത്തോളം കൊണ്ടുപോകും. അവർ ഒര ഉപ്പിൻപാത്രത്തിൽ കയ്യിടണം. പിന്നെ ഒര അമ്മിക്കുട്ടി ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞിട്ട പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക കൊടുക്കും. "കുട്ടിയെ എടുത്തൊ ഞാൻ അരമനെക്ക പോകുന്നു" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട. അവൾ "അങ്ങിനെതന്നെ കുട്ടിയെ ഇങ്ങുകൊടു. പാൽ ഒരുക്കമുണ്ട" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ട വാങ്ങും. ഇങ്ങിനെ ഒര വാചകമായിട്ട മൂന്നവട്ടം പറയണം. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. താലികെട്ടാൻ മണവാളന്റെ പെങ്ങളും. വിവാഹമോചനം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ആവാം. സ്വജാതിക്കാരനൊ ജമിൻദാരൊ ആയിട്ട വ്യഭിചാരം വിരോധമില്ല. ജമിൻദാൎക്ക കുട്ടിയുണ്ടായാൽ ഭൎത്താവ തന്റെതായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും. മററാരുമായി വ്യഭിചാരം ചെയ്താൽ ജാതിയിൽനിന്ന പുറത്താക്കും. കുററം ചെയ്തവളുടെ ഒരുപ്രതിമ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി കണ്ണിൽ ഓരൊ മുള്ളുതറച്ച ഊരിന്റെ പുറത്ത വലിച്ചെറിയും.

പറയൻ.

തമിഴരാജ്യത്ത ഇവര സുമാർ 20 ലക്ഷത്തിനമീതേയുണ്ട. മററുജാതിക്കാരുടെ കിണറ തൊട്ടുകൂടാ. ഇവൎക്ക സ്വന്തമായി കിണറുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്ന ചുററും അസ്ഥികൾ ഇടും. അന്യജാതിക്കാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നവെച്ചിട്ട. തെലുങ്കദേശത്ത ഇവൎക്ക മാല എന്നും മാഡികാ എന്നും കന്നടത്തിൽ ഹോലിയാ (പൊലയ) എന്നും പേരാണ. തങ്ങൾ വൈഷ്ണവരാകുന്നു എന്ന ഭാവിച്ചിരുന്ന ഒര ഊരിൽ (പറച്ചേരിയിൽ) ഉള്ളവൎക്ക ഒക്ക മഹാഭാരതത്തിലെ പോരാളികളുടേയും മററും പേരായിരുന്നു. യാതൊന്നും ഉടുക്കാത്ത മ്ലേഛക്കുട്ടികൾക്ക ഇക്ഷ്വാകു, കൃഷ്ണൻ, ഭീമൻ, ദ്രൌപദി എന്നൊക്കെ പേരുണ്ടായിരുന്നു. ചില

കൂട്ടക്ക് പൂണനൂലുണ്ട. പൂർവ്വം ഇവർ വളരെ ഉയന്ന പദവി അനു ഭവിച്ചിരുന്നു എന്ന സ്പഷ്ടമാണ. വട്ടെഴുത്തക്ഷരത്തിലുള്ള ഒരുക ല്ലെഴുത്തിൽ ഇവരെ ശ്രീവള്ളുവർ എന്ന പറഞ്ഞുകാണുന്നു. മഹാ കവിയും ഭക്തനുമായ തിരുവള്ളുവർ പറയനായിരുന്നു. ആ മ ഹാൻ ഒരുവെള്ളാളസ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്തതായി പറഞ്ഞുവരു ന്നു. അതുകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോദരിയായ അവ്വ ഒരുപ്ര സിദ്ധ സൂത്രകവിയായിരുന്നു. തഞ്ചാവൂരിൽ തിരുവാലൂർ ശിവ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവത്തിന എഴുന്നള്ളത്ത സമയം ദേവന്റെ ഒന്നിച്ച ആനപ്പുറത്ത പറയരുടെ മൂപ്പൻ കേറണം. മദ്രാശി യിൽ ഒര ദേവിക്ഷേത്രത്തിൽ ആണ്ടുതോറുമുള്ള ഉത്സവത്തിങ്കൽ ബിംബത്തിന്മേൽ ഒരു താലിചാർത്തുകയുണ്ട. ആ സമയം മണ വാളന്റെ പ്രതിനിധി ഒര പറയനാകുന്നു. മൈസൂരിൽ രണ്ട ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തിൽ മൂന്ന ദിവസം പറയക്ക് ഉള്ളിൽ കടക്കാം. അതിൽ ഒന്നിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒന്നിച്ച ശ്രീകോവി ലിൽ ആണ്ടിൽ മൂന്നദിവസം കടപ്പാനുള്ള അധികാരം ശ്രീവൈ ഷ്ണവാചാര്യരായ രാമാനുജാചാര്യർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന പറയു ന്നു എങ്കിലും ഈ കാലം ധ്വജസ്തംഭത്തിങ്കലൊളമെ ചെന്നുകൂടു. വഴിയെ ശുദ്ധിചെയ്കയും ചെയ്യും. ചെങ്കൽപേട്ട ജില്ലയിൽ തിരു വള്ളൂർ വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലും ഈ നടപ്പുണ്ട. കാഞ്ചീപുരം, കുംഭ കോണം, ശ്രീവല്ലി പുത്തൂർ ഈ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവകാ ലം രഥം വലിപ്പാൻ പറയർ കൂടും. ഇവർ തൊട്ടാൽ കയറിന്ന അശുദ്ധിയില്ലത്രെ. വൈശ്യരാണെന്ന വാദിക്കുന്ന കോമട്ടികൾ അവരുടെ കല്യാണത്തിന പറയരെ ക്ഷണിക്കണം. പക്ഷെ അ വർ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ക്ഷണിക്കയില്ല. കല്യാണം ശേഷക്രിയ ഇതുകൾക്ക പറയർ പൂണനൂൽ ഇടും. പറയന ബ്രാഹ്മണ അ ഗ്രഹാരത്തിൽ കടന്നുകൂടാ എങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണന പറച്ചേരിയി ലും കാലെടുത്തുവെച്ചുകൂടാ. കടന്നു എങ്കിൽ തലയിൽ ചാണ കം കലക്കിയുത്ത ആട്ടിപായ്ക്കും. ചിലർ തീണ്ടാന്നപെണ്ണിനെ വേറിട്ട പുരയിൽ പാപ്പിക്കും. അശുദ്ധി 8 ദിവസമുണ്ട. തിരണ്ട കു ളിച്ച ദിവസം കുറെ പെണ്ണുങ്ങൾ തുണിയിൽ പിട്ടുകെട്ടി അത

കൊണ്ട പിന്നിൽനിന്ന അവളെ അടിക്കും. വേറേ ചിലർ വഴിയേപ്പുറം നിലത്ത ഒലെക്കകൊണ്ട ഇടിക്കും. ചില ദിക്കിൽ പുരെക്കകത്ത്വെച്ച ഭൎത്താവിന്റെ അമ്മയും അഛന്റെ പെങ്ങളും അടിക്കും. „നിന്റെ മകളെ എന്റെ മകന്ന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനം ചെയ്യ. ചെയ്യ" എന്ന പറഞ്ഞുംകൊണ്ടാണ അഛൻപെങ്ങൾ തല്ലുക. ഹിന്തു പറയരും ക്രിസ്ത്യൻ പറയരും തമ്മിൽ വിവാഹം നടപ്പുണ്ട. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും തമ്മിൽ ഇല്ലതാനും. പുരുഷന്ന സ്ത്രീയേക്കാൾ പ്രായം കവിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ നിശ്ചയം തെററാഞ്ഞാൽ അഛന്റെ മരുമകളേയും അമ്മാമന്റെ മകളേയും കെട്ടാം. ജ്യേഷ്ഠത്തിയെ കെട്ടികൊടുത്തേ അനുജത്തിയെ കെട്ടികൊടുക്കയുള്ളു. താലികെട്ടാൻ ഭൎത്താവാണ. അത കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ ഒന്നിച്ച പാൎക്കുകയില്ല. അതിന്ന വഴിയെ വേറേതന്നെ മുഹൂൎത്തം വേണം. വിവാഹത്തിന പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ അനുവാദം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. നിശ്ചയതാംബൂലം (പരിയം) എന്ന ക്രിയ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുള്ളേടത്തോളം കാലം ബാധകമാകുന്നു. പിന്നെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സംസൎഗ്ഗം ആവാം. ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഔരസന്മാരായിരിക്കകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ അവർ കല്യാണം ചെയ്യുംമുമ്പ അഛനമ്മമാരുടേത നടത്തണം. ആ പന്തലിൽതന്നെ അന്നുതന്നെ മകന്റെയൊ മകളുടേയൊ വിവാഹം നടത്തുകയും ആവാം. നിശ്ചയതാംബൂലം നടത്താൻ പുരുഷന്റെ അഛനും അമ്മാമനും വേറെ രണ്ട അടുത്ത സംബന്ധികളും ജാതിയിലെ തലവനൊടുകൂടി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോകും. കുറെ സംഭാഷണത്തിന്നുശേഷം ഇരുഭാഗത്തേയും തലവന്മാർ തമ്മിൽ ഇങ്ങിനെ പറയും. „പെണ്ണിനെ കണ്ടുവൊ? അവളുടെ വീടും സംബന്ധികളേയും കണ്ടുവൊ? കല്യാണം സമ്മതം തന്നേയൊ?" „കല്ലും കാവേരിയും ഉള്ള കാലം, ആകാശവും ഭൂമിയും അറികെ (കല്യാണ) കലശവും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാരും അറികെ, ഈ കൂടിയ സഭ അറികെ, ഇന്നവനായ ഞാൻ ഈ പെണ്ണിനെ തരുന്നു." „പെണ്ണിനെ കല്യാണം ചെയ്ത വീട്ടിൽ കൂട്ടികൊള്ളാം. ഈ 36

പൊന്ന നിനക്കു, ഈ പെണ്ണ എനിക്കു". ഇത കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്ന പ്രാവശ്യം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും താംബൂലം കൊടുക്കണം. മുഹൂൎത്തം നിശ്ചയിപ്പാൻ വള്ളുവനാണ. കല്യാണത്തിങ്കൽ പെണ്ണിന അമ്മാമൻ ഒരു മോതിരം കൊടുക്കണം. ചിലേടത്ത പെണ്ണിനെ ചുമലിലെങ്കിലും കയ്യിലെങ്കിലും എടുത്തു കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതും അവനാണ. പുരോഹിതൻ വള്ളുവനാകുന്നു. അവൻ നല്ലെണ്ണ ഹോമിക്കണം. അതിന്ന ഒരുമാതിരി ദുഷിച്ച സംസ്കൃതത്തിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളുണ്ട. വഴിയെ അവൻ താലി പൂജിക്കും. അതിനെ മണവാളൻ വാങ്ങി പന്തലിൽ ഒരു ദ്വാരത്തിൽകൂടി സൂൎയ്യന്ന കാട്ടി കെട്ടുകയും ചെയ്യും. ബ്രാഹ്മണൎക്കും മററ ഹിന്തുക്കൾക്കും താലി കെട്ട കഴിവോളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉപവസിക്കണം. പറയൎക്ക മൃഷ്ടാന്നം സദ്യയിൽ ഉണ്ടിട്ടാണ താലികെട്ടൽ. വിവാഹത്തിന്ന ശേഷം രണ്ട മൂന്ന ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവ ഭാൎയ്യവീട്ടിൽ പോകണം. പടിക്കൽ അളിയൻ എതിരേററ കാൽ കഴുകിച്ച കാലിന്റെ രണ്ടാം വിരലിന്മേൽ ഒരു മോതിരം ഇടിയിച്ച കാലടി നള്ളിത്തുടങ്ങും. പെണ്ണുണ്ടായാൽ തന്റെ മകന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന പറവോളം. പെണ്ണിന്റെ കാൽവിരലിന്ന അമ്മാമൻ മോതിരം ഇടുക വിവാഹസമയത്താകുന്നു. ചിലേടത്ത ഭൎത്താവിന്റെ അമ്മ എങ്കിലും സോദരി എങ്കിലും ഇടീക്കും. ഏകഭാൎയ്യയാണ നടപ്പ. രണ്ട ധൎമ്മപത്നികളുള്ളവനും ഉണ്ട. ഭാൎയ്യയുടെ പുറമെ ഒരു സ്ത്രീ വളരെ സാധാരണയാണ. പക്ഷെ അവൾക്ക താലിയില്ല. പുരുഷനെ ഭൎത്താവ ഭൎത്താവ, എന്ന പറയും, കുട്ടികൾ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകയും ചെയ്യും. ഭാൎയ്യ മരിച്ചാൽ അവൾക്ക അനുജത്തി കല്യാണംകഴിയാത്തേവളുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ കെട്ടുക ബഹു സാധാരണമാണ. കടിഞ്ഞൂൽ പേറിന്ന അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ പോകണം. പ്രസവിച്ച ഏഴാം ദിവസം കുളിപ്പിക്കും. ഭൎത്താവ മരിച്ച അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഭാൎയ്യ താലി അറക്കണം. തലമുടി എടുക്കേണ്ടാ. വിധവെക്കു പ്രസവം മാറീട്ടില്ലെങ്കിൽ മറെറാരുത്തനോടുകൂടി ഇരിക്കും. ഭാൎയ്യ എന്ന വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ താലികെട്ടലും ഉണ്ട. ജ്യേ

ഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അന്തജൻ കെട്ടുക നടപ്പില്ല. നന്ദൻ ഒരു പറയനായിരുന്നു. യാഗങ്ങൾ ചെയ്തു ബ്രാഹ്മണനായി. അതിന്നായി കുളിച്ചത തെക്കേ ആർക്കാട്ടിൽ ഹോമകുളം എന്ന തടാകത്തിൽ ആണത്രെ. ഇവൎക്ക യാതൊരു ക്ഷേത്രത്തിലും കടന്നുകൂടാ. ദൂരത്തനിന്നിട്ട പണം വെച്ച കൊടുത്താൽ അത ദേവന സ്വീകരിക്കാം താനും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയുണ്ടെങ്കിലും കുഴിച്ചിടുകയത്രെ നടപ്പ. പുല മൂന്നിന്നൊ അഞ്ചിന്നൊ പാൽചടങ്ങ എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ പുനൎജ്ജന്മത്തിന്ന സമയമാകുവോളം ജീവൻ ഒര ദിക്കിൽ വിശ്രമിക്കുമെന്നാണ വിശ്വാസം. പതിനാറാം ദിവസവും പതിനഞ്ചാം ദിവസവും പന്ത്രണ്ടാം ദിവസവും ആണ കൎമ്മാന്തരം, അല്ലെങ്കിൽ പുല കഴിയൽ. കടിഞ്ഞിൽ കുട്ടി കഴിഞ്ഞാൽ ശവം പുരെക്കടുക്കേയൊ പുരെക്കകത്തതന്നേയൊ സ്ഥാപിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒടിയനൊ മന്ത്രവാദിയൊ കൊണ്ടുപോയേക്കാം. ഒടിക്ക കടിഞ്ഞിൽകുട്ടിയുടെ ശവം സാരമാണത്രെ. ചില കൂട്ടർ വിവാഹസമയം പൂണുനൂലിടും. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കുടം ഉടെക്കലും പറയക്കും ഉണ്ട. മൂന്നാം ദിവസം ശ്മശാനത്തിൽ വെലിയിട്ട കാക്കകൾക്ക കൊടുക്കും. പതിനേഴാം ദിവസം നദിയിൽ പിണ്ഡംവെക്കും. വിവാഹം ചെയ്യും മുമ്പ മരിച്ചാൽ ഒരു പൊയ്യിവാഹക്രിയ നടപ്പുണ്ട. തഞ്ചാവൂര ജില്ലയിൽ ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ കൎപ്പൂരം കത്തിക്കുക വീട്ടിലല്ല മുക്കൂട്ടപ്പെരുവഴിയിലാണെന്ന കാണുന്നു. ഒര കുടത്തിൽ ചാണകം കലക്കി അതും ഒര ചൂലും തീക്കൊള്ളിയും മൂന്നവഴികൂടിയേടത്തെങ്കിലും വീട്ടിലെങ്കിലും കൊണ്ടവെക്കും. ഇത പ്രേതം തിരികെ വരാതിരിപ്പാനാണപോൽ. മരിച്ചവന്റെ കൈ ചാണകത്തിൽ പതിച്ചിട്ട ആ ചാണകം ചുമരിൽ ഒട്ടിക്കയും ചെയ്യും. രണ്ടാം ദിവസം ശ്മശാനത്തിൽനിന്ന മടങ്ങിവരുമ്പോഴെക്ക വാതില്ക്കൽ ഒരു ചെമ്പു വെള്ളവും മൂന്ന ഒലെക്കയും വെച്ചിരിക്കും. മരിച്ചവന്റെ അവകാശി അതിന്മേൽ ഇരുന്നിട്ട ഒര കൾക്കും മത്സ്യം ചവച്ച മൂന്ന

പ്രാവശ്യം തുപ്പി അകത്തപോയി ദീപത്തെ വന്ദിക്കണം. ചില പറയർ താനെ ചത്ത ജന്തുക്കളുടെ ശവം തിന്നും. മാറുള്ളവർ കൊന്നതിന്റെ മാംസം മാത്രം. എല്ലാവൎക്കും മദ്യം മുഖ്യമാണ. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയെ രണ്ട ആഴ്ച പ്രത്യേകം ഒരു ചാളയിൽ പാൎപ്പിക്കും. പത്താം ദിവസം ഒരു ബ്രാഹ്മണനോടൊ നായരോടൊ അല്പം പാൽ വാങ്ങി തള്ളയുടേയും കുട്ടിയുടേയും മേൽ തളിക്കും. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവൎക്ക പുരയുടെ കോലായിലോളം ചെല്ലാം. ശവം മറചെയ്കയാണ. ഇവർ ചോത്തിനെ തൊടുകയില്ല. തൊട്ടാൽ കുളിക്കണം. വ്യഭിചാരം കഠിനകുററമാണ. പുരുഷൻ പിഴ ചെയ്യണം. സ്ത്രീ തീക്കണ്ടു ചാടികടക്കണം. തിരണ്ടാൽ എഴനാൾ അശുദ്ധി. അന്നും ദൂരെ ഒരു കുടിലിൽ ഇരിക്കണം. പറയൎക്ക താലികെട്ടും സംബന്ധവും ഉണ്ട. ആദ്യം പറഞ്ഞത തിരളും മുമ്പ കഴിയണം. താലികെട്ടേണ്ടത അഛൻ പെങ്ങളുടേയൊ അമ്മാമന്റെയൊ മകനാകുന്നു. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ മണിയറ എന്ന പേരായിട്ടു ഒരു മുറിയിൽ പോയി കുറേനേരം കഴിഞ്ഞ പുറത്തവരും. (ഇത „വേളിശ്ലേഷ”മായിരിക്കാം) പറയൻ പുലയന്റെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. ഭാൎയ്യ പ്രസവിച്ചാൽ ഭൎത്താവ എഴനാൾ നോൽമ്പ നോല്ക്കണം. ചോറുണ്ടുകൂടാ, കായ്കനിയും കള്ളും റാക്കും മാത്രമെ പാടുള്ളൂ. പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ചവളെ വളരെ ദൂരത്ത ഒരെടത്ത കുഴിച്ചിടും. പുരുഷനും ചിലപ്പോൾ നന്നെ വയസ്സനൊരുത്തൻ മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കയും ഉണ്ട.

പള്ളൻ.

പറയരേപോലെ ഒരു ജാതിയാണ. തഞ്ചാവൂർ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തിരുനെൽവേലി, ഈ ജില്ലകളിൽ അധികമുണ്ട. കോയമ്പത്തൂർ, ചേലം ഇവിടേയും ഉണ്ട. പുരകൾ അടുത്തടുത്ത കൂട്ടമായും ചെറുമച്ചാളപോലെ ഉയൎന്ന ജാതിക്കാരുടെ വാസസ്ഥലത്തനിന്ന വിട്ടു അകലേയായും ഇരിക്കും. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. അതിനാൽ തങ്ങൾ പറയർ, ചക്കിളിയർ, ഇവരിൽ മീതേയാണെന്ന പറയും. സ്ത്രീകൾക്ക അരെക്ക മേല്പട്ടു വസ്ത്രമില്ല.

കോയമ്പത്തൂര ജില്ലയിൽ ചില ഗ്രാമമുൻസീഫ മജിസ്ത്രേട്ടമാർ പള്ളരുണ്ട. കട്ടികാം അമ്മയുടേയും അമ്മാമന്റെയും ഗോത്രമാണ. അഛന്റെതല്ല. മധുരാനാട്ടിൽ ഇവരുടെ തലവന്റെ പേർ കുഡുംബൻ എന്നാണ. അവന സഹായമായി കാലാടി എന്നൊരുത്തനും വലിയ ഊരാണെങ്കിൽ വാരിയൻ എന്ന പേരായിട്ട ഒര ദൂതനും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗ്രാമ സഭകൂടൽ, ഉത്സവം, വിവാഹം, മരണം, ഇതൊക്കെ ഉണ്ടാകുമ്പോാം ആളുകളെ വിളിച്ചു കൂട്ടേണ്ടത ഈ വാരിയന്റെ ഭാരമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുഡുംബത്തെ ഭ്രഷ്ടാക്കാനായി വേറെ നിൎത്തിയാൽ വിചാരം കഴിയുന്നവരെക്കും അവൎക്ക ജാതിക്കാർ തീയ്യും വെള്ളവും കൊടുക്കുകയില്ല. അലക്കാനും ക്ഷൌരത്തിനും ആളുണ്ടാകയില്ല. വിചാരം കഴിഞ്ഞ ശുദ്ധമാകുമ്പോാം വാരിയൻ ശങ്കിതന്മാൎക്ക ഗോമൂത്രം കൊടുക്കണം. ഒരുത്തിയുടെ മേൽ വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കപ്പെട്ടാൽ കുററം ചുമത്തപ്പെട്ട പുരുഷനെ ഗ്രാമസഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ഈൎച്ചപ്പലകയോടൊ മററൊ കെട്ടിയിടും. സ്ത്രീ മുട്ടോളം തുണിയുടുത്തിട്ട ഒരു കൊട്ടയിൽ കുപ്പയൊ കാാമൊ എടുക്കണം. ചിലപ്പോാം അവളെ പുളിയിൻ ചുള്ളികൊണ്ട പുറത്ത അടിക്കുകയും ചെയ്യും. കുററം സമ്മതിക്കയും മേലിൽ ഈ വിധം വരികയില്ലെന്ന അവാം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പുരുഷന്റെ അരയിലെ ചരട വാരിയൻ അറുത്ത അവനേകൊണ്ട താലികെട്ടലിന്ന ബദലായി സ്ത്രീയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കും. കോയമ്പത്തൂരിൽ ഒര പള്ളന്റെ മേൽ കളവകുററം തെളിഞ്ഞാൽ അവൻ ഒരുത്തനെ മുതുകത്ത എടുത്തുംകൊണ്ട സഭ പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ആ സമയം അവന്റെ പിൻകുടുംമ ഒന്നൊരണ്ടൊ ആാം പിടിച്ചുതൂങ്ങും. ചെകിടത്ത അടിക്കും. മുൻപറഞ്ഞ ദൂതനേകൊണ്ട മുഖത്ത തുപ്പിക്കും. വ്യഭിചാരകനും ഏതാണ്ട ഈ ശിക്ഷ തന്നെ. തിരണ്ട പെണ്ണിന കോയമ്പത്തൂര ഏഴ ദിവസം അശുദ്ധിയാണ. പ്രത്യേകം ഒര കുടിലിൽ പാൎക്കണം. പിന്നെ മൂന്ന ദിവസം പുരയുടെ കോലായിൽ ഒര മൂലയ്ക്കൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണം. വിവാഹത്തിന അല്പം മുമ്പ മണവാളൻ പെട്ടന്ന എറങ്ങി

പോകും. പെണ്ണിന്റെ അഛൻ തന്റെ മകളെ കൊടുക്കാമെന്ന
പറഞ്ഞ കുട്ടികൊണ്ടുവരണം. മധുര ജില്ലയിൽ താലികെട്ടുക
മണവാളന്റെ പെങ്ങളാണ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ അവരുടെ അ
മ്മാമന്മാരും മററും മാല ഇടിയിക്കുകയും പന്തലിൽനിന്ന പെ
ണ്ണിനെ ഉള്ളിലേക്ക കൊണ്ടുപോകയും അമ്മാമൻ ഒരു വസ്ത്രം
മുഴംവെച്ച അവൾക്ക കൊടുത്ത ഉടുപ്പിച്ച തിരികെ പന്തലിലേ
ക്ക എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയും നടപ്പുണ്ട. അവിടെ മണവാ
ളന്റെ ഒരുക്കെ അവളെ ഇരുത്തും. മണവാളൻ താലി കഴു
ത്തിൽ വെക്കും. മുറുക്കി കെട്ടേണ്ടത അവന്റെ പെങ്ങളാണ.
കോയമ്പത്തൂര കൊങ്ങ പള്ളരുടെ വിവാഹത്തിന സ്ത്രീപുരുഷ
ന്മാർ വെററില തിന്ന തുപ്പുന്നത ക്ഷുരകൻ ഒരു കോളാമ്പിയിൽ
വാങ്ങണം. കുലുക്കഴിയാൻ വെള്ളം അവൻ കൊടുക്കണം. കട
യപ്പള്ളൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട കോയമ്പത്തൂർ അവൎക്ക താലി മ
ണവാളൻ ഒരു നാളികേരത്തിന്മേൽ ചാൎത്തി കൊണ്ടുചെല്ലണം.
വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവിന അകായിൽ വെച്ച ചോറ
കൊടുക്കണം. ശേഷിച്ചത ഭാൎയ്യ ആ എലയിൽനിന്നതന്നെ ഉണ്ണ
ണം. ചില ദിക്കിൽ പെണ്ണിനെ ഭൎത്താവ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ
അവളുടെ പുരയിൽനിന്ന വല്ലതും ഒരു സാധനം മോഷ്ടിക്കണം.
മേലിൽ വല്ലപ്പോഴും അവളുടെ ശേഷക്കാർ ഇതിന്ന പകരം പ
ററിക്കയും വേണം.

ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ ശവത്തിന്റെ കാൽ വിധവ കഴുകി അ
ല്പം വെള്ളം സേവിക്കയും താലി അറുത്ത ശവത്തിന്മേലേക്ക എ
റികയും വേണം. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. കുഴി മൂടിയാൽ മൂത്ത
പുത്രൻ കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി മൂന്ന പ്രദക്ഷിണം വെക്കുക
യും കുടം ദ്വാരപ്പെടുത്തുകയും അവസാനം എറിഞ്ഞുടെക്കുകയും
നടപ്പുണ്ട. മൂന്നാം ദിവസം വെലി ഇടും. അത കാക്ക തിന്നണം.
നാലാംദിവസം മകൻ കുളിച്ച ഒരു പായയിൽ ഇരുന്ന കുറെ
വറുത്ത ഒണക്കമീൻ കടിച്ചചവച്ച ഒരു പാത്രത്തിലേക്ക മൂന്നിടത്തു
പ്പണം. ഒമ്പതാം ദിവസമൊ പതിനൊന്നാം ദിവസമൊ ഒരു മു
ള്ളമരത്തിങ്കൽ ചോർ, താംബൂലം, ഇത്യാദി നിവേദിക്കണം.

ഇവരെ വിളിക്കുന്നത മൂപ്പൻ, കാലാടി, മന്ദാടി, ഇങ്ങിനെ ഒക്കേയാകുന്നു.

പള്ളി. (പന്നിയൻ)

ഇവർ തങ്ങാം അഗ്നികുലക്ഷത്രിയരാണെന്ന പറയും. പണ്ട തിരുവാങ്കൂർ രാജാവും തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ശ്രീവൈഷ്ണവരുടെ പ്രസിദ്ധ ആഠംവാരും ആയിരുന്ന കുലശേഖരൻ തങ്ങളുടെ ഒര രാജാവായിരുന്നു എന്ന ഇവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴും മദ്രാശിയിൽ തിരുവല്ലക്കേണി പാൎത്ഥസാരഥി ക്ഷേത്രത്തിൽ ആ ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സവം ഇവർ വളരെ ആഘോഷത്തോടെ കഴിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം പല്ലവ ക്ഷേത്രമാണെന്ന ശിലാലേഖ്യങ്ങളാൽ കാണുന്നു. ഇവർ അനേക ഭാഗങ്ങളുണ്ട. ശേലം ജില്ലയിൽ ചില പള്ളികളെ അഞ്ചുനാഠം എന്നും ചിലരെ പന്തിരണ്ടനാഠം എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇവൎക്ക മരിച്ച പുല അഞ്ചും പതിനൊന്നും ദിവസമേയുള്ളൂ. വേറേചിലൎക്ക പതിനാറദിവസമുണ്ട. ഓലപ്പള്ളി എന്നും നാഗപടപ്പള്ളി എന്നും രണ്ട വകയുണ്ട. സ്ത്രീകളുടെ കാതാഭരണത്തിൽനിന്നാണ ഈ പേരുകഠം. പള്ളികഠം ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. മിത്തിയാളമ്മ, മാരിയമ്മ, അയ്യനാർ, മുനീശ്വരൻ, അങ്കാളമ്മ, മുതലായ ഭൂതങ്ങളേയും വന്ദിക്കും. പണ്ടപണ്ടേയുള്ള ഗ്രാമപഞ്ചായനിയമം ഇപ്പോഴും ഇവൎക്കുണ്ട. ജാതിക്കൂട്ടം മുതലായ്ത ഈ പഞ്ചായക്കാർ തീൎക്കണം. തലവന്മാൎക്ക പെരിത്തനക്കാരെന്നും നാട്ടുമൈക്കാരെന്നും പേരാകുന്നു. പത്രാസ്സിനവേണ്ടി ചിലർ വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ ചെയ്യും. സാധാരണ നടപ്പ മറിച്ചാണ. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസം പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. അവിടെ പെണ്ണിന്റെ ഗോത്രക്കാരുടെ തലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. ഒരു തട്ടിൽ താംബൂലം, പുഷ്പം, സ്ത്രീധനം, (പണമായിട്ടൊ ആഭരണങ്ങളായിട്ടൊ) മുലപ്പാൽ കൂലി, ഒര നാളികേരം ഇതെല്ലാം വെച്ച പുരുഷന്റെ തലവൻ പെണ്ണിന്റെ അഛന്നൊ തലവന്നൊ കൊടുക്കും. മുലപ്പാൽ കൂലി അമ്മെക്കാണ. പെണ്ണിനെ തീറ്റി പോററിയതിന്ന പ്രതിഫലമാകുന്നു. കൊടുക്കും സമയം തലവൻ

പറയും ,,പണം നിങ്ങൾക്ക, പെണ്ണ ഞങ്ങൾക്ക'' എന്ന. ,,പണം എനിക്ക, പെണ്ണ നിങ്ങൾക്ക'' എന്ന സ്ത്രീയുടെ അഛനും പറയും. ഇങ്ങിനെ മൂന്നീട വേണം. പിന്നീട വെററിലയടെക്ക കൊടുക്കും. ഒന്നാമത പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമന്ന. കല്യാണത്തിന മുമ്പ പുരുഷൻ മരിച്ചുപോയാൽ വേറെ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടാം. വിവാഹത്തിന പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറ സമ്മതം വേണം. വിവാഹം സമ്മതമല്ലാത്ത പക്ഷം അവന്ന ക്രിയയുടെ മദ്ധ്യേ, പോലും പെണ്ണിനെ ബലമായി കൊണ്ടുപോയി ആൎക്കെങ്കിലും കെട്ടികൊടുക്കാനവകാശമുണ്ട. സാധാരണമായി കല്യാണം ഒര ഒററ ദിവസമേയുള്ളു. എന്നാൽ വീട്ടി മൂന്ന ദിവസമാക്കാനും പുരാണങ്ങളിലെ വിധിപ്രകാരം നടത്താനും വാസനതുടങ്ങീട്ടുണ്ട. വിവാഹത്തിൻെറ തലേനാൾ പെണ്ണിനെ പുരുഷൻെറ വീട്ടിലേക്ക ഘോഷയാത്രയായി കൊണ്ടുപോകണം. കൊശത്തി കലങ്ങൾ വെക്കെണം. കടിഞ്ഞിൽ പെററ ഒരുത്തി ശുദ്ധമായി ഉണ്ടാക്കിയ അന്നം വംശദേവതകൾക്കും മരിച്ച കാരണവന്മാൎക്കും നിവേദിക്കണം. താലികെട്ട ഭൎത്താവതന്നേയാണ. ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ ദമ്പതിമാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ കോൺതല കൂട്ടികെട്ടണം. അടുത്ത സംബന്ധികൾ അവരെ സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടൊ വെള്ളികൊണ്ടൊ പട്ടം കെട്ടിക്കണം. ആദ്യം കെട്ടേണ്ടത അമ്മാമനാകുന്നു. പിന്നെ ദമ്പതിമാർ വിവാഹമണ്ഡപത്തെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. രണ്ടാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഭാൎയ്യയുടെ കാൽ ഭൎത്താവ അമ്മിക്കല്ലിൽ എററണം. മൂന്നാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഭൎത്താവിൻെറ എടംകാൽ അളിയനും എടുത്ത കല്ലിന്മേൽ വെക്കയും കാൽവിരലിൽ ഒര മോതിരം ഇടിയിക്കകയും വേണം. ഇതിന്ന അവന്ന ഒര ഉറുപ്പികയും വെററിലയടെക്കയും അവകാശമുണ്ട. പിന്നെ ദമ്പതിമാർ അരുന്ധതിയെ നോക്കണം. വയ്യുന്നേരം ഒര ഏരിയിങ്കൽ പോയി കന്നുപൂട്ടംപോലെ കാട്ടിക്കൂട്ടണം. പുരുഷൻ ഒര കൊഴുവും സ്ത്രീ ഒര കുടത്തിൽ കഞ്ഞിയും എടുക്കും. കുറെ സ്ഥലം മണ്ണ എളക്കി കഞ്ഞി പാൎന്ന ചളിയാക്കി കണ്ടംപോലെയാക്കും. അ

ത്തിൽ ഭത്താവ കുറെ ഞാറ നാടണം. വഴിയെ ചാണകംകൊണ്ട ഒര ഗണപതിയെ ഉണ്ടാക്കി പൂജിക്കണം. അത കഴിയുമ്പോഴെ ക്ക ഭത്താവ ക്ഷീണിച്ച അവിടെ ഇരിക്കും. ഭാൎയ്യ അല്പം ചോർ കൊടുക്കും. അത അളിയൻ ഉണ്ണാനയക്കയില്ല. കുംഭകോണത്ത ഒര വിശേഷവിധിയുണ്ട. പെണ്ണിന്റെ അമ്മയും പലപ്പോഴും പെണ്ണിന്റെ യാതൊര ശേഷക്കാരും വിവാഹത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായിക്കൂടാ. കല്യാണദിവസങ്ങളിൽ പെണ്ണിനെ ആരും കണ്ടുംകൂടാ. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ചില പള്ളികറം പെൺകുട്ടികറം ശിശുക്കളായിരിക്കുമ്പോറംതന്നെ വിവാഹനിശ്ചയം കഴിക്കും. ശിശുവിനേകൊണ്ട അല്പം ചാണകവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചാൽ മതി. ആൺകുട്ടിക്ക അതിലും ചെറുപ്പമായി വരാം. എന്നാൽ അവൻ ഒര അരക്കാൽ ഉറുപ്പിക വിഴുങ്ങിയാൽ ആ ദോഷം തീരും. കുറെ കൊല്ലം മുമ്പ കടലൂരിന്ന സമീപം പനരുട്ടി എന്ന സ്ഥലത്ത ഒര വിവാഹമുണ്ടായി. അത നളദമയന്തിമാരുടെ മാതിരി സ്വയംവരമായിട്ടായിരുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. അവറക്ക താലികെട്ടുക ഒര സുമംഗലിയാണ. ഭത്താവ അടുക്കേനില്ക്കും. വിധവാവിവാഹത്തിന നടുവീട്ടുതാലി എന്നാണ പറയുക. വീട്ടിനകത്തവെച്ചാണ താലികെട്ടുക. തിരണ്ട കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമാവാൻ ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്യാഹം മേൽ തളിക്കണം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കയും കുഴിച്ചിടുകയും നടപ്പുണ്ട. ശവത്തിനടുത്തനിന്ന വിധവ കുളിക്കണം. ആ വെള്ളം ശവത്തിന്മേൽ വീഴണം. ഇത ചെയ്യാഞ്ഞാൽ വലിയ അപമാനമാണ. "പെണ്ണിന്റെ മേൽത്തെ വെള്ളം ശവത്തിന്മേൽ വീഴാതെ പോട്ടെ" എന്നത ഒര ശാപമാണ. മരിച്ചവനും വിധവയും തമ്മിൽ മൂന്നീട വീടിപകരണം. ചിലർ ശവത്തിന്റെ നെഞ്ഞത്ത ഒര കലം ചോറും നെററിമേൽ അരക്കാൽ ഉറുപ്പികയും വെക്കും. ചോറ പറയന്നും പണം ക്ഷുരകന്നും ആകുന്നു. വിവാഹം കഴിയാതെ മരിക്കുന്ന പുരുഷനേകൊണ്ട ഒരു പൊയ്ക്കല്യാണം കഴിപ്പിക്കണം. ശവത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒര എരിക്കിൻ പൂമാല ഇടുകയും ഓവിലെ മണ്ണ ഉരുട്ടി ദേഹത്തിൽ പലേ സ്ഥലങ്ങളിൽ വെ

ക്കുകയും ചെയ്താൽ മതി. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ഒരു നടപ്പുണ്ട്. ദഹിപ്പിച്ചേടത്തു പിറേറന്നു രണ്ടു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെക്കും. വെള്ളം പശു കുടിച്ചാൽ പ്രേതം ദാഹം മാററി എന്നാണു വിശ്വാസം. ചിലേടത്തു സ്ത്രീകൾ കേവലം ഘോഷമാരാണു. (അന്തഃപുരസ്ത്രീകളെ മാതിരി മറവിലിരിക്കും.) പ്രത്യേകിച്ച് ഈ നടപ്പു പുരാതന പാളയക്കാരായ അരിയല്ലൂർ, ഉടെയാർപാളയം, ശിവഗിരി പിച്ചവരം ഈ ജമീൻദാരന്മാരുടെ കുഡുംബങ്ങളിൽ അുണ്ടു. ഈ ജാതിക്കു ചെന്നവന്ന്യകുലക്ഷത്രിയ മഹാസംഘം എന്ന പേരായി ഒരു സഭയോഗം ഉണ്ടു. അതു 1888-ൽ ജാതിയിലെ പ്രമാണികൾ സ്ഥാപിച്ചതാണു. അതു നിമിത്തം അങ്ങുമിങ്ങും ഇരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ വലിയ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ഏഴു സ്കൂളുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇതിൽ മൂന്നു മദ്രാശിയിൽതന്നെ. ബാക്കി നാലു കാഞ്ചീപുരം, മധുരാന്തകം, തൃക്കഴുക്കുണ്ഡം, കുമലം ഈ സ്ഥലങ്ങളിലാണു. അഞ്ചു പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ സത്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. മദ്രാശിയിൽ പച്ചയ്യപ്പാ കാളേജിനോടു ചേന്നു ചെങ്കൽ വരായനായ്ക്കൻ ടെക്‌നിക്കൽ സ്കൂൾ (കലാപാഠശാല) പള്ളിജാതിയായ ഈ സുകൃതി മരിക്കുമ്പോൾ നീക്കിവെച്ചതായ വലിയൊരു ദ്രവ്യസംഖ്യകൊണ്ടു 1865-ൽ ഉണ്ടായതാണു. ഈ ജാതിയിൽ അച്ഛനമ്മമാരില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കു ഒരു അശ്രമവും മദ്രാശിയിലുണ്ടു. പച്ചയ്യപ്പാകാളേജിൻെറ ലോവർസെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ പള്ളിജാതിക്കാരനായിരുന്ന ഗോവിന്ദനായ്ക്കരുടെ ദാതൃത്വം മൂലം ഉണ്ടായതാകുന്നു. ഇവൎക്കു സ്വന്തമായി അഗ്നികുലാദിത്യൻ എന്ന പേരോടെ ഒരു ന്യൂസ്പേപ്പറും ഉണ്ടു.

പാണൻ.

തമിഴ പാണന്മാരെ മേസ്ത്രി എന്നും വിളിക്കുമെന്നു 1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ പറയുന്നു. ഇവർ മധുരാ, തിരുനെൽവേലി ജില്ലകളിൽ തമിഴരുടെ തുന്നൽകാരാണു. ഇവൎക്കു പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണരും വെള്ളാളരുമാകുന്നു. അമ്പട്ടനും ദോബിയും ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ലെങ്കിലും ഇവൎക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ

കടക്കാം. മലയാളത്തിലെ പാണനും, മലയനും ഇവരും ചിലത ഓക്കുമ്പോഠം ഒന്നെന്ന തോന്നും. ഇവക്ക് മന്ത്രവാദവും കൊട കെട്ടലും ഉണ്ട. കൊട പൊതിയുന്നത പാട്ടിയുടെ പ്രവൃത്തിയാണത്രെ. പാണൻ അതവരേയുള്ള പണിയേ ചെയ്യുയുള്ളൂ. അവന്ന സ്ത്രീകഠം ഇല്ലെങ്കിൽ വേറെ കുഡുംബത്തിലെ പാട്ടിയെ സഹായത്തിന കൂട്ടും. പരദേശത്ത കൊട്ട വട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന കവറ എന്ന പറയുന്നവർ എന്തതന്നേയായാലും ഒരു കൊടപിടിക്കുകയില്ല. ‚പാണന്റെ കാൽപിടിക്കൊല്ലാ" എന്ന ഒര വാക്കുണ്ട അവക്ക്. മലയാളത്തിലെ പാണക്ക് മരുമക്കത്തായമാണ. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാക്ക് ഏക ഭാൎയ്യയാവാം. തെക്കേമലയാളത്തിൽ നാല വകക്കാരുണ്ടത്രെ. തിരുരങ്കൻ, കൊടകെട്ടി, മീൻപിടി, പുള്ളുവൻ. ഇവരിൽ പുള്ളുവൻ മററവരിൽ താഴേയാണ. പാണക്ക് ഇല്ലം അല്ലെങ്കിൽ കിരിയം ഇങ്ങിനെ വിഭാഗങ്ങളുമുണ്ട. പാണനും കണിശനും അന്യോന്യം തൊട്ടുകളിയുണ്ട.

വിഷാരടി (പിഷാരൊടി)

വിഷാരശബ്ദത്തിന സന്ന്യാസി ശിഷ്യൻ എന്ന അൎത്ഥമാകുന്നു. സന്ന്യാസക്രിയയുടെ മദ്ധ്യെ ഓടിക്കളഞ്ഞ നിമിത്തമാണ പേർ സിദ്ധിച്ചത എന്ന കഥ മിക്കപേരും കേട്ടിരിക്കണം. ഈ ആഠംക്ക വഴിയെ വാരിയ (പാരശവ)സ്ത്രീയിൽ ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണ പിഷാരടിമാർ എന്ന പറയുന്നു. ഈ ഉല്പത്തി മനഃകല്പിതമാണെന്നും പിഷാരടി ശബ്ദം ഭട്ടാരക തിരുവടി എന്നത ദുഷിച്ചതാണെന്നും ചിലര് വാദിക്കുന്നു. ഓടിയതിനാൽ പിഷാരൊടിയായതാണെങ്കിൽ വള്ളൊടി, അടിയോടി, നമ്പൊടി, പറങ്ങോടി, മുതലായ്ക്ക എന്താണ? പിഷാരൊടിമാര് വൈഷ്ണവരാണ. ശൈവക്ക് പഞ്ചാക്ഷരം എന്നപോലെ ഇവക്ക് അഷ്ടാക്ഷര മന്ത്രം പ്രധാനമാകുന്നു. മന്ത്രോപദേശം 16 വയസ്സിലാണ. അത കഴിഞ്ഞാൽ കാശിക്കപോകുക എന്നക്രിയ ബ്രഹ്മചൎയ്യാശ്രമത്തിന്റെ അവസാനം ചെയ്യുംപോലെ കാട്ടിക്കൂട്ടാനുണ്ട. ഇത കഴിഞ്ഞേ ഗൃഹസ്ഥനായാലെ വെററില മുറുക്കുകയും മററും പാടുള്ളൂ. ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കയാണ. കുഴി ഒമ്പതടി ആഴവും

മൂന്നടി ചതുരവും ആയിരിക്കണം. ഉപ്പും വെണ്ണനീരും പരത്തണം. മരിച്ച ആൾ ജീവന്മുക്തനാണെന്നും യാതൊരു ക്രിയയും ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണ വിശ്വാസം. എങ്കിലും പതിനൊന്നാംദിവസം ഏകോദ്ദിഷ്ടശ്രാദ്ധംപോലെ ഒരു ക്രിയയുണ്ട. സംവത്സരാവസാനവും അതുപോലേതന്നെ. തങ്ങൾക്ക തങ്ങൾതന്നെ പുരോഹിതന്മാർ. എങ്കിലും പുണ്യാഹത്തിനും മന്ത്രോപദേശത്തിനും ബ്രാഹ്മണരാകുന്നു. താലികെട്ടുകല്യാണം തിരളുംമുമ്പ വേണം. ചെറുതാലി എന്ന പറയുന്നത കെട്ടുക പുരുഷനാണ. താലികെട്ടിയ ആൾ മരിച്ചാൽ താലി അറുക്കണം, പുല കുളിക്കണം, മക്കൾ ബലിയിടണം. എന്നാലും സ്വജനത്തിലൊരാളൊ ബ്രാഹ്മണനൊ സംബന്ധം ആവാം. ഭാൎയ്യ മരിച്ചാൽ ഭൎത്താവും പുല ആചരിക്കയും ബലി ഇടുകയും വേണം. മരുമക്കത്തായമാണ. നാമകരണം ആറാംമാസത്തിൽ അന്നപ്രാശനത്തിന മുമ്പ വേണമെന്നെ നിയമമുള്ളു. പേരിടുകയും ചോർകൊടുക്കുകയും അമ്മാമനാണ. ബ്രാഹ്മണർ വേണം പുണ്യാഹത്തിന എന്ന പറഞ്ഞുവല്ലൊ. പുണ്യാഹം ദേഹത്തിന്മേൽ തളിക്കുകയില്ല. ഭവനത്തിന്റെ മേൽപുരയിന്മേൽ പാരുകയെ ഉള്ളു. എറയത്ത തലകാട്ടി വാങ്ങികൊള്ളണം. മൂന്നാം വയസ്സിലാണ ചൌളം. ഒന്നാമത അമ്മാമൻ ക്ഷൌരകത്തികൊണ്ട തല തൊടണം. പിന്നെ ക്ഷുരകൻ കളഞ്ഞുകൊള്ളും.

പുള്ളുവൻ.

തിരണ്ട പെണ്ണിനെ വേറിട്ട ഒരു മുറിയിലാക്കും. ഏഴാം ദിവസം ഏഴ ചെറുപ്പക്കാരത്തികൾ അവളെ എണ്ണ തേപ്പിക്കും. താലികെട്ടും സംബന്ധവും ഉണ്ട. ആങ്ങള പെങ്ങളെ ഭാൎയ്യയാക്കുക നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന പറയുന്നുണ്ട. എങ്കിലും പുള്ളുവർ അത സമ്മതിക്കയില്ല. ഭാൎയ്യയുടെ അച്ഛൻ ഒരുമുറിതുണി ഭൎത്താവിന കൊടുത്താൽ വിവാഹമോചനമായി. അവൻ പണ്ട കൊടുത്ത വസ്ത്രം തിരികെ കൊടുത്തു എന്ന അൎത്ഥം. മക്കത്തായമാണ. വ്യഭിചാരം, കളവ, മുതലായ്ത്ത വിസ്തരിച്ച വിധിപ്പാൻ ജാതിപ്പരിഷയുണ്ട.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. 15 ദിവസം മകൻ വെലി ഇടും. അന്ന പുലയുംപോയി. ഈഴവൻ മുതല്ക്ക മേല്പട്ട ഏതു ജാതിയുടേയും ചോറുണ്ണും. മണ്ണാൻ, കണിശൻ ഇവരെത ഭക്ഷിക്കയില്ല. പുള്ളുവനെ തൊട്ടാൽ ഈഴവൻ ആശാരി ഇവർ കുളിക്കും. നായന്മാരും മററും അടുത്താൽ കുളിക്കണം. ചെറുമൻ, പുലയൻനായാടി, പറയൻ, ഉള്ളാടൻ തുടങ്ങിയവരെ തീണ്ടിയാൻ പുള്ളുവനും കുളിക്കണം.

പേന്തിയ.

ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ വെററില വില്ക്കയും കൃഷിയും ആകുന്നു തൊഴിൽ. ജാതി കൂട്ടുകെട്ട വലിയ മുറുക്കമാണ. ഒരുവനെ തിരിയെ ജാതിയിൽ എടുക്കേണമെങ്കിൽ വിചാരം കഴിഞ്ഞിട്ട ഒരു നദിവക്കത്തു കൊണ്ടുപോയി സ്വൎണ്ണകമ്പികൊണ്ടൊ വെള്ളികമ്പികൊണ്ടൊ മററൊ നാവിന്ന ചൂടുവെച്ച ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രസാദം കുറെ തീററി വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുവന്ന അവിടെ സ്വജാതിക്കാൎക്ക സദ്യകഴിച്ച കാരണവന്മാൎക്കും ജാതിയിലെ നാല തലവന്മാൎക്കും വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്ത വഴിയെ കുറെ ചോറും എടുത്തുകൊണ്ട രണ്ടാമതും നദിവക്കിലേക്കതന്നെ കൊണ്ടുപോകും, അതോടുകൂടി വെള്ളത്തിലേക്ക തള്ളുകയുംചെയ്യും. കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. വിവാഹം തിരണ്ടും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അഛൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു. പുരോഹിതൻ ദേശാരിയാകുന്നു. അവൻ പൂണൂൽ ധരിക്കണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചെറുവിരലുകൾ കോൎത്തുപിടിപ്പിക്കണം. കല്യാണം രണ്ടുദിവസം ഉണ്ട. മദ്യം പ്രധാനമാണ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. പുല ഒമ്പതാകുന്നു. 10-ാംദിവസം സ്വജനസദ്യ വേണം.

പൈദി.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ജില്ലകളിൽ വയലിൽ പണിയും നെയ്ത്തും പ്രവൃത്തിയാണ. തിരണ്ട പെണ്ണിന്ന അശുദ്ധിയുടെ ദീൎഘം പലപ്രകാരമുണ്ട. ഒര മാഡികൻ (ചക്കിലിയൻ) അവളു

ടെ കാലിൻെറയും കയ്യിൻെറയും നഖങ്ങൾ മുറിക്കണം. വിവാഹം തികളുംമുമ്പും പിന്നേയും ആവാം. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹംചെയ്യേണമെന്ന നിൎബ്ബന്ധമുണ്ട. ഈ നടപ്പിന്ന മെനരിക്കം എന്ന പേർ. ഇങ്ങിനത്തെ വിവാഹത്തിന കന്യാശുല്ക്കം അഞ്ചുറുപ്പികയാണ. മററാക്ക പത്ത. കല്യാണം നാലദിവസമുണ്ട. വിധവാവിവാഹവും ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കലും ആവാം.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ തെക്കൻതലയ്ക്കൽ വസിക്കുന്ന കൂട്ടരുടെ കല്യാണത്തിന ചില വിശേഷവിധിയുണ്ട. കല്യാണപന്തലിന്ന കാൽ പന്ത്രണ്ടവേണം. മുഹൂൎത്തം എപ്പോഴും രാത്രിയാണ. ആദ്യത്തെ ദിവസം പുരുഷന്മാൎക്ക സദ്യ പകൽ. സ്ത്രീകൾക്ക രാത്രി. ഉയൎന്നജാതിക്കാരുടെ ഏഴ കിണററിലെ വെള്ളം കൊണ്ടുവരണം. നിശ്ചയിച്ച സമയത്ത മണവാളൻ ഓടികൊണ്ടുവരണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം അരി ഇടണം. പുരുഷൻെറ മുമ്പിലാണ സ്ത്രീ ഇരിക്കുക. ഞാൻ മുമ്പിൽ ഞാൻ മുമ്പിൽ എന്ന കുറെ പിടിയും വലിയും കാട്ടിക്കൂട്ടും. വഴിയെ താലികെട്ടും. അത കഴിഞ്ഞാൽ മേൽപറഞ്ഞ വെള്ളത്തിൽ രണ്ടാളും കുളിക്കും. രണ്ടാമതും പന്തലിൽതന്നെ വരും. ഒരു നാഴി അരി അവരുടെ മുമ്പിൽവെക്കും. അതിൽനിന്ന സ്ത്രീ കുറെ മോഷ്ടിക്കണം. ഭൎത്താവ അളന്നുനോക്കുമ്പോൾ കുറവ കാണുകയും തന്നിമിത്തം അല്പം വിനോദം ഉണ്ടാകയുംചെയ്യും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയും മറചെയ്കയും ഉണ്ട. ദഹിപ്പിച്ചാൽ പിറേറന്ന തീകെടുത്ത വെണ്ണനീർ ഒരു മരത്തിൻെറ മുരട്ടൊ പുററിന്മേലൊ കൊണ്ടുപോയി ഇടും. കൊണ്ടുപോകുന്ന ആളോട പുരോഹിതൻ ചോദിക്കും മരിച്ചവൻ എന്തായിപോയി എന്ന. അതിന്നു ഒന്നുകിൽ കാശിക്ക അല്ലെങ്കിൽ ജഗന്നാഥത്തിലേക്ക പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. മരിച്ചതിൻെറ 4-ാംദിവസം ഒരു പോക്കിനെ അറുക്കണം. പാകംചെയ്യുംമുമ്പ ഒരു കാൽ മരിച്ചവന്ന എവിടുന്ന പ്രാണൻപോയൊ ആ സ്ഥലത്തിന്നടുത്ത തൂക്കണം. ചില കൂട്ടർ പൂച്ച എറച്ചി തിന്നും. എണ്ണയും മഞ്ഞളും തൊട്ടാൽ പുല പോയി. കൊല്ലം കൊല്ലം തുലാമാസത്തിൽ (മററൊ-

ദ്ദ മരണം ആ മാസത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ) ശ്രാദ്ധംപോലെ ഒര ക്രിയയുണ്ട.

ഇവർ തീണ്ടുന്ന ജാതിയാകയാൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടക്കുകയില്ല. അകലെ നിൽക്കണം. പോരുമ്പോൾ ഒന്നരണ്ട നുള്ള മണ്ണ എടുത്തുകൊണ്ടുപോരും. അത വീട്ടിൽ മെഴുകി ശുദ്ധമാക്കിയ ഒര സ്ഥലത്തുവെച്ച ഗ്രാമദേവതകൾക്ക പൂജയും നിവേദ്യങ്ങളും കഴിക്കും. ആക്കെങ്കിലും ദീനം കലശലായാൽ ഒര മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തും. അവനൊ അവളൊ ചില കളം വരച്ച പൂജകൾ ചെയ്തതിൽപിന്നെ ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെച്ചിട്ട ഏതെങ്കിലും ഒര മൂത്തിയുടെ പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട ഒര മണി അരി അതിൽ ഇടും. ആ മൂത്തിയാണ രോഗത്തിന കാരണമെങ്കിൽ അരിമണി ആണ്ടുപോകും. ആഴാത്തപക്ഷം മറെറാര മൂത്തിയെ വിളിച്ചുംകൊണ്ട വേറെ ഒര മണിയിടും. ഇങ്ങിനെ അരിമണി ആഴുവോളം ചെയ്യും. ദേവത ഉപദ്രവം ഇല്ലാതെ വ്യാധി ഇല്ലെന്നാണ വിശ്വാസം.

പൊതുവാൾ.

അകപ്പൊതുവാൾ, പുറപ്പൊതുവാൾ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പിരിവുണ്ട. പുറപ്പൊതുവാൾ രണ്ടുണ്ട. മാലപ്പൊതുവാൾ, ചെണ്ടപ്പൊതുവാൾ. അകപ്പൊതുവാൾക്ക മൂസ്സത, മൂത്തത എന്നും പേരുണ്ട. പുറപ്പൊതുവാന്മാർ മരുമക്കത്തായക്കാരാകുന്നു. ചെണ്ടപ്പൊതുവാൾ മാരാരോട നന്നെ അടുത്തവനത്രെ. പുറപ്പൊതുവാൾക്ക സ്വജനം ഭർത്താവാവാം. ബ്രാഹ്മണക്ക സംബന്ധവും ആവാം. പുരുഷന്മാക്ക താണ ശൂദ്രരോട സംബന്ധവും ഉണ്ട. ചില ദിക്കിൽ താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ വേളി ശേഷംപോലെ ഒര ക്രിയയുണ്ടത്രെ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അല്പനേരം ഒര അകത്ത അടച്ചുകിടക്കണം. മാലപ്പൊതുവാൾക്ക ഇത കല്യാണ ആദ്യദിവസവും അവസാനദിവസവും വേണം. മൂന്ന രാത്രി ഒന്നിച്ച കഴിക്കമെന്ന തോന്നുന്നു. പക്ഷെ തുണയായിട്ട ഒര എണങ്ങത്തിക്കൂടി അകത്ത ഉണ്ടായിരിക്കും. പുറപ്പൊതുവാൾക്കും വേണം താലികെട്ടിയവ

ന്നം താലി കെട്ടപ്പെട്ടവളും മരിച്ചാൽ പുലയും ബലിയും. താലി കെട്ടിന്റെ നാലാം ദിവസമെ കുളിച്ചുകൂട. അന്ന വെളുത്തേടൻ മാററ വെക്കണം.

പൊരൊജാ (പജ്ജാ)

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ഇവിടെ മല പ്രദേശങ്ങളിൽ കാട്ടുകൃഷിക്കാരാണ. പേർ രണ്ടും പ്രജാശബ്ദത്തിന്റെ തത്ഭവം പോലെ തോന്നുന്നു. ചിലർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിലർ പോത്തിനെ തിന്നും. ചിലർ തിന്നുകയില്ല. ചിലർ പോത്തിനേയും പശുവിനേയും തിന്നും. അച്ഛൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യ നടപ്പുണ്ട. നിർബ്ബന്ധമില്ല. ഒരു ഊരിൽ കല്യാണം കഴിയാത്ത പെൺകുട്ടികൾ എല്ലാം പ്രത്യേകം ഒര പുരയിലും പുരുഷന്മാർ മറെറാരു പുരയിലും ഉറങ്ങികൊള്ളണം. മദ്യം പ്രധാനമാണ. വിവാഹത്തിന ഒരു ദിവസം പുരുഷന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ രണ്ട കുടം മദ്യവും കുറെ അരിയും പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു ചെല്ലും. അത അവിടെ സ്വീകരിച്ചു എങ്കിൽ പിറേറത്തെ കൊല്ലം ഒരു ദിവസം കുറേക്കൂടി അരിയും ഒരു പുടവയും ഏഴ പാത്രം മദ്യവും 15 മുതൽ 50 വരെ ഉറുപ്പികയും കൊണ്ട പിന്നേയും പോകും. പിറേറ ദിവസം പെണ്ണും ശേഷക്കാരും പുരുഷന്റെ ഊരിലേക്ക ചെല്ലും. ആ സമയം അവന്റെ വീട്ടിന്ന മുമ്പിൽ രണ്ട തൂൺ നാട്ടി തമ്മിൽ ഒര കയറകെട്ടി അതിന്മേൽനിന്ന ഒരു ചുരങ്ങാ തൂക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അതിന്റെ ചുമട്ടിൽ എത്തിക്കൂടുമ്പോൾ നീണ്ട ഒരുത്തൻ കോടാലികൊണ്ട അത കൊത്തി താഴത്ത വീഴ്ത്തും. വീട്ടിന്ന എതിരായിട്ട ഒരസ്ഥലം നാലുപുറവും വേലികെട്ടി വളച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പെണ്ണിന്റെ കൂട്ടർ അതിനുള്ളിൽനിന്ന നോക്കി കണ്ടുകൊള്ളണം. വഴിയെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അവിടെ ചെല്ലും. കൂടിയവൎക്ക പുരുഷന്റെ അച്ഛൻ മുത്താറിയും, റാക്കും, ഇലിപ്പമദ്യവും കൊടുക്കണം. പിറേറന്ന പെണ്ണിനെ ഭൎത്താവ അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകും. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ മടങ്ങി പോരണം. കുട്ടിയായാലും വലിയവളായാലും ശരി. പിന്നെ ഒര സംവത്സരം കഴിഞ്ഞെ ഭൎത്താവി

ൻെറ അവിടേക്ക പോകുകയുള്ളു. വേറൊരു മാതിരി കല്യാണമു ണ്ട. അതിന്ന അമ്മാമൻ പെണ്ണിനെ പന്തലിൽ തൻെറ മടി യിൽ ഇരുത്തണം. പുരുഷൻ അവൻെറ മുമ്പിൽ ഇരിക്കയും വേണം. അപ്പോൾ പുരുഷൻെറ അഛൻ രണ്ടാളേയും ആമണ ക്കെണ്ണ പുരട്ടണം. പിന്നെ കോഴിമാംസവും മദ്യവുംകൂട്ടി ഒര സ ദ്യ ഉണ്ടാകും. പിറേറന്ന രണ്ടാളും കുളിക്കും. കല്യാണവും കഴി ഞ്ഞു. വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ ഈ ജാതിക്കാൎക്കും വേറെ ചി ലൎക്കും ഒര നടപ്പുണ്ട. സ്വല്പമായ ഒര സംഖ്യ വക്ഷ്യവാങ്ങിയതിന്ന പ്രതിഫലമായി ഒരുത്തൻ മറെറാരുത്തന ഏതാനും കാലം ദാ സനായി നില്ക്കും. അന്ന അവന്ന ഭക്ഷണവും കുറഞ്ഞൊര ശ മ്പളവും കിട്ടും. എന്ത പണി പറയുന്നുവൊ അതെല്ലാം ചെയ്യ ണം. ചിലപ്പോൾ അഛൻ ഇങ്ങിനെ ദാസനാകേണ്ടതിന പക രം മകനെ അയച്ചുകൊടുക്കും. യജമാനൻെറ മകളെ ഭാൎയ്യയാ യി കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുകയും സാമാന്യം സാധാരണ മാണ. ബോണ്ട്പോരോജാ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. ബോണ്ട് എ ന്നാൽ നഗ്നൻ എന്ന അൎത്ഥമാണ്. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക വസ്ത്രം നന്നെ കുറയും. ഒര അടി ചതുരത്തിൽ മരവിരിയുടെ കഷണമൊ മറെറാ അരയിൽ ചരടിന്മേൽ കോൎത്തുകെട്ടും. അത നാല പുറ വും തിരിക്കാം. ഏതപുറം മറെക്കേണമൊ ആ ഭാഗത്തേക്ക തിരി ക്കും. സ്ത്രീകൾ തല മുഴുമൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യിട്ടാണ. ഈ നഗ്നവ ൎഗ്ഗത്തിന ഏറി ഒരു മാതിരി വിവാഹമുണ്ട. വിവാഹം കഴിയാ ത്ത സ്ത്രീകൾ എല്ലാം ഒര പുരയിലും പുരുഷന്മാരൊക്ക മറെറാരു പുരയിലും ഉറങ്ങണം എന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഒര ചെറുപ്പക്കാ രന ഭാൎയ്യ വേണമെങ്കിൽ അവൻ കുറെ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീകളുടെ പുരയിൽ പോകും. അവരും ഇവരും കൂടി മത്സരപ്പാ ട്ടും ഭൎത്സനങ്ങളും സരസവാക്കുകളും ഉണ്ടാകും. ഒരുത്തിക്ക ചെ റുപ്പക്കാരനെ ബോധിച്ചു എങ്കിൽ അവൾ കത്തുന്ന തീയ്യിൽനി ന്ന ഒരു കൊള്ളി എടുത്ത അതുകൊണ്ട അവളുടെ മാറിടം തൊ ടും. മടങ്ങി പോന്നാൽ അവൻ ഒര ചങ്ങാതിവശാൽ അവൾക്ക ഒര മോട്ടുവള അയക്കും. അത ആരാണ അയച്ചതെന്നും മററും

കുറെ ചോദ്യം കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം അവൾ സ്വീകരിക്കും. ഏതാനും മാസം കഴിഞ്ഞാൽ വിവാഹമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഇവൎക്ക് ശീതകാലം കുട്ടികളെ എല്ലാം ഒരു കുണ്ടിൽ പാൎപ്പിക്കുക നടപ്പുണ്ട. കുഴി സുമാർ 30 അടി ചുററുണ്ടായിരിക്കും. വസന്തകാലം കന്യകമാരെ എല്ലാം കൂടി ഇതിൽ ഇരുത്തി അവിടുന്ന ഭാൎയ്യയെ തെരിഞ്ഞെടുക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു പുലി കുഴിയിൽ എറങ്ങി കുറെ പെൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇതിൻെറ പുറമെ ഒരു മാതിരികൂടിയുണ്ട. ഭാൎയ്യ വേണ്ടുന്ന കുറെ ചെറുപ്പക്കാർ ഒരു ഊരിൽ ചെല്ലും. അവിടെ അത്ര ചെറുപ്പക്കാരത്തികളെ കണ്ടുപിടിച്ച രണ്ട കൂട്ടരും ഒരു ഗുഹയിൽ എറങ്ങും. അവിടെ ഓരൊ പെണ്ണിനെ ഓരോരുത്തൻ തപ്പി കൈപിടിക്കും. പുറത്തുവന്നാൽ അതാത അഛനമ്മമാരെ അടുക്കെ ചെല്ലും. അവർ അനുവദിക്കയും ചെയ്യും. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരാഴ്ച ഭൎത്താവിൻെറ വീട്ടിൽ ഭാൎയ്യ പാൎക്കും. പിന്നെ ജനിച്ച വീട്ടിലേക്ക പോരും. ഒരു വത്സരം ഭൎത്താവിനെ കണ്ടുകൂടാ. ഇതുകൊണ്ടും തീൎന്നില്ല. വേറെ ഒരു നടപ്പുകൂടിയുണ്ട. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കാട്ടിൽ പോയി സ്ത്രീ അറിടെ തീ കത്തിക്കും. അതിൽനിന്ന ഒരു തീക്കൊള്ളി എടുത്ത പുരുഷൻെറ ആസനത്തിന വെക്കും. അവൻ അം. അം. അം. എന്ന നിലവിളിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ഭൎത്താവാവാൻ യോഗ്യനല്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണം വിവാഹം പൂൎത്തിയാക്കും. പെണ്ണിന ഇഷ്ടമില്ലാത്തവനെ നല്ല കണക്കിൽ കുത്തുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം മെല്ലെ തൊടുകയുമായിരിക്കുമല്ലൊ. ഒരുത്തിയും അനേക ചെറുപ്പക്കാരുംകൂടി കാട്ടിൽ പോകുകയും പലരും അം. അം. അം. എന്ന നിലവിളിക്കയും ഒരുത്തൻ നിലവിളിക്കാതിരിക്കയും ഇങ്ങിനെയുമുണ്ടത്രെ. പോരോജാജാതിക്ക മുഴുമനും വിധവാവിവാഹം നടപ്പാണ. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജൻ പതിവായിട്ടുകെട്ടും. ചില കൂട്ടർ മുമ്മൂന്നു കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ ഭൂമിദേവിക്ക ഒരു പശു, ആട, പന്നി, മാടപ്രാവ ഇതുകളെ ബലികൊടുക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാകുന്നു പതിവ. ദഹിപ്പിച്ചേടത്ത ഒരു വടി കുത്തിനിൎത്തി 12 ദിവസം അതിങ്കൽ വെള്ളം കൊടുക്കും.

ശ്മശാനത്തിലേക്ക പോകുന്ന വഴിയിൽ നാലാം ദിവസം ചോറും മീനും കൊണ്ടെവെക്കും. ശേഷക്രിയെക്ക കൂടിയവർ മാവിൻെറ തോലിന്മേൽ ചാണകം തേച്ച അത തങ്ങടെ ദേഹത്തിൽ തളിച്ച കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. ബോൻദാ അല്ലെങ്കിൽ നഗ്ന പോരോച്ചാ വൎഗ്ഗക്കാർ ശവത്തോടുകൂടി മരിച്ച ആളുടെ ആഭരണങ്ങൾ ചിലത ദഹിപ്പിച്ച കളയും. ബാക്കി മക്കൾക്കൊ മകൻെറ ഭാൎയ്യക്കൊ കൊടുക്കും. പുല മൂന്ന ദിവസമാണ. ആ കാലം വയലുകളിൽ പോകുകയില്ല. 4-ാംദിവസം ആമണക്കെണ്ണയും മഞ്ഞളും തേച്ചുകുളിക്കും. പെററ അശുദ്ധി ഏട്ട മുതൽ പതിനാറവരെ ദിവസം നില്ക്കും. ശിശുവിൻെറ പൊക്കിൾ കൊടി വീഴുന്നതിൻെറ അവസ്ഥപോലേയാണ. ഈ കാലം തള്ളെക്ക യാതൊന്നും തൊട്ടുകൂടാ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരുമിച്ചാണ ഭക്ഷിക്കുക. പുരുഷന്മാരുടെ എലെക്ക സ്ത്രീകൾ ഇരിക്കുകയില്ല.

ബഗഡ.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ "ശുദ്ധജല" മുക്കവർ. യന്ത്രികാ പൎവ്വതത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന 5,188 ഫീററമീതെമടം എന്ന പേരായ ഊരിന്നരികെ മച്ചെരുവാദിയിൽ ഒരു കയം ഉണ്ട. അതിലെ (mahseer) മത്സ്യങ്ങൾ പലേ വലിപ്പമായിട്ടുണ്ട. ഇവ വളരെ എണങ്ങിയതാണ. വലിയവ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന എരതിന്നും. തൊട്ട തടവാനയക്കയുംകൂടി ചെയ്യും.

ബഗഡക്ക വിവാഹം ഋതുവിന്ന മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹം മുഖ്യം. വിവാഹസമയം പെണ്ണിൻെറ ആങ്ങള അളിയനെ അടിക്കണം. എന്നാൽ അവന രണ്ട കോടി വസ്ത്രം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. വൈഷ്ണവർ ദഹിപ്പിക്കും ശൈവർ ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടും.

ബധൊയി.

ഒരിയാദേശത്തെ ആശാരിയാകുന്നു. വിവാഹത്തിൻെറ 6-ാം ദിവസം ജാമാതാശ്വശുരവീട്ടിൽനിന്ന ഓടിപോകും. നീരസം പോലെ. അളിയനൊ മററൊ തിരഞ്ഞപോയി കണ്ടുപിടിക്കും.

പിടിച്ചാൽ മുഖത്ത അല്പം ചക്കരതേച്ച കൂട്ടിക്കൊണ്ട പോരിക യും ചെയ്യും. ദഹിപ്പിക്കൽ നടപ്പ. ശവത്തെ കുളിപ്പിക്കൽ വീട്ടിൽവെച്ചല്ല ശ്മശാനത്തിലാകുന്നു.

ബളിജ.

തിലുങ്കർ ആണ. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ എങ്ങും കാണാം. കല്യാണം എപ്പോഴെങ്കിലും. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. മദ്യമാംസം ധാരാളം. ചിലർ നായഡു, ചിലർ ചെട്ടി, അനേകം ഉപജാതികളുണ്ട. "മുസുകമ്മാ" എന്നവൎക്ക വിവാഹത്തിന്ന പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെയും ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭൎത്താവിന്റെയും അനുവാദം വേണം. രണ്ടാംദിവസം പുരുഷൻ കോപം നടിച്ച സമീപം ഒരു തോട്ടത്തിലൊ വീട്ടിലൊ പോയിരിക്കും. പെണ്ണും ശേഷക്കാരും ഘോഷയാത്രയായി കൂട്ടികൊണ്ടു വരണം. 3-ാംദിവസം ആണും പെണ്ണുംകൂടി കന്ന പൂട്ടി കൃഷിചെയ്യുന്ന മാതിരി നടിക്കണം.

ബസ്ധുകൻ (വടുകൻ)

18 ജാതിയാണ. കൂട്ടിച്ചേൎത്താൽ 6 ആകും. 5 ഉയൎന്നത, ഒന്ന (തൊറയ) താണത. ചിലൎക്ക പൂണനൂൽ ഉണ്ട. മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. ഊരിൽ ആര ചത്താലും ഒന്നാമത തൊറയന്റെ മുടികളയണം. വടുകൎക്ക തീയ്യിൽകൂടി നടക്കുന്ന അടിയന്തരമുണ്ട. പാൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറിയിൽ സ്ത്രീകൾ കടന്നുകൂടാ. പുരുഷന്മാർപോലും കാടരേയൊ പറയരേയൊ അടുത്തിട്ടൊ തൊട്ടിട്ടൊ മററൊ ശുദ്ധം മാറിയാൽ കുളിച്ചേ ഭവനത്തിൽ കടന്നുകൂടു. തൊഴുത്തിലെ ചാണകം മുട്ടോളമൊ അരെക്കൊ ആഴംകൂടിയാലെ നീക്കം ചെയ്കയുള്ളു. കൃഷിയിൽ അതി സമൎത്ഥന്മാരാണ. തുല്യമായി പറയാൻ ചീനക്കാരനേ ഉള്ളു. സ്ത്രീകൾ അത്യന്തം അദ്ധ്വാനശീലമാരാണ. ഒരുത്തിയുടെ കൃഷിപണിക്ക ദിവസം ഒന്നുക്ക ഒരുറുപ്പിക വിലയുണ്ട. ഒരുത്തന്റേതിന 3 അണയേ ഉള്ളു എന്ന പറയും. എന്നാൽ അല്പസന്തുഷ്ടന്മാരാണതാനും. സ്ത്രീധനം 150-200 ഉറുപ്പികയുണ്ട (ഭൎത്താവ കൊടുക്കുന്നത). സ്ത്രീകൾ പച്ചകുത്തും. പുരുഷന്മാർ, കയ്ക്കും ചുമലിന്നും ചൂടുവെക്കും. ത

 മ്മിൽ കാണുമ്പോൾ മൂത്തവൻ എളയവന്റെ തല വലത്തെ കൈകൊണ്ട തൊടണം. "സ്വജനങ്ങൾ" തമ്മിൽ കാണു മ്പോൾ "വാ അണ്ണാ, അപ്പാ. തമ്മാ. അമ്മാ. അക്കാ എന്നൊ ക്കെ പറയും. വെവ്വേറെ ജാതിക്കാരായാൽ "വാ. മാമാ. മാമീ. ബാവാ" എന്നും മറ്റും. ഒരു തോടൻ ഒരു വടുക മണിഗാരനേ യൊ പരിചയമുള്ള ഒരു പ്രായമേറിയ വടുകനേയൊ കണ്ടാൽ തോടൻ വടുകന്റെ മുമ്പിൽ തല അല്പം വണങ്ങിനിന്ന "മഢിൽ പുതിയ" (മഢിൽ വന്നുവെ) എന്ന പറയും. വടുകൻ പറയും "ബുത്തുക്ക് ബുത്തുക്ക്" (ആശിർവ്വാദം ആശിർവ്വാദം). തല തോട ന്റെ തലയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്യും. വടുകക്ക് കുറുമ്പരെ ബഹു ഭയമാണ. അവർ ഒടിയന്മാരാണത്രെ. സ്ത്രീകളെ ബലമായി വ രുത്താം, അവരുടെ കരൾ എടുക്കാം, കൊല്ലാം, മുറി തൽക്ഷ ണം ഉണങ്ങും അതിനാൽ അടയാളം ഒന്നും കാണുകയില്ല, മന്ത്ര ത്താൽ വാതിൽ തുറക്കാം ദേവത ഉപദ്രവം ഉണ്ടായാലും ക ണ്ണേറു കളവാനും മറ്റും കുറുമ്പൻ വേണം. അവൻ സുഖപ്പെടു ത്താതെ ഉപായം കാട്ടുകയാണെന്ന തോന്നിയാൽ തീന്നു. രാത്രി പുരവളഞ്ഞ സകലത്തിനേയും കൊല്ലും, പുര ചുടും. വടുകരിൽ പശുവിനേയും എരുമയേയും കറക്കുന്നത പുരുഷന്മാരാണ. കുട്ടി കൾക്ക ഏഴൊ എട്ടൊ വയസ്സായാൽ ശുഭദിവസം നോക്കി കറക്കാൻ പഠിപ്പിക്കും. കുട്ടി കുറെ പാൽ അച്ഛനമ്മമാരുടേയും മറ്റും മുഖത്തേക്ക എറിയണം. ജഡെസ്വാമി ഉത്സവം എന്നൊ ന്നുണ്ട. അതിങ്കൽ മെഴൂർ, മുതലായി 8 സ്ഥലങ്ങളിൽ തീയ്യിൽ കൂടി നടക്കുകയുണ്ട. നിഡുകല എന്നെടത്ത ജനവരിയിൽ 8 ദി വസം ഉപവസിച്ച 9-ാംനാൾ അത്രെ തീയ്യിൽകൂടി നടക്കൽ. തിങ്കളാഴ്ച ഉത്തമം. 15 ഫീററ നീളത്തിൽ 9 ഫീററ അകലത്തിൽ തീചരത്തും. ചിലേടത്ത വട്ടത്തിൽ മുസൽമാന്മാരുടെ സമ്പ്രദാ യത്തിലും ഉണ്ട. തീയ്യിൽ പുഷ്പങ്ങൾ ഇടും, പാൽ ഒഴിക്കും, എ ന്നിട്ട നടക്കും. വഴിയെ തീയ്യിൽ മണ്ണിടും. പിന്നീട 2 പ്രാവശ്യം കൂടി നടക്കും. 3. 5. 7. ഇങ്ങിനെ ആറാം നടക്കും. ഇതിലധികം പേരും നടക്കും.

വടുകരുടെ ഊരുകളിൽ പ്രസവിച്ചുകിടപ്പാൻ പ്രത്യേകം ഒരു പുരയുണ്ട. ഋതുശാന്തികാലത്തിനു ഏതാനും മാസം മുമ്പു പെണ്ണിനെ കറുത്തവാവിനു 4-5 ദിവസം മുമ്പു ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച അവിടേക്കയക്കും. കുടിലിന്നു പേർ ഹൊലകുടി (പുലകുടി) എന്നാണ. തിരണ്ടാൽ ഒരു രാത്രി അതിൽ ഇരിക്കണം. പിറേറന്നു പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ അവിടെ ഇട്ടിട്ടു പുതുവസ്ത്രം ധരിച്ചു വീട്ടിൽ പോകാം. ബാലചന്ദ്രനെ കണ്ടെ വീട്ടിന്നുള്ളിൽ കടന്നുകൂടു. വടുക സ്ത്രീകൾക്കു ആർത്തവ അശുദ്ധി 5 ദിവസമുണ്ട. രാവിലെ മുഖം കഴുകുംമുമ്പായാൽ അന്നേത്തെ ദിവസം കണക്കുകൂട്ടും. പിന്നേയായാൽ 6 ദിവസം വേണം. 3-ാംദിവസം പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കണം. 4-ാംദിവസം കുളിച്ചു വസ്ത്രം മാററാം. ബാലികാ വിവാഹം ദുല്ലഭം. സ്ത്രീക്കു ഇഷ്ടംപോലെ ഭത്താവിനെ മാററാം. "സ്വജനത്തിൽ" എത്ര ആളുമായും രമിക്കാം. ഒരുവനു അനേകം ഭാൎയ്യയാവാം. വിധവാ വിവാഹം ഉണ്ട. മരിച്ച ഭത്താവിന്റെ സോദരനെ എടുക്കാം. ഭത്താവ ഹാജരില്ലാത്ത കാലത്തു അവന്റെ അളിയന്മാരെ പരിഗ്രഹിക്കേണ്ടതു മൎയ്യാദയാകുന്നു. ഭാൎയ്യെക്കു ഭത്താവേക്കാൾ പ്രായം ഏറുക സാധാരണയാണ. അവനു പ്രായമാകുന്നവരെ അവളുടെ അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകനോടൊ മററ അവൾക്കു അനുരാഗമുള്ളവനോടൊ കൂടി രമിക്കാം. പ്രഥമഗൎഭം 7-ാം മാസത്തിൽ ഒരു ക്രിയയുണ്ട. അതു ചെയ്യല്ലാതെ അഛനു കുട്ടിയുടെ മേൽ അവകാശം സിദ്ധിക്കയില്ല. ആദ്യത്തെ പ്രസവം വീട്ടിന്നകത്തു പാടില്ല. കോലായി മറച്ചു കെട്ടി അതിൽ വേണം. പ്രസവിച്ചാൽ വീട്ടിന്റെ പുറത്തെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോകും. ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ ബാലചന്ദ്രനെ കണ്ടിട്ടുവേണം. അഛന്റെ വീട്ടിൽ പ്രസവിച്ചാൽ ഒരു മാസത്തിന്നുള്ളിൽ നല്ല നാൾ നോക്കി ഭത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകും. അവിടെ ഒരു വിളക്കിന്നരികെ ഒരു വൃദ്ധൻ നില്ക്കും. അവൻ കുട്ടിയുടെ ശിരസ്സിൽ കാൽ വെക്കണം. നാമകരണം 7-9-11 നാൾ ആകുന്നു. അപ്പോൾതന്നെ പാൽ കൊടുക്കണം. 7-ാം മാസത്തിൽ ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും ക്ഷൌരം. ആദ്യം അമ്മ രോ

മം അറുക്കണം. മരണം അടുക്കുമ്പോൾ ഒരു വീരരായൻ പണം നെയ്യിൽ മുക്കി കൊടുക്കും വിഴുങ്ങാൻ. വിഴുങ്ങീല എങ്കിൽ കയ്യിന്മേൽ കെട്ടണം. ചൊവ്വാഴ്ച ശവദാഹം പാടില്ല. ശവസംസ്കാരത്തിന നിശ്ചയിച്ച ദിവസം രാവിലെ (ശവം 2 ദിവസം വെക്കാം) ശവത്തെ ഒര രഥത്തിന്മേൽ എടുത്ത തുറസ്സായ ഒര സ്ഥലത്ത കൊണ്ടുപോയി വെക്കും. ഒരു എരുമയേകൊണ്ട 3 പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യിക്കും. ശവത്തിൻെറ കയ്യിനെ പൊന്തിച്ച എരുമയുടെ കൊമ്പ തടവിക്കും. അല്പം പാൽ കറന്ന ശവത്തിൻെറ വായിൽ പാരും. ശവകട്ടിലിന്ന 5 മുതൽ 11 വരെ തട്ടുണ്ടാകും. വസ്ത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടും കൊടികളേക്കൊണ്ടും അലങ്കരിക്കും. തട്ടുകളിൽ ഒന്ന കറുത്ത ശീട്ടികൊണ്ട മൂടണം. രഥത്തിൻെറ ചുമട്ടിലെ തട്ടിൽവെച്ച ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ച കുപ്പായവും തലപ്പാവും ധരിപ്പിക്കും. ഒരു കോടിവസ്ത്രം കൊണ്ട പുതപ്പിക്കും. രണ്ടുറുപ്പികയൊ എറയാലൊ നെററിയിൽ പതിക്കും. ദരിദ്രന്മാൎക്ക തേരിന്ന പകരം കട്ടിലാണ. കട്ടിലിന്മേൽ സ്ത്രീകൾ ഇരുന്ന കരയണം. വടുകന്മാർ എത്തിചേൎന്നാൽ ശവത്തിന്ന ചുററും കളിക്കണം. പുരുഷൻെറ ശവമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾ കളിപ്പാൻ ചേരുകയില്ല. മരിച്ചത സ്ത്രീ എങ്കിൽ അടുത്ത സംബന്ധിയായ ഒരു കിളത്തി കളിപ്പാൻ കൂടും. മരിച്ചവൻെറ വിധവ മൂക്കുത്തി മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ അഴിച്ചുകളയണം. അല്പം തലമുടിയും മററും ശവത്തിൻെറ വസ്ത്രത്തിൻെറ കോൺതലക്കൽ കെട്ടണം. മരിച്ചവൻെറ പെങ്ങന്മാരും തലമുടി അല്പം അറുത്ത തുണിയിൽ കെട്ടണം. വയസ്സമൂത്ത ഒരുത്തൻ ശവത്തിൻെറ തലയ്ക്കൽ നിന്നുംകൊണ്ട മരിച്ചവൻെറ പാപങ്ങളെ വിളിച്ച പറയണം. ഒരു പാട്ടായിട്ടാണ. ബഹു രസമുണ്ട. തൎജ്ജമ ഇതാ.

"ഇത ഇന്നവൻെറ മരണമാണ (പേർ പറയും)

"അവൻെറ ഓൎമ്മക്കായി ഇന്നപശുവിൻെറ കുട്ടിയെ വിട്ടയച്ചിരിക്കുന്നു

"ഈ ലോകത്തനിന്ന മറേറതിലേക്ക

"അവൻ ഒര തേരിൽ പോകുന്നു

"ഈ ലോകത്തിൽ ഈ മനുഷ്യൻ ചെയ്ത ഒക്കെയും
"ഇവൻെറ പൂർവ്വന്മാർ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളും
"ഇവൻെറ മുത്തഛന്മാർ ചെയ്ത എല്ലാ പാപങ്ങളും
"ഇവൻെറ അഛനമ്മമാർ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളും
"ഇവൻ ചെയ്ത എല്ലാ പാപങ്ങളും
"ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചതും
"അതിര മാററിയതും
"വേലിനീക്കി അയൽപക്കക്കാരൻെറ ഭൂമിയിൽകയ്യേറിയതും
"സോദരന്മാരേയും സോദരിമാരേയും തച്ചോടിച്ചതും
"കള്ളിമരം കളവായി മുറിച്ചതും
"ഇവൻെറ അതിരിന്നു പുറത്തുള്ള മുള്ളുമരം മുറിച്ചതും
"കൊട്ടമരത്തിൻെറ മുള്ളുള്ള കൊമ്പുകൾ വലിച്ചതും
"ചൂൽകൊണ്ട അടിച്ചവാരിയതും
"പച്ചകൊമ്പുകൾ കീറിയതും
"അസത്യം പറഞ്ഞതും
"ഞാറു പറിച്ചതും
"വളരുന്ന ചെടികൾ പറിച്ച വെയിലത്ത ഇട്ടതും
"പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളെ പൂച്ചെക്ക കൊടുത്തതും
"ദരിദ്രന്മാരേയും കൈകാലില്ലാത്തവരേയും ഉപദ്രവിച്ചതും
"സൂര്യൻെറ മുമ്പിൽ തുപ്പിച്ചിൽവെള്ളം തുത്തതും
"ചന്ദ്രഗ്രഹണം കണ്ടിട്ട ഉറങ്ങിയതും
"വളരെ പാൽ കൊടുക്കുന്ന എരുമയെ അസൂയയോടെ നോക്കിയതും
"അന്യന്മാരുടെ നല്ല വിളയേ കുറിച്ച അസൂയപ്പെട്ടതും
"അതിർ കല്ലുകൾ നീക്കിയതും
"ശവദാഹസമയം വിട്ടയച്ച പശുക്കിടാവിനേകൊണ്ട പണി എടുപ്പിച്ചതും
"അമേദ്ധ്യംകൊണ്ട വെള്ളം അശുദ്ധമാക്കിയതും
"കത്തുന്നതീയ്യിൽ മൂത്രം വീഴ്ത്തിയതും
"പുരോഹിതനോട നന്ദികേട കാട്ടിയതും

"മേലധികാരികളോട നണപറഞ്ഞകൊടുത്തതും
"ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം ഇട്ടതും
"വിശന്ന വന്നവന്ന ഭക്ഷണം കൊടുക്കാത്തതും
"കുളുന്ന വിറച്ചുവന്നവന്ന തീ കൊടുക്കാത്തതും
"പാമ്പിനേയും പശുവിനേയും കൊന്നതും
"ഗൌളിയേയും ഓന്തിനേയും കൊന്നതും
"വഴിതെററിച്ചതും
"ഭാൎയ്യയുടെ അഛനെ നിലത്ത കിടത്തി താൻ കട്ടിലിന്മേൽ കിടന്നതും
"തറമേൽനിന്ന ഭാൎയ്യയുടെ അമ്മയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞ അതിന്മേൽ കയറി ഇരുന്നതും
"പുത്ര ഭാൎയ്യയെ ദ്രോഹിച്ചതും
"തടാകങ്ങറം ജലാശയങ്ങറം ഇവകളെ തുറന്നവിട്ടതും
"അന്ന്യ ഊരുകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെകുറിച്ച അസൂയിച്ചതും
"ജനങ്ങളോട കോപിച്ചതും
"കാട്ടിൽ യാത്രക്കാരെ വഴിതെററിച്ചതും
"ഇങ്ങിനെ മുന്നൂറ പാപങ്ങറം ഇരിക്കിലും
"ഇന്ന വിട്ടയച്ച പശുക്കിടാവോടൊന്നിച്ച അവ എല്ലാം പോകട്ടെ
"പാപങ്ങറം പൂൎണ്ണമായി നീങ്ങട്ടെ
"പാപങ്ങറം പൊറുക്കട്ടെ
"സ്വൎഗ്ഗവാതിൽ തുറക്കട്ടെ
"നരകവാതിൽ അടയട്ടെ
"ധൎമ്മത്തിന്റെ കയ്യ നീട്ടട്ടെ
"ദുഷ്ടകൈവാടി ചുരുണ്ടുപോകട്ടെ
"വാതിൽ പെട്ടന്ന തുറക്കട്ടെ
"അഴകും ശോഭയും എങ്ങും വിളങ്ങട്ടെ
"ചൂടുള്ള തൂൺ തണുക്കട്ടെ
"മൂന്നാംപാലം വെളിച്ചമാകട്ടെ (മരണനദിയുടെ)
"നരകക്കുഴി മൂടട്ടെ

"ഇവൻ പൊൻതൂണിങ്കൽ എത്തട്ടെ
"ആറായിരം ആതികളുടെ കാല്യംപിടിച്ച
"പന്തീരായിരം പാതികളുടെ കാല്യംപിടിച്ച
"ബ്രഹ്മാവിൻെറ കാല്യംപിടിച്ച
"ഇന്ന വിട്ട പത്മക്കിടാവിൻെറ കാല്യം പിടിച്ച
"ശിവലോകത്ത ഇവൻ എത്തട്ടെ
തഥാസ്തു"

ഒടുവിൽ ഒരു എരുമക്കുട്ടിയെ കയറഴിച്ചുവിടും. പാപങ്ങൾ എല്ലാം അതുകൊണ്ടു പോകും. അതിനെ വിൽക്കുകയില്ല. അത "നടതള്ളിയതായി." മരിച്ചവൻെറ ഭാൎയ്യക്ക ഗൎഭമായിരിക്കുകയും കല്യാണ നൂൽക്രിയ ("കന്നികട്ടോട്ടു") നടന്നിട്ടില്ലെന്നുവരികയും ചെയ്താൽ ഈ ക്രിയ ശവം ദഹിപ്പിക്കും മുമ്പ നടത്തണം. അല്ലാത്തപക്ഷം കുട്ടി അഛൻെറതാകയില്ല. കാൽ തേക്കോട്ടായിട്ടാണ ദഹനം. ദഹനവും അസ്ഥിസഞ്ചയനവും കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാരും നദീതീരത്ത പോകണം. അവിടെവെച്ചു മരിച്ചവൻെറ ശേഷക്കാരിൽ ഒരുവൻ ഒരു (ഹീനജാതിയായ) തൊറയനെ ക്ഷൌരംചെയ്യണം. കുറച്ചു കളഞ്ഞാലും മതി. മററുള്ള ശേഷക്കാരെ ഒരു വടുകനൊ അമ്പട്ടനൊ ക്ഷൌരംചെയ്യും. അവസാനത്തെ ക്രിയ ഒരു ഞായറാഴ്ച ചെയ്യണം. ഉടയന (5 ഉയൎന്നജാതിയിൽ ഒന്ന) ദഹനമല്ല ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടലാണ. ഇവൎക്കും ഇരുളൎക്കും മുമ്പ ഒരു ശവം മറചെയ്തിട്ടുള്ള കുഴിയിലത്രെ കുഴിച്ചിടുക പ്രധാനം.

ബാവുരി.

ഗഞ്ചാം ജില്ലയിൽ കൊട്ടവട്ടി ഉണ്ടാക്കൽ. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹംചെയ്യാം. അഛൻെറ പെങ്ങളുടെ മകളെ പാടില്ല. വിവാഹം എപ്പോഴും രാത്രിയാണ. മുതൎന്നവരുടെ കല്യാണ സദ്യ 4 ദിവസം, കുട്ടികളുടേത 7. പെണ്ണിൻെറ മൂത്തച്ചിക്ക 2 വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. വിവാഹത്തിന തലേനാൾ വൃശ്ചന്നേരം ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണം. മടക്കത്തിൽ 7 വീട്ടിൽ കയറി വെള്ളം വാങ്ങണം. സമജാതികളുടേയൊ ഉയൎന്നവരുടേയൊ

ആവാം. പിറേറന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കുളിക്കുന്നതിൽ ഈ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കണം. കല്യാണദിവസം പുരുഷൻ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്കു പോകും. അവളുടെ ആങ്ങള എതിരേററു കൂട്ടികൊണ്ടുപോകണം. പുരുഷൻെറ തലയിൽ പെണ്ണു അല്പം അരിയും ഉപ്പും ഇടണം. അവരുടെ കയ്യുകൾ ചേൎത്തിട്ടു ഒരു മഞ്ഞച്ചരടുകൊണ്ടു കെട്ടും. രണ്ടാളുടേയും തലയിൽ 7 പ്രാവശ്യം മഞ്ഞളുരുതി ശംഖംകൊണ്ടു പാരണം. രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ പെണ്ണിൻെറ ആങ്ങളയുടെ ഭാൎയ്യ കോൎത്തുപിടിച്ചു വേദി 7 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പിന്നെ പുരോഹിതൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചു പറയണം. "ചട്ടിയുടെ കരി ക്ഷണം തുടച്ചുകളയാം. എന്നാൽ വിവാഹബന്ധം നിലനില്ക്കുന്ന ഒന്നാണ. സംബന്ധം ഏഴു തലമുറ നിൽക്കും." വിധവാവിവാഹം ആവാം. മരിച്ച ഭൎത്താവിൻെറ അനുജനെ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതാണ. അവൻെറ അനുമതിയോടെ ആരെ എങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ വിവാഹംചെയ്യാം. തിരണ്ടാൽ ഏഴാംദിവസം കുളത്തിൽ കുളിക്കണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും മറചെയ്കയും ആവാം. മരിച്ചവൻെറ വിധവ ശവത്തിൻെറ കണ്ണിന്മേൽ അരിയും കുറെ തീയ്യും ഇടണം. പ്രായംചെന്ന സ്ത്രീയുടെ കാൎയ്യത്തിൽ ഇത ചെയ്യേണ്ടത മകൻെറ ഭാൎയ്യയത്രെ. മറചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ കുഴി മൂടി അതിന്മേൽ ഒരു പുരുഷൻെറയും സ്ത്രീയുടേയും കോലം വരച്ചിട്ടു അതിന്മേൽ എല്ലാരും മണ്ണു ഇടും. "നീ ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചു പാൎത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടു. ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കരുതെ" എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു. മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയാൽ ചുററും ചാണകം തളിക്കും. തങ്ങളുടെ കാലിന്മേലും. എന്നിട്ടു കള്ളു കുടിക്കും. പിണ്ഡം വെക്കുന്നത ശ്മശാനത്തിലൊ വീട്ടു മിററത്തൊ ആവാം. 10_ാംദിവസം പുരോഹിതൻ (ധിയനി) വന്നിട്ടു ഒര എരിയുടേയൊ കുളത്തിൻെറയൊ കരെക്കു ഏഴുപ്രാവശ്യം ചോറുണ്ടാക്കണം. അത അത്രു ചട്ടിക്കഷണങ്ങളിലാക്കി നിവേദിക്കണം. ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചിട്ടു അതിൽ അന്നം, ഫലങ്ങൾ, ഒര ശംഖ ഇത്യാദിവെച്ചു മരിച്ച ആൾക്കു നിവേദിക്കണം. പിന്നെ ഇതൊക്കെ മകൻ ഒരു പുരുക്ക.

ലത്തിലാക്കിഎടുത്ത കഴുത്തിന വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നിന്നിട്ടമേല്പട്ട എറിഞ്ഞ പൊളിക്കണം. ക്രിയചെയ്യവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങിവന്ന തിൻെറശേഷം ധിയനി അവരുടെ കൈകളിൽ പാൽ തളിച്ച ശുദ്ധമാക്കണം. 12ാംദിവസം പന്ത്രണ്ടഎിലയിൽപിണ്ഡംവെക്കണം.

നാമകരണം ഇരുപത്തൊന്നാം നാൾ.

ബില്വമഗ്ഗാ.

ദക്ഷിണ കന്നടത്തിൽ നെസ്സുകാർ. ഒരു മാതിരി ദൂഷിച്ച തമിഴ് സംസാരിക്കുന്നു. മൈസൂരിൽ കന്നാടകം സംസാരിക്കുന്നു. രണ്ടും വെവ്വേറെയത്രെ. രണ്ടും മക്കത്തായം. വിവാഹംചെയ്യ സ്ത്രീപുരുഷൻ കൂടികാലം ഒന്നിന്ന 12 അണയും അല്ലാത്ത 12 വയസ്സിന മേല്പട്ടള്ള പുരുഷൻ 6 അണയും ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക കൊടുക്കണം. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹമാണ നടപ്പ. പിന്നെയായാൽ ജാതിഭ്രഷ്ട വന്നേക്കാം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. നിശ്ചയതാംബൂലം ബഹുസാരമാണ. വിവാഹം നടന്നില്ലെങ്കിൽ പരസ്യമായി മടങ്ങികൊടുക്കണം. കല്യാണപന്തലിലേക്ക മണവാളനെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടത പെങ്ങളുടെ ഭത്താവാകുന്നു. പെണ്ണിൻെറ അഛൻ കയ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ട അവളുടെ പാദങ്ങളു കാൽ കഴുകിക്കണം. താലികെട്ടുന്നതു മണവാളൻെറ പെങ്ങളാകുന്നു. രണ്ടാളുടേയും അമ്മാമന്മാർ സ്ത്രീയുടേയുംപുരുഷൻെറയുംകയ്യുകൾ കൂട്ടിചേക്കണം. രണ്ടാൾക്കം കൂടിയവർ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കണം. സമ്മാനത്തിന പേർ മൊയി എന്നാകുന്നു. അകത്തേക്ക പോയാൽ പെണ്ണിൻെറ ഉടൽപിറന്നവൾ ആണിന പാൽ കൊടുക്കണം. അവൻ അല്പം സേവിച്ചിട്ട ശേഷിപ്പ പെണ്ണിന കൊടുക്കും. തിരികെ പന്തലിൽ വന്നാൽ ഒര തട്ടിൽ ആൺ ഒരു മോതിരം ഇടും. മീതെ മഞ്ഞളുരുതി പാരും. ആണും പെണ്ണും മോതിരം തപ്പണം. മൂന്നൊ ഏഴൊ ഒഴികെ എത്രയെങ്കിലും വിവാഹം ഒര പന്തലിൽ ഒര സമയംതന്നെ നടത്താം. ദഹിപ്പിക്കൽ നടപ്പ. തീ കൊണ്ടുപോകുന്നത പുത്രനല്ല വേറെ അടുത്ത സംബന്ധികളിൽ ആരെങ്കിലും ആണ. അസ്ഥിസഞ്ചയനം 3ാംദിവസമാകുന്നു. പുല പോകുവാൻ തളിക്കുന്നതും മാററ കൊടുക്കുന്നതും തുളുരജകനാണ.

ബില്ല്യവാ.

മലയാളത്തിലെ തിയ്യൻ, ഈഴവൻ ഇവരോട തുല്യൻ. കള്ള എടുക്കുന്നതിൽ കൊലയ്ക്കു മുട്ടുന്നത കല്ലുകൊണ്ടാണ. എല്ലു കൊണ്ടല്ല. നരി കൊന്നിട്ടുള്ള പോത്തിൻെറ എല്ലായാൽ കള്ള അധികം ഉണ്ടാകും. ആ എല്ല ഭൂമി തൊടാത്തതായാൽ അതി വിശേഷം. കള്ളിൻകുടത്തിന പകരം ചുരങ്ങയാണ.

മരുമക്കത്തായം (അല്ലെങ്കിൽ അളിയസന്താനം) ആകുന്നു. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്ന സമയം സ്ത്രീധനം 10 മുതൽ 20 വരെ ഉറുപ്പിക കൊടുക്കും. വിവാഹത്തിൻെറ ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമനെങ്കിലും ജാതിമൂപ്പനായ ഗുരിക്കാരെങ്കിലും താലികെട്ടും. കല്യാണപന്തലുണ്ടാക്കി അലങ്കരിക്കേണ്ടത നാവിതൻ (അല്ലെങ്കിൽ കാവുതിയൻ) ആണ. പുരുഷന പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കല്യാണത്തിന ഒന്നൊ രണ്ടൊ ദിവസം മുമ്പെ പെണ്ണിൻെറ സംബന്ധികളൊ മററൊ ആയ കുറെ പെണ്ണുങ്ങൾ ഭൂതക്ഷേത്രത്തിന്നടുത്തുള്ള കുളത്തിൽ നിന്നൊ കിണററിൽ നിന്നൊ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന പെണ്ണിൻെറ തലയിൽ പാൎന്ന ശുദ്ധമാക്കി കുളിപ്പിക്കണം. പന്തലിൽ ചടങ്ങെല്ലാം ക്ഷുരകനാണ. കൈപിടിപ്പിക്കേണ്ടതും അവൻ തന്നെ. പെണ്ണിൻെറ മുക്കതിരുകി അവരുടെ കയ്യുകളിന്മേൽ വെച്ച അച്ഛനമ്മമാരൊ തലവനൊ വെള്ളം ഒഴിക്കണം. കൈധാര എന്ന ഇതിന്ന പേർ. സാരമായ ക്രിയ ഇതത്രെ. വിധവാവിവാഹത്തിന ഇതില്ല. വിടുധാര എന്ന പേർ. രഹസ്യത്തിൽ ഗൎഭമുണ്ടായിപോയാൽ ഉണ്ടാക്കിയവൻ വിടുധാര സമ്പ്രദായത്തിൽ കല്യാണം ചെയ്തുകൊള്ളണം. അതിന മുമ്പായി അവർ വലത്തേ കൈകൊണ്ട ഒരു വാഴ പിടിക്കണം. വാഴ പിന്നെ മുറിച്ചുകളയണം. തിരണ്ട പെണ്ണിന അശുദ്ധി 10‒12 ദിവസം.

ദഹിപ്പിക്ക നടപ്പ. മറചെയ്കയുമാവാം. ശവത്തിൻെറ തലയ്ക്കലും കാല്ക്കലും നെല്ല കൂമ്പിച്ച വെച്ച അതിന്മേൽ നാളികേര മുറികളിൽ ദീപം വെക്കണം. ശേഷക്കാരും ബന്ധുക്കളും തുളസിനീർ ശവത്തിൻെറ വായിൽ പാരണം. തടിക്കൂട്ടേണ്ടതും കുഴി

കുഴിക്കേണ്ടതും ഹോളിയ (പൊലയ) ജാതിക്കാരാകുന്നു. സഞ്ചയനം 5-ാംനാറം. മറചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ പുല്ലുകൊണ്ട ഒരു രൂപം ഉണ്ടാക്കി കുഴിക്കു മീതേവെച്ചു ചുട്ടിട്ട വെണ്ണീർ അവിടെ കുഴിച്ചിടും. ഒരു തുളസിതയ്യും വെക്കും. അതിനരികെ മൂക്കുവെട്ടിയ എളനീരും, പുകേല, വെററില, അടെക്കയും വെക്കണം. 13-ാംദിവസം കമ്മാവസാനം. 14-ാം ദിവസം കാക്കെക്കു ബലി കൊടുക്കണം. ഋത്രിനത്തിലാണ മരണമെങ്കിൽ മരിച്ചവൻെറ വീട്ടിൽ നിലത്ത വെണ്ണീർ പരത്തി വാതിലെല്ലാം അടച്ചുപോരും. കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടൊ പിറേറന്നൊ തുറന്നു നോക്കുമ്പോറം പ്രേതത്തിൻെറ കാലടയാളം കണ്ടു എങ്കിൽ പ്രേതം പോയി നിശ്ചയം. ഇല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തി പുറത്താക്കിക്കണം. വിവാഹം ചെയ്യു മരിച്ച പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രേതം വീട്ടിൽ ബാധിക്കുമെന്ന ചിലപ്പോറം വിശ്വാസമുണ്ടാകും. എന്നാൽ അതിനെ നീക്കാൻ കല്യാണക്രിയ നടത്തണം. ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ ശവം എവിടേയുണ്ടെന്ന അന്വേഷിച്ചു ആ വീട്ടിൽ പോയി അവിടുന്ന ഒരു മുക്കാൽ പയിസ്സവാങ്ങി രണ്ട കയ്യിലുകളുടെ മദ്ധ്യേ കെട്ടി പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൻെറ അടുത്ത തൂക്കും. പിന്നെ വിവാഹത്തിന ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കും. ആ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ രൂപം കയ്യുകറം അന്യോന്യം പിടിച്ച നിലയിൽ നിലത്ത വരച്ചു ഒരു മുക്കാൽ പയിസ്സയും കറുത്ത മണികളും വളകളും ഒരു മൂക്കുതിരുകിയും കയ്യിൽവെച്ചു വെള്ളം പാരും. എന്നാൽ വിവാഹമായി. പ്രേതബാധയും തീൎന്നു.

ബെസ്ഥാ.

അധികവും തെലുങ്കരാണ. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി നായാട്ടും മീൻപിടിയും പ്രധാനദൈവം ഹനുമാനും ആകുന്നു. പുത്തൻ വലയിൽ ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ അറുത്ത രക്തം വലയിൽ തളിക്കും വലയുടെ ഒരു കണ്ണി കരിക്കയും ചെയ്യും. ആദ്യം കിട്ടിയ്യു പാമ്പായി എങ്കിൽ വല നശിപ്പിക്കണം. പലേ ഗോത്രങ്ങളുണ്ട. മുല്ല ഗോത്രക്കാർ മുല്ലവള്ളി തൊടുകയില്ല. ഇലിപ്പ ഗോത്രക്കാർ ഇലി

പ്പമരം തൊടുകയില്ല. ആരും കൂലിക്കു കൃഷിപ്പണി എടുക്കയില്ല. വളരെ വിശ്വാസയോഗ്യരാണു.

ബെള്ളർ.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ കൊട്ടയും പായും ഉണ്ടാക്കുന്നവരാകുന്നു. ഭാഷ കർണ്ണാടകം. മരുമക്കത്തായക്കാർ. വിവാഹമോചനം അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഭർത്താവു ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പിന്നെ വിവാഹമില്ല. വിധവമാൎക്കു ആവാംതാനും. മദ്യമാംസം ആവാം. ഗോമാംസം പാടില്ല.

ബേടർ (ബോയ)

കർണ്ണൂൽ, ആനന്തപൂർ, മുതലായെടങ്ങളിൽ കാണാകുന്നു. ചിലർ തെലുങ്കർ, ചിലര കർണ്ണാടകം. മുമ്പു വളരെ പരാക്രമശാലികളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും കൂട്ടായ്മകവർച്ചക്കു കുറേശ്ശ വാസനയുണ്ടു. ചിലർ ആശാരികൾ, ചിലർ കൊല്ലന്മാർ ആയിട്ടുണ്ടു. ചിലർ കോഴി, മദ്യം ശീലിക്കും. ചിലർ ഇല്ല എന്നല്ല കള്ളെടുക്കുന്ന മരമായ ഈത്തയുടെ ഓലകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പായയിൽ ഇരിക്കുകൂടി ഇല്ല. രണ്ടു ഉപജാതിക്കാരുണ്ടു. ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചാലും ഒരു പന്തിയിലിരിക്കയില്ല. കോഴിയേയും പോൎക്കിനേയും തിന്നാത്തവർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ആൺകുട്ടിക്കു 10-12 വയസ്സായാൽ "മാക്കം" ചെയ്യും ഹിന്തുക്കളാണതാനും. ലിംഗഛേദനത്തോടുകൂടി പഞ്ചഗവ്യം മുതലായ ആചാരങ്ങളും ഉണ്ടു. ആൎത്തവം, പ്രസവകാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെ വീട്ടിനകത്തു നിൎത്തുകയില്ല. "മാക്കം" ചെയ്യുന്നതു ഒത്തൊനല്ല സ്വജനമാണു. 11 ദിവസം പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു പുരയിലാക്കും. ആരും തൊടുകയില്ല. ഒരു കല്ലിന്മേലാണു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. 12-ാം ദിവസം കല്ലു വലിച്ചെറിയും. തിരണ്ട പെണ്ണിന്റെ കാൎയ്യത്തിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ. ഇവര വാൽമീകിയുടെ സന്താനങ്ങളാണത്രെ. ചില കൂട്ടരിൽ സ്ത്രീകൾക്കു മുഖത്തും കൈത്തണ്ടയിന്മേലും പച്ച കുത്തും, രഥം, തേൾ, കരിങ്ങണ്ണി, ഹനുമാൻ, തത്ത ഇത്യാദി. പുരുഷന്മാൎക്കു പുജത്തിൽ ചന്ദ്രമുദ്ര, ശംഖമുദ്ര, ഇതുകൾ ചൂടുവെക്കും. സ്ത്രീകൾക്കു

ച്ചുട്ടവെച്ചാൽ അവർ ദേവദാസികളായി. കുഡുംബത്തിന്ന പുരുഷസന്താനമില്ലാഞ്ഞാൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യും. പെൺകുട്ടികൾക്ക ദീനമുണ്ടായാൽ പ്രാൎത്ഥനയായിട്ടും. ഇങ്ങിനെത്തെ ഒരു സ്ത്രീക്ക പുത്രനുണ്ടായാൽ അവൻ അവളുടെ അച്ഛൻെറ വംശത്തിൽ ചേരും. ബേടർസ്ത്രീകൾ ചിലപ്പോൾ മുസൽമാൻെറ വെപ്പാട്ടിയായിട്ടിരിക്കും. ചില ബേടർ മുഹറം കാലത്ത മുസൽമാന്മാരേപോലെ കഴുത്തിൽ ഒരു ചരട കെട്ടും. മുഹറം കഴിഞ്ഞാൽ കുളിച്ചല്ലാതെ വീട്ടിൽ കടക്കയുമില്ല. നാഗങ്ങളെ പൂജിക്കയും ഉണ്ട. കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ "കാരണവന്മാൎക്ക കൊടുക്കലും" ഉണ്ട. ഇവൎക്ക ബ്രാഹ്മണർ ക്രിയകൾക്കാവശ്യമില്ലെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണൎക്ക ചിലതിന്ന ഇവർ കൂടാതെ കഴിവില്ല. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ഭൂതബലി ചെയ്യാനായിട്ടൊണ്ട മാന്യം അല്ലെങ്കിൽ ഇനാം ഭൂമിയുണ്ടത്രെ. ക്രിയ ചെയ്യുന്നവൻ അൎദ്ധരാത്രിക്ക ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ച ഒരു ആട്ടിനേയൊ പോത്തിനേയൊ അറുത്ത അതിൻെറ രക്തം ചോററിൽ കൂട്ടി ഉരുട്ടി ഉരുളകളാക്കി ഊരിൽ എല്ലാടവും ഇടണം. അതിന അവൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ സകലരും വാതിലടച്ച അകത്ത പോകും. വിവാഹ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു തറയിൽ ഇരിക്കും ഭാൎയ്യയുള്ള അഞ്ചു പുരുഷന്മാർ പുരുഷൻെറ കാലടി, മുട്ടുകൾ, ചുമൽ, തല, ഇവിടെ അക്ഷതം ഇടണം. സുമംഗലിമാരായ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ പെണ്ണിനും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം. കൂടിയ ബേടരുടെ എല്ലാരുടേയും സമ്മതത്തോടുകൂടി പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക താലികെട്ടണം. ചിലേടത്ത താലികെട്ടുന്നത ബ്രാഹ്മണനാണ. അമ്മിയിന്മേൽ കാൽ വെക്കുന്ന നടപ്പും ഉണ്ട.

"പാണിഗ്രഹെപൎവ്വതരാജപുത്ര്യാഃ
പാദാംബുജംപാണിതലദ്വയേന
അശ്മാനമാരോപയതഃസ്മരാരെ
മ്മന്ദസ്മിതംമാംഗളമാതനോതു."

ഇത ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ദിവസം വയ്യുന്നേരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീട്ടിനകത്ത ഇരിക്കും. അവരുടെ അടുക്കെ വലിയ ഒരു പിത്തളപാത്രം നിറ

ച്ച ചക്കരയും തൈരും ചേൎത്തതായ ചോർ വെക്കും. അതിൽനി ന്ന അല്പം സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്ക കൊടുത്തിട്ട കൊണ്ടെവെച്ച സ്ത്രീ കഠം പോകും. വഴിയെ അഞ്ച ബേടർ വന്ന തലപ്പാവ നീക്കി പാത്രത്തിന്ന ചുററും ഇരുന്ന എടത്തേ കൈകൊണ്ട പാത്രം തൊടും. വലത്തേ കൈകൊണ്ട ക്ഷണം ക്ഷണം വാരിത്തിന്നുക യും ചെയ്യും. ഈ ക്രിയെക്ക ചിലപ്പോഠം സ്ത്രീകളും ചേരും. ഈ വാരിത്തീൻ കൂടിയവരൊക്കെ നോക്കിനില്ക്കും. വാരിപ്പോകുന്ന മദ്ധ്യെ എടത്തൊണ്ടയിൽ പോകയൊ ഭക്ഷിച്ചവൎക്കാൎക്കെങ്കിലും ഏതാനും മാസത്തിനുള്ളിൽ വല്ല രോഗം പെടുകയൊ ചെയ്താൽ പെണ്ണിൻെറ നടപ്പദോഷമാണ കാരണമത്രെ. ഒരുവന ജ്യേഷ്ഠ ത്തിയേയും അനുജത്തിയേയും വിവാഹം ചെയ്യാം. ആദ്യം ജ്യേ ഷ്ഠത്തിയെ വേണം മാത്രം. വിധവാ വിവാഹമില്ല. എങ്കിലും ഒരു പുരുഷൻെറ കൂടെപോയി താമസിക്കയും അവനിൽ സന്താ നം ഉണ്ടാകയും ആം. അങ്ങിനെ ചെയ്യും മുമ്പ സ്വജാതിക്കാൎക്ക ഒര വിരുന്ന കൊടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വഴിയെ എങ്കിലും ചെയ്യ ണം. അല്ലാഞ്ഞാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട. ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഔര സന്മാർ വിവാഹം ചെയ്കയുമില്ല. കന്നടം ജില്ല ഹോസ്പററിലുള്ള ഉൗരു ബേടർ മരിച്ചാൽ ശവം സ്വജനങ്ങഠം കൊണ്ടുപോക ണം. മരിച്ചവൻെറ പുത്രന്മാർ ശവത്തിൻെറ വായിൽ ഓരൊ മുക്കാൽ പവിസ്സ ഇടണം. മറചെയ്ത കഴിഞ്ഞാൽ തലെക്കൽ അ ഞ്ച മുക്കാൽ ഇടണം. ഒര കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട കുടത്തി ന ഒര ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി അതോടുകൂടി മൂത്തമകനൊ ഉററ സം ബന്ധിയൊ 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പിന്നെ കുടം തലെക്ക മീതെ ശ്മശാനത്തിലേക്ക എറിഞ്ഞിട്ട മറിഞ്ഞ നോക്കാതെ വീ ട്ടിൽ പോകണം. മരിച്ചവന അവകാശി ഇല്ലാത്ത പക്ഷം ഈ ക്രിയ ചെയ്യവന്നാകുന്നു മുതലവകാശം. മറചെയ്ത സ്ഥലത്ത കാ ക്കലും തലെക്കലും നടുവിലുമായി 3 കല്ല മൂന്നാം ദിവസം കുഴി ച്ചിട്ടിട്ട അതിന്മേൽ നൂറ തേക്കണം. ഒരു സ്ത്രീ കുറെ ഭക്ഷ്യങ്ങഠം കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കും. അത കാക്ക മാത്രമെ തിന്നാവൂ. മൈസൂരിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്ന നടപ്പുണ്ട.

ബേരിചെട്ടി.

മുഖ്യമായി വ്യാപാരം. മററു ചെട്ടികളേയും കോമട്ടിയേയും പോലെ തങ്ങ ഠം വൈശ്യരെന്ന പറയുന്നു. എന്നാൽ കോമട്ടികഠം തങ്ങളോട സമന്മാരെന്ന സമ്മതിക്കയില്ല. എന്നല്ല തങ്ങളെ ശരിയായ വൈശ്യരുള്ളു എന്ന വാദിക്കുന്നു. ഇവരും മററ യാതൊരു ജാതിയും തമ്മിൽ തൊട്ടുണ്ണുകയില്ല. വിവാഹം ആൎത്തവത്തിന മുമ്പാണ സമ്മതം. പിന്നും ആവാം. കല്യാണപന്തലിൽ വാഴ നിലംതൊടിയിച്ച് വെച്ചുകൂടാ. വെച്ചാൽ പറയൻ മുറിച്ചു കളയും. ഉപനയനം വിവാഹസമയവും വളരെ മുമ്പും ആവാം. മിക്കവരും മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചെട്ടിയിലും കോമട്ടിയിലും വീരമുഷ്ടി എന്ന ഒരു ജാതിയുണ്ട. അവൎക്ക യാചിക്കുകയാണ പ്രവൃത്തി. ബേരിചെട്ടിയുടെ തൊടിയിൽ മുരിങ്ങയും വേറെ ഒന്നരണ്ട ചെടികളും കണ്ടാൽ അവര മുറിച്ചുകളയും. പിഴ വസൂലാക്കുകയും ചെയ്യും. ബേരിചെട്ടിക്ക പോത്ത, ആട, കോഴി ഇവകളെ വളൎത്തിക്കൂടാ. പിഴയുണ്ട. ഒരു ബേരിചെട്ടിസ്ത്രീ വെള്ളവും കുടവും തലയിൽ എടുത്ത കണ്ടാൽ വീരമുഷ്ടി അത പിടിച്ചു വലിച്ചെറിയും. 12 പണം പിഴ വാങ്ങും. സ്ത്രീകഠം ചന്ത മുതലായെടത്ത സാമാനം വിററാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട. ബേരിചെട്ടിയും കോമട്ടിയും കൂറായി കച്ചോടാദി പ്രവൃത്തി നടത്തുകയില്ല. ബേരിചെട്ടികളിൽ ശൈവരും, വൈഷ്ണവരും, ലിംഗാ കെട്ടികളും ഉണ്ട. അന്യോന്യം വിവാഹമില്ല. ശവം മറചെയ്യുകയും ദഹിപ്പിക്കയും ഉണ്ട. എല്ലാവൎക്കും പൂണുലുണ്ട. വിധവാവിവാഹമില്ല.

ബൊട്ടട.

വിശാഖപട്ടണത്തിലും മററും ഉണ്ട. പെണ്ണു തിരളുംമുമ്പും തിരണ്ടിട്ടും ആവാം വിവാഹം. അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ ചോദിപ്പാൻ അവകാശമുണ്ട. പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്ക ആണിന്റെ അഛനും അമ്മയും കൂടി റാക്കും, അവിലും കൊണ്ടുചെല്ലും. സ്വീകരിച്ചാൽ സമ്മതിച്ചു എന്ന അൎത്ഥം. പിന്നെ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ട അന്ന റാക്കും, അരി, ചെറുപയർ, പരിപ്പ, മുളക, ഉപ്പ, ഇത്യാദികഠം കൊണ്ടുചെല്ലണം. ഇങ്ങട്ട വെററിലയടെക്ക

കൊടുക്കും. 2 ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പെണ്ണിന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ ഇങ്ങട്ടു വരണം. വഴിയെ കല്യാണം. അതിന്ന ഒമ്പതദിവസം മുമ്പ ആണിന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ കുറെ നെല്ലും രണ്ടുറുപ്പികയുംകൊണ്ടു പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലണം. അന്ന അവിടെ സദ്യ. കല്യാണത്തിങ്കൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടികെട്ടും. ചെറുവിരലുകൾ കൂട്ടിപിണെക്കും. അവരെ ആവണക്കെണ്ണ തേപ്പിച്ച പന്തലിന്റെ ഒരു കാലോടു കെട്ടിയ കുടത്തിലെ മഞ്ഞളുരുതി കൊണ്ടു കുളിപ്പിക്കും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടുകയും ചെയ്യും. അന്യനെയാണ കല്യാണം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ മദ്യം, ആടു, അരി ഇതുകൾ ജാതിക്കാൎക്ക പിഴ ചെയ്യണം. പകരത്തിൽ 5 ഉറുപ്പികയായാലും മതി. ഭാൎയ്യയെ ത്യജിക്കാം. ത്യജിച്ചാൽ അവൾക്ക കുറെ നെല്ലും ഒരു കോടിവസ്ത്രവും ഒരു ഉറുപ്പികയും കൊടുക്കുക പതിവാണ. സ്ത്രീ അങ്ങോട്ടാണ ഉപേക്ഷിച്ചതെങ്കിൽ അവളുടെ പിന്നത്തെ ഭൎത്താവ 20 ഉറുപ്പിക ആദ്യത്തെ ഭൎത്താവിന്ന കൊടുക്കണം. അതിൽ ഏതാൻകൊണ്ടു ഒരു സദ്യ കഴിക്കണം. അതിന്ന രണ്ടു ഭൎത്താക്കന്മാരും സ്ത്രീയും ചേരും. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണ. പുല 10 ദിവസം. ആ കാലം യാതൊരു കൃഷിപ്രവൃത്തിയും പാടില്ല. മരിച്ച ആളുടെ വംശത്തിൽ വെപ്പും ഇല്ല. സംബന്ധിവംശക്കാരാണ ഭക്ഷണം കൊടുക്കണം. ദഹനത്തിന്റെ പിറെറന്ന ശ്മശാനത്തിൽ മണൽകൊണ്ടു തറയുണ്ടാക്കി അതിൽ അരയാലൊ പേരാലൊ കുഴിച്ചിട്ടു ഒരു കുടത്തിന്ന ദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിൽകൂടി നനെക്കണം. 10-ാംദിവസം കുളിച്ചിട്ടു കുറെ മലരും ഒരു കുടവും ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയിവെക്കണം. ഇവരിൽ പലരും വിവാഹത്തിങ്കലും പിന്നീടും പൂണുനൂൽ ധരിക്കും. കൃഷിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ. ഉയൎന്ന ജാതിയുമാണ.

ബൊന്തുക്കൾ.

കൃഷ്ണാ, ഗുണ്ടൂർ, ഈ ജില്ലുകളിലുണ്ടു. ഇവരുടെ കുട്ടികൾക്ക നാമകരണം രസമുണ്ടു. കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ അടുത്തെങ്ങാൻ പ്രമാണപ്പെട്ട സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനൊ മററൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവരുടെ പേരിടും. കൽക്കട്ടർ, താസിൽദാർ, കണ്ണൽ, ഗവ

ണ്ണർ, ഇന്നീസ്സ, സമ്പ്രഡേണ്ട, ആചാൎയ്യർ, ഇങ്ങിനെ. ചില സമയം നഗരത്തിൻെറയും ദിക്കിൻെറയും പേരിടും. അവിടെ ജനിച്ചാലും മതി അവിടെ പോക്‌വാൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും മതി. ഉദാഹരണം, ഹൈദർബാദ, ചെന്നപട്ടണം, തിരുപ്പതി, മധുര. ജനനസമയം ഒരു തത്തയെ ആരൊ കൊണ്ടുചെന്നു അതിനാൽ കുട്ടിക്ക പേർ തത്ത എന്നായി. ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ ആരൊ ഓടക്കുഴൽ വിളിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട കുട്ടിക്ക പേർ വേണു. തൎക്കങ്ങൾ തീൎക്കാൻ തിളച്ചിരിക്കുന്ന ചാണകവെള്ളത്തിൽനിന്ന ഒരു അടെക്ക എടുക്കുക എന്നൊരു നടപ്പുണ്ട ("കൈമുക്കൽ"). വിവാഹം ഋതുശാന്തിക്ക മുമ്പ വേണം. പിന്നെയാണ പുരുഷനെ സ്വീകരിച്ചതെങ്കിൽ വിവാഹക്രിയ ഇല്ല. കല്യാണം 5 ദിവസം നിൽക്കും. ഒന്നാംദിവസം ഒര പിത്തളപാത്രത്തിൽ മഞ്ഞഗുരുതി നിറച്ച അതിൽ സ്ത്രീധനവും ഇട്ട കഴുത്തിന ഒര ചരടും ചുററി അന്യഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു സുമംഗലിയെകൊണ്ട എടുപ്പിച്ച വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ പോകണം. പണം ഗ്രാമതലയാളിയായ ബിപ്പാടി എന്നവൻ വക്കൽ കൊടുക്കും. ഗുരുതി നിലത്ത തൂക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീധനം പെണ്ണിൻെറ അഛനമ്മമാരും അമ്മാമനും ബിപ്പാടിയും ജാതിക്കാരും എടുക്കും. കല്യാണസ്ഥലത്തേക്ക ഒരു പോത്തിനെ തണ്ടിട്ട എടുത്ത കൊണ്ടപോകണം. ജാതിക്കാരും മേൽപറഞ്ഞ സുമംഗലിയും അതിനെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പന്നിയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരചരടകെട്ടിച്ചിട്ട മണവാളൻെറ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടുന്ന അതിനെ കൊന്നിട്ട രണ്ട ഒഹരിയാക്കിയതിൽ ഒന്ന പെണ്ണിൻെറ കൂട്ടൎക്ക മറേറത പുരുഷൻെറ കൂട്ടൎക്ക. പുരുഷൻെറ കൂട്ടരേത അന്നുതന്നെ പാകംചെയ്തു ഭക്ഷിക്കും. പെണ്ണിൻെറവീട്ടിൽ ഒരുപന്തലും തറയും വേണം. അതിനുള്ള സാമാനങ്ങൾ ഏഴ സ്ത്രീകൾ കൊണ്ടുവരണം. പുരുഷൻെറ വീട്ടിലും പന്തലും തറയും വേണം. സാമാനം കൊണ്ടുവരേണ്ടത ഒമ്പത പുരുഷന്മാർ. രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ ഇരുകക്ഷികളുടേയും ചാൎച്ചക്കാരായ ചിലർ തൊറസ്സായ ഒര സ്ഥലത്തേക്ക ചെല്ലണം. അവിടെ ബി

പ്പാടിയും എതാനും ചിലരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ബിപ്പാടിയുടെ സമീപം രണ്ട കുടവും രണ്ട എിരുക്കമാലയും ഉണ്ടായിരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷ അഛന്മാർ മാലെക്ക ചോദിക്കും. കല്യാണത്തിങ്കൽ ശണ്ഠയുണ്ടാകയില്ലെന്ന അവര ഉറപ്പ പറഞ്ഞാൽ ബിപ്പാടി മാലകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള തറമേൽ ഇരിക്കും. പുരോഹിതൻ മാലകൾ അവരുടെ നെററിയിൽ കെട്ടും. ഒമ്പത പുരുഷന്മാരും എഴ സ്ത്രീകളും തറയുടെ സമീപം നിൽക്കും. അവരെ ചരടകൊണ്ട എഴ ചുററണം. ഇത മുറിച്ചിട്ട പുരോഹിതൻ പെണ്ണിന്നും ആണിന്നും കങ്കണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. ഇതുകൾ 5-ാംദിവസം അഴിക്കും. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. ഭർത്താവിന്നും ഗോത്രക്കാൎക്കും ഉണ്ട അശുദ്ധി. ശവം മറചെയ്യു പതിവ. എിടത്തഭാഗത്തേക്ക ചരിച്ച കിടത്തീട്ടാണ. 2-ാംദിവസം കാക്കെക്കും കൃഷ്ണപരന്തിന്നും ബലികൊടുക്കണം. 11-ാംദിവസം പരമ്പിൽ വെള്ളവിരിച്ച അതിൽ പിണ്ഡങ്ങൾ മരിച്ചവന്റെ പേർ വിളിച്ചുംകൊണ്ട വെക്കണം. പിന്നെ അത ഒര കുളവക്കത്ത രണ്ടായി കുഴിച്ചിടണം. ഒന്ന യമദൂതന്മാൎക്ക, ഒന്ന മരിച്ചവന്ന.

ബോറാ.

ബോംബായി പ്രദേശത്തകാരായ മുസൽമാന്മാരാകുന്നു. ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ അവനെ സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്ക കടത്തികൊള്ളേണമെന്ന പ്രധാന പുരോഹിതൻ (ഖാദിയൊ "തങ്ങളൊ"?) ദൈവദൂതന്മാരായ മിക്കെൽ, ഇസ്രായൽ, ഗബ്രിയൽ ഇവൎക്ക ഒര തീട്ടെഴുതി ശവപെട്ടിയിലിടും. ഇവരുടെ പള്ളിയിൽ അന്യ മുസൽമാനൊ മറെറാ കടന്നാൽ അവൻ നിന്ന നിസ്കരിച്ച സ്ഥലം ശുദ്ധമാക്കും. ദീപാവലി തുടങ്ങിയ ചില ഹിന്തു വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പടക്കം പൊട്ടിക്കയും മററും ചെയ്കയുംചെയ്യും.

ബോലാസി.

ഗഞ്ചാംജില്ല, ഗുംസൂർ താലൂക്കിൽ ഒരിയ കൃഷിക്കാർ. വിവാഹം ഋതുശാന്തിക്ക മുമ്പവേണം. സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഒര അമ്പ, അല്ലാത്തപക്ഷം ഒര ആട്ടുകൽ ഇതോട വിവാഹക്രിയ ചെയ്യണം.

ബ്രാഹ്മണൻ.

ഋക്ക, യജു., സാമവേദികളായിട്ടാണ. ഈ ശാഖകളല്ലെങ്കിൽ വേദത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ഗൃഹ്യസൂത്രപ്രകാരമാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾ. ഇവർ അന്യോന്യം വിവാഹമാവാം.

മുഖ്യസൂത്രങ്ങൾ.

1. ആശ്വലായന—ഋഗ്വേദം
2. ആപസ്തംബ
3. ഭരദ്വാജ
4. ബോധായന
5. സത്യാഷാഡ
6. വൈഖാനസ — (2–6) കൃഷ്ണയജുർവ്വേദം.
7. കാത്യായന—ശുക്ല ടി
8. ദ്രാഹ്യായന—സാമവേദം.

1. അത്രി, 2. ഭൃഗു, 3. കുത്സ, 4. വസിഷ്ഠ, 5. ഗൌതമ, 6. കാശ്യപ, 7. അംഗിരസ ഈ ഏഴ ഋഷികളിൽനിന്ന ഉണ്ടായതാണത്രെ ബ്രാഹ്മണർ. ഈ ഏഴ ഋഷികളുടെ കീഴിൽ 18 ഗണങ്ങളും ഓരൊ ഗണത്തിൽ പലെ ഗോത്രങ്ങളുമുണ്ട. ആകെ 230 ഗോത്രമുണ്ട. പഞ്ചദ്രാവിഡരെന്നും പഞ്ചഗൌഡരെന്നും വിഭാഗമുണ്ട. ഗൌഡർ മത്സ്യമാംസം ത്യജിക്കേണമെന്നില്ല. വൈഷ്ണവർ, സ്മാൎത്തർ, ശൈവർ ഇപ്രകാരം മൂന്നുണ്ട. സ്മാൎത്തർ ത്രിമൂൎത്തികളെ ഉപാസിക്കും. ശൈവർ ശിവനെ മാത്രം. വൈഷ്ണവരിൽ മൂന്നുണ്ട. ചൈതന്യൻ, രാമാനുജൻ, മാദ്ധ്വാചാൎയ്യൻ ഇങ്ങിനെ മൂന്നാളെ പിൻതുടരുന്നവർ. വൈഷ്ണവരും ത്രിമൂൎത്തികളെ സമ്മതിക്കും. പക്ഷെ വിഷ്ണുപ്രമാണം. നാമധാരികളായ ശ്രീവൈഷ്ണവരും മാധ്വരും അന്യോന്യം പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. മാധ്വൎക്ക സ്മാൎത്തരുടെ ചോറുണ്ണാൻ വിരോധമില്ല. ശ്രീവൈഷ്ണവർ ഉണ്ണുകയില്ല. സൂത്രപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണന ഒമ്പത സംസ്കാരമുണ്ട. 1. ഗൎഭാധാനം 2. പുംസവനം 3. സീമന്തം 4. ജാതകൎമ്മം 5. നാമകരണം 6. അന്നപ്രാശനം 7. ചൌളം 8. ഉപനയനം 9. വിവാഹം. ഗൃഹ്യസൂത്രപ്രകാരം ഗൎഭാധാനം ചെയ്യേണ്ടത വിവാ

ഹത്തിന്റെ നാലാംനാളാകുന്നു. പക്ഷെ കന്യക ഋതുവായ ശേഷമാണ നടപ്പ. പുംസവനവും സീമന്തവുംകൂടി ആദ്യഗർഭത്തിന്റെ ഏഴാമത്തേയൊ ഒമ്പതാമത്തേയൊ മാസത്തിൽ ഒന്നായിട്ട ചെയ്യും. പുംസവനം ഗൃഹ്യസൂത്രപ്രകാരം 3-ാംമാസത്തിൽ വേണ്ടതാണ. ഈ സൂത്രപ്രകാരം ചൌളത്തിങ്കൽ രോമം മുറിക്കേണ്ടത അഛനാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലം ക്ഷുരകനെകൊണ്ട ചെയ്യിക്കും. ഉപനായനം 8-ാംവയസ്സിൽ വേണ്ടതാണ. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ 17-ാംവയസ്സവരെ നിത്തിവെക്കും. ശ്രുതിസ്മൃതികൾപ്രകാരം യജ്ഞോപവീതം യാഗത്തിങ്കൽമാത്രമെ ധരിക്കാവൂ. വിവാഹത്തിങ്കൽ കന്യകയേയും പുരുഷനേയും അവരവരുടെ അമ്മാമന്മാർ ചുമലിൽ എടുത്ത അല്പനേരം നൃത്തംവെക്കണം. കന്യകയുടെ അഛൻ പുരുഷന്റെ കാൽ കഴുകണം. പുരുഷൻ കന്യകയുടെ അഛന്റെയും. കന്യക അഛന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കും. അമ്മ അടുക്കെ നിൽക്കും. കന്യകയുടെ അഛൻ കയ്യപിടിക്കണം. ഗൃഹ്യസൂത്രപ്രകാരം പുരുഷന ഒരു പശുവിനെ ദാനംചെയ്യണം. പാകംചെയ്യാനൊ രക്ഷിപ്പാനൊ ആയിട്ട. ഒരു പഴത്തിൽനിന്ന അല്പം ഭക്ഷിച്ചിട്ട പുരുഷൻ കന്യകെക്ക കൊടുക്കണം. ഭത്താവ ഭാൎയ്യയോട പറയുന്ന വാചകങ്ങളിൽനിന്ന "നിന്റെ ദൃഷ്ടി (നോക്കൽ) നിന്റെ ഭത്താവിനെ കൊല്ലുന്നതല്ലാതിരിക്കട്ടെ എന്നോടും എന്റെ സോദരന്മാരോടും ദയ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ" എന്നാകുന്നു. "എന്റെ സോദരന്മാർ" എന്നതിന വേദത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിന "നിന്റെ ഭത്താക്കന്മാർ" എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. മറെറാരു മന്ത്രം ഇതാ. "സോമ നിന്റെ ഭത്താവായിരുന്നു. പിന്നെ ഗന്ധൎവ്വൻ നിന്നെ പരിഗ്രഹിച്ചു. നിന്റെ മൂന്നാംഭത്താ അഗ്നി. മനുഷ്യപുത്രനായ ഞാൻ നിന്റെ നാലാംഭത്താവത്രെ". കുറെ കൊല്ലം മുമ്പ കൊച്ചിയിൽ പാലക്കടിക്ക സമീപം ഒരു കഥയുണ്ടായി. കന്യകയുടെ കയ്യ പുരോഹിതൻ ഓക്കാതെ പിടിച്ചുപോയി ഇങ്ങിനെയാണ പിടിക്കേണ്ടത എന്ന കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ. പുരുഷൻ വേളികഴിപ്പാൻ കൂട്ടാക്കീല. പുരോഹിതൻതന്നെ വിവാഹംചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സപ്തപദിക്കശേഷം ഹോമസമ

യം പുരുഷൻ ചൊല്ലുന്ന "മന്ത്ര"ങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം ഇതാ സോമ! ഗന്ധർവ്വ! അഗ്നെ! ഇവൾ പത്ത പുത്രന്മാരെ പ്രസവിക്കട്ടെ. ഞാൻ 11-ാമത്തെ പുത്രനാകും. തമിഴ ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹം 4-ാംദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ അമ്മാമന്മാർ മുഖ്യമാണ. പെണ്ണിനേയും കുട്ടിയേയും അവര ചുമലിൽ എടുത്ത അല്പം ചാടിക്കളിക്കണം. എനിയും ഒര വിശേഷം നാലാംദിവസം വയ്യുന്നേരം ഒര ഘോഷയാത്രയുണ്ട. അതിൻെറ ചിലവ പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻെറതാണ. അതിനാൽ "അമ്മാമൻകോലം" എന്ന പറയുന്നു. പെണ്ണിനെ ആൺവേഷം ധരിപ്പിക്കും. ഒര ആൺകുട്ടിയെ വിപരീതവും. എഴുന്നള്ളത്ത മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സാക്ഷാൽ മണവാളനോട കന്യാവേഷം കെട്ടിയവൻ ധിക്കാരമായി തൻെറ കുതിരക്കാരനൊ കാര്യസ്ഥനൊ ആണ മണവാളൻ എന്ന തോന്നിക്കുമാറ കുറെ സംസാരിക്കും. എന്നമാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ മണവാളൻ ഒര കള്ളനാണെന്നപോലെ അവനോട കാട്ടും. ശിക്ഷ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. തെലുങ്ക ബ്രാഹ്മണൎക്കു പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ കറുത്ത പളുങ്കുമണി താലികെട്ടിക്ക നടപ്പുണ്ട. കൂടാതെ ധാന്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഉപ്പുകൊണ്ടും ഓരോ ആനത്രൂപം ഉണ്ടാക്കിവെക്കും. രണ്ടിൻെറയും വിലവ്യത്യാസത്തെപ്പററി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ കുറെ സംഭാഷണം നടക്കും. ഒടുവിൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീയോട ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾ നടത്താൻ പറയും. കുട്ടികൾ നിമിത്തം തനിക്ക സാധിക്കയില്ലെന്ന മറുവടി പറകയും (പുരുഷൻതന്നെ അതിനമുമ്പ കൊടുത്ത വെച്ചിട്ടുള്ള) രണ്ട തിരുപ്പതി മരപ്പാവകളെ കാട്ടികൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിൽനിന്ന വളരെ വിനോദം ഉണ്ടാക്കിതീൎക്കും. അഞ്ചാംദിവസത്തെ മന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത:—

I see thee radiant and eager to be filled with child by me. Thou art in they youth now. Enjoy me, therefore, while I am over you, and so reproduce thyself, being desirous of a son. * * * Thou prajapathi, enter my body that I may have vigour during this act. * * * May Prajapathi

pour forth (the sperm); may Dhatri give thee conception. Give conception, Sinivali; give conception, Sarasvati * * * Open thy womb; take in the sperm. May a male child, an embryo be begotten in the womb. * * * I do with thee (the work) that is sacred to Prajapathi. * * *

മൂന്നാംപ്രാവശ്യം വിവാഹംചെയ്ത ഭാൎയ്യ മരിച്ചുപോകുമെന്നാണ വിശ്വാസം. അതിനാൽ ആദ്യം ഒര എരുക്കിനെ വിവാഹംചെയ്യും. മരിക്കുംമുമ്പ നിലത്ത ഇറക്കി കിടത്തും. തടിക്കത്തീ കൊള്ളുത്തേണ്ടത മകനാണ. ശവത്തിന്റെ വലംകൈ ഒര സ്വൎണ്ണനാണ്യംകൊണ്ട തൊടണം. അസ്ഥിസഞ്ചയനം രണ്ടാം ദിവസമാണ. 10 ദിവസം തിലോദകബലി വെക്കണം. ഒന്നാംദിവസം ഏഴ പിണ്ഡം, പിറേറന്ന എട്ട. ഇങ്ങിനെ ഏററി ആകെ 75-ാകും. അസ്ഥി നദിയിൽ ഇടും. അല്ലെങ്കിൽ കുഴിച്ചു മൂടും. 10-ാംദിവസം പ്രഭൂതബലി വെക്കണം. അത കുളത്തിൽ എറിയണം. വിധവ പ്രായംചെന്നവളെങ്കിൽ താലി അറക്കണം. തല ക്ഷൌരംചെയ്യണം. അന്ന സൎവ്വാഭരണങ്ങളും ധരിക്കും. പിന്നെ പാടില്ല. ഇത ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അവളെ ഗൎഭിണികൾക്ക ഒര വത്സരം കണ്ടുകൂടാ. പുലകാലം ശ്രീവൈഷ്ണവൎക്ക നെററിയിൽ മഞ്ഞവരയില്ല വെള്ളമാത്രം. മാധ്വൎക്ക കരിപ്പൊട്ട പാടില്ല. സ്മാൎത്തൎക്ക ഒന്നും പാടില്ല.

ഷോഡശോപചാരങ്ങൾ ഏതെന്നാൽ 1. ആവാഹനം, 2. ആസനം, 3. പാദ്യം, 4. അൎഘ്യം, 5. ആചമനം, 6. സ്നാനം, 7. വസ്ത്രം, 8. ഉപവസ്ത്രം, 9. ഗന്ധം, 10. പുഷ്പം, 11. ധൂപം, 12. ദീപം, 13. നൈവേദ്യം, 14. പ്രദക്ഷിണം, 15. മന്ത്രപുഷ്പം, 16. നമസ്കാരം.

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ ദ്രാവിഡർ പ്രധാനം— അവർ I. സ്മാൎത്തർ (*a*) വടമൻ (*b*) കെശികൾ (*c*) ബ്രഹചരണൻ (*d*) വാത്തിമൻ അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യമൻ (*e*) അഷ്ടസഹസ്രൻ (*f*) ദീക്ഷിതൻ (*g*) ചോളിയർ (*h*) മുക്കാണി (*i*) കാണിയലായി (*j*) സങ്കേതി (*k*) പ്രഥമശാഖി (*l*) ഗുരുക്കൾ.

II· വൈഷ്ണവൻ (A) വടകല (a) ശ്രീവൈഷ്ണവൻ (b) വൈഖാനസൻ (c) പഞ്ചരാത്രൻ (d) ഷെമ്പർ (B) തെങ്കല (a) ശ്രീവൈഷ്ണവൻ (b) വൈഖാസനൻ (c) പഞ്ചരാത്രൻ (d) ഷെമ്പർ (e) മണ്ഡ്യൻ.

വടമൻ മറേറവരേക്കാരം മീതേയാണെന്ന നടിക്കും. ഗുരുക്കാരം, പ്രഥമശാഖി ഇവരോടൊഴിച്ച ഒന്നിച്ച ഭക്ഷിക്കും. ചിലേടത്ത പ്രഥമശാഖികളോട ഒന്നിച്ചും. വടമൻ 5 വക. 1 ചോളദേശം 2 വടദേശം 3 സഭയർ 4 ഈഞ്ചി 5 തുമ്മഗുണ്ടദ്രാവിഡൻ. ബ്രഹചരണൻ 9 വകയുണ്ട. 1 കണ്ടർമാണിക്കം 2 മുളകന്നൂർ (മുളകുമടിശ്ശീലാ) 3 മാങ്കുടി 4 പഴമനേരി അല്ലെങ്കിൽ പലവനേരി 5 മുസനാട 6 കൊളത്തൂര 7 മരുതഞ്ചേരി 8 സത്യമംഗലം 9 പുത്തൂര ദ്രാവിഡർ.

മുളകന്നൂർ ബ്രഹചരണന ഒര വിശേഷ ക്രിയയുണ്ട. വിവാഹത്തിൻെറ ഒന്നാംദിവസം പ്രധാന ക്രിയകാരംക്ക മുമ്പായി നാല സുമംഗലികളേയും ഒര വിധവയേയും ഒര ബ്രഹ്മചാരിയേയും ഊട്ടണം. ഇതിന്ന അട്ടംഷ്ടപെണ്ണുകാരം ക്രിയ എന്ന പേർ.

(d) വാത്തിമ അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യമൻ ഇവർ തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിലാണ അധികം. മൂന്ന ഉപജാതിയായിട്ടുണ്ട. ഒന്നിന പേർ 18 ഗ്രാമം എന്നത്രെ. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി പലിശെക്ക കൊടുക്കലാകുന്നു. നിർദ്ദയന്മാരും, പിശുക്കന്മാരും ആണെന്നാണ പ്രസിദ്ധി. തുവര ഭക്ഷിക്കയില്ല. തണുത്തത (പഴയൻ) ഭക്ഷിക്കും. സ്ത്രീകാരം പുരുഷന്മാരേപോലെ പണി എടുക്കും. പായ നെയ്യും, ദമാർ വില്ക്കും, പലിശെക്ക കൊടുക്കും. പക്ഷെ അതിഥി സൽക്കാരപ്രിയമാരാണ. മദ്ധ്യമൻ 4 വകയുണ്ട.

1. പതിനെട്ടു ഗ്രാമം.
2. ഉദയല്ലൂർ.
3. നന്നിലം.
4. രാധാമംഗലം.

(e) അഷ്ടസഹസ്രം. ഇവർ ബ്രഹചരണൻ, വടമൻ ഇവരിൽ താഴേയാണ. ഇവരും നാല വക.

1. അത്തിസ്സർ.
2. അരിവാർപെട്.
3. നന്ദിവടി.
4. ഷഠാകുലം.

(A) ദീക്ഷിതൻ ഇവൎക്കതില്ല മൂവ്വായിരത്താർ എന്നും പേരുണ്ട. കുടുംബ മൂദ്ധാവിലാണ. അന്യമാതിരി ബ്രാഹ്മണൎക്ക പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. സ്ത്രീകളെ ചിദംബരം വിട്ട പോകുവാനയക്കയുമില്ല. വിവാഹം വളരെ ചെറുപ്പത്തിലാണ. 5 വയസ്സിനമീതെ പെണ്ണിനെ കിട്ടികൊൾക പ്രയാസം. വേളികഴിഞ്ഞവൎക്ക മാത്രമെ ക്ഷേത്രകാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂട. 20 ഗൃഹക്കാർ എപ്പോഴും ക്ഷേത്രത്തിൽ വേണം. 20 ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ആൾ മാറും. ശങ്കരാചാൎയ്യമാൎക്കിന ഒന്നിനും ഇവര കീഴടങ്ങുകയില്ല. ശിവനോട തങ്ങൾ മിക്കതും തുല്യരാണത്രെ. മിക്കപേരും യജുൎവ്വേദികളാണ. ശിഷ്ടം ഋക്കം.

(g) ചോഴിയൻ, ഇവൎക്ക തിരുക്കത്തിയൂർ 2 മാതളൂർ 3 വീശലൂർ 4 പുത്തലൂർ 5 ചെങ്ങന്നൂർ 6 ആവടയാർ കോവിൽ ഇങ്ങിനെ പേർ.

ചാണക്യൻ ചോഴിയനായിരുന്നു പോൽ. ക്രിസ്താബ്ദം 7-ാം നൂററാണ്ടിൽ നിൎമ്മിച്ച മുദ്രാരാക്ഷസനാടകത്തിൽ നന്ദവംശത്തോട ചാണക്യനുണ്ടായിരുന്ന വിരോധവും അവരെ നിഃശേഷം കൊന്നതും വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

(h) മുക്കാണി, തിരുവാങ്കൂറിലും കൊച്ചിയിലുമെ ഉള്ളൂ.

(i) കണിയാളർ, സ്മാൎത്തരാണെങ്കിലും പലരും വൈഷ്ണവരേപോലെ കുറിയിടും. തിരുനെൽവേലിയിലും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലും കാണാം. ശ്രീരംഗത്ത ക്ഷേത്രത്തിൽ നിവേദ്യം വെപ്പും മററും ഇവൎക്കാണ. ഇവരുടെ ചോർ വൈഷ്ണവർ ഉണ്ണുകയില്ല. എന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ അവർ പാകം ചെയ്യതിന വിരോധമില്ലതാനും.

(j) സാങ്കേതി. മൈസൂരിലെ ഉള്ളൂ. തമിഴും കൎണ്ണാടകവും കൂടി കലൎന്നിട്ടാണ സംസാരിക്കുക. കൌശികസങ്കേതി എന്നും

ബെട്ടട പുരസങ്കേതി എന്നും രണ്ട വകയുണ്ട. കൌശികസങ്കേതി മറേറതിൽനിന്ന പെണ്ണിനെ എടുക്കും. പക്ഷെ ഭത്താവോട ചേന്നാൽ പിന്നെ പെണ്ണ മറേറവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. വളരെ പ്രയത്നശീലക്കാരാണ. കന്നപൂട്ടകമാത്രം ചെയ്കയില്ല.

(k) പ്രഥമശാഖി ശുക്ലയജൂർവ്വേദികളാണ. യജൂർവ്വേദത്തിൻെറ ആദ്യത്തെ 15 ശാഖകാം ശുക്ലയജൂർവ്വേദമാണ. പ്രഥമശാഖ എന്നും പറയും. പ്രഥമശാഖികളെ കാത്ത്യായനർ എന്നും വാജസേനീയരെന്നും മാദ്ധ്യം ദിനരെന്നും പറയും. സ്മാത്തന്മാരും ആസ്ദ്ധ്രന്മാരും വൈഷ്ണവരും ഇവരെ കുറെ താണാണ വിചാരിക്കുന്നത. പ്രഥമശാഖികളെ തഞ്ചാവൂരിൽ മദ്ധ്യാഹ്ന പറയർ എന്ന പറയും പോൽ. ഇതിൻെറ ഉത്ഭവം താഴെ പറയും പ്രകാരമാണത്രെ. തിരുവാലൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവനോട അവിടത്തെ പൂജാരി ഒരിക്കൽ ഊരിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഒരു യാഗത്തിന്ന എഴുന്നെള്ളേണമെന്ന പ്രാത്ഥിച്ചു. ഒടുക്കം ദേവൻ സമ്മതിച്ചു പക്ഷെ താൻ ഒരു ആഭാസവേഷം ധരിച്ചിട്ടാണ ചെല്ലുക എന്ന അരുളി ചെയ്തു. അങ്ങിനെ തന്നെ മുതുകിൽ ഗോമാംസവുംകൊണ്ട നായ്ക്കളുടെ രൂപത്തിൽ നാല പറയരോടുകൂടി യോഗത്തിങ്കൽ ചെന്നു അതിൽ ചേന്നു. കൂടിയ ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം ഓടി. ദേവൻ കോപിച്ചു മദ്ധ്യാഹ്നം മുതൽ ഒരു മണിക്കൂറ നേരം ദിവസേന പറയരായി പോകട്ടെ എന്ന അവരെ ശപിച്ചു. ഇവരെ പല ജില്ലയിലും കാണും. നന്നിലത്തിൽനിന്ന 5 നാഴിക അകലെ ചെനാനിപുരം എന്ന ഊരിൽ ഒരു കൂട്ടരുണ്ട. ഇവർ ദിവസേന ഒരു മുഹൂത്തനേരം ഗൃഹത്തിന പുറത്ത ഇരുന്നിട്ട പിന്നെ കുളിക്കും എന്നാണ വിചാരിച്ചുവരുന്നത. പക്ഷെ ദുല്ലഭം ആളുകളെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ചെയ്യുന്നവരെ വളരെ ബഹുമാനമാണ. മററുള്ള ബ്രാഹ്മണർ ഇവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കയില്ല ഈ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നില്ലാത്തതിനാൽ.

(c) ഗുരുക്കാം. ഇവരെല്ലാം ബോധായനസൂത്രക്കാരാകുന്നു. ഇവക്ക പന്തിഭോജനമില്ല. നിവേദ്യത്തിന്മേൽ അവർ തീത്ഥംതളിക്കയല്ലാതെ തൊടുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണ അഗ്രഹാരത്തിൽ ഗുരു

ക്കളുടെ ഗൃഹം സമ്മതിക്കയില്ല. മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ഏടവഴിയെങ്കിലും വേണ്ടതാണ. എന്നാൽ ശിയ്യാലിയിൽ ഒരു വീഥിയിൽതന്നെ രണ്ട കൂട്ടരുടേയും ഗൃഹമുണ്ട. ഗുരുക്കൾ മൂന്ന വകയുണ്ട. 1 തിരുവലഞ്ഞാടൻ, 2 കാഞ്ചീപുരം, 3 തൃക്കഴുക്കണ്ഡം. ഒന്നാമത്തേവർ ഭസ്മം 16 സ്ഥലത്ത തേക്കും. മററവർ 8 എടത്തമാത്രം. ഗുരുക്കൾക്ക ശങ്കരാചാൎയ്യർ പ്രധാനമല്ല. കൃത്യമായി ആചരിക്കുന്നവരും, ശാന്തിക്കാരും പണ്ടാരങ്ങളുടേയൊ ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്തവരുടേയൊ ശവം കാണരുത.

II. വൈഷ്ണവൻ അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീവൈഷ്ണവർ. ഇവർ രാമാനുജൻെറ കാലം മുതല്ക്ക സ്മാൎത്തമതം മാറിയവരാണ. ചിലർ തിലുങ്ക സ്മാൎത്തരിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചു. അവരെ ആന്ധ്രവൈഷ്ണവരെന്ന പറയും. ഇവരും തമിഴ് വൈഷ്ണവരും തമ്മിൽ ചേരുകയില്ല. ശ്രീവൈഷ്ണവർ രണ്ട വിധം ഉണ്ട; തെങ്കലെ, വടകലെ. തങ്ങടെ ഗോത്രമായ ഏതാനും സ്മാൎത്തരുമായി പുല സംബന്ധമുള്ളവർ ചിലരുണ്ട. ചിലർ സ്മാൎത്തപെണ്ണിനെ എടുക്കും അങ്ങോട്ട കൊടുക്കയില്ല. മുദ്രാധാരികളാണ. വൈഖാനസന്മാരും പഞ്ചരാത്രന്മാരും മുദ്രാധാരണം അനാവശ്യമെന്ന വിചാരിക്കുന്നു. ഉപനയനം കഴിഞ്ഞിട്ട സമാശ്രയണം എന്ന ക്രിയയിങ്കലാണ മുദ്രാധാരണം. ചിലൎക്ക മഠാധിപതിയാണ ചിലൎക്ക സ്വകുഡുംബത്തിൽ പ്രായം ചെന്ന ഒരാൾ മതി മുദ്രാധാരണം ചെയ്യിപ്പാൻ. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടൎക്ക സ്വയമാചാൎയ്യൻ എന്ന പേരുണ്ട. വടകലെക്കാൎക്ക രണ്ട മഠമുണ്ട. 1 അഹോബിലം 2 പരക്കാലസ്വാമി. അഹോബിലം മുമ്പ തിരുവള്ളൂര ആയിരുന്നു ഇപ്പോൾ കുംഭകോണത്തിന്നരികേയുള്ള നരസിംഹപുരത്താണ. തെങ്കലെക്ക 3 മഠം 1 വനമാമലെ 2 ശ്രീപെരുമ്പത്തൂര 3 തിരുക്കൊയിലൂർ. ഉത്സവത്തിങ്കൽ ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന സമയം മുമ്പിലും വഴിയേയും വടകലെയും തെങ്കലെയും നടക്കും വടകലെക്കാർ സംസ്കൃതത്തിൽ വേദം ചൊല്ലും. തെങ്കലെക്കാർ തമിഴിൽ പ്രബന്ധം ചൊല്ലും. ആദ്യം ചില ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട. അതിൽ വടകലക്കാർ "ശ്രീരാമാനുജദയാപാത്രം" എന്ന ചൊല്ലും. മററവർ "ശ്രീശൈലെശദയാ

പാത്രം" എന്നും. തെങ്കല വിധവകാം തലക്ഷൌരം ചെയ്യേണ്ടാ. തെലുങ്ക ബ്രാഹ്മണക്ക (മലയാളികളേപോലെ) വീട്ടുപേരുണ്ട. തമിഴക്കും മററും ഇതില്ല. മാധ്വന്മാരും സ്മാത്തരും തമ്മിൽ ചില പ്പോാം വിവാഹം ചെയ്യും. കർണ്ണാടക ബ്രാഹ്മണരിൽ മാരകൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. ഇവർ ശങ്കരാചാൎയ്യരുടെ ശിഷ്യസന്താനങ്ങ ളാണെന്ന പറയുന്നു. ഇവർ ബ്രാഹ്മണരാണെന്ന എല്ലാവരും സമ്മതിക്കയില്ല. ആചാൎയ്യർ മദ്യം സേവിച്ചപ്പോാം ഇവരും കു ടിച്ചു. വഴിയെ ആചാൎയ്യർ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നത കണ്ട അവരും തിന്നു. ചുട്ടു പഴുത്ത ഇരുമ്പിൻ കഷണം ആചാൎയ്യർ വിഴുങ്ങി ഇ വക്ക സാധിച്ചില്ല അപ്പോാം ഭ്രഷ്ടകല്പിച്ചു. മാധ്വവിവാഹത്തി ങ്കൽ പിതൃക്കളെ ആവാഹിക്കും. അതിനാൽ ശേഷം ബ്രാഹ്മ ണർ അവിടെ ഭക്ഷിക്കയില്ല. വിവാഹത്തിൻെറ രണ്ടാം ദിവസം ഒരു ക്രിയയുണ്ട. പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ ചൂണ്ടുവിരൽ നൂറും മഞ്ഞളും കൂടി കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി അതുകൊണ്ട വെളുത്ത ചുമ രിൽ ഒരു വാഴയുടെ രൂപം വരപ്പിക്കണം. പിറേറന്ന വയ്യുന്നേര ത്തേക്കു ചിത്രം മുഴുമിക്കും. അന്ന രാത്രി സ്ത്രീയുടെ അമ്മ പല പലഹാരങ്ങാം പാത്രങ്ങളിലാക്കി കാട്ടും. ആ പാത്രങ്ങാം പുരു ഷൻ തട്ടിപറിക്കും. അതിൽ നല്ലത അവൻ എടുത്തിട്ടു ബാക്കി എല്ലാം മുറിക്കകത്ത എറിയും. അശുദ്ധി നീങ്ങാൻ ചാണകം കൂട്ടി തളിക്കണം. ഇത ചെയ്യേണ്ടത വെപ്പിന്ന പുരുഷൻെറ ഭാ ഗത്തുനിന്ന നിയമിച്ചിട്ടുള്ള പാചകനാകുന്നു. പുരുഷൻ കയ്യു കഴുകീട്ടു പൂജെക്കുവെച്ചേടത്തുനിന്ന ഒരു വെള്ളിപാത്രം ഉപായ ത്തിൽ കയ്യിലാക്കി സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക പോകും. വെള്ളം കോ രുവാൻ ഒരു കയറും ഒരു ഉരലും ഇതോടുകൂടി മോഷ്ടിച്ചു എന്ന ന ടിക്കും. മാധ്വാചാൎയ്യർ (മാധവാചാൎയ്യർ) ജനിച്ചത സുമാർ 1193_ൽ ഉടുപ്പിക്കടുത്ത കല്യാണപുരത്താകുന്നു. ഉടുപ്പി കൃഷ്ണക്ഷേ ത്രം ഈ ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണ. അതിലെ ബിംബം അൎജ്ജു നൻ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും ഒരു കപ്പൽ പൊളിഞ്ഞതിൽനിന്ന കിട്ടിയതാണെന്നും പറയുന്നു. അതിൽ ഒരു സാളഗ്രാമമുണ്ട. അ ത മാധ്വാചാൎയ്യൎക്ക വേദവ്യാസൻ കൊടുത്ത മൂന്നെണ്ണത്തിലൊ

ന്നാണത്രെ. ശീവല്ലി ബ്രാഹ്മണസുമംഗലികൾ തല കുളിക്കയി ല്ല ദിവസേന. 252 ഗോത്രമുണ്ട. കതിരത്തായം, താലിത്തായം, മനോലിത്തായം, ചുണ്ണാമ്പുതായം, നെല്ലിത്തായം, ആനത്താ യം ഇത്യാദി. പെണ്ണിന 5 മുതൽ 7 വരെ വയസ്സിന്നുള്ളിൽ വിവാഹം സാധാരണ. തിരളുംമുമ്പ വേണം. അമ്മാമന്റെ മക ളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ജാതകം നോക്കണ്ട. പുരുഷന പുത്രി യുണ്ടായാൽ തന്റെ മകന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന സോദരി അവ നോട വിവാഹ സമയം വാഗ്ദാനം വാങ്ങും. വിധവെക്ക ചെറുപ്പ മാണെങ്കിൽ തല കള യുമാറില്ല. കാഞ്ഞിരോടതാലൂക്കിൽ മലയാ ളം സംസാരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിലെ ശീവല്ലികൾക്ക വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടായാലും വിരോധമില്ല. കുന്താപ്പൂർ താലൂക്കിൽ കോതെ ശ്വര ബ്രാഹ്മണരെന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട അവർ ശീവല്ലികളേപോ ലെതന്നെ. ഭാഷ കർണ്ണാടകം.

ഹവീക, ഹവീഗ അല്ലെങ്കിൽ ഹൈക ബ്രാഹ്മണർ. ഇവർ മാധ്വാചാര്യപക്ഷമല്ല ശങ്കരാചാര്യപക്ഷമാകുന്നു. ഇവരും ശീവ ല്ലികളും അന്യോന്യം പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. പന്തിഭോജന മുണ്ടുതാനും. ഇവർ കഴുങ്ങ കൃഷിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ. കോട ബ്രാഹ്മണർ, ഉടുപ്പി താലൂക്കിന്റെ വടക്കേ അററം കോട എന്ന ഊരിൽ നിന്ന പേർ ലഭിച്ചവരാണ. ഇവരും സ്മാർത്തരാണ. പുരു ക്കം ശീവല്ലികളുമായി അന്യോന്യം വിവാഹമുണ്ട.

സകലാപുരി ബ്രാഹ്മണർ. രാമചന്ദ്രപുരം മഠം വിട്ടിട്ട ശക ലാപുരം മഠത്തിലേക്ക ചേർന്നവരാണ.

കണ്ടാവരബ്രാഹ്മണർ. കുന്താപ്പൂർ താലൂക്കിൽ ആ പേരായ ഊരിൽനിന്ന പേർ ഗ്രഹിച്ചവർ. ചിലപ്പോൾ ഇവരെ ഉദ്വ രെന്നും ഉടുപ്പരെന്നും പറയും. എല്ലാം വിശ്വാമിത്രഗോത്രം. അ തനിമിത്തം ശീവല്ലികളുമായി വിവാഹം വേണ്ടിവന്നു. അന്നു ഉദവ എന്ന പേരായ കുഡുംബത്തിന്റെ തലവനാണ ഇവരുടെ പരമ്പരാതലവൻ. ബ്രാഹ്മണൻ തൊട്ടതെല്ലാം ദഹിച്ചുപോകും എന്ന നടിച്ചിട്ടാണ ബ്രാഹ്മണർ എങ്ങും യാതൊരു കൃഷിപ്രവൃ ത്തിയും ചെയ്യാത്തതല്ലൊ. തെക്കേ കന്നടത്തിൽ ഈ അജ്ഞാന

മില്ലതന്നെ. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ കിളെക്കും, പൂട്ടും, അണകെട്ടും, മററ എല്ലാ കൃഷിവേലയും ചെയ്യും. സ്ത്രീകൾ വളത്തിന പച്ച ഇലകൾ കൊത്തി മുറിച്ച ഉണ്ടാക്കും. വളം കൂട്ടും. അത വയലിലേക്കൊ തോട്ടത്തിലേക്കൊ കൊണ്ടുപോകും. ആൺകുട്ടികൾ കന്നിനെ മേയ്ക്കും.

VI. ഒരിയ ബ്രാഹ്മണർ. ഗഞ്ചാം ജില്ലയിൽ കാണാം. ഇവർ പഞ്ച ഗൌഡരിൽ ഉൽക്കല വർഗ്ഗക്കാരാണ. സ്ത്രീകൾ ഘോഷമാരാണ. മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കും. അടിയന്തരങ്ങൾക്ക മത്സ്യം വേണം. ദ്രാവിഡർ തൊട്ട വെള്ളം ഇവക്ക അശുദ്ധമാണ. ബാഹ്യത്തിന വസ്ത്രം മാററീട്ടുവേണം പോകുവാൻ. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹം നിഷിദ്ധം. ഇവരിൽ സ്മാത്തരുമുണ്ട വൈഷ്ണവരുമുണ്ട. വൈഷ്ണവർ സാധാരണ ചൈതന്യൻെറ ശിഷ്യന്മാരാകുന്നു. ഒരിയ ബ്രാഹ്മണർ 12 വകയുണ്ട. ചിലർ കൃഷിപ്പണിചെയ്യും. നിരക്ഷരകുക്ഷികൾ വളരേയുണ്ട. ചിലർ സന്ധ്യാവന്ദനവും തപ്പണവും ചെയ്യുപോലുമില്ല. 12-ൽ ഒരു വകക്കാരുടെ പേർ ഭോദ്രി എന്നാണ. ഭോദ്രി എന്നാൽ ക്ഷുരകൻ. ഇവരുടെ പൂവ്വൻ ഒര അമ്പട്ടനായിരുന്നുപോൽ. പുരി അല്ലെങ്കിൽ ജഗന്നാഥത്ത വേറെ ബ്രാഹ്മണകുട്ടികളുടെ കൂടെ വളന്നതകൊണ്ട വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇയ്യിയെ പഠിച്ചു. പിന്നെ പൂണനൂൽ ധരിച്ചുംകൊണ്ട ജയപുരത്ത പോയി ഒര ബ്രാഹ്മണ കന്യകയെ വിവാഹംചെയ്തു. സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. അവരും ബ്രാഹ്മണരെ വേളി കഴിച്ചു. അവസാനം കണ്ടുപിടിച്ച പുരിയിലേക്കുതന്നെ അയച്ചു. അവിടെ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ഇയ്യാളുടെ ശ്മശാനത്തിൽ ഒര തുളസി മുളച്ച എങ്കിൽ സന്തതികളെ ബ്രാഹ്മണരായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന മററുള്ളവർ സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ മുളച്ചത ഒര പുകേലചെടിയാണ. ഇവർ പുകേല കൃഷിചെയ്യും. സാമാന്യം ആരും ഇവരുടെ വെള്ളം കുടിക്കയില്ല. ഇവർ തൊട്ടുകൂളിയില്ലാത്ത താണ ജാതിക്കാൎക്ക പുരോഹിതരാണ. ചില വകക്കാൎക്ക പ്രവൃത്തി തുണി, നെല്ല മുതലായ്ത്ത വ്യാപാരമാണ. പൊതിക്കാള വെച്ച കച്ചോടവുമുണ്ട. ചിലർ ജമിൻദാർമാൎക്ക പണിക്കാരാണ ദിവസക്കൂലിക്ക.

VII. സാരസ്വത, കൊങ്കണി. രണ്ടും ഗൌഡർ. ഭാഷ കൊങ്കണി. ഇവർ മത്സ്യം ഭക്ഷിക്കും. ഇവരുടെ പൂർണ്ണ നാമധേയം ഇവർ പറയുക ഗൌഡസാരസ്വത കൊങ്കണസ്ഥ എന്നാണ. എല്ലാ കൊങ്കണി ബ്രാഹ്മണരും ഋഗ്വേദികളാകുന്നു അധികവും മാധ്വരാണ. അന്യ ബ്രാഹ്മണർ കൊങ്കണി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകയില്ല. ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്തവർ പോകും. തിരുപ്പതി വെങ്കടരമണനാണ മുഖ്യദേവൻ. വിഗ്രഹമില്ല. വെള്ളിതട്ടിന്മേൽ കൊത്തിയിരിക്കയാണ. പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങൾ മൂന്നുണ്ട. മഞ്ചേശ്വരം, മുൽക്കി, കാർക്കൽ. ഇതിനോട ചേൎന്ന കൊങ്കണ ബ്രാഹ്മണരുണ്ട. അവൎക്ക പേർ ദൎശനന്മാർ എന്നാണ. ആവേശമുള്ളവർ എന്ന അൎത്ഥം. "വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ" തന്നെ. മുൽക്കി ക്ഷേത്രത്തിലെ ദൎശനൻ ദിവസേന രാവിലെ 11 മണിക്ക ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെല്ലും. തീൎത്ഥവും പ്രസാദവും വാങ്ങികൊണ്ട പുറത്തവന്നാൽ സുമാറ അര നാഴിക നേരം സൎവ്വാംഗം വിറെക്കും. അത മാറിതുടങ്ങിയാൽ ഒര ചൂരലും മാൻതോലും കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അത കൊണ്ട തന്റെ പുറത്തും തലെക്കും വാരിക്കും താൻതന്നെ അടിക്കും. പിന്നെ തീൎത്ഥം കൊടുത്താൽ വിറ മാറും. തൊഴുവാൻ വന്നിട്ടുള്ളവർ ഈ ആളോട ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും. അതിന ഉത്തരം കൊങ്കണിഭാഷയിൽ പറയും. ആൾ സമൎത്ഥനാണ. ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക യഥാശക്തി വഴിപാടുകൾ ചെയ്യാൻ കല്പിക്കും. ഒരിക്കൽ മംഗലാപുരത്ത കച്ചോടം ചെയ്യുന്ന ഒര ഗുജരാത്തി വ്യാപാരി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ഈ ആളോട ഗൎഭിണിയായ തന്റെ ഭാൎയ്യയെപററി ചോദിച്ചു. സുഖപ്രസവമുണ്ടാകുമെന്നും പുത്രനായിരിക്കുമെന്നും കുട്ടിക്ക വെള്ളികൊണ്ട തുലാഭാരം കഴിക്കണമെന്നും കല്പനയായി. അങ്ങിനെതന്നെ ഭവിച്ചു. 5,000 ഉറുപ്പിക ചിലവിട്ട തുലാഭാരം കഴിക്കയും ചെയ്തു. മഞ്ചേശ്വരത്തെ കോമരത്തിന മൂകദൎശനൻ എന്നാണ പേർ. കയ്യാംഗ്യം കാട്ടുകയേ ഉള്ളൂ.

കൊങ്കണികളുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ നാഗവലി എന്ന കൎമ്മത്തിന സ്ത്രീകളും വിവാഹ ചെയ്യുന്ന പുരുഷനും കൂടി അരികൊണ്ടൊ ഗോതമ്പമാവകൊണ്ടൊ നിലത്ത 8 സൎപ്പരൂപം ഉണ്ടാക്കും

ണം. പാൎവ്വതി പരമേശ്വരന്മാരുടെ പ്രതിനിധിയായ കുടത്തിന അരികെ ഒര കണ്ണാടി വെക്കണം. 8 ഗജങ്ങളുടേയും 8 ഭൈരവന്മാരുടേയും രൂപങ്ങൾ മാവുകൊണ്ട ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. ഇവർ പൂൎവ്വം ബിഹാരരാജ്യത്ത ത്രിഹോത്രപുരമായ ഇപ്പൊഴത്തെ തർഹുത്ത എന്ന പ്രദേശത്തിൽനിന്ന വന്നവരാണെന്ന പറയുന്നു. പരശുരാമൻ 10 കുഡുംബങ്ങളേകൊണ്ടുവന്ന ഗോമന്ദകാ അല്ലെങ്കിൽ ഗോവാ; പഞ്ചരകോശി; കുശസ്ഥലി ഇവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. വിജയനഗരത്തിലെ അനഗുണ്ടിരാജാവ ഗോവാ ജയിച്ചപ്പോൾ ഇവർ ആ രാജാവിന്ന കിഴടങ്ങി. പോൎത്തുഗീസ്സുകാർ ഗോവാ ജയിച്ചാറെ 25 വൎഷം അവരുടെ കീഴിൽ സൈ്വരമായിട്ടിരുന്നു. പിന്നെ ബലമായി ക്രിസ്ത്യാന്മാരാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചിലർ മതം മാറി. ബാക്കിയുള്ളവർ വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഓടി. തെക്കോട്ട ഓടിപ്പോയവർ കന്നടത്തിലും കോഴിക്കോട്ടും എത്തി. കോഴിക്കോട്ടിൽ സാമൂതിരി നന്നായി പ്രവൃത്തിക്കായ്കയാൽ കൊച്ചി, തിരുവിതാങ്കൂർ രാജാക്കന്മാരെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഇവരുടെ വഴിയെ ഓടിപ്പോയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രധാന കച്ചോടസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിചേൎന്ന ചെമ്പോട്ടികളായി കുടിയേറി. ഇവർ മററ ബ്രാഹ്മണരോട സമന്മാരല്ല. കാരണം വ്യാപാരമാണെന്ന തോന്നുന്നു. മലയാള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവൎക്ക കടന്നുകൂടാ. ഇവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിന്നുള്ളിൽ നമ്പൂതിരി ഒഴിച്ചു യാതൊരു മലയാളികളേയും ഇവരും കടത്തുകയില്ല. നമ്പൂതിരിമാരെ ഗൎഭഗൃഹത്തിൽപോലും കടത്തും. കൊച്ചിയിൽ തിരുമല ദേവസ്വം ആ രാജ്യത്തിൽ അധിക സ്വത്തുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ. നായന്മാർ ഇവരെ തൊടുകയില്ല.

കരാടി ബ്രാഹ്മണർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. ഇവരെ തെക്കേകന്നടത്തിലും കാണും. ബോംബായി സംസ്ഥാനത്ത കരാട എന്ന സ്ഥലത്തനിന്ന വന്നവരാണത്രെ. ഇവരെ പരശുരാമൻ ഒട്ടകത്തിൻെറ അസ്ഥിയിൽനിന്ന സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും പറയുന്നു.

ഭണ്ട്.

തെക്കേകന്നടത്തിൽ മലയാളത്തിലെ നായന്മാരുടെ പ്രതിനിധി. മിക്കവരും ഹിന്തുക്കളാണ. എന്നാൽ ഏതാണ്ട പതിനാ

യിരം ജൈനരാകുന്നു. ഹിന്തുക്കളൊ, വെഷ്ണവരൊ ശൈവരൊ ആരാകട്ടെ എല്ലാം ഭൂതപിശാചാദികളെ ആരാധിക്കുന്നവരത്രെ. നാല ജാതിയുണ്ട. മുഖ്യമായിട്ടു. 1 മാസാദികൻ അതാസ്ഥ തുളു ദേശത്തെ സാധാരണ ഭണ്ട്. 2 നാടവ അല്ലെങ്കിൽ നാട. ഇവർ കൎണ്ണാടകം സംസാരിക്കുന്നു. ജില്ലയുടെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. 3 പരിവാരൻ. ഇവർ അളിയ സന്താനക്കാരല്ല. 4 ജൈനർ, ഇവരിൽ ചിലരും അങ്ങിനെതന്നെ. മററവരെല്ലാം മരുമക്കത്തായം. അളിയസന്താനം അല്ലെങ്കിൽ മരുമക്കത്തായം ഉത്ഭവിച്ചതിന ഒര കഥയുണ്ട. ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻ എന്ന രാജാവിൻെറ കാലത്ത എതാണ്ട ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 77-ൽ ആണ ഉണ്ടായ്ത. ഈ പറഞ്ഞ രാജാവിൻെറ അമ്മാമൻ ദേവപാണ്ഡ്യൻ വെപ്പിച്ച പുതിയ കപ്പലുകളിൽ ചരക്കുനിറച്ച എറക്കാൻ ഭാവിച്ച സമയം കുണ്ഡോദരനെന്ന രാക്ഷസ രാജാവ ഒര നരബലിക്ക ചോദിച്ചു. തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒന്നിനെ കൊടുക്കുക എന്ന ദേവപാണ്ഡ്യൻ ഭാൎയ്യയോട്ട പറഞ്ഞു. ഭാൎയ്യ സമ്മതിച്ചില്ല. എങ്കിലും സോദരി സത്യവതി അവളുടെ ഒരു പുത്രനായ ജയപാണ്ഡ്യനെ കൊടുത്തു. കുട്ടി മേലിൽ കേമനാകുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ കുണ്ഡോദരൻ കാങ്കയാൽ ബലി കൊടുക്കാതേതന്നെ കപ്പലുകളെ വിട്ടയച്ചു. കുട്ടിയെ എടുത്ത അതിൻെറ അഛനായ ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻെറ രാജ്യം അതിന കൊടുത്തു. പിന്നീട കപ്പലുകളിൽ ചിലത അനവധി ദ്രവ്യംകൊണ്ട തിരികെ വന്നപ്പോൾ രാക്ഷസൻ പിന്നേയും പ്രത്യക്ഷമായി. ദേവപാണ്ഡ്യനോട ഒരു നരബലിക്ക ചോദിച്ചു. ഭാൎയ്യയോട ചോദിച്ച സമയം അവൾ പിന്നേയും സമ്മതിച്ചില്ല. കപ്പലുകളിൽ ഉള്ള വിലയേറിയ ചരക്കുകൾക്ക തനിക്കും മക്കൾക്കും അവകാശമില്ലെന്ന പരസ്യമായി പറകയും ചെയ്തു. ഇതിൻെറ ശേഷം കുണ്ഡോദരൻ ദേവപാണ്ഡ്യനേകൊണ്ട കപ്പലുകളിൽ വന്ന ധനങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിന്നും പുത്രന്മാൎക്ക അവകാശമില്ലെന്ന വിധിപ്പിക്കുയും സൎവ്വവും പെങ്ങളെ മകനായ ജയനെന്ന ഭൂതല പാണ്ഡ്യന കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്ക രാജ്യം ലഭിച്ചത അമ്മാമനോടാണല്ലൊ

അഛനിൽനിന്നല്ലല്ലൊ എന്നുള്ള ന്യായത്തിന്മേൽ ഈ രാജാവ തന്റെ പ്രജകഠം താൻ ചെയ്ത പ്രകാരം നടന്നകൊള്ളണമെന്ന നിയമിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അളിയസന്താന നിയമം ഉണ്ടായി. ഭണ്ടമാക്ക സാധാരണമായി മാംസം വിരോധമില്ല. പൂണൂലും സാധാരണമല്ല. ചില പ്രധാന കുഡുംബങ്ങളുണ്ട ബല്ലാഠം എന്ന പേരായിട്ട. അവരിൽ തലവൻ (കാരണവൻ) മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. പൂണൂലിടുകയും ചെയ്യും. ഈ തറവാട്ടുകാർ ശേഷം ഭണ്ഡകളുമായി അന്ന്യോന്ന്യം വിവാഹമില്ല കൂടി ഭക്ഷിക്കയുമില്ല. ജൈനഭണ്ഡകഠം ശുദ്ധമെ സസ്യഭക്ഷകന്മാരാകുന്നു. മദ്യം സേവിക്കയുമില്ല അസ്തമിച്ച ഭക്ഷിക്കയുമില്ല. മററുള്ള ഭണ്ഡകഠക്ക മദ്യം സേവിക്കാം പക്ഷെ വളരെ നടപ്പില്ല.

കന്നടത്തിൽ പോത്തുപൂട്ട വളരെ മുഖ്യമാണ. മലയാളത്തിലെ കാളപൂട്ട തന്നെ മിക്കവാറും, കാലത്താൽ 10,000 ഉറുപ്പിക ആദായമുള്ള തറവാട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കാരായ ഭണ്ഡകഠപോലും "ചെരിപ്പിന്മേൽ" കയറി ഓടിക്കും. രണ്ട പോത്തുകളും ഒരാളത തന്നെയായിരിക്കും എന്ന കാണുന്നു. കാളപൂട്ടിനാങ്ങിനെയല്ലല്ലൊ.

താലികെട്ടകല്ല്യാണം ഇല്ല. അഛന്റെ സോദരന്റെ മകളെ വിവാഹം പാടില്ല. ബാലികാവിവാഹം വിരോധമില്ലെങ്കിലും സാധാരണമല്ല. വിവാഹം നടക്കുക സ്ത്രീയുടെയൊ പുരുഷന്റെയൊ വീട്ടിൽ വെച്ച ആവാം സൌകൎയ്യംപോലെ. ഒന്നാമത പുരുഷൻ കല്ല്യാണപന്തലിൽ ഇരിക്കും. അവിടെ വെച്ച ക്ഷൌരം കഴിക്കും. പിന്നെ കുളിച്ച വന്നിട്ട സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും ആഘോഷത്തോടെ പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തും. പെണ്ണിന്റെ വലംകയ്യ പുരുഷന്റെ വലംകയ്യിന്മേൽ വെപ്പിക്കും. ഒരു വെള്ളികിണ്ടിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട ഒരു നാളികേരവും കഴുങ്ങിൻപൂക്കുലയും വെച്ചിട്ട അതിൻമീതെയും വെക്കും. അഛനമ്മമാരും രണ്ട തറവാട്ടിലേയും കാരണവന്മാരും ഗ്രാമപ്രധാനിയും കിണ്ടി തൊടും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കയ്യോട്ടകൂടി മൂന്ന പ്രാവശ്യം ഉഴിയും. ചില കുഡുംബങ്ങളിൽ കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കൈകഠം കൂട്ടിപിടിച്ച അതിന്മേൽ

പാരും. കന്യകയെ ദാനം ചെയ്തു എന്ന സങ്കല്പം. വഴിയെ അതിഥികൾ ആശീർവ്വാദം ചെയ്യും. പന്ത്രണ്ട പുത്രന്മാരും പന്ത്രണ്ട പുത്രിമാരും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന അരിയിടും. സ്വല്പമായ ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കും. വഴിയെ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കും. പുരുഷനെ സ്ത്രീയൊ സ്ത്രീയെ പുരുഷനൊ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ ഇത സ്ത്രീ മടങ്ങി കൊടുക്കണം. പുരുഷൻെറ വീട്ടിൽവെച്ചാണ വിവാഹം നടന്നതെങ്കിൽ സ്ത്രീയെ വഴിയെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക ആഘോഷത്തോടെ കൊണ്ടുപോകും. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരും. അന്ന അവൾ ഭർത്താവിന ചോറ വിളമ്പി കൊടുക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ അവൻ ഒര സംഖ്യ സമ്മാനിക്കണം. എന്നാൽ വിവാഹം പൂർത്തിയായി.

ക്ഷുരകൻ പുരുഷൻെറ മുഖം മാത്രം വെള്ളത്തിന്ന പകരം പാൽ തേച്ചിട്ട കളയും. കത്തികൊണ്ട നെററി തൊടുകയെ ഉള്ളു. എന്ന അങ്ങിനെയും പറയുന്നുണ്ട. പുരുഷനെ സ്ത്രീയുടെ ആങ്ങളയും സ്ത്രീയെ പുരുഷൻെറ പെങ്ങളും കൈ പിടിച്ചിട്ടാണ പന്തലിലേക്ക കൊണ്ടുപോകേണ്ടത എന്നും പറയുന്നു. വിധവാവിവാഹത്തിന്ന ഇത്രയൊന്നും ചടങ്ങില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കൈകൾ ചേർത്താൽ മതി. അത ഒര മറയുടെ രണ്ട വശത്തും ഇരുന്നുംകൊണ്ട വേണം. വിധവെക്ക ഗർഭമായി പോയാൽ വിവാഹമൊ ജാതിഭ്രഷ്ടൊ രണ്ടാലൊന്ന നിശ്ചയം.

7 വയസ്സിന്ന താഴെയുള്ള കുട്ടികളുടേയും കുഷ്ഠം നടപ്പദീനം വസൂരി ഇതുകളാൽ മരിച്ചവരുടേയും ഒഴികെ ശവങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കണം. മാവിൻെറ വിറക അല്പമെങ്കിലും വേണം. മരിച്ചതിൻെറ ഒമ്പത, പതിനൊന്ന, പതിമൂന്ന ദിവസങ്ങളിൽ വലിയ സദ്യ വേണം. ഇതിന്ന പകരമായി ജൈനർ 3. 5. 7. 9. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം നാളികേരം കൊടുക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ പിതൃപ്രീതിക്കായി ഒര കർമ്മമുണ്ട. മാവ മുറിക്കാൻ ആശാരി വേണം. ശ്മശാനത്തിലേക്ക അഗ്നി നാപിതൻ കൊണ്ടുപോകണം. തീ കൊളുത്തേണ്ടത ബില്ലവനാണ. ശവത്തിനെ കിടത്തി

യ പായ മരിച്ചാളുടെ മകനൊ മരുമകനൊ തടിയിലേക്ക ഇടണം. 3-ാംദിവസം ശേഷക്കാര ചുടലയിൽ പോകണം. അന്ന നാപിതനും വെളുത്തേടനും വെണ്ണീരിൽ വെള്ളം തളിക്കണം. കറെനാറം ചെന്നാൽ സ്വജാതികളെ ക്ഷണിച്ച വരുത്തി പിന്നേയും ചൊടലയിൽ പോകണം. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്ത കഴുങ്ങും മുളയുംകൊണ്ട ഉയരത്തിൽ ഒര പന്തലിടണം അതിന 1. 3. 5. 7. ഇങ്ങിനെ ഓജമായിട്ട തട്ടുണ്ടാകണം. കാലുകളും അങ്ങിനെ തന്നെ. വസ്ത്രങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, കരിമ്പ, മാവില, കഴുങ്ങിൻപൂക്കുല ഇത്യാദികളെകൊണ്ട അലങ്കരിക്കണം. ചുററും വേലിയും കെട്ടണം. മരിച്ചാളുടെ മക്കളും മററ ശേഷക്കാരും ഒര തുണിയിൽകെട്ടി മഞ്ഞൾ പുരട്ടിയ 3 പിണ്ഡവും മഞ്ഞൾ പുരട്ടിയ അരിയും ഏിലകഷണങ്ങളും മത്തനും ഒര നാളികേരവും കൊണ്ടുപോകും. മൂന്ന പ്രദക്ഷിണത്തിന്നശേഷം ഈ സാധനങ്ങൾ പന്തലിൽ പെക്കും. കുറേശ്ശ അരി അതിലേക്ക ഏറിയും സ്വജാതിക്കാരിൽ ഒരാൾ അവരുടെ കയ്യുളിന്മേൽ മാവിലകൊമ്പിളിൽ വെള്ളം പകന്ന തളിക്കും. പിന്നെ സ്നാനാനന്തരം ഏില്ലാരും മടങ്ങിവീട്ടിൽ പോകും. മരിച്ചാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ മുതലായ്ത വീട്ടിനകത്ത ഒര വസ്ത്രം വിരിച്ചിട്ട അതിൽ വെക്കണം. മേൽപുരയിന്മേലൊ തട്ടിന്മേലൊ ഒര ചരടകെട്ടി ഒരു കഷണം മഞ്ഞൾ അതിന്മേൽ തൂക്കണം. ചുമട്ടിൽ മഞ്ഞൾഉരുതി ഒരു തട്ടിലും വെക്കണം. ചുററും സ്ത്രീകൾ ഇരിക്കും. ഒരു നാളികേരം ഉടച്ചിട്ട അതിലെ വെള്ളം നാപിതൻ മാവിലകൊണ്ട അവരുടെ മേൽ തളിക്കണം. പിറെറന്ന അനേകവിധ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വീട്ടിൽ ഒരു മുറിയിൽ ഏിലകളിൽ വിളമ്പി ഒരു മുറി കോടി വസ്ത്രത്തോടുകൂടി വെക്കും. വസ്ത്രം ഒര സംവത്സരം അവിടെ തന്നെ ഇരിക്കണം. പിന്നെ ഏടുത്തിട്ട പകരം ഒര വസ്ത്രം വെക്കണം. ഏനി ഒര മരണം ഉണ്ടാവോളം ഇങ്ങിനെ മാററണം.

ഭണ്ടാരി.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ ക്ഷുരകന്മാരാണ. പണ്ടജമീൻദാരന്മാരുടെ ഭണ്ഡാരം കാക്കലായിരുന്നു. അവരെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കേണ്ടാ.

സകല വീട്ടുപണിക്കും ഇവരെ ഉപയോഗിക്കും. ചിലർ പൂജാരികളായിട്ടും ഉണ്ട. ചന്ദനം അരയ്ക്കും മാലകെട്ടും. ചിലേടത്ത ഗുഡിയാ എന്ന ജാതിയിൽ കിഴിഞ്ഞവരെ ഇവർ ക്ഷൌരം ചെയ്യുയില്ല. അവിടങ്ങളിൽ ഒരിയ ബ്രാഹ്മണരുടെ എച്ചിൽ എല ഇവക്കെടുക്കാം. മററ ബ്രാഹ്മണൎക്ക മാത്രമെ പാടുള്ളുപോൽ. ഉപജാതികൾ പലതുണ്ട. അതിൽ ചിലർ ചില ചില മരത്തിന്റെ ചുള്ളികൊണ്ട പല്ലു തേക്കയില്ല. ചിലർ വിളക്ക ഊതി കെടുക്കയില്ല. വിളക്ക കത്തിക്കുന്നത വിഴുപ്പ മാററിയൊ പട്ടുടുത്തൊവേണം. അമ്മയുടെ ആങ്ങളയുടെയും അഛന്റെ പെങ്ങളുടേയും മകളെ വിവാഹം പാടില്ല. തിരളുംമുമ്പെ വിവാഹം വേണം. തരമാകാത്തപക്ഷം ധൎമ്മവിവാഹമെന്ന പറയുന്ന ഒരു മാതിരി കല്യാണം നടത്തണം. ഒരു മരത്തിന്ന വിവാഹം ചെയ്താൽ മതി. അഛന്റെ അഛനേയൊ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭൎത്താവിനേയൊ ആയാലും മതി. വില്ലിനേയും അമ്പിനേയും മതി. ഇതിന ഗാണ്ഡിവവിവാഹം എന്ന പേർ. കല്യാണം 7 ദിവസം നില്ക്കും. ചക്രവന്ദനം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട. കുശവന്റെ ചക്രം പൂജിക്ക തന്നെ. മണവാളൻ ഉപവസിക്കണം. രാത്രി ക്ഷൌരം കഴിച്ച ആട്ടുകല്ലിന്മേൽനിന്ന കുളിക്കണം. സുമംഗലികൾ അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന അടെക്കയെ എഴുതവണ ഒരു അമ്മിക്കുട്ടികൊണ്ട തൊടണം. വയ്യുന്നേരം ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി വരണം. മടക്കത്തിൽ 7 വീട്ടിൽനിന്ന വെള്ളം വാങ്ങണം. ഇത പിറെറന്ന കുളിക്കാനാണ. ഇങ്ങിനെ തന്നെ ചിലത പെണ്ണും ചെയ്യണം. പിറെറന്ന പുരുഷൻ പിന്നേയും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണം. എന്നിട്ട പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്ക പല്ലക്കിയിൽ പോകും. പുറപ്പെടുമ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാൎയ്യ പല്ലക്കി പിടിച്ച നിൎത്തും. ഒരു കോടി വസ്ത്രം കിട്ടിയാലെ വിടുകയുള്ളു. വഴിക്ക പെണ്ണിന്റെ അഛൻ എതിരേല്ക്കണം. കാൽ പെണ്ണിന്റെ സോദരൻ കഴുകിക്കണം. വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ അമ്മയും മററ സ്ത്രീകളും എതിരേൽക്കണം. മാമിയാർ കയ്യു പിടിച്ച അകത്ത കൊണ്ടുപോകണം. പന്തലിലെത്തുമ്പോഴെക്ക പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമൻ അ

വിടെ കൊണ്ടുചെല്ലണം അവറം പുരുഷന്റെ തലയിൽ അല്പം ഉപ്പ ഇടണം. രണ്ടാളും ഇരിക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഹോമം ചെയ്തിട്ട രണ്ടാളുടെ കയ്യും ദർകൊണ്ട കെട്ടണം. ഇത സാരമായ ക്രിയയാകുന്നു. പിന്നെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം പത്ത അടെക്കയും കടുക്കയും കൊടുക്കണം. അവരെ എണ്ണപ്പുടവകൊണ്ട മൂടി വസ്ത്രത്തിന്റെ തലെക്കൽ ഇരുപത്തൊന്ന കവിടിയും ഒരു നാ ൎയ്യവും കെട്ടി ഇടണം. പുരുഷനെ അളിയൻ കൈമടക്കി ഒന്ന കുത്തണം. എന്നാൽ അവന ഒര വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്ക ശേഷക്കാരും ബന്ധുക്കളും സമ്മാനങ്ങറം കൊടുക്കും. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവർ 7 കവിടികൊണ്ട ആട്ടം. ഈ കളിക്കൽ രണ്ട ദിവസംകൂടി ഉണ്ട. സമ്മാനം കിട്ടിയ വസ്ത്രങ്ങറം അന്ന അവര ഉടുക്കണം. കുളത്തിലും പുഴയിലും കുളിപ്പാൻ പാടില്ല. 4-ാംദിവസം പെണ്ണ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി രണ്ടാളും ഉണ്ടു എന്ന നടിക്കും. എന്നാൽ അവറം ഭൎത്താവിന്റെ ഗോത്രമായി. വയ്യുന്നേരമാകുമ്പോറം പെണ്ണിനെ അമ്മാമൻ കൊണ്ടുപോയി പന്തലിനടുക്കെ ഒര അമ്മിയിന്മേൽ നിൎത്തും. പന്തലിന്റെ കാലുകറം മഞ്ഞച്ചരടുകൊണ്ട 7 ചുററു ചുററും. ഭൎത്താവ ഭാൎയ്യയേയും കൂട്ടി ചരട അറുത്ത പന്തലിൽ നിൽക്കും. അവരെ മീതെ നാലാറം മേലാപ്പ പിടിക്കണം. തലയിൽ അരി ഇടുകയും വേണം. 5-ാംദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ സംബന്ധികളും തമ്മിൽ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മഞ്ഞറം ഗുരുതി എറിയുക എന്ന ഒര ക്രിയയുണ്ട. 6-ാംനാറം കാലത്ത പുരുഷൻ പന്തലിൽ വെച്ച ഒരു കുടം തച്ചുടെക്കും. എന്നിട്ട എതെങ്കിലും ഒര ബന്ധുവീട്ടിലേക്ക കോപം നടിച്ച പോകും. വയ്യുന്നേരം അളിയൻ പോയി കൂട്ടികൊണ്ടുവരും. എന്നിട്ട പെണ്ണും ആണും കൂടി കവിടി ആടികളിക്കും. 7 ദിവസവും പുരുഷന പൂണനൂലുണ്ടായിരിക്കും. 7-ാംദിവസം അത എടുത്ത കളയണം. വിവാഹമോചനം ചെയ്ത സ്ത്രീക്കും വിധവെക്കും രണ്ടാമത വിവാഹം ചെയ്യാം. വിധവ കല്യാണം ചെയ്യേണ്ടത ഭൎത്താവിന്റെ അനുജനെയാകുന്നു. ശവം ദഹിപ്പിക്ക നടപ്പ. മരിക്കുന്ന സമയം ജഗന്നാഥക്ഷേ

ത്രത്തിലെ പ്രസാദമായ അരി വായിലിടണം. ഒരിയ ജാതിക ളിൽ ചിലക്കം ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന കൊണ്ടുവന്ന സൂക്ഷിച്ചി ട്ടുള്ള പകുതി വെന്തതായ അരിയാൽ അല്പം കുളി കഴിഞ്ഞിട്ട ഊണിനമുമ്പ ഭക്ഷിക്ക നടപ്പുണ്ട. ഇതിന നിൎമ്മാല്യം എന്ന പേർ പറയുന്നു. തടികൂട്ടേണ്ടത രജകനാകുന്നു. തടിയുടെ അടു ക്കെ വെച്ച മകൻ ശവത്തിൻെറ വായിൽ അവിൽ ഇടണം. ക ണ്ണിന്മേൽ അരിയും. മരിച്ചവൻെറ വീട പുൽപുരയാണെങ്കിൽ അതിന്മേൽനിന്ന ഒരു കററ പുല്ലുകൊണ്ടു പോകും അത പുത്രൻ കത്തിച്ച മൂന്ന പ്രാവശ്യം ചുററി ശവത്തിന്മേൽ ഇടണം: എന്നിട്ട ശവത്തെ മൂന്ന പ്രാവശ്യം ചുററും കൊണ്ടുപോയി ഒടുവിൽ തടി മേൽ വെക്കണം. ദഹനമദ്ധ്യെ എല്ലാരും ഓരൊ കൊള്ളി തടി യിലേക്ക ഇടും. പുത്രൻ കുളിച്ച ഈറനോടെ വീട്ടിൽ പോക യും ചെയ്യും. മറുനാറം തീ കെടുക്കും. രണ്ടു കഷണം അസ്ഥി ഒര കുടത്തിൽ സൂക്ഷിച്ച വെക്കുകയും ചെയ്യും. വെണ്ണീർ കൂട്ടിചേ ത്തിട്ട ഒര കോൽകൊണ്ട അതിന്മേൽ ഒര കോലം എഴുതി അതി ങ്കൽ പിണ്ഡം വെക്കും. അരിയും വേപ്പിലയും കൂടി വേവിച്ചിട്ട ശേഷക്കാർ മാത്രം ഭക്ഷിക്കണം. ഇതിന പിത്തപിണ്ഡം എന്ന പേർ. 10-ാംദിവസം ശേഷക്കാരും ഉററ സ്നേഹിതന്മാരും ക്ഷൌ രം കഴിക്കണം. മകൻ ഒടുക്കം. എല്ലാരുമായി ഒര എരിയുടേയൊ കുളത്തിൻെറയൊ വക്കത്തപോയി അവിടെ അതിന്നായി ഉ ണ്ടാക്കിയതായ ഒര പന്തലിനകത്ത ഒര പുതുക്കലത്തിൽ ചോറു ണ്ടാക്കി കലം പത്തകണ്ടമാക്കി പത്തിലും ചോർ വെച്ച പ്രേത ത്തിന കൊടുക്കും. കഷണങ്ങറം ഓരോന്നായി പുത്രൻ കുളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടുകുളിക്കണം. അസ്ഥികഷണങ്ങറം സാധാര ണമായി ഒര കുളത്തിനടുത്ത അശ്വത്ഥത്തിൻെറ ചുമട്ടിൽ അത്രെ സ്ഥാപിക്കുക. 10-ാംദിവസം ബലി കഴിഞ്ഞാൽ പുത്രൻ ഈ സ്ഥലത്തപോയി 10 പ്രാവശ്യം വെള്ളം തളിച്ച പാത്രം എടു ത്ത വീട്ടിനരികെ ഒരെടത്ത സ്ഥാപിക്കണം. വീട്ടിന സമീപം എ ത്തുന്ന സമയം അവൻ മുമ്പിൽ നടക്കണം. ഒര ഇരുമ്പകൊണ്ട നിലത്ത മൂന്ന വരവരെക്കണം. ഇരുതലയും ഓട്ടയായ ഒര മുളക

ഷണമെങ്കിലും മററ ധാന്യം അളക്കുന്ന നാഴി മുതലായത എങ്കിലും കൊണ്ട അരിയൊ വേറെ ധാന്യമൊ 7 പ്രാവശ്യം അളക്കണം. ഒടുക്കം അതിനെ നാട്ടയിൽകൂടി പിന്നോക്കം എറിഞ്ഞ വീട്ടിൽ കടന്ന പൊട്ടിയ കണ്ണാടിനോക്കി കുറി ഇട്ടിട്ട കണ്ണാടി വലിച്ചെറിയണം. പുലക്കാർക്ക് പതിനൊന്നാംദിവസം വരെ നെയ്യും മാംസവും പാടില്ല.

പ്രമാണിയായ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ 10-ാംരാത്രി ഒര ക്രിയയുണ്ട. രണ്ട വാതിലുള്ള ഒരു മുറിയിൽ നിലത്ത നേരിയ മണൽ വെട്ടപ്പായി പരത്തും ഒര വിളക്ക കത്തിച്ച വെച്ചിട്ട അരികെ ഒര അടെക്കയും വെക്കും. എന്നിട്ട വിളക്ക ഒര കലംകൊണ്ട മൂടും. നിറച്ച ദ്വാരങ്ങളുള്ള ഒര കുടം തണ്ടിട്ടെടുത്തിട്ട രണ്ടാം മുറിയിൽനിന്ന വീഥിയിലേക്ക കൊണ്ടുപോകും. അവര മടങ്ങിവരുവോളം വാതിൽ രണ്ടും അടച്ചവെക്കും. കുടം ദൂരം ചെല്ലുംതോറും ഘനം കൂടുമെന്നാണ വിശ്വാസം. അതിനെ ഒര കുളത്തിൽ കൊണ്ടപോയി ഇട്ടിട്ട ആളുകൾ തിരികെ വരും. ഒരു വാതിലിന്മേൽ 3 പ്രാവശ്യം മുട്ടും. അപ്പോൾ അതിനെ തുറക്കും. തുറന്ന ഉടനെ ഹാജരുള്ളവരെല്ലാം ഉള്ളിൽ കടന്നിട്ട മണൽ പരിശോധിക്കും. മൂരിയുടേയൊ പൂച്ചയുടേയൊ മനുഷ്യൻെറയൊ ചുമടങ്ങ്ലെങ്കിൽ കരിങ്ങണ്ണിയൊ വണ്ടിയൊ ഏണിയൊ പോയ അടയാളം കാണുന്നുണ്ടൊ എന്നറിവാൻ. മരിച്ച ആൾ പരലോകത്തേക്ക പോകുന്ന സമയം ഇങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒര അടയാളം കാണും എന്നാണ വിശ്വാസം.

ഭത്രാസു.

ഭംട് അല്ലെങ്കിൽ ഭത്രാജു. തിലുങ്കഭാഷയാണ. പൂർവ്വത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും അരമനകളിൽ വന്ദികൾ ഗായകന്മാരായിരുന്നു. ഹൈദരാലി സുൽത്താന എപ്പോഴും ഇവർ യാത്രയിങ്കൽ മുൻനടക്കണം. ഇവർ ഒരു മാതിരി ക്ഷണകവികളാകുന്നു. എന്ത വിഷയത്തെ പററിയും യാതൊരു ഒരുക്കവും കൂടാതെ ഭംഗിയായി പ്രസംഗിക്കും. ഈ കാലം എല്ലാക്കുമില്ല പൂണനൂൽ. എല്ലാരും ഗായത്രി ജപിക്കയുമില്ല. ക്ഷത്രിയരാ

ണെന്ന പറയും. അത്രേയ, ഭരദ്വാജ, ഗൌതമ, കാശ്യപ, കൌണ്ഡില്യ ഇങ്ങിനെ ഗോത്രങ്ങളായിട്ടുണ്ട. ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിൽ വൈശ്യന്നുണ്ടായതാണെന്നും പറയുന്നു. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല തന്നെ. മത്സ്യവും, ഗോമാംസം ഒഴിച്ചു മാംസങ്ങളും ഭക്ഷിക്കും. ഇവരുടെ സംഘത്തിൽ ചുരുക്കം മുസൽമാന്മാരും മററ ജാതിക്കാരും ചേൎന്നിട്ടുണ്ടെന്ന കാണുന്നു. ഇന്നും കാപ്പു മുതലായി ചില ഉയൎന്നജാതിക്കാരുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ ഇവരിൽ ഒരുവൻ വേണം. അവന്റെ പ്രവൃത്തി മണവാളനെ ചമയിക്ക, ചങ്ങാതിയായി നിൽക്ക, രാമായണം മഹാഭാരതം ഇവകളിൽനിന്ന ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ പാടുക മുതലായതാണ.

ഭട്ടരാജ എന്നും ഭട്ടതരകനെന്നും പറഞ്ഞുംകൊണ്ട ഒരു ജാതിയുള്ളവർ അതി സമൎത്ഥന്മാരായ കള്ളന്മാരാണ. ബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ചും മററും ദൂരദേശങ്ങളിൽ പോയിട്ടത്രെ കളവും ചതിയും പ്രവൃത്തിക്കുക. ചിലർ പരമാൎത്ഥത്തിൽ മുസൽമാൻകൂടേയാണ. അനേക ഭാഷ വിശേഷമായി സംസാരിക്കും. സംസ്കൃതം പോലും പഠിക്കും. ഏതജാതി വേഷവും കെട്ടും.

ഭൂമിയാ.

ജയപുരം ജമീൻദാരിയിലുള്ള ഒരു തരം ഒരിയ കൃഷിക്കാരാകുന്നു. ഒരുവന്ന തന്റെ അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട. മദ്യം, അരി, ഒരു കോഴിയൊ ആടൊ. പെണ്ണിന്റെ അഛനമ്മമാൎക്ക വസ്ത്രങ്ങൾ ഇതാണ സ്ത്രീധനം. പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചാണ വിവാഹം ചെയ്ക. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾ ഒരു ഉറുപ്പികയും ഒരു കോടിവസ്ത്രവും കൊടുക്കുക പതിവത്രെ. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. പുലമ്പേത.

മട്ടിയാ.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ മല കൃഷിക്കാരാണ. നരി, സൎപ്പം, ആട, ആമ, ഇങ്ങിനെ നാല ഗോത്രമുണ്ട. അഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാനവകാശമുണ്ട. വിവാഹം പതിവ ഋതുവിന്ന ശേഷമാണ. പെണ്ണിന്റെ അഛനമ്മമാൎക്ക ഒരു കുടം മദ്യം

ഒന്നാമതതന്നെ സമ്മാനിക്കണം. അത സ്വീകരിച്ച എങ്കിൽ വഴി യെ പിന്നേയും മദ്യം, അരി, വസ്ത്രം ഈ വക കാഴ്ചവെക്കാം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ പതിവായി അനുജൻ കെട്ടും. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന സമയം ഒര കോടിവസ്ത്രവും ഒരു മൂരിയേയും കൊടുക്കണം. അവൾക്ക വേറെ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടാം. മുതലില്ലാത്തവന പെണ്ണ വേണമെങ്കിൽ അവളുടെ അഛനമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തു കുറേകാലം അവന്ന പണി എടുത്തുകൊടുക്കണം. എന്നാൽ അവൻ ഒര പുരയും മററും സഹായിച്ച കൊടുക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ. ദഹിപ്പിച്ചേടത്ത ഒരു കോൽ കുഴിച്ചിട്ടിട്ട മരിച്ചവന്റെ ഒര പഴന്തുണി അതിന്മേൽ തൂക്കും. അവൻ അവസാനം ഉപയോഗിച്ച ചട്ടി കലങ്ങൾ അവിടെ ഉടച്ചിടും. കുട്ടികൾക്ക പതിവായിട്ട പേരിടുക ജനിച്ച ആഴ്ച പ്രമാണമാക്കീട്ടാണ.

മണ്ണാൻ.

തിരുവാങ്കൂർ മേൽമലകളിൽ വസിക്കുന്നു. ഭാഷ തമിഴാണ. സഹവാസം മധുരജില്ലയുമായിട്ടാണ എങ്കിലും മരുമക്കത്തായമാണ. വിവാഹത്തിന മൂപ്പന്റെ സമ്മതം വേണം. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. ക്ഷൌരം തമ്മിൽ തമ്മിൽ. അലക്ക അവരവർതന്നെ. താലികെട്ടുണ്ട. ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ താലി അറക്കണം. സാധാരണ രണ്ട കൊല്ലം കഴിച്ചെ പിന്നെ കെട്ടുകയുള്ളു. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട. കുരങ്ങനെ തിന്നും. മുതല, പാമ്പ, പോത്ത, പശു ഇതുകളുടെ എറച്ചി തിന്നുകയില്ല.

മണ്ടാടൻ ചെട്ടി.

മഹാബലി നാടൻ ചെട്ടി എന്നതിന്റെ ലോപമാണത്രെ. നെല്ലക്കോട്ടാ, തെപ്പക്കടവ ഇവിടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയാണ കാണുന്നത. മക്കത്തായമാണ. ഇവൎക്ക എട്ട തലവന്മാരുണ്ട. അവർ ഓരോരുത്തൻ മരിച്ചാൽ പുലയുടെ ദീൎഘം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമാണ. അതിന്റെ അവസ്ഥപോലേയാണ സ്ഥാനവലിപ്പം.

തിരണ്ടതിൻെറ ശേഷമാണ വിവാഹം. നിശ്ചയിച്ച ചട്ടം ചെയ്യേണ്ടത മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാണ. നാമ്പോലക്കൊട്ട ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ വന്ന താലി പൂജിച്ച കൊടുക്കണം. പുരുഷൻതന്നേയാണ താലികെട്ടുക. ചിലപ്പോൾ അവൻ പെണ്ണിൻെറ അഛൻെറ വീട്ടിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ നിശ്ചയിക്കുംപോലെ ഒന്ന മുതൽ നാലവരെ സംവത്സരം ദാസ്യപ്പണി ചെയ്യണം. എന്നാൽ കല്യാണചിലവ എല്ലാം പെണ്ണച്ഛൻ ചെയ്യും. ദമ്പതിമാൎക്ക ഒര വീടും അല്പം ഭൂമിയും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരുവൻെറ ഭാൎയ്യ അവൻെറ സോദരന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന വിരോധമില്ല. വിജാതീയനെ വ്യഭിചരിച്ചാൽ കഠിനശിക്ഷയുണ്ട. പുത്രസ്വീകാരം ഇല്ലതന്നെ. വിധവെക്ക പിന്നെ വിവാഹം ആവാം. ഭൎത്താവിൻെറ സോദരനെ കെട്ടാം. ഭൎത്താവിനെ ഭാൎയ്യക്കും അവളെ അവനും ഉപേക്ഷിക്കാം. രണ്ടാമതും പിന്നെ കല്യാണം ചെയ്കയും ആവാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാണ പതിവ. അപമൃത്യു വസൂരി മുതലായ പകൎച്ച വ്യാധിയാൽ മരണം ഇതുണ്ടായാൽ കുഴിച്ചിടും.

മല അരയൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ ഉയൎന്ന മലകളിൽ വസിക്കുന്നു. മണ്ണാന്മാർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. അവരേക്കാൾ ഇവൎക്ക നാഗരീകത്വമുണ്ട. ഇവൎക്കൊരു നാടപ്പുണ്ട. പുരുഷന്മാൎക്ക പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അകമുണ്ടായിരിക്കും. ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയുമൊഴിച്ച യാതൊരാളും അതിൽ കടക്കുകയില്ല. വലിയ മന്ത്രവാദികളാണ. കീഴ്നാട്ടുകാൎക്ക അത നിമിത്തം കലശലായ ഭയമാണ. മിക്കതും മക്കത്തായമാകുന്നു. ചുരുക്കം മരുമക്കത്തായവുമുണ്ട. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒര പാത്രത്തിൽ നിന്ന ഭക്ഷിക്കുകയും താലികെട്ടുകയും ചെയ്താൽ വിവാഹമായി. പുരയിൽ കാണുന്ന വല്ല ഒരു ആഭരണമൊ വെപ്പുപാത്രമൊ സ്ത്രീ പിടിച്ചെടുത്തിട്ട ഇത എൻെറ അഛൻെറതാണെന്ന പറയണം. പുരുഷൻ അത തട്ടിപറിച്ചാൽ വിവാഹം പൂൎത്തിയായി. പെററ പുല അഛന ഒര മാസവും അമ്മെക്ക ഏഴ ദിവസവും ആകുന്നു.

ശവം കഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. മദ്യപാനം വലിയൊരു ദുഷ്യമാണ. തിരുവാങ്കൂറിലെ മലകളിൽ മൂന്ന പരശുരാമ ഗുഹകളുണ്ട. അവിടെ ഇവർ സദാ വിളക്ക കത്തിച്ചുവെക്കും. ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ ചെറിയ കല്ലുകളെകൊണ്ട ഒരു ഗുഹപോലെ ഉണ്ടാക്കി മരിച്ചവൻെറ പ്രതിയായി ഒരു കല്ലു അതിനകത്ത വെക്കും. ഈ നടപ്പു ആഫ്രിക്കായിൽ ഉണ്ട. ഇവർ ഹിന്തുക്കളൊ എന്നുള്ളത തന്നെ വാദമുണ്ട. വന്ദിക്കുന്നത മരിച്ചവരുടെ പ്രേതങ്ങളേയും ചില മലദൈവങ്ങളേയുമാകുന്നു. മരിച്ചവരുടെ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിവെക്കും. ഒരു ബിംബത്തിൻെറ തലയുടെ പിൻഭാഗം ഓഠയായിട്ടുണ്ട. കാരണം തൻെറ ഭാൎയ്യയെ തച്ചുകൊന്നു. എല്ലാവരും കൂടി അവൻെറ മണ്ടയും ഒടച്ചു അവൻ ഒരു ദുർദ്ദേവതയായിതീൎന്നു. ഒരിക്കൽ താലനാണി എന്നൊരുത്തനുണ്ടായിരുന്നു. ശബരിമല അയ്യപ്പൻെറ വെളിച്ചപ്പാടായിട്ട ഇവൻ അരപ്പട്ടയും മണിയും വാളും ചെലമ്പും മററുമായി ഉറച്ചുൽകൊണ്ടും മദ്യത്തിൻെറ ലഹരികൊണ്ടും വെളിച്ചപ്പെട്ട അട്ടഹാസിച്ചു കല്പനകൾ കല്പിക്കുക നടപ്പായിരുന്നു. ഇവൻ മേൽകാവിൽനിന്ന സുമാറ എട്ട നാഴിക അകലെ എരുമപ്പാറ എന്ന മലയരയ ഊരുകാരനായിരുന്നു. മററുള്ളവർ ശബരി മലെക്കു പുറപ്പെട്ടാൽ ഇവനോട ചോദിക്കും പോരുന്നുവൊ എന്ന. ഇല്ലാ എന്ന മറുവടിയും പറയും. എങ്കിലും അവർ ശബരി മലയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവനെ അവിടെ കാണാം. ഒരിക്കൽ വെളിച്ചപ്പെട്ട തകൃതികൂട്ടുന്ന മദ്ധ്യെ ഇവനെ അടുത്തുള്ള ചോഗന്മാർ കൊലപ്പെടുത്തി കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി കഴിച്ചിട്ടു. ആരും അറികയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. അയ്യപ്പൻെറ നായ്ക്കളായ നരികൾ ശവം മാന്തി പുറത്താക്കി. കാട്ടാനകൾ കണ്ടെത്തി മരിച്ചവൻെറ ഇഷ്ടന്മാർ കാണ്മാൻ തക്ക സ്ഥലത്ത കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു. ഉടനെ പരക്കെ വസൂരി തുടങ്ങി. മററാരു വെളിച്ചപ്പാട ഉറഞ്ഞു കല്പിച്ചു അയ്യപ്പൻെറ കോപമാണെന്നും കൊലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവൻെറ വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി പൂജിച്ചല്ലാതെ ശാന്തിയുണ്ടാകയില്ലെന്നും. അരയന്മാർ ഓട്ടകൊണ്ട ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി ചെറിയൊരു മണ്ഡപത്തിൽ

പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. താലനാണിയുടെ അവകാശി പൂജാരിയായി വള രെ റാക്ക, മലർ, മാംസം ഇതകാം വഴിവാട ചെല്ലുന്നതെല്ലാം എടുത്ത പോന്നു. വഴിയെ അവൻെറ സന്താനങ്ങളെ കോട്ടയ ത്ത ഒര പാതിരി ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി. അവരിൽ ഒടുവിലത്തവൻ ബിംബം, ചെലമ്പ, മണി, അരപ്പട്ട, വാാം ഇതൊക്കെ ആ ദേ ഹത്തിന സമ്മാനിക്കയും ചെയ്തു.

മലക്കാർ.

കോഴിക്കോട, ഏറനാട, താലൂക്കകളിൽ പാക്കുന്നു. കുറ ച്ച ഭേദമായിട്ടുള്ള കാട്ടുകൃഷിക്കാരും നായാട്ടുകാരുമാണ. മരുമക്ക ത്തായമാണ. പുല പന്ത്രണ്ട. അവരുടെ പുരകളെ അവർ ഇല്ലം എന്നത്രെ പറയുക. നാട്ടുപുറത്തേക്ക വന്നാൽ കുളിച്ചിട്ട വേണം അകത്ത കടക്കാൻ. നായന്മാരിൽ താഴേയുള്ള ജാതികളെ എ ല്ലാം അവൎക്ക തീണ്ടലുണ്ട. മലമൂത്താൻ എന്നും മലയിൽ പണി ക്കരെന്നും പേരുണ്ട. മൂത്താൻ എന്നത ജന്മി കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനമാണ.

മലയൻ.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായക്കാരായ ഒര ജാതി. പുല പന്ത്രണ്ട. ആണുങ്ങാം തലമുടി നീട്ടും. മന്ത്രവാദം, ദേവതനീ ക്കം ഇതാണ മുഖ്യ പ്രവൃത്തി.

മലയാളി.

ചേലം ജില്ലയിൽ ചേരവരായൻ മലയുടെ താഴ്വാരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഒര മാതിരി കാടരാണ. താലികെട്ടുണ്ട. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു കുതിരമേലേറി ഊരുചുററും ഘോഷയാത്ര ചെയ്യണം. പതിനൊന്നൊ പതിന ഞ്ചൊ ദിവസം രണ്ടാളും വെവ്വേറെ പാക്കണം. സ്ത്രീ ഭക്ഷണ ത്തിന ഇരിക്കുന്ന സമയം പുരുഷന അറിടെ ചെല്ലാം. ഇത അവൎക്ക അന്യോന്യം അനുരാഗമുണ്ടൊ എന്നറിവാനാണത്രെ. അനുരാഗമില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകണമെന്ന ഗുരുവോ ജാതി തലവ നൊ ഉപദേശിക്കും. എന്നിട്ടും ഇല്ലാത്തപക്ഷം പുരുഷന്ന വേ റെ പെണ്ണു കെട്ടാം. പുത്രന്മാർ കേവലം കുട്ടികളായിരിക്ക

മ്പോഠം അവക്ക പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവരും. അവക്ക പ്രായമാകു വോളം അഛൻ അവക്ക ബദലായി പ്രവൃത്തിക്കും. അടുത്ത കാലത്ത ഈ സമ്പ്രദായം അല്പം ഭേദംചെയ്തിട്ടുണ്ട. അഛനു പകരം സ്ത്രീക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ള ആരായാലും മതി. ചെരിയ മലയാളികഠം എന്ന കൂട്ടക്ക വിധവമാക്ക വിവാഹം പാടില്ല. വെപ്പാട്ടിയാവാം. വേറെ ചില കൂട്ടക്ക വിധവാവിവാഹം കൂടിയേ കഴികയുള്ളു. സാധുവിന 80 വയസ്സായാൽകൂടി നിബ്ബന്ധിക്കും. അന്യജാതി പുരുഷനോട സംസൎഗ്ഗം ചെയ്താൽ സ്ത്രീക്കും അന്യജാതി സ്ത്രീയോട ചേൎന്നാൽ പുരുഷന്നും ജാതിഭ്രഷ്ടുണ്ട. എങ്കിലും വെള്ളാള സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ പുരുഷന 7 ഉറുപ്പികയും വെള്ളാളനാണെങ്കിൽ സ്ത്രീക്കു 3-കം. 8-ണ 9 പയ്യും പിഴമതി. വ്യഭിചാരത്തിൽ സ്ത്രീക്കു സന്താനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത ഭൎത്താവിന്നാകുന്നു. പുരുഷനായിട്ട മരിച്ച ഭൎത്താവിൻെറ സോദരനെ കെട്ടാം. വിധവ കല്യാണം ചെയ്തു എങ്കിൽ ആദ്യത്തെ വിവാഹത്തിലെ കുട്ടികഠം ഒന്നാം ഭൎത്താവിൻെറ ശേഷക്കാൎക്കുള്ളതാണ. ആ ഭൎത്താവിന ശേഷക്കാരില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളെ ഊരിൽ കൌണ്ടൻ എന്ന മൂപ്പൻ രക്ഷിച്ച വളൎത്തണം.

ചില കൂട്ടർ പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ച ഗൎഭിണിയുടേയും കുഷ്ഠരോഗിയുടേയും ശവം മാത്രം ദഹിപ്പിക്കും. ജനിച്ചാൽ ക്രിയ ഒന്നുമില്ല. നാമകരണം 15-ാം ദിവസമാണ. തിരണ്ട പെണ്ണ രാവ പകൽ വേറിട്ട ഒരു പുരയിൽ ഇരിക്കണം. ചില കൂട്ടരെ ഇടയിൽ സ്ത്രീ വ്യഭിചരിച്ചാൽ ചെറുപ്പക്കാരെ വിടും അവളുടെ നേരെ. അവക്ക തോന്നിയത കാട്ടാം. വഴിയെ അവളെ ചാണകവും മററ മ്ലേഛങ്ങളും ഇട്ട തൂൎത്ത കുഴിയിൽ ഇടും. വ്യഭിചാരം ദുൎല്ലഭമാണ. തെക്കേ ആൎക്കാട ജില്ലയിലുള്ള കൂട്ടക്ക കല്യാണത്തിന താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചെറുവിരൽ കോൎത്തപിടിച്ച മദ്ധ്യേ ഒരു അരക്കാൽ ഉറുപ്പിക വെച്ചിട്ട കയ്യിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കണം. ഒരു പൊാട്ടെടി വെക്കയും വേണം. യെലഗിരി മലയിലെ മലയാളികളുടെ എടയിൽ മകന കല്യാണത്തിന കാലമായാൽ അഛൻ പെണ്ണന്തെണ്ടിപ്പോകും. തരത്തിൽ കണ്ടുകി

ട്ടിയാൽ പെണ്ണിൻെറ അച്ഛനോട വിവരം പറയും. സമ്മതമാണെങ്കിൽ "നാലാഠം പറയുംപോലെ ചെയ്യാം" എന്ന അവൻ മറുവടി പറയും. ഉറച്ചാൽ ഒര സദ്യ വേണം. അതിഥികഠം അകത്തേക്ക കടക്കുന്ന സമയം അവിടുത്തെ സ്ത്രീമാരിൽ മൂത്തവഠം അവരുടെ വടികഠം വാങ്ങണം. അവരുടെ നെററിക്ക ചന്ദനം കൊണ്ട പൊട്ട തൊടണം. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ പുറപ്പെട്ടപ്പോഠം അവഠംതന്നെ വടികഠം മടങ്ങികൊടുക്കയും വേണം. കോയമ്പത്തൂര ജില്ലക്കാൎക്ക കല്യാണം 3 ദിവസം നില്ക്കും. അന്ന മൂന്ന ദിവസവും പെണ്ണ കരഞ്ഞകൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അവ ലക്ഷണക്കാരിയാണ. കണ്ണീർ പുറപ്പെടാത്തപക്ഷം ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പുരുഷൻ വിവാഹം ചെയ്കയില്ല. വടക്കേ ആൎക്കാട ജില്ലയിൽ പെണ്ണിനെ ബലമായി കൊണ്ടുപോകുന്ന നടപ്പ കുറേശ്ശയുണ്ട. അത അത്ര പരസമ്മതമല്ല. അങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോയ പുരുഷൻ കല്യാണ അടിയന്തരത്തിന മുമ്പായി മുഖത്ത കറുപ്പും വെള്ളയും പൊട്ടുകഠം പൊട്ടികുത്തി ഒരു പഴയ കൊട്ടയിൽ ഓട്ടക്കലത്തിൻെറ കഷണങ്ങളും കുപ്പയും നിറച്ച കുടെക്ക പകരം ഒര മുറവും തലെക്ക മീതെ പിടിച്ച നടക്കണം. വിവാഹസമയം പെണ്ണിൻെറ അച്ഛന ദ്രവ്യവും രണ്ട ദിവസത്തെ സദ്യെക്ക വേണ്ടിവരുന്ന വിറകും കൊടുക്കണം. രണ്ടാംദിവസത്തെ സദ്യെക്ക പന്നി എറച്ചിവേണം. മൂന്നാം ദിവസം സൂൎയ്യോദയത്തിന ഭൎത്താവ താലികെട്ടും. പെണ്ണിനെ കിട്ടണമെങ്കിൽ മുമ്പായി ഒര കൊല്ലം അവളുടെ വീട്ടിൽ സേവിക്കണം. വടക്കേ ആൎക്കാട്ടിൽ പതിനെട്ട നാടായിട്ടാണ മലയാളികളുടെ ഇരിപ്പ. എല്ലാ നാട്ടിന്നും നാട്ടാൻ എന്ന പേരായി തലവൻ ഉണ്ട. അതിൽ കനമലനാടിൻെറ നാട്ടാന പെരിയനാടൻ എന്ന പേരാകുന്നു. മററ നാടുകളിലേക്ക നാട്ടാനെ നിശ്ചയിപ്പാനും ജാത്യാചാരം തെററി നടക്കുന്നവരെ ജാതിയിൽനിന്ന പുറത്താക്കുക, പിഴ കല്പിക്ക, പുളിയുടെ ചുള്ളികൊണ്ട അടിക്കുക. ഇതിനെല്ലാററിന്നും അധികാരമുണ്ട. തങ്ങളുടെ ഊർ പരിശുദ്ധമാണെന്നാണ ഭാവം. ബ്രാഹ്മണൎക്കപോലും വെറും കാലാ

യെ എടവഴികളിൽകൂടി നടന്നുകൂട. ആണ്ടുതോറും 15 നാൾ കാളിപൂജയുണ്ട. ആ കാലം പുറത്തനിന്ന ആരുംതന്നെ അവിടെ പോകുകയില്ല. പോയാൽ തിരികെ വരികയില്ലെന്ന വിശ്വാസം. കമ്മങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക കണ്ടുകൂടാ. കമ്മിക്ക സ്വന്ത ഭാൎയ്യയോടപോലും മിണ്ടിക്കൂടാ.

ശവം മറ ചെയ്യുമ്പോൾ കുറെ പൂകെലകൂടി കഴിച്ചിടും. പൊങ്ങൽ എന്ന അടിയന്തരകാലം കൽരായൻ മലയിലുള്ള മലയാളികൾ എല്ലാം നായാട്ടിന്ന പോകും. അതിന്ന പള്ളിവേട്ട എന്ന പേർ. അന്ന പാളയക്കാർ എന്നവൻ വല്ല മൃഗത്തിനെ എങ്കിലും കൊല്ലണം. അല്ലെങ്കിൽ പൂജാരിക്ക അവന്റെ കുടുമ മുറിച്ച കളയാം. എന്നാൽ ഈ അപമാനം അവൻ എങ്ങിനെ എങ്കിലും കൂടാതെ കഴിക്കും. പകരത്തിൽ ഒരു ഭൃത്യന്റെ കുടുമ മുറിക്കും. തൃശ്ശനാപള്ളി ജില്ലയിൽ കൊള്ളമലയിലെ മലയാളികൾക്ക നാച്ചി എന്ന പേരായി ഒരു മൂൎത്തിയുണ്ട. നാച്ചിപൂജകാലം മിണ്ടിക്കൂടാ. സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടാ. ആരെങ്കിലും സംസാരിച്ചാൽ തേനീച്ചയൊ കടന്നലൊ കുത്തുമെന്നാണ വിശ്വാസം. നാച്ചിക്ക വിഗ്രഹമില്ല. ഭൂമിയിൽനിന്ന പുറപ്പെടുമെന്നും പൂവ്വൻകോഴിയുടെ പൂപോലെ മിന്നുമെന്നും ആണ വിശ്വാസം. പച്ചമലയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ മുലമറെക്കയില്ല. മലയാളികൾക്ക അനേക മൂഢവിശ്വാസങ്ങളുണ്ട. മഴ പെയ്യണമെങ്കിൽ ചാണക ഉരുള കൊണ്ട അന്യോന്യം എറിയും. ഒരു ഗണപതിവിഗ്രഹം ചാണകകുഴിയിൽ കുഴിച്ചിടും. ഒരു പന്നിയെ ബലി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. മഴ പെയ്താൽ വിഗ്രഹം മാന്തി എടുക്കും. ഉറക്കത്തിൽ പല്ല കടിക്കുന്നത മാറാൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിവേദിച്ചത അല്പം കട്ടുകൊണ്ടു വന്ന ഭക്ഷിച്ചാൽ മതി. വസൂരിക്കാരനെ നാട്ടുപുറത്ത കൊണ്ടുപോയി വല്ല ഊരിലും ഇട്ടേക്കും. നടപ്പദീനക്കാരനെ കേവലം ത്യജിക്കും. ചാകുന്നു എങ്കിൽ ചത്തുകൊൾക തന്നെ. കുഷ്ഠരോഗിയെ ആട്ടി പായിക്കും. എവിടെ എങ്കിലും പോയികൊള്ളട്ടെ. തൃശ്ശനാപള്ളി ജില്ലയിൽ അമ്മയുടെ സോദരിയുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത യോഗ്യതയാണ. കൊള്ളമലയിലുള്ള വക്

ഭത്താവെ വിട്ട സ്വജനത്തിൽ മററൊരുവനോടുകൂടി ഇരിക്കാം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം ഭത്താവിന്നാകുന്നു. നിന്റെ ഭാൎയ്യയെ ആക്കാൻ കടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടൊ എന്ന ഒരുത്തനോട ചോദിച്ചാൽ അവന്ന മുഷിച്ചലില്ല. ഒരു ദിവസത്തെ കല്യാണമെ ഉള്ളു. ചില കൂട്ടൎക്ക വ്യാഴാഴ്ചയാണ ശുഭദിനം. താലികെട്ടുക ഭത്താവാണ. രണ്ടാളേയും കൂടിയവർ മാല ഇടീക്കണം. മാലകൾ കിണററിലിടും. ഒന്നിച്ച ചൊന്തി നടന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുമെന്നത്ഥം. രണ്ട മലയിലും ശവം മറ ചെയ്യയാകുന്നു. രണ്ടെടത്തും പണി സംബന്ധിച്ച രണ്ട വിശേഷ നടപ്പുണ്ട. ഒരുത്തന വല്ല പ്രവൃത്തിയും തീരാനുണ്ടെങ്കിൽ ഊരിലുള്ളവർ മുഴുമൻ ചെന്ന ചെയ്തുകൊള്ളണം. ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ മതി. മെതിക്കാനുണ്ടാകുമ്പോൾ ജാതിക്കാരിൽ പണിക്കാരായ സകലരും ചെന്നകൂടാം. എല്ലാ പേൎക്കും എടുപ്പാൻ മാത്രം പണിയുണ്ടുപോൽ ഇല്ലപോൽ. അന്തിയാവോളം പ്രവൃത്തി എടുത്താലെങ്ങിനെയൊ അങ്ങിനെ കൂലി കൊടുക്കണം. ചിലപ്പോൾ മെതിച്ചുണ്ടാകുന്നത ഇങ്ങിനെ കൊടുപ്പാൻ തികയുകയില്ല. വീട്ടിൽ നിന്ന കൊണ്ടുവന്നിട്ടുകൂടി കൊടുക്കേണ്ടി വരും. നിരക്ഷരകുക്ഷികളാണ. നികുതി അടച്ചത ഇത്രയെന്ന അറിവാൻ ഒര ചരടിന്മേൽ കെട്ടുകെട്ടി വെക്കയാണ. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെക്കാൾ അധികമുണ്ട ഈ കൊല്ലമെങ്കിൽ ഹരജിയായി. അധികാരി കുടിയാന്മാൎക്ക ഒര എലയിന്മേൽ പെരുവിരലിന്റെ നഖം ഊന്നി കൊടുത്തയക്കും. ഒരുറുപ്പികക്ക ഒര അടയാളം.

മലസർ.

ഇവരെ കോയമ്പത്തൂര ജില്ലയിലും കൊച്ചിശീമയിലും കാണും. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടാണ നടപ്പ. മുമ്പും ആവാം. കാൎയ്യമായ ഒര ക്രിയ പുരുഷന്റെ കയ്യു ഒര ഇരുമ്പവള ഇടിയിക്കലാണ. നാട്ടിലെ മലസൎക്ക ശുഭദിവസം തിങ്കളാഴ്ചയാകുന്നു. തലെനാൾ ആണും പെണ്ണും കൂടി ഒര അമ്മിയിന്മേൽ നിന്നിട്ട എണ്ണ തേച്ച കുളിക്കണം. താലികെട്ടുക ഭത്താവാണ. ജാതിയിലെ തലവനായ മൂപ്പൻ എന്ന പറയുന്നവൻ രണ്ടാളുടേയും കയ്യു അന്യോന്യം

പിടിപ്പിക്കും. രണ്ടാളും ഒര എലയിൽനിന്നൊ കിണ്ണത്തിൽനിന്നൊ ഭക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. മലമലസക്ക് ശുഭദിവസം ബുധനാണ. തിരണ്ട പെണ്ണിനെ 7 ദിവസം വേറിട്ട ഒര പുരയിൽ പാപ്പിക്കും. കുളിച്ചാൽ പുരയിൽ കടക്കുംമുമ്പ ഒര എടങ്ങഴിയും വിളക്കും വലത്തെ കാൽ ആദ്യമായി ചാടിക്കടക്കണം.

മരിച്ചാൽ കുഴിച്ചിടുക പതിവ. മലത്തി കിടത്തീട്ടാണ. മരിച്ചത പ്രായം ചെന്ന ഒരുത്തനാണെങ്കിൽ അവന്റെ പായ, തലയണ, തുണി, വടി ഇതൊക്കെ അവനോടുകൂടി കുഴിച്ചിടും. അവന്റെ ശവം ദഹിപ്പിക്കയും ഉണ്ട. ചിലപ്പോൾ ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യും. നാട്ടുപുറത്തെ മലസക്ക് ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ ഭാൎയ്യ ശവത്തിന്റെ കണ്ണിലും കഴുത്തിലും വെററിലതിന്ന തുപ്പണം. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾ എടത്തെ കയ്യിനെ കുപ്പിവള ഇടുകയുള്ളു. രണ്ട കയ്യിന്മേലും ഇട്ടാൽ പറയർ തച്ചടെക്കും. രണ്ട കൂട്ടരും സമമെന്നാണ പറയരുടെ അഭിപ്രായം. അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങൾ ഒര കയ്യിന മാത്രമെ വള ഇടുകയുള്ളു.

മറവൻ.

മധുരാ, തിരുനെൽവേലി ഈ ജില്ലകളിലാണ അധികം. രാമനാട, ശിവഗംഗാ ഈ ജമീൻദാരന്മാർ ഈ ജാതിയാകുന്നു. രാവണയുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കയാൽ ഉപകാരസ്മരണത്തോടെ ശ്രീരാമൻ അസ്സൽ തമിഴിൽ പറഞ്ഞുവത്രെ "മറവെൻ", അത്ഥാൽ മറക്കുകയില്ല, എന്ന. അതിനാൽ തങ്ങൾ മറവരായി എന്ന ഒര വലിപ്പം പറയും. ഇവരുടെ തലവൻ രാമനാട രാജാവായ സേതുപതിയാകുന്നു. കൃഷിപ്രവൃത്തിക്കാരാണെങ്കിലും കാലികളവിൽ സമത്ഥന്മാരാണ. പട്ടണങ്ങളിൽനിന്ന വിട്ട നാട്ടുപുറത്ത പാക്കുന്നവർ വീടൊ കുടിയൊ ഒന്നുക്ക കാലത്താൽ അരപ്പണം മറവക്ക കൊടുക്കണം. കന്നുകാലി ഉള്ളവർ ഒരു പണം കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ കളവ നിശ്ചയം. കളവപോയാൽ പോയ മുതലിന്റെ വില അവർ വരിയിട്ട എടുത്ത കൊടുക്കും. ഇത സാധിക്കുന്നത എങ്ങിനെ എന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. വഴി

പോക്കരെ ദീപട്ടികൊള്ള ഇട്ടക നടപ്പാണ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ യാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേൎന്ന പലരും പരമസത്യവാന്മാരായിട്ട ഉണ്ടതാനും. ഒരുവൻെറ ആതിത്ഥ്യം സ്വീകരിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൻെറ മുതൽ കക്കകയും മററും പാടില്ലത്രെ. അതിന ഇവർ ഒര സത്യം ചെയ്യുമെന്ന പറയുന്നു. അന്യനായവൻ ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ ഉണ്ടുതുടങ്ങുംമുമ്പ ഉപായത്തിൽ അല്പം മണ്ണ ചോററിലിടും. എന്നാൽ നന്ദി വിചാരിപ്പാനില്ലത്രെ. ഗോത്രങ്ങൾ പലതുണ്ട. ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയും ഒര ഗോത്രമായിക്കൂടാ. കുട്ടി അമ്മയുടെ ഗോത്രമാകുന്നു അഛൻെറയല്ല. താലികെട്ടുക ഭൎത്താവിൻെറ പെങ്ങളാകുന്നു. താലികെട്ടാൻ സമയമാകുവോളം പെണ്ണ വീട്ടിനകത്ത ഇരിക്കണം. മുഹൂൎത്തമായാൽ അമ്മാമൻ അവളുടെ കണ്ണ കൈകൊണ്ട പൊത്തി എടുത്ത പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോകും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നാലപുറവും നാല പെണ്ണുങ്ങൾനിന്ന ഒര താലത്തിൽ നാളികേരം ഉടച്ചുവെച്ച മൂന്ന പ്രാവശ്യം ചുററണം. ദമ്പതിമാർ താലത്തിൽ തുപ്പണം. നാട്ടുവാഴികളായ ധനവാന്മാരുടെ കാൎയ്യത്തിലൊ സാധാരണ ആളുകളുടെ കാൎയ്യത്തിൽ തന്നെയൊ മുഴുവൻ വിവാഹക്രിയ പൂൎത്തിയാകുന്നതിന വല്ല മുടക്കവും സംഭവിച്ചാൽ താലി പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്ക കൊടുത്തയക്കുകയും അവളെ ഭൎത്താവിൻെറ വീട്ടിലേക്ക വിളിപ്പിക്കുകയും ആവാം. വഴിയെ കല്യാണം മുഴുമിച്ചാൽ മതി. ചിലപ്പോൾ രണ്ടമൂന്ന പ്രസവം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആയിപോകും. ഇപ്രകാരം പൂൎത്തിയാകുംമുമ്പ ഭൎത്താവ മരിച്ചുപോയി എങ്കിൽ ശവവും ഭാൎയ്യയേയും ഒരുമിച്ച വെച്ചിട്ട കൎമ്മങ്ങൾ പൂൎത്തിയാക്കണം. പിന്നെ അവൾക്ക മറെറാരുവനെ കെട്ടാം. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ പുരുഷന സ്ത്രീയെ ബോധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൾ കൊണ്ടുവന്ന പണ്ടം പാത്രം മുതലായതും കൊടുത്ത താലി അഴിച്ചെടുത്തിട്ട അവളെ തിരികെ അയക്കാം. സ്ത്രീക്ക അങ്ങോട്ടാണ ബോധിക്കാഞ്ഞതെങ്കിൽ അവൻ കൊടുത്ത പണവും കല്യാണത്തിന ചെയ്ത ചിലവും താലിയും കൊടുത്തിട്ട അവളുടെ മുതലുംകൊണ്ട അവൾക്ക പോകാം. തിരുനെൽവേ

ലിയിലെ മറവർ ജമീൻദാർമാക്ക് പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ പോയി വിവാഹം ചെയ്യ കുറവാണ. പ്രതിനിധിയായി ഒര വടി കൊടു ത്തയക്കും. അത പന്തലിൽ കുത്തിനിൎത്തി ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ പെണ്ണിനെ താലികെട്ടും. എന്നാൽ തീൎന്നു. ചെമ്പുനാട്ട മറവക്ക് ഒഴികെ വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. മരിച്ച ഭൎത്താവിൻെറ ജ്യേ ഷ്ഠനെ കെട്ടാം. അനുജനെ വഹിയാ. തിരണ്ടാൽ 15 ദിവസം പേറിട്ടിരിക്കണം. 16-ാംദിവസം കുളിച്ച അകത്ത കടക്കാം. ആ സമയം അവളെ ഒര ശരംകൊണ്ട അടിക്കണം. തിരണ്ടകുളി ചിലവ അമ്മാമൻ ചെയ്യണം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയും കഴിച്ചിടുകയും ഉണ്ട. സ്ഥാപി ക്കുക ഇരുത്തീട്ടാണ. ദഹിപ്പിക്കയൊ മറ ചെയ്യയൊ ചെയ്ത സ്ഥലത്ത നവധാന്യങ്ങൾ വെക്കണം. ശ്മശാനത്തിൽ കൎമ്മക ൎത്താവ ഓട്ടുക്കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും പാത്രം ഉടെക്കലും ഇവൎക്കുമുണ്ട. അസ്ഥിസഞ്ചയനം 2-ാംദിവ സമാണ. 11-ാംദിവസമൊ 12-ാംദിവസമൊ രണ്ട പുതുക്കലം ഉ ടെച്ച അതിൽ ധാന്യം വിതെക്കും. ചുററുംനിന്ന വളരെ നേരം കരയും. മുളച്ച ധാന്യത്തെ 16-ാംദിവസം വെള്ളത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി ഇടും. അപ്പോഴും വേണം കരച്ചിൽ. 17-ാംദിവസമാണ പുണ്യാഹം. അത ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. തൃശ്ശനാപള്ളി ജില്ല യിലെ മറവക്ക് മരിച്ചവൻെറ മകനൊ അടുത്ത ശേഷക്കാരനൊ ശവം എടുക്കുംമുമ്പ ചാണകവരടിയിൽ ക്ഷൌരകൻ പലവക ധാ ന്യങ്ങൾ ഇട്ടിട്ട അതിനെ വീട്ടിൻെറ ചുമരിന്മേൽ പതിക്കണം. ഇതിന പട്ടം കെട്ടൽ എന്നാണ പേർ. മരിച്ചാളുടെ പിൻതുടൎച്ച താനാണെന്ന താല്പൎയ്യം. ഇത എട്ടാംനാൾ വെള്ളത്തിൽ എറി യും. ശവം എടുക്കുമ്പോൾ ഒര വാണം കത്തിക്കണം. പതിവാ യിട്ട കൎമ്മാന്തരക്രിയയില്ല. ചെയ്യുന്നതായാൽ 16-ാംദിവസമാണ. അന്ന ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ കൂടിയവരെല്ലാം ഒര ഉരലിൽ ചാണകവെള്ളം കലക്കിയതിൽ കാലിൻെറ വിരൽ മുക്കണം. അവസാനം അത തട്ടിമറിക്കുകയും. അപമൃത്യു ആ യാൽ ചില മറവർ ശവം ദഹിപ്പിക്കയില്ല. ഏതാനും മാസം ക

ഴിഞ്ഞാൽ തലയോട മാന്തി എടുത്ത ഒര പന്തലിൽ വെച്ച മൂന്ന നാറാം മദ്യം നിവേദിക്കണം. വഴിയെ പുലകുളിയും മററും. മറവ സ്ത്രീകളുടെ കാത വളരെ വലുതാകും.

മാഡികാ.

തിലുങ്കദേശത്ത തോൽപണിക്കാരാകുന്നു. തമിഴരെ ചക്കിളിയൻ എന്ന വിളിക്കുന്നു. ഊരിൽ ഉത്സവകാലം വിവാഹം കഴിയാത്ത ഒര മാഡികസ്ത്രീ അവിടെ കൂടിയവരെ അസഭ്യവാക്കുകൾ പറകയും അവരെ മേൽ തുപ്പുകയും ചെയ്യും. അവൾ മാതംഗീദേവിയുടെ അവതാരമെന്നാണ വിശ്വാസം. അവൾക്ക അതിനാൽ നീരസമില്ല. അവളുടെ തുപ്പൽ അശുദ്ധി തീൎക്കുമെന്നാണവിശ്വാസം. ഇവർ എടംകൈക്കാരാണ. മാഘാ എന്നൊരു ജാതിയുണ്ട അവർ വലംകൈക്കാരാണ. തമ്മിൽ വലിയ ശണ്ഠയാണ. വീഥിയിൽകൂടി ദേവൻ എഴുന്നള്ളിച്ചപൊകുന്നസമയം ഇവരും വയരെ അസഭ്യവാക്ക പറയും. മാതംഗിയാവാൻ ഒന്നുകിൽ ഒര മാതംഗിയിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചവളായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വരാൻപോകുന്ന കാൎയ്യങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞ ഒപ്പിക്കണം. വഴിയെ കൎന്നൂൽ ജില്ലയിൽ കമ്പാ എന്ന സ്ഥലത്തിന്ന സമീപമുള്ള ഒര ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവൻെറ കല്പനയുണ്ടാകണം. മാതംഗിക്ക വിവാഹം പാടില്ലെങ്കിലും പുരുഷസംസൎഗ്ഗം പാടില്ലെന്നില്ല. ഇവൾക്ക ഒര കവിടിമാലയുണ്ട. അത ഒര കിണററിൽ 3 നാൾ ഇട്ടുവെച്ചിട്ടെ ഉത്സവത്തിങ്കൽ ധരിച്ചുകൂട. കവിടിമാലയും ധരിച്ച കമ്മിയുടെ വഴിയാലെ നടക്കും. കമ്മി ഒര പീശ്ശാങ്കത്തിയും മെതിയടിയും ശൂലവും കയ്യിലെടുത്ത മുമ്പിൽ നടക്കും. ഇതുകളും മൂന്നനാൾ കിണററിൽ കിടന്നിരിക്കണം. കമ്മിയും ശേഷക്കാരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും നിരന്നനില്ക്കും. മാതംഗി എന്തെല്ലാമൊ ഉറക്കെ പറഞ്ഞുംകൊണ്ട അവരെ മേൽ തുപ്പികൊണ്ടും കോൽകൊണ്ട തൊട്ടുകൊണ്ടും പ്രദക്ഷിണം വെക്കും. പറയുന്നതിൻെറ അൎത്ഥം മനസ്സിലാകയില്ല എങ്കിലും ഇതിനാൽ സകല അശുദ്ധിയും പാപവും നീങ്ങുമെന്നാണ വിശ്വാസം. ബ്രാഹ്മണർ മാത്രം വളരെ ഇതിന്ന കൂട്ടമാറില്ല. ഇവൾക്ക ബ്രാഹ്മണരുടെ ഗൃഹത്തി

ൻെറ മിററത്തോളം പോകാം. അവിടെ ചില ക്രിയകഠം ചെയ്യാനുണ്ട. ഒര കുടത്തിൻ വെള്ളവുമായി ഉച്ചത്തിൽ തോററം ചൊല്ലി താൻ ബ്രാഹ്മണരെയും ക്ഷത്രിയരെയും രാജാക്കളെയും ഋഷിമാരെയും മദം അടക്കിയത പാടിയും കൊണ്ട കുടത്തിലെ വെള്ളം സകല ആളുകളുടെ മേലും തളിക്കും. സ്ത്രീകഠം കഞ്ചുകം അഴിച്ച അവഠക്ക ദാനം ചെയ്യും. വീട്ടിലെ യജമാനസ്ത്രീ ധരിച്ച വസ്ത്രവും കൊടുക്കും. എങ്കിലും പുരുഷന്മാർ വഴിയെ കുളിച്ച പൂണുനൂൽ മാററും. ഇതൊര അസംബന്ധംതന്നെ. പറയനും മാഡികയും അന്യോന്യം തൊട്ടത തിന്നുകയില്ല. കാളഹസ്തി രാജാവ പറയർ കുതിരക്കാർ കുതിരമോഷ്ടിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇതൊര തരമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. കുതിര പോറിക്കുംമുമ്പെ അതിൽ ഒര മാഡികയെകൊണ്ട വെള്ളം കുടയിക്കും. തൃപ്പതി ദേവൻ കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ കിഴക്ക, തെക്ക, പടിഞ്ഞാറ, വടക്ക, ഇവിടങ്ങളിൽ 4 മാഡികെക്ക പ്രത്യക്ഷമാകുമത്രെ. ഓരോരുത്തൻ ഓരൊ ചെരിപ്പു കൊടുക്കണം എന്ന കല്പിക്കും. എന്നാൽ ഇവർ തങ്ങടെ കൂടി വെള്ളവലിച്ച, ഒരു മുറിയിൽ അരിപ്പൊടി കനത്തിൽ പരത്തും. പിറേറന്ന നോക്കുമ്പോഠം അതിൽ ഒര കാലടി അടയാളം കാണാം. അതിന പാകമായിട്ട ഒര ചെരിപ്പുണ്ടാക്കി തൃപ്പതിക്ക എഴുന്നള്ളിക്കും. അന്യോന്യം ആലോചിക്കാതെയാണ ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുക എങ്കിലും തെക്കനിന്നും വടക്കനിന്നും വരുന്ന ചെരിപ്പുകഠം ഒര ജോഡും കിഴക്കനിന്നും പടിഞ്ഞാറനിന്നും ചെല്ലുന്നത ഒരു ജോഡും ആയിതീരും എന്ന വിശ്വാസം. മലയുടെ അടിയിൽ ദേവൻെറ ബിംബത്തിൻെറ മുമ്പിലാണ ചെരിപ്പുകഠം വെക്കുക. കൊല്ലം കഴിയുമ്പൊഴെക്ക ക്രമേണ അടി തേയുംപോൽ. ചില സമയം ഇവർ ജാംബവാൻെറ സന്താനങ്ങളാണെന്ന പറയും. ചിലപ്പോഠം മാതംഗിയുടെ മക്കളാണെന്നും പറയും. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. പക്ഷെ വിവാഹത്തിങ്കൽ വിധവമാർ മാത്രമെ പാടുള്ളൂ. ഭാൎയ്യ മരിച്ചവൻ മാത്രമെ വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്കയുമുള്ളൂ. കുറച്ച ഉറുപ്പിക കൊടുത്താൽ ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ വ്യഭിചാരം നിമിത്തമാണ ഉപേക്ഷിക്ക

ണ്ടതെങ്കിൽ പണം കൊടുക്കേണ്ടാ. താലികെട്ടാൻ അമ്മാമനാ ണ. തിരണ്ടാൽ 10 ദിവസം അശുദ്ധിയുണ്ട.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയും സ്ഥാപിക്കയും ഉണ്ട. നഗ്നമായിട്ടാണ സ്ഥാപിക്ക എന്ന പറയുന്നു. കുട്ടികളെ കമൎന്നത്തിയാണ കുഴി ച്ചിടുക. ഗഭിണികളെ ദഹിപ്പിക്കണം. ചില ദിക്കിൽ വെളുത്തേ ടൻ ഇവക്ക പ്രത്യേകമായിട്ടുണ്ട. ഇല്ലാത്ത എടങ്ങളിൽ സാധാ രണ ദോബിതന്നെ അലക്കും. പക്ഷെ വസ്ത്രം വെള്ളത്തിൽ ആറ്റി കൊടുക്കണം. ഇവക്ക പൂൎവ്വബട്ടാ എന്നൊരു പേർകൂടിയു ണ്ട. അൎത്ഥം ലോകത്തേക്കാറം 6 മാസം മൂത്തവൻ എന്നാണത്രെ.

മാരാൻ (മാരയാൻ)

വടക്കെമലയാളത്തിൽ ചിലേടത്ത ഓച്ചാൻ എന്നും വിളി ക്കും. ചിറക്കൽ, കാഞ്ഞിരോട ഈ താലൂക്കുകളിൽ ഇവർ നായ ൎക്കും മേല്പട്ടുള്ളവൎക്കും ക്ഷൌരം ചെയ്യും. കോട്ടയം, കുറുമ്പ്രനാട, ഈ താലൂക്കുകളിൽ ക്ഷൌരവും ശീതികവൃത്തിയും ഉണ്ട. അതി നാൽ അത്തിക്കുറിശ്ശിമാരാൻ എന്നും പറയും. അവിടുന്നും തെ ക്കോട്ട ചെന്നാൽ ക്ഷൌരമില്ല. അത്തിക്കുറിശ്ശി എന്നമാത്രം പ റയും. മാരയാൻ ശബ്ദമില്ല. എങ്കിലും വടക്കെമലയാളത്തിലെ മാരാന്മായി ചാൎച്ചയുണ്ടെന്നുള്ളതിന തെളിവുണ്ട. നായന്മാർ ശേഷക്രിയ തുടങ്ങുംമുമ്പ ശീതികൻ തലയിലെ രോമം അറുക്ക ണം. ചെണ്ടകൊട്ടുന്ന മാരയാൻ അല്ലെങ്കിൽ മാരാർ അമ്പലവാ സിയായിട്ട നടക്കും. ക്ഷൌരം ചെയ്യുന്ന വടക്കൻ മാരാന്മായി ചാൎച്ചയുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞാൽ ചൊടിക്കും. മാരാന പാണി, കോ ണി, നടുമിററം, തിരുമിററം, ഇങ്ങിനെ നാല അധികാരമാണെ ന്ന ഒര പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട. കാനേഷുമാരിയിൽ എല്ലാരെയും ക്ഷുരക നാക്കിയാണ ചേൎത്തിട്ടുള്ളത. തെക്കെമലയാളത്തിലും എല്ലാടവും ക്ഷൌരപ്രവൃത്തി വിട്ടിട്ടില്ല. നമ്പൂതിരിമുഖ്യ അധികമുള്ള ദി ക്കിൽ മാത്രമെ വിട്ടിട്ടുള്ളു. ആ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാ ൎക്ക സംബന്ധവുമുണ്ട. തിയ്യർ, മുക്കവർ, ഇവൎക്കും ക്ഷുരകനാണ പുരോഹിതൻ എന്ന ഓൎത്തകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. കൊച്ചിശീമ യിൽ മാരാരിൽ ചിലർ തിയ്യാടിനമ്പ്യാരെപ്പോലെ ഭഗവതിക്കു ക

ളം കുറിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യും. അവിടെ ചിലേടത്ത കുറുപ്പ എന്നും പേരുണ്ട. ചിലർ അന്യോന്യം തൊട്ടുണ്ണുകയില്ല. കൊള്ള കൊടുക്കയുമില്ല. താലികെട്ട, പുല ഇത്യാദി നായന്മാരെപോലെത ന്നെ. കൊച്ചിശീമ തെക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ ഇവൎക്ക ശ്രാദ്ധത്തിന എളയതാണ പുരോഹിതൻ. താലികെട്ടാൻ തിരുമുല്പാടും. മററെട ങ്ങളിൽ സ്വജാതിതന്നെ പുരോഹിതൻ. താലികെട്ടാൻ എണങ്ങ നും. തിരുവാങ്കൂറിൽ ഇംഗ്ലീഷപഠിച്ച മാരാന്മാർ ആ പേർ ഉപേ ക്ഷിച്ച പിള്ള എന്ന പേർ എടുത്തിട്ടുണ്ട. മാരാരും മാരാനും ര ണ്ടുണ്ട. എങ്കിലും ഈ വ്യത്യാസം ആലപ്പുഴെക്ക തെക്കോട്ട അത്ര ഘനമില്ല. വടക്കൻ തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരുനൂലെന്നും ഇരുനൂലെന്നും രണ്ടവകയുണ്ട. ഒരുനൂൽക്കാർ ഇരുനൂൽക്കാരെ മീതെയാണെന്നാ ണ നാട്യം. ഒരുനൂൽ എന്ന പറഞ്ഞാൽ ഒരിക്കലെ വിവാഹമുള്ളു. വിധവാവിവാഹമില്ലെന്നാണൎത്ഥം. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണനെയൊ മററ മേൽജാതിയെയൊ സംബന്ധക്കാരനായി സ്വീകരിക്കാം. ഉയൎന്നതരം മാരാന്ന ക്ഷേത്രകൎമ്മങ്ങളുമുണ്ട. അത ഏതെന്നാൽ പാ ണി, കോണി, നടുമിററം, തിരുമിററം, വെലിച്ചോർ, പൂച്ചോർ, ഈ അവകാശങ്ങളാകുന്നു. കോണി ശവം ശ്മശാനത്തിലേക്ക കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള കട്ടിൽതന്നെ. നടുമിററം നമ്പൂതിരി ഇല്ല ത്ത പുല പത്താംദിവസം പിണ്ഡംവെക്കാനുള്ള പന്തലാണ. വെ ലിച്ചോർ വെലി ഇട്ടതിന്റെ ശിഷ്ടം കവ്യം. പൂച്ചോർ ദേവന നിവേദിച്ചതിന്റെ ബാക്കി. നമ്പൂതിരിമാൎക്ക ചൌളം, സമാവ ൎത്തം, യാഗം, ഇതിങ്കൽ ക്ഷൌരം മാരാന്മാർ വെണം. വെലി ഇ ടുമ്പോൾ എള്ള കൊടുക്കയും വേണം. അന്നപ്രാശനം ക്ഷേത്ര ത്തിൽവെച്ചാണ.

മാലർ.

ഇവർ തെലുങ്കദേശത്ത പറയരാണ. ഗോമാംസം തിന്നും മദ്യം നന്നെ കുടിക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടാ. ഊരിലെ കിണറ തൊട്ടുകൂടാ. അലക്കും ക്ഷൌരവും തങ്ങൾ തന്നെ. മാ ഡികരെ ഇവൎക്ക വളരെ പുഛമാണ. അവർ ശവം തിന്നുംപോൽ. ഇവർ മുത്തി എറച്ചിതിന്നും താനും. മാലൎക്ക പുരോഹിതൻ മാ

ലാ തന്നെ. തോൽചെരിപ്പ തൊടുകയില്ല. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി നെയ്ത്താണ. ചിലർ വയലിൽ കൂലിപ്പണിക്കുംപോകും. വിവാഹം അഛനമ്മമാരാണ ഉറെക്കുവാൻ. മകന കല്യാണം വേണമെന്ന ഉറച്ചാൽ അഛൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനോട ആലോചിക്കും പെണ്ണിനെ തിരവാൻ കിഴക്കോട്ടൊ പടിഞ്ഞാട്ടൊ വടക്കോട്ടൊ തെക്കോട്ടൊ പോകേണ്ടു എന്ന. വിവാഹത്തിങ്കൽ നൂറെറാന്ന എഴയുള്ള ഒരു ചരട മഞ്ഞൾ പുരട്ടി പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമൻ വക്കൽ കൊടുക്കും. അവൻ അത കയ്യിൽ എടുത്തുംകൊണ്ടു അവളുടെ അഛനമ്മമാരോടുംകൂടിയ സ്വജനങ്ങളോടും ചോദിക്കും വിവാഹത്തിന വല്ല വിരോധവുമുണ്ടൊ എന്ന. ഇല്ലാ എന്ന സകലരും പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചരട പെണ്ണിൻെറ കഴുത്തിൽ കെട്ടും. മണവാളൻ ക്ഷൌരം കഴിക്കണം. അവൻെറ കൈകാൽ നഖങ്ങളും കണ്ണിൻെറ പോളയിലെ രോമങ്ങളും പുരോഹിതൻ മുറിക്കയും വേണം. മുറിച്ചരോമവും നഖങ്ങളും ഈ ക്രിയ സമയം മണവാളൻെറ വായിൽ ഇട്ടു വെക്കുന്ന കാലുറുപ്പികയും ഒരു പഴയമുറത്തിൽ ഇട്ടു അരിക്കിഴി വിളക്കും വെററിലയടെക്കയും വെച്ചു പുരോഹിതൻ മണവാളൻെറ മുടിതൊട്ടു അടിയോളം മൂന്നീട ഉഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം മുറത്തോടുകൂടി പുരോഹിതൻ പോകും. ദോഷം തങ്ങൾക്ക പററി എങ്കിലൊ എന്ന ഭയപ്പെട്ടിട്ടു കാണികളെല്ലാം ദൂരെ വാങ്ങിനില്ക്കും. എനിയും വളരെ ചടങ്ങുകളുണ്ട. അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീ ഒരു നെയ്ത്തുതറയിന്മേൽ കാൽ വെക്കണം. അവളെ കാലിൻെറ മീതെ പുരുഷൻ അവൻെറ കാലും. വഴിയെ അവൻ താലികെട്ടും. താലി തട്ടാൻ കൊണ്ടുവരണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും തലയിൽ പാൽ ഉററിക്കണം. വഴിയെ എല്ലാരും കൂടി ഊരിലെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക പോകും. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടി കെട്ടീട്ടാണ നടക്കേണ്ടത. മടങ്ങി വീട്ടിൽ വന്നാൽ ഗുരുതി ഉഴിയണം. ഒരു തട്ടിൽ നിറച്ച അരിയും അതിൻെറ മീതെ ഒരു പൊൻമുക്കുത്തിയും വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അത സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വലംകാൽകൊണ്ടു തൊടണം. എനി അകത്ത കടക്കാം. വഴിയെ രണ്ടാളും ഒരു പാത്ര

ത്തിൽനിന്ന പാൽകഞ്ഞി കഴിക്കണം. പിന്നെ ഭ്രമലു എന്നൊര ക്രിയയുണ്ട. ഇത ദമ്പതിമാൎക്കും അവരുടെ രക്തസംബന്ധികൾക്കും മാത്രമാണ. സംബന്ധികൾ എല്ലാം ഭാൎയ്യയും ഭൎത്താവുമായിരിക്കണം. 3 അല്ലെങ്കിൽ 5 സ്ത്രീയും അത്ര പുരുഷന്മാരും വേണം. രണ്ട കരിമ്പടത്തിൽ ഒണെങ്ങൽ വിളമ്പും. ഒന്നിന്റെ ചുററും പുരുഷന്മാരും മററതിന്റെ നാലുപുറവും സ്ത്രീകളും ഇരുന്ന ഉണ്ണണം. ഒരു വററുപോലും വീഴരുത. വീണാൽ വലിയ കലശലുണ്ടാകും. പ്രായശ്ചിത്തം വേണം. ഇങ്ങിനെ മൂന്ന ദിവസം ഈ രണ്ടപ്രാവശ്യം വേണം. വിധവമാൎക്ക ചേൎന്നുകൂടാ എന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. മൂന്നദിവസവും ദമ്പതിമാരെ മേൽ അക്ഷതം ഇടണം. തേപ്പിക്കുംമുമ്പെ സ്ത്രീയുടെ വായിൽ തേങ്ങാപ്പൂൾ തിരുകണം കുറെ പുറത്തേക്ക ജനിച്ചുംകൊണ്ട. അത പുരുഷൻ കടിച്ചെടുത്ത തിന്നണം. ഇതപ്രകാരം തന്നെ താംബൂലവും. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ വളരെ ഘോഷമുണ്ട. ഒടുവിൽ അവളെ ഭൎത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കയക്കുമ്പോൾ അമ്മ നല്ല ഉപദേശം കൊടുക്കും. മാനംകെട്ട മടങ്ങി വരുന്നതിനേക്കാൾ കിണററിൽ ചാടി മരിക്കുക നല്ല എന്ന പറയും. രണ്ട ഭാൎയ്യ വിരോധമില്ല. സ്ത്രീക്ക രണ്ടാം വിവാഹം പാടില്ല. എന്നാൽ ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ മററൊരുത്തന്റെ വെപ്പാട്ടിയായിരിക്കാം. കൎണ്ണാടകഭാഷക്കാരുടെ എടയിൽ രണ്ടുംഅല്ലാത്ത ഒര മാതിരി അൎദ്ധവിവാഹമുണ്ട. അതിന പുടവകെട്ട എന്ന പറയും. പുടവമുറിയല്ല. അത കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീക്ക താലികെട്ടാം. വളയും മററ ആഭരണങ്ങളും പാടില്ല. കുട്ടിക്ക അഛന്റെ സ്വത്തിന്ന എതാനും അവകാശമുണ്ട. രണ്ടാമത കെട്ടപ്പെട്ട സ്ത്രീ രണ്ട താലികെട്ടണം. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഗൎഭിണിയുടെ അടുക്കെ ഒര അരുവാളും വേപ്പിലയും വെക്കണം. പ്രസവത്തിന താമസം കണ്ടാൽ സുഖപ്രസവമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒര സ്ത്രീ ഗൎഭിണിക്ക വെററിലയും മററും കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ടും ആയില്ലെങ്കിൽ കിണററിങ്കൽനിന്ന ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ സ്ത്രീ നില്ക്കുന്നെടംവരെ ആളുകൾ നിന്നിട്ട കിണററിൽനിന്ന വെള്ളം കൈമാറി മാറി അവർ കയ്യിൽകൊടുക്കും. അവർ അത ഗൎഭി

ണിയെകൊണ്ട കുടിപ്പിക്കാം. ഇത "അററകയ്യാ"ണ. കുട്ടിയുടെ പൊക്കിൾ മുറിച്ച കുളിപ്പിച്ചാൽ ഒരു തുരി ചൂടപിടിപ്പിച്ചിട്ട സന്ധുക്കളിൽ ചൂടവെക്കാം. ചുരുങ്ങിയാൽ ഇരുപത എടുത്ത വെക്കണം. പൊക്കിൾ മുറിച്ചാൽ അവിടെ വല്ലതും ഒരു നാണ്യം വെക്കണം. അത പേററിക്കാണ. പെററതിന്റെ 3, 5, 7, 9 ദിവസങ്ങളിൽ സ്ത്രീയെ കുളിപ്പിക്കും. അതിന്ന സമീപം കുടിക്കാർ ഓരൊ പാത്രം ചൂടവെള്ളം അയക്കണം. കുളിപ്പിച്ച സ്ത്രീകൾ പിന്നെ സ്വഗൃഹത്തിൽപോയി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കും. മുമ്പെത്തെ കുട്ടികൾ ഒക്ക മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശിശുവിന്റെ മൂക്കും കാതും കുത്തണം. ആയ്ക്ക ശിശുവിനെ എലയിൽ ചോറ വിളമ്പി അതിൽ കിടത്തി തിരച്ചിട്ടാണ. ആ ചോർ നായ്ക്കൾക്ക കൊടുക്കും. ശിശുവിന്ന എച്ചിൽഎല എന്ന പേർ വിളിക്കും. എനി കുട്ടികൾ വേണ്ടാ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശിശുവിന പേരിടുക മതി എന്നാണ. കുട്ടിക്ക ക്ഷണത്തിൽ പല്ലുപുറപ്പെടുന്നത മറു ആൾത്തി കഴിച്ചിടാഞ്ഞിട്ടാണത്രെ. ആദ്യം മേലെവരിയിൽ മുളച്ചാൽ അമ്മാമന ദോഷം. പെൺകുട്ടിയായാൽ അതിന്റെ ചുണ്ടും താടിയും മറുകൊണ്ട ഉരെക്കും. ഇത മുഖത്ത രോമം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനാണ. ഇവർ വൈഷ്ണവരും ശൈവരും ഉണ്ട.

ശൈവർ വീട്ടിനകത്തനിന്ന മരിപ്പാനയക്കയില്ല. വെള്ളം കൊടുക്കാതെ മരിക്കുക വലിയ കഷ്ടമാണ. സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കയില്ല. പ്രാണൻ പോയ ഉടനെ കണ്ണും വായും മൂടും. മൂക്കും ചെവിടും തിരുക്കിടും. കാലിന്റെ പെരുവിരൽ രണ്ടും കൂട്ടികെട്ടും. തലെക്കൽ സാമ്പ്രാണി പുകെക്കും. ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചാൽ വായിൽ വെററിലയടെക്ക കൊടുക്കണം. മൂടിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്ന ഒരു ചതുരകഷണം മുറിച്ച ക്ഷേത്രത്തിലെ നമ്പിക്ക കൊടുക്കണം. വിധവയും മററ ശേഷക്കാരും മററ ശവം എടുക്കാനുള്ളവരും പുരോഹിതനും അല്പം അന്നം ഭക്ഷിക്കണം. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ. കുഴി പകുതി മൂടിയാൽ അവിടെ മൂന്ന കല്ല വെക്കും. ശവത്തിന്റെ തലെക്കും കാൽക്കും നടുക്കും. നടുവിലെ കല്ലിന്മേൽ പുരോഹിതൻ നിന്നിട്ട അവന്റെ കാൽ കഴുകിക്കണം. അവിടെ നി

ന്നംകൊണ്ടാണ പുരോഹിതൻെറ ഫീസ്സിൻെറ തക്കവും കൂട്ടവും. കുഴി മുഴുമൻ മൂടികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അല്പം ചില ക്രിയ കൂടിയു ണ്ട. അതും കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാരും മടങ്ങും. വഴിക്ക വല്ല കിണററിങ്കലും കുളിച്ച ശുദ്ധമായാൽ വെററിലയടെക്കയും പലഹാരങ്ങളും തിന്നും.

മാലി.

ഉരിയദേശത്ത കൃഷിയും മററുമാണ. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം വേണം. ഭത്താവിനെ കിട്ടാഞ്ഞാൽ ഒര മാതിരി പോയ്ക്കല്യാണം ഉണ്ട. പുല പത്ത. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജൻ പതിവായി വിവാഹം ചെയ്യും.

മാവിലാൻ.

ദായാട്ടും മരുന്ന പറിക്കലും പ്രവൃത്തി. ഭാഷ ഒര മാതിരി ദുഷിച്ച തുളു. മക്കത്തായമാണ. ചിലക്ക മരുമക്കത്തായമാണത്രെ. ചിറക്കൽതാലൂക്കിലെ ഇവരെ കാണുന്നുള്ളു. ഇപ്പോഠം പ്രവൃത്തി വട്ടി കൊട്ടയുണ്ടാക്കലാണ.

മുക്കുവൻ.

തെക്കോട്ട മക്കത്തായവും വടക്കോട്ട മരുമക്കത്തായവും ആകുന്നു. നന്നെ തെക്കോട്ട ഇവരെ അരയൻ എന്നും പറയും. കണ്ണൂരിൽനിന്ന വടക്കോട്ട മുകവർ അല്ലെങ്കിൽ മുകയർ എന്നൊരു വക മീൻപിടുത്തക്കാരുണ്ട. മുകയർ പുഴമീൻ പിടുത്തക്കാരും മുക്കുവർ കടൽമീൻ പിടുത്തക്കാരും ആണെന്നും പറയുന്നുണ്ട. മുക്കുവൻ തിയ്യൻെറയും കമ്മാളൻെറയും താഴെയാണ. വടക്കെമലയാളത്തിൽ പൊന്നില്ലം, ചെമ്പില്ലം, കാരില്ലം, കാച്ചില്ലം ഇങ്ങിനെ നാല ഇല്ലക്കാരാണ. തെക്കെമലയാളത്തിൽ പൊന്നില്ലമില്ല. അതിനാൽ മൂനില്ലക്കാർ എന്ന പറയും. ബാക്കിയുള്ളവക്ക ക്ഷൌരം ചെയ്യുന്നതായി കാവുതിയൻ എന്നൊര കൂട്ടരുണ്ട. അവരെ ചില സമയം പണിമകൻ എന്നും വിളിക്കും. നാലില്ലക്കാർ മററവരേക്കാഠം മീതെയാണ. പുലെക്ക തളിപ്പാൻ കാവുതിയൻ വേണം. കടൽവെള്ളം കൊണ്ടാണ തളിക്കുക. ജാതിക്കൂട്ടം തീ

ക്കാനം വിവാഹമോചനം വിധിക്കാനും രാജ്യം എന്ന പേരായി ട്ട സഭയുണ്ട. അതിൽ ചേരുന്ന കാരണവന്മാക്ക കടവൻ എന്നും കടക്കോടി എന്നും പേർ. സഭാനാഥൻ അരയനാകുന്നു. തങ്ങ ളുടെ അതിക്ക കടന്നുപിടിക്കുന്ന കടലേടിയുടെ തല അരയന്നാ ണ. പെണ്ണ തിരണ്ടാലും വിവാഹത്തിന്നും വെററില അടെക്ക വുകലെക്ക അവന്ന അവകാശവും ഉണ്ട. മുക്കവക്ക വെളിച്ച പ്പാടന്മാർ ഉണ്ട. ആയിത്താൻ എന്ന പേർ. ഒര ആയിത്താൻ മ രിച്ചാൽ പിന്നെത്തെവൻ അവൻെറ അനന്തരവന്മാരുടെ കൂട്ട ത്തിൽ ഉറച്ചിൽ ഉണ്ടാകുന്നവനും അമ്പലത്തിൽ ശാന്തിക്ക ആ ളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത കടവൻ വംശത്തിൽനിന്നും ആകുന്നു. പൂജക്കാരന മാനക്കൻ എന്നും ബാണക്കാൻ എന്നും പേർ. 1831-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. വട ക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ മുക്കവത്തി ദൂരത്തായാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ മാപ്പളയുടെ പുരയിൽ പാക്കണം. മാപ്പളയും മുക്കവനും തമ്മി ലുള്ള അടുപ്പം ഇതിനാൽ ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ അ രയന്മാർ എന്ന പേരായി രണ്ട തലവന്മാരുണ്ട. കാച്ചില്ലം, പൊ ന്നില്ലം ഈ രണ്ട ഇല്ലക്കാരാണ. കൂടാതെ മാനക്കൻ എന്ന പറ യുന്ന ചില പണിക്കാരും ഉണ്ട. താലികെട്ടവേണം തിരളുംമുമ്പ. ഇതിന പന്തലിൽ കിഴിക്കൽ എന്ന പേരാകുന്നു. താലികെട്ടേണ്ട ത ഒന്നുകിൽ ഭത്താവാവാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ. അല്ലാത്തപക്ഷം അന്യഗോത്രക്കാരത്തി മുക്കവസ്ത്രീ. താലികെട്ടിയാൽ 7 ദിവസം കുട്ടി പുറത്ത പോയിക്കൂടാ. വിവാഹം രണ്ട മാതിരിയുണ്ട. കോ ടി ഉടുക്കൽ, വീട്ടിൽ കൂടൽ. കഴിവുന്നവർ ഒന്നാമത്തെ മാതിരി ചെയ്യും. വെച്ചിരിക്കൽ എന്ന പേരായിട്ട ഒര വിധം സംബന്ധ വുമുണ്ട. ഇതിന അഛനമ്മമാരുടേയും അരയൻെറയും സമ്മതം മതി. ഇതിന്ന സ്ത്രീധനം നടപ്പില്ല. ഭാൎയ്യയെ ഭത്താവിൻെറ വീ ട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകയുമില്ല. എങ്കിലും മക്കൾക്ക തെക്കെമല യാളത്തിൽ മുതലിന്നവകാശമുണ്ട. തിരണ്ടതിൻെറ ശേഷമാണ വിവാഹം ഉണ്ടായതെങ്കിൽ സ്ത്രീ എത്രാനും കാലം വീടാരം ഭാ ൎയ്യയുടെ നിലയിൽ ഇരിക്കണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാക്ക അന്യോന്യ

ഉപേക്ഷിക്കാം. ഗർഭിണിക്ക 5-ാംമാസത്തിലൊ 7-ാംമാസത്തിലൊ പുളികുടി അല്ലെങ്കിൽ നെയ്യ സേവിക്കൽ വേണം. ഗർഭം മുതൽക്ക പ്രസവിച്ച 3-ാംദിവസം വരെ ഭർത്താവ തല നീട്ടണം. അന്ന കാവുതിയസ്ത്രീ തളിച്ചാൽ പുല തീൎന്നു. ആ ദിവസം തന്നെ അവാം അമ്പലത്തിലും കടയണം.

ശവം മറ ചെയ്കയത്രെ പതിവ. വിധവ താലി അറക്കണം. കോടി ഉടുക്കൽ കഴിഞ്ഞവളാണ വിധവ എങ്കിൽ ചില സമയം താലി അറക്കുക കാവിതിയത്തിയാണ. കരയുവാനായി നാലഞ്ചു കാവിതിയത്തികളെ വിളിക്കും. ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ നിന്ന കാവിതിയൻ ശേഷം മുറിച്ച മകന കൊടുക്കണം. ശവക്കുഴി മൂടിയതിൽപിന്നെ മകൻ ഒരു കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി 3 പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യണം അവസാനം കുടം ഇട്ട ഉടെക്കുകയും വേണം. വീട്ടിൽ മടങ്ങി വന്നാൽ മകനെയും ശവം എടുത്തവരെയും കാവുതിച്ചി തളിക്കണം. ഒടുവിലെ ശേഷക്രിയ 8-ാംദിവസവും ചില സമയം 14-ാംദിവസവും ചെയ്യും. മൂത്ത മകന 6 മാസമെങ്കിലും ഒര സംവത്സരമെങ്കിലും ക്ഷൌരം പാടില്ല.

മുടവർ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ ഏലമല, കണ്ണൻദേവൻമല, ഇവിടങ്ങളിൽ ഒര തരം മലക്കാരാണ. സോദരൻെറയൊ സോദരിയുടേയൊ മകളെ കെട്ടിക്കൂടാ. അമ്മാമൻെറ മകളെ കെട്ടേണ്ടതാണ. ഭാൎയ്യമാർ രണ്ടൊ മൂന്നൊ ആവാം. ജ്യേഷ്ഠത്തിയും അനുജത്തിയുമായാലും തരക്കേടില്ല. സന്താനമില്ലാഞ്ഞാൽ ഭർത്താവ നീലൻെറ മാംസം നന്നെ തിന്നാൽ മതി. ഭാൎയ്യ ഒര മരുന്ന സേവിക്കേണ്ടതുണ്ട. ചില കൂട്ടർക്ക അനേകഭർത്തൃത്വം ആവാം. പക്ഷെ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിക്കൂടാ. ജ്യേഷ്ഠാനുജൻമക്കളും അങ്ങിനെ തന്നെ. ഒരുത്തന ഒര ഊരിൽ പല ഭാൎയ്യമാരാവാം. മറെറാര ഊരിൽ അനേകഭർത്താക്കന്മാരുള്ള ഒരുത്തിയുടെ ഒര ഓഹരിക്കാരനുമാവാം. വിവാഹത്തിന ദൂര സംബന്ധികളുടെയും കൂടി സമ്മതം വേണം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത പുരുഷൻെറ എളയമ്മ മൂത്തമ്മ മക്കളാകുന്നു. നിശ്ചയിച്ചാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീടുവിട്ട ഒര ഗുഹയിൽ

അല്പനാറം പാക്ഷണം. തിരികെ വന്നാൽ രണ്ടാറംക്കം സമ്മതമെങ്കിൽ തോടാ, വള, ചീപ്പ് മുതലായ്ത ധരിച്ചിട്ട പെണ്ണിനെ പുരുഷൻെറ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകും. യോജിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവനവൻെറ പാട്ടിൽ പോകും. പണ്ട താലികെട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ താലികെട്ടിയ കന്യകമാരൊക്കെ ചത്തുപോയത്രെ അതിനാൽ പിന്നെ ആ ക്രിയ വേണ്ടാ എന്ന വെച്ചു. വിധവാവിഹം നടപ്പുണ്ട. മരിച്ച ഭത്താവിൻെറ അമ്മയുടെ അനുജത്തിയുടെ മകനാണ അവളെ എടുക്കേണ്ടത. എന്നാൽ ഈ കാലം ഭത്താവിൻെറ സോദരൻ ഒഴികെ ആരും കെട്ടാം. അനുജൻെറ ഭാൎയ്യവീട്ടിൽ ജ്യേഷ്ഠന്ന പോയിക്കൂടാ. അവളെ നോക്കുകപോലും പാടില്ല. ആണും പെണ്ണും മനസ്സൊത്താൽ പറയാതെ ചാടിപ്പോയി കാട്ടിലൊ ഗുഹയിലൊ കുറെ ദിവസം പാക്കും. എടെക്ക ഊരിൽ വന്നിട്ട ഇഷ്ടന്മാരോട വല്ലതും വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷിക്കും. ശേഷക്കാരുടെ കോപം ശമിച്ചാൽ മടങ്ങി വന്ന ഭാൎയ്യാഭത്താക്കന്മാരായി പാക്കുകയും ചെയ്യും. വിവാഹം ഉറച്ചാൽ പെണ്ണ വെള്ളത്തിനൊ മറെറാ പോയെടത്തനിന്ന പുരുഷൻ പിടിച്ച കൊണ്ടുപോകുകയും നടപ്പുണ്ട. അല്പനാറം രണ്ടാളുംകൂടി എവിടെ എങ്കിലും പാൎത്ത മടങ്ങി വരും അതിനിടെക്ക തിരഞ്ഞുചെന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ. ബോധിക്കുമ്പോറം ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാമെങ്കിലും നടപ്പുദോഷമൊ സ്വാരഭേദ്ചകേടൊ ഇല്ലെങ്കിൽ ത്യജിക്കുന്നത മൎയ്യാദെക്ക വിരോധമാണ. ഇതിൽ ലഘുവായ തെററിന ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന വെച്ചാൽ ഒര ഇഷ്ടൻെറ കഴുത്തിലാക്കാം. ഭാൎയ്യെക്ക ഭത്താവിനെ ത്യജിച്ചുകൂടാ. എങ്കിലും അവളുടെ പ്രവൃത്തി കൊണ്ട അവന്ന മതി മതി എന്നാക്കി തീക്കാം. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവറാക്ക പിന്നെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്യാം. മരുമക്കത്തായമാണ. ശവം മലത്തി കിടത്തി മറ ചെയ്കയാകുന്നു. പുരുഷശവത്തിന കുഴി അരെക്ക ആഴം മതി. സ്ത്രീയുടെതിന മുലെക്ക വേണം.

മുടവാണ്ടി.

ഈരോട്ടിന സമീപം സത്യമംഗലം താലൂക്കിൽ ഇവൎക്ക പ്രത്യേകമായി ഒര ഊരുണ്ട. കൊങ്ങുവെള്ളാളരിൽ കുരുടൻ, നൊ

ണ്ടി, ഇങ്ങിനെ അംഗവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികളെ അഛനമ്മമാർ ഇവൎക്ക കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നൊര നടപ്പുണ്ട. കുട്ടി ഒന്നിന്ന 100 വരെ ഉറുപ്പികയും യഥാശക്തി കൊടുക്കണം. കുട്ടികളെ നന്നായി രക്ഷിക്കും. വാങ്ങിയ ആണ്ടിയുടെ ദത്ത പുത്രനായിതീരും. മുതലിൽ പകുതിക്ക അവകാശിയാകും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന പ്രതിഫലമായി വെള്ളാളർ വീട ഒന്നിന്ന കാലത്താൽ 4-ണ കൊടുക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 6,400 ഉറുപ്പികയോളം വരവ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട. ഒരു താസിൽദാർ ആണ്ടികൾക്കെല്ലാംകൂടി കൂട്ടായി ആദായനികുതി കെട്ടി. അപ്പീലിൽ ദുൎബ്ബലപ്പെട്ടു എന്ന പറയണമൊ. പിരിവിൽ നാല്പത്തൊന്നിൽ ഒരു ഓഹരി തൃച്ചങ്ങോട്ട അൎദ്ധനാരീശ്വരക്ഷേത്രത്തിലേക്കാണ. ഒരു വെള്ളാളനെങ്കിലും ഈ വരികൊടുക്കാതിരിക്കയില്ല. കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ജാതിഭ്രഷ്ടനാകും. അംഗഭംഗമുള്ള കുട്ടിയെ കിട്ടിയല്ലാതെ ആണ്ടി വീട്ടിൽനിന്ന പോകുകയില്ല.

മൂകഡൊര.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിലും മററും ഉണ്ട. കൃഷിയും ചില്ലറ വ്യാപാരവും പ്രവൃത്തി. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അമ്മാമൻെറ മകളെ കെട്ടികൊള്ളണം. വിവാഹക്രിയ ചെയ്യാൻ അമ്മാമനാണ. വിവാഹത്തിൻെറ എടയിൽ ഒരു ദിവസം ഒരു പുഴക്കലേക്ക ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ട. അവിടെ പെണ്ണ പല്ലുതേക്കാനുള്ള കോൽ മൂന്ന പ്രാവശ്യം കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷന്ന കൊടുക്കണം. രണ്ടാളും അടുത്തിരുന്ന പല്ലു തേച്ച കുളിക്കും. തിരണ്ടപെണ്ണ ഒരു മുറിക്കകത്ത മൂന്നശരം കുഴിച്ചിട്ട നൂൽകൊണ്ട മൂന്ന ചുററിയതിന്നുള്ളിൽ ഇരിക്കണം. മൊന്തായത്തനിന്ന ഒരു തൊട്ടിയിൽ ഒരു കല്ലുകെട്ടിത്തൂക്കുകയും വേണം. ശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കയാണ. മൂന്ന പുലയുണ്ട. 4-ാം ദിവസം ശേഷക്കാർ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി കഞ്ഞി കാച്ചിവെലിഇടും. കഴിവുള്ളവർ 12-ാംദിവസവും അതിൽ പിന്നെയും ചെയ്യും. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്ത ഒരു വാഴ കുഴിച്ചിട്ടിട്ട മഞ്ഞൾ, ആവണക്കെണ്ണ, പണം, ഇതെല്ലാം യഥാശക്തി അവിടെ വെക്കണം. പണമെല്ലാം വഴിയെ എടുത്ത സദ്യെക്ക ചിലവിടും.

മൂസ്സത.

തിരുവാങ്കൂറിലും കൊച്ചിശ്ശീമയിലും മൂത്തതെന്നും വടക്കേമലയാളത്തിൽ പൊതുവാൾ എന്നും അകപ്പൊതുവാൾ എന്നും വിളിക്കും. അമ്പലവാസിയേക്കാൾ മീതെ എന്നൎത്ഥം. അതപോലേതന്നെ എളയത എന്ന പറഞ്ഞാൽ ബ്രാഹ്മണനിൽ അല്പം താഴെ എന്നൎത്ഥം. ഗായത്രി പത്തേയുള്ളു. പുലയും അത്രതന്നെ. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. മൂത്ത പുത്രൻ മാത്രമെ വിവാഹം ചെയ്യ പതിവുള്ളു. ശ്രീകോവിലിലേക്ക കടക്കുന്ന സോപാനം മോറുകയും തെടമ്പ എഴുന്നള്ളിക്കയും ആണ കുലധൎമ്മം. സ്ത്രീകൾക്ക മറകുടയുണ്ട. വിധവാവിവാഹമില്ല. വടക്കേ മലയാളത്തിലെ സ്ത്രീകളെ തെക്കോട്ട വേളികഴിക്കൽ നടപ്പില്ല. ഉപനയനം 7 മുതൽ 9 വരെ വയസ്സിലാകുന്നു. ഇത കൂടാതെ ഊരിൽ പരിഷമൂസ്സത ഒന്നുണ്ട. പരശുരാമനോട ഭൂമി ദാനം വാങ്ങിയ്ക നിമിത്തം അല്പം താഴ്ചയുണ്ടത്രെ. അഷ്ടവൈദ്യന്മാരേയും മൂസ്സത എന്ന വിളിക്കും. ഒരാൾ നമ്പിയാണ നിശ്ചയം. ശസ്ത്രക്രിയയിൽ രക്തം തൊടേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ ഇവൎക്കും അല്പം ഒരന്യൂനത പറയുന്നു. എനി കറുകമൂസ്സത എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട. ഇവർ ചില ജാതിക്കാൎക്ക ശ്രാദ്ധത്തിന പുരോഹിതന്മാരാണ. അവസാനം കാവിൽ മൂസ്സാണ ചിലേടത്ത ഇവർ പിടാരന്മാരാണ. കാളികോഷ്ഠങ്ങളിൽ പൂജയാണ പ്രവൃത്തി. ശാക്തേയന്മാരാണെന്ന പറയണമൊ. ഇതുവരെ വൎണ്ണിച്ച എല്ലാ മൂസ്സതിനും മുണ്ട പൂണൂൽ.

മൊരസു.

കടപ്പാ, വടക്കേ ആൎക്കാട, ചേലം ഇവിടെ ഒക്കേയുണ്ട. ഇവൎക്കു അപ്രകാരംതന്നെ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വേറേയും ചില ജാതിക്കാൎക്കും ഒരു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇത ആഫ്രിക്കാ, ആസ്ത്രേല്യാ, അമേരിക്കാ ഇവിടങ്ങളിലെ സ്വദേശികൾക്കും ഉണ്ട. മൂത്താ പുത്രിക്ക വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുംമുമ്പ കാത കുത്തണം. കാത കുത്തുന്നതിൻെറ മുമ്പെ വലത്തെ കയ്യിൻെറ നടുവിരലിൻെറയും

മോതിരവിരലിൻെറയും അററം ഒന്നാമത്തെ കണിപ്പിൽ വെച്ച കൊത്തിക്കളയണം. മുറിക്കേണ്ടതു ദേശത്തെ കൊല്ലനാകുന്നു. കയ്യു ഒരു മരക്കഷണത്തിന്മേൽ വെച്ചിട്ട ഉളികൊണ്ടാണ കൊത്തുക. പെണ്ണിന അമ്മയുമില്ല ആണിൻെറ അമ്മെക്ക ഈ ക്രിയയുണ്ടായിട്ടുമില്ലെന്ന വരികിൽ ഇവളുടെ വിരലുകളാണ കൊത്തണ്ടതു. രണ്ടാമംക്കും അമ്മയില്ലാത്തപക്ഷം അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരത്തി ഒരുത്തിയായാലും മതി. ഈ കാലം മുറിക്കലില്ല. രണ്ട വിരലുംകൂടി കൂട്ടി കെട്ടി ഉപയോഗമില്ലാതാക്കുകയേ ഉള്ളു. ഒരുവന പൌത്രനൊ പൌത്രിയൊ ഉണ്ടായാൽ സീമന്തപുത്രൻെറ ഭാൎയ്യയുടെ വിരലുകാം കൊത്തണമെന്നുണ്ട ചില കൂട്ടരുടെ എടയിൽ. ഒരു കുട്ടിയെ ദത്ത സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം. മൈസൂരിൽ ഈ ക്രിയ സൎക്കാർ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

യാനാദി (യെനാദി-ഏനാദി)

ഇവർ തെലുങ്കരാണ. ബ്രാഹ്മണൎക്ക ഇവർ വെള്ളം കൊണ്ടുകൊടുക്കാം. വസ്ത്രം തിരുമ്പികൊടുക്കാം. കുറേകാലമായിട്ട അന്യജാതിക്കാർ ഈ ജാതിയിൽ കൂടുക നടപ്പായിരിക്കുന്നു. അമ്പട്ടൻ, ദോബി, മീൻപിടുത്തക്കാരൻ ഇവരും കോമട്ടിതന്നേയും യാനാദിയായിട്ടുണ്ട. ഇവൎക്ക ഇവർതന്നേയാണ പുരോഹിതൻ. കാരണസങ്കല്പവും പൂജയുമുണ്ട. അടവിയാനാദികാംക്ക വിവാഹം കൂടിയേകഴിയു എന്നില്ല. റഡ്ഡിയാനാദി എപ്പോഴും അതു ആചരിക്കും. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ മനസ്സ ചേൎന്നാൽ അഛനമ്മമാർ വേണ്ടാ. രണ്ടാളുംകൂടി ഓടിപ്പോകലും ഒരുവൻെറ പെണ്ണിനെ മറെറാരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകലും ധാരാളമാണ. വിവാഹമോചനം എളുപ്പമുണ്ട. വ്യഭിചാരം വലിയ കുററമല്ല. വിധവകാംക്ക വെപ്പാട്ടിയായിട്ടിരിക്കാം. വിവാഹത്തിന മുമ്പ ഗൎഭമുണ്ടായാൽ അതു ഒരു കുററമല്ല. ഒരു വിധവെക്ക വഴിക്കുവഴിയായി 7 ഭൎത്താക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ട. ഭൎത്താവ എത്രകണ്ട ഏണ്ണം ഏറയൊ അത്രകണ്ട സ്ത്രീക്ക യോഗ്യതയാണ. ഒരു പുരുഷന്ന ഒരു സമയത്ത തന്നെ ഏഴോളം ഭാൎയ്യയുണ്ടായതു അറിവുണ്ട. ശ്രീഹരിക്കോട്ട എന്ന നെല്ലൂരിൽ ഒരു പ്രദേശമുണ്ട. അവിടെ ദുൎന്നടപ്പ

തെളിഞ്ഞാൽ ഭാൎയ്യയെ തലയിൽ ഒരു കൊട്ട മണലേററിച്ച ഒരു പകൽ മുഴുമൻ വെയിലത്ത നിൎത്തും. കുട്ടിയുടെ തലമുടി കളയു ന്ന സമയം അമ്മാമന്ന ഒരു സേർ അരിയും ഒരു കോടി വസ്ത്രവും അര ഉറുപ്പികയും അവകാശമുണ്ട. ആദ്യം ഒരു രോമം അമ്മാമൻ പറിക്കണം. തിരണ്ട പെണ്ണ പ്രത്യേകം ഒരു കുടിലിൽ ഇരിക്കണം. 7_ാം ദിവസം കുടിൽ ചുടും, പെണ്ണ കുളിച്ച ശുദ്ധമാകയും ചെയ്യും. പെററ സ്ത്രീക്ക 3 ദിവസം ഭക്ഷണം ഈന്തമരത്തിന്റെ കരിമ്പാണ. പൊക്കിൾക്കൊടി അറുത്ത കത്തി വേപ്പിലയോടുകൂടി ശിശു കിടക്കുന്നതിന്റെ ചുമട്ടിൽ 6 ദിവസം വെക്കും. പേരിടുക ലക്ഷണം പറയുന്നവനാണ. ശവം കമുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. ഇവർ സൎപ്പത്തെ പിടിപ്പാനും അധികം ഉയരത്തിൽ കുത്തനെയുള്ള പാറകളുടെ ഇടയിൽനിന്ന തേൻ എടുപ്പാനും അതിസമൎത്ഥന്മാരാണ. സൎപ്പത്തെ മടയിൽ കയ്യിട്ട പിടിക്കും. തേൻ എടുപ്പാൻ അരയിൽ കുടുക്കിട്ട ഒരുത്തൻ പിടിക്കെ കീഴ്പ്പെട്ട തൂങ്ങി ഇറങ്ങും. കയർ പിടിക്കുക പാടുണ്ടെങ്കിൽ അളിയനാകുന്നു. ഇതു പോലെതന്നെ കടലിൽ മുത്തുമുങ്ങുന്നവന്റെ കയറും അളിയനാണ മിക്കതും പിടിക്കുക. ചുമര തുരന്ന കക്കാൻ ഇവര കേമന്മാരാണ. കളവമുതൽ വിററ പണമാക്കാൻ സ്ത്രീകളും കേമത്തികളാണ.

യോഗിപുരുഷൻ.

ഇയ്യടെ ഉണ്ടായതാണ. തെക്കൻ കന്നടക്കാർ കൎണ്ണാടകവും തുളുവും സംസാരിക്കും. ശവം ഇരുത്തീട്ടാണ കുഴിച്ചിടുക. ശേഷ ക്രിയാവസാനം 12_ാം ദിവസമാണ. അന്ന ബ്രാഹ്മണൻ പുരോഹിതനായി വേണം.

രാവുല്യ.

ഒരിയ രാജ്യത്ത മൂന്ന മാതിരി അമ്പലവാസികളുണ്ട. രാവുല്യ, മാലി, മുനി ഇങ്ങിനെ. രാവുല്യ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹത്തിങ്കലും ശംഖം ഊതും, പുഷ്പം വില്ക്കും. മാലി ശിവക്ഷേത്രത്തിലും വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലും ശംഖം വിളിക്കും പുഷ്പം വില്ക്കുകയും ചെയ്യും. മുനി ഗ്രാമദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തി എടുക്കുകയുള്ളു. രാവുല്യവിന്ന വിവാഹം പെണ്ണ തിര

ളംമുമ്പ വേണം. പക്ഷെ വിധവാവിവാഹം ആവാം. ചില ചില സംഗതികൾക്ക ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കയുമാം. ഭാൎയ്യയെ ഉപദ്രവിക്കയൊ ഇട്ടെറിഞ്ഞ പോകയൊ ചെയ്താൽ ചില സമയം ജാതി പഞ്ചായത്തുകാർ ഒര ശിക്ഷ വിധിപ്പാനുണ്ട. ഭൎത്താവിനെ ഒര മീൻപിടിക്കുന്ന ഒററാലിൻെറ ഉള്ളിൽ ഇരുത്തി ഭാൎയ്യയെ അതിന്മേലും ഇരുത്തും. എന്നിട്ട അവരെ മേൽ 5 പാത്രം വെള്ളം ഒഴിക്കും. ശവസംസ്കാരത്തിന കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വെള്ളം പാരുംപോലെ എന്നാണ സങ്കല്പം. ഇത ശവത്തെ കുളിപ്പിക്കുക എത സ്ഥലത്തവെച്ചാണൊ അവിടേവെച്ചാണ വേണ്ടത. അതിൻെറ ശേഷം ഭാൎയ്യ ഒര കയ്യിൽ വലിച്ചെറിയുകയും ഒര ചട്ടി ഉടെക്കുകയും തൻെറ വളകളും കഴുത്തിലെ മാലയും വലിച്ചു പൊട്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതൊക്കെ ഭൎത്താവ മരിച്ചിരുന്നാൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ തൻെറ അഛനമ്മമാരുടെ വീട്ടിൽ പോകും. വിവാഹമോചനം കഴികയും ചെയ്യും. പിന്നെ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടാം. ചിലക്ക പൂണനൂലുണ്ട. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണരാണ. മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ഗോമാംസവും കോഴിയും പാടില്ല. മദ്യം സേവിക്കയുമില്ല.

ലമ്പാടി (ലമ്പാണി)

ബ്രിഞ്ചാരി എന്നും മററും പേരുണ്ട. ബാലിസുഗ്രീവന്മാരുടെ വംശമാണെന്ന ഒര കഥയുണ്ട. വിവാഹത്തിന പ്രയാസമില്ല. പുരുഷൻെറ അഛനമ്മമാർ സ്ത്രീയുടെ അഛന 35 ഉറുപ്പികയും 4 മൂരിയേയും കൊടുത്താൽ പുരുഷൻ പെണ്ണിനെ താലികെട്ടാം. അവൾ അവൻെറ പുരെക്ക പോകേണ്ടത ഒര മൂരിയെ മുമ്പിൽ തെളിച്ചുംകൊണ്ടാണ. ഒന്നാം പുത്രൻ ജനിച്ചാൽ രണ്ടാമത ഒര താലി (പൊട്ട) കെട്ടും. രണ്ടാംപുത്രനുണ്ടായാൽ മൂന്നാമത ഒന്നും. പിന്നേയും ആൺകുട്ടി ഉണ്ടായാൽ എല്ലാ താലിയുംകൂട്ടി ഉരുക്കി ഒന്നാക്കും. പിന്നെ മേലിൽ പെററാൽ താലി ഉണ്ടാക്കേണ്ടാ. മൈസൂരിലെ ലമ്പാടികളുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ പുറമെ പുരുഷനായിട്ട പുരോഹിത ബ്രാഹ്മണൻ മാത്രമെ പാടുള്ളു. ക്രിയ കഴിഞ്ഞാൽ ഈ മനുഷ്യനെ സ്ത്രീകളെല്ലാംകൂടി നാലപുറ

ത്തുംനിന്നു നുള്ളണം. നല്ല വേദന ഉണ്ടാകും. പ്രതിഫലമായിട്ടു പണം ഉണ്ടാകും അതുകൊണ്ട സഹിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആയാളുടുത്ത വസ്ത്രം അഴിപ്പാൻകൂടി നോക്കും. വിവാഹസമയം സ്ത്രീകൾ ഉറക്കെ അലമുറകൊള്ളണമത്രെ. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ ഒരു പുററിന്മേൽ പാൽ പാൎന്നു അതിലിരിക്കുന്ന സൎപ്പത്തിനു നിവേദ്യം കഴിക്കയും വേണം. വിവാഹത്തിനു ബ്രാഹ്മണനെ കിട്ടാതെ പോയാൽ സ്വജാതിയിലെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ പൂണുനൂൽ ഇടിയിച്ചു പുരോഹിതനാക്കും. മൈസൂരിൽ കഡൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു നടന്ന ഒരു കല്യാണത്തിനു താഴെ ചേൎക്കും പ്രകാരമുള്ള ക്രിയകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ പലകയിന്മേൽ ഇരുത്തുകയും മററും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഒരു ബ്രാഹ്മണനേ കൊണ്ടുവന്നു പലകയിന്മേൽ ഇരുത്തി. ഒരു വെളുത്ത വസ്ത്രം തലയിൽ ചുററി കെട്ടി. അതിനുള്ളിൽ മാവിന്റെയും മററും എല തിരുകി. കുറെ ലമ്പാടിച്ചികൾ മാവിന്റെയും പുലാവിന്റെയും കൊള്ളി കൊണ്ടുവന്നു പാട്ടും പാടികൊണ്ട ബ്രാഹ്മണന്റെ മുമ്പിൽകൂട്ടി നല്ലെണ്ണ ഒഴിച്ചു തീകൊളുത്തി. ബ്രാഹ്മണനെ വരനാക്കി കല്പിച്ചു. കന്യകയുടെ പേർ ആയാൾ പറയണം. അതിന്റെ ശേഷം പെണ്ണുങ്ങൾ ആയാളെ ചെകിടത്തു അടിച്ചു തള്ളിയിട്ടു. ഉടുത്ത വസ്ത്രം അഴിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒരു സ്ത്രീ മംഗല്യസൂത്രം പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി. വിവാഹത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം പെണ്ണിനെ ചമയിച്ചിട്ടു ഒരു മൂരിയുടെ പുറത്തു നിൎത്തും. അവൾക്കു ഒരു ദുഃഖമായ പാട്ടുപാടാനുണ്ട. ഒടുക്കം അവൾ കരയും. പാട്ടിന്റെ താല്പൎയ്യം ഇതാണ.

അച്ഛാ നീ എന്നെ വളരെ ദ്രവ്യം ചിലവചെയ്തു വളൎത്തി.
എല്ലാം വെറുതെ.
അമ്മെ നിങ്ങളെ പിരിവാനുള്ള സമയം വന്നുവല്ലൊ.
അയപ്പാനാണൊ
എന്നെ തീററിപോററിയതു? നിങ്ങളേയും
ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരേയും
ജ്യേഷ്ഠത്തി അനുജത്തിമാരേയും വിട്ടു ഞാൻ
എങ്ങിനെ പാകും?

മൈസൂരിൽ ഇവക്ക് ദ്വിഭാൎയ്യത്വവും വിധവാ വിവാഹവും ധാരാളമാണത്രെ. ഭൎത്താവ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കെ മറെറാരുവനെ കെട്ടുകയും ആവാം. പക്ഷെ രണ്ടാമത്തെ ഭൎത്താവ ഒന്നാമത്തേവന ഒര പിഴചെയ്യണം ജാതിക്കാൎക്ക ഒര വിരുന്നൂട്ടും കഴിക്കണം. പുനൎവ്വിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീക്ക മംഗളക്രിയകളിൽ ചേരാൻ പാടില്ല. അവളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക മൂന്നതലമുറ കഴിവോളം ന്യായമായ വിവാഹവും ഇല്ലാ. അവരേപോലേയുള്ള കുഡുംബത്തിൽനിന്ന പെണ്ണിനെ എടുക്കാം. ചിലേടങ്ങളിൽ വിധവാ വിവാഹമില്ല. എങ്കിലം കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരേയും 15 ഉറുപ്പികയും 3 പോത്തും കൂടി ശേഷക്കാൎക്ക ഏല്പിച്ച കൊടുത്താൽ തള്ളെക്ക ആരുടെ എങ്കിലും വെപ്പാട്ടിയായി പോകാം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളെ ഔരസന്മാരായി വിചാരിക്കയും ചെയ്യും. ഓയ്യെക്ക ഭൎത്താവിനെ വിട്ടു മറെറാരു പുരുഷനൊന്നിച്ച പോകാം. ആ പുരുഷൻ ആദ്യവിവാഹത്തിൻെറ ചിലവ കൊടുത്താൽ മതി.

ചില കൂട്ടർ കല്യാണം കഴിഞ്ഞവരുടെ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. മററ എല്ലാം മറചെയ്യും. പിതൃകൎമ്മം യാതൊന്നുമില്ല. ദഹനമദ്ധ്യെ ശവത്തിൻെറ തല തടിയിന്മേൽനിന്ന പുറത്തേക്ക വീണപോയാൽ കൂടിയ ലമ്പാടികൾ പുല്ലൊ എലയൊ പറിച്ച "ആട്ടിൻെറ മാതിരി"വായിൽ ഇട്ടുംകൊണ്ട വീട്ടിലേക്ക പാഞ്ഞുകളയും. ജ്യേഷ്ഠൻ സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചപോയാൽ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടണം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്തതി ജ്യേഷ്ഠൻെറതായി വിചാരിക്കും. സന്തതിയുണ്ടെങ്കിൽ അവൎക്ക 15 ഉറുപ്പികയും 3 പോത്തിനേയും കൊടുത്താൽ തള്ളയെ അനുജന കെട്ടാം. ഇതിന്നകാരണം ബാലിയുടെ വിധവയെ സുഗ്രീവൻ വിവാഹം ചെയ്തതാണത്രെ. ലമ്പാടി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രം എല്ലാം അഴിച്ച തലെക്കവെച്ചിട്ടാണ ഉറങ്ങുക. ലമ്പാടികളിൽ പുരോഹിതന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ചില കാലത്ത ഹോമം ചെയ്ത നടപ്പുണ്ട. മന്ത്രം ഇതാണ.

വേരിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ വന്ദിക്കുന്നു,
തടിമരത്തിൽ വിഷ്ണുവിനെ,
കൊമ്പുകളിൽ രുദ്രനെ,
ഇലതോറും ദേവന്മാരെ,

ഭഗവൽഗീത 15-ാം അദ്ധ്യായം ഇവിടെ ഓൎമ്മവരുന്നു.

അനന്തപുരം ജില്ലയിൽ റോള്ളാ എന്ന സ്ഥലത്തിന സമീപം ഒരു ചെറിയ ലമ്പാടി പുരോഹിത സംഘമുണ്ട. തങ്ങൾ മുഹമ്മദന്മാരാണെന്ന അവർ പറയുന്നു. പക്ഷെ മററ മുസൽമാന്മാരുമായി വിവാഹമില്ല. ഇതുപോലേതന്നെ മദകശിര താലൂക്കിൽ മൊണ്ടുഉള്ളുകർ എന്ന പേരായിട്ട ഒരു വകക്കാരുണ്ട. കല്ലവെട്ടുകയാണ സാധാരണ പണി. ഇവൎക്കും അന്യ മുസൽമാന്മാരുമായി വിവാഹമില്ല. ചില ദിക്കുകളിൽ നിരത്തിന്നരികെ ചെറിയ കല്ലുകൾ കൂട്ടികാണാം. അത ലമ്പാടികൾ വഴിപാടായി കൂട്ടിയതാണ. കടന്ന പോകുന്നവർ ഒക്കെ ഒരുകല്ല എടുത്ത ഇട്ട തൊഴും. ലമ്പാടി സ്ത്രീകൾ ഒലിവുള്ള നദിയിൽനിന്നും വലിയ ഏരിയിൽനിന്നും വെള്ളം കുടിക്കയില്ല.

ലിംഗവന്ത്.

„ലിംഗവാന്റെ" ബഹുവചനം. ഇംഗ്ലീഷിൽ ലിംഗായതന്നെന്നുപറയും. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ശിവലിംഗം ധരിക്കും. ഈശ്വരൻ ഏകനാകുന്നു. അത ശിവനത്രെ. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ഇവരെ ത്യജിച്ചിട്ടാണ. വേദം പ്രമാണംതന്നെ എങ്കിലും വഴിയെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സാരമാക്കുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണൎക്ക മെച്ചം കൊടുക്കുന്നതുമില്ല. ജാതിഭേദമില്ലെന്നുപറയും പക്ഷെ ഈ കാലം വ്യത്യാസം കാണ്മാനുണ്ട. യാഗം, തപസ്സ, തീൎത്ഥാടനം, ഈ വക അനാവശ്യമാണ. മത്സ്യമാംസങ്ങളും മദ്യവും കേവലം പാടില്ല. ശവം മറചെയ്യുകയാണ. വിവാഹം പെണ്ണ തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ട. വിധവാവിവാഹം ആവാം. പക്ഷെ പലൎക്കും സമ്മതമല്ല. ലിംഗം ധരിച്ചാൽ ഏവനും ലിംഗായതനാവാമെന്നാണ ഉല്പത്തി. പക്ഷെ ദുല്ലഭം ആളുകളെ മാത്രമെ പുറത്തുനിന്ന ചേൎക്കക നടപ്പുള്ളു. ചേൎക്കാൻ 3 ദിവസത്തെ ശുദ്ധികരണം വേ

ണം. ഒന്നാംദിവസം ഗോമയജലത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്യണം. അ ന്ന അത മാത്രമെ ഭക്ഷിക്കയും കുടിക്കയും പാടുള്ളു. രണ്ടാംദിവ സം ഇവരുടെ വൈദികനായ ജംഗമന്റെ കാൽകഴുകിയ വെ ള്ളം കുടിക്കണം. അന്ന പാലും പഞ്ചാരയും ആവാം. മൂന്നാംദി വസം പഞ്ചാമൃതസ്നാനം ചെയ്യണം. എന്നവെച്ചാൽ പാൽ, നെയ്യ, തൈര്, തേൻ, പഴം ഇതുകൾ കലൎന്ന തലയിലും മേലും തേച്ചിട്ട വെള്ളം പാൎന്ന കഴുകണം. പിന്നെ പാദതീൎത്ഥംസേവി ച്ച ലിംഗം ധരിക്കാം. എന്നാൽ മററുള്ള ലിംഗധാരികളോടുകൂടി ഇരുന്ന ഭക്ഷിക്കാം. ഈ ക്രിയകളെല്ലാം സ്ത്രീകളാലും വേണം. പക്ഷെ അവർ തലക്ഷൌരം ചെയ്യണ്ടാ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്ക 8_ാം വയസ്സിൽ ദീക്ഷ എന്നൊര വ്രതം ഉണ്ടെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. അത കഴിഞ്ഞെ പഞ്ചാക്ഷരിമന്ത്രം ഉപദേശിക്കയുള്ളു. തീണ്ടാ രി; പുലയാദിയായ അശുദ്ധിയില്ല. നാമകരണം 16_ാംദിവസമാ ണ. പേരിടേണ്ടത അമ്മാമനെങ്കിലും എളയമ്മ എങ്കിലും ആകു ന്നു. പേരിട്ട ആളെ കൂടിയ സ്ത്രീകൾ എല്ലാംകൂടി കൈമടക്കി കു ത്തും. വിവാഹത്തിന മുമ്പ പുരുഷനോട സംഗം പാടില്ല. രണ്ട ഭാൎയ്യയാവാം. രണ്ട ഭൎത്താവ പാടില്ല. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ മക്കൾ തമ്മിലും ജ്യേഷ്ഠത്തി അനുജത്തിമാരുടെ മക്കൾതമ്മിലും വിവാ ഹം പാടില്ല. അഛന്റെ അമ്മാമന്റെ മകളെയും അഛന്റെ എളയമ്മയുടെ മകളെയും അങ്ങിനെതന്നെ. സ്വന്ത പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാം. താലികെട്ടാൻ ഭൎത്താവാണ. ഭൎത്താവ മരിച്ചാൽ അനുജനെയാകട്ടെ പിതൃവ്യപുത്രനെയാകട്ടെ കെട്ടിക്കൂടാ. വിധ വാവിവാഹത്തിങ്കൽ താലികെട്ടുക മാാധിപതിയാകുന്നു. ചില പ്പോൾ രാത്രിയായിരിക്കും. മൂടിവെപ്പാനൊ ഇത എന്ന തോന്നും. ഭാൎയ്യ മരിച്ച ആൾ കെട്ടുക സാധാരണ വിധവയെയായിരിക്കും. ആദ്യം വിവാഹംചെയ്യുന്നവൻ വിധവയെ എടുക്കുക നടപ്പില്ല. വ്യഭിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. അങ്ങിനെ ത്യജിക്കപ്പെട്ടവൾക്ക പിന്നെ വിവാഹം പാടില്ല. ജാതിഭ്രഷ്ടനാ യാൽ മാത്രം ഭൎത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കാൎയ്യ ത്തിൽ അഭിപ്രായഭേദം വളരെയുണ്ട. പുരോഹിതനായ ജംഗ

മൻ ഈശ്വരനിലും മിതെയാണെന്നത്രെ വിശ്വാസം. ജംഗമ ൻെറ കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം അല്ലെങ്കിൽ തീൎത്ഥം ലിംഗത്തിന്ന അഭിഷേകം ചെയ്യാം. മുസൽമാന്മാൎക്ക വെള്ളിയാഴ്ചയും യഹൂദ ന്മാൎക്ക ശനിയും ക്രിസ്ത്യന്മാൎക്ക ഞായറും പോലെയാണ ലിംഗധാ രികാൾക്ക തിങ്കാൾ. ആ ദിവസം കന്നുകളെ പൂട്ടുകയൊ മററുവി ധം ഉപയോഗിക്കുകയൊ ചെയ്യുകയില്ല. ആഷാഢ(മിഥുന)പൌ ൎണ്ണമി വലിയ ഉത്സവദിവസമാണ. ആ ദിവസം ചോളത്തിൻെറ യൊ മററൊ പൊടി കുഴച്ചുരുട്ടി അതിനകത്തൊരമുഴുമൻ കടല ക്കാവെച്ചു വേവിച്ചു പീശ്ശാങ്കത്തിൽകൊണ്ട കഷണംകഷണമാക്കി ഭക്ഷിക്കണം. സ്ത്രീകാൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ഈ ഉണ്ടകൊണ്ട എറി യും. ശവം വടക്കോട്ട മുഖമായി ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കുകയാണ. മരിച്ച ആളുടെ ശിവലിംഗം ശവത്തിൻെറ എടത്തെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. മരിക്കാറായാൽ കുളുപ്പിച്ചു ജംഗമൻെറ കാൽ കഴുകി യ തീൎത്ഥംകുടിപ്പിക്കും. ജംഗമന്ന ഒരു ഉറുമാൽ, ഭസ്മം, രുദ്രാക്ഷം, പണം, വെററിലയടക്കാ ഇതൊക്ക ദാനം ചെയ്യിക്കും. പിന്നെ ഒരു ഊണുണ്ട. ഇതിന്ന രോഗിയുടെ ശേഷക്കാരും കൂടിയ സകല ജംഗമന്മാരും ചേരണം. ആ സമയം രോഗിക്ക ജീവനുണ്ടായാ ലും ഇല്ലാഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ല. ഈ ഭക്ഷണത്തിൻെറ ശേഷം രോഗി സ്വസ്ഥനായി എങ്കിൽ അവൻ വനവാസം ചെയ്തുകൊ ള്ളണമെന്നാണ ശാസ്ത്രം. പക്ഷെ അത നിഷ്കൎഷയായി അനുഷ്ഠി ക്കമാറില്ല. മരിച്ചാൽ ശവത്തെ ഇരുത്തി വലത്തെ തുടമേൽ ദാ നം വാങ്ങിയ ജംഗമൻ തൻെറ എടത്തെ കാൽ വെക്കണം. അ നന്തരം കൂടിയ ജംഗമന്മാൎക്ക ദക്ഷിണ കൊടുക്കണം. ശവം മറ ചെയ്ത കുഴി തൂൎത്താൽ അതിൻെറ മീതെ ഒരു ജംഗമൻ നിന്നിട്ട മ രിച്ചവൻെറ പേർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കും. അവൻ കൈലാസ ത്തേക്ക പോയി എന്ന പറയുകയും ചെയ്യും.

ലിംഗവള്ളിജാ.

ലിംഗധാരികളാണ. ശിവപുരാണം വാസവപുരാണം ഇ ങ്ങിനെ രണ്ട പുരാണമുണ്ട ഇവൎക്ക. ഇവരും മററ ഹിന്തുക്കളും ത മ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട. ശവം കുഴിച്ചിടുകയെയുള്ളു. ജന

നമരണാദി ആശൌചങ്ങളും അശുദ്ധിയുമില്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അഛന്റെ ശേഷക്കാൎക്ക് എല്ലിക്കും. വിധവാവിവാഹത്തിങ്കൽ വിധവകളല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ. പ്രഥമവിവാഹത്തിൽ വിധവകൾക്കും ചേൎന്നുകൂടാ. പുരുഷന്മാർ തല മുഴുമൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യും. പുനൎജ്ജന്മവിശ്വാസമില്ല. മരിച്ചാൽ ജീവാത്മാ പരമാത്മാവോട ചേരുമത്രെ. (പുണ്യപാപഭേദമില്ലായിരിക്കുമല്ലൊ.) മത്സ്യമാംസവും മദ്യങ്ങളും വൎജ്ജമാണ. ഭക്ഷിക്കുന്നത അന്യന്മാൎക്ക കണ്ടുകൂടാ. ബ്രാഹ്മണന്റെ പോലും ചോറുണ്ണുകയില്ല. നിത്യത കച്ചോടം മുതലായ കാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നസമയം ലിംഗം അഴിച്ചുവെക്കും. സംഗതി പറയുന്നത ലിംഗംധരിച്ചു സത്യമെ പറഞ്ഞുകൂടു. കാൎയ്യത്തിന കളവ കുറേശ്ശ പറയേണ്ടിവരും എന്നാകുന്നു.

വണ്ണാൻ.

മലയാളത്തും പരദേശത്തും അലക്കപണി. പരദേശത്ത ക്ഷുരകന്റെ നേരെ താഴെയാണ ഇവരെ വെച്ചിരിക്കുന്നത. ശൈവരും വൈഷ്ണവരുമുണ്ട. വിവാഹം സാധാരണമായി തിരണ്ടതിൽ പിന്നെയാണ. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാൎക്ക അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ഉപേക്ഷിക്കാം. പെണ്ണിന കൊടുത്ത 10½ ഉറുപ്പികയുടെ എരട്ടി മടക്കികൊടുക്കണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. 16-ാംദിവസം പുല പോകും. ചില വണ്ണാന്മാർ പറയക്കും പള്ളിക്കുംമററും അലക്കും. വണ്ണാൻ ബ്രാഹ്മണരുടെയും വെള്ളാളരുടെയും വീട്ടിൽ കടക്കുകയില്ല. അവനലക്കിയ വസ്ത്രം ഒരിക്കൽകൂടി മുക്കിയല്ലാതെ അവർ എടുക്കയുമില്ല. ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം പരദേശ വണ്ണാന്മാരെപററിയാണെന്നറിയണം. മലയാളത്തിൽ ഇവരെ മണ്ണാൻ എന്നും വിളിക്കും. തീണ്ടുന്ന ജാതികൾക്കും മേൽജാതികൾക്ക പുല തീണ്ടാരി ഈവക കാലങ്ങളിൽ മാത്രവും അലക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ വിളക്കത്തല, പരവൻ, വേലൻ ജാതി സ്ത്രീകളെപോലെ ഈറെറടുക്കുന്നവരാകുന്നു. തെക്കെമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായമാണ. തെക്കോട്ട ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർകൂടി ഒരുത്തിയെ വിവാഹം ചെയ്കയും ചെയ്യും.

വയനാടൻ ചെട്ടി.

നീലഗിരിവയനാട്ടിൽ പാപ്പ്. മരുമക്കത്തായമാണ. ഭാഷ മലയാളം. കൊളപ്പള്ളി എന്ന പേരായിട്ട ജാതിമൂപ്പനുണ്ട. അവൻെറ അനുവാദമില്ലാതെ വിവാഹം പാടില്ല. വിവാഹം രണ്ട മാതിരിയുണ്ട. ഒന്നിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം മാല ഇടും. അഛനാണ കല്യാണം കഴിപ്പിപ്പാൻ. മററെ സമ്പ്രദായം എളുപ്പമുണ്ട. പുരുഷൻ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോകും. നടുക്കാരനായിട്ട ഒരുവനുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ സ്ത്രീയുടെ കയ്യിന്മേൽ മുട്ടിന്നമീതെയായി വള ഇടും. എന്നാൽ വിവാഹമായി. ചിലപ്പോൾ താലികെട്ടുകല്യാണം കഴിക്കും. അപ്പോൾ കുഡുംബത്തിൽ വിവാഹത്തിന പ്രായമായ എല്ലാപെൺകുട്ടികൾക്കും ഒരു ദിവസംതന്നെ അമ്മാമനും മൂത്തസ്ത്രീയും താലികെട്ടും. ഭത്താവിൻെറ സോദരന്മാക്ക അവൻെറ ഭാൎയ്യയെ സ്വീകരിക്കാം. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. ശവം പതിവായി ദഹിപ്പിക്കയാണ. എന്നാൽ അപമൃത്യു, വസൂരി നടപ്പുദീനങ്ങളാൽ മരണം ഇതായാൽ മറചെയ്യും. ശവത്തിൻെറ വായിൽ പൊൻനീർ കൊടുക്കണം. കാരണസങ്കല്പവും പൂജയും നടപ്പുണ്ട. സ്ത്രീകൾ കാതു വളത്തി തോട ഇടും.

വലയൻ.

മധുരാജില്ലയിൽ നന്നെ താണ ഒര ജാതിയാണ. തഞ്ചാവൂരിലും തൃശ്ശനാപ്പള്ളിയിലും ഉണ്ട. പേരുണ്ടായത വലയിൽനിന്നായിരിക്കാം. കാട്ടിൽ വലവെച്ച മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുകയുണ്ട. ചിലർ മീൻ പിടിക്കും. ചിലർ ഇരുമ്പ ഉരുക്കും. മററ ചിലർ ചുമട എടുക്കും. കൂലിപ്പണി ചെയ്യും. തഞ്ചാവൂക്കാക്ക ആചാൎയ്യൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. വിധവാവിവാഹം ഇല്ല. ചിലപ്പോൾ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. ഭക്ഷണത്തിലും കൃത്യമുണ്ട. മററുള്ളവർ എലി, അണ്ണക്കൊട്ടൻ, തവള, പൂച്ച, ഇതിനെയൊക്കെ തിന്നും. ചിലേടത്തു ആങ്ങള പെങ്ങന്മാർ എല്ലാം അമ്മയുടെയും അമ്മാമൻെറയും ഗോത്രമാണ അഛൻെറയല്ല. ജാതിക്കൂട്ടംതീക്കാൻ ഒര മൂപ്പനുണ്ട അവന്ന കമ്പിളിയൻ എന്ന പേർ. ആവശ്യമുള്ള ഊരിലേക്ക ഇ

വൻ കുതിരപ്പുറത്താണ പോകുക. ഭൃത്യന്മാർ കുടപിടിക്കണം, വീശണം. ഒര കമ്പിളിയിൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ടാണ വിസ്താരം. പി ഴകല്പിച്ചാൽ പകുതി തനിക്കും പകുതി ജാതിക്കാൎക്കുമാകുന്നു. പ്രായം ചെന്നിട്ടാണ വിവാഹം നടപ്പ. അമ്മാമന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. താലി കെട്ടുന്നത മണവാളന്റെ പെങ്ങളാണ. താലി കഴുത്തിൽ മുറുക്കി കെട്ടണം. അല്ലെങ്കിൽ പിഴയുണ്ട. താലികെട്ട എപ്പോഴും രാത്രിയാണ. പെങ്ങൾ താലികെട്ടീട്ട ആങ്ങളയുടെ വീട്ടിലേക്ക ക്ഷണത്തിൽ അയക്കും. അവൻ താലികെട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത ഉണ്ടാകയില്ല.

പെണ്ണു തിരണ്ടാൽ 15 ദിവസം വേറിട്ട ഒര കുടിലിലിരിക്കണം. അത പിന്നെ ചുടും. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. അവൾക്ക പിന്നെ വേറെ ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്യാം. ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീക്ക വ്യഭിചാരത്തിന ശിക്ഷ പുരുഷന്റെ അരഞ്ഞാൺ ചരട അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുകയാണ. ഇത ചെയ്താൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടി ഔരസനാകും. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ സംസൎഗ്ഗമുണ്ടാകാം. അതിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾക്ക ജാതിഭ്രഷ്ടില്ല. അഛനമ്മമാർ പേരിന്നമാത്രം ഒര പിഴചെയ്താൽ മതി. തൃശ്ശനാപ്പള്ളി ജില്ലയിൽ വിവാഹം മൂന്നുമാതിരിയുണ്ട. ഇതിൽ അധികം നടപ്പുള്ളതിന്ന പുരുഷനും ചങ്ങാതിമാരും മൂന്നപറ നെല്ലും ഒര കോഴിയും കൊണ്ട സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയി ഒര സദ്യകഴിച്ചാൽ മതി. ചിലപ്പോൾ അവന്റെ പെങ്ങൾ പോയി താലികെട്ടിച്ച കൊണ്ടുപോരും. ദുൎന്നടപ്പ തെളിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയെ എരിക്കിൻപൂമാല ഇടിയിച്ച ഊരിൽക്കൂടി ഒര കൊട്ട മണ്ണുമായി നടത്തും. ഒരു പുരുഷൻ പലപ്രാവശ്യം കുററം ചെയ്താൽ കാലിന്റെ പെരുവിരൽ രണ്ടും കഴുത്തോട വള്ളികൊണ്ട കെട്ടും. ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പുത്രന്മാരെ അഛൻ കൊണ്ടുപോകും. പുത്രിമാർ അവൾക്കാണ. കുട്ടികൾക്ക പേരിടുക ക്ഷേത്രത്തിലെ കോമരം വെളിച്ചപ്പെട്ടിട്ടാണ. വെളിച്ചപ്പാട ഇല്ലെങ്കിൽ പല പുഷ്പങ്ങൾ ശീട്ടിട്ട ബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കും. അതിൽനിന്ന പൂജാരിയൊ ഒര കുട്ടിയൊ ഒന്ന എടുക്കും. അതിന്റെ പേരിൽനിന്ന ഒരു

പേരുണ്ടാക്കി ശിശുവിന ഇടുകയും ചെയ്യും. ഈ ജാതിക്ക പ്രത്യേകമായിട്ട മുത്താൻ റാവുത്തൻ എന്നൊര ദൈവമുണ്ടത്രെ. അവൻ ഒര മുസൽമാനായിരുന്നു. അത്രയെ വിവരമുള്ളു.

ശവം സാധാരണ കുഴിച്ചിടുകയാണ. പുല അവസാനം 16-ാംദിവസമാകുന്നു. തലെനാൾ രാത്രി ചത്തവൻ മരിച്ചസ്ഥലത്ത ഒര പാത്രത്തിൽ വെള്ളവും അടുക്കെ കണ്ണുതുരന്ന രണ്ട നാളികേരവും വെക്കും. പിറെറന്ന രാവിലെ എല്ലാവരും ഒര കുളത്തിങ്കൽ പോകും. മൂത്തമകനൊ പ്രധാന ശേഷക്കാരനൊ ക്ഷൌരം കഴിച്ച കുളിച്ച ചത്വരത്തിൽ ഒര സ്ഥലം വെടുപ്പാക്കി അരയാലിൻചുള്ളിയും മററും കൂട്ടി തീകത്തിക്കും. പിച്ചക്കാക്കും മററും ധമ്മം കൊടുക്കും. വഴിയെ പുലക്കാർ എല്ലാം തലയിൽ കോടിവസ്ത്രം ഇടും. ഇങ്ങിനെ ഇടുന്നസമയം "ഞങ്ങൾക്കകഞ്ഞി, നിനക്ക കൈലാസം. ഞങ്ങൾക്ക ചോർ, നിനക്ക സ്വൎഗ്ഗം" എന്ന നെഞ്ഞത്തടിച്ച പാടും എന്നും പറയുന്നുണ്ട. കൂടാതെ ഭത്താവ പോയിപ്പോയാൽ വിധവ തലയിൽ ഒരു പാത്രം വെള്ളത്തോടകൂടി ഊരിലെ മൈദാനം 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ഒന്നാമത്തെ ചുററിൻെറയും രണ്ടാമത്തെ ചുററിൻെറയും അവസാനത്തിങ്കൽ ക്ഷുരകൻ കുടത്തിന ഒര തുളയുണ്ടാക്കും, മൂന്നാമത്തെതിൻെറ അവസാനം കുടം തട്ടി താഴത്തിടും. വിധവയെയും കുട്ടികളെയും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്ന പ്രേതത്തോട താക്കീതചെയ്യുകയും ചെയ്യും എന്നും പറയുന്നു.

വലമ്പൻ.

തഞ്ചാവൂർ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, മധുരാജില്ലകളിൽ കൃഷിക്കാരാണ. മത്സ്യം, മാംസം, മദ്യം വിരോധമില്ല. വിവാഹം തിരണ്ടതിൻെറ ശേഷമാണ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. അഛൻപെങ്ങളുടെയും അമ്മാമൻെറയും മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട. അതനിമിത്തം 10 വയസ്സായ ചെക്കന 20 വയസ്സായ പെണ്ണിനെ കിട്ടി എന്ന വന്നേക്കാം. അവന പ്രായമാകുന്നവരെക്കും ജ്യേഷ്ഠനൊ അമ്മാമനൊ അഛൻതന്നെയൊ കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കും. അതെല്ലാം അവൻെറ ഔരസസന്താനങ്ങളായിതീരുകയും ചെ

ഷ്യം. വിവാഹത്തിന പുരോഹിതനായി ബ്രാഹ്മണൻതന്നെ വേണമെന്നില്ല. ജാതിതലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം. താലികെട്ടാൻ ഭത്താവിൻെറ പെങ്ങളാണ. അവറം താലിയുംകൊണ്ട പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽ പോകും, ഭത്താവപോകേണ്ടാ. അവിടെ ചെന്നാൽ ചോദിക്കും സ്ത്രീധനം എവിടെ എന്ന. അവളുടെ ആങ്ങളമാരിൽ ഒരുത്തൻ പറയും ഇന്നയൊരുനിലമാണ സ്ത്രീധനം എന്ന. അപ്പോൾതാലികെട്ടും. പെണ്ണിനെ കൂട്ടികൊണ്ടുപോകുകയുംചെയ്യും.

മരിച്ചാൽ അറിയിക്കാൻപറയനാണ. ദഹിപ്പിക്കയുംചെയ്യും. മറചെയ്യുകയും ഉണ്ട. ദഹിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാംദിവസം ക്ഷുരകൻ അസ്ഥിസഞ്ചയനം ചെയ്യും. 3-ാംദിവസം വിധവ താലി അറക്കും. 16-ാംദിവസമാണ കമ്മാന്തരമെന്ന ശേഷക്രിയ. പുല 30 ദിവസം നില്ക്കും.

വള്ളുവൻ.

പറയൻ, പള്ളൻ ഇവക്ക പുരോഹിതന്മാരാണെന്നത്രെ ചുരുക്കിപറയേണ്ടത. പ്രസിദ്ധ തമിഴ്കവിയും ജ്ഞാനിയും കുറൾ എന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിൻെറ കത്താവുമായ തിരുവള്ളുവർ ഈ ജാതിയും ആ ദേഹത്തിൻെറ ഭാൎയ്യ വെള്ളാളസ്ത്രീയും ആയിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരുടെ ആഗമനത്തിന മുമ്പും പിമ്പതന്നെയും കുറെകാലവും പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ പുരോഹിതന്മാർ ഇവരായിരുന്നതായികാണുന്നു. വട്ടെഴുത്തിലുള്ള ഒരു ശിലാലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നുണ്ട. "ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉവച്ചൻ (ഓച്ചൻ) ശ്രീ പള്ളുവം പൂവനവൻ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്ക നിത്യം ആറാളെ നിയമിച്ചുകൊൾകയും വേണം". ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. തമ്മിൽ കൂടി ഭക്ഷിക്കും, വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. വിധവാവിവാഹവും ബഹുഭാൎയ്യാത്വവും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 വയസ്സിന മേല്പെട്ട പുരുഷന്മാക്ക പൂണുനൂലുണ്ട. ശൈവർ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും അധികവും ലിംഗം ധരിക്കും. വിവാഹ നിശ്ചയസമയം സ്ത്രീധനം, വെററിലടെക്ക; പുഷ്പം, നാളികേരം ഇതെല്ലാം പെണ്ണിൻെറ മടിയിൽ വെക്കണം. ഒരു പുഴെക്കക്കരെ നിന്നാണ ഭത്താവ എങ്കിൽ 20 മുതൽ 30 വരേയും അല്ലാത്തപക്ഷം 7 മുതൽ 10

വരെക്കും ഉറുപ്പികയാകും സ്ത്രീധനം. പെണ്ണിന്റെ ശേഷക്കാൎക്കു മത്രം സല്ക്കരിക്കുന്നതിന്നും പന്തൽ ചിലവിന്നും ആയി വേറെ കൊടുക്കണം. ജാതിക്കൂട്ടം തീൎപ്പാൻ ഇതൊരു നല്ല അവസരമാണു. വിവാഹ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പന്തലിൽ പലകമേൽ ഇരുന്ന എട്ടൊ പന്ത്രണ്ടൊ പ്രാവശ്യം വെററിലയും നെല്ലും 27 പ്രാവശ്യം അരിയും അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കൊടുക്കണം. പുരോഹിതൻ നെയ്യ ഹോമിക്കും. അരുന്ധതിയെ കാണുന്നുണ്ടൊ എന്ന മണവാളനോട മൂന്നീട ചോദിക്കും. കാണുന്നുണ്ടെന്ന അവൻ ഉത്തരം പറയും. വലത്തേകാൽ പെണ്ണിന്റെ മടിയിൽ വെച്ചുംകൊണ്ട പുരുഷൻ താലി കെട്ടും. ചില ദിക്കിൽ വള്ളുവർ വിവാഹത്തിങ്കൽ പന്തലിന്റെ മുകളിൽ മുട്ടപോലെ കലങ്ങൾ അട്ടിയായി വെക്കും. ഇതിന്ന പന്തൽമുട്ടി എന്ന പറയും.

ശൈവർ ലിംഗംകെട്ടികൾ ശവം ഇരുത്തി മറ ചെയ്യുന്നു. ലിംഗം തലയിലും ഒര ഉറുപ്പികയും 7 കൂവ്വളത്തിലയും 9 തുളസിക്കഴുത്തും ശീലയിൽ കെട്ടി വലത്തെ കയ്യും കെട്ടും. കുഴി ഗോമൂത്രംകൊണ്ടും ചാണകംകൊണ്ടും ആദ്യം ശുദ്ധമാക്കണം. ശവം കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ "ഇത കൈലാസം ഇത "കൈലാസത്തില്ലെ (ചിദംബരം), ഞങ്ങളുടെ പ്രാൎത്ഥനയിതാ "ണ, ഇന്ന ഗോത്രത്തിലെ ഇന്നവൻ ഇന്ന വൎഷം മാസം ആഴ്ച "മരിച്ച അവൻ സാലോകസാമീപ്യസാരൂപ്യാവസ്ഥകൾ കടന്ന "സായൂജ്യത്തിൽ എത്തണം. കല്ല, മുള്ള, തീയ്യ, സൎപ്പം. ഈ നാ "ദികൾ നന്ദിയുടെ വാൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ട കടക്കുന്നു. സായൂജ്യ "ത്തിൽ എത്താനായി ഞങ്ങൾ അരി കുത്തുന്നു, അരിക്കിഴി വിള "ക്കുകൾ കത്തിക്കുന്നു" ഇങ്ങിനെ ഓരോന്ന പാടും. മരിച്ച മൂന്നാംദിവസം ശേഷക്കാരായ സ്ത്രീകൾ വീട്ടിനകത്ത ഒര പാത്രത്തിൽ പാൽ പാരും. അത പുരുഷന്മാർ ശവം മറ ചെയ്തേടത്ത കൊണ്ടുപോയി നിവേദിക്കും. അവിടെ ക്രമേണ മേല്പട്ട ചെറുതായി പലെ തട്ടായി ഒര തറയും മീതെ ഒര ലിംഗവും തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ ഒര നന്ദിയുടേയും പരദേശിയുടെ (പിച്ചക്കാരന്റെ)യും രൂപവും മണ്ണാലുണ്ടാക്കി വെച്ച എലകൾ വെച്ച അ

തിൽ ചോർ, ഫലങ്ങൾ, സസ്യങ്ങൾ, മുതലായ്ക്ക വെക്കം. കമ്മാന്തരം 17_ാംദിവസമാണ. ഒര പന്തലുണ്ടാക്കി തുണിയാൽ മറെക്കം. അതിനുള്ളിൽ ഒര കുടത്തിൽ അരിയും 5 ഉരലും 5 ഉലെക്കയും നൂൽ ചുററിവെക്കം. കുടത്തിലെ അരി തെല്ല 5 സുമംഗലികൾ ഇടിച്ച പൊടികൊണ്ട ഒര വിളക്കുണ്ടാക്കി ഒരു തട്ടിൽ വെക്കം. അത കൊളുത്തി തലയിൽ എടുത്തുംകൊണ്ട സീമന്തപുത്രൻ നാലപുറത്തും 4 വാതിലുള്ളതായ മണ്ഡപത്തിങ്കൽ പോകും. അതിൻെറ നടുവിൽ അഞ്ചും നാല അരുക്കും നാലും കുടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കം. അതെല്ലാം ചുകപ്പ, വെള്ള, കറുപ്പ, കരിമ്പി, പുള്ളിച്ചി ഇങ്ങിനെ 5 നിറത്തിലുള്ള പശുക്കളുടെ മൂത്രം കൊണ്ട കഴുകി സമീപത്തിൽ പൂജാദ്രവ്യങ്ങളും വെച്ച പുരോഹിതൻ ഇരിക്കം ഈ സ്ഥലം സ്വൎഗ്ഗമെന്നാണ ഭാവന. നാലു വാതിൽക്കലും എലകളിൽ നിവേദ്യം വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. സീമന്തപുത്രൻ വിളക്കുമായി കിഴക്കെ വാതില്ക്കൽ നില്ക്കെ, ശിവപൂജ ചെയ്യും. അത കഴിഞ്ഞാൽ പൂജാരിക്ക ചിലത ചൊല്ലുവാനുണ്ട. സാരം ഇതാണ. "സിദ്ധരെപോലെ അൎദ്ധരാത്രിക്ക ശിവനാമവും "മന്ത്രിച്ചകൊണ്ടവരുന്ന നീ ശിവപാദത്തിങ്കൽ എന്തിനവരുന്നു? "എൻെറ ശൂലത്താൽ നിന്നെ ഞാൻ കുത്തും, പൊ, ഇതുകൾ "യമപുരിക്ക കൊണ്ടുപോകട്ടെ". ഈ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട ശിവനും പാൎവ്വതിയും ചോദിക്കമത്രെ "മക്കളെ! ഹര! ഹര! എന്ന ചൊ "ല്ലികൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ആരാണ? നിങ്ങളെ പേരെന്ത്? "നാടേത? സത്യം ചൊല്വിൻ" അതിന ഉത്തരം പറയും "സ്വാ "മി! മാൎക്കണ്ഡേയന വരം കൊടുത്തവൻെറ ഭക്തനും വീരശൈ "വനും ആണ ഞാൻ, സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കടപ്പാൻ വന്നതാണ, ഞ "ങ്ങളെല്ലാം പുണ്യായുസ്സുകളാണ, ധമ്മകമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്ക "ന്നു. അതിനാൽ കടക്കാൻ ഞങ്ങളെ തടുക്കുന്നത നീതിയല്ല, "മാതാപിതാക്കളേയും തങ്ങളിൽ വലിയോരേയും ദ്രോഹിക്കുന്ന "വരേയും സകലപാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരേയും ഈശ്വരനെ നി "ന്ദിക്കുന്നവരേയും കുലപാതകന്മാരേയും സ്വമതവും സ്വപുരോ "ഹിതന്മാരേയും വിട്ടുപോകുന്നവരേയും മററും തെക്കെപൊതി

"ലിൽകൂടി നരകത്തിലേക്ക ഓടിക്കുന്നു". ഈ ഘട്ടത്തിൽ മണ്ഡ വത്തെ ഒര നൂൽകൊണ്ട ചുററും. സീമന്തപുത്രൻ വിളക്കോടുകൂടി കിഴക്കെവാതുക്കൽനിന്ന തെക്കെവാതിലും പടിഞ്ഞാറെവാതിലും കടന്ന നൂലുംപൊട്ടിച്ച വടക്കെവാതിലിൽകൂടി ഉള്ളിൽ കടക്കും. പിന്നെ നന്ദികൊൽ എന്ന ഊരുദ്യോഗസ്ഥൻ ഒന്നാമത സീമന്തപുത്രൻെറയും വഴിയെ എല്ലാ സപിണ്ഡന്മാരുടെയും തലയിൽ ഒര വസ്ത്രം കെട്ടും. എന്നാൽ ക്രിയ അവസാനിച്ചു. വള്ളുവർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. പറയരുമായി ധാരാളം ചേരുമെങ്കിലും അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കയില്ല. അവരുടെ എടയിൽ പാക്കകെയുമില്ല.

വാലൻ.

കൊച്ചിശീമയിൽ കായലുകളുടെ ഇരുവക്കിനുമായിട്ടാണ പ്രധാനവാസം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും ശേഷവുമുണ്ട. എങ്കിലും താലികെട്ട മുമ്പതന്നെ വേണം. താലികെട്ടുക മണവാളനാണ. ഇത എപ്പോഴും രാത്രിയാകുന്നു. കല്യാണം രണ്ട ദിവസം നില്ക്കും. താലികെട്ടുന്നവൻ ഭത്താവാകണമെന്ന നിയമമില്ല. അവന രണ്ട മുണ്ടും അല്പം പണവും അവകാശമുണ്ട. അവന ഭത്താവാവാനാഗ്രമുണ്ടെങ്കിൽ താലിയും, വസ്ത്രവും, അവളുടെ അഛന കൊടുക്കേണ്ടും പണവും അവൻ കൊണ്ടുചെല്ലണം. അല്ലാത്ത കാൎയ്യങ്ങളിൽ താലിയും തുണിയും പെണ്ണിൻെറ അമ്മാമനാണ ഉണ്ടാക്കേണ്ടത. ഒരുത്തന അനേകഭാൎയ്യയാവാം. ഒരുത്തിക്ക ഭത്താവ ഒന്നെ പാടുള്ളു. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. വിവാഹമോചനവും അങ്ങിനെ തന്നെ. പെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 3 ദിവസം അശുദ്ധി. 4-ാംദിവസം കുളിച്ച ശുദ്ധമാകും. തിരളിക്കുക എന്നൊരു നടപ്പുണ്ട. പെണ്ണിനെ 3 ദിവസം ഒര അകത്ത ആരും തൊടാതെ ഇരുത്തി 4-ാംദിവസം വണ്ണാത്തി തലയിൽ എണ്ണ പാൎന്നതിൽപിന്നെ കുളിപ്പിച്ച ശുദ്ധമാക്കും. എന്നാൽ ഋതു ആകൽ കഴിഞ്ഞു. ഈ നടപ്പ വേറെ ചില ജാതിക്കാൎക്കും ഉണ്ട. പക്ഷെ ഇപ്പോഠം മാറിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വാലന്മാൎക്ക മക്കത്തായവും മരുമക്കത്തായവും കലൎന്നിട്ടാണ. ഒരുവൻെറ സ്വന്തസമ്പാദ്യം

സോദരന്മാരും മക്കളും പകരത്തെടുക്കും. പൂർവ്വസ്വത്തിന മക്കൾ ക്കവകാശമില്ല. ജാതിക്കൂട്ടവും മററും തീർക്കേണ്ടത അരയൻ എന്ന തലവനാണ. അവനെ കൊച്ചി രാജാവാണ നിയമിപ്പാൻ. അവന രാജാവ ഓണത്തിന രണ്ട മുണ്ടും അത്തച്ചമയം വിഷു ഇതുകൾക്ക ഈരണ്ട വെള്ളിയും കൊടുക്കും. അരിയിട്ടുവാഴ്ചെക്ക രാജാവ തൃപ്പുണത്തുറെനിന്ന കൊച്ചിക്ക എഴുന്നള്ളുന്ന സമയം ഇവൻ വാളുമായി വള്ളത്തിൻമുമ്പിൽ നില്ക്കണം. മററ വല്ലെടത്തും എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ രാജാവിൻെറ വള്ളത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ചുണ്ടൻ വള്ളത്തിൽ പോകണം. മരിച്ചാൽ ഒരു പട്ടും ചന്ദനമുട്ടിയും ഏതാണ്ട 10 ഉറുപ്പികയും രാജാവ അയച്ച കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവൎക്ക ശിവൻ, വിഷ്ണു, ഭഗവതി, ശൌരിമലഅയ്യപ്പൻ, ഇവർ എല്ലാം പ്രധാനമാകുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണിക്ക കാവ തീണ്ടുന്ന സമയം കുളിമുട്ടുത്ത അരയൻ ഒന്നാമത കടക്കണമത്രെ.

ശവം ദഹിപ്പിക്കയും സ്ഥാപിക്കയുമുണ്ട. ക്രിയകൾ നടത്തിക്കേണ്ടത ചിതയനാണ. ശീതികൻെറ തത്ഭവമൊ ചിതയിൽനിന്നുണ്ടായതൊ ഈ പേർ ആവൊ. അവൻ കോടിയുടുത്ത തലയിൽ കെട്ടി പൂണുനൂൽ ധരിക്കണം. വെലി 2, 5, 7 ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ദിവസം ആരംഭിക്കും. 13-ാംദിവസംവരെ ഉണ്ടാകും. 15, 16 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ സ്വജനസദ്യയും 16-ാംദിവസം പിണ്ഡം ഒഴുക്കലും ആണ.

കടൽ അരയൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുള്ളവർ അരയന്മാരെക്കാൾ താഴെയാണ. അവൎക്ക താലികെട്ട വിവാഹത്തോടുകൂടിയാകുന്നു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും ആവാം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ പുറപ്പെടാൻകാലത്ത ഭൎത്താവ ഭാൎയ്യ ഉടുത്തതിൻെറ കോൺ തലെക്കൽ ഏതാനും ഉറുപ്പിക എങ്കിലും ഒരു പവനെങ്കിലും കെട്ടും. അവളുടെ വിലയായിട്ട നൂറെറാന്ന പുത്തൻ (5ക. 12ണ. 4പൈ) അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാൎക്കും കൊടുക്കണം. വിവാഹത്തിന ശേഷം തിരണ്ടപെണ്ണിനെ 11 നാൾ വേറെ ഇരുത്തും. ഭൎത്താവ മരിച്ച ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പുനൎവ്വിവാഹം ആവാം. മക്കത്തായമാണ. കൊച്ചിരാജാവ തീപെട്ടാൽ പിന്നെത്തെ രാജാ

വിനെ ആദ്യം ചെന്ന കാണ്മാനവകാശം അരയനാകുന്നു. അല്ലം ഉപ്പ ഏലയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു കയറും ഒരു ആമാട എങ്കിലും മററ നാണ്യമെങ്കിലും കൂടി തിരുമുല്ക്കാഴ്ച വെക്കണം. പിന്നെ മാത്രമെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സ്ഥാനികൾ മുതലായവർ കണ്ടുകൂടു.

വാണിയൻ.

തമിഴദേശത്ത ഇവരും, തെലുങ്കദേശത്ത ഗാണ്ടലാ, കർണ്ണാടകത്തിൽ ഗാണികാ, മലയാളത്തിൽ ചക്കാൻ, ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ തെല്ലി, ഇവരും എണ്ണയാട്ടുന്നവരാണ. മലയാളത്തിൽ ഒഴികെ ഇവൎക്ക പൂണനൂലുണ്ട. പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പവേണം. വിധവാവിവാഹമില്ല. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കും. ബ്രാഹ്മണരിൽ താണവരുടെ അന്നം ഭക്ഷിക്കയുമില്ല. എന്നാലും ദോബികൾപോലും ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല താനും. ഒററചക്കാൻ, എരട്ടചക്കാൻ ഇങ്ങിനെ രണ്ട കൂട്ടരുണ്ട. ഒരു മൂരിയെകെട്ടി ആട്ടുന്നവനെന്നും രണ്ട മൂരിയെകെട്ടി ആട്ടുന്നവനെന്നും അൎത്ഥം. ബേരിചെട്ടിയുടെ ആചാരങ്ങൾതന്നെയാണ ഇവൎക്ക. എന്നാൽ മാംസഭക്ഷണകാൎയ്യത്തിൽ അത്ര നിഷ്ഠയില്ല. മലയാളത്തിൽ വാണിയരുടെ ആചാരങ്ങളും നടവടിയും നായന്മാരെപോലെതന്നെയാണ. പൂണനൂലില്ല. ബ്രാഹ്മണനെ പുരോഹിതനാക്കാറുമില്ല. നായന്മാർ ഇവരെ തൊട്ടാൽകുളിക്കണം. തെക്കോട്ട ഇവരെ വട്ടെക്കാട്ടവര എന്ന പറയും. അവർ നായന്മാരോട സമന്മാരായിതീൎന്നിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടക്കാം. ചക്കാനും വാണിയനും കടന്നകൂടാ. കൊച്ചിയിൽ വാണിയൎക്ക പൂണനൂലുണ്ട. വൈശ്യരാണ. വിവാഹം, മുതലവകാശം, അടിയന്തരങ്ങൾ, ഉടുപ്പ, ആഭരണം ഇതൊക്ക കൊങ്കണികളുമായി വ്യത്യാസമില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. പക്ഷെ മദ്യമാംസങ്ങൾ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. കൊങ്കണിമാരുടെ വീട്ടിൽ കടന്നകൂടാ കുളം കിണറ തൊട്ടും കൂടാ. ശൈവരാണ. പ്രത്യേകം പുരോഹിതനുണ്ട, പണ്ഡിതനു എന്ന പറയും. പുല ബ്രാഹ്മണരെപോലെ 10-ാണ. കർണ്ണാടകഗാണികമാരെപോലെ കൊച്ചി വാണിയരും ബ്രഹ്മചാരി മരിച്ചാൽ ശവത്തെകൊണ്ട ഒരു എരിക്കമരത്തിനെ വിവാഹം ചെയ്യിച്ച എരിക്കുമാല ഇടിയിക്കണം.

വാരിയൻ.

യാജ്ഞ്യവല്ക്യസ്മൃതിപ്രകാരവും മററും ബ്രാഹ്മണനു ശൂദ്രിയിലു ണ്ടായ പുത്രനാകുന്നു പാരശവൻ. ഇതു ദുഷിച്ചായിരിക്കാം വാരി യശബ്ദം ഉണ്ടായതു. സ്ത്രീകളുടെ മംഗല്യാഭരണത്തിനു മാത്ര എ ന്നു പറയും. അതു മട്ടളത്തിന്റെ മാതിരിയാണ. അമ്പലങ്ങളിൽ ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു കഴകം എന്നാണ പറയുക. ദ്രാവിഡഭാഷ യിൽ കഴകം എന്നതിനു ശുചിചെയ്യു എന്നു അൎത്ഥമാകുന്നു. മരു മക്കത്തായമാണ. തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരു കൂട്ടൎക്കു ഒരു മാതിരി മക്കത്താ യം നടപ്പുണ്ട. അതുപ്രകാരം പൂൎവ്വസ്വത്തിനു മക്കാംക്കും മരുമ ക്കാംക്കും അവകാശമുണ്ട. താലികെട്ടു സാധാരണ തിരളും മുമ്പാ കുന്നു. ഭൎത്താവു മരിച്ചാൽ സ്വജാതിക്കാരനൊ ബ്രാഹ്മണനൊ സംബന്ധമാവാം. സഞ്ചയനം 7-ാംദിവസമൊ 9-ാംദിവസമൊ ആകുന്നു. പുല പന്ത്രണ്ടും. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ട. നമ്പൂതിരിമാൎക്കു സ ൎവ്വസ്വദാനം എന്നപോലെ ഇവൎക്കു കുടിവെക്കുക എന്നൊരു മാ തിരി വിവാഹം നടപ്പുണ്ട. അതു ചെയ്താൽ ഭാൎയ്യക്കും മക്കാംക്കും മുതലവകാശമുണ്ടാകും.

വെള്ളാളൻ.

വൈശ്യന്മാരായാൽകൊള്ളാമെന്നു മോഹമുണ്ടെങ്കിലും ഇ വർ നല്ല തമിഴ ശൂദ്രരാണ. മുഖ്യം കൃഷിയാണ പ്രവൃത്തി. ഒന്നാ മത്തെ ഭാൎയ്യ മരിച്ചിട്ടു രണ്ടാമതു വിവാഹം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഒരു വാഴയെ കല്യാണംചെയ്തു മുറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു വേണം താലികെ ട്ടാൻ. 3-ാമത്തെ വിവാഹമായാൽ ആദ്യം എരിക്കിൻചെടിക്കു താ ലികെട്ടണം. ഇവർ സംസാരിക്കുന്നതു ശുദ്ധമായ തമിഴാകുന്നു. കണക്കിൽ മിടുമിടുക്കന്മാരാണ. വളരെപേർ അംശം കണക്കെഴു ത്തുകാരുണ്ട. മുമ്പ ഓലയിൽ ആയിരുന്നു എഴുത്തു. താസിൽദാ രുടെ പല്ലക്കിയുടെ ഒപ്പം ഓടിക്കൊണ്ടു എഴുതാൻ യാതൊരു പ്ര യാസവുമില്ലായിരുന്നു. മതകാൎയ്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ബ്രാഹ്മണ രേക്കാൾ കൃത്യക്കാരാണെന്നു പറയണം. പണ്ടു മദ്യമാംസം ശീ ലിക്കയില്ല. എത്രയും ചുരുക്കി ചിലവചെയ്യുന്നവരാണ. സ്ത്രീ ഒരു ഒററച്ചേലകൊണ്ടു കൊല്ലം കഴിക്കും. അതു നനഞ്ഞാൽ മേൽകി

ടന്ന ഉണങ്ങണം. ഒര തലകൊണ്ട ഉടുത്തിട്ട മററെതല തച്ച അ ലക്കാം. കൂട്ടത്തിൽവെച്ച വിലകുറഞ്ഞ ധാന്യമെ ഭക്ഷിക്കയുള്ള. വിവാഹം തിരളുന്നതിന മുമ്പും അത കഴിഞ്ഞിട്ടും ആവാം. കൊങ്ങവെള്ളാളക്ക ഒഴികെ പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. ശവം ദഹിപ്പിക്കയാകുന്നു. പുല 15. 16–ാംദിവസം കമ്മാന്തരമെന്ന അവസാനക്രിയയും. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട. അവർ അന്യോന്യം വിവാഹത്തിന വിരോധമില്ല. ചില്ലറ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക പുരോഹിതനായിട്ട പണ്ടാരം എന്ന ഒരാളുണ്ട. അവരിൽ ചിലർ പൂണനൂലിടും. മററു വെള്ളാളർ ശേഷക്രിയെക്ക മാത്രമെ ധരിക്കയുള്ളു. എല്ലാക്കും ശ്രാദ്ധമുണ്ട. ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോർ മാത്രമെ ഉണ്ണുള്ളു. ചില കൂട്ടക്ക പെണ്ണിന 7–8 വയസ്സായാൽ അമ്മാമൻ ഒര താലികെട്ടിക്കണം. തൃശ്ശനാപള്ളിയിൽ കുലുമഅമ്മൻ കോവിൽ എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഒര അടിയന്തരമുണ്ട. സുമാർ 2,000 ആട്ടിൻകുട്ടികളെ അറുക്കും. ഒര അടിയൻ വെള്ളാളപൂജാരിയെ രണ്ടാം ജനസമൂഹത്തിൽ എടുത്ത പൊന്തിച്ചപിടിക്കും. എട്ടൊ, ഒമ്പതൊ ആട്ടിൻെറ രക്തം ഒര പാത്രത്തിൽ വാങ്ങി ആയാൾ കുടിക്കും. പിന്നെ കഴുത്തറുക്കുംതോറും കുടിക്കുകയൊ കുടിക്കുംപോലെ കാട്ടുകയൊ ചെയ്യും.

വെള്ളത്തേടൻ.

നായന്മാക്കും അതിന്ന മേല്പട്ട ജാതികാക്കും അലക്കും. തെക്കേമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായം, വടക്കേമലയാളത്തിൽ മരുമക്കത്തായം. താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടായിട്ടുണ്ട. ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നുകൂടാ. മേൽ ജാതിക്കാരുടെ കുളവും കിണറും തൊട്ടുകൂടാ. 28–ാം ദിവസം ചേരിടൽ ചോറൂണ് ഇത്യാദി നായന്മാരെപോലെതന്നേയാകുന്നു.

വേട്ടുവൻ.

ചേലം, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര ഇവിടങ്ങളിൽ കൃഷിപ്പണിയും നായാട്ടുമാണ. വേടന്മാരെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കണം. മത്സ്യം, മദ്യം ഇതൊക്കെ ആവാം. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ചിലർ പാടില്ലെന്ന നടിക്കുന്നുണ്ട. വിധവാവിവാഹമില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്ക

യും മറചെയ്യുകയും ഉണ്ട. ശ്രാദ്ധാദി കമ്മങ്ങാം ഒന്നുമില്ല. മലയാളത്തിൽ കാടുകളിൽ ഒരു കൂട്ടരുണ്ട. മലംകൃഷിക്ക കൂലിപ്പണി, വേട്ടാ, തേൻ മുതലായ്ക്ക എടുക്കുക ഇതൊക്കെയാണ പ്രവൃത്തി. ഇവർ വളരെ സത്യവാദികളും സ്ത്രീകാം പതിവ്രതമാരുമാണ. രണ്ട ഗോത്രമുണ്ട. ഒന്നിലെ പുരുഷൻ തലനീട്ടും. സ്ത്രീ വസ്ത്രം ഉടുക്കും. മറേറതിൽ പുരുഷന കുടുംമമാത്രം. സ്ത്രീ മരത്തിൻെറ എലയാണ ഉടുക്കുക. അത "നിത്യ വെള്ള"യാണ. ഈ ഗോത്രക്കാർ ശവംപോലും തിന്നും. എങ്കിലും ചെറുമക്കളുടേയും പുലയരുടേയും മീതേയാണെന്നത്രെ നാട്യം, അവരെ അടുത്താൽ കുളിക്കും. ചിറക്കൽ താലൂക്കിലെ മലവേട്ടവർ 14 ഇല്ലമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇല്ലപ്പേർ അവരുടെ ജന്മിയല്ലെങ്കിൽ തമ്പുരാൻെറ വീട്ടുപേരാണ. ഇവർ പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഗഭിണിയെ ചാളെക്കകത്ത ഒരു മൂലെക്കൽ കുഴിയിൽ ഇരുത്തും, പിന്നെ കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടെ തിരിഞ്ഞനോക്കുകയുള്ളു. താണ വീഥി താലൂക്കുകളിൽ കല്പണിക്കാരായി ഒരു ജാതി വേട്ടുവനും പടന്നവേട്ടുവനെന്ന പേരായി ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വകക്കാരും ഉണ്ട. പടന്നവേട്ടുവനും പുലനായന്മാരേപോലേയുണ്ട, പക്ഷെ തൻെറ "തമ്പുരാന" എത്രയൊ പുല അത്രതന്നേയാണ തനിക്കും. നമ്പൂതിരിയുടെ വേട്ടുവന പുല പത്തു, നായരെ വേട്ടുവന 15. പുരോഹിതൻ സ്വജനം തന്നേയാണ. വിവാഹസമ്പ്രദായം ഇശ്ശിയെക്കെ തിയ്യരെമാതിരിയാകുന്നു. കൊച്ചിയിൽ വേട്ടുവക്ക കന്നപൂട്ടുക, വിതെക്കുക, കളപറിക്ക, നടുക, വെള്ളം തേവുക, കൊയ്ക്ക ഇത്യാദി കൃഷിപ്പണിയാണ. ഭത്താവില്ലാത്ത സ്ത്രീക്ക ഗഭമായാൽ ജാതിക്ക മൂപ്പനായ കണക്കൻ അല്ലെങ്കിൽ കുറുപ്പൻ കാരണവന്മാരുടെ ഒരു സഭ കൂട്ടും. ആളെ തുമ്പുണ്ടായാൽ അവനേകൊണ്ട വിവാഹം ചെയ്യിക്കും. ഇതുകൊണ്ട അവസാനിച്ചില്ല. ദേശത്തെ തണ്ടാനെ വിവരം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളം കൊടുക്കും. അതും കുറെ ചാണകവെള്ളവും സ്ത്രീ കുടിക്കണം, ദേഹത്തിൽനിന്ന അല്പം രക്തം കുത്തികളകയും വേണം, എന്നാൽ അവൻ ദോഷം തീന്നു എന്ന പറയും. ജാരൻ കെ.

ട്ടാൻ കൂട്ടാക്കാത്തപക്ഷം അവനെ അടിച്ച എറ്റുമാററ വിലക്കും. അന്ന്യോന്ന്യം ചാച്ച്ക്കാരാണെങ്കിൽ രണ്ടാളേയും ജാതിയിൽനിന്ന തള്ളും. "ദോഷം തീൎന്ന"സ്ത്രീക്ക വേറെ ആളെകെട്ടാം. ചെവ്വാ ചാത്തൻ, കരിങ്കുട്ടി, പറക്കുട്ടി, കാപ്പിരി, കാളി, കണ്ടാകൎണ്ണൻ, നമ്പൂരി തമ്പുരാൻ ഇവരാണ പ്രധാന ദൈവം. കാരണസങ്കല്പവും പൂജയും ഉണ്ട. എല്ലാററിന്നും കള്ള മുഖ്യമാകുന്നു.

മരിച്ചാലത്തെ ക്രിയ കുറച്ച വിസ്തരിച്ചിട്ടാണ. ശവം കുളിപ്പിച്ച കോടിവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച സ്വൎണ്ണനീർ വായിൽ പാരണം. പിന്നെ ഗുരുതൎപ്പണം വാങ്ങുക എന്നൊരു കാൎയ്യമുണ്ട. 16 എലക്കഷണങ്ങളിൽ കുറേശ്ശ ചോർ വെച്ച ശവത്തിന്റെ നെററി, കഴുത്ത, മാറിടം, നാഭി, തുട, കയ്യ, കാൽ, ഇത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ട കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം മരിച്ചവനേക്കാൾ വയസ്സ കുറഞ്ഞ ശേഷക്കാർ സേവിക്കണം. ശവക്കുഴിയിൽ ഒര വസ്ത്രം വിരിച്ച അതിലാണ ശവം വെക്കുക. അന്ന രാത്രി ശേഷക്കാർ ഉപവസിക്കണം. പിറേറന്ന മുതൽ 15 ദിവസം പിണ്ഡം വെച്ച ബലി ഇടും. 7-ാംദിവസം മറചെയ്ത സ്ഥലത്ത ചെറിയ ഒര കല്ലവെച്ച അതിങ്കൽ കള്ളും റാക്കും എളനീർവെള്ളവും തൂകണം. ആ കല്ല കുടിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ചുലകഴിവോളം സൂക്ഷിക്കും. 15-ാം രാത്രിയും പട്ടിണികിടക്കണം. 16-ാംദിവസം കുളി കഴിഞ്ഞാൽ എണങ്ങൻ ചാണകവെള്ളം കുടയണം. ഒര കൊല്ലം ദീക്ഷയുണ്ട. ആ കാലം ഒക്കെയും കല്ലും സൂക്ഷിക്കും, പിന്നെ അത കുടിയിൽ ഒരേടത്ത പ്രതിഷ്ഠിക്കും. ചില സമയം മരംകൊണ്ടോ ചെമ്പുകൊണ്ടോ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വെച്ച പൂജിക്കയും ചെയ്യും. കൊച്ചി വേട്ടുവർ നായാടിയേയൊ ഉള്ളാടനേയൊ തീണ്ടിയാൽ 7 ദിവസം നോല്ക്കണം. വെള്ളം, എളനീർ, കള്ള മാത്രം ഭക്ഷണം.

ശൌണ്ഡികൻ (സൊണ്ടി)

ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ കള്ളവില്ക്കൽ പ്രവൃത്തി. കള്ള ഇവർ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. ഉണ്ടാക്കുന്നവരോട വാങ്ങിവില്ക്കുകയേ ഉള്ളു. റാക്ക കാച്ചും. തിരണ്ട പെണ്ണിനെ വേറിട്ട ഒര അകത്ത പാൎപ്പിക്കും. 7-ാംദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകും. വിവാഹം തിരളും

മുമ്പ വേണം. ഒരിയ ബ്രാഹ്മണനാണ പുരോഹിതൻ. ആയാറം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരേകൊണ്ട അന്യോന്യം കൈപിടിപ്പിക്കും, ഹോമംചെയ്യും. ഒരു ക്ഷുരകൻ കല്യാണപന്തൽ ശുചിയാക്കി അരിപ്പൊടികൊണ്ട കോലം ഇടും. അതിൽ ഒര പായ ഇട്ട ഇരുന്നിട്ട സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കവിടിയാടും. പുരുഷൻ അത വലംകയ്യിൽ മുറുക്കെ പിടിക്കും. സ്ത്രീ തട്ടിപറിക്കാൻ നോക്കും. അവറ ജയിച്ച എങ്കിൽ അവനെ അവളുടെ ആങ്ങളമാർ അടിക്കും, കളിയാക്കും. അവറ തോററു എങ്കിൽ അവൻെറ പെങ്ങന്മാർ അവളേയും അടിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ഓരൊ വിനോദങ്ങറ 6 ദിവസം നില്ക്കും. 7-ാംദിവസം 12 എലയിൽ കുറേശ്ശ ഭക്ഷണസാധനം വിളമ്പും. അത ദക്ഷിണയും വാങ്ങി 12 ബ്രാഹ്മണർ ഇരുന്ന ഭക്ഷിക്കും. വിധവാവിവാഹം പാടുണ്ട. ജ്യേഷ്ഠൻെറ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണ. 10 ദിവസം പുല. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ശ്മശാനത്തിലേക്ക പോകുന്ന വഴിയിൽ ചോർ തൂകണം. 11-ാംദിവസം പുലക്കാർ കുളിക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഹോമിക്കും. അന്നും 12 ബ്രാഹ്മണരെ ഊട്ടി ദക്ഷിണ കൊടുക്കണം. അദ്ധ്രാത്രിയാകുമ്പോറ ഒര പുത്തുക്കടം കൊണ്ടുവന്നിട്ട തുളകറ തുളച്ച അതിൽ അന്നവും ദീപവും വെച്ച ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കും. മരിച്ച ആളുടെ പേർ 3 പ്രാവശ്യം വിളിച്ച "ചോർ തെയ്യാറുണ്ട, വാ" എന്ന പറയും. പുരുഷന്മാർ മാംസം ഭക്ഷിക്കും. സ്ത്രീകറ ഭക്ഷിക്കയില്ല. ഭത്താക്കന്മാർ മാംസം കൂട്ടിയ ദിവസം അവരുടെ ഉഛിഷ്ടം ഭാൎയ്യമാർ അനുഭവിക്കയുമില്ല. ഗഞ്ചാംജില്ലയിലെ സൊണ്ടിമാരുടെ എടയിൽ പ്രായം തികയും മുമ്പ പെണ്ണിന ഭത്താവിനെ കിട്ടാഞ്ഞാൽ ജാതിയിലെ ഒര വൃദ്ധനുമായിട്ടൊ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭത്താവോടുകൂടിയൊ ഒര വിവാഹമാതിരി ക്രിയ നടത്തും. ഈ ക്രിയ കഴ്ഞ പുരുഷൻ മരിക്കുവോളം അവറക്ക കല്യാണം ചെയ്തുകൂടാ. വിവാഹദിവസം പുരുഷൻ ക്ഷൌരം കഴ്ഞ അരഞ്ഞാൺ ചരട മാററണം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ഒരു കുഡുംബത്തിൽ ഒന്നാമത ജനിച്ചവൻെറ

യൊ കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു വയസ്സേറിയവൻെറയൊ ഭാൎയ്യയായിരു ന്നു ഒരുത്തി എങ്കിൽ അവൻ മരിച്ചാൽ അവൾക്ക പിന്നെ അ വൻെറ അനുജന്മാരിൽ ഒരുവനെ കെട്ടിക്കൂടാ. ആദ്യത്തെ വിവാ ഹം ദ്വിതീയപുത്രനുമായിട്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ കെട്ടാം. കടംവാ ങ്ങിയാൽ വീട്ടാൻ ശക്തിയില്ലാതെവന്നാൽ കടം കൊടുത്തവൻെറ ഭൃത്യനായിട്ട ഏതാനും കാലം പണിയെടുത്ത വീട്ടുന്ന സമ്പ്രദാ യം ഇവൎക്കുണ്ട. സ്വന്തം അനുജനേയും അനുജൻെറ ഭാൎയ്യയെ തന്നെയും തനിക്ക പണയംകൊടുപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നായി ഒരുത്തൻ കോടതിയിൽ വാദിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട. മാനമൎയ്യാദക്കാ രോട കടം പിരിപ്പാൻ ഒരു കൌശലവും ഇവൎക്കുണ്ട. എന്തായാ ലും കടം വീട്ടുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ കടക്കാരൻെറ അടുക്കേക്ക വ ളരെ താണവരായ ഘാസി ജാതിക്കാരിൽ ഒരുവനെ അയച്ചു അ വനേയും കുഡുംബങ്ങളേയും അവമാനിച്ചു ഉപദ്രവിക്കും.

സവര.

ഗഞ്ചാം വിശാഖപട്ടണം ഇവിടങ്ങളിൽ മലവാസികളാ ണ. ശബരശബ്ദം ദുഷിച്ചതായിരിക്കണം പേർ. ഋഗ്വേദഐത രേയബ്രാഹ്മണത്തിൽ ശബരന്മാർ വിശ്വാമിത്രൻെറ പുത്രന്മാരു ടെ സന്താനമാണെന്ന പറയുന്നു. രാമായണം പറയുന്നത ഇവർ വസിഷ്ഠൻെറ ധേനുവിൽനിന്നുണ്ടായി എന്നാണ. നമുക്ക 1 മു തൽ 10 വരെയാണല്ലൊ എണ്ണം ഇവൎക്ക 1 മുതൽ 12 വരെക്കാ ണ. പത്തും മൂന്നും കൂടിയാൽ നമുക്ക പതിമൂന്നാണ. അവൎക്ക പന്തിരണ്ടൊന്നാണ. ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും ചുരുട്ട വലിക്കും. ചിലിമ്പിയിൽ പുകെല വലിക്കയും ചെയ്യും. കിളത്തികൾക്ക ഇ ത പ്രത്യേകിച്ചു ബഹു ഇഷ്ടമാണ. സകല ആണുങ്ങൾക്കും വല ത്തെ മൂക്കിൽ ഒരു മോതിരം ഉണ്ടാകും. സ്ത്രീകൾക്ക രണ്ട മൂക്കി ലും മൂക്കിൻെറ പാലത്തിലും ഉണ്ടാകും. ഒരുത്തന മൂന്നും നാലും ഭാൎയ്യ ഉണ്ടായി എന്ന വരാം. ഒന്നാമത്തെവൾ അവനു ബോധി ച്ചിട്ട തിരഞ്ഞെടുത്തതും പിന്നെത്തവൾ ഒന്നുകിൽ അവളുടെ സോദരിമാരും അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ അടുക്കേക്ക അങ്ങട്ട ചെന്നു വരും ആയിരിക്കും. ഒരുത്തിക്ക ബോധിക്കുമ്പോൾ ഭൎത്താവിനെ

ഉപേക്ഷിക്കാം. അവന്ന അങ്ങട്ടും ഉപേക്ഷിക്കാം. സ്ത്രീ മററൊരുത്തനോട ചേരുന്നപക്ഷം അവൻ മുമ്പെത്തെ ഭത്താവിന ഒര പോത്തിനേയും ഒരു പോക്കിനേയും കൊടുക്കണം. മരിച്ച ഭത്താവിൻെറ സോദരനേയും സോദരനില്ലാത്തപക്ഷം സോദരൻെറ മകനെയും വിധവ കെട്ടേണമെന്ന നിബ്ബന്ധമുണ്ട. കുട്ടികാംക്ക പേർ ജനിച്ച ആഴ്ചയുടെ പേരാണ. പരിഹാസപ്പേരും ഇടും.

സ്ത്രീയൊ പുരുഷനൊ കുട്ടിയൊ ആര മരിച്ചാലും ഉടനെ പൊയ്യെടി വെക്കണം. മരുന്ന ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ ചില്ലിട്ടിട്ട ഒന്നിൽ ഏറെയും വെക്കും. പ്രേതത്തിനെ ഭയപ്പെടുത്തി ഓട്ടുവാനാണ. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. വിറക മാവും മററൊര മരവും മാത്രമെ പാടുള്ളൂ. ഉണക്കവിറക ആദ്യം തീപിടിപ്പാൻ മാത്രമാവാം. ശ്മശാനത്തിലേക്ക കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്ക മരിച്ചവൻെറ പേർ മുതലായ്ക്ക യാതൊന്നും ആരും ചോദിച്ചുകൂടാ. ചോദിച്ചാൽ കോപിക്കും. മരിച്ചവൻെറ വില്ല, അമ്പ മുതലായ്ക്ക സൎവ്വവും കുറെ നെല്ലും അരിയും അവനോടുകൂടി ചുടും. പിറെറന്ന വെള്ളം പകന്ന തീ കെടുത്ത അസ്ഥിസഞ്ചയനം ചെയ്യും. ഒരു കോഴിമുട്ടയുടെ ഓട് പവിട്ടി പൊട്ടിച്ചിട്ട അതും അസ്ഥിയും കൂടിയാണ സ്ഥാപിക്കുക. പ്രേതവും ശേഷക്കാരും അന്യോന്യം കാൎയ്യം പറയുക കുദംഗ് എന്ന ഒരുത്തൻ മുഖാന്തരമാണ. ഇവൻ ബ്രാഹ്മണനന്ന പകരമൊ ജ്യോതിഷക്കാരനെയൊ വെളിച്ചപ്പാടിനെയൊ പോലെയുള്ള ഒരുത്തനൊ ആണ. മരിച്ചവന്ന കടമുണ്ടെങ്കിൽ അത ഇന്നപ്രകാരമാകുന്നു വീട്ടേണ്ടത എന്ന ഇവൻ മുഖാന്തരമാണ അറിവ കൊടുക്കുക. ചിലപ്പോാം പ്രേതം പുകെലെക്കും മദ്യത്തിന്നും ചോദിക്കും. അത കുദംഗിന കൊടുത്താൽ റാക്ക അവൻ കുടിക്കും പുകെല അവൻ വെക്കും. ദഹനം കഴിഞ്ഞ 3-ാംദിവസമൊ 4-ാംദിവസമൊ ലിമ്മാ എന്നൊര ക്രിയയുണ്ട. ചിലേടത്ത വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടും നടപ്പുണ്ട. തലെനാാം ശേഷക്കാർ വേപ്പിൻെറ കായയൊ ഏലയൊ ഭക്ഷിക്കണം. അത കഴിഞ്ഞാൽ വഴിയെ പിന്നെയും ഒര അടിയന്തരമുണ്ട. അതിന്ന ഇുവപർ എന്നാണ പേർ. ഒര പോത്തും അധികം ധാന്യവും സ

ട്ട്യക്ക വേണ്ടുന്ന എല്ലാ വിഭവങ്ങളും വേണം. സകല സംബന്ധികളും ഒരു സമയം ഉൗരുകാരും ചേരും. തലെനാൾ അതിൻെറ അത്താഴമാണ. ആ ദിവസം മരിച്ച ആളുടെ പേക്ക വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന തെല്ല അകലെ ഒരു കല്ല കുഴിച്ചിടണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കല്ലുകൾ അനവധി കാണും. റാക്കുകുടിയും പാട്ടും കളിയും തകൃതിയായിരിക്കും. ഒരു പോത്തിനെ അറുത്ത രക്തം കല്ലിന്മേൽ അഭിഷേകം ചെയ്യണം. ഈരണ്ടുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ ഒരു അടിയന്തരമുണ്ട. ആ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഏതേത വീട്ടിൽ മരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടൊ അവിടെ എല്ലാം ഒന്നൊ രണ്ടൊ മൂന്നൊ പോത്തിനെ അറുക്കണം. അതിൻെറ എറച്ചിയും ചോറും മദ്യവും കുടംഗ്മാക്ക കൊടുക്കും, അവസ്ഥപോലെ ഒരു മുണ്ടൊ തുണിയൊ അതും. വസ്ത്രം പ്രേതങ്ങൾക്ക ഉടുക്കാനാണ. ഇതൊക്കയും കുടംഗ് ഏല്പിക്കും. പ്രേതങ്ങളോട മേലിൽ ഉപദ്രവം ഒന്നും ചെയ്യാതെ പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ പറകയും ചെയ്യും. മേൽപറഞ്ഞ കാലത്തിനുള്ളിൽ മരണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സകല പുരകളും ചുട്ടുകളയും. പകരത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്ത തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പുതിയ പുരകളിൽ പ്രേതം ചെല്ലുകയില്ല.

സാമന്തൻ.

മുഖ്യമായി മലയാളികൾക്ക സങ്കല്പിച്ചതായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവരെ കുറിച്ച വളരെ പറയേണമെന്നില്ലല്ലൊ. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ചില നമ്പ്യാന്മാരും, ഉണിത്തിരിമാരും, അടിയോടിമാരും, തെക്കെമലയാളത്തിൽ ഏറാടി, നെടുങ്ങാടി, വെള്ളോടി, തിരുമുല്പാട ഇവരും അന്ന്യത്രപണ്ടാല, ഉണ്ണിയാതിരി ഇവരും സാമന്തരാണെന്നാണ ഗണിക്കുന്നത. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ഭാവിക്കുന്നവർ സകലരും സാമന്തർതന്നെയൊ എന്ന സംശയിക്കാം. 1881-ൽ 1611-ം 1891-ൽ 1225-ം പേർ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നത 1901-ലേക്ക 4,351 ആയി. സാമന്തക്ക സാധാരണമായി പൂണുനൂലില്ല. പുല സാധാരണമായി 15-ാണ. 11-ം ഇല്ലാതെയില്ല. ക്ഷത്രിയക്ക പൂണുനൂലുണ്ട. പുല 11 രാത്രിയാണ. ബ്രാഹ്മണരോടൊന്നിച്ച പന്തിഭോജനവുമുണ്ട. രണ്ടാൾക്കും മരുമക്കത്തായമാ

ണ. സാമന്ത സ്ത്രീകാംക്ക ബ്രാഹ്മണരെങ്കിലും ക്ഷത്രിയരെങ്കിലു മാണ സംബന്ധം. രാജവംശത്തിലുള്ള പുരുഷന്മാരെ തമ്പുരാനെ ന്നും സ്ത്രീകളെ തമ്പുരാട്ടി എന്നും വിളിക്കും. മററുള്ളവരിൽ പു രുഷന്മാൎക്ക തിരുമുല്പാട, കത്താവ, കയ്യാം എന്നും സ്ത്രീകാംക്ക കൊൽപാട, കോവിലമ്മ എന്നും മററും പേർ പറയുന്നു. സാമ ന്ത ഭവനങ്ങളെ കോവിലകം എന്നും ചുരുക്കം കൊട്ടാരം എന്നും മാം എന്നും പറയും. ഉണ്യാതിരിമാരുടെ നാട്യം തങ്ങാം ബാക്കി സാമന്തരിൽ മീതെയാണെന്നാകുന്നു. കാരണം അവൎക്ക താലി കെട്ടാൻ ആര്യപ്പട്ടരാണ. സാമന്തന്മാൎക്ക പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മ ണനാകുന്ന. വിധികൎത്താവ നമ്പൂതിരി വൈദികന്മാരും. ഒരു സംബന്ധക്കാരൻ മരിക്കയൊ ഉപേക്ഷിക്കയൊ ചെയ്താൽ മ ററൊരാം ആവാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണ.

സാമന്തിയ.

ഒരിയ രാജ്യത്ത വയലിൽ പണിയും വിറക വില്ക്കലും പണി. ഇവരെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കണം. സ്ത്രീകാം ബ്രാഹ്മണരുടെപോലും ചോറുണ്ണുകയില്ല. പുരോഹിതൻ ഒരിയ ബ്രാഹ്മണനാണ.

സാത്താനി.

ബങ്കാളത്തെ മാലികാം എന്നപോലെ ഇവർ ക്ഷേത്രങ്ങ ളിൽ പ്രവൃത്തിക്കാരാണെന്ന കാണുന്നു. പേർ "ചാത്താതവൻ" എന്ന വാക്ക ദുഷിച്ചതാണത്രെ. പൂണുനൂലും കുടുമ്മയും ധരിക്കാ ത്തവൻ എന്നൎത്ഥം. വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പണിക്കാരെ രാമാനു ജാചാൎയ്യൻ ചാത്തിനവൻ എന്നും ചാത്താതവൻ എന്നും രണ്ടാ യിപിരിച്ചു. ഒന്നാമത പറഞ്ഞവർ എപ്പോഴും ബ്രാഹ്മണരും മ ററവർ ശൂദ്രരുമാകുന്നു. മദ്രാശി സമസ്ഥാനത്തിലെ സാത്താനി കാം 15-ാംനൂററാണ്ടിൽ ബങ്കാളത്ത ഉണ്ടായ പ്രസിദ്ധ ധൎമ്മപ്ര വൎത്തകൻ ചൈതന്യന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്ന ചിലപ്പോാം പറ യും. എങ്കിലും ഇതിന മതിയായ തെളിവില്ല. ചൈതന്യൻ ദ്രാ വിഡദേശത്ത ഉപദേശത്തിന സഞ്ചരിച്ചപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല. ബങ്കാളത്തിലെ ശാതാനികളുടേയും ഇവിടത്തെ സാത്താനികളു ടെയും ആചാരാഭിപ്രായങ്ങാംക്ക അന്യോന്യം വലിയ വ്യത്യാസം

ഉണ്ടുതാനും. അവർ ശ്രീകൃഷ്ണനെമാത്രം ആരാധിക്കുന്നു. ഇവരാകട്ടെ വിഷ്ണുവിനെ നാരായണനായിട്ടുകൂടി പൂജിക്കുന്നു. ചൈതന്യന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗുരു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അവതാരമെന്ന വിശ്വസിക്കുംപോലെ സാത്താനികൾ രാമാനുജനെയും വിചാരിച്ചു വരുന്നു.

സാത്താനികൾ തെങ്കലെ വൈഷ്ണവരാണ. തല തീരെ ക്ഷൌരം ചെയ്യും. സോമൻ ഉടുക്കുന്നത ബ്രഹ്മചാരിബ്രാഹ്മണന്റെ മാതിരിയാണ. ക്രിയകൾ ഏറയും കുറയുമായി ബ്രാഹ്മണരെ പിന്തുടന്നുംകൊണ്ടാണെങ്കിലും പൂണനൂലില്ല എന്ന പ്രസ്താപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. മദ്യം മാംസം മത്സ്യം ഇതുകൾ തീരെ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണ. എന്നാലും സകല അടിയന്തരങ്ങൾക്കും ശ്രാദ്ധത്തിനും ഇവ എല്ലാം ധാറാളം പെരുമാറും. ചില സാത്താനികൾ ശവം മറചെയ്യും മററുള്ളവർ ദഹിപ്പിക്കും. മുഖ്യപ്രവൃത്തി മാലകെട്ടുകയും ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നസമയം ദീപെട്ടി പിടിക്കയും ക്ഷേത്രം അടിച്ചുവാരുകയുമാകുന്നു. കുട കെട്ടുക, കരിമ്പന ഓലകൊണ്ടു പൂക്കൊട്ട പെട്ടി ഇതുകൾ ഉണ്ടാക്കുക, കുറിയിടുവാൻ ഗോപി, മഞ്ഞൾ ഇതുകൾ ഒരുക്കുക ഇതും ഉണ്ട. സാധാരണമായി ഇവരെ അയ്യാ എന്നു വിളിക്കും. ഏകാക്ഷരി, ചതുരക്ഷരി, അഷ്ടാക്ഷരി, കുലശേഖര ഇങ്ങിനെ നാലുവകക്കാരുണ്ട. ഏകാക്ഷരിക്കാരുടെ വിശ്വാസം ഓംകാരം ഒരക്ഷരം ഉച്ചരിക്കുന്നതിനാൽ മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുമെന്നാണ. ചതുരക്ഷരികളുടെത രാമാനുജ എന്ന നാലക്ഷരങ്ങൾക്ക ഈ ശക്തിയുണ്ടെന്നാകുന്നു. അഷ്ടാക്ഷരികൾക്ക മോക്ഷം ഓം നമോനാരായണായ എന്ന എട്ടു അക്ഷരങ്ങളെ ജപിക്കുന്നതകൊണ്ടത്രെ. കുലശേഖരക്കാർ മാത്രം പൂണനൂൽ ധരിക്കുന്നു. അവർ പൂർവ്വം കേരളരാജാവായിരുന്ന കുലശേഖര ആളുവാരിൽനിന്ന ഉത്ഭവിച്ചവരാണെന്ന വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നും രണ്ടും വകക്കാർ ബലിജകൾക്കും മററ വൈഷ്ണവശൂദ്രക്കും പുരോഹിതപ്രവൃത്തി ചെയ്യും. മരണം ഉണ്ടായാൽ ഉടനെ സാത്താനി വന്നു ശവത്തിനെ കുറി ഇടിയിക്കണം. ശ്മശാനത്തിൽവെച്ചു അന്നം ബലി ഇട്ടാൽ സാത്താനികളും മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാരും ഭക്ഷിക്കും. പുലയുടെ അവസാ

ന്ദിവസം വയ്യുന്നേരം സാത്താനി ചില പ്രതിമകളുംകൊണ്ട മരിച്ചവൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ട അവിടെവെച്ച ചോറും, മാംസവും, മദ്യവും നിവേദിക്കും. ചോറും, മാംസവും കൂടിയവർ ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം അവക്ക ഒര കയ്യിൽകൊണ്ടെങ്കിലും ചൂൽ മുക്കീട്ട അതുകൊണ്ടെങ്കിലും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

മൂന്നാമത്തേയും നാലാമത്തേയും കൂട്ടക്ക ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിയാണ.

വിവാഹം തിരളുംമുമ്പ വേണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. മിക്കപേക്കും പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലത്തിന്നിപ്പുറം സ്വജനങ്ങളെ തന്നെ പുരോഹിതനാക്കൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വേദങ്ങൾ സാരമല്ലത്രെ. തമിഴിലുള്ള നാലായിരപ്രബന്ധമെന്ന പറയുന്ന പന്തിരണ്ട വൈഷ്ണവാചാൎയ്യന്മാരുടെ മൊഴികളെയാണ ചൊല്ലുക. വടക്കെ ആക്കാട ഡിസ്ത്രിക്ടിൻെറ മാനുവൽ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാത്താനി ഒര സങ്കരജാതിയാണെന്നും പറയൻ, ചക്കിളിയൻ മുസൽമാൻ ഇവരൊഴികെയുള്ള ജാതികളിൽനിന്ന പലപ്പോഴുമായി ചേൎന്നതാണെന്നും വ്യഭിചാരിണികൾ പലരും ഈ ജാതിയിൽ ചേരുന്നു. ണ്ടെന്നുള്ളത പരമാൎത്ഥമാകുന്നു.

മൈസൂരിൽ ചില സാത്താനികൾക്ക ശൂദ്രനെന്ന നാമധേയമെ സഹിച്ചുകൂടാ. കാനേഷുമാരി പട്ടികകളിൽ അങ്ങിനെ ചേൎത്തതിനാൽ അപകീൎത്തിക്ക അന്യായം നടത്തിനോക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. "നമ്പ്ര" എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോയി എന്ന പറയേണമൊ?.

സാത്താനിക്ക ദാസനമ്പി എന്നും പേരുണ്ട. മാംസഭുക്കുകളാണ. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ കേവലം സസ്യഭുക്കുകളായിരിക്കുന്നു. സാത്താനി ഭിക്ഷക്കാരെ പ്രത്യേകം അറിയാം. കയ്യിൽ ഒര പരന്ന പിത്തളത്തട്ടും ഓല വിശറിയും ഉണ്ടാകും. പിച്ചകിട്ടിയ അരി വിററുകൂടാ. സാത്താനികൾ വിരാൾപുരുഷൻെറ വെശപ്പിൽനിന്നുണ്ടായവരാണെന്ന വാദിക്കും.

സ്ത്രീകളുടെ ഉടുക്കൽ വൈഷ്ണവസ്ത്രീകളുടെ മാതിരി തന്നെയാണ. രണ്ടും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ ഞെരുക്കം.

സെഗിഡി.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ഈ ജില്ലകളിൽ കള്ളവിൽക്കുകയും റാക്ക കാച്ചുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തെലുങ്കജാതി. ഇവക്കും മററ തെലുങ്കക്കും മലയാളത്തിലെ മാതിരി വീട്ടുപേരുണ്ട. തമിഴ

ക്കം മററും ഇതില്ല. ഗ്രാമത്തിൻെറയൊ ഊരിൻെറയൊ പേരാണ. പെണ്ണ തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും ആവാം വിവാഹം. വിധവാവിവാഹത്തിന്ന ഒഴിച്ച മറെറല്ലാം പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. അമ്മാമൻെറ മകളെ വിവാഹംചെയ്യ നടപ്പുണ്ട. വിധവാവിവാഹത്തിന താലികെട്ടാൻ ജാതിയിലെ തലവനാണ.

ശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കയാകുന്നു. തടിക്കത്തിച്ചുവക്കാൻ ദേശത്തെ രജകൻെറ സഹായം വേണം. ശേഷക്രിയ ചെയ്യിപ്പാൻ സാത്താനിയാണ. ചില ചില ഗ്രാമദേവതകളേയും ഭ ത്താവിരിക്കെ മരിച്ചുകളകയൊ ഉടന്തടി ഏറുകയൊ ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളെയുമാണ വന്ദിക്കുക.

ഹത്തി.

ഒരു താണ തെലുങ്കജാതി. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടാകുന്നു. അമ്മാമൻെറ മകളെ കെട്ടാം. കല്യാണത്തിങ്കൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കയ്യുകൾ മഞ്ഞച്ചരടകൊണ്ട കെട്ടും. അത കന്യകയായ ഒരു പെണ്ണ അഴിക്കണം. പെണ്ണിൻെറ ആങ്ങള സ്ത്രീവേഷം ധരിച്ച വന്നിട്ട പുരുഷനെ അടിക്കും. തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. വീട്ടിൽ ഒര മൂലയിലൊ പ്രത്യേകം ഒര പുരയിലൊ ഇരിക്കണം. ഒരു കണ്ടം ഇരുമ്പും ഒരു ആട്ടുകല്ലും ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞ അടുക്കെ വെക്കണം. കാഞ്ഞിരത്തിൻെറ ഇല കിട്ടുന്നപക്ഷം അത ഒര മൂലയിൽ കൂട്ടും. ഇരിക്കുന്ന മുറിയിൽ ചൂലും കരിമ്പന ഓലയുംകൂടി കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അതിനെയൊ അല്ലെങ്കിൽ ഒര വില്ലിനെയൊ നിത്യം പൂജിക്കണം. ദഹിപ്പിക്കയാണ അധികം. മരിച്ചതിൻെറ പിറേറന്നും 10-ം 11-ം നാളും ബലിവെക്കും. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്ത 10-ാംദിവസം ഒര രൂപം ഉണ്ടാക്കി അവിടേയും ചിലർ ബലിവെക്കും. രാത്രി കുറെ അകലെപോയി നിലത്ത ഒര തുണിവിരിച്ച അതിൽ ചോറും പഴങ്ങളും വെച്ചിട്ട മരിച്ച ആളെ വിളിക്കും. വരവ കാത്ത ഇരിക്കുകയുംചെയ്യും. തുണിയിൽ ഒര ഈച്ചയൊ പ്രാണിയൊ വന്ന ഇരുന്നാൽ തുണി മടക്കി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി നിലത്ത മണലിൽ തട്ടികുടയും. അവിടെ ഒര വിളക്കകൊളുത്തി പുത്തൻകുടംകൊണ്ട മൂടും. കുറെ കഴിഞ്ഞാൽ പൊന്തിച്ചുനോക്കും. വല്ല അടയാളവും നിലത്ത മണലിൽ കാണ്മാനുണ്ടൊ എന്നറിവാൻ. വിധവാവിവാഹം വിരോധമില്ല.

ഹെഗ്ഗഡെ.

തെക്കെ കന്നടത്തിൽ കൃഷിക്കാരും കാലിവളത്തുന്നവരുമാണ. വിവാഹത്തിനും മററും പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു.

...റ രണ്ടാംദിവസം പെണ്ണിൻെറ ദേഹത്തിൽനി ട്ടല്പത്തും ഒരു ആഭരണം മോഷ്ടിക്കൽ പുരുഷൻ കാട്ടിക്കൂട്ടണം. അതുംകൊണ്ട അവൻ പുലരുംമുമ്പ പോകും. വല്ല ഒര വീട്ടിലും ഒളിച്ചു പാക്കും. വയ്യുന്നേരം പെണ്ണിൻെറ ഭാഗക്കാർ അവിടെ എത്തി വീട്ടുടമസ്ഥനോട പറയും "ഒര കളവ നടന്നിരിക്കുന്നു, കള്ളൻ ഇവിടെ ഉണ്ടോ" എന്ന. ഇല്ല എന്നു പറയും എങ്കിലും മററവർ ശോധനചെയ്യും. ഇതിൻെറ മദ്ധ്യെ ഒര ആൺകുട്ടിയെ മണവാളൻെറ വേഷംകെട്ടിച്ചു നിത്തും. ഇവനാണ മണവാളൻ എന്നു തെററിധരിച്ചിട്ട ഇവനെ അവർ പിടിക്കും. കൂടിയവരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെല്ലും. കുട്ടി പൊയ്മുഖം പെണ്ണിൻെറ നേരെ വലിച്ചെറിയും. അപ്പോൾ ഇവനല്ല മണവാളൻ എന്ന സ്പഷ്ടമായല്ലൊ. പെണ്ണിൻെറ ഭാഗക്കാർ പിന്നെ വീട്ടുടമക്കാരനോട പറയും തങ്ങളാൽ മണവാളനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ഉടമസ്ഥൻ കാട്ടികൊടുക്കണമെന്നും. എന്നാൽ കാട്ടികൊടുക്കും. ഘോഷയാത്രയായിട്ട പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിലേക്ക കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും.

ഹൊലയാ.

തെക്കെ കന്നടത്തിൽ കൂലിപ്പണി. മലയാളത്തിലെ പൊലയൻതന്നെ. വിവാഹം വ്യവസ്ഥ നന്നെ കുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും ചടങ്ങ കേമമാണ. പുരുഷനും ചങ്ങാതിമാരും സ്ത്രീയുടെ ചാളയുടെ പുറത്ത കഴിച്ചുകൂട്ടണം ഒര രാത്രി മുഴുവൻ. സ്ത്രീയുണ്ടാക്കിയ ഒര പായയിൽ ഇരിക്കും പുരുഷൻ. പിറേറന്ന സ്ത്രീ അവൻെറ നേക്കവന്ന ഇരിക്കും. അപ്പോൾ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും അവരുടെ തലയിൽ അരി ഇടണം. പിന്നെ സ്ത്രീ പായയുംകൊണ്ട പുരുഷൻെറ ചാളക്കൽ പോകും. ഒടുക്കം രണ്ടാളുംകൂടി മത്സ്യം ഉള്ള പുഴയിലൊ കുളത്തിലൊ പോയി പായ മുക്കി അതുകൊണ്ടു കുറെ മത്സ്യം പിടിക്കണം. അവകളെ ചുംബിച്ചിട്ട വിട്ടയക്കും. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ എളുപ്പമാണ. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ഉണ്ട. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം സേവിക്കും. വ്യഭിചാരത്തിന ശിക്ഷ രസമുണ്ട. സ്ത്രീ 7 കുടിലുകൾ നുണ്ടു കടക്കണം. വഴിയെ അവരെ ചുട്ടുകളയണം. കടക്കുംമുമ്പ അവളുടെ തലയിൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ വെള്ളവും ഗോമൂത്രവും പാരണം. അവളുടെ തലമുടിയിൽ അല്പവും കണ്ണിൻപോളയിന്മേൽനിന്ന ഏതാനും രോമവും ...കവിരലിന്മേൽനിന്നു അല്പം നഖവും കുടിലുകളിലേക്ക ഇടുക... ...വണം. ചിലേടത്ത അവളെകൊണ്ട ഒരു ...ട് ഉപ്പുവെള്ള... ഗോമൂത്രവും കുടിപ്പിക്കും. കുടിലുകൾ നുള്ള

ന്നതിന അൎത്ഥം 7 ജന്മം കഴിഞ്ഞു എന്നാകുന്നു. [illegible] പേരാ യാണ നടപ്പ. ശേഷക്രിയയുടെ അവസാനം 12-ാംദിവസ്സാ 16-ാംദിവസവും ഉണ്ട. ഹൊലയരിൽ ചിലൎക്ക വിശേഷദിവസ ളിൽ മരിച്ച കാരണവന്മാരുടെ ഒറച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. അപ്പോ ഭൂതസ്ഥാനമെന്ന പറയുന്ന മണ്ഡപത്തിലെ വാളും മണിയും ടുത്ത വെളിച്ചപ്പെടാം. വിവാഹത്തിങ്കൽ മാരിഹൊലയ എ കൂട്ടൎക്ക സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒര പായിൽ നിൽക്കും. അവൻെറ ക-യ്യിൽ ഒര വാൾ ഉണ്ടാകും. അവളുടെ കയ്യിൽ കുറെ വെററിലയടെക്കയും. രണ്ടാളുടേയും തലയിൽ അരി ഇടും. അന്യോന്യം കൈപിടിക്കയുംചെയ്യും. പിന്നെ പെണ്ണിനെ പുരുഷനൊക്കാൾ ഉയരം ജാസ്തിയാകത്തക്കവണ്ണം എടുത്ത പൊന്തിച്ച വീട്ടിനകത്ത കൊണ്ടുപോകും. വഴിയെ പുരുഷനും പോകും. പക്ഷെ അവനെ അവളുടെ സോദരൻ തടുക്കും. അവന വെററിലയടെക്ക കൊടുത്തതിൻെറശേഷം പുരുഷൻ ചാളയിലേക്ക ബലമായി കടക്കുകയും ചെയ്യും. ഒര മാരി ഹൊലയപെണ്ണ തിരണ്ടാൽ അവൾ 12 ദിവസം ഒര ചാളെക്കകത്തിരിക്കണം. ഈ കൂട്ടൎക്ക പുല 12-ാം ദിവസം അവസാനിക്കും. മറചെയ്ത സ്ഥലത്തിനടുക്കെ ഒരു കുഴി കുത്തി വയ്ക്കോൽകൊണ്ട ഒരു കോലം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഇട്ടിട്ട മകനൊ മരുമകനൊ തീകൊളുത്തും. വഴിയെ വെള്ളനീർ വാരി കൂട്ടി മീതെ 3 കോൽ നാട്ടി അതിൻമീതെ ഒര ശീലകെട്ടി എലയിൽ ചോർവിളമ്പി മരിച്ചവനോട അത ഭക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ പറയും. കുശഹൊലയ എന്ന കൂട്ടർ നാലുകാലുള്ള യാതൊര സാധനവും എടുത്തുകൊണ്ട പോകുകയില്ല. എടുക്കണമെങ്കിൽ കാലുകൾ പകച്ചിരിക്കണം. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. ഇവരെ ഉപ്പാര എന്നും വിളിക്കും. വിവാഹം എപ്പോഴെങ്കിലും ആവ കുട്ടിയില്ലാത്ത വിധവെക്ക പിന്നേയും കെട്ടാം.







പ്രസാധകൻ : കോഴിക്കോട്, വിദ്യാവിലാസം